

خواهني ئيمتياز: دهزگای ئایدیا

ئپرسراوی دهزگا: ئه نوه ر حسین

سه رپه رشتیاری پروژهی چاپکردنی کتیب

د. لوقمان ره ئوف

ئه رسه لان سه سن

باوان عومه ر

باوان ئه نوه ر

ئو شتانه ی لپیان بیدنگ بووم

ئازهر نه فیسی

وه رگپ: سارال فه می شه ریف، هئمن تاهیر

2016

خاوەن ئیمتیاز: دەزگای ئایدیا
لێپرسراوی دەزگا: ئەنۆەر حسیین

لە بۆلۆکراوەکانی دەزگای ئایدیا
زنجیرە (125)

ناوی کتیب: ئەو شتانەی لێیان بێدەنگ بووم
بایەت: بیرەوهریی
ناوی نووسەر: ئازەر نەفیسى
وهرگێرانی: سارال فەهمى شەریف، هیمین تاهیر
تایپ و هەلەچنی: کەیان عومەر- نیاز کەمال
بەرگ: ئومێد محەمەد
چاپخانە: حەمدی
سالی چاپ: 2016
چاپ: یەکەم
تیراژ: 500 دانە
نرخ: 4000 دینار
لەبۆلۆکراوەکانی: دەزگای ئایدیا بۆ فکرو لیکۆلینەوه
سەنتەری نیشتمانی بۆ لیکۆلینەوهی جێنەر

www.ideafoundation-co
info@ideafoundation-co
idea@ideafoundation-co
www.facebook.com/dezgai-idea

لەبەرئۆهەرایەتی گشتی کتیبخانە گشتیەکان
ژمارەى سپاردن (1441) ی سالی 2016 ی پێدراوه

ئەو شتانەى لېيان بېدەنگ بووم

ئازەر نەفىسى
وەرگېڭ: سارال فەھمى شەرىف، ھېمن تاهىر

2016

بۆ يادى ئازىزى داىك و باوكم، ئەحمەد و نىزھەت نەفىسى
پىشكەش بە براكەم، محەمەد و خىزانەكەم، بىزەن، نىگار و دارا نەفىسى

ناوہ پوک

9 پیس و تار
17 پھرتوویکی یه کم م
19 1. سه یفی
27 2. جینه بۆگه نه کان
39 3. درۆ کردن
51 4. ساته کانی قاوه خواردن
61 5. په یوه ندیی خیزانی
67 6. پیاوه پیرۆزه که
77 7. مه رگیک له ناو خیزاندا
85 پھرتوویکی دووهه م
87 8. به جیهیشتنی ماله وه
97 9. چیرۆکی روودابه
109 10. له مالی سکا تفرۆس
117 11. سیاسهت و پلان
127 12. شاره وانی تاران
139 13. مه شکر دن بۆ راپه پینیک
153 پھرتوویکی سیهه م
155 14. تاوانباری گشتی
161 15. یاداشته کانی به ندیخانه
171 16. ژنیک ئیشکه ر
183 17. خوازینییه کی شیاو
195 18. ژنیک له و چه شنه!
207 19. ژبانی هاوسه ریتی
225 پھرتوکی چواره م
227 20. خیزانیک به خته وه ر
233 21. خۆپیشاندان

241 شوپش
253 ژنه که ی تر
257 کاتیک هه سته که ی ت، ماله که ت چیت ماله که ی جار ان نیه
265 خویندن و بهرگری
273 خه ونه تیکشکاوه کان
281 رۆشتنی باو کم
299 خواوه ندی هه وائی ناخۆش
313 روبه پروبوونه وه له گه ل دنیا
331 دوا هه مین سه ما
337 مروارییه کانی خۆشه ویستی
343 سوپاسگوزاری
347 لیستی پینشیارکراو بو خویندن
349 ساتیک له میژوی سه ده ی بیستی ئیران
355 فه ره نه نگۆک
360 په راویزه کان

پیش وتار

زۆربەى پياوان تەنھا لە پیناۋ ئەوەى دلداریکیان ھەبیت، خیانەت لە ژیان دەکەن، بەلام باوکم بەھىۋاى ژيانىكى خىزانى شادتر، ئەم رەفتارەى بەرامبەر داىکم نواند. ھەمیشە خەفەتم بۆ باوکم دەخواردو ھەستمدەکرد، دەبیت من ئەو بۆشایانەى ژيانى بۆ پربکەمەوہ. ھۆنراوہ کانیم کۆدەکردوہ، گویم لەخەمەکانى دەگرت و لەھەلبژاردنى ديارى گرانەھا۔ لەسەرەتادا بۆ داىکم و دواتر بۆ دلدارەکانى۔ يارمەتیم دەدا. لەم سالانەى دواییدا باوکم دەپوت، زۆرى پەيوەندیەکانى لەگەڵ ئەو ژنانەدا سیکسى نەبوون، بەلکو لەپای ئەو ھەستى خۆشى گەرموگورى و پەسەندکردنە بوون، کە لەمیانیدا ئەزمونى دەکردن. پەسەندکردن! داىک و باوکم فېرئانکردم کە ئارەزوى پەسەندکردن دەشپت چەندە بکوژ بېت.

وہك خىزانتيك ھەمومان ھەزمان لە چىرۆك بوو. باوکم لەدواى خۆى، كىتىكى بىرەوہرى چاپكراو و يەكىكى دىكەى بلاقونەكراوہى ـ لای من بەجىپىشت، ئەمەيان زۆر سەرنجراكىشت بوو، زياتر لە 1500 لاپەرە بىرەوہرى رۆژانەى خۆى تىدبوو. داىكم ھىچى نەدەنوسى، بەلام چىرۆكى رابردووى خۆى بۆ دەگىرپانەوہ، زۆربەى كاتيش بەم رستەيە چىرۆكەكەى تەواودەکرد: بەلام من ھەرگىز ھىچم نەوت و بىدەنگىم ھەلبژارد. داىكم ھەزى لىنەبوو من بىرەوہرىيەكانى رۆژانەم، بەتاييەت باسى خىزانەكەم بنوسمەوہ. بۆخۆشم ھەرگىز بە خەيالمدانەدەھات، رۆژىك بىت چىرۆكى ژيانى داىك و باوکم بنوسمەوہ. بەشىكى بەھىزى كۆلتورى ئىرانى ئەوہى، كە ھەرگىز ناىت شتى نھىنى و كەسىى خۆت بىركىنىت: ئىمە ھەرگىز شتە نھىيەكانمان بۆ خەلك باس ناكەين. بەبرواى داىكم ژيانى نھىنى خەلك شتىكى بچوكە و ئەوہندە بايەخى نىيە لەسەرى بنوسىت. چىرۆكى ئەو ژيانە سودبەخشانە شاھىنى بلاقوردنەوہن، كە وەك بىرەوہرىيەكانى باوکم وەھان، (وہشانى كارتونى خۆى)، لەدواھەمىن سالەكانى ژيانىدا بلاقرانەوہ. ئىتر بپواناكەم بتوانىن بىدەنگ بىنن و ھىچ نەلئىن. بپورن ئەمە دەلئىم، بەلام ھەرگىز ناتوانىن ھىچ شتىك

بشارينه وه. كه سايه تى ئىستامان و شىوازي هه لسوكه وتمان پيشانیده دات، له م ژيانه دا چيمان به سه رهاتوه.

كاتيك باوكم ده ستىكرد به نوسىنى بيره وه ريبه كانى، من چوار سالان بووم. ئەم بيره وه ريبه نى بو من نوسى. دواى سالانىكى زور و كاتيك خوم مندائىكم هه بوو به ديارى پييدام. په په كانى سه ره تاي باسى ئەوه ده كات، چون مروفتىكى باش بيت، خراپيت بو كه س نه بيت، دواتر ده سته كات به گله بيكردن له داىكم. باوكم گازه ندهى ئەوه له داىكم ده كات، كه له بيرى نه ماوه روژيك هه زى له باوكم و هاوړپيه تى باوكم بووه. له شوپنىكى تر بوى نوسيوم، هه رچه نده من هيشتا مندالم، به لام تاكه خووشى و پشتيوانى ئەوم. ئاموژگارى ئەوه م ده كات، كه ئەگه ر روژيك شومكرد، هاوړپيه كى راسته قينه و ياوه ريكى باشم بو هاوسه ره كه م. چيروكى روژيك ده گپرتيه وه، كه ئەو و داىكم ده مه قه ريان ده بيت و من وهك «فريشتهى ناشتى» هه ولى ئەوه ده دم به شتى تروه سه رقاليان بكه م و شه په كان له بير به رمه وه. هاوده ردييه كه كى من وهك هه ر چالاكيه كى ترى نه پنى مه تر سدار بوو. من و براكه م زور جه ختمانده كرده وه، تا هه روو كيان دلخوش بكه ين، به لام چه نديك هه ولمانده دا _ له راستيدا زور هه ولماندا بوو _ به لام هه رگيز به پيكه وه بوون دلخوش نه بوون. داىكم بو ماوه يه كى زور سه يرى شوپنىكى ده كرد و سه رى بو قسه كه ريكى ناديار راده وه شان، وهك ئەوه پيپلپت، مه گه ر پيم نه وتيت؟ نه موت؟ زور پيش ئەوكاتهى باوكم خيانه تى لى بكات، ده يزانى روژيك ديت ئيدى باوكم وه فادار نامپنيت بوى. داىكم هه ستيده كرد ئەم خه يالانهى ناو ميشى هه قيه تن، كاتيكيش هه موو پيشينيه كانى به راست گه ران، هه ستى به خووشيه كى ناله بار ده كرد.

كاتيك داىكم نه خووشكه وت، چه ند سالتك دواى ئەوهى له گه ل خيزانه كه م روپشتين بو ئەمريكا، پييانراگه ياندم كه ناروات بو نه خووشخانه و ده لپت تا كليلى ده رگاي شوقه كه كى نه گورن، بو هيج جيهك ناروات. له پيش خووه وه ده يوت ئەو پياوه ژنه بيئه خلاقه كه كى ديپته ماله وه، هه ره كه پيشتر كردبوويان.

ئەوھى بۆشم ماوھتەوھ تالانیدەكەن. «ئەو پیاوھ و ژنە بئئەخلاقەكەى» باوكم و ژنى دووھەمى بوون، دايكم لەسەر ھەموو شتێك لۆمەى دەكردن. بۆ ونبوونى سەكەكان و دوو سندوقى پڕ لە شمەكى زىوین، سەرزەنشتى ئەوانى دەكرد، ھەلبەت كەس بڕواى پئینەدەكرد. ئیتەر لەگەڵ ئەم چیرۆكانەى دايكم راھاتبووین و چاوپۆشیمان لیدەكرد.

ھەموو ئەو فېگەرە سېبەرییانەى لەدەستیداوو – دايك و باوكى، ھاوسەرى يەكەمى _ يەكەيەك دەھینايە بەرباس و ئیمەى بە بەرپرس دەزانى. ھەلبەت ھېچ كامیكمان ھەرگیز نەمانتوانى لەو دنیا دروستكراوھى دايكم ھەنگاویك بئیننەدەرەوھ. ئەو دەیویست ئیمە نەك بۆخۆى، بەلكو بۆ چیرۆكەكانى وھفادار مئیننەوھ.

چیرۆكەكانى باوكم زیاتر روون و راشكاو بوون، لانى كەم ماوھيەكى زۆر من وامدەزانى. باوكم لەرپى چیرۆكەكانى ژيانى خۆى، خێزانەكەى و ئیرانەوھ، بابەتێك كە زۆر خولیاى بوو، پەيوەندى پێوھ دەكردین. ئا بەمشێوھيە من سەرھتا ئەدەب و مێژوى ئیران فېربووم، پاشان باوكم لەپرانگەى خۆیوھە جارێكى تر چیرۆكەكانى دايكمى دەگێرايەوھ، ئیدی ئیمە بەردەوام لەنتوان دوو دنیاى خەيالیدا دەجولاینەوھ.

من و براكەم خومانگرتبوو بەو چیرۆكانەى دايك و باوكم بۆیاندەگێرايەنەوھ. ھەریەكەیان دەیویست ئیمە ئەووى تریان بەسودى ئەم سەركۆنە بكەین. ھەندىكجار ھەستمدەكرد فېلم لێكراوھ، چونكە ھەرگیز نەیاندەھتشت چیرۆكى خۆمانمان ھەبیت، بەلام ئیستا دەزانم كە چیرۆكەكانەى دايك و باوكم چیرۆكى منیش بوون.

كاتێك كەسە نزیكەكامان دەمرن، جیھانى ئیمەش دابەشكەن. ھەرچۆتێك بێت دواچار ملكەچى جیھانى زیندووھەكان دەبین، بەلام جیھانى مردووھەكان وەك ھاوڕپەكى خەيالى، (یان دوژمن)، یانیش دلداریكى نھیتی بەردەوام كەسە بزىووھەكامان بېردەخەنەوھ. بېرەوھەرى چيە، جگە لەتارمايەك كە دەخزیتە قوژبنيكى مێشكمانەوھ، جگە لە بچرپيەك لەژيانى رۆژانەماندا،

جگه له شېواندنی خهومان بهس، بۆئوهی نازاریکی ناخۆش، یان خۆشیهک، یاخود شتیکی کپکراو و پشتگوڤخراوی ناو ناخمان، بیرخاتهوه؟ ئیمه تهنها بیرى ئامادهگی، یان ئه وههستهی بهرامبهر ئیمه ههیانبووه ناکهین، بهلکو دواجار بیرى چۆنایهتی پرۆسهی ههستمان بهرامبهر به خۆمان و له ئاست ئهوانیش دهکهین.

دایکم چۆن دهیهیشت ههستمان بهرامبهری ههییته؟ تهنها شتیکی بتوانم له پای له دهستدانی دایکم، سهبووری خۆمی پیندهم، ئه م پرسیارهیه. جارویار له خۆم دهپرسم، لهوانهیه ئهوهندهش له دایکم دوور نهبووبیتم، بهلام ئهوکاتهی زیندوووو، ئهوهنده بهرگرم ده کرد که کاتیکی بۆ تیکهیشته نهدهما. کاتیکی باسی خۆی، یان رابردووی ده کرد، هه میسه شتیکی خه م بار له ناو وشهکانیدا هه بوو، ده تگوت خۆشی دروستکراوو لاشه ی ژنیکی تری داگیرکردبوو و وهک بریسکانهوهی فایرفلای⁽¹⁾ دههاته بهرچاومان. ئیستا بهدوای ئه و ساتانهوه م، که دایکم وهک فایرفلای بوو. ئه م فایرفلایانه چیان لهبارهی ئیمه و دایکمهوه ئاشکراده کرد؟

له دواهه مین ساله کاغدا له ئیران، چاوم بریوووه بیره وه رییهکانی دایکم. تهناهته هه ندیک له وینهکانیشیم هه لگرت. هه ستمده کرد ئه مه تهنها ریگهی گه یشتنه به رابردووی دایکم. به کۆکردنه وهی وینهکانی دایکم و ره سمی تارانێ کۆن، ئه و تارانیهی که دایکم تیندا گه وره بوو، شوی کردبوو، مندالی له و شاره هینابوووه دنیاوه، بوم به دزی یادگارییهکان. حه زی دۆزینه وهی زانیاریم ببوووه خولیا. هه لبهته هیچکام له مانه یارمه تیاننه دام. وینهکان، وه سفهکان، تهناهته هه ندیک کات راستیهی کانیش به شی سوکنایی دل ناکه ن. هه ندیک شتی بچوک ئاشکراده که ن، به لام پارچه و که رتی بیگیانن. ئه و شتهی من به دوایدا ده گه پرم بۆشاییه که نه، بیده نگییه که نه. من رابردوو وهک گه ران به دوای شوینه واره کاندنا ده بینم. ورده به رده کان ده بیژیته وه، چه ند پارچه یه ک لیڤه هه لده گریته و چه ند پارچه یه ک له شوینیکی تر، نیشانهی بۆ داده نییته و له چ شوینیکی دۆزیوته ته وه تۆماریده که یته، ئاماژه به بهر وارو کاتی ته وای دۆزراوه که ته ده که یته. من

تەنھا بەدوای بناغەي شتەكانەوہ نيم، بەلكو لەشويئ شتيكى ھەستپيكرائو دەگەرپم.

من نامەوئت ئەم كئيە ببيتە شيكردنەوہ يەكي سياسي يان كۆمەلايەتي يان چيروكي ژاينتيكي بەكەلك. دەمەوئت چيروكي ژاين خيژانتيك بنوسم كە پەردە لەسەر شانۆي سەردەميكي شلەژاو لەميژووي سياسي و كولتوريي ئيراندا ئاشكرادەكات. چيروكي زورمان ھەيە دەربارەي ميژووي نيوان سەردەمي لەدايكبووني دايەگەورەم، سەرەتاي سەدەي بيستەم، لەگەل لەدايكبووني كچەكەم لەكۆتايي سەدەي بيستەمدا، ئەو سەردەمە دوو راپەرين تتييدا روويدا و شكّل و شيوہي ئيراني گوري، بووہوئي كۆمەليك دابەشكاري و ناكوكي. شلەژاني كاتي تاكە سيفەتي بەردەوامي ئەم سەردەمە بوو.

دايەگەورەم لەسايەي سيستميكې پاشايەتي زوردار لەئيران و لەژير ياسا توندە ئاينيبەكاني وەك بەردبارانكردن، فرەژني و بەشوداني كچان لەتەمنەي (9) سالييدا ھاتەدنياوہ. ژنان بەدەگمەن دەيانتواني لەمال پرۆنەدەرەوہو كاتيكيش دەپرؤيشتن، دەبوو لەگەل ژنيك برؤيشتنابە دەرەوہ و لەسەر تا پەنجەپي داپوشرايە. ھيچ قوتابخانەيەك بو ژنان نەبوو، بەس خانەوادە دەولەتمەندەكان ماموستايان بو كچەكانيان ھەبوو، ھەلبەت لەمالو، بەلام ئەم چيروكە لايبەتيكي تريشي ھەبوو، پرتەي زەردرەنگي داھاتوو خوئي لەنيو ئەو تەنگرە سياسي و كولتورييەدا نيشاندەداو بزردەبوو، ھيماي بەقوناعتيك دەکرد، كە ھەموو ئەم ياسا كۆنانە كۆتايي پيئديت. دايەگەورەم بەچاوي خوئي راپەريني دەستوري (1905 - 11) ي بينيبوو، ھەلبەتە يەكەم راپەريني لەجورەبوو لە رۆژھەتي ناوہراستدا، ئەمە راپەرين بوو بو ئيرانيكي مۆديرن، جموجولي خستەناو چينەكاني كۆمەلگا، ھەر لە لەئاينيبە پيشكەوتنخوازەكانەوہ بگرە ھەتا كەمينەكان، ھەنديك لەئەنداماني خانەدانەكان، رۆشنيبەرەكان و ژنان، كە دەستيانكردبوو بەپشتيواني لەراپەرينخوازەكان و گروپي نھنبيان دامەزراندنبوو، كەوتتە داخوازي خوئندن. سالي 1912 مۆرگان شاستير، راوئژكاري دارايي ئەمريكي لە ئيران، سەريسورمابوو لەئاست ئەو ھەنگاوانەي ژناني ئيراني بو

به دهستهينانی نازادی له ماوه يه کی کورتدا هه لیانگرت، چونکه ئەم نازادپانه بۆ ژنانی خۆرئاوا سه ده ها سالی خایاندبوو. مۆرگان وتی: «ژنانی ئیران سالی 1907 نه که هه ر بوون به شۆرشگيرترين، به لکو بوون به پيشکه وتنخوازترين ژنانی جيهان».

چۆن بتوانم سروشتی شکست نامیز و ململانێکه ری مندالی و گهنجی دایکم له ناوه راسته کانی 1920 و 30 وه سف بکه م، له سه رده ميکدا، که چونه ده ره وه بۆ شوينه گشته کان به بن په چه، رويشتن بۆ قوتابخانه يه کی فه ره نسی، چاوپيکه وتن و عاشقبوونی له گه ل مي ردي يه که مي دا له کاتی سه ما کردن له زه ماوه نيکدا هه مووی بيست سال نه ده بوو گو زه رابوو. له گه ل ئەمه شدا سه رده می دایکم روخساريکی تری هه بوو: په تکردنه وه ی وازه ينان له رابردوو. سالی 1936 ره زاشای په هله وی له هه وله کانی بۆ خيرا کردنی پرۆسه ی نويعوازی، فه رمانتيکی ده رکرد که تيدا ده بيت ژنان له شوينه گشته کان په چه نه که نه سه ريان و له به رکردنی جلی سونه تيش بۆ پياوان قه ده غه يه. دایکی باوكم وه ک زۆر ژنی تری ئیرانی له مال نه هاته ده ر. ئەم فه رمانه ی ره زاشا سالی 1941 هه لوه شيندرايه وه، هه رچه نده نايديا که ی هيشتا پرسيا ری تازه ده وروژيني ت.

له کاتی گه و ره بوونی مندا، له سالی 1950 و 1960، هه موو شتيک وه ک خویندن، کتيبه کاغان، ميوانی و سينه ما له به رده ستدا بوون، ئيمه هيج بايه خيکمان پينه ده دا. ده مانبينی ژنان له هه موو به شه کانی ژيان چالاکن و به شداريده کن، ده بنه پارله ماننار، يه کيک له و که سانه دایکی خۆمه ده بيته وه زير، به لام له 1984 که چه که ی خۆم که پينج سال دواي راپه رینی ئيسلامی هاته دنيا، ده بيته شايه تی گه رانه وه ی هه مان ئەو ياسايانه ی له سه رده می ژيانی دایکم و دايه گوره م هه لوه شيندرا بوونه وه. که چه کم به ناچار ی له پۆلی يه که مه وه ده بوايه په چه ی به سه ري دا بديا، خۆ ئە گه ر له شويني گشتی قژی به ده ره وه بوايه سزا ده درا. هه لبه ت نه وه ی ئەو له ئەنجامدا جوړيکی تايه ت به خۆی له غيره ت و به رگري دۆزييه وه.

حەزى من لەسەر كىتىب، خويىندەنەوى كاتە مېژووئەكان نىيە، بەلكو لەسەر ئەو بەيەكگەيشتنە ناسكانە، يان ئەو شوئىنانەيە، كە ساتگەلىك لەكەسايەتى و ژيانى تايبەتى تاكەكەسېك داگيردەكەن و دەبنە دەنگدانەوى چىرۆكىكى مېژووئى و جىهانى تر.

كاتىك دەستمكرد بە نوسىنى يەكەم كىتىم لەسەر فلادىمر نابۇكۆف لە ئىران، ئەو پىكداجوونانەى نىوان ژيانى تايبەت و گشتى كتومت ئەوئەبوو، كە من بەدوای دا دەگەرام. دەمەويست رۆمانەكانى نابۇكۆف لەبەر رۆشنايى ئەو سەردەمە جياوازانەدا رافەبەكەم، كە كىتیبەكەم تىدا خويىندبووئە. ئەم كارە مەحالى بوو، نەك تەنھا لەبەرئەوئەوى كە نەمدەتوانى راشكاوانە سەبارەت بە ھەقىقەتى سىياسى و كۆمەلەيەتتى ژيان لەناو كۆمارى ئىسلامىي ئىراندا بنوسم، بەلكو لەبەرئەوئەوش كە ئەو ئەزموونە كەسى و تايبەتەنە لای حۆكومت وەك قەدەغە تەماشادەكران.

لەمكاتەدا دەستمكرد بە دروستكردنى لىستىك لە پەرتوكى بىرەوئەريەكانم بەناوى «ئەو شتانەى من بەرامبەريان بىدەنگبوم». لە ژىرىدا نوسىم: «ئەوئىنداربوون لە تاران، رۆيشتن بۆ ميوانى لە تاران، سەپركردنى ماركس برادىرز لە تاران، خويىندەنەوى كىتیبى لۆلىتا لە تاران». پىشتەر سەبارەت بە ياساى زۆردارانە و لەسىدارەدان، سەبارەت بە رقە گشتى و سىياسىەكان دەمنوسى. دەرئەنجام بەلای نوسىن لەسەر خىانەت، لەلای ھاوبەشى خۆم و ئەوانەى بەشىئەيەك، كە ھەرگىز بە خەيالمدانە دەھات نىزىكبوون لىم، لامدا.

بىدەنگى شىئەى زۆرى ھەيە: بىدەنگىيەك كە حۆكومتە ستەمكارەكان بەسەر ھاوولائىيانىدا دەسەپىنن، بىرەوئەريەكانىان دەدزن، چىرۆكەكانىان دەنوسنەو، يان ئەوئەوى ناسنامەيەكى دلخوازى دەسەلاتيان بەسەردا دەسەپىنن، يان بىدەنگى ئەو گەواھىدەرانەى كە فەرامۆشكردن، يان باسەكردنى ھەقىقەت ھەلدەبژىرن، بىدەنگى ئەو قوربانىانەى كە ھەندىكجار لەو تاوانانەو دەگلىندىرن، كە بەرامبەريان ئەنجامدراو. دواتر ئەو بىدەنگىيانە دىن، كە ئىمە بەرامبەر بە خۆمان دەياننوئىنن، ئەفسانە كەسىەكانى خۆمان

و ئەو چىروكانهى وا بەسەر ژيانى ھەقىقى خۆماندا دەيسەپپىن. زۆر پىش ئەوھى ھەستبەكەم چۆن حكومەتتىكى دەرھق وئەھى خۆى بەسەر ھاوالاتىھە كانىدا دەسەپپىنەت، ناسنامەيان دەدزىت و ناھىلەت خۆيان بناسن، ئەم سەپاندانەم لە ژيانى كەسايەتى خۆمدا چىژاوه، مەبەستم ژيانى خۆمە لەناو خىزانەكەم. زۆر پىشئەوھى تىبگەم چ مانايەكى ھەيە بو قوربانىيەك لە تاوانەكانى حكومەت بەشدارىت، لە بارودۆخىكى زۆر كەسىتدا ھەستم بە نەنگى بەشدارى لە تاواندا كرد. ئەم كىتەبە ھەلامىكە بو چاودىر و لىكۆلەرى ناو ناخى خۆم.

لەوانەيە ئاسايىترىن چىرۆك، چىرۆكى ديارنەمانى داىك و باوك و پىويستى بە پەلە بىت، بو پركردنەوھى ئەو بۆشايىيە بەھۆى لەناوچوونىانەوھ درووستبووھ. ئەم پروسەيە بەكۆتايى ناگات، خو ئەگەر كۆتايى ھەبىت، ئەوا بو من نىيەتى، بەلكو بە تىگەيشتن دوايىدەت. ئەم تىگەيشتنە ھەك پىويستى لەگەل خۆى ئارامى ناھىنەت بەلكو ھەستىكت بو دەھىنەت، كە دەلەت لەوانەيە ئەم چىرۆكە، تەنھا رىگەيەك بىت بو سوپاسكردى داىك و باوكمان و گەرانەوھيان بو ژيان، بەتايەت ئىستا كە ئازادىن سنورى چىرۆكى خۆمان فۆرم پىبەھىن و فراوان بكەينەوھ.

په رتو وکی یه که م چیرۆ که کانی خیزانه که م

سەيفى

زۆرکات لەخۆم پرسیوه، داخۆ چەندی ئەو چیرۆکانەى دایکم لەسەر چاوپێکەوتنى لەگەڵ شوى یەكەمى بۆمانى دەگێرايهوه، دەبێت هەلبەستراوى خەيالى خۆى بووبێت. ئەگەر وێنەکان نەبوونایه، لەوانەیه تەنانەت گومانم لە هەبوونی شوى یەكەمیشى بکردایه. جارێکیان هاوڕێیهكى دایکم وتی «چونکه دایکت زۆر شتى لەژياندا نەویستوه، چیرۆكى بۆ ژيانى خۆى هەلدهبهست و ئەوانده بەدنياييهوه برۆای پێيان هەبوو، که ئێمهى وا لێدهکرد لهو شتانهشى که دنیاین گومانبکەین».

لە مێشكى دایکدا، دلداری لەگەڵ هاوسەرى یەكەمى بە سەمايهك دەستپێکرد، بەلام وابزانم دایک و باوكى سەيفى خوازبێنى كچهكهيان له باوكى دایکم کردووه. هاوسەرگیری ئاسایی بووه لەنیوان دوو خێلى دياردا، وهك پهیماننامهى تاران له سالى 1940دا، بەلام دایکم، پێچهوانهى ئەو چیرۆکانهى ترى که بەردهوام دەگۆڕین، هەرگیز چیرۆكى خۆشهويستى خۆى لەگەڵ سەيفى نەگۆرى. لە شایى مامى بۆ یەكەمجار چاوى بە شوهکهى کهوتبوو. هەميشه که چیرۆکهکهى دەگێرايهوه، بێئوهى لهبیری بچیت ئاماژهى بهوه دەکرد بهيانى ئەو رۆژه کراسيکى گۆل گۆلى ئاوريشمى لهبەرکردبوو، ئیوارهکەيشى کراسيکى ساتەن. ئیوارهکهى پیکهوه سەمايان کردبوو (دەيووت) «هەلبەت دواى ئەوهى باوکم دەپرويشت»، جا دواتر ئەمهى ئەخستهسەر «کاتیک باوکم هەيه هيجکەس نەیدهویرا لەگەڵ من سەما بکات». رۆژى دواتر خوازبێنى دایکمی کردبوو.

سەيفى! هەرگیز لهبیرمنايهت ناوى خێزانى ئەومان لەمالمان بەکارهێتابیت. هەردهم وتومانه مێردى یەكەمى دایکم، يان لەوانهيه بهتهواوى «سەيف المۆلك بهيات» بانگمانکردبیت، بەلام بۆ من هەميشه سەيفى بوو. بهشیک بوو لەژيانى رۆژانهمان. دروست وهك وێنەکهى ناو زەماوهندهکهيان که لهپشتى دایکمهوه زۆر ئاسايى وهستابوو، هەروا ئاسايى لهناو ژيانى ئێمهشدا هەبوو. زۆر زیرهکانه

دایکمی له ټیمه دوورکردبووه. له روژې زه ماو ننده که یان دوو وینم هیه، وینه زه ماو نندی دایک و باوکی خوم نییه. سه یفی له وینه که دا به قژیکی کال، چاوکی قاوه یی روشن زور رووخوش و نارام دیاره، له کاتیکدا دایکم که له نیوان نهو خه لکه وهک به شیکې هره گرنګی تاکی رهق وه ستاوه، به لام له وانه یه من هه له بم و نهو شته ی من له ده موچاوی سه یفیدا ده بیینم هیوا نه بیټ، به لکو ناو میډیکې پروت بیټ، چونکه نهویش نهینی خوې هه بوو.

ته نانه تهم چیروکه ی دایکم کاتیک که مندالیش بووم شتیکی تیدا بوو بیزاریده کردم. زورتر له وهی که ناراست بیټ هه له بوو. زوربه ی خه لک بهو که سایه تیه ی که هه یانه و نهو که سایه تیه که ده یان بیټ، توانا شاره و کانی خو یان نیشانده دن، نالیم دایکم توانای سه ما کردنی نه بووه. شته که زور له مه خراپتره. دایکم ته نانه تهم که به قسه ی خوې سه ما که ریکې باشیش بوو بیټ، سه ما ی نه ده کرد. سه ما کردن خووشی و چیژ له گه ل خوې ده هیټیت و دایکی شم له قه ده غه کردنی خووشی بو خوې، هه میسه هه سته ی سه ره رزی کردوه.

ته وای ته مه نی مندالی و گه نجیټیم، ته نانه تهم ټیستاش له م شاره که زور له تاران دوره، سیبه ری تارمایی نهو ژنه ی که سه ما ی ده کردو بزه له سه ر لیوانی بوو، نازاری بیره وه ریبه کانم ده دات، نهو بیره وه ریانه که دایکمی تیدا بوو. هه سته که تهم نه گه ر بمتوانیایه، بزاتم دایکم که ی به ته و او ته ده سته له سه ما کردن هه لگرت، که ی ټیتر نه یویست سه ما بکات، ده متوانی کلیلی مه ته له که ی دایکم بدوژمه وهو به نارامی بگه یټیم. هه ره له سه ره تاوه به رامبه ر به دایکم و چیروکه کانی ده وه ستام.

سټ وینه ی دایکم و سه یفیم هیه. دوو دانه ی نه وه ی روژې زه ماو ننده که یانه، به لام من خوم زورتر حزم له ره سمی سه یه مه، وینه یه کی بچوکه، رویشتن بو سه یران و له سه ر تاشه به ردیکدا دانیشتون. هه ردو وکیان سه یری کامیرا که ده کن و زه رده خه نه به سه ر لیوانه وه یه. دایکم له پشته وه زور به سووکی باوه شی پیا کردووه، وهک نهو خه لکانه ی که نریکن له یه کتر و پیویستیان نییه زور به توندی یه کتر له باوه ش بگرن. وادیاره لاشه یان به لای

يەك رادە كېشىرىت. كە سەيرى ئەم وئەنە يە دەكەم، ھەستدەكەم ئەم ژنە گەنجە روژىك بەتەنھا دەمىنىت.

لەم وئەندا ئەو ھەستىارىيە دەدۆزمەو ھە لەژيانى ھەقىقى لەگەل دايكەم ھەمىشە لىمان وونبوو. پىمدەوت، كەي؟ كەي خويىندى سەرەتايت تەواوكرد؟ چەند سال دواي ئەو، شوت بە سەيفى كرد؟ ئىشى چى بوو؟ كەي بۇ يەكەمجار باوكمت بينى؟ ھەرگىز بەتەواوى وەلامى ئەم پرسىارە سادانەمى نەدايەو. ئەوئەندە لە دنياي ناخى خويىدا نوقمبوو، كە خوى بەم شتە وردانەو ەبىزار نەدەكرد. بە ھەر شىوئەيەك لىم پەرسىايە، دايكەم ھەر ھەمان ئەو چىروكانەي بۇ باسدەكردم، كە خوم ھەموويانم لەبەربوو. دواتر كە تارانم بەجىھىشت، لەيەكىك لە خويىندكارەكانم تكام كرد، لەگەل دايكەم چاوپىكەوتن بكات و پرسىارى دىارىكراوى خوم پىدا، تاوەكو پرسىارى لىيكات، بەلام وەلامەكانى ھەمان چىروكەكانى ھەمىشە بوو. ھىچ بەروارىك، ھىچ ھەقىقەتتىكى راستى، ھىچ شتىك لە رىنوسە ئامادەكەي دايكەم بەدەرنەدەكەوت. چەند سال لەمەوپىش لە كوونەوئەيەكى خىزانىدا، چاوم بە ژنىكى نەمسايى كەوت، ھاوسەرى يەكىك لەخزمەكانمان بوو، لە زەماوئەندى دايكەم لەگەل سەيفى ئامادە ببوو. يەكىك لەھۆكانى ئەوئەي كە ئەم زەماوئەندى بەباشى لەبىربوو ئەو شلەژان و ھەراسانىيە بوو، كە لە ديارنەمانى گوماناوى بەلگەي لەدايكبوونى بووكەو ەدروستببوو. (لە ئىران ھاوسەرگىرى و مانال لەسەر بەلگەي لەدايكبوون تۆماردەكرىت). بە زەردەخەنەيەكەو ەپىوتم، كە دواتر زانىان بووك چەند سالىك لە زاوا گەورەترە. دواھەمىن بەلگەنامەي لەدايكبوونى دايكەم، ھىچ ئامازەيىك بە ھاوسەرگىرى يەكەمى ناكات. بەپىي ئەم بەلگەيە كە بەجىكەي ئەو دانەيەي دايكەم، دەلىت ونبوو ەدەرچوو، لەسالى 1920 ھاتۆتەدنيا، بەلام خوى دەيوت كە لەھەقىقەتدا لە سالى 1924 لەدايكبوو ە باوكى چوارسالى خستوئە سەر تەمەنى، چونكە ويستوئەتى زووتر لەكاتى خوى بىنرئىتە قوتابخانە. باوكم دەيوت دايكەم لەكاتى دەرھىبانى بەلگەي تازەي لەدايكبوون چوارسالى لەتەمەنى ھەقىقى خوى كەم كردۆتەو،

چونکہ بۇ داواکردنى مۆلتى لىخۆرىن پىويستى پىئوۋە. كاتىك ھىچكام لەراستىھەكان لەگەل يەك رىك نەدەكەوتن. داىكم دىسانەوۋە شتىكى تازەى دەخستە سەر و نوپىدەكردهوۋە.

ھەندىك لەراستىھەكان تۆماركراون. خەزورى: سەھەم سۆلتان بەيات، پىاويكى دەولەمەندى ئاغا بوو، كە جىگۆركىيى دەسەلاتى قاجارەكان (1794 - 1925) بە پەھلەوئەكان (1925 - 1979) ى بىنيو، تەنانت سەھەم سۆلتان نەك لەم گۆرىنى دەسەلاتە ماىوۋە، بەلكو سەرکەوتويش بوو، داىكم ھەندى جار خۇى ھەلدەكىشا كە لەلای داىكىوۋە خزمى سەيفىيەو ھەردووكيان لە وەچەكانى پاشاكانى قاجارن. لە سالەكانى 50 و 60 كە من تىيدا گەورە دەبووم، پەيوەندى لەگەل قاجارەكان، كە بەپىي كىتتە مېژووئەكان نوپەرى سىستىمىكى پاشايەتى زۆردار بوو، ھىچ ماىەى خۆھەلكىشان و فەخر نەبوو. باوكم بە زۆرزانى و شەيتانىيەوۋە بىرى دەخستىنەوۋە، كە ھەموو ئىرانىيەك بەجۆرىك لەگەل قاجارەكان پەيوەندىان ھەيە. باوكم دەيوت لەراستىدا ئەوانەى ھىچ پەيوەندىيەك نادۆزئەوۋە تايبەتن. قاجارەكان بۇ ماوۋە 131 سال بەسەر ولادتا حكومرانيان كرددوۋە كوئىك ژن و وەچەيان ھەبووۋە. وەك ھەموو پاشاكانى پىشويان، ژنەكانيان لەھەموو پاىە و دەستەيەك حەزبان لىبوايە ھەلدەبژارد: سازادەكان، كچى باخەوانەكان، كچى لادى ھەژارەكان ھەموو بەشىكبوون لە كۆمەلەكەيان. دەلپن فەتخ عەلى شا (1771 - 1834)، 160 ژنى ھەبووۋە. باوكم كە ھەمىشە بە دادوۋەرىيەوۋە بىرىدەكردهوۋە دواى قسەكانى ئەمەشى دەخستەسەرى، كە ھەلبەت ئەمە تەنھا بەشىكە لە چىرۆكەكە، چونكە بەتايبەت لەولالتى ئىمە ھەمىشە سەرکەوتوۋەكان مېژوو دەنووسنەوۋە، بۆيە دەبىت بزائىن كە تۆزىك زلكردنەوۋەشى تىدايە، ھەرچى بىت ئىران لەكاتى دەسەلاتى ئەواندا بوو كە دەستىكرد بە نوپوونەوۋە. قاجارەكانىش دۆراندبوويان، بۆيە ھەموو شىكىيان لەبارەيانەوۋە دەوت. تەنانت كاتىك كە مندالىش بووم ھەستم دەكرد داىكم زۆرتەر بۇ سوكردىنى ژيانى ئىستاي لەگەل باوكم باسى پەيوەندى لەگەل قاجارەكانى دەھىتايە پىش، نەك بۇ خۆھەلكىشانى رابردوو. لەخۆبايىبونى

دایکم زۆر ئاره‌زووکارانه بوو، لایه‌نگریی بۆ یاساکانی پاشایه‌تی، قه‌تییسی ناو ناخی خوۆی بوو.

سه‌هه‌م سوڵتانی خه‌زوری دایکم، له‌چه‌ند کتیبی میژووویی و بیره‌وه‌ریی سیاسی، دیریک لیره‌و په‌راگرافیک له‌ شوینیکی تر، جاریک وه‌ك جیگری سه‌روکی په‌رله‌مان، دووچار وه‌ك وه‌زیری دارایی له‌ سه‌ره‌تاکانی 1940 و بۆ ماوه‌ی چه‌ند مانگ، وه‌ك سه‌روك وه‌زیر له‌ تشرینی دووهم 1944 تا نیسانی 1945، واته‌ له‌ وکاته‌ی که دایکم ده‌لێت شوم به‌ سه‌یفی کردوه، ناوی هێتراهه‌. وێرای ئه‌وه‌ی ئێران بێلایه‌نی خوۆی له‌ جه‌نگی جیهانیی دووهم راگه‌یانده‌بوو، به‌لام ره‌زاشا هه‌له‌ی گه‌وره‌ی به‌ هاوده‌ردی له‌ گه‌ل ئه‌لمانه‌کان کرد. هاوپه‌یمانه‌کان، به‌ریتانییه‌کان و به‌تایبه‌ت شه‌وره‌وی که چاویان له‌سه‌ر گرنگی جیۆپۆله‌تیکی ئێران بوو له‌سالی 1941 ئێرانیان داگیرکرد و ره‌زاشایان ناچارکرد واز له‌پاشایه‌تی به‌هینیت، ناردیان بۆ جو‌هانسبوُگ و کوره‌ گه‌نج و گوێراهه‌له‌که‌یان به‌ناوی محهمه‌د ره‌زا له‌جیگه‌ی دانا. شه‌ری دووهمی جیهانی بووه‌هوۆ هه‌لچونیک له‌ ئێران که له‌نێوان سالانی 1943 - 1944 چوار سه‌روك وه‌زیر و حه‌وت وه‌زیری دارایی هه‌لبژێندران.

دایکم نه‌یده‌زانی و زۆر به‌لاشیه‌وه‌ گرنگ نه‌بوو خه‌زوری سه‌روك وه‌زیر چییه. گرنگ ئه‌وه‌بوو ئه‌و رۆلی باوکیکی ئه‌فسانه‌یی ده‌ره‌ق به‌م حااله‌ شه‌رمه‌زارییه‌ی بۆ کایه‌ ده‌کرد. ئا به‌م چه‌شنه‌ زۆر که‌سی گشتی و به‌ناوبانگ هاتنه‌ ناو ژیاغه‌وه‌ و ناسیمن، ئه‌مه‌ش له‌ریگه‌ی کتیبی میژوووه‌ نا، به‌لکو له‌ریگه‌ی چیرۆکه‌کانی دایک و باوکمه‌وه‌.

بابه‌تی ئه‌وه‌ی ژبانی دایکم له‌گه‌ل سه‌یفی چه‌ند دلفرین بووه‌ جیگه‌ی باسه. ئه‌و له‌ماوه‌ی مردنی ژنی یه‌که‌می و هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل ژنیکی زۆر گه‌نجتر، به‌قسه‌ی دایکم ژنیکی رقاوی، له‌مالی سه‌هه‌م سوڵتان ده‌ژیان. له‌ نه‌بوونی خاخی مال، ئه‌م سه‌ره‌رزیه‌ ببوو به‌ نسیبی دایکم. زۆر به‌وردی وه‌سفی جله‌که‌ی و قسه‌کردنه‌ فه‌ره‌نسییه‌ بێعه‌یه‌که‌ی بۆ ئیمه‌ ده‌کرد «ئو شه‌وه‌ هه‌موو خه‌لك سهری منی ده‌کرد». که منداڵ بووم خه‌یالم ده‌کرد

دەبىت بە كراسىكى سوورى شىفۆنەو، لەقادر مەكان ھاتىبەتە خوار، چاۋە رەشەكانى بريسكەيان دايتت و قزى زور بە جوانى داھىنايتت.

«يەكەم شەو دكتور مىلسپۆ ھات... دەبوايە لەوئى بوايە!». دكتور مىلسپۆ، سەرۆكى مېشىنى ئەمريكى لە 1940، لەلايەن رۆزقېلت و ترومەن بۆ يارمەتى گەياندن بە تاران لە دروستكردنى دامەزراۋە داراييەكان بە شىۋەيىكى مۆدېرن، ديارىكرابوو. داىكم ھەرگىز ھېچ ھۆيەكى نەدەبىنى پىمانبلىتت ئەم پياۋە كى بوو، بۆماۋەيەكى زور وامدەزانى خەلكى بەلژىكە. دواتر جارېك كە سەيرى حىسابەكانى داىكم دەكرد، بۆ ميوانىيە شەوانەكانى، زور راجلەكام كاتىك بىنىم لەھىچكامياندا سەيفى بوونى نەبوو. باۋكى و دكتور مىلسپۆ و كەسايەتتە گشتىيە گرنگەكان، ھەمىشە بوونيان ھەبوو، بەلام سەيفى لەكوئى بوو؟ ئەو تاراژىدايى ژيانى داىكم بوو: ئەو پياۋەي تەنىشتى ھەرگىز ئەو نەبوو، كە ويستبوى.

باۋكم، بۆ بەرتىلدان بە من و براكەم بە بىدەنگى بەرامبەر بە سەپاندەكانى داىكم و لەوانەشە بۆ قەرەبووكردنى گوڭرايەلى خۆى، ھەمىشە پىمانىدەوت داىكم لەمالى خەزورى ەك بەندكراۋېك و ابوو، خۆجى ئىشكەرى مالاكە ژنى ھەقىقى مالاكە بوو. تەنانەت كىلى ئەمبارىش لەدەست خۆجى بوو، داىكم ناچار بوو پرېك ماستاۋ بۆ خۆجى بكات، تا بىتوانايە قوماشىكى لىۋەربگرېت و كراسىك بۆ خۆى دروستبكات. باۋكم پىمانىدەوت داىكم پتر ەك ميوانىپكى نەخوازراۋ سەيردەكرا، تا ەك خامى مالى خەزورى.

داىكم خۆى ەك بووكىكى گەنج و شادو دلدارىكەر لەگەل شۆرەسوارەكەى دەھىنايە بەرچاومان، باۋكىشم ەك قوربانىيەكى دىندايتە خەلكى تر وئەنى داىكمى بۆ دەكىشان. ھەردووكيان دەيانويست ەشانى خۆيان بچەسپىنن. داىكم بۆ گوناھباركردنى ئىستاي، رابردوى دەخستە بەرچاومان، باۋكىشم بە ھاندانى دلئۆزى ئىمە، ستەمكارى داىكمى لەسەر ھەموومان پاساۋدەدا. پىشېركىكردن لەگەل سەيفى زور قورس بوو، سەيفى پياۋىكى مردوو قۆزبوو، كورى سەرۆك ەزىر، خاۋەن تۋانا بوو بۆ ئەنجامدانى ھەر شتىك داىكم خەيالى

بكردايه. زيره كى و نيازپاكى باوكم، ديمهنى داهاتوو بهرزيخوازييه كانى وهك بهرپوه بهرپكى ئوميدليكر او له وه زاره تى دارايى، تهنانهت ئهم هه قيقه تهش كه ههردوو كيان له دوو لقى جياوازى خيزانتيكى يه كجوره وه هاتون، له بهرچاوى ئهو شتانه، كه دايمك له و پروايه دابوو سه يفى پيشنيارى كردوو، زور كه م دهينواند. دايمك له پاي سهركه وتنه كانى باوكم، له ژيانى گشتيدا بولل بوللى ده كرد، ده توت زورتر له وهى كه هاوشانى يه كتر بن، ركا بهرى يه كترن.

گرنگ ئه وه نيه دايمك چى وت، بهلكو ئه وه گرنگه چى لئ به جيما. باوكم بوشاييه كانى پرده كرده وه: سه يفى، كورى يه كه مى په سه ندر كراوى مال، نه خو شيه كى بيده رمانى هه بوو، هه ئاوسانى گورچيله، دكتوره كان ده ستيان ليشوردبوو. يه كيك پيشنيارى دابوو له م سالانه ي كوتايى ژيانى ههز له هه رچى ده كات بيكات. سه رقالى بكه ن، بيلن به و شيوه كه خو ي ده يه وي ت ژيان بهر يته سه ر. هه ر خو شيه ك هه زى لئبوو بويان دا بينده كرد، چونكه ماوه يه كى زورى بو چيژ بردن له ژيان نه ما بوو. كاتي ك خوازيينيان له دايمك كرد، بيپاننه وت كه نه خو شه. دايمك خو ي له شه وى زه ماوه نده كه بدا زانيبووى. تهنانهت باوكم ده يوت هه رگيز جووتيش نه بوون. بو ماوه ي دوو سال دايمك پاريزگارى له شويه كى نه خو ش كردو هه ر روژيكي شايه تى مردنى بوو. ئه مه رو مانسيه تى ژيانى دايمك بوو، ئه مه ئه و پياوه بوو، كه دايمك ده يه پناو ده بيرد، تاكو كيماسيه كانى ئيمه بخاته وه بيرمان!

هه نديكجار كه دايمك به و روانينه خه يالاويه وه باسى سه يفى ده كردو نه يده برانده وه، هه زمه ده كرد بيشله قينم و بلئم، نه خي ر وانه بوو! به لام هه رگيز وامنه كرد. به لاي سه يفيه وه گرنگبوو چى به سه ر دايمك ديت، كاتي ك دايمك بارودوخه كه ي زانى، يان دواى ئه وهى كه ده مر يت، دايمك چى لئديت؟ دايمك ئه وه نده لووتبه رزو خو به زلزان بوو، كه هه زى له زانينى راستى نه بوو، بو يه شو بينيكي هه قيقى و ميژوويى، گو ربييه وه به خه ياليكي دروستكراوى ميشكى خو ي. هه ر له وكاته وه له بيرمه من و برا كه م و باوكم، هه ولمانداوه بزاني ن دايمك به ته واوه تى چى له ئيمه ده وي ت. زور هه ولمان له گه ل داوه سه فهر بكه ين بو

ئەو شوئىنەى تر كە ھەمىشە چاوى لىبوو. ئەو شتە كە منى دەترساند، تورپەىى دايكەم نەبوو، بەلكو ناخە بەستووەكەى بوو، كە ئىمە ھەرگىز نەماندەتوانى برۆينەناوى. كاتتىك كە زىندوووبوو، ئەوئەندە سەرقالى ئەوۋە بووم، خۆمى لى لادەم و لىبىبىزار بووم، كە نەمدەتوانى بزەنم چەند لەژيانى ھەستى بە ناوئىمىدى و تەنباىى كردوۋە. دايكىشم ۋەك زۆر ژنى تر ھەروا كە مينا ھاوړى نزيكەكەى دايكەم، ھەمىشە بە زەرەدەخەنەپەكەوۋە دەپوت» ديسانەوۋە ژنىكى زىرەكى تر بەفېرۆرۆيشت».

جینه بوگه نه کان

دایکم هه همیشه دهیوت تۆ له یه کهم ساتی ژیانته وه به بهرده وامی له گه ل من به رانه ریت گرتووه. له کاتی له دایکبووندا خوینم هه له پینابوووه و واینا زانیبوو و دمرم. دایکم هه همیشه حهزی ده کرد چیرۆکی ئه وه باسبکات، چۆن له کاتی مندالیمدا هیچم نه ده خواردو په رستارم ره تده کرده وه، ته نها له ترسی ده رزی دکتۆر، یان شمشیری کلۆنیلکی هاوړیان، خۆم ده دا به ده سته وه و ملمده دا. دایکم نه یده هیشت خه یار یان چه رهس بخۆم. جار یکیان ئه وه نده روئی ماسیی پیدام، تا زیپکه م ده رکرد. وه ختیک من و براهه م نه خووشی سوره گرانه تاغان گرت، دایکم له ژوریکو تاریک، چل روژ به ندی کردین، چونکه دهیوت روناکی بو ئه و مندالانه ی سوره گرانه تایان هه یه، ده بیته هوئی کویری. جار یکیان ئه وه نده ئاوی ترئی پیدام هه له پینایه وه. ماوه ی سی سال ته نانه ت ده ستیشم له ترئی نه دا، تا شه ویک له مالی هاوړییه کم به هه وهس دوو ده نکم خسته ناو په رداخی شه رابه کهم و هه ستمکرد ورد کردنیان له ژیر دانم چه ند چیژکی خووشی هه یه. ژوربه ی جار له سه ر شاردنه وه ی که لوپه لی یاری مندالیم له ناو چه کمه جه که، ده بوو به شه رمان. هه همیشه خوئی یاریه کامی هه لده بژاردو جار جار ده بییشت تۆژیک یاریان پییکه م. بووکه شوشه یه کی بچووکم هه بوو، که گاگۆلکه ی ده کردو که رویشکیکش که ژور حه زم لیوو، هاوړیکه ی دایکم به ناوی مونیر جون له پاریس هینابوو. ته پلئی لیده داو سپی بوو، به لām به بۆنه ی ته پله که وه نه تده توانی به جوانی له باوه شی بگریت. چه ند حه زم له و تووکه نه رمه سپیه ی ئه و که رویشکه دووره ده سته بوو! له دوا ی ئه وه ی مالیشم به جیهیشت، دایکم هه ر بووکی تری ده خسته سه ر کلۆکسیوئی بووکه کان و دهیوت روژیک ده بیته هی من. کاتیک که دایکم مرد، هیچ کهس نه ی توانی بووکه شوشه کان بدوژیته وه. هه موویان له گه ل مافوره ئه نتیکه کان، سندوقی زیوه کان، سکه ئالتونه کان،

قاپه فه خفوريه كانى لهزه واجى يه كه مى به جىماو زۆر بهى گه وه ره كانى ونبوون. يه كه مجار كه رىگه يان پىدام بهو بووكه شوشهى كه زۆر حهزم لىبوو، بووكىكى چىنى بوو به چاوى شىن و قژىكى بلۆندو كراسىكى پىرۆزهى، يارى بكه، ئەوه ننده هه لمدايه ئاسمان و گرتهوه تا له ده ستمكهوت و وردوخاش بوو. هه ميشه كاتىك ئەو شتانهى كه بهلامهوه نازىزبوون و پىيانده دام، به تاييهت له لايه ن دايكمه وه، يان لىمونده بوون، يان خراپمه ده كردن. ئەنگوستيله و گواره، چراى ئانتىك، به يكه رى بچوك بچوك، هه موويان هىشتا له بهرچاومن. بزىبوونى ئەم شتانه له لاي من ماناى چىيه؟ ئايا من لهو كه سه كه مته رخه مانه بووم، كه مروّقه كانيان له ده ستمه دواو شته كانيان لى و نده بوو؟

ده توانم شوئى يه كه م شه پرى راسته قينه مان له سه ر خواسته كانمان بگه پىنمه وه بو كاتىك چوار سالى بووم. ئەم شه پمان له سه ر شوئى دانانى سىسه مه كه م بوو. من ده مه ويست له نزيكى په نجه ره كه بيت، زۆر حهزم لهو په نجه ره يه بوو، چونكه ره فه يه كى گه و ره ي هه بوو ده متوانى بووكه شوشه كانم و سىتى چىنيه كانى به پرىز تىدا دابنىم. دايكم ده ويوست له لاي ديواره كه، نزيكى دۆلبه كه دابىنيت. ئىواره ي روژىكان كاتىك له يارى له گه ل كچه ئەمريكىيه كى دراوسيمان هاته وه، كچىكى چوار سالى شه رمن بوو، زۆر پىكه وه بووين، دايكم دىسانه وه سىسه مه كه مى گه راند بووه وه لاي ديواره كه. ئەو شه وه هه ر گريام، گريام و گريام، ته نانهت نانى شه ويشم نه خوارد. هه موو شه وه كانى تر ناچارى ده كردم شتىك بخۆم، به لام ئەو شه وه هىچى نه كردو منيش له گريانى خۆم خه وم لىكه وت.

به يانى روژى دواتر لهو قوژبنه ي ژووره كه م، كه رقم لى بوو، به چاوى پىر له فرمىسك و تورپيه وه له خه وه هه ستام. باوكم به زه رده خه نه يه كه وه هاته لاي سىسه مه كه م. من و باوكم ده ستمان كردبوو به په رده دان به روئىنىك: هه مووشه ويك پيش خه و، چىروكىكى بو ده گىرامه وه، به لام به يانى ئەو روژه شتىكى ترى فتر كردم. پىيوتم، له هه مانكاندا قايىكى چكۆله ي فه خفوريى پىر له شو كۆلاته ي خسته سه ر مىزى لاي سىسه مه كه م، ئەگه ر كچىكى باشم و جوان ترين

زەردە خەنەمى نىشانىدەم، نەپتىيە كەم پىدە ئىت. چ نەپتىيە كە؟ بە لآم باوكم خۆ ناچىت نەپنى بۆ كچە ناشادو زىزە كان ئاشكرابكات. من زۆر كەللەرەق بووم و بەقسەيم نە كرد. دە بوو نەپتىيە كەم بە بىن چاوەروانى و هىچ بەرامبەر كى پىئىت. وتى دەى باشە پىتدە ئىم، بە لآم بەومەرجهى كاتىك پلانە كەم دە بىستى پىدە كەنى.

پىلانبازانە وتى وەرە با شتىكى تازە بكەين. وەرە با خۆمان بۆ خۆمان چىرۆك دروستبەكەين. پىرسىم، چ چىرۆكىك؟ چىرۆكى خۆمان، دەتوانىن ھەرشىتىك بەمانەوئىت دروستبەكەين. وتەم من نازانم چۆن وا بكەم. نا دەزانىت، بىر بكەرەو ھەزەت لە چىيەو دواتر چىرۆكىكى بۆ دروستبەكە. ئىستا چىت دەوئىت؟ وتەم هىچ. باوكىشم وتى، لەوانەيە ئىستا بتەوئىت سىسەمەكەت لەتەنىشت پەنجەرەكە بىت، بە لآم دەزانى سىسەمەكەت چى دەوئىت؟ شانم ھەلئەكاند. وتى بۆچى ئىستا چىرۆكىكە لەبارەى كچىكى مندال و سىسەمەكەى دروستنەكەين... تا ئىستا چىرۆكى ئەو سىسەمەت بىستوو ھە كە قسەى دە كرد؟

ئاوا ئىتر ئەم رىورەسمە تازەيەمان داھىنا: لەو رۆژە بەدواو، من و باوكم زمانىكى نەپنىمان لەتوان خۆماندا پەرورەدە كرد. چىرۆكىمان بۆ گەياندى ھەستەكاھان و خواستەكاھان دادەھىنا و دىناى تايەتەى خۆمان دروست كرد. ھەندىكجار ئەو چىرۆكانەى دروستمان دە كرد، زۆر دىناى بوون. ھەركاتىك شتىك دە كرد، كە باوكم لىي ناپازىبوو، ناپازىبوونى خۆى لەچىرۆكىكدا دەردەبىرى، بە نمونە دەيوت «پياوئىك بوو كە زۆر كچەكەى خۆش دەويست، بە لآم زۆر ئازارى دى، كاتىك كچەكەى بەلئىنى پىدا بوو لەگەل دايەنەكە نەيكات بە شەر...». دواتر شىوازى تىر پەيوەندىمان لەگەل باوكم دروست كرد: ھەركاتىك شتىكى خراپم دە كرد، باوكم پەنجەى شاھەتمانى وەك نىشانەى ئاگادارى دەخستە سەر لوتى. ئەگەر ھەيستاىە كارىكى گىرنگم لەبىر مەپتەو، ھەوت جار بەدواى يەك دەمدا بەسەر لوتەم و ھەر جار ئەو شتەم دووپاتم دە كردەو، كە دەبىت بىكەم، ئىستاش لەم تەمەنەدا ھەر ئەم قىلە بەكار دەھىم. لەم دىنا نەپنىيەى من و باوكمدا، دايكم ھىچ رۆلئىكى نەبوو. ئاوا تۆلەى خۆمان لەستەمكارىي دايكم دەسەندەو. ئىتر تۆزەتۆزە فىر بووم ھەركاتىك بەوئىت دەتوانم پەنا

بۆ ئەو دۇنيا دروستكراوى خۆم بەم، دۇنيايەك كە نەك تەنھا دەتوانم شوئىنى سېسەمەكەمى تىادا بگۆرۈم و بېبەمە لاي پەنچەرەكە، بەلكو دەمتوانى لە پەنچەرەكە ھەلفرەمە دەرەوۋو بېرۆم بۆ شوئىنىك ھېچكەس، تەنانت دايكىشم نەتوانى بېتەژوورەوۋو ركتىفى بكات.

لەسەرەتاي نەوۋەدەكانەوۋ، باوكم سى كىتېبى مندالانى بەپىتى تىكستە كلاسېكەكان بلاقردەوۋ. يەكېك لەو كىتېبانە ۋەشانىك لە شانامە بوو، كە لە ئىنگلىزىدا بە كىتېبى پاشاكان دەناسرېت و ھۆنراوۋى شاعىرى مەزن فېردەوسىيە. باوكم لە پېشەكى كىتېبەكەيدا دەلېت يەكەمجار ئەم چىرۆكانەى بۆ مندالەكانى خۆى لەتەمەنى سى سالى و چوار سالى وتوۋو دواتر شاكارەكانى ئەدەبى كلاسېكى فارسى پى ناساندىن ۋەك: مەسنەوى رومى، گولستان و بوستان سەعدى، كىلەو دمنە. دەلېت كاتېك گەرەتر بووین خۇمان دەمانخوئىدەوۋ. ئەو شتەى باوكم لەپېشەكەكەدا زۆر لەسەرى دەروات ئەوۋە، كە گەنجى ئىستا دەبىت زۆرتەر لەسەر باووباپىر و بابەخەكەى لەرېگای خوئىدى شانامە بزانن. باوكم دەلېت پىخۇشحالە، كە بەھۆى شتى لەم بابەتەوۋ «ئىران بىزاوۋ و بىستراوۋ».

ھەركاتېك باوكم لەسەر فېردەوسى قسە دەكات، دەنگى ئاوازېكى رېزدار بەخۆى دەگرېت. فېرى كردين بۆ شاعىرەكان رېزېكى تايبەت و جياواز لەو رېزە كە بۆ مامۇستاكامان بان مندالەكامان ھەمانە، دابىئىن. جارېكىان وابزانم تەمەنم چوار سال بوو، بە باوكم وت زۆرتەر چىرۆكەكانى ئاغای فېردەوسىم بۆبگېرېتەوۋ. باوكىشم وتى مەلئ ئاغا. بلئ فېردەوسى شاعىر. بۆ ماوۋەكى زۆر دواى ئەوۋ، ئىتر دەموت چىرۆكەكانى فېردەوسى شاعىرم بۆ بگېرېرەوۋ. يەكەم تېگەىشتىنى من بۆ ئىران لەرېگەى ئەو چىرۆكانەى باوكمەوۋ شىوۋى گرت كە لە شانامەوۋ بۆى دەخوئىندەمەوۋ.

لەوكانتەوۋى لەبىرم بېت، دايك و باوكم و ھاوړېكانى سەبارەت بە ئىران ۋەك مندالېكى ئازىز، بەلام دەستېلاو كە بەردەوام لەسەر خۇشگوزەرانىيەكەى دەمەقالەيان بوو، قسەياندەكرد. لەھەموو ئەو سالانەدا ئىران بۆ من ناسنامەيەكى ناكۆكى پەيداكردبوو: شوئىتىكى راستى بوو، پىناسەى ھەبوو

به پپی ئەو شوینەى تینیدا له دایکبووم و ژیا بووم، ئەو زمانەى قسەم پێدەکرد، ئەو خواردنەى دەمخوارد، له ههه مانکاتدا بێرۆکه یهکی ئەفسانەیی بوو، هاندەری ههه موو بایه خ و به هایهک بوو، سه مبولێک بوو له بهرگری و خیانهت.

بۆ دایکم هیچ ولاتیکی تر بوونی نه بوو. هه ندیکجار باسی ئەو شوینانەى تری دەکرد، که سه فهری بۆکردبوو. ئەو ولاتانەى له سه ره ئه وه بوو، ئیرانیبوون چ مالى ئەو بوو. باوکم بهردهوام شهرو مملانیی له سه ره ئه وه بوو، ئیرانیبوون چ مانایهکی ههیه، بهلام دایکم ههچکام له م گرفتانهى نه بوو. هه ندیک شت بۆ دایکم نه گۆرابوون. ئیرانیبوون له خوین و جینهکانیدا بوو، وهك چاوه توخه جوانهکانی، ئەوهنده توخبوون که به رهو رهشی ده چوون، بان قزه زهیتونییه کهى. دایکم وهك هه ر ئیرانییهکی تر، ریزی بۆ فیردهوسی هه بوو، بهلام گالتهى به سه رقالی ئیمه به ئەده به وه ده کردو به لایه وه به فیرودانی کات بوو. دواتر روونکردنه وه یهکی رهنگیترم دۆزیه وه بۆ ههستی دوژمنایهتى له گه ل ئەوانه ی چیرۆک دروستده کهن: دایکم رکابهری نه ده و یست. ئەو دنیاو ئەفسانەى تایبهتى خۆی دروستکردبوو، ههچ پێویستیکی به خه لکی تر نه بوو چیرۆکی بۆ دروستبکات.

کاتیك بیر له باوکم ده کهمه وه، یه کهم شت که دێته وه بیرم دهنگیه تی. له شوین و کاتی جیاواز، به پپی رویشتن له شه قامه کان، دانیشتن له ناو باخ، له ناو ماشین و کاتی خه و، هیشتا ئەو ئارامییه ی کاتی خویندنه وه ی چیرۆکی هه ستییده کهم. به ئەندازه یهک بایه خه م به م چیرۆکانه ده داو ده مکردنه هی خۆم، که بۆ ئەزمونه کانی ژیا نی راسته قینه وام نه ده کرد. دواتر باوکم دلێ شکاندم، چونکه خۆشم ده و یست و بروام پێوو، ئەوهنده که که سی ترم خۆش نه ده و یست و بروام پێیان نه بوو، منیش ئازارمداو دلیم شکاند. ئەوه ی تارا ده یهک له مێشکما لێبخۆشده بم به هۆی چیرۆکه کانییه وه یه تی. ته نها ئەو ساتی پیکه وه بوونانیه له خیانهت و تالانه کانی هه ردوولمان بێه له ماوه ته وه. له هه مانکاتدا له ساردوسری و خواسته بهردهوامه کانی دایکم ده ترسام، به بهردهوامی و له قولایی ناخمه وه له ده ستدانی باوکیشم ده ترسام. زۆر شه وانم دێته وه بیر له لای په نجه ره که وه داده نیستم و چاوه پروانده بووم باوکم

بیتوهه بۆ مال، گویم لهههنگاوهکانی ناو هۆلهکه دهگرت، که ئەمبببست ئینجا دەمتوانی بخهوم. من باوهپێکراوترین هاوپهیمان و پشتیوانهکری باوکم بووم. ههستمدهکرد باوکیشم وهک من قوربانی ستهمکارییهکانی دایکمه، بۆیه دهبیت لهتاوانهکانی خۆشبین. دایکم رقی لهم هاودهردیه دابهشکراوهمان بوو، جارجار که زۆر تورپهدهبوو به من و براههکی دهوت «ئیه، ئیههش ههر لهو جینه بۆگه نهی باوکتان دروستبوون». «ئیه هه مواتان چاوهروانی مردنی من تا میرانه کهمتان پێگات». هه ندیگجار لهخۆمم دهپرسی لهوانهیه راستبکات: مهگهر من ههر لهو جینه گهنبوه دروست نهبووم؟

ئهگهر دایکم فهزمانیکی دهبرکردایه و شتیکی بوستایه، باوکم زۆر زوو جینه جینه کرد. په یوه نهدیم لهگهڵ باوکم هه مبهسه دۆستایهتی نهپێنکی دابهشکراوی هه بوو، چ کاتیک له شهقامهکان پیکه وه دهروشتین و گویم له چیرۆکهکانی دهگرت چ کاتیک پلانمان دادهرشت تا دایکم دلخۆش بکهین. باوکم و من به پێن نهپێنیه کامان و ئه و دۆستایهتییهی به پێی ساتهکانی چیرۆک بێژیمان دروستمان کردبوو، که منی لهو دنیا ههقیقییهی دهورو بهرم نازاد دهکردو دهبردمه جیهانیکی تازهی ههلبهستراو به چیرۆکه خهیاڵانه وه کهی دهنگی باوکم، هاوسنوربووین. روژانی ههینی باوکم به یانیان زوو له خه وه لهیدهستاندم ده میرده دهروهه پیکه وه پیا سه به رینگه دا بکهین. بۆنه وهی بیانوی زۆری و دووری رینگه که نهگرم، په رداختیکی تابهتی بۆ کریبووم، تا بتوانین لهو کانییهی سه ر رینگه کهمان، که من زۆر حهزم لیبوو پرپیکهین له ئاو. کاتیک چیرۆکی بۆ دهوتم و جاروبار دهو هستا تا دۆندرمه بکریت، دهپوت ئەمه کاتی تابهتی خۆمانه. هه رچی دهرویشتمه پێشه وه لهگه لا که سایهتییهکانی ناو شانامه ی فیردهوسی وهک خیزاتیکی خۆم زۆرتر خووم دهگرت. نه مدهتوانی ژانم به بێ ئهوان بێنمه به رچاوم. شانامه ئه و شوینه بوو، که حه زنده کرد سه ردان ی بکه م، ده مزانی هه رکاتیک له روژ دهتوانم له درگا بدهم و بۆخۆم تیبدا بگه ریم. ته نانهت تائیس تاش وهک نه ریتیک بۆم ماوه ته وه، لاپه ریه کی هه رپه مه کی لیده که مه وه

و چیرۆکیکی لێده خوینمهوه. هه‌رگیز شانامه‌م به ته‌واوی نه‌خویندوه‌ته‌وه، بیرم نه‌کرده‌وه شتیکی پ‌سپۆرانه‌ی له‌سه‌ر بنوسم، له‌وانه‌یه هۆکه‌ی ئه‌وه‌بیت، که ده‌مه‌وێت ئه‌و هه‌ستی سه‌رسوپمانه‌ی یه‌که‌م جار له‌ ده‌نگی باوکمه‌وه بیستومه هه‌ر بۆم م‌پ‌نیتته‌وه. هه‌زارساڵ پ‌یش ئیستا فیرده‌وسی چیرۆکی ئه‌فسانه‌یی ئیرانی دار‌شت. شانامه‌ی فیرده‌وسی له‌کاتی سه‌ره‌تای دروستبوونی دنیا تا ه‌یرشی عه‌ره‌به‌کان له‌سه‌ده‌ی سه‌ه‌ت، شه‌رمه‌زارترین دۆراندن که کۆتایی ئیمپراتوری فارسی دیاریکرد و ئاینی خه‌لکی له‌ زه‌رده‌شتیه‌وه گۆری به‌ ئیسلام، له‌خۆده‌گر‌یت. ئامانجی فیرده‌وسی زیندوکردنه‌وه‌ی شانازییه به رابردو له‌ناخی هاوڵاتیانداو گه‌راندنه‌وه‌ی هه‌ستی شکۆداری و میراته. باوکم به‌رده‌وام بیری من و براهه‌می ده‌خسته‌وه، که میژووی وڵاته‌که‌مان پ‌ر له‌شه‌ر و داگیرکردنه، پ‌ارسه‌کان له‌گه‌ڵ یۆنانیه‌کان، رۆمه‌کان، عه‌ره‌به‌کان، مه‌غۆله‌کان شه‌ریانکردوه، ده‌یوت له‌دوای راپه‌رینی ئیسلامی رووبه‌روی خراپ‌ترین داگیرکه‌ر بووینه‌وه، چونکه ئه‌م دوژمنه‌نانه ناوخۆیی بوون و له‌گه‌ڵ هاوڵاتیه‌کانیان وه‌ک م‌الێکی داگیرکراو مامه‌له‌یان کردوه.

عه‌ره‌به‌کان به‌هه‌موو شوینێک ب‌لاوبه‌وه‌نه‌وه‌و له‌ناوبردنی ته‌واوی کولتوری فارسی به‌تایبه‌ت زمانی نوسین، ئامانجیان بوو. خه‌لک له‌سه‌رده‌می ساسانی ئه‌وه‌نده له‌ پاشاکانی ساسانی و قه‌شه ده‌سه‌لاتداره‌کانی ماندوو بووبوون، یه‌زدگوردی سیهه‌م، دواهه‌مین پاشای ساسانی، به‌ده‌ست ناشه‌وانێک له‌و م‌اله‌ی په‌نای بۆ بردبوو له‌ ساڵی 651، کوژرا، زۆربه‌ی خه‌لک ئه‌و د‌رپاندانه‌یان له‌بری پاشاکانی خۆیان له‌ئام‌یزگرت. ه‌یشتا ئه‌و چیرۆکانه‌م له‌بیره، که سه‌باره‌ت به‌ هه‌زه‌رتی عومه‌ر ده‌یانگ‌یراپه‌یه‌وه، گواپه‌ فه‌رمانده‌دات هه‌موو ئه‌و ک‌تیبانه بسوتینن که له‌ ئیران ده‌یدۆزنه‌وه. باوکم ف‌یریکردین ئه‌م هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تیه بۆ ئیران زۆرتر له‌پای هه‌ستی دژه عه‌ره‌ب بوونه. ده‌یوت ئیمه‌ی ئیرانی زۆر بۆمان گ‌رنکه له‌چاوی خه‌لکی تری دنیا چۆن بنوینین و ده‌مانه‌و‌یت له‌چاوی دنیا ب‌یتاوان بنوینین، بۆیه زۆربه‌مان عه‌ره‌به‌کان تاوانبار ده‌که‌ین. هه‌ندی ک‌سه

باسی رۆلی خۆمان له دۆراندنه که مان ده که ن. کێ ده روازه ی ئیمبراتۆری بۆ ئه و
دردانه کرده وه، کێ ئاسانکاری بۆ هێرشه که یان کرد؟

فیردهوسی له و کتێبه مه زنهیدا به دوا ی دواندن و هێشتنه وه ی رابردویه کی
له ده ستچووه وه یه. ده یه ویت بۆ تێبه ربوونی شارستانییه کی گه وه هم جه ژن
بگریت، هم بگرین. فیردهوسی پارسی⁽²⁾ کۆنی زیندوو کرده وه. به شی یه که م
به ئه فسانه ده ستپیده کات و له به شی دووه هم هێرشه عه ره به کان داده پرژیت.
فیردهوسی به شیکه بیخاوه ن له کولتورو میژوو مان کۆده کاته وه وه له ناو دنای
شعیره کانیدا مایکی نوێیان پیده به خشیت. سه رکه وتووی فیردهوسی به س
له وینه کیشانه وه ی به سه رهاتیه نه ته وه یه کدا نه بوو، به لکو له پێشبینی کردنی
داها تووشدا بوو. له دوا ی سه رکه وتنی راپه رینی ئیسلامی له ناو شیعی
شاعیره کا مان به تایبه ت فیردهوسی به دوا ی ئه و ده زوو هه ستپینه کرا وه دا
ده رۆم، که بۆته هو ی دروستبوونی ولاتیکی ئیسلامی.

که مندال بووم له چیرۆکه کانی شانامه دا، زۆرتر جه زم له چیرۆکی رودابه و
خۆشه ویستییه که ی له گه ل زالی قزسپی جه نگا وه ر بوو. باوکم جه زی له چیرۆکی
فه ره یدون و سێ کوره که ی بوو. ئه و چیرۆکه بۆ باوکم به ئه ندازه ی چیرۆکی
رودابه بۆ من، لای باوکم تایبه ت و په سه ند بوو. ده توت له ریگای ئه و چیرۆکه وه
خۆی روونده کاته وه و باسی خۆی ده کات.

باوکم به شیوازیك چیرۆکه کانی بۆ ده گێرامه وه، که ته نانه ت ئه گه ر جاری
هه زاره میش بوایه، هیند نوقمی چیرۆکه که ده بوو، هه ستمده کرد جاری یه که مه
گویم لیبیت. هیشتا ئه و ساتانه دیته به رچاوم، که ده ستی ده گرتم و له جاده ی
شیمیران، جاده یه ک بوو به ره و باکوری شاخه به فراویه کان که سییه ره کانیم
له به رکرده وه ده توانم له هه ر شوینیکی ئه م دنایه بم بیهێنمه به رچاوم، هه روا
هیشتا چیرۆکه کانی باوکم له به رچاومه، به ریگه دا ده رویشتین و پیاسه مان
ده کرد.

چیرۆکی فه ره یدون، پاشای دنیا، به رزگار کردنی مرۆف له ده ستی زوحاک،
پاشای ئه هریمه ن ئه نگیزه ی عه ره ب، که باوکی خۆی کوش و ئیرانی داگیر کرد،

دهستپيدهكات. لهسهر شانهاكانى زوحاك، لهو شوينئى ئههريمهن ماچى كردهبوو، دوو مارى گهوره چهكهريان كردهبوو، دهبوو ههموو روژيك مېشكى دوو كورې گهنج بخون. فهرهيدون لهبهرامبهر زوحاك دهوهستتتهوهو دوای ئهوهى دهروخينيت، زوحاك له دامينى «دهماوهند»ى بهرزترين شاخى ئيران بهندهكات.

فهرهيدون سى كورې به ناوهكانى سالم، تور، ئيرهج ههبوو. كاتيك پيربوو، كاتى ئهوه هات مولكى پاشايهتى دابهشبات، برياريدا نازايى كورهكانى تاقيبكاتهوه، بويه بهشهو پهلاماريدان. دوو كوره گهورهكه رپانكرده، بهلام بچوكترين كور، ئيرهج، بههينانى ناوى باوكى، خوئى بو شه ر ئاماده دهكات. فهرهيدون ههر كه بهمهبهستى خوئى دهگات، له دلى شهودا بزردهبيت. فهرهيدون بريار ده دات ولاتهكه لى له نيوان كوره كانيدا بكات به سى به شهوه. باوكم ههميشه رووى دهكرده من و پرسياريده كرد «لهبيرته چى به كورهكانى دا؟» مينش به تامه زروبيه كى زورهوه وه لاممده داپهوه و ههولمده دا لاسايى باوكم بكه موه: «به لى خوژناواى به خشيه سالمى كوره گهوره كه لى. چين و سه رزمينى توركه كانيشى به خشيه كوره ناوهنجيه كه لى تور. پارسيشى كرده ديارى بو مندالترين كورى».

باوكيشم ده يوت « ئافهرم دروسته، پاشا به نرخترين مولك و سامانه كانى به خشى به ئيرهج: پارس، ولاتى جهنگاوه ران».

دوو كوره گهوره كه لى ئيره بيان به ئيرهج ده برد، كه باشترين شوئى به نسيب ببوو، شهوو روژ له دلى خو بيان ئهم ئيره بيه يان ده هيشته وه. په يامنيريكيان نارد بو لاي باوكيان و داوايانكرده، «تاج لهسهر ئيرهج لابات و بينيرتته قوژبينيكى تاريخى زهوى، تا لهوى بژييت». فهرهيدونيش ليين تورپه بوو و هاته دهنگ.

ئيرهج بريارده دات چاوى به براكانى بكه وپت و قايليان بكات، به لام ئيره بى و تهماح بهرچاوى سالم و توورى گرتوو، به جوړيك نه ياننوانى بايه خيك به پيشنيارى ناشتى ئيرهج بدن. باوكم كه دهگه يشته ئيره ديسانه وه روويه كرده من و ده يوت «لهبيرته ئيرهج چيان پيده لىت؟». مينش وتم «پياند لىت نه كوژن». باوكيشم وه لاميدابه وه «نه خپر، ئيرهج ده لىت ده ستى خوتان به

خوینى من پيسمه‌كهن». كاتيك نيازى براكانى ئاشكراتر بوو، ئيره‌ج وتى: ئيوه خوئان رۇختان هه‌يه، چوئن ده‌توانن گيانى رۇخىكى تر بگرن؟ به‌لام براكانى گوئيان له‌م قسانه‌ نه‌بوو. توور خه‌نجه‌ره‌كه‌ى ده‌ره‌هيناو ئيره‌جى كرد به‌ دوو له‌ته‌وه. سالم و توور سه‌رى ئيره‌ج پر له‌ كافور و عه‌تر ده‌كهن و له‌گه‌ل په‌يامىكى چاوړوشنى ده‌ينيرن بو باوكيان و نه‌مانى خوینى شاهانه‌ى ئيره‌ج ده‌كه‌نه‌ جه‌ژن و بوئنه‌ى بو سازده‌كهن».

له‌لاى باوكم قاره‌مانى راستى فه‌ره‌يدون نه‌بوو، به‌لكو ئيره‌ج قاره‌مانه هه‌قيقه‌كه‌ بوو. ديسانه‌وه ده‌ستپيڤه‌كرد «ده‌بيت له‌بیرت بمییت، ئيره‌ج يه‌كيك له‌باشترین پياوه‌كانى ناو شانامه‌ بوو. ئيره‌ج ئاماده‌بوو ده‌ستبه‌ردارى ئيران بيت، ئه‌ویش نه‌ك له‌به‌رئه‌وه‌ى ده‌ترس، به‌لكو بوئه‌وه‌ى كه‌ له‌وېروايه‌دا بوو دنيا ئه‌وه‌نده‌ى ناوېت بېته‌هۆى رق و جيايى له‌نيو براكانى. ئيره‌ج هه‌م له‌شېكى نازاى بوو، هه‌م ره‌وشتيكى نازا، بزانه‌ كه‌ به‌ده‌سته‌ينانى ئه‌م نازايه‌تیه‌ گه‌لن قورسته‌».

دواتر كه‌ خوّم شانامه‌م خوینده‌وه، زانيم بوچى باوكم يه‌كه‌م چيروكيك كه‌ له‌ شانامه‌ هه‌لبیژارد بوّم بگيرېته‌وه، چيروكى ئيره‌ج بوو. ئه‌و يه‌كيك له‌و كه‌سايه‌تيانه‌ بوو، كه‌ به‌ دواى توّله‌سه‌ندنه‌وه‌وه‌ نه‌بوو. ئيره‌ج نه‌ك به‌س چاونه‌ترس و دادوهر بوو، به‌لكو كه‌سايه‌تیه‌كى باشيشى هه‌بوو.

خالى لاوازی باوكم «مرؤفئىكى باشبوون» بوو، هه‌روا كه‌ دايمك ئه‌م خاله‌ لاوازه‌ى بو «دروستی و راستى شته‌كان» هه‌بوو. كاتيك براكه‌م گه‌نج بوو، باوكم چيروكيكى بو براكه‌م نووسى و ناوينا «پياويك كه‌ ده‌يه‌ويست باش بيت». چيروكى ژيانى باوكم بوو، كه‌ چوئن هه‌ميشه‌ دلنيگه‌رانى و بيدادى بوو، هه‌موو هه‌ولى خوئى ده‌دا پياويكى باش بيت. باوكمان هه‌ميشه‌ پيڤه‌وتين نابيت له‌بیرمان بچيت بوئه‌وه‌ى بين به‌ مرؤفئىكى باش، ئه‌ركمان له‌سه‌ره. به‌برواى باوكم هه‌ركه‌سيك ده‌توانيت ماناى «مرؤفئىكى باشبوون» بكات و هه‌لبه‌ت هه‌رواشه‌ ماناكردى «باشبوون» ئه‌سته‌مه‌ و ئاوارته‌يه‌.

«براكانى ئيره‌ج تپنه‌ده‌گه‌يشتن كه‌ دنيا چه‌ند له‌به‌رامبه‌ر بيداديدا، ده‌توانيت بپه‌زه‌يه‌ى بيت. ژنى ئيره‌ج به‌ناوى «ميه‌ئافه‌ريد» كچىكى جوان

به دنيا دههئيت، دواتر ئه و كچه كوپره زاي ئيره ج به ناوي «مه نوچه ر» دئيتته دنياوه. مه نوچه ر له شه ريكي گه و ره دا له سه ري توور و دواتر يش سالم ده دات و له گه ل په ياميكي سه ركه و تن ده يان ئيرت بو ف ه ر ه يدون»، باوكم به لاي چاوه وه سه ريكي ده كرد، تا بزائيت چون چيروكه كه وه ر ده گرم.

كاتيك ف ه ر ه يدون ده بيستت توله ي مه رگي كوپره كه ي كراوه ته وه، تاج له سه ر خو ي لاده بات و ده يبه خشتته مه نوچه ر و پاشماوه ي ژياني بو لاواندنه وه بو كوپره مرده كاني ته رخانه ده كات.

ليره دا ده بو وه ستم به خو شي بكردايه، كه كه سه باشه كان ده يبه نه وه، به لام باوكم هه رجار ئه م چيروكه ي بومان ده گپرايه وه، ده يوت هه رچه نده كه ناو و ميراتي ئيره ج گه پرايه وه، به لام له وكاته وه ئير ئيران ناشتي به خو يه وه نه دي. «ئيران ئاوا له دايك ببوو، بويه تا ئه مرؤ شه رو مملاني به رده وامه. له شانامه دا زوره بي ئيرانيه كان وه كه سائيك ي باش و لايه نگر ي ئيره ج و نازاو دادوه باسده كرين. ئاره زووم ده كرد بو ئيستاي ئيرانيش هه روا بلئم، ئيران له هه قيقه تا ئيستاي زوتر له وه ي ولاتي ئيره ج بيت، ولاتي سالم و تووره». بو چهند ساتيك به بن ئه وه قسه يه ك بكه ين، به ريگه دا ده رو يشتين، تا باوكم ده يوت «حه زت لئيه دؤن درمه يه ك بخوين؟».

ئه و ئيرانه ي فيرده ووسي باسده كرد، به هه شتتكي ناياب بوو، به مندالي بروام به هه بووني كردبوو. ميرگيكي سه وزي بيپاياني پر له قاره مان و شازن بوو. بو ماوه يه ك وامد زاني ئيران هه روا كه شاعيره گه و ره كاني وه سف ي ده كهن، گه و ره و پرشكو يه.

هه تاهه تا به نه ك به س لوتكه به فراوييكه ي ده ماوه ند، به لكو هه موو ئه و شاخانه كه من و باوكم روژاني هه يني بو يان ده رو يشتين، له گه ل ئه و شيوانه ي باوكم ريكيده خست له بيري م ده مينن. هه رگيز ئه و دنيايه ي پشت شاخه كان، ئه و شوينه ي ف ه ر ه يدون و سئ كوپره كه ي، ئه هر يمه ني سپي، په له وه ري ئه فسانه يي سيمورغ و سو دابه ي تبادا ژيا بوون، له لام ون نابن و به رده وامي چيروكي خو يانم بو باسده كهن.

درۆ کردن

دەمێك سأل لەمەوبەر، دەروونناسیك پێیۆتم، سەرچاوهی گرافته دەروونییەکانم دەگەرێتەووە بۆ کاتی لەدایکبوونی براکەم. دکتۆرەکە پێیۆتم ئەم روداوه بوو تە هۆی ئەو هی هەست بە «مردن» بکەم، چونکە دایکەم وەك جارێ گویێ بەمن نەداوه. ئەو دکتۆرە لایەنگری رەوتی «میلانی کلاین» بوو و منیش زۆر رقم لێیوو، چونکە وەك زۆر کەسی تر هەموو شتیك لەیەك پارچەدا کورتدەکەنەو، بۆ میلانی ئەو پارچەیه مەرگ بوو. چۆن هەرگیز دەتوانین خۆمان لەمەرگ دەرمان بکەین؟ دواي ماوێهکی کەم لەبری ئەو هی لەسەر کیشەکانی من قسەبکەین، لەگەڵ دکتۆرەکە باسی میلانی کلاینمان دەکرد.

لەدایکبوونی براکەم دەبیئت شوکیکی گەورە بوو بیئت بۆم. تەنانەت پینچ سالیشم نەبوو، بەلام ئەو شەوێم لەبیرە کە دایکمیان برد بۆ خەستەخانە. لە مالهو و لەلای ئەو ژنە کە ئیشی بۆ دایکەم دەکرد، بەتەنها داینام، دایکەم زۆر خوشیدەویست و ریزی بۆ دادەنا، ئیتمەش بە «نەنە» بانگمان دەکرد. نەنە تا بەرەبەیان لەسەر پیلکانەکان لەگەڵ خۆی داینام، تا چاوه‌ڕوانی هاتتەو هی باوکەم بکەین. نەنە جانتاکە ی بەستبوو خۆی نامادەکردبوو کە ئەگەر مندالەکە کچ بوو بپروات. زۆر رقی لە کچ بوو بۆ ماوێه یەك سأل هەستم بەو رق لێبوونە دەکرد. هەر دەرویشت و لەبەر خۆیەو دەیوت «کچ وەك مۆم لە رۆژی رۆشن وایه و کوریش وەك گلۆپێك لەشەودا». هەرگیز منی بەناوی خۆمەو بەنگ نەدەکرد، هەمیشە پێیدەوتم «کچەکە». دایکەم ئەو نەندە حەیرانی نەنە بوو، کە هەرگیز گویێ لە گلەییەکانی من نەدەگرت و هەمیشە لایەنی ئەو هی دەگرت. بەو جۆرە ی کە دایکەم «محەمەد» ی خوشدەویست، هەرگیز منی خوش نەدەویست. جوان لەبیرمە کە دەیوت کاتیك محەمەد هاتە دنیاو هەستیکرد کورپێکی هەیه، کە ئاگای لێیدەبیئت، هەلبەت دواتر دایکەم نکۆلی لەم قسەیه دەکرد. هەمیشە شتیك کە زۆر بۆم سەرنجراکیش بوو، ئەو بوو دایکەم کە

هينده له دهستی پياو نازاری بينيوه، چوَن ده تواتيت ئه وئنده بپروای به پياو هه پيت.

له وه به دوادا ئيت زور كه م ريككهوت كه ته نهاين، يان له يه كه وه نزيكين. دايكم له كه لله ره قيه كه م، هه لبت به قسه ي ئه و من كه لله ره ق بووم، بيزار بوو، منيش له و شتانه كه به سه رمدا ده يسه پاند قه لسبووم. دايكم مني ده خسته لاوه وه و منيش هه و لئمه دا گله ييه كاني زور كاريگه ريم له سه ر دانه نيت.

هه ميشه به دوای وه رگرتي ره زامه ندي دايكه مه وه بووم، هه لبت هه رگيز ئه و چيزه ي پي نه به خشيم. دايكم ستايشي سه ركه وتنه كانم و م ره كانه ي ده كرد، به لام هه ميشه به جو ريك ي وه سفنه كراو هه ستمه كرد ناو مي دم كر دووه. ده مه ويست خو شيبو يم. جار يكيان كه هه وت سالم بوو خو م له پيلكانه كان به ره و هه وشه هه لدا يه خواره وه. جار يكي تريان، تو زيك دوای خو هه لدا نه كه م، بيستم دايكم له گه ل هاو رپيه كي با سي يه كيكيان ده كرد، كه به بريني جومگه ي ده ستی خو ي كوشتوه، بو يه منيش ويستم وه ك ئه و كه سه به رامبه ر ئاو يته ي ژووره كه م جومگه ي ده ستم به گو زاني باوكم بپرم، به لام له پر ئه و نه نه گو شتاله ها ته ژووره وه و له بری ئه وه ي به رم پي بگريت، رو يشت و بانگي دايكمي كرد. كه چي دايكم هه ر هه ستی نه جو لئو نا چاري كردم له ژووره كه ي خو م به يئمه وه.

من ته مه نم له ده ورو به ري پينج سالان و محمه د پينج مانگان بوو، كاتيك ماله كه مان تازه گو رپبوو. په نجه ره كان سپه راوي بوون و قاتي ئه رزيه كه ي زور فينك و بيده نگ بوو. دايكم مني له سه ر ئه رزه كه دانا و خو ي به رامبه رم دانيشيت. ئينجا پيئوتم، ده ي ئيستا پيئمبل پينج شه ممه ي پيشو له گه ل باوكت بو كو ي رو يشتبوون؟ منيش وتم، رو يشتين بو سينه ما. كيتان له گه ل بوو؟ هيچ كه س. ديسانه وه هه ر ئه و پرسياره ي ليكردمه وه. پيئوتم، ده زاني زور رقم له كه سي درو زنه؟ هه ميشه هه و لئمه دا وه فيرتبكه م هه رگيز درو نه كه يت. منيش وتم، درو ناكه م. هه ست به سه رما و ترس ده كه م. ده مه وي ت به كه يته باوه ش و ماچم بكه ي، به لام موني كرد. وتي خه لك ي تو و باوكتيان له گه ل ژنيك بينيوه. وتي، پيم بل، پيم بل: ئه و ژنه كي بوو؟

ھیچ ژنیك بوونی نه بوو. ئیمه به دزیه وه رویشتبووین یه کیك له هاوړی نزیکه کانی باوکم که ژنی هیئابوو دایکم چاره ی نه ده ویست، بیینین. دایکم حه زى لینه بوو چاوى پیاښکبه ویت، به لام باوکم زور هم د دوسته ی خوښه ویست و به دزیه وه ده بیینی.

تاچه ند روژیک دواى ئه وه، دایکم قسه ی له گه ل نه ده کرد. له بیرمدیت دایک و باوکم یو به که مجار به شیوازیکى نوئ شهربانکرد. ده بانقیراندو هېچ بویان گرنګ نه بوو، من یان ئیشکه ره کان ده نگیان بیستین. له ده رگا که وه گوئمه گرت. گویم له گفتوگو نهینیه کانی دایکم له گه ل هاوړیکانی و ته ل فونه پیلانگیریه کانی ده گرت. ئه و «ژنه» ی دایکم گومانى لیده کرد بینیبوومان، له راستیدا شوی کردبوو به هاوه لیکى باوکم. ناوی «سیما خانم» بوو، ژنیکی زور جوان و سیکسى، پیچه وانه ی دایکم بوو. بیستبووم که پیش هاوسه رگیری دایک و باوکم، ئه م سیما خانمه نیوه ده ستگیرانییه که له گه ل باوکم به ریډه کات، به لام له ناکاو کاتیک باوکم له سه فه ریکی بازارګانی ده بیت، له گه ل نزیکتین هاوړی باوکم ریډه که ویت و شوی پیډه کات، ئه مه یه که م دلشکانی هه قیقی باوکم بوو. دایکم گومانى له سکریتیره که ی باوکیشم هه بوو، که رولی نیوه ندگیریکى هه بیت، بویه له ویش پرسیارى ده کردو ده یه ویست بزانتیت له گه ل سیما خانم و باوکم رویشتوته ده ره وه. بیئوه ی مانا که ی بزانم، هه ستم به و رق و قینه له ده نگی دایکمه ده کرد. من پینج سال بووم. ته نانه ت ئیستاش نازانم ئه و خیانه ته ی باوکم پ تاونبارده کرد، به ته واوه تی چی بوو. ئه و شته که خه مبارم ده کات دهمه قری نه شار دراوه کانپانه، نیگا دوژمنانه کانی دایکمه، ده سته پنانی باوکم به پرچمدا له کاتیک خه یالی هه ره له لای منیش نییه، ده نګه پر له سترېسه که ی، کاتی گیرانه وه ی چیروکی پیش نوستن. له پر دایکم محمه ده ی هه لگرت و مالى به جیه پشست. منی له گه ل باوکم و ئه و نه نه خوینتاله دانا. هه ستمده کرد به جیماوم و که س خوشیناویم. باوکم زور په روښ بوو، هه ندیچار که قسه ی له گه ل ده کردم، هه ستمده کرد خه ریکه له گه ل خو ی قسه ده کات. هه ندیک روژیش ده بیردم بؤ نو فیسه که ی و ئه مجاره به چاویکی تر سه یری ئه و سکریتیره به دجنسه یم ده کرد.

وابزانم ئەو ەيەكەم درۆ بوو، كە بۆ دايكەم كرد. درۆيەكي پتر بوو، بەلام بۆ من سادە نەبوو. دايكەم لەمالي هاوړييه كي بوو منيش روښتوبوم چاوم پښيكه وښت. زور خراپتر بوو، هەر كە بينيمي به پرسيار بۆمباراني كردم، دەهويست بەلگه بەدەستهيښت. زور زيره كانه پرسياره كاني ده پرسى. جاروبار خوځى و هاوړيكهى سه يړيكي يه كتر يان ده كرد. زور خه مبارانه هه ستم به نه يايى و دوور كه وتنه وه م ده كرد. هه وښه دا شتم ليده ريښت، نيگا كاني زور پيلانگيرانه بوو. من بهس ده مويست ديسان هه وه نهو ببښت به دايكەم، له گه لم پښيكه تښت، ده ستم بگريت، بويه بريارمدا درۆيه ك بكم و بيگه رښتمه وه بۆ ماله وه. چيرۆكښكم له باوكم دروست كرد كه چۆن به «خانم جيهانگيرى»، سكرتيره كەى، له ئوفيسه كەى ده لښت، ئيدى هه رگيز نايه وښت ناوى هاوړيكهى بهښت. ئايا دايكەم تښه ده گه بشت كه باوكم «سيما خانم» ى بهس له بهر نه وه قبول كړدوه، كه هاوسه رى نزيكترين هاوړييه تى؟

زور سه يره، ده تواني داها تومان له ريگاي په يوه ندى له گه ل خه لكى تر پښيبنى بكه ين. كاتيك دايكەم منى به درۆكەر و ده ستيكه لى له گه ل باوكم تاوانبار كړد، له راستيدا بى تاوان بووم، بەلام زورى نه خاياند تاكو نه وه ى ده يوت ببښته راست. دايكەم هيج ريگايه كي ترى بۆ نه هيشتبوومه وه. هه رچه نديكيش وه فادار بوومايه بۆ دايكەم بهس نه بوو. له راستيدا دايكەم نارەزوى شتيكى ده كرد، كه ښمه نه مانده تواني پى به خشين. دواى نه وه گه رايه وه بۆ ماله وه، بەلام هيج شتيك نه گوږا بوو. له گه ل باوكم ده پروښتم بۆ مالى هاوړيكهى و دواتر يش بووم به هاودهمى له روښتن بۆ ژوانگه كاني. بوم به متمانه پيكر او ترين به شدارى باوكم له تاوانه كان. په يوه نديه كه مان بهو هه ژاريه دولايه نه به رامبه ر به دايكەم به هيتر ببوو.

هه تاهه تايه نهو يه كەم جار هم هه ر بيرنا چي ته وه دايكەم بردميه قوښنيكه وه. رقم لينه بوو، بۆ نه وه رقم له كه سيك بښت زور مندال بووم. هه رگيز ده ستي لى به رزنه كړد بوومه، به لام هه ستم به بريندارى ده كرد. له بيرمه ده مويست بگريم. نه مده زانى چۆن به رگرى له خو م بكم و هه ستم ده كرد تاوانبارم.

ئەگەر دانم بەو شتەدا بنايە، كە داىكم دەيوىست بېلىم، ئەگەر بە خراپى باسى باوكم بكدرايە، بۆ غوونە مېگوتايە ناچارى كرددوم، چاوم بە سىما خانم بكەوئىت، رزگارم دەبوو. هيچم نەوت. داوى ماوهيەك فېربووم چۆن گوئى لىنەگرم. واخۆم نيشاندهدا گوئى لىدەگرم و سەرم رادەوہشانە، بەلام لە راستيدا هيچم نەدەيىست. دەنگى ئەھاتە ناو گويمەوہ و منيش پالم پيۆدەدەناو لەميشكى خۆمدا دەستمدەكرد بە قسەكردن لەگەل ھاوريەكى خەيالى. ئەو چيروكانە كە بىستبووم، يان خوئندبومەوہ، يان خۆم دروستمكردبوو بۆ ئەو ھاورپى خەياليە دەمگيراندەوہ. لەناو خەيالى خۆمدا، شوئىتكم دۆزيبووەو، كە دەمتوانى بىم بە شاژنى شانشىنە گەورە و مەزنەكەى خۆم.

تەمەنم پېنج سالان بوو نزيكى ئىوارە بوو. باوكم تازە لەدەوام گەرابووەو، لەگەل داىكم لەھۆلەكەداو لەپشت دەرگاىەكى داخراوہو شەپياندەكرد، منيش خۆم لەھۆلەكەدا مات دابوو، بەلام دەمزانى شەپەكەيان سەبارەت بە منە. من و داىكم بەيانىيەكەى شەپمان ببوو. ئەو ئەھريمەنە كە گەورەكان دەلېن مندالەكان ھەلدەخلەتتېنى لەناخمدا جيگاي گرتبوو، ھانيدەدام. لەسەر جۆلانەكە دانىشتبووم و كاتىك داىكم وتى وەرە بۆ خواردنى نانى نيورپۆ، نەپرويشتم. دەمزانى ھەلە دەكەم و تاوانەكەى ئەدەمەوہ، بەلام نەمدەتوانى بەر بەخۆم بگرم.

ھىشتا تاموچىژى ئەو تۆزە سەرپىچىكردنە، لەكاتىكدا پشتمدابووەو بە جۆلاتىكە و چىژى ئەو شەبە نەرمەو ھاتن و روئىشتنى جۆلاتىكەم لەبىرماوہ. لەكۆتاييدا دەستم شۆردو روئىشتە سەر مېزى ناخواردنى نيورپۆ، داىكم زۆر توورە بوو. جاران دەيھىشت كورپى دراوسىكەمان بىت بۆ مالمان و لەگەل ئىمە نانبخوات، بەلام ئەو رۆژە نەيھىشت. كورپەكەى ناردەوہ مالى خويان. ھەستم بە شەرمەزارى دەكرد، لەسەر مېزەكە دانىشتەم و هيچم نەخوارد. ھەرچەند زۆرتر دەيوت بخۆ، زۆرتر بىتوانا دەبووم، كە بەقسەى بكەم. بە كەوچك و چنگالەكەم يارىم دەكرد. بە نانەكە شتم دروستدەكرد. ويستم پرۆمە دەرەوہ، فەرمانى پىدام بگەرېمەو پرۆمە زوورى خۆم. وتى «خۆ جەنابت گوئى لەمن

ناگریت. بھیلہ باوکت بیتھوہ، بۆ دواھەمین جار کۆتایی بەم گرافتە دینین. من
حەدم چییە بە تۆ بیژم چی بکەو چی مەکە؟».

ھەموو روژەکە لەژورەکەم مامەوہ. بۆ شادکردنی دلێ خۆم ھەر چیرۆکم
دروستدەکرد: روژێ لەپوژان کچیک ھەبوو زۆر خەمبار بوو... داوی ئەوہ چی؟
روژێ لەپوژان... دەستم کیشایەوہ. لەبری چیرۆک گێرانەوہ، ھەر دەگریام و
سەیری کتیبە وینەدارەکانم دەکرد.

کە باوکم لە ھۆلەکە دەرکەوت، دەموچاوی زۆر توورە دیاربوو، بەلام
دەمزانی لەم جوړە بارودۆخانەدا دلێ لەگەڵ منو تەنھا بۆ ئارامکردنی دایکم
خۆی توورە نیشانەدات. وتی «بۆچی بەقسە دایکت ناکەیت؟». ھیچم
نەوت. باوکم وتی، دەبیت داوای لیبوردنی لیبکەیت. ھەر ھیشتا بیدەنگبووم
و ھیچم نەوت، یان ئەوہ بکە من دەیلیم، یان دەبیت برۆیتە ناو ژێر زەمینەکە
و بمینیتەوہ. دایکم دیارنەبوو، بەلام دەرگاکە تۆزیک کرابووہوہو دەمزانی گوپی
گرتووہ. ھیچم نەوت. روشت بەرە و قادرمەکان. بەدەنگیک بەرزو تۆزیک لاواز
وتی، من نامەوێت لە مالاکەم کەسێکی سەرکیش و گوپی نەگرم ھەبیت. لەگەڵ
ئەو ھەموو شتە دایکت بۆ تۆی کردووہ... بۆچی؟ لەکاتیگدا خەریکبووین
لە پلیکانەکانەوہ دەروشتینە خوارەوہ، دەنگی زۆر نەرمتربوو. بەئەسپایی وتی
داوای لیبوردن بکە، با کۆتایی پێبیت. دەی ئازی، ماقولانە بیربکەرەوہ.

باوکم دەیزانی چەند لەو ژێرزەمینە دەترسم. شێدارو تەر و روناکییەکی
کەمی ھەبوو. وەک ئەمبار بەکارماندەھینا و زستانیش جلمان لەوێ
ھەلدەخست. قوژبێکی خەلوزدان بوو، ھەستمدەکرد بونەوہریکی رقاوی و
پیس کە دایم ھەرەشەم لیدەکات لەوێ چاوەروانی منە. باوکم لەوێ بەجوړیک
پشتم لە خەلوزدانەکە بوو، رایگرتم. ھەستمدەکرد خەریکە سەیرمدەکات و
من ناتوانم ببینم. باوکم وتی ھەر لێرە بوەستە تا دیمەوہ بەشوینتدا. ھەروا
وہستام. بەشیک لە وجودم ھەستی بەجیھیشتن لەلایەن باوکمەوہی لەناخی
خۆیدا تۆماردەکرد، پێشبینی خیانەتەکانی داھاتووی دەکرد.
خۆشترین بیرەوہریەکانم لەگەڵ دایکم ھی کاتی گەرامانە لەشەقامەکانی

تاراندا. يەككىك لەو شەقامانە، كە ھەتاھەتايە بەلای منەوہ نوینەری ئەو تارانە، یە، كە من ھەزەم لێبەتی و تەمەنا دەكەم بۆی بگەریمەوہ، تەنانەت ئیستاش كە لەپشت ئەم مێزە لەشاریکێك كە زۆر لە ولاتەكەى خۆم بەخەشەندەتر بۆم، دانیشتوم. ناوی ئەو شەقامەم بەھۆی ئەوہی كە ھاواناوی لەقەبى مێردەكەم بوو، لەبیرم ماوہ: نادری.

ھەستدەكەم زۆربەى ئەزموونى مندالیم لەشەقامى نادری و ئەو شەقامانەى تر، كە لەوہوہ پەرەیان سەندووە، بینوہ. دوكانى پیراشكى و چەرەس، ماسى فرۆشى، فرۆشگایەكى بۆن بەناوی ژىلا كە داىكەم لەوئى «ئەیردوتامپى نینا رىچى» دەكەرى و دوكاندارەكە ھەمیشە نمونەى كە بەلاشى بۆ دادەنام (بەم شتە بەلاشە بچوكانە دەمانوت ئیشتاننۆن، ئەم جۆرە شتانە ھەمیشە فەرەنسى بوون) ھەموویان لەو شەقامە بوون. قاوہ شوپىكى لیبوو ناوہكەى بیانانە بوو (وابزانم ناوی «ئایبیتا» بوو)، داىكەم لەوئى شوکۆلاتى دەكەرى. لەو ھەموو بۆن و عەترەى لەو شەقامە دلپەینە بۆنیان دەھات، شوکۆلات لەھەمووی زۆرتەر لەبیرم ماوہ. لەتەنیشت ئەوئى دەرمانگەيەك ھەبوو، ھەمووكاتێك لەوئى خۆم دەكوتى، كارگەيەكى بچوكى شوکۆلاتى لیبوو داىكەم دواى ھەر كوتاتێك وەك پاداشت بۆمى دەسەند. لەوئى بوو یەكەمجار شوکۆلاتى سپیم تامكرد، ھەلبەت ھەزەم لێنەبوو، ھەرچەندە تامى باشتەر بوو، بەلام ھەستمدەكرد تامەكەى زۆر كەتوپرە.

شەقامى نادری دواتر گۆرا بە ئیستامبۆل. لەلای چەپەوہ جادەى لالەزار - شەقامى گۆلەباخى - بوو. لەسەردەمى پاشایى قاجارەكان لەكۆتایى سەدەى 19، ئەم پارچە زەویبە باخىكى گەورەى گۆلەباخ بوو. حكومەت لەنێوان ئەم باخەدا شەقامىكى پانى كیشا كەردیە یەكێك لەقەرەبەلغترین بەشە بازەرگانىبەكانى تاران، بووہ شوینى شانۆ و سینەما. ناویكى سەیربوو بۆ شەقامىكى ئاوا بازەرگانى! لالەزار ھەمیشە پەربوو لەبۆنى قايش. من و داىكەم لەوئى سەردانى ھەموو ئەو دوكانانەى جلوبەرگ، قۆماش و چەرم فرۆشیمان دەكرد. داىكەم لەگەل ھەموو دوكاندارەكان قەسەى خۆشى دەكرد، وتو واتى دەكردو منیش بۆخۆم دەگەرەم

و سەردانی ژوورەکانی پشتهووم دەکردو حەزم لیبوو بزانم چۆن لەو قوماشانە شت دروستدەکن.

مانگی جارێک دەپۆشتین بۆ دوکانێکی یاری مندالان بەناوی «تێران». ئەم دوکانە بەلای دایکەمەووە باشترین دوکانی یاری مندالان بوو. دایکەم خۆی بوو کە شوشە، یان یاریبەکی نوێی بۆ هەڵدەبژاردم و دواتر لەمالەووە لەگەڵ یاریبەکانی ترم دەخرایە ناو چەکمەجەبیەک. زۆر جوان نیشانەی نیۆنی سەر دەرگای دوکانەکەم لەبیرماووە: سانتا کلاوسێکی گەورەیی رووخۆش بوو، خەریکبوو ناسکەکەیی لێدەخوری. ناوی ئەم دوکانە یان ناوی زۆر لەرێستورانت و سینەماکان بۆمان سەرسوڕهێنەر نەبوو: ریفیتریا، نیاگار، ریکس، میتزۆپۆل، رادیۆ سیتی، مولەن روژ، شاتانوگا. بۆمن «سانتا کلاوس» بەئەندازەی وشەیی تێران ئاشنابوو. ئێمە پێمان دەوت پاپانۆیل. هەموومان ئەمەمان وەک بەشێک لە تێرانی مۆدێرن پەسەندکردبوو، «مۆدێرن» خۆی یەکیک لەو وشە بیانیانە بوو، کە لەدەرەووە وەرگیرابوو. باوکم بەگالتهووە دەیوت ئەمە نەرمی زمانی فارسییە و هەلبەت ھۆکەیی دەگەڕێتەووە بۆ نەرمی خەلکەکە. لەراستیدا ئێمە چەند نەرم بووین و چ نرخیکمان بۆ ئەم هەموو نەرمیە بەخشی بوو؟

لەشەقامی نادری و دەورووبەرەکەیی، زۆربەیی دوکاندارەکان، یان ئەرمەنی، یان جولەکە، یان ئازەری بوون. زۆربەیی ئەرمەنییەکان لەسەدەیی شانزە لەسەردەمی شاعەباسی سەفەوی بەناچاری ھێنرابووونە تێران. ھەندێک لە ئەرمەنییەکان و جولەکەکان لەدوای راپەرین لە رووسیا کۆچیان کردبوو بەرەو تێران، ھەندیکیشیان لە پۆلۆنیا و ولاتەکانی سەر بە سۆڤیەت، لەدوای شەری دووھەمی جیھانی ھاتبوون. ھەر ئەوئەندە کە ئاسایی بوو لە دوکانی ئەرمەنییەکان دۆندرمەو شیرینی بکری، یان قوماش و بۆن لەدوکانی جولەکەکان، ئەوئەندەش ئاسایی بوو بۆ ھەندیک خەلک، کە لە کەمینیەکان خۆیان دووربگرن، چونکە بەلای ئەوانەووە «ناپاک» دەژمێردران. مندالەکان دەپۆشتن لەدەرگاگانیان دەداو ئەم شیعەرەیان دەخویند «ئەرمەنییەکان، سەگی ئەرمەنی، گسکی دۆزەخ». بەلایانەووە جولەکەکان، نەک تەنھا پیس نەبوون، بەلکو

خوینى مندالیشیان ده مژی. زه رده شتیه کان ناگر په رهست و خوانه ناس بوون. بهاییه کان که دهسته یه ک بوون له ئینی ئیسلام، نه ک بهس کافر و هه لگه پراوه بوون، به لکو جاسوسی به ریتانیایش بوون، که ده بوايه مهن و کوشتیان هه لال بوو. ئەم شتانه هه رگیز له سه ر دایکم کار دانه وه یه کی نه بوو. له گه ل ئەو هه موو لایه نگر ییه کو پیرانه یه، دایکم هه می شه گو پیرایه لی دنیای خو ی بوو، دنیایه که خه لک تیبدا به پیی دانپیانان به دابونه ریت و ئەندیشه کان دایکم دادوه ری ده کران. زۆر به ی خه لک شوینی خو یان له ناو تو ی شته کان په سه ند ده کهن، تا سالانیک دوا ی ئەوه سروه شی خویناوی ئەم نا کو کبیه شار دراوه خو ی نا شکرا نه کرد. له دوا ی راپه رینی ئیسلامی له 1979، کاتیک ئیسلامیه کان هاتنه سه ر حوکم ئەرمه نی و جوله که وه بهایی زۆر به ندران و کو ژران. ئەو چی شتخانه ی خاوه نه که ی موسولمان نه بوايه، نا چار ده کران نیشانی «که مینه ی ئینی» له بهر دوکانه که یان هه لواسن. ئیمه ناتوانین هه رچی تاوانه بخه یینه ئەستوی کو ماری ئیسلامی، چونکه ئەوان ته نها ره گه زه رستیه ک، که پی شتر بوونی هه بووه نا شکرایان کرد و گه وره تر یان کرده وه.

شهوانی پینج شه ممه - سه ره تاي کو تاي هه فته - له گه ل باوکم له و شه قامانه ده گه رام. زۆر به ی کات سه ردانی دوکانیکی خوار دهمان ده کرد، له ته نیشته دوکانی قایشه کان و له وئ سو سیج، هه مبه رگر، یان مورتا دیلامان بو نانی به یانی هه یینی ده کپی. دوا ی ئەوه به دوا ی فیلمیک، یان شانۆ گه ریه کی باشدا ده گه راین. دیمهن و دهنگی ئەو شه قامانه به شه وه ده گۆرا. هه موو مه سافه ی شه قامی نادری، ئیستانبول و لاله زار پر بوو له چی شتخانه، شانۆ، سینه ما و مه یخانه به ستایلی ئیرانی و هه رکامپکیان کریارو مشتته ری جیاواز له کلاس و کولتوری خو یان هه بوو. ئەو یه که یان که زۆر سه ردانیمان ده کرد کافیتی نادری - ئەرمه نییه کان سه ر په ره شتیان ده کرد - بوو. باخچه یه کی زۆر جوانی هه بوو، له وه رزی هاوین هه می شه گۆرانی و سه ما کردنی تیا دا ده کرا. ته نانه ت دایک و باوکم کاتیکیش که زۆر مندال بووین، ده یانزدین بو ئەو شوینه. هه رچه ند دایکم جاروبار بیرمانی ده خسته وه، که کاتی خو ی چهنده

سهماکه ریکی باش بووه، هه رگیز له بیرم نایهت دایک و باوکم پیکه وه سه مایان کردییت. هه ندی جار من و منداله کانی تر له گه ل گه وره کان سه مامان ده کرد و له گه ل موسیقای چا، چا یان تانگو خو مان ده جولاند.

چه ند دوکان نه ولتر، کافیه کی سوننه تی تری لیوو، ناوه که یم له بیر نه ماوه. زوربه ی نه و که سانه بو ی ده رویشتن پیاو بوون و موسیقا که ی زورتر فارسی بوو، به سه هه ندی جار ده یکرد به عه ره بی، یان نازه ری. موسیقا که ی له چا، چا یان تانگو که ی کافیی نادری زور شه هوانی تر بوو. نه م کافئ و کافیکانی تر که له م بابه ته بوون، به رده وام پر بوون له خه لک و زورتر بیره و فودکا له گه ل که بابی تیدا ده خورا. نه و پیاوانه ی هاتو چوی نه و پیاو ده کرد، هه یرانی گورانییژه زنه کان بوون. هه ندیکیان وه ک نه فسانه یان لیها ت، وینه ی قیدیویان نیستا له یوتیوب رابردوونکی دؤراو - نه ک وونبومان - بیرده خه نه وه. شه قامه کانی به ره و باشور ده توت تارانیکی تره - ناینی -، له خواترس و وه رهس له ری ده رچوونی کولتوریکی بت په ره ست.

ناسازگاری نه و هه موو ده نگه هه لخه له تاویه ی شه قامه کان، به ره به ره به ده نگه له سه رخوکه ی باوکم له وکاته ی چیرۆکه کانی بو ده گیرامه وه ونده بی ت. من ده برام بو نه و دنیایه ی تر، که قاره مانه کان و نه هه یمه نه کانی فیرده وه سی، قاره مانه زنه قوره شه کانی له ته نیشت پینوکیوی شه یتان، توم سویر، گیانداره کانی لافوتیتین و کچه شقارته فروشه که ی هانس کریستیه ن نه ندیرسون - هیشتا تارماییه که ی دوا ی نه و هه موو ساله ده ئیت، چونکه ناتوانم قبولی بکه م نه و هه موو نازار و برینه ی له سه ره زوی به مه رگ پاداش بدریت - نه ئیان.

هیشتا چوارسال م بوو، جاریکیان له ریگیای گه رانه وه م له خولی باله، دایکم لئ ونبوو. هه میشه له به رده م یه که یه که ی دوکانه کان ده وه ستاین و سه یری فیتینه که یمان ده کرد، نازانم نه و روژه چون له پر دایکم لئ ونبوو. ده رو شتم و ده گریام. شه قامه که م جوان ده ناسی، هه ر دوکانیک وه ک ورده نان ده بیردمه پیشه وه: دوکانی یاری مندالان، دوکانی چوکلیت فروشی، ماسی فروشی، دوکانی

پېلاو، سينه ماخانه، ئالتون فروشى تا گەيشتمە ئەو شوينەى زۆر حەزم لېبوو، شيرىنى فروشى نوشين. ھەموو شتەكانى نوشينم ھەز لېبوو، بەتايەت دۆندرمە چۆكلىتتەكانى، كە پېياندەوت فيتاكرېم. ھەر جارىك دەرويشتىنە ئەو دوكانە خاوەنە ئەرمەنيە رووخۆشەكەى، بەرەوروومان دەھات و بەگالتەو پېيدەوتم كە چاويكى لەسەر منە وەك بوكى داھاتوو بۆ كوپرەكەى. ئەم جارە پېش ئەو دەرفەتتىكى بېت بەخېرھاتنم بكات وتم دايكم و نكردوو دەستمكرد بە گريان. دەيەويست ئارامبكاتەو، بۆيە دۆندرمەيەكى بەلاشى فيتاكرېمى پېشنيار كردم، بەلام من كچىكى بەرەوشت بووم و ھىچ شتتكم بەبى ريگەپيدانى دايك و باوكم قبول ئەدەكرد، ھەرچەند ئەوئەندە ترسابووم، كە تەنانت تەنھا شتتكم بېرم لېكردايەتەو دۆندرمە بوو.

پەشۇكاوى لەچاوانى دايكم، وروژاوى دەنگى، بەبىنىنى من رەويەو ھەلپر بانگيكرد «ئازى». ھەرگيز ئەو نيگا نيگەرانەى دايكم لەبېرناكەم، چونكە لەسالانى دواتر ئەو نيگام لە روداوى بچوكتريشدا دەبىنى: كاتتكم من يان براكەم درەنگ برۆيشتينايتەو مالم، كاتتكم باوكم لەكاتى خۆى تەلەفونى نەكردايە، يان كاتتكم دايكم لەميوانى بگەرايەتەو ھەو ئيمە لەمال نەبونايە ئەو نيگايەم دەبىنيەو.

لەدواى راپەرىن كە گەرامەو بۆ تاران، يەككە لەو شوينانەى كە چووم بۆ زيارەتى، ئەو شەقامانە بوون. ھەستمدەكرد پېمناو تە ناو لاپەرەى شيعرەكانى فيردەوسى - يەككە لەو ديمەنانە ئەوئەيە، كە پالەوانى سەرەكى چيرۆكەكە بەتەماى ميوانىيەكى خۆشە، بەلام لەراستيدا خۆى لەدواى جادوگەرېكدا دەدۆزۆتتەو. تەنانت لە كابوسەكانيشدا ھەرگيز نەمدەتوانى بېھيتمە بەرچاوم، روژيگ دېت نادرى و لالەزار دەبنە ديمەنى خۆپيشاندانى خويناوى، يان خۆم بېينم لەدەست ميليشياكان و پاسەوانەكان رابكەم و دوكانى يارى مندالان، چۆكلىت فروشى، چەرەس فروشى، مەيتى ئەو سينەمايە يەكەم فيلمم تېدا يىنى، بەبى ھىچ كاتتكم بۆ بېرکردنەو تېپەرېكەم.

ساته كانى قاوه خواردن

لهوكاتهوهى بېرم بېت، دايكم له تاران ههميشه خهلكى زور جياواز جياوازي بانگهپشت ده كړد بو مالهوه. ههنديكجار بو نان خواردن بوو، بهلام زورتر بو قاوهو شيريني ميوانى ليده كړدن. دايكم چهندهسته كوپى هه بوو به پي ريكهوته كه هه ليده بزارد. نهو كوپانه ي رهنكيكي يه كده ستيان هه بوو به ليواړيكي نه ستورتر بو هاوړي نزيكه كان و خيزانه كه ي بوو، ناسكه كان، رهنگيكي شيرى و دارشتنه كه ي گولگولى بوو، يان چيني سپى له گه ل ليواړيكي زيرين، بو بونه فهريميه كان بوو. ژورناليسته كان، شوپي تاكسى، نارايشگه ره كه ي هه موويان له كاتى جياوازي خويان ده هاتن و دايكم به شكويه كى ته واو به قاوه مه يگيره كه ي سه رو كايه تى ده كړدن. گف توگوكان به پي ميوانه كه ده گوراو منيش هه ركامپيكانم پيخوشبوايه به شداريمده كړد و له گوشه يه كه وه داده نيشتم و سه يري دايكم ده كړد، كه قاوه به هه موويان و منيش ده دات. سالايتك دواتر كاتيك منيش مندالى ته من چوراسالم هه بوو، قاوه ي ده دا به نه وانيش و به شان هه لدانتيك وه لامى ناره زايه تى منى ده دايه وه. ده يوت «تكايه، تكايه، تو من فيرمه كه چون خواردن به مندال بدهم». به قاوه كه ي ده ستيه وه روويده كرده منداله كانم، هه لبته هزيان له قاوه نه بوو، بهس شوكلاته كه بويان به تام بوو، ده يوت: «گويمه ده نه دايكتان. به رده وامېن. قاوه كه تان بخونه وه و شوكلاته كه يشتان بخون».

كه مندال بووم خوم له حهوشى پشته وه ده شارد هوه و به بووكه شوشه كانم ياريمده كړد، دواتر كه گه وره تر بووم، خوم به كتب يان گوفارېك سه رقالده كړد. نهو روژانه كه به ينم له گه ل دايكم باش بوايه و ليم رازي بوايه، جاروبار به روويه كى خوش زه رده خه نه يه كى بوده كړدم، يان شيريني پيده دام، ده يوت چهنده ناحزه بو كچيكي گهنجى وهك من كاتى خوى بو خويندنه وهى كتب ته رخنابكات. هه لبته نهو كاتانه يش كه ليم خوش نه بوو، هه ر ده بوايه له م رپوره سمانه

به شداریبکه‌م. له راستیدا واده‌زانی کاتیگ له‌وی بومایه زور هه‌ستی به‌خوشی ده‌کرد. توورپه‌یه‌که‌ی له‌و شیوازه بوو، که پیوستی به‌گوڤگرښکی به‌رده‌وام بوو. لانی که‌م دووچار له‌هه‌فته‌یه‌که‌دا هاوړی ژنه‌کانی له‌ده‌وری کاترمیری 10ی به‌یانی بانگه‌پشت ده‌کرد. که ده‌هاتن ده‌ستیانده‌کرد به‌وت و واتکردن، چیرۆکیان ده‌گیرایه‌وه‌و فالی قاوه‌یان ده‌گرته‌وه، چونکه دایکم که‌سیگ بوو که به‌روژدا زور چالاکي و وزه‌ی هه‌بوو، تا ده‌یتوانی به‌یانیبه‌کانی به‌چالاکي کومه‌لایه‌تی پرده‌کرده‌وه. له‌م کوبونه‌وانه‌دا ئیتر شوینه‌واریک له‌و ژنه‌دیکتاتوری واده‌مناسی نه‌ده‌دو‌زیه‌وه. کوبونه‌وه‌کانی دایکم بو‌خواردنه‌وه‌ی قاوه، بو‌نیکی که‌رنه‌فالانه‌ی هه‌بوو، ده‌توت هه‌موویان کوبونه‌ته‌وه تا باسی نه‌پییبه‌کانی خه‌لگ بکه‌ن. «پرواناکه‌م له‌گه‌لی خه‌وتبیت؟»، «نایا ئه‌و شایه‌نی ئه‌وه‌یه شویه‌کی ئه‌وه‌نده باش بکات؟»، «چون پیاوان ده‌توانن له‌یه‌که‌کاتدا هه‌م بی‌رحم بن و هه‌م گه‌مزه‌؟». هه‌موویان یه‌ک تو‌نیان هه‌بوو: هاوسه‌ریکی گوراو، جیابونه‌وه‌یه‌کی ناخوش، هه‌والی مردن و هه‌مووشیان به‌یه‌ک شیوه‌باسده‌کران. جاروبار له‌یتوان خو‌یان نیگایه‌کی ئاگادارییان به‌ره‌و من ده‌هیتاو ده‌بردو ده‌نگیان زمده‌کرده‌وه. یه‌کیکیان به‌ره‌و رووی من مه‌ته‌لیکی فارسی ده‌وت، له‌بیرمان نه‌چیت دیوار مشکی هه‌یه‌و مشکیش گو‌یی هه‌یه، ئاماژه‌ی ده‌کرد به‌وه‌ی که ده‌بیت ئاگیان لیبت لای من چی ده‌لین.

هه‌ندیگ له‌بیره‌وه‌ریه به‌پیزه‌کانم له‌گه‌لا دایکم، هی کاتی چینه‌ه. ئه‌و و مونیرجون -هاوړی و دراوسیه‌کی پیشت، له‌یتوان یه‌کتر وت و واتیان ده‌کرد، له‌هه‌مانکاتدا شتیان ده‌چنی. دایکم له‌هه‌موو وه‌رزه‌کان، ته‌نانه‌ت له‌هاوینیش چینی ده‌کرد، هه‌رچه‌ند ده‌رئه‌نجامه‌که‌یان هه‌میشه نامسوگه‌ر بوون. زور که‌م ریکده‌که‌وت به‌پیی پاتیرن پیش بروات، حه‌زی لیوو خو‌ی ره‌نگه‌کان هه‌لبژیریت و دایانبریزیریت.

ئارایشته‌گه‌ره‌که‌ی دایکم، ژتیکی گه‌نج بوو تازه له‌میرده‌که‌ی جیابووه‌وه، ناوی «گو‌لی» بوو. گو‌لی هه‌میشه له‌ده‌وروبه‌ری بوو. یه‌کینگ له‌رۆله‌کانی فالگرتنه‌وه بوو. دوا‌ی خواردنه‌وه‌ی قاوه‌که‌یان، ژنه‌کان کوپه‌کانیان

هەلەگەپراندهوه، بەرهو دڵ، هەروا دایاندهنا تا بەکوپەکهوه وشک ببیتەوه. گۆلی هەموویانی یەک بە یەک هەلەگرت و بەسەرنجیکی زۆرهوه، هەموو دێر و پێچ و پەنایەک بە قاوهکە دروستبیا دەیکردە چیرۆکی سەرنجراکیش سەبارەت بە رابردوو، ئیستا و خەم و خەفەتەکانی داهاوو. دەموچاویکی چوارگۆشەیی هەبوو، چاوی گەوره و لێو باریک بوو. کاتیک کوپی قاوهکەیی لەدەستیدا هەلەگەپراندهوه، لێوی وەک خۆنچە کۆدەکردهوه، زۆر حەزم لەم کارەیی بوو، بەردەوام چاوه‌پوان دەبووم، تا لێوی دەگەراندهوه شوینی خۆی.

نیگاکانم لەسەر «مونیرجون» بەخیرایی دەپۆشیشت. مونیرجون ژنیکی قەیرەیی لاواز بوو، لوتیکی قوت، چاوشین و قژی سوور و لول بوو. بەردەوام رستەکانی زۆر کورت بوون. «فەخری جون»ی زۆر قەلەو و سست لەبەرچاومە، ئەویش خۆی فالگریکی بەتوانا بوو، کوپی قاوهکەیی لەتێوان دەستە قەلەوه‌کانی و قامکە درێژەکانیدا هەلسووران. دواي ئەو شیرین خانمی ئاینخواز هەبوو، زۆربەیی کات ئامادەگی ئەو دەبووه هۆی دوژمنایەتی، چونکە کەم کەس دەیتوانی چاوه‌پۆیی و تەخۆبەراست زانینەکانی بوايە. دەمەوێت لەسەر «پووره مینا» بوەستم، هەمیشە کورسییەکی لە کونجیکەوه دەدۆزیه‌وهو بەدەگمەن بۆچونی خۆی دەگوت. زۆربەیی کات کە میوانەکان دەپۆشیشت، ئەو بۆ نانی نیوهرۆ دەمايەوه. من و براکەم بە هاوهرۆی نزیکەکانی دایک و باوکمان دەوت پوور یان مام، بەلام پووره مینا زۆر تاییهت بوو، هەروا کە دایکم دەیوت «مینا ئەو خوشکە هەقیقیەیه کە هەرگیز نەمبوو». دایکم خوشکیکی هەقیقی بوو، زرخوشکیک بەناوی «نەفیسە»، کە هەمیشە پەيوەندییەکی سۆز و قینیان لەگەڵیدا هەبوو.

دایکم و پووره مینا لە خۆپێندنگەیی ژاندارک، یەکیکی لەو قوتابخانەیی تاییهت بە کچان بوو لە تاران و راهیبە فەرەنسییەکان بەرپۆه‌یان دەبرد، پێکەوه لەیەک پۆل بوون. هەردووکیان قوتابی زۆرباش و پیشبڕکیکار بوون. ئەم پەيوەندییە کەم کەم شێوازه‌کی گۆرا بۆ ریز. پێکەوه سەعیان دەکردو بوون بە هاوهرۆی گیانی بە گیانی یەکتەر. بۆ سالانێکی زۆرو تا ئەو کاتەیی شەریان

بوو، ههمو روژيک پووره مینامان ده‌بینی. شام یان له‌مالی ئه‌و یان ئیمه‌ بوو، بو زوره‌ی کۆتایی هه‌فته‌کان، یان پشوه‌کان و چالاکیه‌کانمان پیکه‌وه پلانمان داده‌نا.

پووره مینا که‌میک قه‌له‌و بوو، وای نیشانده‌دا له‌شی له‌گه‌ل پیی، که زور جوان و باریک بوون، گونجاوییه‌کی نییه. قژی درژ پاده‌گرت و زور به وردی له‌پشت ملی کلافه‌ی ده‌کرد، یان به روژی فهره‌نسازی ده‌یه‌ست. هه‌لبه‌ت هیچکام له‌مانه‌ ئه‌و شته‌ دایکم له‌ده‌وری ئه‌و دروستی کردبوو، ناخاته‌ده‌ر. پووره مینا له‌ مندالی‌دا دایک و باوکی له‌ده‌ستدابوو، مامیکی گه‌وره‌ی، سیاسه‌مه‌داریکی مه‌زن و بالوژیکی کاریگه‌ر بو رووسه‌کان، خو‌شی دوو کچی هه‌بوو، ئه‌م و خوشکه‌که‌ی و دووبراکه‌ی ده‌باته‌ لای خو‌ی بژین. دایکم جاروبار به‌ هاوده‌ردیه‌وه ده‌یوت مینا زور به‌دبه‌خته. ئاموزاکانی رو‌یشتن بو زانکو و بوونه‌ که‌سی ئه‌کادیمی، به‌لام ئه‌و نه‌یتوانی له‌ ئاماده‌یی زورتر بخوینیت. له‌رووی ناچاریه‌وه شویکرد به‌ پیاویکی وه‌ک مامی: به‌ریخواز، رفته‌نگیز و سارد. خوشکه‌ گه‌وره‌که‌ی و براهه‌کی له‌گه‌نجیدا مردن و سینه‌میه‌که‌یان بیست سا‌ل دواتر به‌ په‌ستانی د‌ل مرد. به‌ مردنی ئه‌م براهه‌، هه‌موو شتی‌ک به‌ میرات به‌ پووره مینا ده‌گات، به‌لام چیت دره‌نگه‌.

به‌رزخوازیه‌کانی می‌ردی پووره مینا، ته‌نها نیوه‌ی به‌ ئه‌نجام گه‌یشت، بۆیه ده‌یه‌ویست له‌ماله‌وه ده‌سه‌لات و هتیزی خو‌ی نیشاندات. دایکم ته‌نانه‌ت له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو هه‌لسوکه‌وته‌ فیزکه‌رانه‌ی می‌رده‌که‌ی، له‌گه‌ل باوکم که‌ له‌ قسه‌کردنیدا ده‌بینرا، زور می‌ردی پووره مینای به‌لاوه‌ گرنگ بوو. پووره میناش ده‌یزانی و به‌ئهم هه‌سته‌ هاوده‌ردیه‌ی دایکم بو پیاوانی ده‌سه‌لاتدار گالته‌ی ده‌کرد. ده‌یوت «نیژه‌هت کویره‌ و ناتوانیت لاوازیان بینیت». من خو‌م حه‌زم لی نه‌بوو، چونکه‌ زیاد له‌ ئه‌ندازه‌ی ئاسایی حه‌زی له‌من بوو. هه‌ر که‌ به‌ته‌نیا ده‌یبینیم خه‌ریکم سه‌ره‌خه‌ویک ده‌شکینم، یان له‌ هۆله‌که‌ له‌گه‌ل هاو‌پ‌یه‌کم به‌ ته‌له‌فون قسه‌ده‌که‌م، ده‌یه‌ویست به‌گریته‌ باوه‌ش و پیمب‌ی‌ت چه‌ند کچیکی باشم و چه‌ند خو‌شیده‌ویم. نه‌مه‌ده‌توانی لای دایک و باوکم گله‌یی لیبکه‌م. به‌س

جه ختم ده كرد خۆمى لى دوور بکه مه وه. جار و بار کاتیک ده مزانی دایکم چه ند هه له یه، هه ستم به خوشییه کی نامۆ ده کرد.

ئهم كه سه ده سه لاتداره به هیزه چه ند سالیك دواتر روژيك به یانییه كه ی ده رواته ناو گه راجی ماله كه یان و تفهنگیک ده خاته سه ری و خۆی ده كوژیت. له و یاداشته دواى خۆی بو ژنه توقیوه كه ی و منداله كانی به جیهیشتبوو، و تبووی ئیدی له مه زۆرتر ناتوانیت باری گرفته داراییه كانی له سه ر كوژی بكیشیت. له سالانی كوژتایی ژیا نی پستی به باوكم به ستبوو، متمانه ی پیده کرد. له دواى مردنی، باوكم كاروباری پرسه كه ی ریکخست و جه ختی زۆری کرد تاوه كو وهك شاره وانی تاران ده سه لاته كه ی به كار بهیئت، بوئه وه ی له ناو روژنامه كاندا باسی خۆكوشتنه كه ی نه كریت.

پووره مینا له گه ل ئه وه شدا كه بن دایك و باوك بوو، سه رده میکی مندالی باشتری له دایكم هه بوو، له كاتیکدا دایکی دایکم گه نجت بوو مردبوو، به لام برابوو بۆلای باوه ژنیکی خراب و باوکیکی كه مته رخه م كه دیسپلینی له تهك میهره بانیدا لیشیواوو. له هه مانكاتدا زرخوشك و زبراکانی له خۆشی و ئاسووده ییدا ده ژیان، دایکم خرابووو ژوړیک له سه ره وه و ناچار بوو ددانى به سابون و ئاو بشوات. شتیك كه دایكمی زۆر خه م بار ده كرد، ئه وه بوو وهك خزمیکی دوور مامه له یان له گه ل ده كرد. ته نها ریگه بو چاره كردنی ئه وه هه موو رق و قینه ی كه له خیزانه كه ی هه یوو، په ره پیدان بوو به هه ستی لووتبه رزی. پووره مینا جارێکیان پیوتم ئه و و دایکم کتیه كانیان دابه شه کرد، (باوه گهره م له بییری ده چوو پاره بدات به دایکم بو کتیب) راهاتبوون له گه ل یه كه سه یی بکه ن. ده یوت «ئاوا نزیكووینه وه له یه كتر». «نیژه ته هه میشه له ناو پۆل یه كه م بوو، زۆر پیشبرکیكه ر بوو. نه یده توانی له جل یان شتی تر له گه ل ئه وانی تر ركه به ری بکات. ته نها مه ودا یه ك ده ی توانی تیا دا پیشبرکی بکات، كه تیا شا زۆر باش بوو، له خویندن و به تاییه ت له بیرکاریدا». له كاتیکدا خوشك و براکانی نێردرابوون له ده ره وه بخوینن، دایکم ناچار بوو له دواى ئاماده یی واز له خویندن بهیئت.

دايكم دەيوت «دەمويست بېمە دوكتور». «من زېرەكتىن و جى ئۆمىدى خويىندكارانى ناو پۆلەكەم بووم». دايكم بىرى من و براكەمى دەخستەوہ چۆن داھاتوى خۆى كرده قوربانى لە مالم ماپەوہ. دايكم زۆر شانازى بە خۆپەوہ دەكرد كاتىك دەيوت من «ژنى ناومال» نيم، كاتىك شومكرد تەنانەت نەمدەزانى جىگاگەى خۆم چاكبەكەمەوہ. لە يەكەم چاوپېكەوتىناندا ئەوہيان راگەياندبوو كە «كچى من، گەورەكراوہ بېتتە ژنىكى خويىندەوار نەك كۆپلە»، بەلام ھەرگىز دەستى لە گلەيىكردن لەسەر ئىشكردنم و تەرخانەكردنى كاتىكى زۆرتەر لەمالەوہ لەگەل مندالەكانم ھەلنەگرت.

لەدواى مردنى دايكم زۆر سەرى سورما كاتىك لەو ژنە نەمساويە، ئەوہى كە لەزەماوہندى دايكم ئامادەبوو، چونكە بېستىم نىژھەت ماوہبەك وەك فەرمانبەرى بانك ئىشيكردووہ. ئەو ژنە نەمساويە پىيوتم دايكم زۆر كاريگەرى لەسەر ھەبوو، كە بېنيويەتى وەك ژنانى تر نىيە. نىژھەت زېرەك و قسەخۆش بوو، زۆر بەباشى فەرەنسى قسەيدەكرد و لەھەمووى گرنگتەر ئەوہ بوو لەبانك ئىشيدەكرد. لەو سەردەمە كچانى ھاوئاستى ئەو ئەگەر ئىشيان بگردابە، وەك دكتور يان مامۆستا بوو. واديارە دايكم لەدواى مردنى سەيفى حەزى نەكردووہ بە باوكى و باوہژنە خراپەكەى پشت بەستىت، بۆيە ئىشيكردووہ. بەلام ھەميشە ئەوہندە بەسەر بەرزىيەوہ باسى بەرزىخوازيەكانى بۆ دكتوربوون و ئارەزوى سەر بەخۆيى دەكرد، كە ھەرگىز رېكنەكەوت ئاماژەيەك بەمە بكات. كات و ديسانەوہ دايكم خۆى باسى ئەوہى دەكرد، چۆن خزمىكيان، ئاغاي خۆش كيش، كە دواتر بوو بە سەرۆكى بانكى ناوہندى ئيران، يەكئەك لەدل پياچووہكان و خوازييەكانى بوو.

ھەستدەكەم ئەو ھەستە ناآرامىيە بەردەوامەى دايكم، بەشېكى بەھۆى ھەستى قوولئى بيمالئى بوو. دايكم نە لەو ژنانە بوو، كە ژنى مالم بوون و نە لە تاپيى ژنى ئىشكەرى دەروەوہ بوو. وەك زۆر ژنى ترى سەردەمى خۆى، ژنىكى ئيوان بوو، كە ھەستيدەكرد تواناو ئارەزوہكانى بەبۆنەى بارودۆخەكەييەوہ خنكاو. كاتىك چىرۆكى خۆى لەسەر فەرەكان و ئەو داھاتووہ روناكەى

مامۆستاكان بۆيان پېشبينىكىردبوو ده گىرايه وه، له كوٽايدا سهرى راده وه شاندى دهوت: «من ته گهر پياو بومايه!». من بهمه ده ليم سه ندرۆمى «تاليس جهيمس» كه بير له زيره كى هپرى جهيمس و خوشكه درده داره كهى ده كه مه وه، تواناو ناره زوووه كانى زور له بارودوخى هه قيقى ئيستاي دوور بوو.

پووره مينا ش زور زيره ك بوو. ريگايه كى بو به رده وام بوون له خوئيند له بهرپ نه بوو، بويه له باتى خوئيند شويكرد. «ژنيكى زيره كى تريس فهوتا». پووره مينا هه رگيز دهنگى به رزنه ده كرده وه، بهرز پينه ده كه نى، يان هه ستى خوى نه ده خسته ده ره وه. پيچه وانهى داىكم ناگرى شبرى دانه ده گيرساند، ته نانه ت له وان هه ش كه نزيكى بوون، دوورى ده كرد، ده توت ده يه وي ت شتيكى به نرخ له و دنيا به كه دانى به بوونى ئه ودا نه داوه، بشارپته وه. مره كانى به بيره وه هه لده بژيى: قوما ريد ه كرد و جگه ره ي ده كيشا. داىكم شانازى ده كرد كه له هه ردوو كى چيژده بينيت، به لام ده يوت نايه وي ت بيانكات، چونكه هه له يه. به رده وام له سه ر ده سته لگرتن له م شان ه شبري كى خاچه ره ستانه ي له گه ل پووره مينا دا هه بوو. پووره مينا بزه يي كى ده كردو به تانه وه ده يوت «نيژه هت من وه ك تو ماسؤ شيس ت⁽³⁾ نيم». تووره ده بوو كاتيك داىكم له م كيشه نه دا لايه نى «مه هبؤد»، شوى پووره مينا ي ده گرت. خوى له رووبه رو بوونه وه به دورده گرت و به ريگه ي خوى ده رپوش ت، ته نانه ت ته گه ر به مانا ي شار دنه وه ي كار ه كانى بيت له و دوو كه سه نزيكه ي ژيانى: (شوه كه ي و نزيك تين ها وري كه ي).

په يوه ندى نيوان باوكم و پووره مينا به پي نيه گه رانيه هاوبه شه كانيان و رقه هاوبه شه كانيان، روژبه روژ زورتر ده بوو. هه له به ت باوكم نه يده توانى پوره مينا به جوانيه كه يه وه فريو بدات. پووره مينا ده يوت «ئه حمده خان، من له و ژنانه نيم تو به وي ت بيه يته وه!». باوكمى زور خو شده وي ست و دواتر يش بو پشتيوانى رويك رده باوكم، به لام هيج كاتيك بايه خى زورى به گله ييه كانى باوكم نه دا.

كه گه وره تر ده بووم، داىكم هه ميشه باسى ئه وه ي ده كرد، «له و سه رده مه» عه قليه تى خه لك و ابووه ته نها كچا نيك ده خو ينن، كه ناتوانن شو بكه ن. ده يانوت

زۆربەي ژنانى خويىندەوار ناشيرينن و خراپ مامەلەيان لەگەڵ دەکرا. هەندىک بىنەمالە دەيانوت خويىندن و نوسين» چاو و گويى کچ دەکاتەوه» و بەريان بەرەلا دەکات. باوه گەرەم ئەوهەندە پيشکەوتنخواز بوو، کە گوئى بەم شتانه ئەدا. خوشکە بچوکەکەي دايکمی، نەفيسە، ناردبوو بۆ ئەمريکا لەوئى بخوئيت، بەلام هەرگيز دەرفەتتیکى وەها بە دايکم نەدرابوو. دەيوت «من هيج کەسم نەبوو پشتيوانيم لايکات، دايکم بۆي گرنگ نەبوو چى بەسەر من ديت». دايکم و پووره مينا هەرگيز نەيانتوانى سەبورى خوئيان بەدەن، بۆچى توانا شارەووەکانيان بەکارنەهينزراوه، «ئيمیلی دیکسون» بەم توانا شارەوانە دەئيت «توانای ليل بۆ بالگرتن». لەوانەيە ئەمە ببيتە هۆي ئەوهي، لەگەڵ ئەو هەموو جياوازيە زۆرە لە ميزاج و سروشتدا، تەنانەت پەسەندنەکردنى يەکتريش، باشتروايە بلیم يەکتريان بۆ تەحەمول نەدەکرد، توانييان بۆ سالانتيکی زۆر پيکەوه مينيەوه.

دایکم شانازی بەخۆيەوه دەکرد» راشکاو و روو راستە». هەندىکجار دايکم دەيوت مينا زۆر فيلبازە. دەيوت «واديارە شاردنەوهي شت بەشیکە لەسروشتى مينا. ئەو دەزانيت روو راستى بۆ من چەند بەنرخە، لەگەڵ ئەوهەشدا يان درۆم لەگەڵ دەکات، يان هەقيقەتم پيناليت». پووره مينا ش دەيوت «دایکى تو نازانيت لە دەوروبەري چ باسە، تەنانەت نازانيت چۆن بژيت. ئەم ژنە کەسيکی ئايدياليستە. وەک مندالتيکی دوو سالە ساويلکەيە».

پووره مينا تەحەمولی ئاشتەوايى و دلفراوانى دايکمی نەبوو سەبارەت بە شوى يەکەمی، دايکم دەيوت «کاتیک بيردەکەمەوه سەيفى چۆن لەيەکەم ساتەوه لەگەڵ من هەلسوکەوتى کردوو و لەدواي من سەيرى کەسى تری نەکرد و ئيستاش...». دەنگى ليرە نزم دەبوو، پووره مينايش نيوه بە تانەو تەشەر و نيوهش بە زەردەخەنەيەکەوه دەيوت «ئيستأ چى؟ ئيستأ تو ميڤردىکى باشو دوو مندالى لەش ساخت هەيە. نيژهەت تو دەتەوييت بۆ هەتاهەتايە لەناو خەون و خەيال بژيت؟».

هەموو هەينيبەک جۆريکی جياواز لەخەلک لە هۆلى مالهەکەمان کۆدەبوونەوه. ئەمانە زۆرتەر کاروبارى گرنگ بوون. ميوانەکان زۆرتەر لەدەورى نيوهرۆ کۆدەبوونەوه و هەردووکیان - دايک و باوکم، سەرۆکايەتى

كۆبۈنە ۋە كەيەن دە كۆرد. ژمارەي كەسە كان بە پىي رۆژ دە گۆپرا، بە لام ھەندىكىيان بەردەوام ئامادە بوون. پوورە مينا جاروبار بە شدارىدە كۆرد، بە لام زۆر بە كەمى شتى دەوت. ھەستدە كەم نيوەي بۆئەو دە ھات، بزائىت خەبەر وباس چىيەو نيوەشى لەسەر ۋە فاو دە ھات. جاروبار مەگەر بۆ دژايە تىكردن لەسەر بابە تىك قسەيەكى بىكردايە.

ئاغاي خەلىقى، ھاوكارىكى باوكم بوو لەپراژەي شارستانى، ھەم لەبارى پلەو ۋ ھەم سالەو لەباوكم بەرزتر بوو، دىتەو ۋە بىرم. باوكمى بىنيبوو چۆن سەر كەوتبوو، لەكاتىكدا خۆي لەھەمان جىگا ۋەك فەرمانبەرىكى ئاسايى حكومەت، تا خانەنشىنى مابو ۋەو. ۋابزانم يەكەمجار كاتىك باوكم ۋەزىرى دارايى بوو، چاويان بەيەك كەوتبوو، دواي ئەو كە باوكم لەوئى رۆيشت ۋ بىو بەجىگرى سەرۆكى رىخراوى پلان ۋ بودجە، ھەر ھاو رىيە تىيە كەيان بەردەوام بوو. ئەو ھەموو سەر كەوتنەي باوكمى بە بەخشەندەيەكى زۆر ۋە دەخستە پروو. ئاغاي خەلىقى ئەم دابەي ھەبوو، كە شىعەي ھەزەلى بۆ رىكەوتە جياوازە كان دەنووسى ۋ ھەركاتىك چاوي بە ئىمە دەكەوت دەيخوئىندەن ۋەو. زۆر بەي كات زووتر لە خەلكى تر دە ھات ۋ كەم رىكەكەوت نەيەت. ھەستمدە كۆرد ئاغاي خەلىقى پىر نايىت، بەس تۆزە تۆزە چو ۋە تەيەك ۋ گرژبو ۋەو، تا رۆژىك ئىدى نەما ۋ پىنانوتم مردو.

يەككى لەو كەسانەي تر كە بەردەوام ئامادەيى، كۆلۇنئىلىكى سوپا بوو، كە زوتر لەكاتى خۆي خانەنشىن بىو، بەس بۆئەو ۋەي دەيەويست چىژ لەژيانى ۋەربگرىت. زۆر جوان ۋ كەشخە بوو، ۋەك ئەكتەرە كۆنە ھۆليودىيە كان ۋابو. سىمئىلىكى ۋەك «كلارك گەبىيل» ي ھەبوو، بەردەوام قزى بۆيە دە كۆرد ۋ لەگەلىشىدا سىمئىلىشى بۆيە دە كۆرد. پىچەوانەي ئاغاي خەلىقى، كۆلۇنئىل زۆر بەي كات بىدەنگ بوو، ھەمىشە بزەيەك لەژىر سىمئىلەكەيەو ۋە خۆي دەشاردەو. گويى لەو گىفتوگۆيانە دەگرت، كە جاروبار ھەلدە چوون، بە لام دەتوت ھىچ ئارەزوى بەشدارىكردنى نىيە.

«شىرىن خانم» ژنى كۆلۇنئىل يەكەمجار بۆ ئەو دە ھات، دلىنبايىت كۆلۇنئىل لەگەل «سۆزانى» نەرۆيشتىبىتە دەرەو، بە لام دواتر خۆشى بوو بە بەشدارىك

لهگفتوگوکان. پېچهوانه‌ی شوه‌که‌ی، حه‌زی له‌هه‌موو بابه‌ته‌کان بوو، له هه‌موياندا به‌شداریده‌کرد. ژنیکی گه‌وره‌بوو، واته‌ ئیسکی گه‌وره‌بوو، زۆر له شوه‌که‌ی گه‌وره‌تر. ده‌نگیکی نزمی هه‌بوو، هه‌رجاره‌ی قسه‌ی ده‌کرد، ده‌توت ئیستا ده‌ته‌قېته‌وه، له‌وانه‌به‌ جه‌سته‌ی له‌ژېر سه‌ررېژی هیژ و که‌سایه‌تیبه‌ک بوویت، که‌ ئیدی ئه‌و جه‌سته‌ گه‌وره‌یه‌ی نه‌یتوانیوه خواسته‌کانی له‌خۆیدا رابگریت. باری دارایی کۆلۆنیل زۆر باش نه‌بوو، بۆیه شیرین خانم ناچار بوو ئیش بکات. شیرین خانم خویندنکه‌ی دوراندنی هه‌بوو. له‌وئ له‌گه‌ل ئه‌و ژنه‌ گه‌نجانه ده‌هاتنه‌ ئه‌وئ، تا شتیک فیڤین و ژيانیان ببه‌نه‌ پیژ، ده‌یکرده شه‌ر. شیرین خانم و پوره‌ مینا، خوشییان له‌یه‌کتر نه‌ده‌هات و هه‌ردووکیان به‌ شیوازی خۆیان رووراستبوون و به‌ ئاسایی ده‌یانتوانی هه‌سته‌کانیان بشارنه‌وه. هه‌میشه‌ چه‌ند پیاویکی گه‌نجی به‌رزیخوازی هه‌بوون، که‌ به‌ ئۆمیدی دۆزینه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل خه‌لکی ده‌سه‌لاتدار ده‌هاتن. تیکه‌لاوی ئه‌م هه‌موو که‌سانه‌ی که‌ ئاماده‌بوون و ئه‌وانه‌ی که‌ هیشتا نه‌گه‌یشتبوون، شیرین خامی نااسوده‌ ده‌کرد. بروای به‌که‌س نه‌بوو، ده‌یوت دایکم ئه‌وه‌نده‌ میهره‌بانه‌، که‌ ناتوانیت مه‌به‌ستی خرابی خه‌لک بینیت. پیانیده‌وت سوالکه‌ر، وه‌هاش ده‌یوت که‌ ئیمه‌ و ته‌نانه‌ت دایکیشم نه‌مانده‌توانی وه‌لامیبه‌ینه‌وه. ده‌یوت «نیژه‌ت خانم دلّی زۆر باشه‌. به‌دوای گرفتدا ده‌گه‌ریت».

په یوه نډی خیزانی

باوکم سالانځکی زور ئیسی له سر کتیبی بیره وهریه کانی کرد. په کهم ده ستوسی پرېوو له چیروکی مندایی خوځی. که تیدا باسی نه وهی کردبوو، چوڼ خوشکه چورساله کهی به دهستی پیاوځ کوژراوه، که ویستویه تی گواره زپړه کانی له گوځی دهرینیت. پیاوه که بوځه وهی دهنگی گریانه کهی خه فه بکات، چه قوځی لیدابوو. هم رووداوه وای له باوکم کردبوو، هر له ته مهنی منداییه وه دژی بیدادی ژیان بوه ستیت. چیروکی زور دلته زین بوو، زوریش به تینه وه نوسرابوو، به لام له کاتی بلاوکرده وهی کتیبه کهی، پینان گوتبوو باشر وایه به شه که سایه تیه کانی لایبه ی، هه لبت بو گپړانه وهی ژیانک باسی کوشتنی خوشکه که ت گرنه نیه، به لکو گپړانه وهی نه و شتانه گرنه که له به شی گشتی ژیاندا پینکه یشتویت. کاتیک دواتر کتیبه کهم خوینده وه - له نه وه ده کاندایا وکرایه وه، بینیم نه و کتیبه به بچ چیروکه که، که سایه تیه کانی چن پوچه ل دیاره. کتیبه که پره له باسی پیشکه وتنه سیاسیه گرنه کان و به تاله له و دهنگی که دهستی به سر بیره وهریه بلاونه کراوه کاندایا دگرتووه. زانیاریه کی زور سه باره ت به ژیانی سیاسی باوکم ده خاته پروو، به لام زور کهم باسی دهروونی خوځی تیدایه.

زور په شیمانم که له وکاته ی باوکم زیندوو بوو، سه رنجی بیره وهریه کانیم نه دا. له دوا ی راپه رین پیشنووسی کی پیه خسیم. له و سه رده مه دا بایه خیکم پینه دا و هه ستم به ساده یی باری نه ده بی نووسینه کانی ده کرد. له دوا ی مردنی کاتیک براکه م کتیبی بیره وهریه کانی باوکم و کوپی ده ستنوسه سه ره کییه کانی بو ناردم، زانیم کو مه لیک شتی زورم له ده ستداوه. له و کتیبه بیره وهریه بلاونه کراوه ی، سه باره ت به ثاره زووه کانی کانی گوره بوونی، وه ک چاوبازیه کهی له ته مهنی هه شت سالی له گه ل کچی دراوسی که یان، راستگو یه، به بچ نه وهی ته ریقیتیه وه، دلداریه کانی له گه ل نه و ژنانه باسده کات، وپرای گشت داخراویه کی کو مه لگه و ئین.

کتیبه‌که به بۆماوه‌زانییه‌کی 600 سأل له‌مه‌وپیڤشی، واته تا ئین نه‌فیس، فیزیکان، چه‌کیم و زانا، ده‌ستپیده‌کات. بۆ چوارده وه‌چه پیاوه‌کانی بنه‌ماله‌که فیزیکان بوون و ئامۆژگاری فه‌لسه‌فه و ئەدهب کرابوون و هه‌ندیکیان زانستنامه‌ی گرنگیان نووسی. باوکم هه‌ژماریکی وردی ده‌ستکه‌وته‌کانی باب و باپیرمان له‌جیهانی زانست و ئەده‌بدا ده‌کات. (یه‌که‌مچار که ده‌ستم به مامۆستایی کرد له‌زانکۆی تاران، باوکم پییوتم ئەو وینه‌هه‌لو‌استراوه‌ی «ئین نه‌فیس» له‌سه‌ر دیواری زانکۆی یاسا و زانسته‌سیاسیه‌کان ده‌بیت بیته‌ به‌بیرخستنه‌ویه‌ک بۆ ئەو ئه‌رکه‌گرنگی‌ی من وه‌ک مامۆستا و نووسه‌ریک که هه‌مه‌). هه‌رگیز نه‌زمانی له‌گه‌ڵ ئەم باووباپیره‌ به‌ناوبانگانه‌م به‌ته‌واوته‌ی ده‌بیت چپیکه‌م. من و براکه‌م تایه‌ت بووین به‌ نه‌ویه‌ک، که بایه‌خپکی زۆری به‌رابردوو نه‌ده‌دا و باووباپیره‌کانی زۆرتەر وه‌ک بار و هۆیه‌ک بۆ شه‌رمه‌زاری ده‌بینی، تا وه‌ک خالیکی سه‌رکه‌وتوون. له‌په‌ر له‌دوای راه‌په‌رین رابردووی خپله‌که‌م بایه‌خی په‌یداکرد له‌لام. له‌حالی‌کدا سه‌رده‌می ئیستامان پوچه‌لا و گۆراو بوو، رابردوو ده‌یتوانی بیته‌ به‌خانویکی چپگر.

باوکی باوکم «عه‌بدالمه‌دی» دکتۆر بوو، هه‌رگیز هیچ به‌رزخو‌ازینیکی سیاسی له‌خۆیه‌وه‌ نیشانه‌دا. له‌دوای مردنی، یه‌که‌م نه‌خۆشی واز له‌ نه‌شته‌گه‌ری ده‌هینیت و بۆ ماوه‌یه‌ک ده‌به‌ویت بیته‌ به‌ مامۆستا و دوای ئەوه‌ بریاریکی کاره‌ساتبار ده‌دات: ده‌رواته‌ ناو دنیای بازرگانی. ده‌لین دکتۆریکی باش و بازرگانیکی زۆر خراپ بووه و هه‌رگیز ئەوه‌نده‌ی ده‌ستنه‌که‌وته‌وه، تاوه‌کو بتوانیت پشٹیوانی ئەو خیزانه‌ زۆره‌ی بکات. ژنیکی گه‌نج، دایه‌گه‌وره‌م، له‌ خیزانیکی زۆر ئاینی ده‌هینیت. دایه‌گه‌وره‌م له‌ته‌مه‌نی 9 سالان شویکردوو و یه‌که‌م مندالی له‌سیانزه‌ ساله‌یدا له‌دایکبووه.

«عه‌بدوله‌دی» پیاویکی مۆن و توند بووه. هه‌لسوکه‌وته‌ رووگرژه‌که‌ی به‌رامبه‌ر به‌جیهان، له‌وانه‌یه‌ له‌خو‌استه‌ دل‌په‌قه‌کانی له‌خۆیه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ی گرتبیت. له‌وینه‌یه‌کی باپیرمه‌وه‌ که له‌لای منه، ئەشیت هه‌ستبه‌که‌یت چه‌ند که‌سیکی رق له‌دل و گۆشه‌گیره: که‌سیکه‌ هیچ شتیکی ناخی خۆی به‌ دنیا

نیشانادات. خێڵخانهی باوكم شه‌خییس، ئەندامی یه‌كێك له‌و ده‌سته ئاینه جیاوازانه بوون، كه‌ ركبهری ئاینی ره‌سمی ئێرانیان ده‌کرد. باپیرم ئامۆژگاری رۆشنیری ئەو به‌شهی ئەسفه‌هان بوو.

ئەسفه‌هان بۆ دایه‌گه‌وره‌م شارێکی توندوتیژ و پرله‌ترس بوو، به‌لام له‌ ده‌فته‌ره‌ بیره‌وه‌رییه‌ بلاونه‌کراوه‌کانی باوکمدا، ئەسفه‌هان شیوازیکی تری هه‌به‌. پره‌ له‌ئاهه‌نگگیرانی سی‌کسی. فه‌رمانبه‌ریکی بالا له‌نیوان دوو هاوسه‌ره‌ جوانه‌که‌ی ده‌خه‌وێت، یه‌کێکی تریان کوره‌ گه‌نجه‌کان، یه‌کێکیان بریتیه‌ له‌ باوكم بۆ مه‌له‌کردن ده‌یانبه‌ن بۆ باخ، فریویان ده‌دات. باوكم لێره‌دا وچاتیك ده‌دات بۆ لادان له‌سه‌ر باسی بیبه‌ری سی‌کسی له‌ ئێراندا، به‌تایبه‌ت له‌نیوان پیاوی گه‌نجه‌، كه‌ له‌ کۆتاییشدا سه‌ر بۆ نه‌خۆشی پێدۆفیلیلا ده‌کیشیت.

باوكم به‌تینیکی زۆره‌وه‌ وه‌سفی فێستیقاله‌ ئاینیه‌یه‌کان و به‌تایبه‌ت موحه‌ره‌م ده‌کات - كه‌ شیعه‌ له‌م مانگه‌دا بۆ شه‌هیدبوونی ئیمام حوسه‌ین له‌ که‌ربه‌لا، ده‌گرین-. له‌م رێپه‌رسمه‌دا، خه‌لك ده‌رۆنه‌ ناو شه‌قامه‌کان بۆ بینینی کاروانه‌کان، سه‌ده‌ها که‌س، یان هه‌زاران که‌س له‌ناو جاده‌کان ده‌رۆن و به‌ قامچی -بۆ هاوده‌ردیکردن له‌گه‌ڵ ئیمام حوسه‌ین و یاره‌کانی- له‌پشتی خۆیان ده‌ده‌ن. هه‌ندیکیان کراسی ره‌ش به‌ تلیشه‌وه‌ له‌ پشته‌وه‌ -ئهو شوپنه‌ قامچه‌یه‌کان دینه‌ خوار-ده‌پۆشن. ئەوانی تر کفنی سپی له‌به‌رده‌که‌ن. ئەم کاته یه‌كێك له‌و کاته ده‌گه‌مانه‌ بووه، ژن و پیاو له‌شوینی گشتی به‌بێ ترسی تاوان تیکه‌لبوون. پرسه‌گرتن بۆ که‌سیک که‌ 1300 ساڵ له‌مه‌وپێش مردوو، له‌وانه‌یه‌ وایته‌ به‌رچاومان بۆ ده‌رپینیی هه‌ستی ئاره‌زووه‌ له‌بارچوووه‌کان بیت، به‌لام هه‌موو خه‌لك بۆ سه‌یرکردنی رێپه‌رسم و شانۆی شه‌هیدبوونی ئیمام حوسه‌ین کۆده‌بنه‌وه‌. ئامۆزایه‌کی باوكم به‌ناوی «یوسف» هه‌میشه‌ ده‌یوت ئەمه‌ باشتین کاته بۆ ده‌ستبازی له‌گه‌ڵ کچان و چیرۆکی دلخۆشکه‌رانه‌ی بۆ باوكم باسده‌کرد، هه‌رچه‌نده‌ ئەم که‌ینوبه‌ینه‌ له‌ ده‌ست به‌رده‌ست که‌وتتیک زیاتر نه‌بوو. تا سه‌ره‌تاکانی سه‌ده‌ی بیسته‌م، باوكم به‌ ئیمه‌ی ده‌وت مه‌لاکان به‌س پاسه‌وانی ئاین و ره‌وشت نین، به‌لكو پاسه‌وانی هه‌ست و ژیانی که‌سایه‌تی ئیمه‌یش هه‌ن.

چۆن دەمانتوانى پېشېبىنى بېكەين، رۆژيک دىت باوكم پرسىارى ئەو دەكات، چى روودەدات كاتىك بۆنەكان، دەنگەكان و تامەكان، كاتىك شەراب و رېستورانتهكان، سەما و موزىكى بىانى، پەيوەندى كراوه لەنتوان ژن و پىاو لەگەل رېوېرەسمە كۆنەكان رەقەبەرى دەكەن، تەنانەت پېشېش دەكەويت؟

باوكم لە دەستنوسەكەيدا وەسفى ئەو كەسانە دەكات، كە دنيايان بۆ قەرەبالغ كرىبوو — دايكە گەنجە شەرمن و مېھرەبانەكەى، كە تەنانەت سەبرى چاوى مندالەكانى خۆشى نەدەكرد، مامە دەمارگىرەكەى كە ھەمىشە دەيوست برازا لاسارەكەى لەناگرى جەھەنەم رزگارېكات، ئاينخوازە پىدۆفيلەكان، كە ئامۆزگارى بېفېزىيان لەناو كۆمەلگە دەكرد و لەنھىنیشدا دەستدريژيان دەكردە سەر ناموسى خوشكەزا و برازاكانى خۆيان. زۆر لام سەبرنىيە شارېكى وەك ئەسفەھان ئەوئەندە ناكۆكى تىدادىيە — كام شار ھەيە وا نەبىت — نەك تەنانەت دوپووى ئاينىيە توندپەرەكان، بەلكو ئەو ھەقىقەتە سەيرەى، كە باوكم زۆر بەجدى بەنياز بوو ئەم چىرۆگانە بۆلۆبكاتەوہ. ئازاييەكى زۆرى دەويت — يان لەوانەيە ناوى بىنى بىتوانى — بۆ پىاوېكى گشتى ئەو سەردەمە، كە بىەويت خوى بەم شپۆزە ئاشكرا بكات.

ئەگەر دايكم بايەخىكى زۆرتى بە چىرۆكەكانى باوكم بىدەيە، لەوانەيە ئەو شتانە كە ئارەزووى دەكرد، لەناخى باوكمدا بىدۆزبىايەتەوہ. بەلاى مەنەو ژيانى باوكم زۆر لەژيانى «سەيفى» رۆمانسىتەر بووہ. باوكم لەناو ئەو خىزانە گەورەبەدا، وەك سەركىشىك و ابووہ. برا گەورەكەى «ئەبو تۆراب» پىاوېكى زىرەك بوو، ئىشى پزىشىكى دەكرد، بە رېكۆپىكى ژنى ھىنا و ھاوسەرەكەى - «بەتوول» ژنىكى ئاينخوازى زۆر باشى خزمى دايكى بوو - خۆش دەويست. باوكم مندالى دووم بوو - نىوان «ئەبو تۆراب» و «كەرىم» ھاتبوو - وەك مندالىك زۆر گوپرايەل بوو، وەھايان پەرورەدە كرىبوو، بىتتە ئايندارترىن لەنتوان نۆ مندالەكەياندا. باوكم كوپە كەللەپەقەكە بوو، بەردەوام لەپاى تاوانە بچوكەكانى سزا دەدرا. لەدەفتەرە بۆلۆنەكراوہكەى باسى ئەو دەكات، چۆن دژى مامە ئاينىيە توندروہكەى، مامۆستا توندوتىژەكەى، تەنانەت باوكىشى و دواترىش لەدژى حكومەت دەوہستىت. دەتوت لەگەل سەركىشى و ياخيپووندا پەيوەندىيەكى

باشی ههیه. پیندهوتین کاتیک له ته مه نی 18 سالی بریارده دات ئه سفه هان به جیهیلئیت، زۆر له و کۆمه لگه به ستراره ی ئه ووی و ئامۆژگاریه تونده کانی باوکی ماندوو بووه. بۆ مامه ئاینیه توندپه وه که ی له نامه یه کدا دنوسیت، ناتواپیت ئیمان به خودایه که بهیت، که به س ده هیلت چهنده سد مسولمانیک برۆنه ناو به هه شته که ی، ته نانه ت نه شیده ویست هاوسه رگریه کی له پیش ئاماده کراو بکات. له وانه یه نیگای باوکم بۆ هاوسه رگری ئه و کاته به ره وپیش چوو بیت، که هه ولیداوه گه وره بوونه ئاینیه که ی له گه ل ئاره زوو ره مانسیه کانی پیکه ئیت. دایک و باوکی هاوسه ریکی «گونجاو» یان بۆ دۆزیبووه وه، به لام ره تیده کاته وه بیهیت و دواتریش ئه و که سه شو به برا بچوکه که ی باوکم ده کات.

ده بیت سوپاسی باوکی دایکم «لوقمان» بکه ین، که ژبانی باوکی له بنه رته وه گۆریوه. باپیره ی دایک و باوکم ئامۆزای یه کتر بوون، بۆیه یه ک ناوی خیزانیشیان هه بوو. «لوقمان نه فیسی» وه ک سه روکی ده زگایه کی حکومی، بۆ مه سه له ی بازرگانی سه ردانی ئه سفه هان ده کات. له و سه رده مه دا باوکم له دوکانی باوکی ئیشیده کرد و خیزانه که ی تووشی قه یرانیکی دارایی ناخۆش ببوون. زیره کی و وه ی باوکم کاریگه ریه کی زۆر له سه ر «لوقمان» ده کات و باپیره م هانیده دات له به شیکی ده زگا که ی داوای ئیش بکات. به پپچه وانیه ی باوکی، باوکم، «لوقمان» پیاویکی رووخۆش -هه لبه ت تۆزیک زوو تووره ده بوو- ده وله مه ند، به رزبخواز بوو، ژنیکی گهنجی جوانیشی هه بوو. قوماری ده کرد و ده یخوارده وه، به لام خۆی به مسولمانیکی پاک داده نا و نوپزه کانی ده کرد و زه کاتیشی ده به خشی. شیوازی ژبانی جیگریکی گه رم بووه، بۆ ئه و ژبانه سۆپانه ی ئه سفه هان هه بیووه. باوکم راویزه که ی بۆ بیزارکردنی باوکی خۆی قبولده کات. ماوه یه ک دواتر هاوکاره کانی رازیده که ن، هیچ داهاتوو یه کی له ئه سفه هان نییه، به لکو ده بیت پروات بۆ تاران. باوکم ئاره زو ده کات هه م ئیشیک بدۆزیته وه و هه م بتوانیت له تاران خویندن ته واوبکات. له ته مه نی هه ژده سالیدا به بۆ ره زامه ندی دایک و باوکی و به بۆ پاره به شیوازیکی ئاسوده یی ئه ووی به جیده هیلت، ته نانه ت ناشزانیت چی چاوه روانی ده کات.

سەرەتا لە تاران لە مالى پوورى داىكى دەژى. هەموو روژىك بۆ پشتىوانى كردنى دارايى خوڤى ئىشده كات و خوڤى فېرى ئىنگلىزى و فەرەنسى دە كات. شەوان سەعى دە كرد و تا ئەو جىيەى بىتوانىايە سودى لە تواناكانى وەر دە گرت، بۆ ئەو هوى خەوى لىنە كە وىت، لە حەوزىكى بچوكى مالى پوورى داىكى دادە نىشت و كىتتە كەى بە بەرزى دە گرت و بە تىشكىكى كە مى ناو حەوشە كە دەىخویندەو. «لوقمان» بانگهێشتى دە كات بۆ مالى خوڤى. هەلبەت داىكم لە وى نە دە ژىا. لە دواى مردنى «سەفى» داىكم مالى سەفى بە جىدە هێلت، بە لām هەستە كات زرداىكى حەز ناكات لە گەلىان بژىت، بۆىە دە پروات بۆ مالى خزمىكان- ژن و پىاوئىك كە مندالىان نە بوو، داىكم دە كەن بە مندالى خوڤان. لە مالى ئەوان باوكم بۆ يەكە مجار چاوى بە داىكم دە كە وىت. باوكى دە بىتتە هۆگرى جوانى و خەمى ناوچاوانى داىكم و لەوانەىە هۆگرى ئەو توانا شاراوەىەش بوو، كە يارى نىوان ئەوان پىاوئىكى گەنج و بەرزىخوازى وەك خوڤى بخاتە پروو.

هەر دوو خىزانە كە نارازىبوون داىك و باوكم بە هاوسەرگىرى بكەن. داىك و باوكى باوكم ئارەزوى هاوسەرگىرىيەكى سوونەتتريان دە كرد و «لوقمان» ىش كە كە سىكى پىشپىبىنە كراو بوو، بەرھەلستى ئەم هاوسەرگىرىيەى دە كرد- لەوانەىە لە سەر قەسەى ژنە كەى بوو، يان ئامۆزايە كى داماو و فەقىرى بە شايەنى كچە كەى نە زانىيىت. باوكى داىكم لە زەماوئە كە دا بە شدارىناكات، بۆىە لە مالى «پورە توورى» - ئەو كە سەى بە يە كى ناساندن- بەرپۆە دە چىت.

براكەى باوكم «مامە تۆراب» لە ئەسفەهانەو تىللىگرامىك دە نىرىت و دە لىت باوكيان سویندى بە قورئان خوار دوو و وە لāmە كەى دژى ئەم هاوسەرگىرىيە. مامم لە كۆتايىدا دە لىت لە گەل ئەمە بشدا بنە ماله كەى هەموو برپارىيىكى ئەو يان بە دلە و داواى سەلامەتتريان بۆ دە كەن. تىللىگرامە كە روژى زەماوئە كە يان دە گات، بۆ ئەو هوى كە هاوسەرگىرىيە كە يان ياسايى بىت، دە بىت باوكى بووك رەزەمانە ندى نووسراوى خوڤى بدات، و چونكە نە يان دە توانى ئىمزاى «لوقمان» يان هەبىت، باوكم وا نىشانىدا تىللىگرامە كە - ئەو ىش هەر بە ناوى نە فىسى ئىمزا كرابوو- لە لايەن «لوقمان» وەىە. بە مشپۆەىە ژيانىان بە درۆيەك دە ستىپىكرد.

پياوه پيرۆزه که

«حاج ئاغا قاسم» ئەو ۋەندە پيرۆز بوو، که ناو ۋە کەشى شايبە تى بۇ دەدا. ھەموو کەس لە ئەسفەھان بە حاج ئاغا دەيانناسى، نازناو پیکە بە ۋە کەسانە دەدریت که دەپۆن بۇ حەج. ئەو خزمیکى دوور و ھاوپپەیکى نزیكى مامى باوکم بوو لە شیراز. ۋەك زانستکار پیکى سوڤى و لاواز ۋەھا بوو. شپوازی قسەکردنى جۆر پیک بوو، تەنانەت بيبەھاترين قسەکانیشى مانای دەبەخشى. شتەکانى بە برینەو ۋە تەواو ۋە تى و سوکایە تى بۇ دوینەرە کەى ئاشکرا دەکرد. ۋەك ئەو مامانەى که ئیسلامیان شیدە کردەو ۋە دەگەر ان تا پەيوەندیەک لە ئیتوان ئیمانیان و فەلسەفە و ژيان بدۆزنەو، رۆشنییر نەبوو. حاج ئاغا کاتى نوپکردنەو ۋەى زانستى نەبوو، وزە کەى بۇ گوته کورته ھەمیشە ییەکانى دادەنا: نەدەبوو لەمال ۋە موسیقا ھەبیت. «بەھائیبەکان» ناوکى ئەھريمەنن. راپەرپىنى دەستورى نەخشەى بەریتانیە کان بوو.

لیوباریک، تەنکە پشیکى کەم (نیشانە یەکى سەرەکى پياوه مسولمانە ئاینخوازە کان بوو)، پانتۆل و کویتیکى قاوہی و لەژیریەو ۋە کراسیکى سپى دەکردەبەر و ھەموو قۆپچەکانى تا ملی دەبەست. حەزى لەباوکم نەبوو، ھەرگیز سەیرى ناوچاوى دایکمی نەدەکرد — نیشانە یەکى تری پياوه خواناسە کان بوو. جار پیکان لەگەل رۆشیتبووین بۇ بازار، ئامۆزاکانم چاویان بە کۆمەلپک کەوچکى زیو کەوتبوو، دەیانوویست بیکرن، حاج ئاغاش بە مۆنیەو ۋە بیریانى ھینایەو ۋە لە ئیسلامدا خواردن بە شتى زیو قەدەغە یە. لەگەل ئەو ئاینخوازیە توندەى زۆر فیلبازانە خوڤى خوینشیرین نیشان دەدا - لەوانە یە لەراستیدایش ھەر ۋا بووبیت.

دەتوانم ئەو کاتە بەینمە بەرچاوم، که یەکەمجار لە ئەسفەھان بینیمان. لای دایکم باسى ئاین، باسى فاتمە — کچى پیغەمبەر — و گویرایەل بۇ باوکى و مپردە کەى، باسى مردنە ناخۆشە کەى لە تەمەنى ھەژدە سالى و بیتفیزی

خۆی دەکرد. بە نەرمیەك، بەلام له گەل بڕینەوه یه کی تهواوه تی دهیوت، تۆش خۆت دهزانی كه بیفیزی نایبته بهرگرتك بۆ سودمه ندیبون، یان گرنگبونی ژن. ئهركی ژن له ئیسلامدا پیرۆزه. زۆر بهلامهوه سهرنجراكیش بوو كه دایكم گوپی لیدهگرت. دایكم له گەل حاج ئاغا یه ك بیروبۆچونی هه بوو: لهم رۆژكارهدا هیچ كهس له بههای باری سهرشانی ژنان تیناگات — بهتایبهت منداله كانی. حاج ئاغا به مهرایبكردهوه دهیوت، هیوادارم منداله كانی تۆ وهها نه بن. دایكم سهری بۆ راوهشاند. ئه مه كاتك بوو من شهش سال و براكهم یه ك سال و دایكم هیشتا هیچ نه بوو، بهلام له پيشه وه داهاتوویه كی رهش چاوه پړی بوو.

باوكم گالتهی له گەل حاج ئاغا ده كرد. ئه گه ر ئاین سهبارهت به ئه ئینی مروّفه، دهی بۆچی جووله كه كان، مه سحیهی كان، زهرده شتییه كان، به هاییه كان، بووداییه كان_ ته نانهت كافر هكانیش_ به پيس ناوده برین؟ ئایا ئه مه حه قیقه تی هه یه، كه بهس ئیمه ی شه یخی ده پۆین بۆ به هه شت؟ باوكم زۆر مندالانه نه قیزه له و پیاوه ئاینخوازه ده دات، بهلام ناتوانیت بیجولینیت. مامه بچوكه كه م قسه كه ده بریت و خۆی به شدارده بیت و دایكیشم هه ولده دات به چاو باوكم بپندهنگ بكات. پيش ئه وهی بگه پینه وه بۆ تاران، دایكم بئ نه وهی به باوكم بلیت، به حاج ئاغا ده لیت ئه و كاته ی كه بۆ ئیشی بازرگانی خۆی دیت بۆ تاران، له مالی ئیمه مینیته وه.

كه مندال بووم، ئه سفه هان له خه یالمدازۆر گه و ره ده هاته بهرچاو، ته نانهت ئیستاش شه قامه گه و ره و خۆلوی و پر داره كانی و پرده باشكۆكانی «سه ر زایه نده روود» - روبراری سه رچاوه -م له بیره. سه رده میك ئه سفه هان پایته ختی سه فه ویه كان و مالی پاشای ده سه لاتدار «شا عباس» بوو. شا عه باس په یكه ری گه و ره گه و ره، مزگه وت و پرد و شه قامی پر له گه لای دروستكرد، شایانی باسه، هیشتا ئه سفه هان به هۆی ئه و كارانه وه به ناوبانگه. وهك شایه تیک بۆ ده سه لات و شكۆی سه فه ویه كان، به ئه سفه هانیان ده گوت «نیوه ی جیهان». سه فه ویه كان بۆ جیاكردنه وهی خۆیان له دوژمنه كه یان - عوسمانیه كان- له سه ده ی شانزه بریاریندا ئاینی ره سمی ئیران له سوونیه وه بكه ن به شیعه.

ئەسفەھان زۆر لە تاران جیاوازتر بوو، ھەر ھەروەك چۆن بنەمالەى باوكم لە گەل بنەمالەى داىكم جیاوازییان ھەبوو. لە ئەسفەھاندا، چینهكان رابردویەكى كۆن و گونجائىكى نارىكن ھەبوونیان لەلای یەكەو ھەبوو: لەلایەك خاپوورى پەرستگای زەردەشتییەكان، لەلایەك گومەزىكى شینی مزگەوت و بینای گەورەى پاشاكانى سەفەوى. بەپێچەوانەى تەبرىز، شیراز، یان ھەمەدان، تاران میژووپیكى زۆرى بۆ شانازیکردنە نییە، تاران دىھائىكى بچوك بوو و بە رەزەكانى و خەلكە توند و ھارەكەى بەناوبانگ بوو، لە سەدەى ھەژدەدا دامەزرێنەرى قاجارەكان -ئاغا محەمەد خان- كردیە پایتەخت. تاران بىرەو ھەریەكى كەمى لە داگیرکردن، یان بەزاندن ھەيە و تەنھا لەسەردەمى «رەزا شای پەھلەوى» و كورپەكەى «محەمەد رەزا شا» گەشە پەیدادەكات و دەبیت بە شارىكى مۆدېرن. تاران شكۆ و گەورەى ئەسفەھانى نەبوو، بۆیە ئەو خەيالەى دروستكرد، چونكە ھیچ رابردوویكى نییە لەگەلى كىبركن بكات، دەتوانیت بە پى خەياللى ھەركەسىك خۆى بگۆریت.

حەوت كور لە شەش براى باوكم (خۆشكەكەى لە شیراز دەژیا) لە ئەسفەھان دەژیان. ئىتمە لەگەل «ئەبو تۆراب» زۆر نزیكبووین. ئەویش 9 مندالى ھەبوو: پىنج كور و چوار كچ. ھەمیشە لەمالى ئەو ھەو دەروىشتین بۆ مائە بچوكەكەى داىە گەورەم، كە پربوو لە دارى میو و ھەنار. ھىچ بىرەو ھەریەكم لە باوگەورەم نییە، كە لە سالى 1948 كۆچى دوایى كردوو. فوارەيەك بە كاشى شینەو ھە ژىرخانە فینكەكەى مامم دیتەو ھە بىر، لە ھاویندا ناچاریان دەكردین نیو ھەروان سەرەخەوێك بشكینین.

بنەمالەى باوكم سەرقالى سۆفیگەرى بوون، لەكاتىكدا خىلخانەى داىكم بە شكۆى كۆمەلایەتى و رەوشتەو ھوویانگرتبوو. بنەمالەى باوكم ھەرگىز داىكمیان بە تەواو ھەتى قبولنەكرد. ھەلبەت ھەرگىز بەخرابى ھەلسوكەوتیان لەگەل نەدەكرد -لەپراستیدا زۆرىش بەرپز بوون-، بەلام ھىچ ھەلاتنىك لە بىدەنگى نیشانەى ناپازى بوونیان نەبوو. داىكىشم بەرپزەو ھەمامەلەى لەگەل دەكردن.

كاتىك دايكم له من، براكەم يان باوكم تووپەدەبوو، دەيوت ئىۋەش ھەر چوونەتەو ھەر ئەو جىناتە بۆگەنە. كاتىك دەپرۆبىشتىن بۆ ئەسفەھان، دياربوو كام جىناتمان ھەلدەبۇارد. ژمارەى زۆرى مام و ئامۇزاكان -لانى كەم بىست كەس بۆ ناھار يان شام ھەمىشە ئامادەبوون- دەسەلاتى دايكميان كەمدەكردەو. ھەلبەت سەردانەكانى دايكم بۆ ئەسفەھان، كەمتر و كەمترى دەكرد، لە كاتىدا ئىمە لەگەل ئەو ھەموو نارازىبوونەى دايكم، زۆرتەر ھاتوچۇمان دەكرد.

يەكەمجار كە «حاج ئاغا قاسم» لە تاران سەردانى كىردىن، من شەش سالان بووم. لەمالەو ھەچا بەدوام كەوت. بە رەوشت و ئاگادارى بە دايكىمى وت: ئەم جەسارەتەى من بىورن، بەلام من تۆ وەك خوشكى خۇم دەبىنم. دايكىشم زۆر خزمەتگوزارانە زەردەخەنەىكى بۆ كىرد و كوپى قاوہەكەى دايە دەستى. وتى: ئەم مندالە، سەيرىكى منى كىرد، لە تەمەنىكى مەترسىداردايە و ھەموو كەسىك وەك ئىمە لە خوا ناترسن. ئىۋە خزمەتگوزارى پىاوتان ھەيە و لەوانەيە وەھا باشتىر بىت، ئەم مندالە جلى پۇشراوتر بكاتە بەرى و خۆى پېۋشىت.

دايكم سەرى سووپما. ئەگەر ھەركەسىكى تر بوايە، دايكم شتى واى لى قبول نەدەكرد، بەلام بە حاج ئاغاى وت خۆت رارا مەكە و ئاسوودەبە، چونكە يەكەم شتىك فىرم كىردو ھەو، چۆن ھۆشى بە خۆيەو ھەبىت «ئاگادارى پىاوى نامۆ بە. مەھىلە دەستت لىدەن». دايك و باوكم ھەردووكيان زۆر بەباشى لەگەلى مامەلە دەكەن. باوكم وەك خانەخويىك بەرى خۆى دەگرت زۆر بەرىز بىت (ھەلبەت جارچار بە نىگايەكى گالئەو) كاتىك حاج ئاغا وتەكانى بەھىمنى دەوت. دايكم دەستەمۆ بو. ئىۋارەيەكىان لەسەر مېزى شام بە باوكمى وت «حەزم لە مروقىكە كە رووراستە لەسەر ئەو شتەى ھەيە». «ھىوادارم ھەموكەسىك بە ئەندازەى ئەو لە بىر و بۆچونەكانى قايم و توند بىت». تەنانت ئەبو تۇرايىش كە زۆر ئاينىيە و ھەندىكىش بەلاى زانستەو بوو، دايكىم بەتەواوہتى قبول نەكرد.

که دەمويست سه عى بکه، حاجياغا له پشتمه وه دهو هستا و خو ى ده چه مانه وه سه یری ده فته ره که م بکات. لئیده پرسیم چی ده نووسیت؟ له وکاته ى ئەمه ى ده وت، کتیبه که م ى هه لده گرت و ته نووره که م ى رێک ده کرد و به رێکه وت ده ستی له رانم ده خشانده.

ئهو شه وه دایک و باوکم روشتن بو میوانی. حاجياغا زووتر رویشته وه بو ژووری خو ى. برا یه ک ساله که م له ژووری نه نه خه وتبوو، منیش وه که هه میسه کاتیک دایک و باوکم له مال نه بووبان، له سه ر سیسه م ى ئەوان ده خه وتم. له دوا ى له دایکبوونی براکه م، په ره م به م نه ریته دابوو. هه میسه دایک و باوکم له مال نه بووبایه، براکه م له ژووری نه نه ده خه وت و منیش هه ستم به به جیمان و ته نه پای ده کرد. له ژووری ئەوان ده خه وتم، دواتر که باوشیان پیدا ده کردم و ده یانبرده ژووره که م، ئەمه ش هه ستی ئاسوده ى پیدا به خشیم. زور حه زم له وه سیسه م که وه ره هه بوو، چیژم لئیده بینى، لاقم له شوینه فینکه کانی لئیه که ده خشانده.

به ده نگى هه ناسه به کى نااسایى ته نیستم له خه وه هه ستام. که سێک له پشته وه زور به توندی گرتبوومیه باوه ش و ده ستی ده هینیت به خواره وه ى که مه رمدا. بیجامه یه کى نه رم له قاچه رووته کانم ده خشا. زورتر له ده ست ساوینه که له ده نگى هه ناسه که ى ده ترسام، ده وت توندتر ده بیت و که توندتر ده مگریت هه ناسه برکى پیدا که ویت. هه ولما هه روا مینمه وه و هه ناسه نه ده م و چاوم به ست. له وانه بوو ئەگه ر بیبه ستم و نه جویمه وه خو ى پروات. دلنیا نه بووم چه ندیک ده یه ویت خو ى به منه وه بنوسینیت، به لام من نه جولام تا خو ى له پر هه ستا. وه ختیک روشت ده متوانی ده نگى پى بیستم. ته نه نه ت دوا ى روشتنیشی چاوم نه کرده وه، چونکه ده ترسام بگه رتته وه بوم.

له وه شه وه نه متوانی به ته نیا بخه وم. دایک و باوکم وایانده زانی ده مه ویت سه رنجیان بولا ى خوم رابکیشم. شه وان خه وم باش نه بوو. حاجياغا شه ویکى تریش له مالمان مایه وه. نه متوانی به دایک و باوکم بلیم، به لام خوم لئدووو گرت. کاتیک لئیسیم سه عیم کردوو، خوم وا نیشاندا که نه مبیستوو. کاتی

رۆشتى دايكم بانگيكردم تا بيم و مائاوايى لئيكهم، بهلام من رۆيشتمه ناو تهاولئته كه و درگاكهى داخست. دايكم بوئم بپرهوشتيم هه ره شهى ليكردم. به تووره بيه وه وتى: چيم فيركردويت؟ «حاجباغا قاسم» پياويكى زور باشه. وتى مائاوايى لئ بكهم. وتى تو مندائىكى زيره كى.

له دواى ئه وه، دوو سى جارى تريس هات بو مائمان. هه ميشه هه ولّمده دا لئى هه لئيم، ته نانه ت ئه و كاته ش كه خه لكى تر له ژووره كه دا بوون. ئيستا كه بيري لئده كه مه وه، ئه وهى بوئم چيگه ي سه رنجه، چون هه رگيز به نيگيه ك يان نيشانه يه ك، كرداره كانى نيشانه دا. هه ميشه هه ر به ميهره بانى قسه يده كرد. جاريكيان. له حه وشه بووم له پر گرمى. حه زم له و گولّه كيويانه بوو كه له وى ده روا. ئه و روزه سه رقالي ياربيه كى خوّم بووم: لمم كودده كرده و سه يرم ده كردن، كاتيك ده يخمه ناو ئا و چون ره نكيان ده گوڤرت. زور به هيواشى هات و له پشتمه وه هه لئروشكا و به ده نكيكى نه رمه وه وتى «چى ده كه ي؟ مه گه ر ئيستا كاتى سه عى كردن نيه؟». داچلكيم و ويستم هه ستم، بهلام له كه مره وه گرمى و ده ستى درپژكرده وه ده ست بات له زيخه كان. له وكاته دا ده ستى له قاچه رووته كاغه وه ده خشاند وتى «ئو چه ند جوانن». كه من هه ستام ئه و يش هه ستا و به شيوازيك گرتبوومى كه ته نانه ت ئيستاش بوئم قورسه وه سفى بكهم. له سه ره تا بيمكرده وه و وتم كه سايه تيه كى خه يالى دروستده كم، كه ئه م شته بو ئه و پيشهاتووه نه ك من، بهلام ئه م ياربيه ي من و باوكم بو چيروكيكى وا زور سووك بوو. شه رمه زاربيه كه ي ده بوايه بمايه ته وه. دواتر فيربووم زور نااسايى نيه، قوربانيش هه ست به تاوان بكات، چونكه ئه و يش به بيده نكييه كه يه وه ده بئته به شدارى تاوان. بيچگه له وه هه ستىكى ترى ناديارى چيژى سيكىسى له كرداريكدا هه يه، كه داسه پانراوه و نه ويستراوه.

«مه هئيله خه لكى نامو ده ست لئيدهن». پيش ئه وهى بيم به گه نجيك، فيربووم ئه وانى كه كه مترین ئازارت پئده گيه نن، خه لكى نامون. هه ميشه ئه وانن كه زور له ئيمه وه نزيكن: شوڤيره چاكه كه، وئنه گره به تواناكه، ماموستا ميهره بانه كه ي مؤسقا، شوى هاوڤى به ريزه كه و پياوه له خواترسه كه. ئه مانن

که دایک و باوک برۋای پئیان هه یه و برۋا به شتیک ناکهن که دژی ئەوان بێت. باوکم له دهفتهری بیره وه ره که یدا باس له باوی جوړیک له پیدۆفیلیا ده کات له کۆمه لگهی و ده لیت هۆکه ی ئەوه یه «په یوه ندی نیوان ژن و پیاو قه ده غه یه و کور ی هه رزه کار ناتوانیت بئجگه له دایک و خوشک و پوره کانی، له ژتیکی تر نزیکی بته وه». به برۋای باوکم «ریشه ی زۆربه ی شتییه کان ده گه رپته وه بو بیه هره یی سیکسی». ده لیت ئەم لاساریانه بهس تایهت نییه به تیران، یان ولاته مسولمانه کان، به لکو له هه ر شوئیک چه پانندی سیکسی هه بیت رووده ات - بو هونه له کۆمه لگه تونده کاسۆلیکه کان.

من ناتوانم زۆر به خشه نده بم. به هۆی عه قل و بیره وه، ده توانم ئالۆزییه کان ده رکبکه م - بیستمه سه رده مێک هینانی کچیکی نوو ساله ئاسایی بووه و شتیکی ناشرین نه بووه و دوو رووی شیوازیک بووه بو مانه وه، به لام هه چکام له مانه سه بوریم نادات. ئەو شه رمه ناسرپته وه. سوپاسگوزارم کۆمه لگه کان، مروقه کان، یاساکان، سوننه ته کان ده توانم بگورین. سوپاسگوزارم ده توانیم به رگری له سوتانندی ژنان به تاوانی جادوگه ری بکه ین، به رگری له کوپله راگرتن و به ردبارانکردنی مروقه بکه ین. سوپاسگوزارم که له م سه رده مه دا مندالان به رامبه ر به درنده کان ده پاریزین. نه وه ی دایک و باوکم له شه به قی ئەم گواسته وه یه دا ژیاون، به لام نه وه ی من له جیهانیکی جیاواز له وه ی «حاجیاغا قاسم» گه وره بوون. شیوازی ژیاونی ئەو بووه به شتیکی ناشرین، هه ره وک چۆن که په یوه ندی سیکسی له گه ل ئەندامانی بنه مالده دا، روژگاریک له نیوان کۆمه لگه کۆنه کان، شتیکی ئاسایی بووه، به لام ئیستا تاوانه.

حاج ئاغا یه که م ئەزموون و ناخۆشترین بوو. ئەوانی تر ئاسایتر بوون، هه رچه نده ئەوانیش زۆرتر په ره یاندا به هه ستی شه رم، تووپی و زه بوونیم. نه مده توانی باسی هه چکامیان بو دایک و باوکم بکه م. برۋایان به من ده کرد، یان حاجیاغا؟ ئەو پیاوه ی دایکم گوین لیده گرت و ریزی بوو داده نا؟ که گه وره تر بووم فیربووم، خۆم له م ئەزموونه ناخۆشه به دوور بگرم. وا شیمده کرده وه که ئەمه زۆرتر له وه ی ئەزموونیک کی که سی بێت، نه خۆشییه کی کۆمه لایه تییه:

ئەمە واپلىنىدىم ھەستىبىكەم دەسەلاتىم بەسەر ئەو ھەقىقەتەنەدا دەپتت كە ناتوانم كونتروللىان بىكەم. زانىنى ئەم شتە، كە بەس بۇ تۆ نىيە و لە ھەموو دىنيا روودەدات و تۆش ھاوبەشى ھەمان نەپىتت، لەگەل كچىك يان كورپىكى گەنج لە نىيورك يان بەغدا، ھەم ئازاركوژە، ھەم ناخۇش، بەلام ھەپەسان ئازارى ئەم ئەزموونە ناگورپتت. تا ماوھىەكى زۇر بۇ كەسم باسنەكرد. ھەرگىز لە دەفتەرى بىرەوھرىەكامدا لەبارەى حاج ئاغاوھ شىتىكم نەنووسى، ھەرچەندە ئەو ئەزموونەم زۇرجار لە مېشىكى خۇمدا دەھىنا و دەبرد، تەنەنت ئىستاش كە تەواوى وردەكارىيەكانىم بۇ روونبووھتەوھ.

زۇرسال دواتر ئەم ئەزموونەم بۇ يەككىك لە ئاموزاكانم باسكرد. پىئوتم خولىاي حاجياغا بۇ مەندال بەناوبانگ بوو، ھەرچەند زۇركەسى ترى وەك ئەو ھەبوون. بۇ كورپەكان خراپتر بوو، چونكە زۇر ئاسانت دەيتوانى بيانبات. ناچارى دەكردن لەپشت مېزىك لە باوھشيدا دابنىشن، كىتپىكى دەخستە بەردەمى و وھەا نىشانى دەدا خەرىكە وانە دەلئتەوھ، لەوكاتە دەستى بۇ دەبردیت و توندتر دەبگوشیت. ئەمە بىست سال دواى ئەو رووداوهى ژوورى دايك و باوكم بوو.

باوكم لە بىرەوھرىەكانيدا نووسىويەتى چۆن ئەم شتە لە ئىران باوھ، بەتاييەت لەئىوان ئەو كەسانەى كە لەگەل خەلكى گەنج زۇر سەروكارىان ھەبوو -وەك دوكاندارى پاسىكىل، كە پاسكىلەكانى بەكرى دەدات بە كورپ گەنج- باسى كابرايەك دەكات بەناوى «حوسەين خان» كە لە تەنىشت دوكانى باوكى لە بازار، پاسكىل فروشى ھەبوو. تا نىوھى ھەفتاكانىش ھىشتا پىدوفىلى ھەبوو، دوكانەكەى بەرپوھدەبرد.

ماوھىەكى زۇرى خاياند تا قبولبىكەم، خىلى باوكىشم بۇ خۇيان نەپىنى و درۆ و دەلەسەيان ھەيە. كە بە براكەمم وت ھەلەيە ھەستى كەسكىك تا ئەو سنورە داھركىننن، وتى«لەوانەيە، كە گەورە دەبىن ئاوايە.» « مەبەستت چىھ؟»، «ئىمە خۇمان بەپىي ئەو شتەنە ماناداردەكەين، كە دەپشارىنەوھ،

نەك ئەوئى كە نىشانىدە دەين»، بەلام ھەمىشە بەلاى منەوئە ئەو شتەى كە بە روونى نەوتراو، لەراستىدا بوونى نىيە. ھەلبەت ئەو شتانەى كە ناوترىن، ھەناسەبەر دەكرىن و بە بىدەنگى دەمىننەو، ھەر بەو ئەندازە گرىگ دەبىت.

زۆربەى ناخۆشى شتەكە ئەوئە نىيە، كە ئەم شتانە روودەدەن. ئاگادارم كە دەستدرىژىكردى سىكىسى و دوو رووى وەك عەشق و ئىرەبى، شتىكى جىھانىيە، بەلام ئەوئەى زۆر ناخۆشترى دەكات ئەوئە، كە بەئاشكرا باسناكرىت. باسناكردى شتە كەسەكانە. ھاوړىكانى داىكم بە چەچەوئە لە كۆبوونەوئەكانى قاوئە خواردنىان چىرۆكى كچانىكىان دەگىرپاىوئە كە پىش زەواج نەشتەرگەرى دەكەن. چىرۆكە خەيالابوئە پارىزراوئەكان، زۆر لە ھەقىقەت گرىگتر بوون.

دەيان سالى دواتر، وەستان بەرامبەر بە پاسەوانە مىلىشياكان، لەلام زۆر ئاسانتبوو وەك لە خەوتن بەتەنيا لە شەودا. ئەگەر «حاجياغا قاسم» ئىستا زىندو با، دەمتوانى بەرامبەرى بوئەستم؟ ترسە كەسايەتەكانمان و ھەستەكانمان لە مەترسە ئاشكراكان بەھىزترن. بە ھىشتنەوئەيان وەك نەھىيەك دەھىلن ھەروا بە زىانەوئە لەناخماندا بىنن. ئەگەر دەتەوئت پروات، دەبىت بتوانىت باسيان بكەيت، بوئە دەبىت دانى پىدبانىيە كە بوونى ھەيە. دەتوانم باسى بىدادى سىياسەت بكەم و بەرامبەرى بوئەستم، بەلام ناتوانم بەروونى باسى ئىوارەى ئەو رۆژە لە باخچەى مالى داىك و باوكم بكەم. كە خۆم گەورە بووم، بو سالىتىكى زۆر سىكس بووم وەك شتىكى گوپراپەلى بوو، جوړىك لە ھىمنكردەوئە بوو، ھەروەھا بو سالىتىكى زۆر ھەستم بە توورەبىيەكى نەوتراو دەكرد بەرامبەر بە داىك و باوكم -بەتايەت داىكم، چونكە نەپياراستبووم. داىكم دەبوئست بە دوورگرنتى من لە چاوپىكەوتنى كوړانى ھاوتەمەنى خۆم بپارىزىت، بەلام ھەمىشە ھەموو ئەو پياوانەى كە داىكم بەھىزبوونى كەسايەتبانى پەسەند دەكرد، ئازارىان بىنگەياندبووم.

مەرگىك لە ناو خىزاندا

دواى مردنى باوكى دايكم، دايك و باوكم -هەركامپەكيان لە چاۋ و روانىنى خۆپەو-ە بىريان لەو دەكردهو، چەند دەكرا هەمووشتىك جياوازييت، ئەگەر بايىرم زۆرتر بۇيايه. دايكم هەندىك ئەركى تايهەتى بۆ باوكى هەبوو، لەهەمانكاتدا هەم خۆشیدەويست، هەم رقىشى لىيوو: هەفتەى جارێك چاۋى پىيكەوويت، رۆژ نا رۆژێك تەلەفون و قسەى لەگەڵ بكات، باشبوون لەگەڵ ژنى دووهمى، داخ لەدایبەكەى بە بىدەنگىكى مانادار دەربرييت. لەپر، كۆچى دوايى كرد.

نزيكى كازيوه لەناكاو بە جەلتەى دڵ مرد. ئەو 62 سالان بوو، منيش دوانزە سالان. باوكم لەو كاتەدا بە ئىشى بازركانى حكومەت لە ئەلمانيا بوو. بەيانى ئەو رۆژە رووم لەدايكم گرزكردبوو، چونكە شەوەكەى من و دايكم لەسەر بلوزيكي خورى كە بۆى دروستكردبووم، بوو بە شەپمان. دايكم ناچارى كردم بيكەمە بەرم، بەلام من حەزم لىنەبوو، چونكە نە بە بەرى خۆم بوو، نە رەنگەكەى بۆم جوان بوو. لە نيوهى خواردنى نانى بەيانيدا بووين، بە دايكميان وت، بە تەلەفۆنت داوات دەكات. كى لەم كاتەدا تەلەفون دەكات؟

دايكم نەگەرايهو بە سەر مێزەكە، بەلام ئىشكەرەكە گەرايهو. وتى «منداڵەكان باش رەفتاريكەن، كابانى مالهەكە ئىستا سەرقالە». سەرمان بەرزكردو، پەريشان بووين، چەند پارچەى بچووكى ناغان بۆيەكتر هەلدا، شەربەتى پرتەقالەكەمان خوارد و رۆيشتىنە سەرەو و چاۋەرۋانى دايكميان بووين. زۆر سەرم سوپما كە دەموچاۋە پر فرمىسكەكەيم بينى. بىئەوھى تەلەفونەكە دابىت وتى «بەرۆن چاۋەرپى پوورە مينا بكەن». ئىمەيش بەپىچەوانەى ئەوھى كە هەميشە پرسيارمان دەكرد، هىچمان نەوت.

چۆن هەوالى مەرگى كەسيكى نزيك بە منداڵىك دەلييت؟ من سوپاسگوزارى «پوورە مينا»م بۆ ئەو راستگۆيەى. بەهياوشى پىيووتين باوگەورەمان مردو و

دایکمان ئیستا زۆر خه مباره. ده بوايه به تاييه ت ئاگامان ئیبت، چونکه باوکم نه بوو یارمه تیمانبدات. ده توانین چاومان پیکه ویت؟ ده مانویست بزاین. «ئیستا ناتوان، ده بیت برۆن بۆ قوتابخانه». بۆله بۆلمان کرد «به لام ئاوايش برۆین ههر درهنگه». پوره مینا وتی «پیویست ناکات خۆتان نیگه ران بکهن، نامه یه که بۆ سه روکی قوتابخانه که تان ده نوسم».

ورووژانی ئەم بارودۆخه ئااساییه، ههستکردن به تراژیدیایه که، که هیشتا هه رسم نه کردوه و ههستی خۆ به گزنگزان - شانازیکردن به نیشاندانی برینه کانت- له مێشکهدا تیکه لاو ببوون. ده متوانی به مامۆستاکه م و هاوپۆله کانم بلییم ئەم به یانییه درهنگ که وتووم، چونکه باوه گه وره م مردووه، به مه ههستی هاوده ردی و زاینخوازیان بۆلای خۆم راکیشم. دواتر وتاریکم له سه ر نوسی «ئه و رووداوه که زۆرتین گۆرانکاری له سه ر ژيانم هه بووه» و تا ئەمڕۆش تا راده یه که شه رمه ده کم بۆ ئەو ستایشه ی له پای وتاره که وه رمگرت. من باوه گه وره م خۆشده ویست؟ مردنه که ی خه مباری کردم؟ ئایا شتیکی لیوه فیربووم؟ له وتاره که م وه لامی هه موو ئەو پرسیارانه ئه رینی بوون. مامۆستاکه م ناچاریکردم وتاره که م له ناو پۆلدا بخوینمه وه. دایکم تا ماوه یه کی زۆر ئەو ده فته ره ی هه لگرت، که ئەم وتاره م تیدا نوسیوو. ده ریده هیتنا و بۆ هه ندیک له میوانه کانی ده خوینده وه. کاتیگ ئەو وشانه ی ده خوینده وه، که زۆر به وریایی هه لمبژاردبوو، چاوی پر له فرمیسک ده بوو.

ئه و رۆژه نه رپۆشیتینه وه بۆ مالی خۆمان. له دوای خویندنگه براین بۆ مالی «پوره مینا»، که چه کانی «مالی» و «له یلا» هه مووشتیکیان له بیربردینه وه. هه میشه جوړیک ترسم لییان هه بوو. هه ندیجار دایکم گله یی ده کرد، بۆچی من وه که ئەوان نیم. ئەوان هه موو ئەو شتانه یان هه بوو، که من نه بووم: پیاوێیان ده ژه ند، خوینده وار بوون، راست و ساده بوون. ئەهلی کتیب بوون، به لام زۆر کتیبخوینیش نه بوون، سه ربه خۆ، به لام له هه مانکاتدا چیشتلیته ریکی به هه رمه ند و که ییانوو یه کی بیگه رد بوون.

ئایسکرېممان خوارد، شتى ھەزەلېمان گېزايەوھ. برا شېرىن و گوپرايە لە کەمان مەكياج کرد، کلاوېكى پوشى رازاوه بە رووبانى پەمەبى و گولئى سوورى خستەسەرى و ناچارمانکرد لەناو ماله کەدا بە جانتايەكى ژنانەوھ بەرئىگەدا بروت. کاتىک پوورە مينا کەمىک پېش خواردنى نانى شەو گەرايەوھ، ھەموومان ھاتىنەوھ ھوشى خۆمان. «نېژھەت ھېشتا لەوئىيە، دەيەوئت يارمەتېدات». ھاوسەرەكەى پوورە مينا، وتى «ئەركىەتى، دەبئت بىكات». پوورە مينا وتى: «نېژھەت ھەرگىز خۆى لە ئەركەکانى نادزئتەوھ». «ئەگەر شتئک ھەبئت، تئيدا زىادەپەوى بکات...» لئىرەدا قسەكەى تەواو نەکرد و روويکردە کچەكەى و وتى «لەيلا، ئەم مندالە ببە بۆ تەوالئت و ئەم پېسىە لە دەموچاوى پاککەرەوھ». سەبرى براکەمى دەکرد، دەنگى ئارام بوو. «تۆ ناچارنئت ھەرچىيەك ئەوان دەيلئىن بىكەيت، تئیدەگەيت؟ تۆ بووکەشوشەى ئەوان نئت».

چەند روژ دواتر کاتىک وئىنەى باپىرەم لەناو روژنامەيەكى سەر مئزى مالى پوورە مینادا بىنى، دەستمکرد بە گريان. لەيلا وتى «ھەستناکەيت تۆزئک درەنگە بۆ گريان؟». زۆر ناشارەزاوانە پئىموت، تا ئەمرو کە چاوم بەمە کەوت، مردنى باپىرەم زۆر بەلامەوھ گرنگ نەبوو. لەراستئشدا ھەر واو بو.

دوو روژ لەدواى مردنى، ھەموومان روشتين بۆ مالى باپىرەم. بەيانى زوو بوو ماله کەش ئارام. خوشكى زردايكى دايکم—ژئئىكى مېھربان بوو، دايکم زۆر خۆشئدەويست—لەگەل خوشکەكەى و پياوئىكى ترى خزمى دايەگەورەم لەوئى بوون. بۆ ماوہيەك لە ھۆلە تاريك و فئىنكەكە دانئشتين. من ھەر خەرىكى تەنووړەكەم بووم و رئىكمدەکرد. براکەم زۆر بەرپەوشتەوھ لە تەنئشتم دانئشت و ھەريەكەمان شىرىنئىيەكى بچوكمان ھەلگرت، ھەرچەندە دەستمان لئىنەدا. محەمەد قاچى لە كورسىيەكەى توند كرددوو. سەبرى تاقي سەر كورەكەم دەکرد. باپىرەم بە كۆئئىكى تۆخ و بۆئىناخئىكى گۆلبەست، خالو ەلى قۆزەكەم بە زەردەخەنەيەكەوھ و پوورە نەفيسە بە قۆزئىكى بەردراوھ و جليئىكى رەش و يەخەبەندئىكى ئەلماس لەناو رەسمئىكدا ھەلئاسرابوون. لە يەكئىكى تريان پوورە نەفيسە خالوژايەكمى لەباوھش بوو. چاوم كەوتە سەر وئىنەيەكى كۆنى

دايه پيارەم، كاتىك كە ھېشتا قزى قاوھىيەكى رۆشن بوو، شانە رووتەكانى خستبوو ەەر، سەرى بەرەو دوا دانابوو و پىدەكەنى—نەك بزە بكات. لە ھىچ شوپىنك رەسمى داىكەم، يان ئىمە بوونى نەبوو.

لەدواى چەند ھەولې بچرچەر لە گەتوگۆكەدا، دايه گەورەم بەو پياوھى دەوت كە «چۆن روويدا»، ھەلسا و ئىمەى بردە سەرەو ەو بۆ ژوورى باپىرم و ئەو جىيەى تىيدا مردبوو. خۆى لە پىشەو ەپۆيشت و ئىمەيش بەدواى كەوتبووین—دەتوت ھاتوین بۆ گەشتى مالمەكە. لای ئىوارە ھەستى بە نەخۆشى دەگرد. لە ژوورەكەى ھاتە ەرەو ە و رۆشت بۆ ژوورپكى بچووكى تەنىشتى—ئەمە ھەر ژوورەكەى خۆى نەبوو، كە كەردبويان بە دوو ژوور؟ لەم ژوورە رۆشنە، سىسەمپكى بچووك لەلای دىوارەكە ھەبوو. دايه گەورەم وتى، بانگى كردم و وتى حالم باش نىيە. نازانم بۆچى ھەر لەسەرى دەچوو پىمان بلىت چۆن ھات بۆ ژوورەكەى ئەو و لەخەو ھەلىساند، چۆن تەلەفونى كرد بۆ دوكتۆرەكەى و چۆن لەم ژوورە لەسەر ئەم سىسەمە تەسكە كە ئامپىرى فشارى لەسەر بوو، كۆچى دوايىكرد.

چەند سالىك دواتر دىسانەو ئەم دىمەنە ھاتەو بەرچاوم. رۆژىك دواى ئەو، كە باوكم مرد و تەلەفونم كرد بۆ تاران، تا سەرخۆشى لە ئنى دووھەمى بكەم. سەرخۆشەكەمى قبولكرد، بەلام ھەرگىز نەبوت چەند بەداخە كە باوكم مردو، يان سەرخۆشى لەمن و براكەم بكات. لەبرى ئەو ەو ە باسى دوورودرژى ئەو ە دەگرد، چۆن باوكم دەستىگرتوو ە پىپوتو ە ناراحت مەبە و چەند خۆى بە بەختەو ەر زانىو ە بۆ پىشتىوانى ئەو لەژيانىدا. وەسفى دەموچاو و خەمبارى خۆى دەگرد. شتىك زۆرتەر لە خەمبارى تىدابوو، كە دەنگى تەماحى تىادا بوو. ئەو نەتەنھا ببوو ەواونى دارايىەكانى، بەلكو ببوو بە ەواونى باوكىشم. ئەو لەوتى بوو. ئەو ژوورە، دواھەمىن وشەكانى، ھەژارايىەكەى ھەمووى ھى ئەو بوون. ئىمە بىگانە بووین.

باوكم دواى چەند رۆژىك گەرايەو، بەلام ئەوئەندە لەگەل داىكەم سەرقالى

رېځخستنې پرسه بوون، که ټيمه ناچار بووین زورتر له مالې پوره مينا بښينهوه. دهنګى باوکم و پوره مينام دهبيست. «باوکم به پوره مينای دوت،» «بياوېکى باش بوو، بهلام وهک نيژههت ساده و ههستيار بوو. نهو لهژېر دهسهلاتى ژنهکهيدا بوو، بهلام لهم سالانهى دوايې پهشيمان بوو له ههلسوکهوتى لهگهله نيژههت، دهيهويست چاکى بکاتهوه».

پوره مينا وتى: «دايکت به پهروشييهکى زورهوه خوې خستوته ناو ئه پرسهوه.» «همميشه نهوهنده لوتبهرز بوو، که دانپيپانهناوه، بهلام نهو ههريگيز مالېکى ههقيقى نهبوو. نهوان وهک خزميکى ههزار لهگهله مامهلهيان دهکرد، بهلام نهو روژانه تهواو بوون و ئيتر پيوستى پيپان نيه. لهوانهيه نهگه ر توپره يي خوې به ناشکرايې دهربرپايه باوکى زورتر گرنګى پيپدايه. دهقهبهک دواتر به بزهيهکى مهکربازانهوه وتى سپوهکهت بخو»، «بهس چونکه دايکت ليتره نيه، ماناى نهوه نيهه دهتوانى لهم رهوشته ناشرينه ههلبيت».

دواتر له عهقلانيههتې نهو بوچوونهى پوره مينا تيگهيشتم. له ههموو خالهکانى ژيانى دايکم، ههموو دهرهفتهکانى بو گوړين، يان سهرکهوتنى پهپهوندى لهگهله زردايکى بهفيرودابوو، نهک لهبهرنهوهى نهوان شيوازي ههلسوکهوتيان بهرامبهر به دايکم نهدهگوړى، بهلکو دايکم نهيدهتوانى شيوازي خوې بگوړيت. تا کوټايى، دايکم تواناى نهوانى بو نازاردانى خوې هيشتيبووهوه. نهو توپره يي و شانازيهى ناخى، ببوو به بوونتيکى کيناوى و زياندار.

چهند ههفته دواى مردنى باپيرم، له ريگه بووين بو مالې باپيرم، کاتيک دايکم باسى نهوهى کرد، چون پشتيوانى له دنياى لهدهستدواوه، که پوره مينا ئيتر نهيتوانى بهرگه بگريت. باپيرم به نهيني پشتيوانى چهند ماله ههزارېکى دهکرد—ئهمه ههقيقهتيک بوو، که له خيترانى خوې شارذبوويهوه. نهو دوزينهويه وای کرد، دايکم زورتر له خوئنهويستى باوکى دلنيابکات. دواتر دايکم (بهنيگايهکى داخله دلوه لهټيمه) دهپوت «خه لک» لهسروشتى راستگوږي که لکيان وهگر تووه، ههروهک چون له بهخشهنده يي باوکيشى سوديان وهگر تبوو. پوره مينا به مونيهوه وتى «باوکت دواى مردنى «سهيفى» چى

بۆت كرد؟». «پياۋىكى باش بو، بەلام بۆت باۋكىكى باش نەبوو. وازى لىيىنە». دايكم وتى «ئاتانم وازى لىيىنم». «من قەرزى ئوم. كاتىك من گەنج بووم، ئەو پشتىوانى لىدەكردم. ئىستا هېچ كەسىم نىيە». پوورە مينا ناۋچاۋى دا بەيەكدا. دواى ئەو دايكمان دابەزاند و رۆيشىنەۋە بۆ مالم، پوورە مينا پىيوتم «هيوادارم ئۆزىنى خۆت بكەي». «دايكت ھەموۋشتىكى لەبىرچوۋەتەۋە. ئەم باۋكە باشە بە شۆفېرىكەۋە دەينارد بۆ خويندنگە، بەلام لەبىرى دەچوۋ جلى باشى بۆ بكرىت. لەبىرە جارنىكان لە خويندنگە رەسمان دەگرت و دايكت تەنھا كەسىك بو، كە چاكەتى لەبەرنەبوو. ناچاربوو چاكەتىك لە يەكىكى تر بەقەرز ۋەربگرىت. زۆر لەبەرى جوان بو، بەلام لەبىرە چەند ھەستى بە سەرشۆرى دەكرد».

دواتر باۋكم لە سالانى كۆتايى ژيانى پىيوتم، باپىر ھەستى بە تاۋاننىكى زۆر كروۋە، لەپاى ئەو ھەلسوكەوتانەى لەگەل دايكم گرتوۋنىيەبەر، بەلام بەلىنى دابو ھەقى بۆ بكاتەۋە. پىشنىارى بىرنەۋەى موۋچەيەكى سالانەى بۆ دايك و باۋكم كرىبو، تەنانت پارەى دروستكردى مالىكى تازەشى قىولكردبوو. باۋكم دەپوت «نېۋھەت زۆر بېبەخت بو، ئەگەر زۆرتر بۇيايە، ھەموۋ شتەكان جۆرىكى تر دەبوون».

تا كاتىك باۋكى زىندوۋ بو، رقى و توۋرەيى دايكم، ئامانجىكى زىندوۋى ھەبو، رۆمانسىترىن چىرۆكىش بەلايەۋە، چىرۆكەكەى بوو لەگەل «سەيفى». «سەيفى» ئەو شازادەيە بو، كە ئەۋى رزگار كرىبوو. دايكم باۋكى خۇشدەۋىست، بەلام بەردەۋام بەربەستىكى بىپروايى و ئازارى بەرامبەرى ھەبوو. دايكم كچىكى پاك و لەبىرچوۋ بو، ھەرگىز داۋاي هېچ شتىكى نەكرد. تا ئەو كاتەى زىندوۋ بو، لە مالەكەى شوئىنىكى ھەبوو، بەلام ئىستا كە مردوۋە چى؟ بە پوورە ميناى دەگوت «ئەۋ مالە، ئىتر ھى من نىيە». پوورە مينا ش پىدەۋت «نېۋھەت بەشەكت ھەلگىرە و ۋەرەدەرەۋە». «ئەۋان ھەرگىز ئەۋ شتەت پىنابەخشن كە تۆ بەھى خۆتى دەزانىت». لە دواى مردنى، ژنى باۋكى جىگابەكى پىرۆزى پەيداكردبوو، بەجۆرىك دايكم نەيدەتوانى لەسەر بىدەكانى رابدوۋ گلەيى لە

باوکی بکات، بۆیه له جیگای ئهوان گلهیی له هاوسهره که ی ده کرد.

زۆری ههینی دواى مردنی باوه گه وره م، خه لکیکی زۆر له هۆله که بۆ ریزلینان و سه رخۆشی کۆبوونه وه. خێرخوازییه که ی ستایش ده کرا و سه ره رۆیه سیاسیه سه رنه که وتوه کانی به ئه مونه ی شکۆمه ندى ئه و قسه ی لێده کرا. تووره بوونی به نیشهانی سروشتیکی راستگۆیی دانرا، به نه تانین و به رگه نه گرتی دوورپووی لیکده درایه وه. دایکم له باسکردنی ئه وه ی چه ند باوکیکی باشی هه بووه، پێش هه مووان که وت، چه ند گرنگیداوه به گه وره کردنی ئه و و خوشک و براکانی. هه رگیز ئه و شیوازه کاریگه ره یم بیرناچیتته وه، کاتی گێرانه وه ی گوته کانی به کاری هینا، گوايه سالی پێشتر گوتبووی من خه رجی ئه و خانوه ده ده م، که ده تانه ویت دروستیکه ن. ئیوه هه یچ خه رجیه که مه که ن. ده مه ویت خانویه کتان هه بیت، که شایه نتانه. به گریانه وه وتی «ئیتستا، هه رگیز ناتوانم له و ماله بژیم».

خانوه که ببوو به میتافۆرێک بۆ په یوه ندییه کانی له گه ل نیکه کانی. هه موو خێزانه که کاتیکی زۆری بۆ دروستکردنه که ی دانا.

هه موو کونجیکی ماله که، هه موو باس و خواسیکی نیوان دایک و باوکم و ته لارسازه گه نجه که بیرخرايه وه. ئیدی ببوو به دایک بۆمان، که سه ردانی ئه و بێنا ناته واوه بکه ین. ته نانه ت جلیکی تاییه تیشم ده کرده به رم، بۆئه وه ی به بۆیاخچه که بلێم چ ره نگیکم ده ویت بۆ ژوو ره که م. له بیرمه له لای مه له وانگه تازه ره نگه کراوه که دانیشته بووم و سه یری مشکیکی سپیم ده کرد، که بۆنی ره نگه کان گێژیان کردبوو. ده میکیش ماله که ته واوبوو، دایکم هه موو بیانویه کی به کارده هینا، به س بۆ ئه وه ی نه گوێزیتته وه. کاتیک به باوکمی وت ناتوانیت له وی بژی، چونکه بیری باوکی ده که ویتته وه، باوکم وتی خۆ له م ماله ی ئیتستاماندا بیره وه ری زۆرترمان هه یه. ئینجا وتی ماله که زۆر له ناو شاره وه دووره. له کۆتایدا ماله که یان دا به کرى و دواتریش فروشتیان و هه رگیز نه رۆشیتینه ناوی.

له م کاته دا، واته له هاوینی 1960، باوکم زۆر که م له ماله وه بوو. پیاویکی

گەنجى بەرزىخواز بوو، لە راژەى شارستانىدا بەرەوپېش دەپرويشت و لەلايەن شاوہ كرايەوہ سەرۆكى شارەوانى تاران. من و دايكم هەموو رۆژيک شەپمان دەکرد. دايكم نەيدەهيشت لەگەل ھاوپرێكانم بپۆمە دەرەوہ. دەفتەرى بېرەوہريەكەم پرە لە ناٹۆميدى و بەجېماوى. لە لاپەرەيەكدا بە ميژووى 21ى مارس - دروست پيش لە جەژنى سالى تازە - بپياربوو بۆ نەوورۆز لەگەل مالى پوورە مينا بپۆين بۆ سيفيد روود، نووسيوومە: «كاتيک خەريک بووم ددانم دەشۆرد، بيستم دايكم بە براكەم دەليت، ئيتەر ناتوانم، ئەو كچە ئاپرووى بردووم. من لەگەل ئەو نارۆم بۆ سيفيد روود. ئەو منى خۆش ناويت و چاوہ پروانى مردنى منە».

پەرتوۋكى دووھەم وانەكان و فيربوونەكان

ئايا كاتتېك راستىيەكان تىپەردەكەين،
ئىدى نابن بە خەون و خەيال؟

«ئىمىلى دىكنسۆن»

به جيھيشتني مالھوه

له ھاڻيڪدا له مالھوه به گوڙپرايه لڳوون داينده مرڪانهوه، به لام له قوتابخانه به پيچه وانهوه بووم. يه کچينه کهي قوتابخانه هميشه له که و مهره که بي به سه ره وه بوو. نمره کانم باش بوون، به لام بهس هزم له نه ده ب، ميژوو، له گه لا بيرکاري بوو، نه واني ترم نه ده خوښند. من و چهند هاوڙپيه کهي ترم، گروپيکي نه پيڻيمان به ناوي «نه هريمه نه سووره کان د «روستکردبوو، نه رکمان سه رکه شي و ٽوله سه ننده وه بوو له ماموستا کان. ماموستاي ٿينگليزيمان له پوڏلا، هميشه قسه ي له بهاري ميڙده که يه وه ده کرد، منيش وتم نه مجاره وايکرد، همومومان پوڏ به جيده هڻلين.

من و هاوڙپيکانم گوڙانيمان بو به ڙپوه به ره توند و لوت پانه که مان «دوکتور پارساي» دروستکردبوو، له حه وشه ده مانوت. نه وه هموو روڙيک به يانين له به ردهم ده رگاي قوتابخانه ده وه ستا و ده پيشکين. نه وه که سانه ي يونيفورمه که يان کورت بوو، يان له جيگه ي گوڙه وي سي، گوڙه وي نايلونيان له پڻ ده کرد، يان ماکياڙيان کردبوو، بويه يان له نينو کيان دابوو، تانه يان ليده در، يا خود ده نيڙدرانه وه بو مالھوه. گالته مان به رووخساري ده کرد و بيرمان ده کرده وه، داخو له گه ل ميڙده کهي سيکس ده کات؟ چوڻ که سيک ده تواني خوشبويت؟ جاري کيان که هاوڙپيه کم له پوڏ ده رکرا، من و گروپي نه هريمه نه سووره کان، پوله که مان بايکو ٽکرد. بايکو ٽه که مان زورتر له دوو روڙي نه خاياند، به لاي که مه وه باو کم هه فته يه ک جاريک بانگده کرا بو قوتابخانه، به لام نه م جاره به راستيان بوو. پيڻان وتين له وانه به رابگيريڻ و ده ربکريڻ.

تا ماوه يه کهي زور هه رکاتيک ناوي «دوکتور پارساي» م ده بيست، نه وه هه ستي رق و کينه ي تيامدا بوو، هه ليده دايه وه. نه ويش وه ک دايکم خواوه نديکي ده سه لات بوو، منيش به مه به سته وه هانده درام سه ريپچي ليکهم. بيرم له سه دا توندوتيڙه کاني، شيوازه سه رسه خته کاني ده کرده وه، ٽوني فه رمانبه رانه ي ده نگی

وايلئىدە كىردىم، پۆلەكە بشيۆينىم و ئەوانى تىرىش ھانبىدەم بۆ سەرىپچى. تەنھا لەدوای مردنى - سالى 1979 - ھەزمكىرد بزانم ژيانى چۆن بوو. دەمزانى داىكى يەككىك بوو لەو يەكەم ژانەى، شەرى بۆ مافى ژان كىردوو لە ئىران، بۆيە چەند جار ھەلمەتى بۆ دەبەن، تەنانەت بۆ ماوھىە كىش ئاوارەى دەكەن. «دوكتۆر پارساي» يەككىك بوو لەو يەكەم ژانەى، كە رۆيشتبووئە پارلەمان. بۆ چەند سالى سىناتۆر بوو، لە ھەفتاكاندا ببوو بە ھەزىرى پەروەردە. كىتیبى قوتابخانەكانى گۆرپىبوو، ئەو بابەتانەى سوکاىەتى بە ژان و كچان كىردبوو، سىرىبويەو. لە دوای راپەرىن گىرا و بەپىيى دادگايىەكى كورت، بەتاوانى گەندەلى لەسەر زەوى، دژايەتى لەگەل خوا، پەرهپىدانى لەشفرۆشى و ھاوكارى لەگەل ئىمپىريالىست بە تاوانبار ناسىندرا. دەيانوت لەبەرئەوھى ژن بوو و نەدەبا دەستى بۆ بىرىت، خستبوويانە ناو جانئايەك. شىوازى كوشتنەكەى ئاشكرا نەبوو. ھەندىك دەلىل بە گوللە دايان لەجانئايەك و ھەندىك دەلىل بە بەرد كوژرا. بەپىيى بىوگرافىەكى تازە، دەلىل تە نىشت ژىتكى لەشفرۆشەوھە لەسەدارە دراو، بەلام لەناو بەلگەنامەى مردنەكەى نوسراو «ھۆى نەخۆشى: برىنى گوللە». ئايا ئەمەيە كوٹايى ئەو ژنە زىرەكانەى، كە تاواناكانيان بەفەرۆ نەرۆيشتووھە؟

وھەك زۆر خالى تىرى گۆرىنى ژيان، بىرىارى داىك و باوكم بۆ ناردنى من بۆ بەرىتانيا لە قسەيەكى بچوكەوھ دەستىپىكىرد. باوكم پىيوتم «دوكتۆر پارساي» دەلىت باشتراويە بىنئىرن بۆ دەرەوھە تا لە «ھاوپىيى خراپ» بەدووور بىت. دواتر باوكم دەپوت دەمەويست تۆ لە دوژمنايەتى داىكت و رق و قىنە بىپىيانەكەى رزگاربەكەم. لەپراستىدا دەبىت ئەم بىرىارى داىك و باوكم، كوئمەلىك ھۆيان ھەبوويىت. دەبانويست من «باشترىن خويئىدن» م ھەبىت، بەلام دەيانوت ھاندەرى ئەوان لەو خىزانە دەولەمەندانەى مندالەكانيان دەنئىرن بۆ خويئىدنگە بەناوبانگەكانى ئەوروپا و بەرىتانيا، جىاوازە. داىك و باوكم دەيانوت ئىمە ئەوھەندە دەولەمەند نىن، بۆيە دەبىت خويان بکەنە قوربانى. پارەنەبوون بوو بە سىمبولىكى جىبەھا و نرخ لەناو خىزانەكەماندا. ھەرگىز نەمەدەزانى كەسىك چەندىك پارەى ھەبىت، ئىدى بەسەيەتى؟

باسی خویندنی من له دهرهوه، له پۆلی ههشت بووم، یه کهمجار باسی له خویندن کرا، دواتر بیر له چۆنیه تیه که ی کرایه وه ههر رۆژ باسی ئه وه ده کرا ده بیت برۆم بۆ کوئی؟ بۆ ماوه یه کی کورت ئه مریکایان هه لێژارد. باوکم هه زی له ئه م مریکا بوو. له په نجاکان، ئه و کاته ی له وه زاره تی دارایی ئی شی ده کرد و بۆ وه رگرتی پله ی ماجستیر له دارایی، نارده بوویان بۆ واشینتۆن دی سی. سروه شی باش و میوانداری ئه و خه لکه ی که بینیبووی، هه روه ها ئازادی ئه وه ی، که ده توانن بن به هه رشتیگ و هه رکه سیگ بخوازن، کاریگه ریه کی زۆری له سه ر کردبوو. هه ستیده کرد ئه م مریکا بۆ کچیک و هه ک من شویتیک باشه.

دایکم دژی رۆشتم بوو بۆ ئه مریکا؛ ده یوت خه لکه که ی به چاوو روون و ولایتیک زۆر دووره، بۆیه پیشناری سویره کرا، به لām ئه ویش ههر و زوو ره تکرایه وه، چونکه زۆر گران بوو. زوو زوو ده یوت «چه ند شه رم ده که م ئازی ناتوانیت به فه ره نسی قسه بکات، ئه گینا برا که م ده ی توانی ئاگای لیبیت». خالۆ عه لی له پاریس ده ژیا و له وئ پزیشکی ته واکر دبوو، به لām له ناخمه وه هه ستمده کرد، دایکم له راستیدا نایه ویت من برۆم بۆ فه ره نسا، یان فه ره نسی فیربم، چونکه فه ره نسی هه ری می ئه و بوو. کاتیک له کۆلیج کۆرسی فه ره نسیم خویند، ده یوت «تکایه، ئیتر به و زاراوه هه یج مه لئ، یان به جوانی و ئاوازی دروسته وه به فه ره نسی قسه بکه، یان به هه یج جۆریگ قسه ی پێ مه که». دواتر بۆ جاری هه زاره م دوو پاتی ده کرده وه: کاتیک دوو سال له مه و پیش رۆشتم بووم بۆ پاریس، هه مووکه سیگ سه ری سوورده ما و وایده زانی فه ره نسی زمانی دایکه م. هه لبه ت فه ره نسی بۆ من، ئه و قه لایه بوو، که هه رگیز نه م توانی داگیری بکه م. کاتیک ده مه ویت به فه ره نسی قسه بکه م، سوور ده مه وه و شه رم ده که م: هه رگیز له وه لآمده نه وه ی ساده ترین رسته شدا، هه ستم به ئاسووده یی نه کردوو.

دایکم فه ره نسیه کانی به تابه ت پیاوانی وه ک «ناپلۆن» و «دۆگۆل» خۆشده و یست، به لām خه لکی به ریتانیا شتیکی تر بوون. به ریتانیه کان زۆرزان و به ره وشت بوون، هه رگیز ناخی خۆیان ده رنه ده خست. ئه گینا چۆن

توانیویانه له و دوورگه بچووکه یانه وه هه موو دنیا داگیربکه ن؟ هیشتا گفتوگۆی
 نیوان دایک و باوکم له بیره له دواى میوانیه که بو «لیندن جانسون» —
 چیگری سه روکی ولایه ته یه کگرتوه کان — ریڅخرابوو. باوکم نه و کاته
 سه روکی شاره وانی تاران بوو، له لایه ن وه زاره تی دهره وه بانگه پښت کرابوو.
 دایکم پرسیاریکرد له «جانسون» چ خویندنگه یه کی باش له ئەمریکا هه یه،
 تا بتوانیت خوینده وارییه کی باشی به ریتانی هه بیت. باوکم به تووره ییه وه
 وتی «هه ستناکه ی ئەم پرسیاره ت بو چیگری سه روکی ولایه ته یه کگرتوه کان
 ناخوښه؟». دایکم وتی «ده بیت هه ست به تایه ت بوون بکات»، له وانه یه
 خوښی ناردا بیت بو خویندنگه یه کی باشی به ریتانی».

سوزی دایکم بو دروستی به ریتانی له وانه یه قایلی کرد بیت من له ووی
 باش ده بم. له کوتايدا «عه مه هه مده م» — ناموزایه کی ئازیز — بوو که توانی
 یه کلایمان بکاته وه. منداله کانی هاوسه ره که ی له مالى کابراهی کی به پړزی به ریتانی
 به ناوی «مستر کامپستای» — خانوویه کی گه وری له شاری لانکاستیر به ناوی
 سكات فورس هاوس هه بوو — میوان بوون. ده توانم له گه ل نه و پښمه وه و له ژپړ
 چاودپړی نه ویش برؤم بو خویندنگه. بریاردرا دایکیشم بو ماوه ی سى مانگ
 له گه لم بیت، تا بزانت شته کان به باشی ده پړون و گرفتیکم نییه.

ئیواره یه کیان له گه ل باوکم له هه و ره بانى مالى «پوره نه فیسه» پیاسه مان
 ده کرد به شانازییه وه پییوتم من زور به خته وهرم و نه و و دایکم هه رگیز
 دهره فیتکی وایانه بووه، هه رگیز که سیکیان نه بووه نه وه نده له سه ر داهاتویان
 ورد بیته وه و نیگه رانیان بیت. ده یه ویست من بېمه که سیکی خوینده وار
 و سه ربه خو — دایک و باوکم هه ردووکیان زور حه زبانه کرد من بېمه
 که سیکی خوینده وار و سه ربه خو. باوکم دیسانه وه چپروکی بریاردانه که ی بو
 به چیپښتنی نه سفه هان و به بې پاره و بې نه وه ی که سیک بنا سیت گپړاندیه وه.
 پییوتم «شوینه که ت له ناو کو مه لگه و نه و ریژه ی به ده ستیده هینى، ناییت هیچ
 کاریگه رییه کی له سه ر نه وه دابنیت، که به میرات بو ت ماوه ته وه. تو ده پړوی بو
 نه ووی، تا خوینده وار بیت، به لام چاوه پروانی گه رانه وه ت و خزمه ت به ولاته که ت

دەكەين—شوپنى تۆ ئىرەيه، لەو ولاتە كە زۆر شتى پىت بەخشيوه». جىگە و شوپن لەناو كۆمەلگە، خزمەت بە ولات—هەموشتىك لەناو خىزىنى ئىمە بە باپەخەوه ناو دەبرا.

مانگىك پىش رۆيشتنم بۆ ميوانى و مالتاوايى. دەرۆيشتين بۆ مالى خزمەكائمان و رىزى خۆمان نىشاندهدا. لە يەككىك لەم ئىوارانهدا دايك و باوكم بردميان تا چاوم بە برا گەورەكەى «عەمە هەمدەم» بگەويت -«سەعيد نەفيسى»- كە پىماندهوت «عەموو سەعيد». «عەموو سەعيد» لە ئەوروپا. لە بوارى ئەدەب و ميژوو خويئندبووى، زۆر پىسپۆر بوو، يەككىك لە بەناوانگىترين رۆشنىبىرە مۆدىرنەكانى ئىران بوو. بىجگە لە ژمارەيهكى زۆر لە ئىش لەسەر ميژوو، ئەدەبى ئىران، چەند چىرۆك و فەرھەنگىكى فەرەنسى-فارسى و كۆمەللىك وەرگىرانى وەك ئىلياده و ئۆديسەى ھۆمىرى وەرگىرايوو.

دايك و باوكم جاروبار دەيانبردم بۆ مالىكەى لە شەقامى نەفيسى — شەقامىكى لەبىرچوو بوو، جۆگەيهكى وشك لە ناوہراستيدا ھەلكەوتبوو. خانوہكەى لە وەرزی زستان تۆزىك سارد و شىدار بوو. دەتوت خلتەى گرتووه، گرىنگ نەبوو چ كاتىكى رۆژە، چونكە لەوئى ھەمىشە ئىوارە بوو. موبليات و ئەساسەكە لەناو شتەكانى دەررووبەرى ونبووون، واتدەزانى ئەو كورسى و ميژە شپانە تارمايىن. ھەستمدەكرد كۆمەللىك نەپنى لەو خانوہ بۆخۆيان دىن و دەپۆن.

تەنھا ژوروى روونى خانوہكە كىتبخانە بوو، كە تىيدا كۆمەللىك كىتەب رەفەكانيان پىركردبوو، ھەندىكيان لەسەر يەك لە ئەرزەكەدا كۆببونوہوہ. ھەستمدەكرد كىتەبكان وەك كىسەلأ بە پشتى جوارگۆشە و قاچە ناديارەكانيانوہ بۆم زىندوون. ھەمووجارىك كە چاومان دەكەوت بە «عەمو سەعيد» بە بزەيهكى دەگمەنەوہ لەپشت ريشە زۆرەكەيهوہ دەيناردم بۆ كىتبخانەكەى، تا ئەو كىتەبى دەيهويت بۆى بەيئىم. لەوانەيه لەبەرئەمە بووييت، من ھەمىشە خەيالم كردووه، شكۆى ئەو شوئىنە دلفرىنانە لە نەپنىيەكانى ناو قوژنە تارىكەكانى خۆى دەرەخات.

«عەموو سەعید» خۆی روۆلی جادووگەرێکی هەبوو، کە مەتەلی بۆ دادەنام تا بیدۆزمەوه. بەلای بەرز و لاواز بوو، لاشە ی زۆر کشاو بوو—دەتوت لە لاستیک دروستبووه. دەم و چاوی نە میهرەبان بوو نە سارد، بەلکو وەرگیرانە بوو، بە چاویکی گەورە ی قاوهییەوه لە پشت چاویکەکانییەوه وادیاربوو سەیری شوپنێکی نادیار دەکات، چونکە کەمجار هەبوو راستەوخۆ سەیری کەسێک بکات، ئەوی دەمبینی چەند وریایە، هەمیشە جیگای سەرسورمان بوو بۆم.

«عەموو سەعید» بیست ساڵ لە باوکم گەورەتر بوو. لە گەنجیدا لە سەردەمی راپەرینی دەستووریدا ژیاو بوو—لەم راپەرینەدا دەسەلاتی پاشا و پیاوە ئاینییەکان کەمکرایەوه. «عەموو سەعید» بینیبوو ی چۆن قاجارەکان بەدەست ئەفسەرێکی قەزاق «رەزا شا پەهلەوی» لەناو چوو بوون. «رەزاشا» دەستیکرد بە دروستکردنی دەولەتێکی یەکگرتوو، دامەزراندنی دەزگا مۆدێرنەکان، دامەزراندنی سیستمی سیکولاری یاسایی، ناوەندیکردنی دەسەلات لەرێگە ی هیلی شەمەندەفەر و ریکخستنەوه ی سوپا. ئێران بەرەو پێشەوه دەپۆشیت، بەلام ئەو رەهابوونە ی (ABSOLUTISM) کۆن بەتەواوی ونەبوو: لە فۆرمیکی گۆراودا هەنگاوی دەنا، وەک دیکتاتۆریکی سیاسی مۆدێرن، کە بەردەوام دامەزراوەکانی خۆی و بەتایبەت پارلەمان و دادوهری لەناودەبەن.

سالی 1921 «عەموو سەعید» و کۆمەڵێک نوسەر و روۆشبینی تر یانە ی «ئێرانی گەنج» یان دامەزراند، ئامانجی ئەم گروپە، هینانەدی ئێرانیکی دیموکرات بوو. داوا ی هەلۆهەشاندنەوه ی هەموو جیاوازیە یاسایی و دادوهرییەکانیان بۆ بیانییەکان دەکرد، دروستکردنی هیلی شەمەندەفەر لە هەموو بەشەکانی ولات، قەدەغەکردنی تریاک، خویندنی گشتی بۆ هەموو کەسێک (هەموو کەسێک دەبیت بەخۆرای ی بخوینیت)، ئاسانکردنی روۆشتنی گەنجەکان بۆ دەرەوه ی ولات بۆ خویندن، دروستکردنی مۆزەخانە، کتیبخانە و شانۆ، ئازادی ژنان، بەوتە ی خۆیان «وەرگرتنی لایەنە پێشکەوتووەکانی شارستانیەتی خۆرئاوا»، دروستکردنی دەولەتێکی سیکولار و لەیەک جیاکردنەوه ی یاسا شارستانیەکان

له ياسا ئاينيه كان، داواكارى و دوورنماي ئهوان بوون، به لام همموشتيك بو نوهى دواتر گورا. نوهى داك و باوكم، ئه ندامى هممان يانهى «ئيرانى گنج» بوون، به لام له كومه لگايه كى چالاكى كولتورى و سياسى، گورا بوو به فاشيونيكى كومه لايه تى و يانهى قومار.

«عمو سه عيد» له ناو خيزانى ئيمه دا، سه رچاويه كى همميشه يى مشتومر بوو. كاتيك چيروكيكى راسته قينه به ناوى «له نيوهى ريگاي به ههشت» - ئاشكرا كردنى پووكاندنه وه وه له ده ستچونى سياسى ئيليته كانى⁽⁴⁾ تيران و وه فاداريه كه يان بو ده سه لاتداره بيانيه كان، به تاييه ت بو به ريتانيا- بلاوكرده وه، ناوبانگى به خراب درچوو. ئه و ئيرانيه ناودارانى ريگه ي فرماسونيان قبولكردبوو، وه ك نوينه رى حكومه تى به ريتانيا به وينه كيشرا بوون. ئه م كتبه په يوه ندى «عمو سه عيدى» له گه ل براكه ي - وه زيرى دارايى - خراپكرد، چونكه ئه م باسى هاوپرئكانى ئه و بوو. هه لبه ت روانينه كانى له سه ر ئه م بابته جاروبار زلكرابوون و نزيك له پارانويى بوو.

مامه له كردن له گه ل «عمو سه عيد» ئاسان نه بوو. بنه ماله كه ي شانازيان به و ناوبانگه ئه ده بيه يه وه ده كرد، به لام «عمو سه عيد» به رده وام دره هق به هه لمه ته كانى بو سه ر هاوپرئكانيان دلئانى ده شكاند. دواتر بو ئه وه ي بتوايت بنوسيت و خه رجى ژيانه كه م و كزه كه ي ده ربينيت، ناچاربوو ستايشى شا بكات و تيبينيه ره خه گرانه كانى بوخوى هه لبرگريت. له گه ل ئه مه شدا و ئه م هه يقه ته كه زوربه ي ساله كانى له دله پراوكن بو گرفتى دارايى گوزه رابوو (ببووه هوى مملانئى خيزانى و شله ژانى مادى)، «عمو سه عيد» گه ل به سام و ريزگرته وه له ناو مالى ئيمه دا ناوده برا. هه چكام له گرفته داراييه كان، كه سيه كان يان سياسيه كان «عمو سه عيد» ي له خه يالى من كه وه ك جادووگه ريك واپوو، دوورنه ده خسته وه.

ئه و ئيواره يه كه روشتين بولاى، «عمو سه عيد» ئاوپرئكى ليدامه وه،

له كاتيكدا چاوى بۆ خوارووه بوو، وتى «لهوانه يه ئه مه نه زانى، به لام كاتيك ميان نارد بۆ ئه رووپا، ته نها ئماره يه كى كه م له ئيران رۆشتبوونه ده ر. دنيا، دنياى ئيره مان، زۆر بچووكتر بوو. وه ك كه سىكى برسى به دواى خوښنده وه بووين. هيوادارم ئه و شته ي كه هه ته به سوكى سه ير نه كه ي». بيته وه ي چاوه پروانى وه لاميك بيت، وتى «باشه، له ئىستا به دواوه ئىتر له سه ر پيى خۆت ده بيت. بيرتليكردۆته وه، ده ته وىت بيت به چى؟».

ده مه ويست بلّيم، ده مه وى وه ك تۆ بم، به لام وايدە زانى مه رايى ده كه م، بۆيه وتم نازانم. وتى «ده بيت بۆ خۆت رۆل و مۆديليكت هه بيت». به چيه وه وتم نيمه. هه ر كه وام وت —ته نانه ت پيش ئه وه ي كه قسه بكه م— زانيم كيشه م دروستكردوو، «باشه به لام ده بيت كه سىك هه بيت تۆ هه زى لى بكه ي، كه سىك بته وىت وه ك ئه و بيت؟». له كۆتاييدا بيرم له قاره مانه كه ي شانامه م كرده وه و وتم «روودابه».

وتى «ئم ئم، روسته م نا، روودابه، هه لبزارده يه كى خراپ نيه»، «جيبى سه رسوپمانه كه بيرت له و كرده وه، برۆ بۆ كتيبخانه كه م». شوپنى كتيبيكى پيوتم. كتيبه كه ي پى به خشىم و وتى «به بۆنه ي رويشتنت ئه مه ديارى منه بۆ تۆ»، «رۆژيک ئه م كتيبه ده خوښيته وه و له وانه يه سوپاسم بكه يت. ئه م كتيبه ت پيده به خشم، چونكه روودابه ت خوشده وىت». ئه و كتيبه ي پييدام كتيبي «ويس و رامين» ي «فه خره دين گۆرگاني» بوو، كه هاوسه رده مى (فیرده وسى) ژيا بوو.

ئه و ئيواره يه كاتيك ده رۆيشتینه وه بۆ لای ئۆتۆمبيله كه و له ناو ئه و كۆلانه بارىكه و به جوگه له وشكه كه يه وه، ده متوانى هه سته بكه م داىكم بيتاقه ته. ده بوايه مواتيه داىكم رۆل و مۆديلمه. ئه و هه رگيز جياوازيى له نتيوان باهه تى بچوك و گه وره داناييت. له ئۆتۆمبيله كه دا هه م ئه و، هه م من بيده نگ بووين. ئه و به هوى تووره بوونه كه يه وه بيده نگ بوو، منيش چونكه

دەمزانى ھۆكارى توورەبوونەكەيم. باوكم ھەولیدا بە شىۋازە ئاشتكردنەو ھەمىشەبىيەكەى، بىدەنگىكە بەشكىنئىت.

باوكم بەشىۋازىكى ئامۆزگارىكردىنى وتى «دەبىت بزانى كاتىك» «عمو سەعید» مندال بوو، ھىچ قوتابخانەبەكى باش لەولاندا نەبوو. مندالى دەولەمەنەكان، يان لەمالەو، يان لەخوئىدنگە -ژوورى بچوك بچوك، كە خوئىدكارەكان لە ھەموو تەمەنىك لە بەيانىبەو تائىۋارە، كۆدەبوونەو و مەلایەكى پلەخوار وانەى تىادەوتەو- دەيانخوئىد. «عمو سەعید» لەو يەكەم كەسانەبە لە قوتابخانەى مۆدېرن خوئىدئوبەتى. لەراستىدا، باوكى —پزىشكى تايبەتى شا— يەكىك لەو يەكەم كەسانە بوو، ئەمجۆرە قوتابخانانەيان دامەزراند». ھىچ ۋەلامىك لەلایەن من يان دايكەمەو نەبوو، باوكىشم دىسانەو دەستىپىكردەو: «عەقلاىبەتتىكى زۆر لە دووربىنىبەكانى دايكت ھەبە، كە دەبىت مېژووى ۋلاتەكەت بزانى. بە تەمەنىك گەىشتوويت، پىۋبىستە ئەم شتانە بە جدى ۋەرگرىت. نايىت بەس شانامە بزانى. دەبىت ھەولېدەين سەرنجىكى زۆرتر بەخەپتە سەر مېژوى ھەقىقى». رقم لىبوو كاتىك دەنگى ۋالېدەكرد، بەس بۆ ئەۋەى دلى دايكم رازى بكات—ھەلبەت بەدەگمەن پىش دەھات بتوانىت دلى رابگرىت. دايكم نىگابەكى پر لە قىنى لىكرد و سەرى ھەلگەراندەو بەرەو پەنجەرەى ماشىنەكە.

ئەو شەو كاتىك وىستم ماچى كەم و شەوباش بلىم، رووى ھەلگەراند و وتى «پرۆ ماچى رۆل و مۆدىلە خەيالىبەكەت بكە: روودابە». روئىشم بۆ ژوورەكەم، بەرم بە فرمىسكەكانم دەگرت و كىتەبەكەى «عمو سەعید» بىشم بەدەستەو بوو. چىرۆكى دوو دلدارى بەدبەخت بوو، ھەرۋەك چىرۆكى روودابە. دەبوو چىبىكەم لە چەند سەد لاپەرە شىعر، كە چەند سەد سال لەمەۋپىش نووسراۋە؟ وىستم لەناو جىگە بىخوئىنمەو، بەلام قورس بوو، بۆبە گۆرپىم بەو كىتەبەى ۋا بۆم ئاشناتر بوو. بىست سال و بەك راپەرەين وىست، تا ئەۋەى بزەنم ئەو رۆژە «عمو سەعید» چ دىاربىبەكى نايابى پىبەخشىوم.

چیرۆکی روودابه

هه‌میشه زۆر به‌باشی گویم له چیرۆکه‌کانی باوکم ده‌گرت، به‌لام بۆ هه‌ندیکیان ته‌نانه‌ت به‌رم به‌هه‌ناسه‌ی خۆشم ده‌گرت و بیرم له چیرۆکه‌که‌ ده‌کرده‌وه. هه‌ستیکي زۆرم بۆ چیرۆکی روودابه هه‌بوو—ته‌نانه‌ت ئیستاش هه‌ر وام. ئه‌و کاته ئاگام له تووشبوونه قوولتزه‌کانی نه‌بوو، به‌لام وه‌ك هه‌ندیك بیروبۆچونی دَلنیا، روودابه له سه‌رده‌مانی جۆاروجۆر له ژيانی مندا خۆی نیشانداوه. تا کاتیک ده‌ستم به‌ نووسینی ئه‌م کتیبه‌ کرد له‌بیرم نه‌ماوو بۆ هاوڕێ خه‌یالیه‌که‌م ناوی روودابه‌م هه‌لبژاردبوو. که ده‌ستمکرد به‌ نووسین له‌په‌ر بیر و یادی به‌ گله‌بیه‌وه هاته‌وه خه‌یالم و داوای سه‌رنجیکي ته‌واوه‌تی لیک‌کردم.

روودابه و زāl دایک و باوکی رۆسته‌م سه‌ره‌کیتیرین پālه‌وانی چیرۆکی شانامه و ته‌نانه‌ت ده‌توانین بلێین گرنگتیرین قاره‌مانی ئه‌فسانه‌یی بوون له ئه‌ده‌بی فارسیدا. رۆسته‌م که 400 سال ده‌ژی، ئازایی ئه‌شیل و فیلبازی ئه‌وله‌سیسی هه‌بوو، له پاشاکان گرنگتر بوو، چونکه ئه‌و پشتگیری و به‌رگری لێده‌کرد، به‌لام ئه‌مه رۆسته‌م نه‌بوو که سه‌رنجی منی هه‌لده‌کیشا، به‌لکو دایک و باوکی -زالی سه‌رسپی و روودابه- بوون.

برۆی وه‌ك «که‌مان» بوو، لووتی وه‌ك» قامیشی زیو» و ده‌مه به‌چوکه‌که‌ی وه‌ك «دلی هه‌لقه‌رچاوی پیاویکی بیئومید ده‌ینواند». باوکم ناچارده‌کرد به‌رده‌وام چیرۆکی روودابه و زāl بۆ بگێریته‌وه، ئه‌ونده بۆی گێرابومه‌وه، که له‌به‌رمکردبوو. روودابه یه‌که‌م که‌سایه‌تییه‌ له‌و دێره‌ درێژه‌ی که‌سایه‌تیه‌کانی ئه‌ده‌ب، که من هه‌ست به‌ نزیکي ده‌که‌م و خۆمی تیا‌دا ده‌بینمه‌وه. کاتیک باوکم چیرۆکه‌که‌ی ده‌گێرایه‌وه، ئاوا ده‌ستپێده‌کرد: سام — کوری

نهریمان — بههیزترین جهنگاوه‌ری ئیران بوو. ژنه‌که‌ی مندائیکی زور جوانی هینایه دناوه، که ده‌موچاوی هینده‌ی «خور روشن بوو» به‌لام قزی وه‌ک پیاویکی به‌ته‌مه‌ن سپی بوو. سام له قزی سپی کوره‌که‌ی ترسا و فرمانی دا بیبهنه ناو دارستان و به‌جییه‌ئیلن. دایکی ویستی به به‌جیه‌ئیشتنی زال له ته‌نیشت لوتکه‌ی کیویکی به‌رزوه‌بیٚت، ئه‌و شوینه‌ی سیمو‌رغی — په‌له‌وه‌ریکی ئه‌فسانه‌یی — تیا‌دا ده‌ژیا، تاوه‌کو رزگاری بکات. سیمو‌رغ به‌زه‌یی به‌ زال‌دا دیته‌وه و جینگه و خواردن یو فراهه‌مه‌دکات و له‌ته‌ک منداله‌کانی خویدا گه‌وره‌ی ده‌کات، تا ته‌وه‌ی زال‌ده‌بیٚته پیاویکی گهنجی به‌هیز و چاونه‌ترس. ئه‌و کاروانانه‌ی وا له‌ کو‌یستانه‌وه ده‌رپو‌یشتن، ئاوازی زالیان بلا‌وکرده‌وه.

هه‌روا که فیرده‌وسی پیمانده‌ئیت «نه‌ک باشی و نه‌ خراپی هه‌ر به‌ شاراوه‌یی نامیٚته‌وه»، شه‌ویکیان سام — هه‌میشه‌هه‌ستی به‌ ئازاری ویژدان ده‌کرد - خه‌وی بینی که کوره‌که‌ی زیندووه. شه‌وی دوا‌یی له‌خه‌ویدا ئالایه‌ک له‌سه‌ر کیوتیک به‌رزبو‌ته‌وه و کورپکی گهنج له‌گه‌ل قه‌شه‌به‌ک و پیاویکی زیره‌ک له‌ملا و ئه‌ولای فه‌رمانروایی سوپاده‌کات. سام له‌ فه‌رمانه‌ به‌په‌له‌که‌ی په‌شیمان بوو، دوا‌ی راویژکردن له‌گه‌ل وه‌زیره‌کانی، فه‌رمانی گه‌ران به‌ شوین کوره‌که‌یدا ده‌رکرد. زالیان له‌ هه‌ریمی جادوویی سیمو‌رغ دوزییه‌وه و بانگه‌ئیشتی کرد و دوا‌ی لیبوردن لی‌کرد. زال چه‌زی نه‌ده‌کرد سیمو‌رغ به‌جیه‌ئیت، به‌لام ئه‌و په‌له‌وه‌ره مه‌زنه هه‌ندی‌ک له‌ په‌ره‌کانی خو‌ی پید‌ا و وتی هه‌رکاتیک گرفتیکی هه‌بوو، یه‌کیک له‌ په‌ره‌کان بخاته ناو ناگر و بانگیبکات و ئه‌ویش له‌ شکلی هه‌وریکی ره‌شدا ده‌رده‌که‌وٚت.

کاتیک مه‌نوچه‌ر — که‌چه‌زای ئیره‌ج — فه‌رمانیدا سام بروات بو شه‌ر، سام زالی له‌ جیگای خو‌ی دانا. سام به‌ زالی وت «چیژ له‌ ژیان وه‌رگره و که‌سپکی به‌خشه‌نده‌به»، «شوین زانایی بکه‌وه و دادگه‌ر به». زال له‌ راویژه‌کانی باوکی به‌هه‌ره وه‌ده‌گریٚت و پیاوانی زانا له‌ هه‌موو به‌شه‌کانی سه‌رزه‌وییه‌که‌ی کۆده‌کاته‌وه و تا ماوه‌یه‌کی زور له‌گه‌لیان ده‌خوینٚت. دوا‌ی ئه‌وه بپارده‌دات

به ناو هه موو ئه و سه رزه و بیهی و فەرمانروای ده کات بگه ریت. له سه فهره که ی زالد، سه ردانى کابۆل (ئىستا پيیده ليين ئه فغانستان) پایته ختى فەرمانروایى پاشا میهران ده کات.

کچی پاشا میهران «شازاده روودابه» له پشت ده رگاوه گوئ له گفتوگوئ نیتوان دایک و باوکی ده گریت. باسی جوانی و نازایی زال ده بیسیت و هوگری ده بیت. روودابه به ئیشکه ره کانی وت «من ئه ویندارم و ئه وینی من وه که شه پۆلی ده ریايه و به به هه شت ده گات»، «من ده خه وم، به لام هه رگیز به جیمنه ئیت. ئه و شوینه له دلما که ده بیت هه ست به شه رم بکات، هه ست به ئه وین ده کات و شه و و رۆژ بیر له ده م و چاوی ده که مه وه. ئیستا یارمه تیمبده ن، راتان چیه؟ چیکه م؟ ده بیت بیر له پلانیك بکه نه وه، ریکه به ک یۆ زرگارکردنی دل و رۆحم له نازاری ئه م په ره سته بدۆزمه وه».

ئیشکه ره کان پینانوت «شه رم ناکه یت؟»، «ده زانیت ئه مه لای باوکت واته چی ده گه یه تیت؟». سه ریان سوو پمابوو، که نایا روودابه له پراستیدا ئاماده یه باوه شبکات به «که سیک که په له وه ریک له شاخ گه وره ی کردوو؟». خزمه تکاره کان پینانوت تۆ ده توانیت هه ر پیاویك هه زت لیبیت هه تبت و نابیت بۆ کابراهه کی بیانی پیر و ئه وه نده سه یر خه فه ت بخویت.

سه یربوونی زال یه کیک بوو له شته سه رنجراکیشیه کانی بۆ من و زۆرت ریزی هه بوو که پیاویکی وای هه لبژارد بوو. هه لبه ت ئه و شیوازه ی که باوکم چیرۆکه که ی ده گپراهه وه، زۆرت ده بووه هوئ ئه وه ی من هه زى لیکه م. باوکم ده یوت «بۆ کچیک زۆر قورسه سه رپچیی له دایک و باوکی بکات. ئه گه ر بۆچونى تۆ و دایک و باوکت جیاوازه، ده بیت هوپه کی باشت هه بیت».

به لام روودابه پریاری خوئ دابوو. «هه یچ ئامانجیکى نییه تا گوئ له م قسه که و جانه بگرین. من ئیمپراتوری سین، یان پاشای خۆرئاوا، یان پاشای ئیران ناویت. من کوپی سام، زالم ده ویت. به و هیزه شیرانه یه وه. چ بلین به ته مه نه چ بلین گه نجه، ئه و رۆح و له شی منه».

هه موو ئه و ديمه نهم له به ربوو، كاتيك زال يه كه مجار چاوى به روودابه ده كه وپت. ئه و ديمه نهم به جورىك له خه يالى خوودا دروستم كردبوو، كه كاتيك يه كه مجار وشه كانى فيرده وسيم خوينده وه، ناؤميد بووم. له په نجه رى به رزى كوشكه كه ي، روودابه ده نكي زال ده بيستت و قزى ده كاته وه «وهك زنجيرىك، وهك مار به ره و خوار دريژده بنه وه، گرئ له سهر گرئ». روودابه وتى «وه ره، ئه م قفله ره شان كه هيناومه ته خواره وه به و ليه وه سهر كه وه». زال به سه ساميه وه سه يرى ده موچاو و قزى ده كرد، به لام ئه وه ي نه كرد كه روودابه داواى لى كردبوو. له چيگه ي ئه وه بيئه وه ي شتيك بلت، په تىكى هه لگرت و گرئيدا و هاويشتى. په ته كه له سپى سهرقه لاهه گيربوو، ليه وه سهر كه وت. باوه شيان به يه كدا كرد، ماچى يه كيان كرد و شه رايان خواره وه.

هيچ لايه كه حه زى له م يه كگرتنه ي زال و روودابه نه بوو. هه رچه نده ولاتى پاشايى باوكى روودابه، له ژير ده سه لاتى ئيران بوو، به لام ئه وه نه وه ي ره زاقورسترين دوژمنى ئيران — زوحاك — بوو، هيچكاميان پروايان به يه كتر نه بوو. مه نوچه ر و باوكى زال به سهر زالدا هاتن، بوئه وه ي كه ده يه وپت كه سيك له توخمى زوحاك به ئينت. ئه م دوو خو شه ويسته ناچار بوون به سهر زور به ره به ست، چاوپوشى و تافى كرده وه زالبن، تا بتوانن هاوسه رگيريكه ن.

له داوى زه ماوه نده كه يان روودابه دوو گيان ده بيت. سكرپوونه كه ي زور قورس ده بيت، ئه وه نده كه ده موچاوى وهك زه عفهران زه رد ده بيت. به دايقى ده ليت هه ست ده كات ناتوايتت ئه و شته قورسه ي ناو سكى ببات و هه ست به مردن ده كات. روژيكيان له هوش خو ي ده چييت و هيچكام له دكتوره كان ناتوانن چاكيكه نه وه. زال كه زور به په رووش ده بيت، بىرى ئه و په رانه ي ده كه وپته وه كه سيمورغ پيدا بوو، تا له كاتى گرفتدا به كار به ئينت.

ئاگر لە پەڕچىيان دەدات. سيمۆرغ دەردەكەوئەت. سيمۆرغ پيئەدەئەت دەبەتت
جەژن بگريت، چونكە دەبەتتە خاوەن كورچىك كە لە دنيادا لە ئازايى و باشيدا
بەپهاوتايە.

10 ژنى شيردار دەبا تاوەكو شيرى پيئەدەن و كاتىك لە شير پريانەو بە قەد
10 پياوى گەورەى دەخوارد. هەر وەك باپيرە قارەمانەكەى زۇر قۆز و بەهيز
و جەنگاوەرچىكى باش بوو. بۆ ماوەى زۆرتر لە چوارسەد سالى، رۆستەم قارەمان
و پشتيوانى ئيران بوو. بەبى ئەو هيج پاشايەك نەيدەتوانى بەئاسوودەبى
فەرمانرەوايى بكات. ئازايەتتەكەى و زۆرزانىيەكەى لە هەموو دنيادا بەپهاوتا
بوو.

دواتر كە شانامەم خوئندەو، بىرم دەكردەو چۆن باوكم رۆستەمى بئەيب
نیشانەدا، بەلام رۆستەم بئەيزىيەكى كوشەندەى هەبوو: ئەوئەندە سەرقالى
كاروبارى و لات بوو، كە جىگايەكى بۆ دلدارى نەبوو. رۆستەم بە هەلە لە
شەرىكدا كورەكەى خۆى، سوهراب دەكوژت. حەزەكەم وەها بىربەكەمەو،
بۆيە وای بەسەر هات، چونكە جىگايەكى بۆ دلى دانەنابوو، بەلام ئەويان
چىرۆكچىكى ترە.

پياوانى ناو شانامە زۆرتر بە ئازايەو دەناسرین. هەموويان جەنگاوەرن،
هەرچەندە كەسێك وەك ئيرەج ئالۆز و ميهره بان دەبەتت بە ئازايەكى
بەرەوشتى، بەلام ژنانى وەك روودابە، خاوەنى شىوازچىكى تر بوون لە ئازايى.
روودابە هەستى كەسايەتى و سۆزى هەنایە ناو چىرۆكەكە، كە پياوانچىكى
وەك رۆستەم دوورەپەريژيان لێدەكرد. ئەو هەموو شكۆى جەنگاوەرانە
چەند بچوك ديارن، لە كاتىكدا روودابە لەپيتا و سۆز و ئەوينيدا ئامادە بوو
ژيانى خۆشى بەخشيت.

روودابە يەكێك لە هەرە گرنگترين ژنەكانى ناو شانامەيە، كە بنچينەيەكى
بىگانەى هەيە. زۆرتر وەك دايقى رۆستەم دەناسریت. خەزورەى، شوەكەى و
دواتر كورەكەى دەپۆن بۆ شەر و شكۆ و سەربەرزى بۆ و لاتەكەيان دەبەنەو.
ئەوان شىوازچىكى تر لە ئازايەتى نیشانەدەن و لەسەر ئەو شتەى دەيانەوئەت

سوورن و ئەو پياوانە ھەلدەبژێرن، كە ھەزىيان لىيە. لە دنيای لاتەريى چىرۆك، فيردەوسى ئەو كەسايەتيانەى دروستكردوو، كە بەرەنگارى نۆمى كۆمەلگەى خۆيان كرد و تابۆكانيان شكاند. ئەم ژنانە، بە بى ھەركەوتنى گشتى، بە ئارەزووبازىي كراوھيان، بەردەوامى لەسەر بۆچوونيان، لای من زۆر لە قارەمانە پياوھەكان رۆمانسيترن.

ژنانىك لە شانامەدا ھەن، وەك گۆردئافەرين كە ئازايەتییەكى زۆر لەخۆى نیشانەدات و جلى پياوانە لەبەردەكات و دەرواوت بۆ شەر، بەلام ژنانىك وەك روودابە بوون، كە لە مېشكى مندا ئايدياى شىوازىكى تريان لە ژن ناشت، كە لەرووى كەسايەتییەو ھاوھەن ئازايەتیین. بەبى ھىچ داواخوازىيەكى گەورە، بەبى ئامانجى رزگارکردنى مرۆفابەتتى، يان بەزاندنى ھىزى ئەھرەيمەن، ئەم ژنانە سەرقالى سەركىشى و ئازايەتییەكى كىبوون.

كە گەورەتر دەبووم، رۆل و مۆدیلەكانم ئەو ژنە خەيالپانەى ناو چىرۆكەكانى باوكم بوون، نەك قارەمانە سستەكانى ناو چىرۆكە پەرييەكان، نەك ئەو كچە«باشە»ى كە پاداشتى چاكیەكەى وەردەگرت، بەلكو ژنە شەھوانى و ئارەزووبازەكانى فيردەوسى رۆل و مۆدیلەم بوون. دواتر كە كىتیبى (ويس و رامین)م خویندەو ە—ئەو كىتیبەى «ەمو سەعید» پېش رۆيشتنم بۆ بەریتانیا پىيەخشیبووم — لەوھىشدا چىرۆكىكى ترم دۆزیو، كە كارىگەرييەكى قولى لەسەر دانام. چىرۆكى ويس و رامین، چل سالى داوى شانامەى فيردەوسى نووسراو ە ئەم كىتیبەش دەگەرپتەو ە بۆ پېش ئىسلام و بەرھەمى سەردەمى زەردەشتىيەكانە، دىەوئىت كۆلتورى رابردووى ئىران زىندووبكاتەو ە و جەژنى بۆ بگريئ. كىتیبەكە زۆرتر لە روانىنى قارەمانە جوان و ئازاكەيەو، كە (ويس) ە باسدەكريئ. جوړىك لە رەوانبىژى سادە، سىكسىوونىكى تەندروستانە لە (ويس)دا ھەبوو، كە گوشت و خوئى دەدا بە ئەبستەكشىنى⁽⁵⁾ شاعیر. لە مېشكى خۆمدا دەموت سەيرى ئەم ھەموو ژنە مەزنە بكە، كە لەم كۆمەلگەنەدا رقبان لە ژنە و بەپىي پلەوپايە دروستكراون. ھەموو شتىك وادانراو ە دەورى قارەمانىكى پياو بخولپتەو، بەلام ئامادەگى چالاكانەى ئەم ژنانە رووداوھەكان

ئاراستە دەكات و ژيانى پياوھەكان لەو شىۋازە سوننەتەيەى لادەبات و وايليدەكات شىۋازى ھەبوونى خۆى بگۆرپت. لە سەرگوزەشتە ئىرانىيە كلاسيكەكاندا، ژنان ھوكمرانى ديمەنەكان دەكەن، ئەوانن دەبنە ھۆى رودانى شتەكان. ھەروا كە بەردەوام بووم لە خويئندى شيعرى ئىرانى، زۆر سەرم سوننەما كە ھەزارسال دواى ويس لە شيعرى گۆرگانى، ژنيكمان ھەيە بە ناوى «فروغ فروخزاد» كە شيعرەكانى بەبى شەرمکردن لە ھەست و بە راستگۆييەو ھاھەنگ بۆ خۆشەويستەكەى دەگيرپت. باشتري ھونراوھەكانى ئيمە لە ياساكان لاينداوھ و شكاندوويانە، ھەميشە ھەقىقەت و تىگەيشتنى ئيمەيان لە ھەقىقەت رونکردۆتەوھ و شىۋەيان پيئەخشيۋە. شويئەوارى ئەم ژنە ياخيانە لە شاعيرە مۆدېرنەكاندا دەدۆزمەوھە. نەك بەس «فروغ فروخزاد»، بەلكو «ئەلەم تاج» و «سيمين بيئەھانى» و لەخۆرئاوادا (كاترين ئيرنشاوى، ئيمپىلى برۆنتى، ئىليزابيەت بيئىتى، جەين ئاستۆن، دۆرېتا بروكى، جۆرج ئىليۆت، جەين ئەيرى، شارلۆت برۆنتى، مادام دۆلامۆلى «ستېندھال»، دەدۆزمەوھە. تەنانەت لە تام جۆنز و كلاريسا ھارلۆ بە وتى «نا» بە داىك و باوكيان، كۆمەلگاكەيان و ياساكانى و ويستى ھاوسەرگيرى، لەگەل ئەو پياوھى ھەزيان لىئەتى خۆيان جيادەكەنەوھە. لەوانەيە ھۆكارەكەى ئەمە بيەت، ژنان لە ژيانى راستەقىنەدا، ئەوئەندە لەم شتانە بيئەشبوون كە لەشانىنى چيروكدا ياخى دەبن و رەتيدەكەنەوھە دەسەلاتى كەسيكى تر بەسەرياندا بسەپينن، بۆيە دىن پىنكھاتە كۆنەكان دەشكىنن.

ئەو چەند ھەفتەى پيش رۆشتنم بۆ بەريتانيا، زۆر زوو تىپەر بوو. لەو كاتدا گۆرانيەكى بەناوبانگ باوبوو، كە لەبارەى رۆشتنى خۆشەويستەوھ داپرژابوو. بە خۆشەويستەكەى دەوت «بەھارە تازە پىنگەيشتوھەكەم» لۆرە بۆ رۆيشتنەكەى دەكات و ھيوادارە بۆى مېنىتتەوھە. ھەرچار داىكم دەبيست سەيرىكى منى دەكرد و چاوى پردەبوو لە فرمىسك. ئەوئەندە سەرقالى ئامادەبوون بوو بۆ سەفەرەكەمان كاتى شەركردنى نەبوو، ھەلبەت ھەر لەسەر شتى بچوك بچوكى وەك جل، چەنيك دەتوانم لەگەل ھاوپىكانم لە دەرەوھ مېنمەوھ و...تاد. دەبووھ شەرمان. داىكم و «مۆنير جيون» سەرقالى چىنى

شال و چاكت بوون، ئەوئندەيان بۆ دروستكردم، كه تا سالايتكى زۆر بۆم مایهوه. دەيوت بەريتانيا سارده و پيوستەم بەهەمووی دەبیت. ئیت براكەم شەری لەگەڵ ئەدەكردم و كاتيك لەگەڵ هاوړيكانم بە تەلەفون قسەمدەكرد، گوئی هەلئەدەخست. هەميشه جۆريك له رقه بەری لەتيوان من و «محەمەد» دا هەبوو، هەرچەندە لەهەمانكاتدا يەكتريشمان زۆر خوئشدهويست. لەلايهن منەوه بۆ ئەوه بوو، كه هەستم بە بەخيلي دەكرد، دەميينی دايكم زۆرتر بايهخ بەو دەدات. هەرچەندە ئەو زۆر ميهره بانتر بوو. جاري وا هەبوو من نازارم دەدا و دايكم هانيدەدا گلەييم ليتكات، بەلام هەرگيز واي ئەدەكرد. لەوانەيه نەيوستبیت رقه بەريم لەگەڵدا بكات، بەلكو ويستبیت لەو شانەي من دايكم ئەويش بەشداري بكات—هەرچی بیت من خوشكى گەورەي بووم. كاتيك لەگەڵ هاوړيكانم قسەم دەكرد گوئی هەلئەدەخست و لەناو دەفتەری بيروهوهره كه مەدا، بيروهوهره كانی خوئی دەنوسی و لاساييدەكردمەوه—هيشتا ئەو پەرانه م هەيه، كه تيايدا بە دەستنوسىكى مندا لانهوه نووسيوه تي: «دەفتەری بيروهوهری نازيز، من كورپكى نو سألەم و لە دەفتەری ياداشتی خوئشكه كه مەدا خەريكم دەنوسم...»، «محەمەد» هەميشه زۆر داهينەر بوو، دەيهويست بەيارمەتي ماميكمان تاقىگەيه كى كيميا، يان كتيبخانەيه ك داهەزرينيت. كه م كه م هەستی رقه بەرى، جيگای خوئی بەخشی بە دابهشكردى بەرژه وەنديه يەكسانە كانمان. ئەو ساتانەي لە رۆژي رۆشتم دپته بيرم، كۆمەليك مالتاوايي لەگەڵ فرميسك و نارازيبوونی هيستريانەيه و لەكۆتاييدا بيئەنگينكى كتوپرى فرۆكه كه بوو، كه دەيوت ئيدي هيج شتيك ناتوانيت روداوه كان هەلگەريئيتتەوه. بە نەرم و نيانی لای پەنجەرە كه وه دانيشتم و لەپەر هەستمكرد من و دايكم تەنها مروفي ئەم دنيايهين. دايكم نيشانيدام چۆن پشتيني سەلامەتي ببهستم و دەستمي خسته ناو دەستی خوئی و منيش هەولمەدا بەر بە فرميسكه كانم بگرم. دواي ماوهيه ك زۆر بەهيئمی دەستىكرد بە قسەكردن. وتی من زۆر بەختەورم كه دايك و باوكيكم هەبوو گرنگيان پيدەدام و ئەوئندە خوئشاندهويستم، كه نامادەبوون ئەم دوريه م قبولبكهن، لەكاتيكدا خوئيان هەرگيز تامي هەبوونی

دايكي نه چيشتبوو. پيئوتى «من هه موو ئه و شتانهى خوم نه مبووه، بو تو دمه وپت». دواى ماوه يه كه دنكى تونتيكى خوشى وه رگرت و چيروكيكى بو گيرامه وه، كه سالانى دواتر ديسانه وه بوى ده گيرامه وه.

ده ستمى توند گرتبوو، ده توت نايه وپت له پر بخزيت، پيئوتم «من چوار سال بووم». «له خانوويه كى نيو باخىكى گوره دا له «كرماشان» ده ژيان — له و سه رده مه له كرماشان بووين— ئيستا له و جوړه خانووانه به و باخه كوڼه ئيرانيانه، به و داره به رزانه و جوگه لهى ئاو و گو له كيوپانهى ته نيشتيان، زور كه مامون. نيوه شه و له دنكى گريانى ژنان له خه و راپله كيم. رويشتمه ناو هو له كه و پوروم، نه نكم، ئيشكه ره كانم بينى له ژوره كه كو بوونه ته وه. باوكيشم له وى بوو. كه س بايه خى به من نه دا. باوكم رويشته به ره به يوانه كه و منيش به دوايدا رويشتم. و ايزانم مانگ به دهره وه بووم هه رچنده زور تاريك بوو. له داره كان و سيبه ره كانيان ده ترسام، بويه له ته نيشتیه وه ده رويشتم ته و يش له لاي جوگه لهى ئاوه كه وه ده رويشت. له پر وه ستا. منيش وه ستام. له وى، له ته نيشت جوگه له كه له شى دايكم كه وتبوو».

ئهمه ته نها بیره وه رى دايكمه واته له له دايكى خوئى. دواتر هه رجار كه ئهم چيروكهى ده گيرايه وه، ته مهنى خوئى كه م ده كرده وه، له چواره وه بو سى و له كوتاييدا بوو به دوو. دايه پياره كه م جاريكيان پيئوتم دايكم كچيكي هه وت هه شت ساله بوو، كاتيك دايكى مرد، هه ژماره كهى دايكم له كه ل هه ژمارى پوروى دايكم— دژى دايه پياره كه م بوو. ئه و ده يوت دايكم زور گه نج بووه، كاتيك دايكى ده مريت. ته مهنى دايكى گوړاو بوو: به پيئى هه نديك هه ژمار كاتيك مرد 18 سالى بوو، كه چى دايكم ده يوت شانزه سالى بووه، به لام ئهمه گرنگ نيبه، ئه وه گرنگه له ته مهنىكى زور كه مدا مرد، كاتيك دايكم زور مندال بوو.

دايكم له هه موو ئه و سالانهى كه ئهم چيروكهى ده گيرايه وه، هه ميشه به يه كه شيواز بوو. كاتيك ده به ويست باسى بیره وه ريه كه بكات، كه ئيمه تييدا به شدارنه بووين، هه ميشه دنكى به تونتيكى خه يالى ده گوړا. له كاتيكدا ئه و ژنه

وا له گەل «سەیفی» سەمایکرد بۆ من نادیاربوو، ئەم ژنەیان کە پەرفرمیسک بوو، سەیری لەشە بیگیانەکی دایکی دەکرد، بۆم زۆر ئاشنا بوو.

هەمیشە چیرۆکەکی لە خالی دۆزینەووەکەدا تەواو دەکرد. لەو سەردەمەدا خەلکی دەولەمەند مردوووەکانیان لە جۆگەلە ی ناو باخەکانیان پیش بردنیان بۆ مردوخانە دەشۆرد. زۆرجار ویستووومە ئەو دیمەنە لە مێشکی خۆمدا بەپێنمە بەرچاوی، بکەومە شوینی دایکم، تا لەشی دایەگەرەم دەبینم. هەولم داوە خەیاڵ بکەم دواي ئەوە چی روویداوە؟ دایکم دەیزانی مانای چیه؟ باوکی بایەخی پێدەدات و لەگەل خۆی دەبیاتە ناووە؟ باوکی دایکم دەگریتە باوەش؟ مردوووەکان لەناو ئەو سندوقانە ی بۆیان دروستدەکەین، دەبەسریین. هەر وا کە تێمە دەگۆرپین ئەوانیش دەگۆرپین. بەتایبەت ئەوانە ی کە وە «سەیفی» یان دایەگەرەم بە گەنجی مردوون. نەک ئەوە کە دایەگەرەم مرد، ئەوە بۆ من نامۆیە، کە هیچکەس هیچ بیرەوهرییەکی لەبارەو بەس نەدەکرد، هەرگیز نەیان دەوت دایەگەرەت زۆر حەزی لەم خواردن، یان ئەو خواردن بوو، من دەخاتەو بەیری «شامۆلک خانم». باوەگەرەم هەرگیز قسەبەکی لەبارەو نەکردوو. تەنانەت نازانین لە کوئی ناشتویانە. بڕواناکەم دایکم هەرگیز رویشتبیتە سەر گۆرەکە ی، یان بزائیت لەکوئیە. بۆ من زۆر ئازار بەخشە، تەنانەت ئەو کاتانەشی لێی توورەدەبەم، دلم بۆ دایکم دەسووتیت، چونکە تەنھا شتێک لەبارە ی دایکییەو بەیرییت، مردنەکە یەتی و هیچ شتێکی لە بارە ی ژیا نی دایکییەو لەیاد نییە.

بەبۆنە ی چەند هۆبەکەو، ئەو فرینەمان بۆ لەندەن لەبیرناچیت. ئەو ساتانە ی کە چیرۆکی بۆ گێرامەو، گوشاری گرتنی دەستم لەناو دەستی و بێدەنگیەکی دوا ی بۆ هەمیشە لەگەلم مایەو. هەستێکی زۆرم بۆ دایەگەرە مردوووەکەم، کە هیچم لەبارە ی نەدەزانی، نەبوو. تەنھا بەپێی زەمەن کەم کەم ناسیم، بەلام چیرۆکی مەرگەکی کاریگەراییەکی دەردئاسای لەسەر هەستم لەئاست دایکم دانا. وایلیکردم هاو دەردی لەگەل بکەم و هۆی توورەبەکانی بزنام. ئارەزووم دەکرد مەتوانیایە دایەگەرەم زیندوو بکەمەو، لەو ساتە و

ئەو شەھەرى مرد، بېگە پۈتمەھە ئىو ژيان. دەمويست دىنەھەي دايىم بەمەھە. زۆر پەشىمانم بۇچى ھەرگىز دىنەھەيىم نەدايەھە. لەبرى ئەھە زۆر بىنايەخانە پرسىم «دەي دواتر چى بوو؟». ھىچ ھەلامىكى نەدايەھە. پىچەھەنەي باوكم كە چىرۆكى دىژدەرىژى سەبارەت بە خۇي دەھت و ھەمىشە شىدە كىدەھە، چىرۆكەكانى دايىم، ھەرگىز ھىچ سەرەتا، يان كۆتايەھە كىان نەبوو. زۆر بەي كات برىتى بوون لە يەك روداو و رىكەھەتتىكى بايەخدار.

ھەر ھەك «سەيفى»، نەبوونى دايەگەھەم وايىكردبوو زۆرتر لەژيانماندا ئامادەگى ھەيىت. بەگوزەرى كات زۆرتر زانىمان چۆن مەرگى دايىكى ھەمووشىتىكى لە ژيانى دايىم گۆرى و بوو بەھە كەسەي ئىستا ھەيە. لە چىرۆكى ساندرىلا، يان سىي ھەك بەفر، دايىكە مردوھەكە بيانويەكە، نەبوونى لە بوونى زۆر گىرنگىتە. چىرۆكەكان پىويستيان بە مەلمانى و خەمە، پىويستيان بە ترسى لەدەستدان و ھىواي دىسانەھە پىگەيشتە. ئەگەر دايەگەھەم زىندوو بوايە، ھىچ پىويستىيەك بە باوھژن نەدەھەبوو. دايە پىيارە زۆر گەشاوھەيە، زۆر سەرنجراكىشانە زىندووھە خراپىيەكەي دەيىتە ھۆي كۆمەللىك كار و كاردانەھە. دايكىشىم رۆلى شازادەي چىرۆكەكەي دەگىپرا، بەس شازادەكەي بەسەريا دەمرىت و ھىچ پاداشىك بۇ سەھەبورييەكەي ھەرنەگىرت.

تەننەت ساندرىلاش بۇ رايكىشانى شازادەكەي بۇلاي خۇي، دەبوايە بە شىوازيكى تايىتە ھەلسوكەھەتتى بىكردايە، بەلام دايىكى مەن ئەم تەوانايەي نەبوو. ھەرچى زۆرتر زەمەن بەرەھە پىشەھە دەچوو، تەورەيىيەكەي لە رابردوو شىوھەي دەگۇرا بە نارازىبوون لە ئىستاي. بەجۆرىك لەدەستماندا. تارمايەھەكانى زۆرتر بۇي ھەقىقى بوون و ئىمەيش —خىزانەكەي— زۆرتر لىي دەورەكەھەتتىنەھە. دىنەيىم چى دەبوو، ئەگەر ئەھە سى مانگە لە لانكىستەر لەگەل دايىم نەبوومايە. لەھە كاتەدا پىمەنەزانى، بەلام ئەھەمۇنەكەي لەگەل مایەھە، ھەستىكى تازەي كىدەھە. ھەك جۆگەيەكى بچوك بوو، كە بەئىنى رەبارىكى گەورە و بەخشەندەي دەدا، كە ئەگەر تەوانا شارەھەكانى دەرىكەھەت، ھەرگىز لەبىرناكرىت.

له مالى سكاتفورس

له روژيكي هه تاودا گه يشتينه ويستگه ي شه مهنده فهري لانكيستير. باراني بهردهوام و هه وره ره شه كان، بيتاقه تي ماله وه بان ده كردم. له ويستگه پياويكي زلي خر به دارشه قه وه له گه ل ئيشكه ره كه ي «ئيتيل» چاوه رواني ده كردين.

ده يانوت «مستر كرامپسي» يان «سكيپير» له روداويكي ئوتومبيل وه ك كاپتني كه شتي له كاتي شه ردا بريندار بووه، به لام له هه مووي سه رنجراكيستر، چيروكي رومانسي ته م كابرايه بوو، له گه ل خاوه ني خانووي سكاتفورس. كه ژنيكي ده وله مهنده بيت و ئه وينداری يه كترده بن و وا ده كات له «مستر كرامپسي» كه مال و منداله كه ي به جيپي ليت. كاتيگ ژنه كه مرد، خانو و پاره كاني بو ئه و ده مي ني ته وه. ته نها جاريك كه خيزانه يه كه مه كه ي «سكيپير» م ييني، ئه و كاته بوو كه مرد و هه موو شته كاني بو «ئيتيل» به جيپي شت.

دايكم هاتبوو بو ئه وه ي يارمه تيميدات تاوه كو چاو ده سرتيه وه، به لام له يه كه م ساته وه كه گه يشتين، به ردهوام بيانوي پنده گرتن. ده به ويست من له و خانووه دا ئه و ئاسوده ييه م هه بيت، كه خو ي ده يه ويست. دايكم به هه مان ئه و ئه ندازه يه ي دانيشتووه كاني سكاتفورس به ره فته ره كاني قه لسبون، له بارودوخى سكاتفورس وه رزبوو. دايكم ره خنه ي له هه موو شتيك ده گرت: گه رماوه كه رژينه ي نيه، حجه ته كان هه رگيز به جواني ناشورين. ده كه وته شوين «كريستين» خزمه تكاره شه رمنه كه ي ناو چيشته خانه و ناچار يده كرد، ديسانه وه بيشواته وه، بيته وه ي له شورگه كه بكه ويت. «سكيپير» به لينيدا بو بانيوكه شتيك بكات، به لام نه يده ويست بو كرنيشينه كاتيه كه ي رژينه يه ك دامه زرينيت. له كوتاييدا دايكم خو ي رژينه يه كي ده ستي پلاستيكي كړي و نه يده هيشت له ناو بانيوكه دا خو مبشوم.

«تیتیل» نانی به یانی بۆ دههیناین و «کریستین» میزه که ی دهسپره وه. دانه ویله، دوو هیلکه که ههر دوولا که ی جوان سوور بیووه وه و له سه ر نانی توسته که م ده مگوشی، له گه ل که ره و مره بای پرته قال و چایی داده نران. له یه که م روژی خویندنگه دا کاتیک بۆ خواردنی نانی به یانی دانیشتن، دایکم سه یری کردم و پیکه نی. جلیکی یوونیفورم پۆشیوو: ته نووره یه کی سه وزباو، کراسیکی سپی، جاکه تیکی سه وزباو، جاکه تیکی سووکی بیبه ره به هیمای خویندنگه وه و ته پله یه کی سه وزبا و که رقم لیبوو. دایکم ته پله که ی هه لگرت و خستیه سه ر کورسی ته نیش جانتاکه م. پیویست نیبه له سه ر میزی نانی به یانیش بیکه یته سه رت، هه رچه نده باشتره رابیت له گه لی. بۆینباخه که می گرت، سه یریکی کردم و دیسانه وه پیکه نی. به به زه ییه وه پیوتم «نازیه هه ژاره که». زۆر که م ریکده که وت دایکم پیکه نی، زۆرتر بزه تاله کانی، بیرخه ره وه ی هه له کامانم ده ناسی. به تووره ییه وه وتم، چیه؟ چاوم پر بیوو له فرمیسک و دایکم ده ستیده هینا به سه رمدا. دواتر فیروبووم چۆن له «بیگانه بوونه که م» سود وه رگرم. روژیک ته پله که م له بیرده چوو، روژیکیان بۆینباخه که م خراپ ده به ست، یان جاکه ته بیبه ره که م نه ده کرده به رم.

دایکم زۆر پروای به وه رزش هه بوو. له وه ته ی بیرمدت، به یانیا ن هه موو روژیک په تپه تینی ده کرد. له لانکیستر ته نها شوینیک که ده ی توانی ئەم شته بکات، شوینیکی قیرتاو له ژپر باخچه که ی په نجه ره ی ژووره که م بوو. هه موو به یانییه ک پیش نانی به یانی ده رویشته خوار و په تپه تینی ده کرد، به شانازیه وه ده یوت ههر روژ هه زار جار. هه ندی جار لای په نجه ره که وه ده وه ستام و سه یرم ده کرد، ئەویش سه یریکی منی ده کرد و بزه یه ک ده هاته سه ر لیوی و دیاربوو خو شحاله بینهری هه یه. ئەم وینه ی ناو می شکم له گه ل وینه یه کی تر پیکدا چوونه وه ی هه یه. ئەویش کاتیک ته مه نم سی یان چوارسالان بوو، له

تەنەشت پەنچەرە مودىل فەرەنسىيەكەى ژوورى دايك و باوكم دانىشتبووم و سەيرى دايكم دەكرد، لە بەيانىيەكى هەتاوى زستان، لە هەيوانەكە پەتپەتتىنى دەكرد. هەشتا زەردەخەنەكانى لەبەرچاومە، لەوكاتەى كە چاوم لەگەل ھاتنە سەروو رۆيشتنە خوارى دەجولآ.

ئىوارە گەرامەوہ بو ژوورە گەورەكەم و دايكم قاپىك پەر لە پرتەقالى پاككراو، نەستەلەو فستەقى پىدام، بە دەموچاويدا دياربوو بربارىكى داوہ. شەو لىستىك وشەى ئىنگلىزىم پىدا و رۆژى دواتر لەسەر مېزەكەم ئامادە دانرابوو، ماناى ھەموو وشەكانى لە فەرھەنگ دەرھىتابوو. دايكم يارمەتيدەدام، پىويست بوو كاتژمىرىك دواى نانى شەو وشەكان لەبەربكەم. سالانى دواتر ھەمىشە دەيوت ئەگەر من نەبوومايەم ھەرگىز فىرى ئىنگلىزى نەدەبوويت. ھەلبەت پراستىش دەكات. كاتىك يەكەمجار لە پۆلى يەك دەستم بە فىربوونى ئىنگلىزى كرد دايكم تەنانەت يەك وشەشى نەدەزانى (زمانى دووھەمى فەرەنسى بوو). لەگەل ئەوھشدا ھەر رۆژ لەگەل «پوورە نەفيسە» ئەو لاپەرانەى دەبوايە بمخوئىنداىەوہ، دەيانخوئىند و شەو لىيان دەپرسىمەوہ. كاتىك شتىكى بو ئىمە بوىستايە، بە وزە و تىشكۆيەكى سەر سوور ھىنەرەوہ بەدوايدا دەرۆيشت.

ئەم ھۆگرىە زۆرەى، بەدواداچوونىكى بەوزەيە، بەلام بەرەو ھىچ ئامانجىكى ترى ديارىكراو نەبوو—ھەرچەندە بو چاويكى رانەھىتراو، بەئامانجەوہ دەرکەوتايە. ھەمىشە دەتوت ئەو ھەستى لەناوہوہ ھانىدەدا، كە نايەويت وەك خەلكى تر بىت. ھەزى لە جگەرە كىشان بوو، بەلام ھەرگىز جگەرەى نەدەكىشا. ھەزى لە يارى كۆنكەن بوو، بەلام زۆر كەم رىكدەكەوت يارىبكات. سەماكەرىكى بەھرمەند بوو، بەلام ھەرگىز سەماى نەكرد. دايكم واى لىكردبووين ھەستبەكەين، كە ھىچ كەسىك ئىشەكەى خوئ بەتەواوہتى ناكات.

ئەم ھەستە ۋاي ليدەكرد، جاروبار شتى جياواز جياواز بكات، كە ھىچ پەيوەندىيەكيان لەگەل ئەوانى تر نەبوو. بۆ ھەر ئەركىك، چ شتىكى بچووك، يان گرنگ بە دل و گيان خۆى بۆ تەرخاندەكرد. بۆ چەند سائىك كاتىك من گەنج بووم، ئامانجى سەرەكى ئەو بوو، بتوانىت بە ئىنگليزىكى باش قسەبكات. تەنانەت بۆ ماوہى پىنج مانگ رۆشت بۆ لەندەن و لە ھۆتلىكى بچووك ماپەوہ و ھەموو كاتەكەى بە رۆيشتن بۆ خولى ئىنگليزى و قالموون پىئەوہ دەبردە سەر. بۆ ماوہىكەى دوای ئەو رۆشت بۆ خولى چىنى گول و ھەموو خانووەكەى پرکرد لە دروستكراوہكانى، تا ئەوہى رۆژىك لەم چالاكیە ماندوو بوو. ھەر ھەمان وزەى بۆ دەرھىنانى مۆلەتى شۆفیرى بەكارھىنا، ھەرچەندە باوكم—ھۆكارەكەيم لەبەر نايت—دژى بوو. (دايكم راستىدەكرد كاتىك دەپوت باوكم تەنانەت ھەولیداوہ لە كاردانەوہكەى سود وەربرگرت و ريگرى لە دەرھىنانى مۆلەتى شۆفیرى دايكم بكات).

لە ھەموو پرۆژەكانىدا، سەرەكىترىن ئارەزووى، دروستكردنى خىزانىكى نمونەى بوو. كاتىك مندال بوو، ھىچ كەس بايەخى بە تەندروستى دايكم نەدەدا: داخو چى دەخوات، ئايا وەرزش دەكات يان نا، چى لەبەربكات. ئىستا دايكم ھەموو ئەم شتانەى بۆ ئىمە دەويست. لە ھەموو شتىدا باشترىن دەويست: باشترىن خىزان، باشترىن ھاوپرى، باشترىن ولات. مېشكى ديكتاتورانە، نەك بەس بە سەپاندنەكانى دەرۆخىنپىت، بەلكو بە مېھرەبانىيە چاوہرۋاننەكراوہكانىشى ھەر دەرۆخىنپىت. ئەگەر لەسەر توندوتىژىيەكانى بەردەوام بوايە، پچراندنى پەيوەندىي زۆر ئاسان بوو، بەلام ئىمە ھەمىشە ھەستماندەكرد كەوتوينەتە داوى، ھەرچەند دايكم ھوكمرانى ژيانى ئىمە بوو، لەھەمانكاتدا زۆر دل ناسكىش بوو. يان ھەرچەندە ھەستمدەكرد جارجار رقى لىمە، بەلام زۆر شتى ژيانى خۆى لەبەر من كردە قوربانى. دايكم دەويست من جوان، بريقەدار، كارامە، زىرەك، كچىكى گويگر، ژتىكى

ئىشكەرى خويىندەۋارى سەرگەتوۋو بىم. ھەندىك جار ھەستەدەكەم من گەرەترىن نائۆمىدى دايكم بووم.

ئىستا زۆر ئازارم دەدات، كە دەزانم كاتىك دايكم سەيرى كردووم، لەۋانەيە ئەو ژنە گەنجەي بىنىيىت، كە خۆي بوۋە-ۋاتە فەرامۆشكراۋ و نەۋىستراۋ. لەۋانەيە بەھۆي ئەم ھەستەۋە بوۋيىت، كە ھەندى جار چاۋيىكى پىادا دەخشاندم و چاۋي پردهبوۋ لە فرمىسكى بىرقەدار و بە لەقاندنكى سەر، دەيوت «ئازىە ھەژارەكەم، ئازىە ھەژارەكەم!».

لە سېھەم رۆژى قوتابخانەدا، كاتىك گەرامەۋە بۆ ژورەكەم و قاپى پر لە پرتەقال و فستقەكانم بىنى، دەستمكرد بە گريان. ھەستم بە ھەژاربوون دەكرد. يەكەم پۆل ئەدەبى ئىنگىلىزى بوۋ، ئەو كىتەبەي دەبوۋ مەنخويىندا يەۋە «دەنگ و زەنەي زۆر لە ھىچەۋە»⁽⁶⁾ ي شكسپىر بوۋ. نەمدەتۋانى خۆم لەگەل ئەو مامۆستا وشكە «مىس ويۋىر» رىكبخەم، پاشان تەنھا شكسپىر نەبوۋ. مامۆستا خويىن شىرىنەكەي زىندەۋەرزانى، مامۆستا مپرومۆنەكەي موسىقا و شۆفىرى پاسەكە، لە ھىچ كامىكىان تېنەدەگەيشتەم. مەگەر لە ئىران باشتىن نمرەي ئىنگىلىزى ھى من نەبوۋ؟ دەي بۆچى نەمدەتۋانى لەم خەلكە تىبگەم؟ دايكم ھات و زۆر بەھىۋاشى قسەي لەگەل كردم. دەستى بە قژمدا ھىنا و يارمەتىدام جەلكانم داكەنم و جلى تر لەبەربكەم، پرتەقالە پاككراۋەكانى خستە دەمم و وتى «دەزانى ئەگەر ناتەۋيىت، ناچار نىت لىرە مېنىتەۋە. دەتۋانم تەلەفون بكەم بۆ باۋكت و بلىم ھەفتەي داھاتوۋ دەگەرپتەۋە بۆ تاران».

وتەم «وامزانى تۆ دەتەۋيىت من بىم بۆ تىرە، بۆئەۋەي بۆ خۆم بىم بە كەسەك». چاۋەكانى زۆر ئارام بوون و لەھەمانكاتىشدا پرتەقال و فستەقى دەخستە ناۋ دەمم. وتى «من ئەۋەم بۆ تۆ دەۋىست، كە خۆم نەمتۋانى ھەمبىت»، «دەزانى خۆم يەكەمى پۆل بووم. مامۆستاكەم «عەزرا خانم»

منی له هه موو قوتابیه کانی تر زۆرتر خۆشده و بیست. چاوه پوانیده کرد وهك ژنانی تری ناو خیزانه کهم، له خویندن بهردهوام بم، وهك «عهمه هه مدهم» یان «ماه مۆنیر وهتد...».

قسه ییده کرد تا من ئارام بکاتهوه و هاوکات سهردانیکی تارماییه کانی رابردوی خۆشی بکات. «عهمه هه مدهم» یه کیک له قاره مانه کانی دایکم بوو. یه کیک له یه کهم ژنانی ئیرانی بوو، که بۆ خویندن له ساله کانی 1920 نێردرابووئه وروپا. دوا یه گه رانه وهی شوی نه کرد، به لکو یه کراست دهستیکرد به دهوام. یه کهم مجار وهك مامۆستا کاریکرد و دواتر وهك سهروکی ئاماده ییه کی به ناوبانگی تاران. زۆرباش «عهمه هه مدهم» م له بیره، چونکه زۆر لهو ژنانه ی تر جیاواز بوو، که دهاتن بۆ مالمان. زۆر کهم ماکیازی ده کرد و هه میسه جله کانی قاوه ییه کی کالبوون. هه ندی جار که ده پۆیشتین بۆ مالی، من له کورسیه قۆلداره که ی که په نگیکی قاوه یی رۆشنی هه بوو، نوقم ده بووم و گویم له دهنکه ئارام و دیکتاتورانه که ی ده گرت و له خۆمم ده پرسی، بۆچی ئه وهنده ده موروزینیت. ئایا به هۆی چیرۆکه کانی له باره ی ئه و ژنانه ی هاوته مهنی دایه گه وره م بووه، که له ژیر چارشویه ره شه کانیان بۆ یارمه تی گه یاندن به ده ستوور خوازه کان تفه نگیان هه لگرتبوو؟ پێیده وتم من زۆر قه رزاری ئه م ژنانه م، چونکه ئه وان بوون که یه کهم قوتابخانه ی گشتیان بۆ کچان له ئیران کرده وه. لیان درابوو، له کۆمه ل دوور خرابوونه وه، ته نانه ت هه ندی جار یه له شه ره که ی خۆیان بیه ریکرابوون. به دهنکه هیمن و له سه رخۆکه ی ده یوت «ژنان هه میسه ده بیته بۆ ئه و شتانه ی ده یانه ویته شه ربکه ن. ئه مه به س بۆ ولاتی ئیمه نییه. زۆر سال به سه ر ئه و کاته دا نه گوزه راوه، که ژنانی به ریتانی ناچار بوون هه موو پاره و مولکی خۆیان ببه خشن به هاوسه ره کانیان». به دایکی ده وت «ئه م منداله ده بیته ئه رزشی هه موو ئه م ده رفه تانه بزانیته، که هه یه تی، نایته به سووکی سه یریان بکات».

دواتر بوو زانیم چ شتیکی رۆمانسی له «عهمه ههمدم» دا ههیه و وهها من بۆلای خۆی کێشده کات: له کۆمه لگهیه کدا که «میینه» زۆرتر له سنوری خۆی قهتیسکراوه، رهتکردنه وهی «عهمه ههمدم» بۆ گوپرایه لئ له گه ل بیرۆکهی ژن بوون. ههم چاونه ترسانه، ههم نانا سایی بوو. ژنانی وهك ئه و پێشهوا بوون — زۆر خۆیندهوار و زۆرهی کات هاوسه رگیریان نه ده کرد — خۆیان بۆ ئیش تهرخان ده کرد و ستایلیکیان په ره پێده دا که ژنانه نه بوو.

له گه ل ئه وه شدا به زه ییان به «عهمه ههمدم» دا ده هاته وه. هه ندێك هه ستیانده کرد «عهمه ههمدم» له و ژنانه یه، که به فیرۆچوون، چونکه «ناژنانی» بوون. هه رچه نده ئه نجامه کانی زۆر دیار بوون، به لām له باری له ش و جهسته وه جوان نه بوو. له هه یج کولتوریکي توندوتیژدا، سیکس و ریز پیکه وه بۆ ژنان ناگو نچین. کاتیك باسی ناردنی من بۆ ده ره وه له ئارادا بوو، هه ندێك له هاو پیکانی دایکم به دایکمیان ده وت نابیت من هانبدات وهك «عهمه ههمدم» بم، که له کۆتاییدا ناچار بوو له 40 سالی دا شو به ده رمان سازیک بکات، که چوار مندالی هه بوو. پێیانده وتین ئه مه به ختی ژنانی زۆر خۆینده واره: ده بیت بیه خاوه نی مندالی یه کیکي تر. من هه رگیز نه متوانی هه ستی به زه یم به رامبه ری هه بیت. هاوسه ره که ی خۆشیده ویست و ریزی بۆ داده ناو «عهمه ههمدم» یش خۆی بۆ منداله کانی شوه که ی تهرخان کرد و ئه وانیش بۆ ئه وه روا بوون. ته نانه ت زۆر له هه موو ئه و که سانه ی تر خۆشتر ده ژیا.

با بگه رپنه وه بۆ ئه و رۆژه له لانکستیر، کاتیك دایکم و من له و ژووره گه وره که دا بووین، به کاغه ز دیواره گۆل گۆلیه که ی، فه رشه رنګ و پوو رۆشتوو هه که ی، سیسه مه گه وره که ی و لیفه ره نگا وره نگه که ی رازا بووه وه. پێتوم هه میشه ئاره زووی بووه بیت به پزیشک- وهك برا که ی، وهك خاله کانی، وهك زۆر که سی تری ناو خیزانه که ی، به لām باوکی نه هیشتوو هه له دوای ئاماده یی چیر بخوینیت. هه ندێك جار هه سته که م به بۆنه ی باوکه مه وه یه، به هو ی چیرۆکه کانی و بیرو بۆچوونی رۆشن بیرانه ی خۆی و خیزانه که یه تی که من

كەسىكى خويندەوارم، بەلام ئەمجارە ئەگەر بە بۇنەى داىكم، تىگەيشتنەكەى و ئەو چىرۆكانەى بۆى دەگىرامەو نەبوایە، نەمدەتوانى بەردەوامىم. زانىم بوون بە ژنىكى خويندەوار، هىچ پەيوەندىيەكى بەووە نىيە، كە ئىرانىيەكى باش بىت، يان شانازى بە خىزانەكەتەو بەكەيت. دەمتوانى دىارىيەك بەدم بە داىكم. دەمەوىست بىم بەو ژنەى كە داىكم دەيەوىست بىتت.

سەفەرى بەرىتانىا و ئەو سى مانگەى پىكەو، بوونەمان بۆ هەموو ئەو شتانە كە لە ناخى داىكمدا حەزم لىدەكردن و ئىستا تامەزرۆم بۆيان. هەركاتىك من و «مەمەد» پىويستمان بە داىكمان بوایە، داىكم دەگوڤا و دەبوو بە داىكىكى مېهرەبان، دەتوت جنۆكەكانى لە خەوىكى درىژ هەلدەستان. داىكم هەموو ئەو گرنگىيەى بە خۆى نەدرابوو، بە منى دەبەخشى، بۆ ئەوئەى بىم بەو شتەى داىكم دەيوىست، ناچاربووم خۆمى لىدووربەمەو. نەمدەتوانى بووكە شوشەكەى بىم. كاتىك دواتر فىربووم خۆم ژيانى خۆم بەرەو پىش بەم، هەرگىز نەيزانى چەند سەركەوتوو بوو.

ئىوارەبەكى كۆتايى مانگى دېسەمبەر، داىكم لانگستىرى بەجىهتت. رۆژنىكى ساردبوو، بايەكى زۆر دەهات. لە رەسمەكەدا ديارە كەش و هەوا چۆن بوو. من رىكۆتتىكى قاوھىم لەبەرە، داىكم بۆى كرىبووم، هەردوو كىشمان حەزمان لىبوو، داىكىشم رىكۆتتىكى رەش و سوورى لەبەربوو. بەرەو من خۆى كۆم كردۆتەو و پىدەكەتت. هىچ كامىكمان سەيرى كامىراكە ناكەين، جوان ديارە دەزانين خەرىكىن رەسمان دەگرن. داىكم دەستى خستۆتە پشتم و سەيرمەكات، دەلئى خەرىكە پشتمانىم دەكات. هەم شىوازى وەستانى و هەم حالەتى بەو شىوازەبە، كە دەيەوئە لەناو وئەكەدا سۆزى خىزان و نزيكبوونەكەيان بەيەك نىشانبدات.

پىتوم «نامەوئە هەست بە خەمبارى بكەى». هىندە بە بەزەيەو سەيرىدەكردم، دەتوت نەخۆشەكى كوشندەم هەيە. بەزەردەخەنەيەكەو وتى «پىش ئەوئەى بە خۆت بزانى بۆ هاوين دەگەرپىتەو بەو مالهەو». ئەگەر ئىو بەجىگەى من بوونايە، چىتان دەكرد؟

سیاسەت و پلان

بۆماوھەیکە زۆر دوای ئەو، دایکم رویشت، ھەستم بە بی رێ و شوینی دەکرد. تەنھا جیاوازی زمان، کولتوور و سروشت نەبوو، کە لانکیستی رێ لە تاران جیا دەکردهو، یان دلتنەگی بۆ خێزان و ھاوڕێکانم، بە لکو شوکی ئەو گۆرانی کتوپرە لە شیوازی ژیان بوو، کە وەك ھەورە پەشە بەردەوامەکانی لانکستی رێ لە ئاسمانی شین و ھەتاوی تاران و نووکی سپی شاخەکانی لە یەك جیاواز بوون. ژیانە من لە تاران بۆ خوێ شکیکی ھەبوو و پشستگیری لیدە کرا، ھەموو شتیکی حسابی بۆ کرابوو، دایکم چاودیری دە کرد چی دەخۆم و ھەمیشە شوڤیریکی دەیدردم بۆ خویندنگە و دەپهینامەو، بەبی مۆلەتی دایکم بۆ ھیچ شوینیکی نەدەرویشتم. ئیستا لە گەل بەخیو کەریکی دەژیا، کە نەیدەزانی چی دەکەم و ھەر بۆشی گرنگ نەبوو. بە تەنھا بە جیما بووم.

زۆر بەی ئەو ئیرانییە گەنجانە ی کە دەنێردران بۆ دەرەو، دەرویشتی بۆ خویندنگە بەک، کە ھەر لەوی شوینی خەوتنی ھەبوو، بەلام من نێردرابوو بۆ قوتابخانەیکە ئاسایی لە شاریکی بچوو کدا، بەجۆرکی زۆر بەی خەلکە کە تەننەت ناوی ئیرانیان نەبیستوو. من تەنھا کە سیک بووم لەو خویندنگە دا کە خەلکی دەرەو بووم. مامۆستا کان زۆر بەتاقەت بوون لە گەلم و ھەلسوکەوتی ھاو پۆلەکانم لە گەلم زۆر سەیر و خۆش بوو لەلام. پرسیاری وایان لیدە پرسیم، ھەم بە گالتهو و ھەم بە جدی، کە بۆم سەرسوو پھینەر بوون: دایک و باوکت چەند حوشتیان ھەیه؟ تائستا کە سیک ماچی کردوویت؟ بۆیان زۆر خۆش بوو، کە من نەمدەزانی جیگای مانەو ی ماچ بەسەر گوپتەو ھە، یان ئەو ی کە جاریک لە کچیکم پرسی تامی ماچکردن چۆنە، بەلام زۆر زوو منیش وەك ئەوانم لیتھات. کۆمە لیک کەسی نامۆ لەناو پۆلە کە ھەبوون، منیش بووم بە

یەکیك له وانه. هاوڕێی زۆریشم هه‌بوو: «شیلا» هۆنهرمه‌ندیکی هه‌ستیار، «ئیلیزابیٔت» گالته‌چی، «دایانا» زیره‌کی پۆله‌که‌ و «باربیرا» باشتین هاوڕێم. من و «باربیرا» زۆر نزیکه‌بوینه‌وه له‌یه‌ك، نه‌ك به‌هۆی ئه‌و شتانه‌ی له‌نیوانماندا هه‌بوو، به‌لكو له‌پای جیاوازیه‌كانمان. باربیرا: كچی‌کی چاوشین بوو، قژی‌کی كورتی قاوه‌یی هه‌بوو، هه‌میشه‌ بزهبه‌ك به‌سه‌ر لێویه‌وه بوو. هاوڕێیه‌تی زۆر ساده‌ بوو، چونكه‌ ژایانی زۆر له‌ ژایانی من ئاسانتر بوو. ده‌یزانی چی ده‌وێت. دایك و باوكی‌کی زۆر میه‌ره‌بانی هه‌بوو، كه‌ یه‌كتریان خۆشه‌دویست و به‌ باشتین شیواز له‌گه‌ڵ خۆیان و مندا له‌كانیان هه‌لسوكه‌وتیان ده‌کرد. زۆر زیره‌ك بوو، به‌لام له‌ ته‌مه‌نی چوارده‌سالی كه‌پله‌كه‌ی خوازیٔنی لێكردبوو. باوكی «باربیرا» كوره‌كه‌ی له‌مال ده‌ركردبوو. به‌بێ هیچ هه‌ستی‌کی پابه‌ندی له‌لایه‌ن خێزان و وڵاته‌كه‌ی به‌ خۆشی ده‌ژیا، ئه‌و هه‌سته‌ی من هه‌رگیز نه‌مبوو. كاتی شادی، هه‌میشه‌ هه‌ستم به‌ تاوان و مه‌راق ده‌کرد. جوړیك له‌ رێ‌کی له «باربیرا» دا هه‌بوو، كه‌ چه‌زم لێبوو. هه‌لبه‌ت هیچ ژیأنێك رێ‌ك نییه‌، به‌لام له‌وكاته‌دا من وا هه‌ستم ده‌کرد. به‌ روژ سه‌رقالی خۆیندنگه‌ و هاوڕێكانم بووم، به‌لام شه‌وانه‌ زۆر ته‌نیا بووم. زۆربه‌ی كات له‌دوای خواردنی نانی شه‌و، له‌ ده‌وری كاتژمێر شه‌ش و نیو ده‌رۆیشتمه‌ ژووره‌كه‌ی خۆم. ژووره‌كه‌م زۆر گه‌وره‌ بوو. كاتیك ده‌مویست بخه‌وم، په‌رده‌كانم ده‌كیشا و گلۆپه‌كه‌م روژن داده‌نا. زۆربه‌ی كات هه‌ستم به‌ ته‌نیا، خه‌مباری، ته‌نانه‌ت ترسیش ده‌کرد، بۆیه‌ كتیٔم ده‌خوینده‌وه، هه‌ر كتیٔك له‌به‌رده‌ستم بوایه‌ ده‌مخوینده‌وه. ژووره‌كه‌م زۆر ساردبوو، بۆئه‌وه‌ی گه‌رمی بکه‌م، شیلینگم ده‌خسته‌ ناو ئاگره‌كه‌. ئه‌گه‌ر نزیکی دابنیشتیایه‌ ده‌تیسوتاند، ئه‌گه‌ر دوورت بگرتایه‌، گه‌رمت نه‌ده‌بووه‌، بۆیه‌ له‌ناو جێ‌كه‌مه‌دا ده‌ستمده‌کرد به‌ خویندنه‌وه‌ی كتیٔب. له‌ژێر لیفه‌كه‌م له‌گه‌ڵا بۆتلیك ئاوی گه‌رم له‌ ته‌نیشتمه‌وه، هه‌ستم به‌ ئاسووده‌یی و گه‌رمی ده‌کرد (له‌و كاته‌دا بوو كتیٔنێكم خوینده‌وه به‌ ناوی «چۆن ببین به‌ بیگانه‌». هێشتا ئه‌و دێ‌په‌م له‌بیره‌ كه‌ ده‌یوت

«خەلكى كىشۈەرى (ئەو ۋىلاتانەى بەسەر رووبەرى ئاۋىي گەورەدا نارۋانن) ژىيانىكى سىكىسيان ھەيە، خەلكى بەرىتانىياش بوتلى ئاۋى گەرم). دوو دانە كىتب ھەمىشە لەلامەو ھوون: شىعەرەكانى «حافز» و «فروغ فروخزاد» شاعىرى فېمىنىست و ھاودەم، بەلام زۆرتەر رۆمانم دەخوئىدەو. لەم شوئىنە جوان و شىدارە بوخوم خانووم دروستكرد و ئەو ژوورە چۆلەم بە خوئىدەنەو. «دىكىنز»، «دوستۇيشكى»، «ئۆستىن» و «ستاندال» پىركردەو.

كاتىك ئەو ھاۋىنە بو پشو گەرامەو بو مال، ئامادەى ئەو دىمەنەى رووبەرۋووبونەو لە فرۆكەخانە نەبووم. لەئىوان دەرياي ئەو ھەموو دەم و چاۋە كۆمەلئىك خەلكى بىگانەى سەپرىش ھەبوون. تۋانىم دايكم و «پوورە نەفيسە» بىنىم، كە لە تەنىشت پىاۋىكى گەنجى رووخۇشەو بە دەستەيەك گۆلۋەو ۋەستابوون. ئاراشگەرەكەى دايكم «گولى» لەپشت ئەو پىاۋەو ۋەستابو، دەستى بو رادەوۋەشاندم و پىدەكەنى، بەلام نىگاي من گەپرايەو لاي ئەو پىاۋەى گولى سەوسەنى لەدەستدبوو. دايكم ماچى كردم و تى «ئەمە ئاغا زىايە، لەگەل باوكت ئىشەكات»، «پورە مينا» و كچەكەى «لەيلا» لە تەنىشت باوكم و براكەم ۋەستا بوون. «مامە رەزا» م بىنى، كە يەككە لە برا گەنجەكانى باوكم، لە زانكۆى تاران ۋەرگىرابو لە مالى ئىمە دەماپەو. زۆر كەسى تىرش لەوئىبون كە من نەمدەناسىن، بەلام دەتوت ھەموويان لە جۆرىك نەئىندا بەشدارىدەكەن. دەمتوانى لە شىۋازى ۋەستانەكەى دايكم و بزە مەرايىكەرەكەى «ئاغاي زىايى» -دواتر زانىم سەرۆكى سەتافەكەى باوكمە- بىنىم شتىك رويداۋە. ئىشى تازەى باوكم ۋەك گەنجتىن سەرۆكى شارەوانى تاران، كارىگەرى كردبوو سەر ژىاغان. لەو كاتەو بو ھەر شوئىتك دەپۆىشتم كۆمەلئىك خەلكى بىگانە دەوروبەرمى دەگرت و وىاننىشانندەدا ھاۋرپى زۆر نىكىن، بەلام كاتىك باوكم لە زستانى 1963 خرايە بەندىخانە پىرۆسەكە ھەلگەپرايەو. «مامە رەزا» بە گالتەو چىپاندى بەگوئىمدا، «بەخىرھاتى بو تارانى باوكت!».

باوكم بۆى نووسىبووم: «دايكت ئەوئەندە بىرتدەكات، كە مېشكىمانى بردوھ. ناھىلېت مآلەكە گەرم بېت، چونكە «ئازى ھەزار» لە بەرىتانيا لەو مآلە گەورە ساردە خەرىكە لەسەرما دەلەرزېت». دايكم كۆمەلېكى زۆر نامەى دلئەوايى بۆ دەنوسىم، پەر لە پرسیار لەسەر تەندروستى و خوشحالىم. باوكمى ناچاركردبوو لەو بەشانەى گۆقارى ژنان، كە لەسەر بەھەرى ئاوى ترى و پاكردئەوھى بنى قاچ بە بەردى پېبوو بۆم بنېرىت. بلالووكى وشكراو، قۆخ و قەبىسى، گۆرەوبى دەستكردى لۆكە، دەستكېش و بلوزى خورى -كە زۆربەى كات يان زۆر بچوك بوون، يان گەورە- بۆدەناردم. ئەمە وەك پاتېرىنكى لېھاتبوو: كاتېك لە يەك دووربووين، نىگەرانى يەكتر دەبووين و دواى چەند رۆژ پېكەوھەبوون، يان ھەفتەيەك دەگەراينەوھە بۆ دابە كۆنەكامان.

خوش درخشيد ولى دولت مستعجل بود. كاتېك يەكەم ھەينى دواى گەرانەوھەم رۆيشتمە ناو ھۆلەكە، دەنگىكى ئاشنام بىست، كە ئەم دېرە لە حافز دەخوئېت سەبارەت بە «پاشا ئېسحاق» كە پاشايەكەى بەھوى دۆژمنەكانى زۆر كورت بوو. حافز بۆ ئەستېرەى كورت، بەلام رووناكى «شا ئېسحاق» لۆرە دەكات.

زۆربەى ئەو كەسانەى ھەمىشە لەوى بوون: ھاوپرى كۆنەكانى باوكم «ئاغاي خەلىقى»، ئارابىشگەرەكەى دايكم «گولى»، كۆلۆئېل، ھەرەوھا «مامە رەزا» كە بە چپە بە منى دەوت لەم ئېشە تازەى باوكم شەرمدەكات، نايەوئت خەلك بزنان براىەتى. بۆ زۆربەى ئىرانىيەكان ھەبوونى ئېشېكى پلەبەرز لەناو حكومەت، بەماناى فرۆشتنى رۆخت بە ئەھرەيمەن بوو. «پوورە مينا»يش لەوى بوو، كاتېك چومە ناوھە ئاماژەى بۆ كردم تا لە تەنىشتىەوھە دانېشم.

ژمارەيەك دەموچاوى تازەش لەوئېبوون: «ئاغاي زيا» لەسەر كورسىەكى راست دانېشتبوو، زووزوو دەخرى. تەنىشت ئەو پياوئىكى گەنجى لاواز بوو، دواتر زانېم ناوى «ئاغاي مېشكىن»ە و رۆژنامەنووسە، پياوئىكى خاكى بە بزەوھ

لهوئی بوو، به ناوی «ئاغای ئیسماعیلی»، یه کیک بوو له نوینه ره کانی باوکم بو کاروباری پارکه کان و شوینه سهوزه کان.

ئو دهنگه که بیستم شیعی حافزی ده خوینده وه، دهنگی «ئاغای خه لیقی» بوو، دوا یه وهی به خیرهاتنی منی کرد، قسه کانی درژه پیدایا، «حافر 700 سال له مه و پیش ژیاوه، به لام ئه و شته ی سه بارهت به پاشای به دبه خت ده لیت بو ئیستایش به کار دیت. «ئه حمه د» ی نازیزی ئیمه گه نج و به رزیخوازه. هه موو ئاره زوووه کانی زور جوان و باشن، به لام نازانیت له م حکومه ته نیازی باش جیگایه کی نییه. ناتوانی له سه ر نیازپاکی به زیندوویی مینته وه».

باوکم به پیکه نینه وه وتی «تو زور پروات به من کردوه، ئاره زوووه کانم مامناوه ندن و من هیچ هه ره شه یه کم بو سه ر ئه م جینتلمانه ی ده وری شا نییه». هه ستیکی سه ر لیشیواوم بوو. باوکم وتی «هه رچی بیت شا خو ی ده زانیت، هیچ هو یه کی نییه هه ست بکات من هه ره شه یه کم بو ی».

ئاغای خه لیقی وتی «پیاوه نازیزه که ی من، شا له هه موو که س ده ترسیت. ته نانهت له وانه شه هو یه کی باشیشی هه بیت. له دوا ی «موسه ده ق»، شا ئیر ئه و توزه پروایه ی هه بیوو له ده ستیدا، بو یه تو ناییت چاره نوسی خو ت بخره یته ده ستی که سیک، که پروای به خو شی نییه».

مه به ستی «موسه ده ق» سه روک وه زیری که لله ره قی په نجاکان بوو. که بو وه ستانی به رامبه ر شا و میلیکردنی نه وت - له و سه رده مه به ده ستی به ریتانیا ییه کان بوو- به ناوبانگه. ئه م به رگریه ی بووه هو ی مملانه یه کی ئیوده وه له تی ئیوان ئیران و به ریتانیا و بایکو تکردنی نه وتی ئیران و گرفتی ئابووری بو ئیران. شا ناچار کرا بو ماوه یه کی کورت ولات به جیبتلیت. حیزبی توده ی سه ر سو فیه ت، که له پارله مان نوینه ریان هه بوو، گوشاریان کردبووه سه ر سو یا و له م ته نگزه سو دیان وه رده گرت. یه کیک له ئاموژگاره کانی «ئایه تولا خومه نی»، به ناوی «ئایه تولا کاشانی» یه که مجار پشتی (موسه ده ق) ی گرت،

به لأم دواتر دژی وهستا و له گه ل لایه نگره کانی شا ریکه وت. هه موو ئه مانه له کوده تاییک سوپا له سالی 1953 دژی (موسه دهق) به پشتیوانی ئه مریکیه کان و به ریتانییه کان کرا و شا گه رایه وه. ئیستاشی له سه ربیت، ئه و کوده تایه و موسه دهق بابه تی گفتوگۆن، کئی راستبوو، کئی هه له، کئی خیانه تی کرد به کئی و له پای ئه م خیانه تانه ئیمه چ باجیکماندا؟

(موسه دهق) یه کتیک له خوشه ویستترین سیاسه تمه داره کانی ئیران بووه و هه یه. دایک و باوکم له گه لئ هه وده ردیان ده کرد و دایکم هه زی لیبوو چیرۆکی رۆژی کوده تاکه و دادگاییکردنه که ی و دواتر ناردنن بۆ ئاوابیه که ی به ناوی «ئه حمه دناباد» بگپرتنه وه. ئه م سه رۆک وه زیرانه بیته نجامی و نادیموکراتییوونی ئیرانی به رجه سته کرد. «موسه دهق» له گه ل خۆی جوانیه کی ژه ننگرتووئ ناره زوو به دینه هاتوو ه کانی برد. دوا ی ئه و هه موو ساله - سالی 1978 کاتیک ده رفه تمان هه بوو «شاپووری به ختیار» - سیاسه تمه داریک لیرالی میلی و دوا هه مین سه رۆک وه زیری شا - لایه نگری «موسه دهق» هه لبژیرین، که چی زۆربه ی خه لک «ئایه تو لا خومه ی نیان» هه لبژارد. له وانه یه که سیک بپرسیت: تا چ راده یه که ده توانین بپروا به خه لکیک بکه ین، که لۆره یان بۆ «موسه دهق» ده کرد، به لأم ده نگ به خومه ی نی ده ده ن؟

زۆرتین باسی ئه و به یانییه، له سه ر چاره نووسی خه لکی ئیران بوو. ده یانوت هه موو به دبه خته کاتمان ده گه رپتته وه، بۆ پپوه لکاتمان به و که سایه تیه ی له ده وری شا دروستکراوه. یه کتیک وتی هه یچ که س ناتوانیت بی مۆله تی شا، ته نانه ت په رداختیک ئا و بخواته وه. «ئاغای میشگین» یش وتی «ئه مه هه له ی ئه و نییه»، «له خۆینمانایه، هه میشه وا وه لأمی سه رکرده کاتمان ده ده ینه وه. پپیانده ئیین شای شاهان، سیبه ری خوا له سه ر زه وی. «موسه دهق» خۆی مه یلیکی زۆری به لای ئوتۆکراسیدا هه بوو». روویکرده باوکم: «تۆ، هاوړی خوشه ویسته که م، له ئاسماندا کۆشک دروستده که ی، ئه گه ر پشت به شا

ببهستی. تۆ فیردهوسی دهناسیت. لهبیرت بیئت چهند جار پاشاکان خیانهتیان له راویژکارهکانیان کردوه». پێش ئەوه باوکم دهرفتهی ههبیئت وهلامیک بداتهوه، «ئاغای خهلیقی» رویکرده دایکم و وتی «نێژههت خانم» هیوادارم لهگهڵ من یه کرابیت. زۆر پیاوی چاکی ناو خیزانهکەت پێشتر پاداشتی ئەو ههموو باشیهیان له شا وهگرتهوه».

دایکم به درێژایی گفتوگۆکه بێدهنگ بوو، ههچی نهوت، سهڕیکی لهقاند و به زهردهخه نهیهکی تالهوه سهیریکرد. وتی «من گوپی لێناگرم»، «من تهنها نرخهکهی ئەدهم». (عهموو سهعید)یش زۆر ههولیدا ئەمه بلێت». گرنگ نییه دایکم چهند حهزی له نازناوه تازهکهی وهک ژنی سهروک شارهوانی ههبوو، بهلام ئایا لهبیری چووووو چ بێدادیک بهرامبهه به «نهفیس» هکانی تر کرابوو، یان له ئیشهکهیان دهردهرکران، یان بهنددهکران، یان دوورهولآت دهکران. لهگهڵ ئەو ههموو سهختیهش، که هێزایه ناو ژیاومان، ئەم روداوانه به شانازیهوه ناودهبران و ئەگهه کهسیکی بێگانه گوپی له قسهکامان بگرتایه، وایدهزانی باسی ریز و بهرزبوونهوهمان دهکرد.

باوکم وتی «شتهکان زۆر لهوه ئالۆزترن وایه بیره دهکهنهوه. من «موسهدهق» نیم، ئەو کاته گوزهرا، دهبیئت ئەو شته بکهین وایه دهتوانین».

له دهفتهری بیرهوهریهکانی باوکم لهو ساته هههه مان خرۆشی بێدهنگ دهوۆزمهوه، که لهو کاتهدا ههستم پێدهکرد. ههروا که دواتر زانیم، ئەم جۆش و خرۆشه بههۆی ئەوهوه نهبوو، که ههههه شته زۆر باش بهرههوپیش دهڕۆشیت، بهلکو لهوهوه سهههههه دهگرت که کۆمهلیکی زۆر شته دهیتوانی زۆر باشت بکریت و دهسهلات به باوکم درابوو که ئەو شتانه دروستبکات. له کۆتاییدا فیربووم له بارودۆخیکی وایه ههسته به پێوستبوون و شادمانی دهکهی، ههسته دهکهیت توانستهکانت بیکۆتایین وهک مندالیک که کۆلیک که لوپهلی یاری لێگۆی⁽⁷⁾ پیدراوه و بهلێنی دروستکردنی کۆشکی داوه. ههلهبهت ههمووی

سەرئاولیکەیه. ئەرکی ئەم رزگار بوون لە واھیمەیه، ناتوانین بخەینە سەر شا، یان خومەینی و ئەوان بە تاوانبار بزائین.

یاداشتەکانی باوکم پڕە لە وەسفی ئەو پلاناھە، کە بۆ تارانێ داناوو -دروستکردنی پارک و دارشتنی یەکەم نەخشە ی گشتی شار، بنەمادانان بۆ ئەنجومەنی شارەکان، شەر دژی گەندەلی- گفتوگۆی بێپایان لەگەڵ شا. نوسراوەکانی پڕن لە چالاکێ: کردارەکان پۆزیتیفن و وزە نیشان دەدەن. من ئەوم لەو سالانەدا ئاوا لەبیرە. پڕبوو لە وزە یەک، کە تەنھا دواتر لە دروستکردنی باخەگەدا بینیوە. باوکم متمانە ی خۆی خستە سەر ئەو متمانە یە کە شا پێی هەبوو. هەرچی شا زۆرتر خۆی نزیك نیشان دەدا، باوکم زۆرتر پڕوای بەخۆی پەیدادە کرد، شانازی دە کرد کە پڕوراستە و کاسە لێسی ناکات. لەبیرم جارێکیان بە سەربەرزییەو دە یگێرایەو چۆن شا پێشنیاری زەویەکی لە تەنیشت دەریای خەزەرەو بۆ کردو داو و باوکم رەتیکردۆتەو». باوکم دەیوت «من خۆم لە رەخنە نادزمەو، بەرەو هەرکە سێک کە هاوړا نییە لەگەڵم، کراوەم».

لە سەرەتاو ناکۆکیەک لە نێوان باوکم و ئەفسەرە پلە بەرزەکانی تردا، بەتایبەت سەرۆک وەزیر «ئەسەدوللا عەلەم» و وەزیری ناوخوا «سەید مەهدی پیراستی» هەبوو. دایکم دەیوت عەلەم «وەک رێوی فیلبازە»، «هەرگیز ناتوانم پڕوا بەو پیاو بەکەم». عەلەم زۆر بەناوبانگ بوو بە دلرەقی. کۆمەلێک زۆر چیرۆک هەبوو لەسەر شێوازی تاکردنی لەگەڵ دوژمنەکانی و ئەو کەسانە کە لە هێلی ئەو لایاندابوو هەبوون. هەرچەندە باوکم راستی دە کرد، کە سوورە لەسەر ئەو ی کە بەرزێخواز نییە، لە راستیدا زۆر لە سەرۆک وەزیر و برا گیانی بە گیانیەکانی بەرزێخواز بوون. هەستدە کەم تارادە یەک دە یویست بیسەلمینیت ئەوان چەند بێناغە بوون و ئەو شتانە کە بەدوا یەو بوون -پلە و پارە- بۆ ئەو هیچ مانایەکی نییە. هەر جار کە پیاو تە ی و پێشنیارەکانی شای رەتدە کردەو، ئاستی ئەوانی لەچا و شا دە پڕو خاند. هەلەبەت ئاستی خۆشی

بنکهن ده کرد. دایکیشم شانازی ده کرد، که چۆن له بهر هه ندیك له ئەندامانی خیزانی شا و دوژمنه کانیان ده وه ستیّت. ئەمه گرفتى خیزانى من بوو: ده سه لاتیان بۆ هینانه دى ئایدیاله کانیان ده ویست، به لām له هه مانکاتیشدا نه یانه ویست سیاسهت شانه ی پرسیاریان له سه ر دابنیت. ئەمه که میك به سوژی خولیا ییبه که ی دایک و باوکم بۆ ئەو که سانه که حکومهت چه زی لیان نه بوو - ته نانهت له کاتیکیشدا که خویان به شیک بوون له فه رمانه روه واکان - رونده کاته وه.

له گه ل ئەم دنیاییه ی باوکم، له سه رتاسه ری ئەم قۆناغه دا به دوای ته وژیکی شاره وى مه راقى ده گه پام، که خه ونه کانیشمی گرتبووه به ر. جار جار که جیاوازیه سیاسیه کان حاله تیکى به ره نگارى وه رده گرت، باوکم پینده وتین «نامه ی ده سه تله کارکیشانه وه م داوه ، به لām شا ره تیکرده وه». هه رچه نده دایکم دواتر ده یوت که من پینبینیم ده کرد ئەم کاره ساته بۆ باوکم روبدات، به لām باوکم گرفته کانی بۆ دایکم نه ده گیرایه وه. ئەگه ر باوکم ده خوله ک دره نگه ر بهاتایه ته وه، یان ته له فونیکى چاوه رواننه کراو بکرایه، یان که سیک شتیکى بو تایه، دایکم زوو ده پیرسى چیبوو؟ چى رویداوه؟

به ره به ره کانیه کۆنه که ی دایکم له گه ل باوکم و نا پارزبى وونى له ژيانى، نه یده هیشت له م بارودۆخه تازه یه به ته واولی چۆ ببنیت، به لām چه زی له وه ده سه لاته بوو، که له گه لیان هات. ته نانهت له م ساته یشدا له بیری نه ده چوو ژيانه خو شه که ی له گه ل «سه یفی» له مالى باوکیدا بیرمان بخاته وه - ده توت ئەگه ر له ژيانى له گه ل باوکم رازى بیت خیانته له «سه یفی» ده کات. ده یوت «له مالى «سه هه م سو لتان» هه میشه هاتو چۆ و جو له هه بوو»، «سیاسه تمه داره کانی ئەو سه رده مه جیاواز بوون، ئازا بوون». جار یکیان باوکم به هیواش و تانه وه وتی «سه رنجتدا وه هه رجار دایکت باسى رابردوو ه پرشکو که ی ده کات «سه یفی» بزره؟ ئەى «سه یفی» چى کرد؟ بیجگه له وه کوپى باوکى بیت، ئایا هه یچ شتیکى له ژيانى به ده سه ته پنا وه؟».

هەندىك جار بىردەكەمەوہ ئىمە زۆر پشت بەو خەيالانە دەبەستىن،
كە خۆمان دروستمان كردوون، بەجۆرىك كە ناتوانىن دەستبەردارىان بىين.
داىكم لە سەرەتاوہ بپارىدابوو كە ھاوسەرگىرى لەگەل باوكم ھەلە بووہ و
بە يەك خولەكى ژيانى لەگەل «سەيفى» ناژىت، گەرچى ھەموو بەلگەيەك
پىچەوانەكەى نىشانەدا، ھەرگىز ئەو بىروبوچوونەى نەگۆرا. «پوورە مينا»
دەيوت داىكم لەراستىدا باوكمى خۆش دەويست، بەلام نەيدەزانى چۆن سۆزى
خۆى نىشانىبات، بۆيە بە شىوازى دلەراوكى بۆ ئاسايشى باوكم، پشتىوانى
بئەندازەى لە كردارە سياسىيەكانى باوكم و نىگەرانى بەردەوامى لە تەندروستى
باوكم، گوزارشتى لئىدەكرد. تەنھا توورەيىيەكەى ئاگرى لئىدەبارى و راست بوو.

شارهوانی تاران

باوكم هەر رۇژىك بەبانی له كاتژمېر پېنجدا له مأل دەرۆيشته دەرەوه. پېش رۇيشتن بۆ فەرمانگه، هەزیدەكرد بە ناشاردا بگهړیت، له پەر سەردانی وېستگهكانى ئاگركوژېنهوه و دەستەى تەندروستى گشتى بكات، بازارى میوه و سەوزه و سەرۆكهكەى «حاجى تەيب» بەسەربكاتەوه. باوكم شانازى دەكرد بەخۆیهوه، كه توانیبووى وابكات «حاجى تەيب» بەپېن ياسا كاربكات.

دايكم سيخورى خۆى هەبوو، بە يارمەتى ئەوان دەيتوانى دەستبختە ناو كاروبارى شارەوه. سەرتاسەرى ژيانى تەمەنى گەورەيى دايكم بە شەقامەكانى تاراندا گەرابوو، باشترین مەتیريالەكانى دۆزيبوو، باشترین نرخەكان، ماستاوى كردهبوو، شەپرى كردهبوو، يان له گەل دوكاندارەكان ببوو بە هاوړى. دەيزانى چۆن میوه فرۆشهكان باشترین میوهكانیان دەشارنەوه، تا بە نرخىكى زۆرتر بە كپياره دەولەمەندەكانیان بفرۆشن، هاوړى و ئاشناكانى دايكم تەلهفونيان بۆ دەكرد و راپۆرتيان لێياندهدان. ئەو ئارەزوو باویەى دايكم له پەيوەندیه كەسەكانیدا نەیبوو، بۆ بازار هەیبوو، لهوئى قسەى خۆشى دەكرد و ماستاوى بۆ دەكردن. نااسایى نەبوو لای، ئەگەر نیوكاتژمېر بە قسەكردن له گەل میوه فرۆشهكە بە سېۆيك، يان پرتەقالىك له دەستى، بۆنكردنى، پشكینى و تامكردنى بەسەر ببات. ئەو كاتانەو لەم هاتوچونانەدا له گەلئى بووم، هەستەمەكرد وەك مندالى خۆى لێیهوه نزيكترم، دەستى توند دەگرت و لەم دوكان دەرۆيشت بۆ ئەو دوكان.

باوكم تارانى خۆشدهويست و هەزیدەكرد زۆرتر سەبەرەت بە رابردوو هەكەى بزانیت، بەلام له هەمانكاتیشدا تامەزرۆى ئەوهى هەبوو، بەرههوپېشى ببات و شوپندەستى خۆى بەسەرەوه بەجیئیلێت. دايكم حەزى له ئایدیای تاران بوو،

دابوننه ریته کانی، ریوره سمه کانی، کۆلانه خۆلایه کانی، به جۆریک ده توت هه موویان بهو سوننه تانه وه سکیان هه یه و دایکم ناچاره هه رچۆتیک بووه بیانپاریژیت. هه ندیکجار دوکانه کان ده گه راین، سه یری شتمان ده کرد و ده ستمان لیده دا، هه ستمده کرد دایکم ده یه ویت دنلیاییت شته کان هه روان، که ئه و خه یالی ده کات. هه لبهت دوژمنیشی بوخۆی دروستده کرد و پشت سه یری قسه یان ده کرد، به لام لانی که م لیره پیچه وانه ی ماله وه گوگر و ریژگر بوو.

حه زی له وه بوو یاسا و ده ستوره کانی باوکم به سووکی سه یربکات و هه ندیکجار دوکانداره خۆشه ویسته کانی خۆی بانگه یشتده کرد بو ماله وه. به یانیانی رۆژانی هه ینی، بیجگه له هه والنیره کان، میوه فروش و نانکه ره ئه رمه نییه کانیش ده هاتن. باوکم که دیاربوو په ستبوه، یری دایکمی ده خسته وه، که له وانیه ئه مه به نیشانه ی خاترگیری دابنن. ده یوت «من به به رتیلدان و به رتیل خواردن تاوانبارده که ن»، «نابیت وا بکه یت». باوکم ئه وه نده وه رس بوو، که بی ئه وه ی به یلیت دایکم بزانیت، پییوتن ئیتر نه یه ن بو مالمان، به هه مانشیوه به رتیلی به ئیشکه ره کان ده دا، تاوه کو میننه وه و بیانوه کانی خاتوونی ماله که به جدی وه رنه گرن و له تووره بونه کانی نارحه تنه بن.

سئ هه فته دوای گه رانه وه م له لانکستر، له گه ل دایک و باوکم رۆیشتن بوو مالی «عه مو سه عید». «محهمه د» یش ه زیده کرد له گه لمان بیت. ئیتر سوژی بوو کیمیا ته واو ببوو، هه نووکه پرۆژه یه کی تری له میشکدا هه بوو: ده ستیکردبوو به دامه زراندنی کتیبخانه یه ک. هیشتا هیچ نه بوو بوو، مۆر و ناوی بوو دانابوو. ناوی نابوو «ئیرانی سه رکه وتوو». ناوه که ی له گوڤاریکی باوکم وه رگرتبوو، که کاتیک له ریکخراوی پلان و بوجه ئیشیده کرد هه لیبژاردبوو. «محهمه د» بیته وه ی شه رم بکات — هه لبهت به لای منه وه شه رمی ده ویست — داوای هاوبه شیی له خزم و هاوړیکامان کردبوو. دایکیشم هانیده دا. دایکم که هه میشه بو له بو لی ده کرد، گواپه زۆر کتیب ده خوینینه وه، ده یوت ئه م کاره ی «محهمه د» زۆر زیره کانه یه

و بۆ ھەركۆی دەرویشت شانازی پتوھ دەكرد. خویندن و سەرقالبوونی كتیپ، جیاوازه له دروستكردنی كتیپخانەیهك، كه تییدا كتیپەكان بە ریکوپییکی دانراون. «محەمهەد» بۆ داواكردنی پشتیوانی له «عەمو سەعید» ھات - لەلایەن «عەموو سەعید» ھوھ دوو كتیپی رۆمان و كتیپییکی فارسی لەسەر سۆفیگەری، ھەرۆھەھا كۆلێك سەرنج و ھاندانیشی وەرگرت. ئەو رۆژە تەنانەت جادوی خانووی «عەمو سەعید» یش نەیدەتوانی کاریگەری لەسەر ھەستی تووپرەیم ھەبیت. ھەموو بەیانی ئەو رۆژە لەگەڵ دایكەم شەرم كەردبوو. دەمەویست شەوھەكە ی پرۆم بۆ مائی یەكێك لە ھاوڕۆی نزیكەكانم. ئەو ھاوڕۆیەم ھەفتەھەكە تر دەرویشت و من و دوو ھاوڕۆی ترمی بانگھێشتكەردبوو شەو پێكەوھە بین. بە دایكەم وت «خۆ میوانی نییە، ھەموومان كچین»، بەلام نازانم بۆچی دایكەم وتی دەبیت لە مالهوھ بیت، لەبەرئەوھوو تاسەمی كەردبوو. دروست نەبوو، ئەو ھەموو كاتە مندالەكان دوور لە دایك و باوكیان، كاتیكیش بۆ سەردان دینەوھە ھیچ كاتیك لەگەڵیان بەسەر نەبەن. زۆر لە دایكەم پاراموھە «تکایە، دایە تکیاھە». دایكەم تەتوندی وتی: «وتەم نە، ئیتر تەواو ھیچ مەلئ». وەك ھەمیشە تەواو بوو: بە گریانوھە، تاوانباركردنی بەكتر و بێدەنگیەكی درێژ، كەشەكە ی داگیركرد.

وھختێك لە مائی «عەمو سەعید» دانیشتین دەستبەكرد بە گالته پێكردن، سەبارەت بە دواھەمین دەرکەوتەم لەناو تەلەفزیۆن. چەند رۆژ پێشتر لەگەڵ باوكم و كۆمەلێك ئەمریكی بۆ چاوپێكەوتنیكی تاران پێكەوھە رۆشتینە دەرەوھە. لە ھەوالەكاندا نیشاندارا و منیشی تێكەتبووم. باوكم وتی «زۆر بەی كات كە بێگانەكان سەردانی ئێران دەكەن، دەیانبەن بۆ باشترین شوپنەكانی شار، بەلام ئێمە لە ھەژارتەین بەشەكانی شار دەستمانپێكرد، تا ئەم ئەمریكیانە تۆزێك بیریكەنەوھە. ھەندێك سەریانسورما بینیمان تاران چەند شارێكی گەنجە. كچەكە ی خۆشم بایەخی نەزانی، بۆیە وابزانم پتویستی بە وانەھەكی فێركاری میژوو ھەبە». «عەموو سەعید» بە ھێمنی پرسی «راستە؟ كەس چاوەروانی شتیكی

وا له كچىكى گهنجى خویندهوار ناکات». دایکم مؤپه‌ی لیډه‌کردم. «عمو سه‌عید» یش باسی ده‌ستپیکرد و وتی چۆن پاشاکانی قاجار ئیره‌یان وه‌ک پایته‌خت له‌سه‌ده‌ی هه‌ژده‌هه‌لبژاردوو، تاران له‌وه‌سه‌رده‌مه‌ دپهاتیکى بچووکى پر له‌باخى جوان بووه‌ و خه‌لکه‌کەى بۆ پاراستنى خوڤان له‌ده‌ستى هپشبه‌ره‌کان له‌ناو ئه‌شکه‌وته‌کان ده‌ژيان.

باوکم به‌ساردى وتى — دياربوو ده‌به‌ويست ئه‌و توورهبه‌بیده‌نگه‌ی نتيوان من و دایکم به‌رووى خوڤى نه‌هپنيت __ «هه‌لبه‌ت له‌و شاره‌ کۆنه‌ شتىكى زۆر نه‌ماوه». «عمو سه‌عید» یش وتى «راسته»، «بۆمان ئاسانتره‌ ته‌نها شانازى به‌شکۆى رابردوومان بکه‌ين، تا نه‌وه‌ی بپاريزين. سه‌ده‌يه‌ک له‌ لابردنى قاجاره‌کان تپه‌په‌نه‌بووه، که‌چى هه‌موو بيناکانيان به‌ناوى پرۆژه‌ى مؤديرنکردنه‌وه له‌ناوچوو». باوکم وتى که‌هه‌چ پلاتىكى گشتى بۆ شار نه‌بووه، به‌لکه‌ کوپرانه‌ گه‌وره‌بووه‌ته‌وه. باوکم به‌شانازيه‌وه‌ وتى ئه‌ندازيارىكى به‌ويژدانى ئه‌لمانى وه‌رگرتوه، تا نه‌خشه‌يه‌کى پينج ساله‌ و نه‌خشه‌يه‌کى 25 ساله‌يان بۆ بکيشيت. باوکم و «عمو سه‌عید» پیکه‌وه‌ قسه‌يان ده‌کرد و جارجار روويانده‌کرده‌ دایکم و دایکيشم دياربوو زۆر ئاره‌زووى قسه‌کردنى نيه‌ سه‌رپىكى ده‌له‌قاند، مينيش تاو تاو خوڤم هه‌لده‌قورتانه‌ ناو گه‌فتوگۆکه‌ و ده‌هاشمه‌وه‌ده‌ر. باسى تاران له‌سه‌رده‌مى راپه‌رىنى ده‌ستوورى 1905 و 1911 دا کرا. «عمو سه‌عید» پيوتين «هه‌ر باخ و پارکىک له‌م شاره، يادگارپىكى له‌و راپه‌رىنه‌ هه‌يه، هيوادارم روڤى باوکه‌کامان ئه‌م شاره‌يان به‌جى نه‌هپشبت».

زۆر له‌سه‌ر باخه‌کانى تاران قسه‌يان کرد — به‌ويپه‌يه‌ى ببوون، هه‌م به‌ شوپنى په‌ناو هه‌م گۆر بۆ ده‌ستوورخوازه‌کان — به‌لام ئه‌و شه‌وه، من به‌س بيرم له‌وه‌ ده‌کرده‌وه، که‌ نه‌رويشتم بۆ مالى هاوړپیکه‌م. کاتىک ئاماده‌بووين پرۆين، پرپارمدا هه‌رچى زووتر تاران به‌جپيتم.

من، باوکم و «پووره‌ نه‌فيسه» له‌به‌ر هه‌يوانى رپستورانپىكى شيك دانيشتين.

وهك زۆر له شوئنه شيكه كانى ترى تاران، ئەم رېستورانهيش ناوهكەى بيانى بوو «سۆرېنتۆ». نەمدەزانى داىكم له كوييه. ئەم ماوهيه باوكم و «پووره نەفيسه» زۆر پيپكهوه نزيكبوون. لهو كاتهوه باوكم ببووه سهروكى شارهوانى و پهيوهنديان نزيكتر ببووهوه. «پووره نەفيسه» حەزى له ميوانى و ستايشى پياوه دەسهلاتدارهكان بوو، جوانيش دەيزانى چۆن گەمەيان لەگەڵ بكات.

باوكم كه له نتيوان ئارهزووى تېگه‌يشتن و هاوكاريكردنى داىكم و رقهه‌لگرتنى له هه‌لسووكه‌وتى داىكم له‌گه‌لدا گيرى خواردبوو، ناومئيديه‌كه‌ى به‌ خه‌لكى تره‌وه له‌بېرده‌برده‌وه. من هه‌ستده‌كەم به‌ ئەنقه‌ست واپنه‌ده‌كرد، به‌لام به‌ميش‌پوازه‌ ده‌يتوانى كه‌سيك په‌يدا‌بكات هاوده‌ردى بكات. باوكم خوئيشيرين و رووخوش بوو، زۆرتر له‌ داىكم خووشى هه‌بوو، به‌لام داىكم ده‌توت په‌يمانى به‌ستووه، هه‌رگيز خاوه‌نى خووشى نه‌بیت. «پووره نەفيسه» حەزى لېبوو پيپكه‌ئيت، بخواته‌وه، قومار بكات و پروات بۆ سينه‌ما و مستقال. چيژى له‌و ژيانه‌ خووشه‌ وه‌رده‌گرت، كه‌ باوكم ئاره‌زووى بوو، كاتيك داىكمى هينا، ئەو ژيانه‌ خووشه‌ى كه‌ خيزانه‌ وشك و تونده‌كه‌ى له‌ ئەسفه‌هان به‌ توندى ره‌تيانده‌كردوه، بۆيه‌ له‌و كاته‌دا كه‌ له‌گه‌ل داىكم هاوده‌ردى ده‌كرد، چيروكى ئەوه‌ى بۆمان ده‌گيپرايه‌وه، كه‌ چۆن باوه‌ژنه‌ خراپه‌كه‌ى داىكم، هه‌موو ميرا‌ته‌كه‌ى بردووه. له‌گه‌ل پووريشم گه‌مەى ده‌كرد و ئەويش له‌ به‌رامبه‌ر دا گرنگيده‌دا به‌ باوكم. به‌رامبه‌ر من دانيشتن. هه‌ستم به‌ به‌رپيژيى ده‌كرد، كه‌ ئەو ئيواره‌يه‌ له‌گه‌ل دوو كه‌س له‌ خووشه‌ويسته‌كاهم. هه‌رگيز له‌گه‌ل دايه‌پياره‌كه‌م گه‌رموگوپ نه‌بووم، هه‌ميشه‌ زۆر ساردوسپ و به‌ونه‌هاد بوو، به‌لام زۆر حەزم لېبوو بپۆم بۆ مالى «پووره نەفيسه» و دەمه‌ويست خووشالى بکه‌م. چاوه‌كانيان ده‌گه‌شايه‌وه و له‌سه‌ر من بوو، چونكه‌ ئيستا من ناوه‌ندى ستايشه‌كانيان بووم، به‌لام له‌و نتيوانه‌دا شتيك هه‌بووه، كه‌ هيچ په‌يوهنديه‌كى به‌ منه‌وه نه‌بوو. ورژانتيكى بيدنه‌نگ ده‌رده‌كه‌وت، كه‌ به‌س په‌يوهندى به‌وانه‌وه هه‌بوو: پياويكى سه‌رکه‌وتوو، قۆز و

گەنج، لەگەڵ ژنیك كە كاتىكى خۆش بەسەردەبات و ئەوى تر ستایش دەكات. هەرچەندە دەزمانى هیچ شتىكى خراپ ناكەين، بەلام هەستىكى تاوان پيمەوه لكاوو. پەيوەندىيەكەيان لە سنورىكى تايبەتى هاوړپيەتى پيشتەر نەپړويشت. بەلام شتىك كە گومانى دەهيئاىه پيش نەبوونى دايكم بوو لەو شوينه. زور پيش ئەوى كە باوكم خيانهت لە دايكم بكات، دايك و باوكم رېگاگەيان بە خيانهتى سۆزى قيرتاو كړدوو. جيگاي «پووره نەفيسە» ژنىكى تر دەيگرپتەوه — سكرپتەكەى باوكم، هاوړپيەكى دايك و باوكم — كە بەرامبەرم لەسەر مېزنيك دانيشتوو، ستايشيان دەكردم. زور سەيره چون لەبىرى مندا هەموويان لەيەك دەچن، بەرامبەرم لە تەنيشت باوكم دادەنيشن، پيدەكەنن و لەبارەى منە بە سېهەم كەس قسەدەكەن و نازناوەكەم بەكاردەهيئن: نازى. لەم ساتەندا هەرچەند هەولمەدا باوكم و ئەو ژنەى تەنيشتى خۆشحال بكەم، بەلام هەميشە هەستم بە قورسى نەبوونى دايكم دەكرد.

چەند روژ دواى ئەو شەوئى ريسټورانټى سورپنتو، دايكم و «پووره مينا» و «مۆنير جون» لە هۆلەكەمان كۆبوونەوه. دايكم جەزوى قاوئەكەى لەسەر غازەكە گرتوو، قسە لەبارەى «پووره نەفيسە» دەكەن. «پووره مينا» دەليٽ «نېژهت»، تۆ هەرگيز بەرامبەر نەفيسە بۆ بابەتەكانى خيزانى نەوهستايټ، چەند خۆى و دايكى خراپ بوون لەگەلت، بەلام ئيسټا جياوازه. ئەمە مېردى تۆيە و تۆ نايٽ پيدەنگ بيت.»

دايكم دەليٽ «بۆ من تەنانەت سوكاىەتية دانيشى پياينيم، باشتري وەلام ئەوهيه، خۆم و نيشانبدەم كە نەزمانيوه.»

دايكم تيبينيهكەى «پووره مينا» بە جولاندنەوهى دەستى كۆتايى پيدئيت و ئەو چيروكەى چەندجار بۆي گيرابووينەوه، ديسان دەگيرپتەوه. باسى ئەوه دەكەن، زردايكەكەى لە سەردەميكددا پەيوەندى هەبووه. دەليٽن باوئەكەى دايكم «فیردەوس» لەبەرچاو دايكم و گەنجترين براى باوئەگەرەم ريسوا

دهبیت و هه‌ره‌شه‌ده‌کات به هاوسه‌ره‌که‌ی ده‌لێت. به‌پێی قسه‌ی دایکم، باوه‌ژنه‌که‌ی روداوه‌که‌ی گوڤری و وتی که هی‌وه‌ره‌که‌ی له‌ پشت سه‌ری قسه‌ی بلاوکرده‌وته، چونکه پێشینه‌یه‌که‌ی ره‌تکرده‌وته‌وه. ئەم تاوانکرده‌ش بووه‌ هو‌ی دوورخستنه‌وه‌ی هاوسه‌ره‌که‌ی و براکه‌ی.

دایکم قاوه‌که‌ تێده‌کاته ناو سێ کوپی بچوک و له‌وکاته‌ی ده‌یداته ده‌ست «پووره‌ مینا» و «مۆنیر جوون» ده‌لێت چۆن باوکی ئەو ئیواره‌یه‌ بێحه‌وسه‌له‌ له‌ناو باخه‌که‌ له‌گه‌ڵ دایکم دێت و ده‌روات و لێیده‌پرسیت چی ده‌زانیت و دایکم هیچ نالێت. دایکم بۆ ئەمه‌ شانازی به‌خۆیه‌وه‌ ده‌کرد. ده‌یوت هیچم نه‌درکاند. تۆنی ده‌نگی، که‌ نیشانه‌ی شانازی تێدا سه‌دای ده‌زرنگایه‌وه‌، وه‌ک ئەو کاته‌یه‌ که‌ ده‌یوت چه‌زی له‌ بۆنی جگه‌ره‌ هه‌یه‌، به‌لام هه‌رگیز جگه‌ره‌یه‌ کیشی نه‌کیشاوه‌. بۆچی؟ بۆچی هه‌چی نه‌وت؟ ئەگه‌ر له‌ باوکی ئەم نه‌ینیه‌ی شارده‌وه‌، بۆچی بۆ خه‌لکی تری باسده‌کات؟ هه‌ندێچار لوتبه‌رزیه‌که‌ی له‌ داخ له‌ دلێه‌که‌ی جیا‌نه‌ده‌کرایه‌وه‌.

له‌خۆم ده‌پرسم ئایا به‌ نووسین سه‌باره‌ت به‌و، به‌ شکاندنی ئەو بێده‌نگیه‌، خه‌ریکم نه‌ینیه‌که‌ی ده‌رده‌خه‌م و بۆ دواهه‌مین جار به‌رامبه‌ر دایکم ده‌وه‌ستم. ئێستا له‌و بره‌وايه‌دام که‌ تێمه‌ ناتوانین به‌رامبه‌ر به‌و هه‌قیقه‌تانه‌ که‌ ده‌یزانین بێده‌نگ بین. دایکم له‌ راستیدا بێده‌نگ نه‌بوو. به‌ شیوازی خۆی نه‌ینیه‌که‌یانی ئاشکرا کرد، به‌ گیرانه‌وه‌ی ئەو چیره‌که‌ که‌ چۆن بێده‌نگ بوو به‌رامبه‌ر ئەو رووداوه‌. به‌لام چی رویده‌دا ئەگه‌ر به‌رامبه‌ر باوه‌ژنه‌که‌ی بوه‌ستایه‌ و چ هه‌ستیکه‌ ده‌کرد و نیشانی بدات که‌ هه‌چی نه‌بووه‌؟ چی رویده‌دا ئەگه‌ر منیش له‌سه‌ر ئەم بابته‌ به‌رامبه‌ر باوکم بوه‌ستایه‌م؟

ئهو شوینه‌ی ئێشی باوکم، هه‌چ کاریگه‌ری له‌سه‌ر دانه‌نابوو، ئەسفه‌هان بوو. کاتی‌ک سه‌ردانی خزمه‌کامان ده‌کرد، ده‌توت بۆ چه‌ند روژ هه‌چ شتی‌ک نه‌گۆراوه‌. من و «مه‌مه‌د» له‌ مالی ئەم خزمه‌مان ده‌رۆشیتین بۆ ماله‌وه‌

ئەو خزمەكەى ترمەن. ئامۇزاكانم و مامە گەنجەكانم گوڤارى خۇيان هەبوو بىلاوياندهكردهوه و بە دەستى خۇيان دەياننوسى. سىستىمىكى كىتبخانەيى كارامەيان دامەزراندىبوو، كە لە مالى دايە گەورەمان و دوو مامى گەورەم لقى هەبوو، هەفتانە كۆبونەوهەيان دادەنا و زۆر بەجدى باسى ئەدەب و فەلسەفە دەكر. كاتىك ئىمە دەپۆشتىنەوه بو ئەسفەهان، رۇژانە ئەم كۆبونەوانە دەكران. لە كاتى نانى بەيانى و نىوەرۆ، لە شەقامەكان و رۆشتن لەم شوپنە مېژووويانە بو شوپنىكى تر، ئىپواران لەسەر هەيوانەكە، شەوان لە هەيوانى قاتى سەرەوه و لەژىر ئەستېرەكان قسەمان دەكرد، شىعرمان دەوت و گەتوگوڤمان دەكرد. بېرەوه رېبەكانى من لە ئەسفەهان ئەمانەن: وەستان لەگەل «مەهدى» ئامۇزام لەسەر قادرمەكانى ئەو هەيوانە، كە دەپۆشتە ناو باخەكە، بە دەنگى بەرز خویندىنى شىعرەكانى «فروغ فروخزاد»، رېپۆشتن لەو جادە گەورەى تەنىشت زايەندەرود لەگەل «مەجىد»ى ئامۇزام و گەتوگوڤردن سەبارەت بە شىعر، وەستان لە تەنىشت مېزى ناخواردنى بەيانى لەگەل ئامۇزا «نەسرین» لەو كاتە كە دايكى لەناو چىشتخانە دەهات و دەروپشت، باسكردنى سارتەر، كامۆ و دۆستۆبىقسكى، هەستىكى گوناھ كە لە ئامادەكردنى نانى بەياندا كۆمەكى ناكەم.

دوو سال دواتر لەهەمان هەيوان، مامم كۆبونەوهەيەكى خىزانى رېكخست، تا وتارىكى «مەهدى» كە لەناو گوڤارەكەيان نووسىويه بخوینتتەوه. «مەهدى» نووسىبووى «بوئەوهى مروڤ بتوانتت بژىت دەبىت هيوای هەبىت، ئىمە هيوامان نىبە...». گلەيى لەو بارودۆخ و جەوهى ئەسفەهان كردهبوو، كە ناھىيان گەنجەكان گەشەبەكن، هاوكات لە چىژى گەنجبوون و ژيانىكى جياواز لە دايك و باوكيان بىبەش دەكرىن. مامم پروويكرده من و بەگالتەوه وتى با لەم خافە تارانىبەوه دەستىبەكەين. ئايا دەتوانرئت شوپنىك كە ئەم چەشنە نووسراوانەى تىادا بە ئازادى بىلاودەكرىتتەوه و گەتوگوڤى لەسەر دەكرىت، بخنكىنرئت؟

دایکم هه‌میشه له‌م بیره‌وهریانه‌مدا ئاماده‌گی نییه. دایکم حه‌زی لئ نه‌بوو که من ئه‌وه‌نده هۆگری خیزانی باوکم بووم. وایده‌زانی خه‌ریکم به‌م شێوازه به‌رگری ده‌که‌م. دواتر گله‌یی ئه‌وه‌ی ده‌کرد من و براه‌کم هه‌رگیز بۆ بنه‌ماله‌ی دایکم ئه‌و ریز و سۆزه که بۆ خیزانی باوکم هه‌مانبووه، بۆ ئه‌ومان نه‌بووه. به‌لام دیمه‌نێک هه‌یه هه‌رگیز له‌بیری ناکه‌م. له‌یه‌کیک له‌سه‌ردانه‌کانی هاوینانه‌ماندا بوو بۆ ئه‌سفه‌هان، دوا‌ی خواردنی نانی شه‌و دایکم له‌ ژووری خواردن تا هه‌یوانه‌که به‌ قاپیکی بچووکی پڕ له‌ هه‌رمیی قاشکرواوه‌وه که‌وته شوینم و له‌هه‌ر مه‌ودایه‌که‌دا ده‌وه‌ستا تا به‌ چنگاله‌که هه‌رمییه‌ک بکاته ناو ده‌مم. ئاگاداری نیگا‌کانی مامه‌کانم و ئامۆزاکانم هه‌م. له‌ کۆتاییدا به‌ ئاماژه‌یه‌کی شانۆیی نیشامدا، تکایه‌ سه‌یری گرفتاری و دلسۆزیم بکه‌ن. خۆم دایه‌ ده‌ست و به‌رامبه‌ری دانیشتم، تا هه‌رمی‌کان بکاته ناو ده‌مم. بزه‌ی سه‌رکه‌وتوانه و ئه‌و چنگاله‌ی وا ده‌پۆشیسته ناو ده‌مم و ده‌هاته‌ده‌ر، به‌جوانی له‌بیر ماوه. له‌یه‌کیک له‌ ده‌فته‌ری بیره‌وهریه‌که‌ماندا که زۆر بۆم سه‌رسوو‌په‌ینه‌ره، چۆن دوا‌ی ئه‌م هه‌موو سألّه له‌ناو نه‌چوو، نیو لاپه‌ره‌م به‌مه پڕ کرده‌ته‌وه:

من رقم له هه‌رمییه

من رقم له هه‌رمییه

من رقم له هه‌رمییه

من رقم له هه‌رمییه

من رقم له هه‌رمییه

و نیوه‌ی لاپه‌ره‌که‌ی تر نوسیومه:

من هه‌رمی ده‌خۆم

من هه‌رمی ده‌خۆم

من هه‌رمی ده‌خۆم

من هه‌رمی ده‌خۆم

من هەرمی دەخۆم...

ئەم بېرەوهرىيەيش بە بېرەوهرىيە تر شۆردراوہ تەوہ: شەپۆلى ھاوہەردى و تىگەيشتنەکانى مام و ئامۆزاکانم. گەفتوگۆ لەسەر حىجاب، پەيوەندى نىوان ژن و پىياو، سۆز و ھتد... دەکەين.

ھەفتەيەك پيش ئەوہى بڕۆمەوہ بۆ بەرىتانىا، خىزانەكەم سەردانى پزىشكىكى دەروناسيان کرد. لەراستىدا دەروناس نەبوو، پزىشكى نەخۆشىيەکانى دەمار بوو، ھاوکات کارى لەسەر نەخۆشىيەکانى دەرونىش دەکرد —زۆر بەناوبانگ بوو، ھاوړپى زېبراگەى داىکم «خالۆ عەلى» بوو. بى ھىچ پىويستىيەك ھەروا ھەلمانبژارد، يەكەم چونكە ھەموومان ساخ بووين، دووھەم چوون ھىچ سوودىكى نىيە، سىھەم بۆچى كەسيك بىھويت نەيىيەکانى ژيانى كەسايەتى خۆى ئاشكرا بكات؟

ھەموومان لە نوسىنگەكەى لەگەڵ «خالۆ عەلى» دانىشتبووين. دواى كاتى ئىشكردنى فەرمى خۆيەتى، ئىمەش تۆزىك بەلەمانە (داىك و باوكم دەبا لە كۆبوونەوہەيەكدا بەشدارىيەكەن). كۆمەلىكى زۆر راويزكارى باوكم بەم دەرتەنجامە گەيشتوون كە لەوانەيە راويزى پزىشكى يارمەتى داىكم بدات. ھەستدەكەم لەو كاتەوہ بووہ بە سەرۆك شارەوانى و ھەستى ئەوہى كە دەتوانىت لە مەيدانى سىياسىدا گۆران دروستبكات، ئەم ھەستەشى بۆ دروستكردووہ، كە دەتوانىت لە ژيانى كەسايەتى خۆشيدا گۆرانىك دابىنىت. ھەر چوارمان لەوى بووين، چونكە داىكم بەھىچ جورىك رازى نەدەبوو، خۆى بەتەنيا چاوى بە پزىشكى دەروناس بكەويت، خالىشم لەوييە، چونكە ھاوړپى دوكتۆرەكەيە و داىكم داواى لىكردبوو لەوى بىت. بەم بىرۆكەيە رازىمانكرد لەگەلمان بىت، گوايە قسەكردن لەگەڵ ئەو پزىشكە، رەنگە گرافتە ھەرەوہزىيەكامان چارەسەرىكات.

مام وتى، دەزانى مندالى ھەرزەكار چۆن و ناھيىلن پشويەك بدەين. داىكىشم زۆر بىئارام وتى لە سەردەمى مندا، تەمەنى ھەرزەكارى بوونى نەبوو،

سهیری وینه کانی سهر دیواره کانی ده کرد. ئیمه بیده ره بهست له وهی ته مه ئمان چه نده گوپراهی لی دایک و باوکمان ده کرد. ئیوهش بهو میرده سه رقاله تانه وه.... دایکم وتی، هه سته که ی سه رقاله؟ ئهی من چی؟ ئهو له به ناوبانگیه که ی چه ژده بینیت و ره خنه کانیش بو منن. ئیداره ی مال و مندالیشی بخه سهر. خالو میهره بانه که م به نه رمیه وه وتی هه موو ئه م شتانه باجیان ده ویت، بویه ئیستاش ئیمه لیره یین. خالم و «پووره نه فیهسه» به دایکمان ده وت «ئیسى».

دایکم زور ئهو زبربرایه ی خوشده ویت و خالیشم زور خوئیشیرین بوو. شیوازی هه لسوکه وتی له گه ل هه موو که سیک به یه ک جور بوو: هه م سه ره خو هه م هاوده رد بوو.

یه که یه که بانگده کراین بولای دوکتوره که. باوکم یه که م که س بوو. هه رکه باوکم هاته دهره وه، دایکم کیشایه لای خویه وه و من بانگکرام. وه ک باوکم و براکه م منیش له وپبووم، تا په یوه ندیمان له گه ل دایکم بو دوکتوره که رونبکه ینه وه. ئه مه ش ته نها ده خوله کی خایاند، له راستیدا نوقم بووم له و روژاندا. منیش هه موو ناره چه تیده کانم و گله ییه کانم بو دوکتوره که وت و له گه ل باوکم هاوده ردیم کرد. وتم بهس خوا ده زانیت چ ژیانیکى هه یه له گه ل ژنه که ی.

کاتیک براکه م هاته دهر، دوکتوره که دایکمى بانگکرد و دایکیشم داواى له دوکتوره که کرد بیته دهره وه. وتی هه یچ شتیکی بو شاردنه وه نییه. پیچه وانه ی ئیمه، ئهو هه یچ نه ئینییه کی نییه، وتی له وانیه ئه وان گرفتیان هه بیت و بیان وه ویت باسیبکه ن، به لام من نیمه. دایکم به بزه یه کیه وه وتی خو ب «ئه حمه د خان» که سیکی گرنگه و کوومه لیک زور ئه رکی هه یه. ئیستا ئه م خانه —مه به ستی من بوو— له گه لا براکه ی له سه ره تای ژیاناندان. نیگه رانی ئه زموونه کانیان و داهاتوو یانن، هه روه ها ده بیت زور بیر له باوکه گرنگه که شیان بکه نه وه، چونکه ئهو هه میسه سه نته ری ژیانیان بووه. به لام من، من ژنه مالداره هه ژاره که م. من

هیچ کەسیکم نییه. هیچ نیگەرانییه کم نییه و هەرگیز هەستم نەکردوو، دەبیت بۆ گرتە کانم گلەیی لای پزیشکێک بکەم. دەستی درێژکردوو بۆ پزیشکەکە و بە بزەییکی ژەهراوی سوپاس لێکرد، پاشان رۆشتە دەروە، ئیمەیش وەك مەر و بز نەوتینە شوینی.

لەناو ئۆتۆمبیلەکەدا باوکم هەولێدەدا پاساوە بهێنیتەووە بۆچوونی بۆلای دوکتۆرەکە. کۆمەڵێک زۆر هۆ و بیانووی هێنایەووە و هەولێدا بیسەلمیبت کە دایکم هەلەیه و بۆ باشی هەموو خێزانەکەیه، بۆیه رۆشتین بۆ لای دەروناس. جاروبار پروویدە کردە ئیمە، تا پشتراستی قسەکە ی بکەینەووە، ئیمەش لەژێر زوانەووە بەهێواشی شتیکمان دەوت، دواتر ناچاربوون ئیمە لەمالەووە دابین و خۆیان بڕۆن بۆ کۆبوونەووە. چاوەروان بووم دایکم شتیک بکات، بەلام هیچی نەکرد. زۆر ساردوسر وەلامی نیگەرانییهکانی ئیمە دەدا، کاتیکی رۆشتن بە ئاستەم دەنگی خواحافیزیه کەیم بیست.

وەك بەرگرییهك له دژی دایکم، «محەمەد» و من شیوازیکی گالته کردمان پەیدا کردبوو، نیگەرانییه کامان بە یاری و نوکتە دەردەبەری. ئەو شەو لە کاتی خواردنی شیودا بە سەردانە کەماندا بۆلای دوکتۆرەکە چووینەووە. «محەمەد» تا توانی قاپەکە ی پر لە برنج کرد و وتی: باش رۆشتە پێشەووە. قاپەکەم لەژێر دەستیدەردەهینا، هەهه! تۆزیکیش بۆ من بێهێلەرەووە! «محەمەد» وتی، ئیستا چی؟ منیش و تم چی ئیستا چی؟ «محەمەد» پرسی ئیستا چی بکەین بۆ دایکم؟ ئەو شەو کۆمەڵێک پلانمان دانا: دەتوانین قالیۆم بکەینە ناو قاوەکە ی، دوکتۆرەکە بانگ بکەین بۆ مالمان و پێشیلین بێنەووە ی بە خۆی بزانی، دایکم تیمار بکات. دەتوانی هینۆتیزی بکات... وتم، ژەر، ئەهه ژەر چی؟ دەتەوێت بیکوژیت؟ نە، تۆزیک پێدەدەین و دواتر رزگاریدەکەین. ئاوا ئیتر نرخێ ژیان دەزانیت، ئیدی دەتیت، ئاه، نەمدەزانی ژیان ئەوێدە بەنرخه. یان ئەهه ئەگەر هەرسیکمان، باوکم، تۆ و من خۆمان بکوژین. وا ئیتر فێردەبیت نابێ وا بکات. بەلێ ئەمە باشترین چاره سەرە.

مه شقکردن بۆ راپه رينتېك

له كۆتايى ئەو ھاوينەدا بەلېنم بەخۆمدا، جارېكىتر ھەرگيز نەگەرېمەو ھە
بۆ مالمەو. لە دواھەمىن ھەفتەمدا، من و داىكم لەسەر رۆيشتنە دەرهو ھە
لەگەل ھاوپرېكانم، يان ھاتيان بۆ مالمەن، سەفەرکردن بۆ ئەسفەھان، رېزدانانم
بۆ داىكم و ھتد... ھەموو رۆژېك بەشەر دەھاتىن، بەلام لەگەلا گەرەمەو ھە
بۆ لانكستر پلانى سەفەرى داھاتووم بۆ تېران دارشت. داىكم لەنامەيەكى
خۆشەويستانەدا پېيوتم بەلالووكى وشك، گۆرەوى خورى (بۆ زستانە ناخۆشەكانى
بەرىتانيا)، چاكەتېك (بەرەنگى شىن، ئەو پەنگەى زۆر ھەزم لېبوو) بۆ ناردووم.
پرسىبووى ھېچ شتېكى ترم دەوئەت؟ ھاوپرېكەى خەرىكبوو دەھات بۆ بەرىتانيا،
بەنيازبوو لەگەلى زنجىرېكى زېر بۆ رۆژى لەداىكبوونم بنىرېت.

ھاوينى سالى داھاتوو، كەمېك پېش كۆتايى وەرزى ھاوين، رۆيشتەمەو بۆ
تاران. بەتەواوى لەبىرم ناىەت بۆچى، بەلام پېدەچېت ھۆكارەكەى ئەو ئاژاوى
زستان و بەھارى 1962 و 1963 ئەو سالى بېت، كە لە ناوھراستى مانگى مايدا
دەستپېكرد و تەواوى موھەرەم درېژەى ھەبوو. ناٹارامى لەپاى تېپەپراندى
ياساى مۆلەتدان بە ژنان بۆ دەنگدان و ھەلۆھاندنەو ھى ئەو ياسايەى، كە
ھەموو ئەندامانى پارلەمان دەبېت

ئېستا كە تەماشاي مېژوو كەمان دەكەم، شتېك كە بۆم سەرسوو پھىنەر بېت
ئەو نېيە دەسەلاندەرە ئاينىيەكان، چۆن بوون لە ئېراندا، بەلكو ئەو سەرسامم
دەكات چۆن ئەو ھەندە زوو شېوازە سېكولارە مۆدېرنەكان، جېگەى خۆيان لە
كۆمەلگەيەكى توندپەوى ئاينى و سىياسەتېكى پاشايى رەھادا دۆزىيەو ھە.
پەھلەوييەكان ياسا ئاينىيەكانيان بە سىستەمكى دادى مۆدېرن گۆرى، بەلام ئەو
پرىنەى لە دامەزراو ئاينىيەكان درا، زۆر سەرەكېتر بوو لە تەنھا ئەم ياسايە.
پېش راپەرىنى دەستورى، مەلاكان نەك تەنھا سىتمى دادپەروەريان شىرازە

دەکرد، بەلکو فەرمانیان پێدەدایت چۆن دەبیت لە دنیا بڕوانیت. لەهەمانکاتدا هەندیک لە مەلاکان دەیانویست سیستمە کۆنە کە پياريزن، لەوانەشە دروستبیت گەر بێژین، ئەگەر لەناو بچواوە ئەوانیش نەدەمان، هەندیکی تریشیان گۆرانیان هەلبژارد و زۆر چالاکانە لەم مەملەتییەدا بەشداریانکرد.

لە سەردەمی راپەرینی دەستووربەووە تا شۆرشى سالى 1963 و راپەرینی ئیسلامى 1979، ئەو مەملەتێ توندوتیژ و خۆبناوایانەى ئێرانىيان دابەشکرد، تەنها سیاسى نەبوون، بەلکو کولتورى و ئایدۆلۆژیش بوون. ئیستا هەقیقەت ئەوەبوو کە بزافى بەمۆدێرنکردن پێش پەهلهوهى هەبوو، دواى ئەوانیش نەهوستا. مافى ژنان، مافى کەمینهکان و کولتور سەرەکیترى مەیدانەکانى ناوکۆکى بوون. لەو هاوینە رەشەى 1963دا «ئایەتوللا خومەینى» و پشتیوانەکانى جەورى سیاسى و زالبوونى بێگانەکانیان پەيوهست دەکرد بە ستایلى ژيانى (شا)وه، چوون فەرمانى لابرەدى حىجاب لەلایەن باوکى شا، حەزى شا لە یانەکان، بەخێوکردنى سەگ (لە ئیسلامدا دەلێن گلاوه) ئەدگارى ئەو بوون. ناپەزایى خۆیان دژى فیلم و سینەما، موسیقا و رۆمان دەربەرى و ئایدیای مافى کەسایەتیان هەجوکرد.

حکومەت بە نا ئارامییەوه وەلامیدایەوه و ئەو یاسایەى پوچکردەوه، بەلام شا نەیدەویست خۆى بدات بە دەستەوه. دواى ماوهیەکی کورت پێشنياریکی گشتیتر و تازەترى هێنايه پێش: راپەرینی سپى. شا بریاریدا بە ريفراندۆمیکی گشتى خەلك دەنگبەدن.

راپەرینی سپى كۆمەلێك كاری مۆدێرنى تىادا بوو: دووبارە دابەشکردنى زەوییهکان لەنێوان دێهاتییەکان، دانى مافى دەنگدان بە ژنان و کاندیدکردنى خۆیان وەك پارلەمانتار، میلیکەردنى سەرچاوه سروشتیەکان، دامەزراندنى هەلمەتى قەلاچۆکردنى نەخویندەوارى بۆ خویندەوارکردنى خەلکى شار و دێ، سیستمیکی بەشدارى لە بەهرهوه ریدا، کە بەپێى ئەوه کرێکارەکان دەیان توانى لە بەهرەى کارگاكان بەشداریبکەن. دوژمنەکانى شا دەیانوت ئەم پلانى بە پشتیوانى سەرۆك «کەنەدى» دەکریت. هەندى لە راپەرینی سپى پشتیوانیان کرد، چونکە لەو بروایەدا بوون دەبیتە هۆى پێشکەوتن، بەلام هاوکات لەو

بروایه شدابوون، که راپه رینیک له لایه ن چینی سه ره وه نه نجام بدریت، گرفته کانی ولات چاره سهر ناکات.

رۆژی 26 ژانیوهری 1963 بۆ ریفراندۆم دانرا. هاوکات میلیگه راکان و چه په کان به هوئی کوده تای 1953 که «موسه دهق» ی لبرد و شایان هیئیه سهرکار دیسانه وه لاوزببوون، مه لاکان زۆر به هیواشی پشتیوانیان بۆ بازاریه کانیاں کۆکردبووه وه. له 23 ی ژانیوهر، لایه نگرانی «خومه ینی» بۆ ده برینی ناره زایه تی دوکانه کانیاں داخست. به داویدا خو پیشاندا ن و ئامۆژگاری هاندەر له لایه ن مه لاکانه وه ده ستیییکرد. به ره نگراری له نیوان پۆلیس و خه لک دروستبوو، بووه هوئی ناره زایه تی توندوتیژتر له شاری ئاینی «قوم» دا. دوا جار ده ره نه نجامی ناره زایه تییه که داخستنی خویندنگه ئاینیه کانی لیکه وه ته وه.

جیاوازی نیوان ژیان له م سه رده مه مێژووییه و ره نگدانه وه له نه نجامی کاردا، سه رسوورپه یته ره. له بییری مندا زۆریک له رووداوه کانی نه و بههار و هاوینه له رۆژانی مانگی جون ده ستیا نییکرد و له پینجی مانگی جونا، گه یشتنه لو تکه. نه و که سانه ی له و سه رده مه دا ده ژیان نه یانده توانی به ته وا وه تی تیبگه ن ده یانه ویت چی نیشانده ن. نه و رۆژانه بۆ من ساتیکی زۆر شیتۆکه بوون، چوارچۆپه یه کی نارێک بوو، پێویستی به ده ستکاری و جیه جیکاری هه بوو، تا مانایه ک بدات. ته نانه ت ئاشکرا بو و شتیکی گرنگ خه ریکه روده دات. بۆ یه که مچار ده متوانی که لینی نیوان دنیا ی سونه تی و مۆدیرن بدۆزمه وه، هه لبه ت پیکه وه بوون و من هه یچ نه رخیکم بۆ دانه نابوو. ئیستا ده توت هه موو روداوه کانی راپه رینی ئیسلامی 1979 له پێوه ریکی بچوو کتردا پێشوه خت خه ریک بوو خوئی نیشانده دات.

بیروکه ی من له سه ر مسو لمانی سونه تی له بنه ماله ی باوکمه وه وه رگه راوه. له بیر و بۆچونه کانیاندا توندبوون، به لام تاراده یه کیش به رامبه ر نه زمونه رۆشنه یه کیه کایه منداله کانیا ن نه رمبوون. دایکی باوکم هه موو منداله کانی خو شده ویست، هه م خواناسه کان هه م بێتاینیه کانی. ئامۆزاکانم له نه سفه هان

دژى بەخشىنى مافى دەنگدان بە ژنان نەبوون. ئەو كەسانە كىيىبون كە بەرۆكيان بە ژنانى وەك دايكم دەگرت و دەيانوت سۆزانى؟

تەنانت كۆبۇونەوەكانى مالى ئىمەش دەتوت وەك دۆخى ولات هەلچووه. باوكم لە جارانى زۆرتەر سەرقالبوو. بېجگە لە سەرۆكى شارەوانى، ببوو سەرۆكى كۆنگرەى ژنان و پياوانى نازاد: گروپىك بوون پشتيوانىان بۆ چاكسازيەكانى شا دەدۆزيبهوه و لىستىكيان لە كانديدكانى حكومەتى تازه دروستكردبوو.

بابەتى ئىترانى هەقىقى ناوهرۆكى هەموو باسەكانى دايك و باوكم و هاوريكانيان بوو. كاميان ياسايىتر بوو: سوننەتە كۆنەكان كە شا لەسەريان دەسەلاتى خۆى دامەرزاندبوو، يان فەرمانە ئىسلاميە توندەكان ئىستا كە سەبارەت بەو پرسيارانە دەنوسم دايك و باوكم زۆركات لە ژياندا دووپاتيان دەكردەوه، حەزەدەكەم چەند پرسيارىكى خۆشم بخەمە سەرى: فيردەوسى لەگەل ژنە نارەزوبازەكانى و شا و قارەمانەكانى پيش ئىسلام دەيهويّت چيمان پيلىيت؟ يان ئيرەج ميزا شاعيري گالتهباز بە تەنزەكانى بۆ مەلاكان و دوورويى ئاينى؟ يان عومەر خەيام شاعير و ئەستېرەناس، كە هاغاندەدا بەرەنگارى بەسەرچوونى ژيان بە خواردنەوهى شەراب و عەشقبازي بكەين، يان شاعيره سۆفیهكانى وەك رۆمى و حافز كە لە شيعرەكانياندا دژى توندوتىژى ئاين شۆرشيان كرد؟ ئەمانە چيمان بۆ دەخەنەروو.

«هەرگيز بەم ئاينىيە فيلبازانە برۆا مەكە، هەموو ژيانيان لەسەر گزى و فيلە».

دەمتوانى دەنگەكان لە هۆلەكە ببيسم. «چۆن دەتوانى برۆا بە شا بكەى، كاتىك دەيهويّت نازادى دەنگدان بە ژنان بەدات؟ مەگەر پياووەكان لەم ولاتەدا نازادى دەنگدانيان هەيه؟ لەم چەند سالاەدا، چەند هەلبژاردنى نازادمان هەبووه؟».

گفتوگوكان هەروا بەردەوام دەبوو و دەگەرا، پرسيارەكان دەگوڤان، گەرانەوه بۆ پرسيارى برۆا و گوڤانى خەلكى ئيران، كە بەتین پشتيوانى سەرۆكيك دەكەن بەس، بۆئەوهى دواتر لە خراپترين دوزمنى پشتيوانى بكەن، باسى گەرميان بوو. زۆركەس لە توندوتىژى لايەنگرەكانى «ئىسلامەكان» سەريان سوردەما. لە ژنانى بېحيجابيان دەدا و ئاگرين بەردەدايه دامەزراره حوكميهكان.

شتیک که زۆر باش له و هاوینه دا له بیرم ماوه — له وانهیه له بهرئهوه و زۆرباش له بیرم مایت، چونکه تهنها دواى چه ندين سأل دواتر هه قیقه ته که یه بو ئاشکرا بوو — بۆچوونی «ئاغای مێشگینی» هه و آلنێر بوو. وتی «ئهوه سه رنجراکیش نییه ئه م مه لایانه چه ند به هیزن، به لکو ئه وه سه رنجراکیشه چۆن له ماوه یه کی کورتدا سیکولاره کان توانیان به سه ر خه یالماندا زالبن». «ئاغای مێشگین» خۆی نه پتوانی به چاوی خۆی هاته نه دی قسه کانی بینیت — چه ند سالتیک دواتر به شپړه نه چه کۆچی دواپی کرد — به لام ته نانه ت دواپی راپه رینی ئیسلامیش، شانشینه ئه کادیمی و کولتوریه کان به سه ختی له لایه ن سیکولار و بیانیانه کانه وه حکومیان به سه ره وه ده کرا. ته نها له م به شاندا ئاینیه کان زۆر لاواز مانه وه و که م که م به هۆی ئه وانه وه بوو سیکولاریزم دیسان هاته وه و ئیسلامیه کان دژیان وه ستان.

له یه کیک له م کۆبوونه وه و گفتوگۆ گه رمانه دا بوو، یه که مجار چاوم به ئه ندا میکی تازه ی باز نه یه کی دایک و باوکم که وت، پیاویکی سه رسوپه ی نه ر بوو، قژی له دواوه زۆر رووابوو، ده نگیکی خوار ی هه بوو. زۆر چه زم لینه بوو. قه له بوو. سکی له کراسه سپیه که یه وه هاتبووه ده ر و بۆیناخه که ی زۆر به توندی له ده وری ملی به سه تبوو. شتیک که زۆرت له بیرم ماوه چاوه کانیه تی، زۆر به ئاره زوو وه سه یری منی ده کرد. هه موو شتیکی ده توت جوړیک له وه ی شه ی تانی تێدایه، ده توت جینیکی ئه هریمه نی، ده یه ویت خۆی له ناوی رزگار بکات و بیته ده ر. وتیان ناوی «ئاغا ره حمان» ه.

بازرگانی فه رش بوو، ده یانوت هیزی روخی هه یه: بانگی جنۆکه ی ده کرد، به یارمه تی قورئان، داها تووی پێشبینی ده کرد. زۆر زوو بوو به یه که م که سی بر واپێنکراوی دایکم. له ریگه ی خزمیکمانه وه یه که مجار دایک و باوکم بینیان. دایکم کاتیک چاوی پێکه وت، ده سه تبه جی بزه یه کی به خیره اتن که وته سه ر لیوی. روخساری باوکم زۆرت هه زه لی بوو. کاتیک «ئاغا ره حمان» هات به ره و رووم، بو ماوه یه کی زۆر ده ستمی توند له ناو ده ستی خۆی راگرت. وتی «ئه مه خامه بچوکه که یه، به راستی سه رنجراکیشه»، ده ستی ته ره بوو.

«ئاغا رحمان» له سالانى داهاتوى ژياماندا وهك پشيله چيشاير⁽⁸⁾ دهردهكه وپت و وندهبیت. له چهند شوپنكى ناو بیره وه ریه كانی باوكمدا ناویراوه: «رهحمان بۆ چهند خوله كيك سهرى ناوچاومى كرد، دواتر سهرى ناو دهستمى كرد». «چهند شتى سه بارهت به كه ساپهتى من وت و دواى ئه وه دهستىكرد به وتنى گرفته كانم له دهوام. ناوى ئه وه كه سانهى برد، كه دوژمنى خوینى من و وتى شالاپه نى منه و خوئنه ده مه دهست درۆ و بوختانى ئه وه كه سانه وا دژى منن، به لام له م شپره دوژمنه كانم دهپه نه وه و پپوتم باشتروايه واز له ئیشه كه م به پم». باوكم زور ئاگای له «ئاغا رحمان» بوو، شكى هه بوو، چونكه ئه م زانيارانهى به بوئنهى دهسه لاته پيغه مبه رانه كه يه وه نه بوو، به لكو بۆ ده زگای زانيارى ساواك ئيشيده كرد. باوكم له دهفته رى بیره وه ریه كه يدا نووسيوپه تى، كه «رهحمان» پيشترپش وتبووى به هووى ناكوکيه كانم له گه ل سهرۆك وه زير و وه زيرى ناوخۆ «پيراسته» وازدينم و «پيراسته» ی به وه تاوانبارده كرد، كه مه لاکان تيرده كات، به لام شا به توندى پيشنياره كه ی بۆ وازليپه تان ره تکردبووه «پيراسته» ی — سه ره كيترين ركابه رى باوكمى — ناچار كرده بوو، له به رده م وه زيرى داد داواى ليپوردن له باوكم بكات.

له بىرم نايهت به ته واوى كه ی ئاگرى شه ر له نيوان دايكم و «ئاغای خه ليقى» دا داگيرسا. وه هايمان دانابوو، كه دايكم له هه لپژاردنى داهاتوو له وه رزى پايزدا له ريزى يه كه م كانديه ژنه كانى پارله ماندا بيت. دايكم له كرمانه وه — له و شوپنه ی له دايكبووه و نه فيسيه كان خه لكى ئه وين — خوئى كانديد ده كرد. له پير بووه خو شه ويستى شا و به رگه ی ئه و شتانه ی نه ده گرت سه بارهت به شا ده يانوت، «ئاغای خه ليقى» وتى «تۆ تيژهت خامى ئازيز، تۆ له هاوسه ره كه شت زور لاوازترى، تا بيته ناو ئه م مه يدانه».

دايكم نيازپاكيه كه ی نه ده بينى و وهك نيشانه ی سوکايه تى ئه مه ی قبولكرد. هيچ پارانه وه يه كيش بارودۆخه كه ی چاكنه كرده وه. ئه و ئيواره يه باوكم زور هه وليدا دايكم رازيبكات. له و روژه وه تا به نذبوونى باوكم، واته تا چهند

مانگيكي تر، ئىتر چاومان به «ئاغاي خەلىقى» نەكەوت. ھەرچەند باوكم وەك زۆر ھاوړې و ئاشناى ترى قەدەغەكراوى بەدزىيەو ھەر دەيىنى.

پەيوەندى باوكم لەگەڵ زۆربەى ئايىبەكان، بەتايبەت ئەوانەى كە بەلای باوكمەو ە پېشكەوتنخوازبوون، زۆر باش بوو. سەرۆك وەزىر به باوكمى وتبوو كە حكومەت بپاريداوه زۆر بەجددى لە دژى نارازىيەكان بوەستىت و بە باوكمى وت باشتروايە خۆت ھەلنەقورتىنى. فەرمانى پيدا روژى پىنجى جوون دوكانەكان داخەن، ئەو روژە ئىسلامىەكان بو نارەزايەتى دەربرين و خۆپيشانندان ھەليانبژاردبوو. باوكم سەرپىچى ئەم فەرمانەى كرد و بپاريدا بەپىلت فرۆشگاكان زووتر لە كاتى خۆيان دوكانەكان بكەنەو تا خەلك بتوانن شتە پيوستەكانيان بكرن. سەنتەرى فرياكەوتنى لە ھەموو بەشەكانى شار دروستكرد و فەرمانى بە خەستەخانەكاندا، ئامادەبن بو وەرگرتنى بريندارەكان.

بەيانى روژى 5ى جوون، زوو لەخەو ھەستايين. باوكم پيش ھەلاتى خۆر روپشتبوو، دايكىشم توورەبوو، چونكە نەيدەتوانى بە تەلەفون شوپنى باوكم بزانىت. ھەندىچار بەيانى زوو شوپتريك لە دائىرەو ە دەھات، بەس بوئەو ەى بە دايكم بلىت باوكم باشە و خەرىكى گەرانە، بۇيە ناتوايت تەلەفون بكات. لە وپستگەى ئاگركوژينەو ە بوو—باوكم كردبووى بە يەكيك لە بارەگاكانى.

دايكىشم بارەگای خۆى ھەبوو، لە ھۆلەكەمان، ئەو شوپنەى كە سەرتاسەرى روژ خەلك دەھاتن و دەرپوشتن و دواھەمين ھەوالەكانيان پيوو.

قۆرى قاوھەكى بە بەردەوام ئىشىدەكرد. براكەم و «مامە رەزا» بەيانى زوو روپشتبوونە دەرەو ە، بوئەو ەى ببينن لەناو شاردا خەرىكە چى رودەدات. من لە مالاو ە مامەو ە. بە كتيپكەو ە لەناو ھۆلەكە دەرپوشتەم و دەھاتم، دايكىشم وەك سەرۆكيك دەيويست خۆى زۆر ھيمن نيشانبات، بەلام لەژيرەو ە زۆر پەريشانى باوكم و شارەكە و خەلك بوو. دەيتوانى چى بكات لەو باروودوخە، پىچگە لەو ەى كە بەھيژبيت و ئامادەبيت بو شتيكى بەپەلە؟ لەپراستيدا دايكم نيگەرانى باوكم بوو. ھەروا كە «پوورە مينا» وردبىنەكەم وتبووى زۆر ژنى ببينو ە، كە خۆيان وا نيشاندا ەدەن ھەزيان لە شو ەكانيانە، لەكاتىكدا وانبيە.

بەلّام ھەرگىز كەسكى بىجگە لە داىكم نەدىبوو، كە تا ئەو ئاستە بايەخ بە
 مېردەكەى بدات و خۆى وا نیشان بدات، ھىچ بۆى گرنگ نىيە.
 بىر لەو كەسانە دەكەمەو، كە ئەو رۆژە ھاتبوون، زۆر سەىر بوو ھەموويان
 زۆر لە يەكترى جياوازبوون. سەرلەبەريان بەھۆى داىكمەو ھەلەوئى بوون. ئەمە
 تايەت بوو بەس بە داىكم: ھىچ جۆرە ئامۆژگارىەك داىكمى قايل نەدەكرد،
 كەسك بۆ ئىش وەرگرت، يان پروات بۆ لای پزىشك، يان ئارايشگا، مەگەر داىكم
 رەزامەندبوايە. داىكم بەشكى لەبەرئەو ھەزى لەو خەلكە بوو، چونكە ھەرچى
 داىكم دەپوت، ئەوانىش ھاوپرەبوون لەگەل، نىوەشى لەبەرئەو بوو، دەيانزانى
 چۆن داىكم بەكاربىنن و وایلپىكەن پروابكات ئەوان لايەنى داىكم دەگرن. ئەم شتە
 بەس بۆ ئەو كەسانە نەبوو كە داىكم دەبناسىن، زۆر خەلكى نامۆ ھەبوون، كە
 دەياندا لە ھەرگاگەمان و دەيانوت «خانم نەفىسى» يان لە دوكانىك، ناو تەكسى،
 يان ناو پاس بىنيو ھە داواى لىكردوون بىن سەرىلپىدەن و قاوھىەك بخۆنەو.
 ھەرچەندە زۆربەيان بىروبوچونى سياسيان نەبوو، بەلّام لە ھۆلەكەى
 ئىمە، دوچارى بابەتى سياسى دەبوون. خىزانى ئىمە لە سياسەتدا زۆر خراپ
 بوو، بەلّام مېشكەمان زۆر بە ژيانى شار و ھاوولّاتىيەكەمان سەرقالابوو. دەتوانم
 بلىم ئەمە لە ھەموو خىزانىكى ئىراندا ھەيە، ئەو بارودۆخە ئامادەگىيەكى وا
 مشەخۆرى ھەبوو لە ژيانماندا، كە ھىچ ھاوولّاتىيەكى ئىرانى، نەيدەتوانى خۆى
 لىلابدات، بەلّام داىك و باوكم ھەزىان دەكرد بىر بكەنەو ھە و رووداوەكان بە
 شىوازىكى جياواز لە خەلكى تر شىبەكەنەو. وەفادارى و خولايى «پورە مينا»
 كەسى بوو. دلّسۆزىيەكەى بۆ خىزانەكەى و گروپىكى بچوك لە ھاوپرىكانى بوو،
 بەلّام داىكم لە دلّەو ھەكەسىكى گشتى و لەرووى سياسىيەو بىلايەن بوو. ھەزى
 لە ئالۆگۆپرى جۆرى چىشتلپىنان نەبوو لەگەل ھاوپرىكانىدا.
 لە دەورى بەيانى ميوانىكى چاوەرۋاننەكراومان ھەبوو. «پورە ھەمدەم»
 ھەرگىز بەبى ئەو پىشتر بلىت بۆ شوئىنك نەدەپوئىشت، لەپر پەيدا بوو. وتى
 پىويستە لەگەل داىكم قسەبكات. ھەبوونى «پورە ھەمدەم» ھەمىشە منى
 دەخستە داو ھەو. ھەولمدا خۆم نادياركەم، بەلّام گوئىمراخست. بە دەنگىكى

هېواش قسه‌يان ده‌کرد و هه‌ندی شتم بیست. «پوره هه‌مده‌م» وتی «به‌لام به‌هۆی ئه‌وه‌وه نییه». دایکیشم سه‌ریده‌له‌قاند و ده‌یوت «به‌لّی هه‌یه، هه‌رگیز نه‌یویستوه من بگه‌مه شتیک. له‌بیرته کاتیک ده‌مه‌ویست مو‌له‌تی لی‌خو‌رپین وه‌ر بگرم؟ ته‌نانه‌ت له‌وه‌شدا خو‌ی تێهه‌لقورتاند».

گومانم کرد باوکم «پوره هه‌مده‌م»ی ناردووه تا دایکم رازیکیات خو‌ی بو‌ پارله‌مان هه‌له‌به‌بژێریت. باوکم ده‌زانی ناتوانیت به‌هیچ شی‌وازی‌ک دایکم و زمانه سه‌رکیشه‌که‌ی جله‌ویکات. دایکم وتی «تۆ له‌هه‌ر که‌سی‌ک باشتر ده‌زانی، من بێه‌شکرام له‌وه‌ی، که بېم به‌ ژنیکی ئیشکه‌ر. ده‌مویست بېم به‌ پزیشک». «پوره هه‌مده‌م» به‌ده‌نگی‌کی هېواش وتی «ئه‌مه جیاوازه، ئه‌مانه وه‌ک گورگ وه‌هان، هېچ به‌زه‌یه‌کیان نییه».

دایکم هه‌ر له‌ناو رشته‌ی بیری خو‌یدا بوو. وتی براه‌کی «عه‌لی» بوو به‌ دوکتۆر و پزیشکی له‌ خو‌ینیا‌یه‌تی. «من له‌ خو‌یندن زۆر باش بووم، به‌لام نه‌یان‌ه‌یشت درێژه‌ی پێده‌م. ده‌زانی خو‌ «سه‌یفی» نه‌خو‌ش بوو. نه‌مه‌توانی به‌جیب‌یلّم و دواتریش ئیتر زۆر دره‌نگ بوو. ئیستا ده‌توانم ئه‌وه بکه‌م که ده‌مه‌ویت، به‌لام ئه‌و نا‌هێل‌یت». هه‌موو ئه‌وکاته که ئه‌م قسانه‌ی ده‌کرد، سه‌یری جه‌وزی قاوه‌که‌ی ده‌کرد و له‌ چاوه‌کانی «پوره هه‌مده‌م» هه‌له‌ده‌هات. «پوره هه‌مده‌م» کوپیک قاوه‌ی گرته ده‌ستی و وتی «ده‌زانی من هېچ کاتیک بێجگه له‌ باشیم بو‌ تۆ نه‌ویستووه، به‌لام ئه‌م ئیشه بێجگه له‌ خه‌م، هېچ شتیکی تری بو‌ت نییه». دایکم سه‌یری‌کی کرد و وتی «چۆن ده‌توانی واب‌لیت؟ تۆ هه‌میشه مو‌دی‌لی من بووی». «پوره هه‌مده‌م» وتی که ئه‌و به‌س مامو‌ستا بووه و هېچ کارێکی به‌سه‌ر حکومه‌ته‌وه نه‌بووه. ژنه کاندیده‌کانی تر به‌ جو‌ری‌ک که‌سی‌کی گشتی بوون. «پروام پێبکه‌ نێه‌ه‌ت گیان، من نه‌ده‌هاتم بو‌ ئیتر، ئه‌گه‌ر پروام نه‌بوا‌یه، ئه‌م ئیشه خه‌م و خه‌فه‌تت بو‌ ده‌هینیت».

دایکم په‌قتر بوو. سه‌ریده‌له‌قاند و ده‌یوت «ده‌بوو من پیاو بووما‌یه. ئه‌و کات ئازادبووم هه‌رچی‌ه‌کم ده‌ویت بیکه‌م. ئایا هه‌رگیز رو‌ژیک دیت، که بتوانم ئه‌و شته بکه‌م، که بو‌ی به‌دنیا هاتوم؟». «پوره هه‌مده‌م» به‌ سه‌بوری‌ه‌وه وتی

«ئەمە ھېچ پەيۋەندىيەكى بە ئىبۈۋى تۆۋە نىيە». «بەمالەي ئىمە لە سىياسەتدا باش نىن. ھىوادارم «ئەحمەد» ىش لىي بىتەدەرەۋە. سەبرى «سەئىد»ى برام بکە. ئىستا بىئىشيان کردوۋە. خىزانە ھەژارەكەي ناچارن ئازار بكىشن. سىياسەت بۆ ئىمە باش ناھىيىت».

لەمەدا من لايەنى «پورە ھەمدەم» بووم. باوكم پىشتر پىتوبوم، كە نازانىت چۆن داىكم قابىلكات خۆي ھەلنەبۇرئىت. تا ئەۋكاتە ناۋى داىكم لە لىستى ئەۋ كەسانەدا پىشنياركرابوو، كە لەلايەن شاۋە قىۋلكرابوون—ھىچ كاندىدك بى ئەم پروسەيە، نەيدەتۋانى خۆي ھەلبۇرئىت. لە دەفتەرى بىرەۋەريەكەيدا، باوكم رونىدەكاتەۋە، كە ئەم دۇبەرييەي لەپاي ئەۋەيە، كە داىكم ھىچ ئەزمۈۋىكى سىياسى نىيە و زۆر زوو ھەلدەچىت. ھەلەت داىكم شتەكانى بەجۇرئىكى تر دەدى: ئەمە تەنھا دەرفەتى بوو، تا خۆي لە مەيدانى گشتىدا بسەلمىنىت. دواتر ئەم لىكترازانەي بۆ خۆۋەلبۇردنى لەبىرچوۋەۋە و دەيوت باوكم ناچارىكردوۋە خۆي ھەلبۇرئىت. تەنانت چىرۆكى ئەۋەيشى دەۋت چۆن رۆشۋوۋە شا بىنىت و داۋايلىكردوۋە بەرىدات، بەلام شا—كە زۆر مېرەبان بوۋە لەگەلى—ئامازەي كردوۋە ئەمە ھىۋاي ھاۋسەرەكەيەتى. كاتىك ئىمە درۆمان لەگەل دەكرد دەمانزانى كە درۆ دەكەين، بەلام داىكم بەبى زانىارى درۆي دەكرد، بۆيە راستى دەكرد، كاتىك شانازى بە راستگۆيۋە دەكرد. گىتوگۆكەيان بە گەيشتنى پەيامنپرىك لەلاي باوكمەۋە—ئەمجارە لە وپستگەي ئاگركوژنەۋەۋە- ۋەستا. داىكم بانگىكردە ناۋەۋە، قاۋەي بۆ دروستكرد و پىساربارانى كىرد. «پورە ھەمدەم» داۋاي لىيوردنى كىرد و رۆشىت. دەۋرۋەرى كاتمىر سى پزىشكى دپانەكەمان ھات. ناچاركرابوو دوكانەكەي زوو دابخات. وتى «قىامەت بەرپا دەبىت، (حاجى تەيب)پان گرتوۋە». سەرۆكى بازارى سەۋزە و مېۋەي تاران يەككىك لە رىكخەرە چالاكەكانى ئەم نارەزايەتتە بوو، بەلام ھەروا كە دواتر دەركەۋت ئەم قىامەت و توورەبوۋنە 16 پىچوو تا بەتەۋاۋەتى بەرپاىت، بەلام ئىمە ئەۋ رۆژە تا رادەيەك تامانكرد، كە چى خەرىكە دپت و بەرپۆۋەيە.

ئىشە وەرەنە گرىت، ئەگەر داىكىمى بەلاوہ گرىگ نىيە، دەى مندالەكانى بۇ گرىگ يىت. ھەناسەھەكى ھەلكىشا «دەزانم خۇشىدەوئىن، ھەرچىيەك بىژىن لەسەرى دەزانم كە مندالەكانى خۇشەدەوئىت».

بۇ ئىوارە دەتتوانى پەرۇشى بەئاشكرا لە داىكىمدا بىينى. ھىچ ھەوالىكى لەباوكم نەبوو. جەرەسى دەرگا لىيدا و چەند خولەك دواتر «ئاغا رەحمان» ھاتە ژوورەوہ، پالى بەئىشكەرەكەوہ ناو بەچاوە دەرپەرپوہەكانى ھاتەدەر. منى لە ھۆلەكە بەكتىيەكەوہ لە دەستىدا گرت، لەكاتىكدا خەرىكبووم برۇم بۇ ژوورەكەم. بەپەلە خۇى گەياندە من و دەستى لەناو دەستى گرت و وتى «بەستە». ئەم سەرنجەى ھەمىشە دەمى تۇقاند. كارى بەسەر «مەحمەد» ھەو نەبوو، بەلام ھەمىشە دەپەويست من بخاتە داوہوہ. وتم «ئىشم ھەپە». وتى «ھىچ ئىشپىكت نىيە». لە گوئىمدا وتى «خەرىكى شتى قۇر و بىمانا دەخوئىتەوہ، بەلام من پىويستم بە يارمەتى تۆيە»، «باوكت منى ناردووە بۇ ئىرە تا لەگەل داىكت قسەبەكەم و منىش پىويستم بەتۆيە». وتم «داىكم ھەرگىز گوئى لە من ناگرىت»، «بۇ من نا، بۇ داىكت لەوئىپە، ھەبوونت شانسم بۇ دەھىئىت، ھىزم پىدەبەخىشت».

داىكم دەرگارى ھۆلەكەى كرددەوہ. رووى كرايەوہ و پرسى «ئاغا رەحمان چىدەكەيت لىرە؟». «ئەحمەدخان ناردوومى. لەلاى ئەوہوہ دىم. نىژھەت خانم چەند بەختەوہرى ئەم روداوانەى ئەمپرۇت نەبىنى». بزە ھاتە سەر لىوى داىكم و رەحمان بىئەوہى دەستم بەربەت بەشوئىن داىكىمدا رۇيشتە ناو ژوورى وئىنەكىشان. داىكم بەبزەپەكەوہ وتى «ھىچ شتىك نىيە قاوہ دەرمانى نەكات». ھەر كە رەحمان دانىشتە سەر كورسپەكەى، دەستىپىكرد: «نىژھەت خانمى نازىز، رۇژانئىكى تارىكمان لەبەرە. تۆ ھاوسەرئىكى ئازات ھەپە...» دەبىينى داىكم ھاوپرا نىيە لەگەلى، «بەلام گەمژەپە»، روويكردە من و وتى «داىكت بناغەى ئەم مالىپە، بەبئى ئەو چى دەكەيت؟».

سەرم دانەواندبوو خۇم مژۇلى كىتتەكەم كىرەبوو، ھەولمەددا فەرامۇشپىكەم. بە ھەمان پرسىارەوہ رووى كرددە «پوورە مىنا»، بەلام «پوورە مىنا» بۇ ئەم پرسىارە جەوى نەبوو وتى ئىتر درەنگە، مالىئاوایی كرد و رۇيشتە.

رهحمان وتی «ناتوانیت ته له فون بکات، چونکه ته له فونه کان سهلامهت نین. خه لکیکی زور بریندار بوون. مه لاکان به که رهسته و تفاقه وه هاتوون. نیتزههت خامی نازیز ته م خویشاندانه پیشتر کاری له سه رکراره و ریخراوه. مه لاکان هه موو لایه نگره کانیان چه کدار کردووه. زور شوئینان ناگر تیه رداوه. له نیتوان خه لک و بازار هاوپه یمانیان هه یه. سه ده ها کهس به کفنی سپی له دیتهاتی وه رامینه وه به ره و شار وه ریکه وتوون. هیرشیان بردوته سه ر ویتسه گی پوئیس و سوپاش ده یه ویت به رامبه ریان بوه ستیتته وه. نه حمه د خان شوئنه که ی باشه له م کاته دا. چه ندجار من و تو داوامان لیکرد وازبیتت له م پوسته؟».

دایکم به بوله وه وتی، هه رگیز نه یویستوه باوکم ته م تیشه وه برگریت. «به لئ، نه مرپو وام پوت. مه ترسی له هه موو شوئینکدا هه یه. جوان ده بیینم». دایکم کوپیکی قاوه ی دایه ده ستم و سه ر یله قانده. له رهحمانی پرسی «له ناو قورئاندا بینوته؟». رهحمان به قورئان ئیستخاره ی ده کرد.

«به لئ له ناو قورئاندا بینومه، به لام له گه ل خه لکی زانایش قسه م کردووه. سوپاس بو خوا که سیک له م خیزانه دروستبیرده کاته وه. نه مرپو به هاوسه ره که تم وت، بهس نییه نیتزههت خانم میشکی ئیشیکرد و خوئی هه لنه بژارد بو پارله مان». دایکم به تووره یی سه ریریکی کرد و منیش لیره دا زورتر بایه خمدا به گفتوگوکه. به ساردوسری وتی: «ته مه هیچ په یوه ندییه کی به منه وه نییه. من له ناو بنه ماله یه کی سیاسیدا هاتوومه ته دنیا. باوکم خوئی بو پارله مان هه لبرارد و نه بیرده وه، چونکه هاوریکانی خیانه تیان لیکرد. هاوسه ره که م.... هاوسه ره که م «سه یفی» -زمانی تیکه ل و پیکه ل بو- کوری سه روک وه زیر بوو. من له هاونشین خه لکیکی باشه وه «دوکتور میل سپو» بووم له و کاته وه ... لیره دا بو ساتیک هیچی نه وت و دیسانه وه به رده وام بوو -له و کاته وه کچیکی نوزده سه له بووم. ده متوانی بيم به دوکتور، به لام ئیستا ئیتر بووم ده ستنادات».

رهحمان وتی «ده زانم، ده زانم، به لام ته م سه رده مه زور مه ترسیداره. پروام پیبکه ئیمه پیوستمان پیته. هاوسه ره که ت نه ندایمی هیچ گروپیک نییه. نه و ته نه یاه».

دایکم به توپره‌بییه‌وه وتی «من ده‌بیٔ همه‌میشه سزای هه‌له‌کانی ئه‌وه له‌ئه‌ستۆ بگرم؟». دواتر به ده‌نگیکی هیواشتر وتی «ئه‌ی شتیکت ده‌ستکه‌وت له‌وه‌ی داوام لیکردبوویت؟». هه‌ردووکیان پروویانکرده من و منیش زۆر هه‌زمه‌کرد بزانه‌م چی ده‌بیٔ خۆم وا نیشاندا، خه‌ریکی خۆپندنه‌وه‌ی کتیبم. دایکم وتی «ئازی، ده‌مه‌ویٔ له‌گه‌ڵ ئاغا ره‌حمان به‌ته‌نهما قسه‌به‌که‌م». منیش وتم «من که‌سم بیزارنه‌کردووه»، به‌لام ده‌مزان‌ی هیچ چاره‌یه‌کی ترم نییه‌ بیجگه له‌ رویشتن. کتیبه‌که‌م هه‌لگرت، به‌ هیواشی ری‌ده‌پویشتم، له‌ ئاغا ره‌حمان دوورم گرت و ده‌رگا که‌م له‌پشت سه‌رم به‌ کراوه‌یی جی‌هیشتم.

کاتیکی باوکم ئه‌وه شه‌وه له‌ ده‌وری کاتژمێر 10 گه‌پراهه‌وه، هه‌موومان زۆر ماندوو‌بووین. زۆر نیگه‌ران بووم. جاروبار ده‌پویشتمه‌ لای ده‌رگا که‌ و سه‌یری ده‌ره‌وه‌م ده‌کرد. له‌گه‌ڵ هه‌رکه‌سیکی تازه که‌ ده‌هات قاوه‌م ده‌خواردووه. که‌ باوکم هاته‌ ژووری وینه‌کیشان ئاغا ره‌حمان به‌ گله‌بییه‌وه وتی «باشه که‌ گه‌پرایته‌وه ئه‌حمه‌دخان، ئه‌م ژنه‌ هه‌ژاره‌ خه‌ریکبوو له‌تاو نیگه‌رانی شیٔ بیٔ»، ئه‌وه ژنه‌ هه‌ژاره‌ به‌ رقه‌وه سه‌پریده‌کرد، ده‌تگوت باوکم له‌ جیژووان هاتۆته‌وه و هیچ ته‌له‌فوتیکی نه‌کردووه و وتویه‌تی دره‌نگ دێته‌وه بو‌ خواردنی نانی شه‌و».

ئه‌وه هاوینه‌ بریاردارا دایکم له‌گه‌ڵ پینج ژنی دیکه‌ بو‌ پارله‌مان خۆیان هه‌لبژێرن. له‌ پایزی 1963 رویشته سه‌رکار. دایک و باوکم بریاریندا بمنێرن بو‌ خۆپندنه‌گه‌یه‌کی نێوده‌وه‌له‌تی مۆده‌ و نایاب له‌ جه‌نه‌وا، به‌لام من بیری ئه‌وه لانکیستره‌ شپ و خراپه‌ و هاوړی گالته‌بازه‌کانم ده‌کرد. ئه‌وه روژه له‌ 5ی جونی 1963، یه‌که‌م لاپه‌ره‌کانی دۆسیه‌ی نه‌پینی له‌سه‌ر باوکم نوسرا. له‌ دۆسیه‌که‌دا، له‌لایه‌ن نوێنه‌ره‌ نادیا ره‌کانه‌وه و تراپوو باوکم له‌گه‌ڵ دوژمنه‌کانی شا و مه‌لاکان هاوکاریکردووه. له‌و کاته‌دا هیچ کامیکمان نه‌مانده‌توانی پینشینی بکه‌ین، ئه‌م چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌ چه‌ند ده‌توانیٔ کاریگه‌ری له‌سه‌ر ژیاخمان دا‌بنیٔ و بیبات به‌ره‌و ریگه‌یه‌ک، که‌ هه‌رگیز خه‌یالیشمان نه‌ده‌کرد.

په رتو وکی سیټهم به ندکردنی باو کم

تاوانباری گشتی

له دیسه‌مبه‌ری سالی 1963، له کاتی وانهی میژوودا بانگیانکردم بۆ ژووری به‌رپۆه‌به‌ری قوتابخانه‌که‌م. پێیانوتم له یه‌کیک له رادیۆ سویسریه‌کاندا هه‌والی ئه‌وه بلاوکراوه‌ته‌وه، که باوکم زیندانی کراوه. پرسیم «راپه‌رین بووه؟». هه‌رچه‌نده ئیمه خۆمان هه‌میشه په‌رۆش و نیگه‌رانی باوکم بووین، به‌لام له‌راستیدا هیچ هۆیه‌ک نه‌بوو بۆئه‌وه‌ی بخریته‌ به‌ندینه‌خانه.

هه‌موو شتی‌ک به‌باشی ده‌چوو هه‌پشه‌وه. ئه‌و پایزه ده‌مییست ده‌یانوت گوایه باوکم بووه به سه‌رۆکی زۆر شوینی جیاواز جیاواز. سێ هه‌فته پێشتر وێنه‌یه‌کی گه‌وره‌ی باوکم و «ژه‌نه‌رآل دیگۆل»م له گۆفاری «پاریس مه‌چ» بینیبوو. هیچ خاوه‌ن شکۆیه‌کی تر، ته‌نانه‌ت (شاش) له وێنه‌که‌دا نه‌بوو. باوکم سه‌رنجی «دیگۆل»ی راکێشابوو. وابزانم هۆکاره‌که‌ی گوفتار و به‌خێره‌اتنی باوکم بوویت، که به‌ فه‌ره‌نسی بوو، هاوکات باسی ئه‌ده‌بی فه‌ره‌نسی بۆ کردبوو. «دیگۆل» مه‌دالای ریزی به‌ باوکم به‌خشیبوو. کاتیک به‌ شه‌وقیکی زۆره‌وه، ته‌له‌فونم بۆ باوکم کرد و باسی ئه‌و وێنه‌یه‌م له‌گه‌لا کرد، وتی «ده‌بی‌ت به‌هایه‌کی زۆر بۆ ئه‌م وێنه‌یه‌ هه‌بی‌ت، بۆیه با ئه‌وه‌نده زوو شادی نه‌گێرین».

له قوتابخانه‌که‌ی جه‌نه‌وا ژيانیکی دا‌پراومان هه‌بوو. ده‌ستم به‌ رۆژنامه فارسییه‌کان نه‌ده‌گه‌شت و په‌یوه‌ندی له‌گه‌لا دنیای ده‌ره‌وه و چاوپێکه‌وتن له‌گه‌لا خزم و هاوڕێی چاودێرییده‌کرا. کاتیک ته‌له‌فونم بۆ دایکم کرد، تا راستی هه‌واله‌که‌ پرسیم، دنیابووم هه‌مووی به‌س وت و واته و باوکم وه‌ک هه‌میشه ئێشده‌کات و بۆ پشو رۆشتوو بۆ فیلاکه‌مان له ده‌ریای خه‌زهر. «بووره‌ مینا» بۆی نووسیبوو، که پێشنیاری وه‌زاره‌تی ناوخۆ بۆ باوکم کراوه و چاوه‌پروانی منن تا بۆ پشوی نیوه‌ی سآل بگه‌رێمه‌وه بۆ ماله‌وه. وایاندانابوو بۆ کریسمس پرۆم بۆ فه‌ره‌نسا، به‌لام وتیان پلان گۆراوه و ده‌توانم پرۆمه‌وه بۆ ئێران. هه‌موو شتی‌ک وه‌ک پێشتر دیار بوو.

پوورزاكەم «رەزا» (كوپى پوورە نەفيسە) — ئەويش لە خوئىندنگەى لۆرۆسەى سويسرا دەخوئىد — كاتىك گەراينەووە بۆ تاران، لە ھەمان فرۆكەدا بوو. ھەر كە لەسەر كورسپەكاھان دانىشتىن، پىموت نازانم بۆچى پىيانوتم وەرەووە بۆ ماڵووە (گۆرانكارى ناخافل لە پلانەكانى ئەويشدا كرابوو)، وتم لەوانەيە پەيوەندى بە باوكمەووە ھەبىت. وتى ئەرئى و رۆژنامەكەى داىە دەستم. لە لاپەرەى يەكەمدا وئەيەكى باوكم لەژىر سەردىپرى گىرانەكەيدا دانرابوو.

وتارەكە لىستىك لە تاوانى جۆراوجۆرى وەك بەرتىلدان و خراب بەرئۆبەردنى ئابوونەى رىزكردبوو. نزيك چل كەسى تروش — زۆرتەر بەئىندەر بوون — لەگەل باوكمدا گىرابوون. لە راپۆرتەكانى ساواكدا — پۆلىسى نھىنى — نووسرابوو باوكم لەگەل دژبەرەكانى شا پەيمانى بەستوو و بەووە تاوانبار كرابوو، لەگەل مەلاكان و «ھەلگەراوھەكان» پەيوەندىيەكى باشى ھەيە. دوو سەرۆك وەزىر «ئەسەدوئا عەلەم» و جىنشىنەكەى «حەسەن عەلى مەنسور» كە ھاوتەمەنى باوكم بوون و بە روالەت خوئان ھاوړپى نىشانەدا وتبويان باوكم «گرفتە». يەككىيان وتبووى ناتوانئى لە لوتبەرزى باوكم ببوورئى، ئەويتريان كە گەنج بوو، باوكمى وەك پىشېركىكەريك بۆخۆى دەبينى.

بەيانى ئەو رۆژەى كە گەرامەووە، دەنگ و بۆنى ئامادەكردنى قاوہ بۆ ساتىك وايلىكردم، ھەستىكەم ھىچ شتىك نەگۆراوہ و دەرۆمە ناو ھۆلەكە و باوكم دەبينم بە بزەيەكەوہ پىشوازى لە ميوانەكاھان دەكات. «پوورە مينا» لەوئى بوو، «ئاغاي خەلىقى» بۆ بەخىرھاتنم كىتیبىكى شىعرى بۆ ھىنابووم، لۆرەى ئەو ھەقىقەتەى كرد، كە باوكم ناتوانىت بىتە پىشوازى كچە ئازىزەكەى لە فرۆكەخانە. روخسارە دلئەنگەكەى «ئاغاي مېشگىن» تىكەلآ بە بزەيەكى ناچارانە دەكەوتەوہ. كاتىك «شىرىن خانم» تووړپى خۆى لەسەر پەھلەويە روو لە پووكانەوہ چووہەكان خالىدەكردەوہ و باسى شىوازە خوانەناسەكانى دەكرد «گوئى» بزەيەكى گەرم و گورانەى پىبەخشىم.

«ئاغا رەحمان» لە تەنىشت داىكەمەوہ دانىشت و چاوى لەسەرم ھەلنەگرت. دلئىابووم دەيەوئىت بەم كارەى پەستم بكات. «رەحمان» ئىستا ئىتر

به فهرمی ببوو به به شیک له دهوروبه ره کانی دایکم، که سیک جیگیر بوو ههم له ماله وه ههم له ناو یاداشته کانی باوکمدا. «ره حمان» ده یوت «مه نسور» ئیستا زور به هیزه، به لام کئی ده زانی چ چاره نوسیک له پیشیدایه؟ دایکم ده یوت کئی فهراموشی ده کات باوکی ئەم، واته دواين سه رۆک وه زیری باوکی شا، «ره زاشا» ی دایه ده ست به ریتانییه کان؟ «به لام کوره که ی که متر پشتیوانی باوه ریپکراوی له ناو ئەمریکیه کانداهه یه و ده بینین چۆن خه ریکه ناپاکی به ولاته که ی ده کات؟».

«ئاغای بیهداد»، پارێزه ریکی به ناوبانگ بوو، دواتر بوو به پارێزه ری باوکم، ئەو به یانییه له گه ل «ئاغای ئیسماعیلی»، سه رۆکی پارکه کان و شوینه سه وه زه کان و هاوکاری باوکم بوو، زوزوو سه ردانی ده کرد، هاتبوو. ئەو کاته ی به ندرکرا بوو، هه موو روژیک ئینجان هه یه ک گولی تازه ی بو باوکم ده نارد، به لام باوکم ته نها دوا ی نازاد بوونی زانی که «ئاغای ئیسماعیلی» بیته وه ی که س بزائیت ئەم گولانه ی بو ره وانه ده کرد.

«زیا» ده یوت ئە گه ر «نێژه هه ت خانم» بیتوانییه چاوی به سه رۆک وه زیر بکه ویت و له بیتاوانی سه رۆکی شاره وانی دلنای بکاته وه (هه میشه به باوکمی ده گوت ئاغای شاره وان) ده شیا باوکم زووتر نازاد بکرایه. «ئاغای خه لیقی» به تووره ییه وه وتی «ئهی کوری باش، سه رۆک وه زیری ئەم خه لکه زور باش ده زانیت، که ئەحمه د بیتاوانه. ده لپی ئیوه له بیرتان چووئه وان ئەم تاوانانه یان پیوه چه سپاندوووه. ئیمه ده بیت بزاین هۆی سه ره کی به ندبوونه که ی چیه».

له و قسانه دا بووین، که «پووره نه فیه سه» هاته ناو زوره که و وایزانی ئەم بیده نگیه کتوپره بو ریژلینان له ئەوه. «پووره نه فیه سه» بو پشتگیری باوکم که مپینکی ری کخستبوو. له لایه ن باوکمه وه سه ردانی کاربه ده سه کانی حکومه تی ده کرد، به به رده وامی ده چوو سه ردانی باوکم، ئەو خواردانانه ی باوکم حه زی لیبوو بو ی ده نارد، ته نانه ت پێشنیاری کرد پاره ی به قه رز پیندات، تا یارمه تیده ری ئیمه بیت له و بارودۆخه قورسه دا. دوا ی سوپاسکردن و ماچکردنی من، رووی کرده دایکم و «ره حمان». هاتنی «پووره نه فیه سه» بیده نگیه کی ناخۆشی بو هه موو ئەو که سانه ی له و ی بوون هینایه ئاراهه.

له و ماوهیهدا دایکم و «پووره نه فیسه» له بهردهمی دهروازهی پۆلیسی بهندیخانه — شوینی نیشته جیبوونی کاتی بۆ تاوانبارانی ئاسایی — وه ستابوون، من تۆزیک له وان دوورتر بووم و بزهیه کی ئازابانهی بچووکیش به سهر لیموهه و بوو. له ناو ماشینه که دا و کاتیک هیشتا هیچ نه بوو شه پری من و دایکم دهستیپیکرد، من دموت له تاران ده میئمه وه و ماموستا ده گرم بیته ماله وه و یارمه تیم بدات، دایکیشم له بهر هوکاره کانی خوئی ده بیوت هه رچی زووتر باشتره بگه ریئته وه. نه و کاتهی ئۆتۆمبیله که له بهردهم ئه و دهروازه گه و ره ئاسینهی ده توت ده پواته ناو دنیا به کی تر دایگرتین، له پر ههستی خه میکی ناخۆش دل می داگرت.

له ژووری سه روکی بهندیخانه چاومان به باوکم که وت، ژووریکی درێژ و تهسک بوو، به رهنگیکی شین و خو له میشی به قه راخیکی شینیکی تۆخ بۆیه کرابوو. له لایه کییه وه نزیک دیواره که میزی سه روک بوو له پشت میزه کهش پیاویکی که چه ل به یونیفۆرمیکی شینه وه هه ستایه سه ری و به په رو شه وه به خیره اتنی کردین. له ته نیشته دیواره که شه وه ریزیکی کورسی بچووک و دوو میز دانرابوون.

دایکم و پوورم دهستیانکرد به قسه کردن له گه ل «کۆلۆنیل خوره می» و منیش له کونجیکه وه پشت به و دیواره خزانه دانیشتم و له په نجه ره که وه سهیری ده ره وه دم ده کرد. و چانیکی له گفتوگۆکه: روومکرده کۆلۆنیل و له گو شهی چاومه وه باوکم بینی. لاوازتر و گه نجتز بوو، له لای درگا که وه به بزهیه که وه وه ستابوو، دانه ویمه وه. کۆلۆنیل به ره وه شته وه خوئی له نیگای باوکم گیلکرد. هاواریکی بچووک له لایه ن پوورمه وه و نیگایه کی نارازیش له لایه ن دایکمه وه روویان تیکردم. وه ستام تا باوکم هات به ره و رووم و گرمیه باوهش و ماچی کردم و به چه وتی «قه یناکه، زۆر خو شحالم ده تبینم».

قسه ی گه ورنه ی ده کرد و منیش له لایه وه دانیشتیبووم و ده ستیم گرتبوو، کتومت به و چه شه ی زۆر جار پێشتر و که کچیکی مندال بووم ده مگرت. ئیستا سهیری وینهیه کی کۆنی خو م و باوکم ده که م، چۆن ده مه ویت جو ریک له

په یوه ندى جهسته یی له نیواغاندا دروستبکه م: خوځم بو لای نه و لارکردوته وه،
 سه رم خستوته سه ر شانی و ده ستم به سه ر قوْلیه وه راگرتووه.
 په که م شتیك که پی موت دواى ماچکردنم نه وه بوو «هه رگیز بیه یزی
 خوْت، یان نیشانه ی نازار و شه رم نیشامه ده. خو شه رم ناکه ی ت؟ نه مه به س
 تاقیکردنه وه ی نارامی و خوگرتنی ئیمه یه. ئیستا نه وکاته یه شانازی بکه ی ت».
 ئیستا کاتی شانازی کردنه. نه م رسته یه م زورجار له دایک و باوکم بیستوو. له و
 کاته ی باوکم شه روه وانیکى گهنجى ئومیدلنکراو بوو، لای شا نازیز بوو، ئیمه
 هه موومان به س توژیک شانازیمان ده کرد، چونکه کاتیک ده توانی شانازی
 بکه ی ت، که ببیته قوربانى دژى بی دادی.

له و کاته ی دایکم و پوورم خه ریکى گالته کردن بوون له گه ل سه روکى
 به ندىخانه، باوکم به چه وه پییوتم «له بیرته پیم ده وتیت تو هه میسه ده توانی
 پشت به من به ستیت؟»، «ده توانی وه ک سیمورغ که په ریکى خو ی دا به زال
 له ناو شانامه دا، په ریک ئاگر تیبه ربه دیت و من دیم و نه جانت ده دم. گرنگ
 نیه من له کو ی بم، هه میسه بو تو هه م، به لام ئیستا پیویستم به یارمه تی تو به.
 ده بی ت ئاگات له دایک بیت. ده بی ت له گه لی میهره بان بیت». باوکم وتی هه ر
 نه م گوتانه شى به براکه م وتوه. پییوتبوو «تو ئیستا پیواى ماله که ی ت» و برا
 پانزه ساله که یشم زور به جددی وه ریگرتبوو. سه بریکردم و وتی «ده بی ت به لئیم
 پیبده ی ت ئاگات له دایک ده بی ت. من نا ئومیدم کردوو و ئیستا پیویستم
 به تو یه تا قه ره بووی بکه ی ته وه. ده مه ویت به لئیم پیبده ی ت، که ناره حه تی
 ناکه ی ت و گو یی لیده گری». به لئیم پیدا که ئاگام له دایکم ده بی ت و تم هه موو
 هه ولی خوځم ده دم تا نازاری نه دم. نه مه به لئینیک بوو، که زورجار دام و
 شکاندم.

باوکم پییوتم: به جوړی خوْت نیشانده، که هیچ شتیك رووینه داوه. زور
 هه ولماندا که ئاسایى بین، نه وه نده ی خو شمان پروامان کردبوو، به لام سه ربارى
 نه وه ش هیچ شتیك له دنیا دا ئاسایى نه بوو. نه گه ر خو مان وا نیشان بدایه،
 که شه رمه زارین، درومان ده کرد، چونکه هیچ پروایه کمان به تاوانه که ی نه بوو،

ههروهها ئەگەر خۆمان وا نیشانبدایه که ئەم بارودۆخه هیچ کاریگه ریه کی له سه زمان نه بووه، دیسانه وه درۆ بوو. هه لبهت به شیوه یه کی گشتی درۆی دووهه ممان هه لبهژارد، به لام له ژبانی که سایه تیماندا هه ردوو کمان تاقیکرده وه و هه چکامی به که لک نه هات.

هه شتا زۆر سوپاسگوزاری پوورم، که له ریگای گه پانه وه دا و کاتیک فرمیسک به چاوما ده هاته خواره وه، دهستی گرتبووم و ده یگوشی، دایکیشم خۆی له نیگا کانی ده دزییه وه. له وانیه ههستی کردبیت، ناتوانیت ههستی هاوده ردی بۆ که سیکی تر، ته نانهت کچی خۆشی هه بیت، چونکه له پراستیدا ئەو قوربانیی سه ره کی بوو. هه رچه نده دایکم له گه ل باوکم خراب بوو، به لام هه رگیز گومانی له وه فاداری گشتیی باوکم نه بوو. ته نها دواتر ئەو وت و واتانه ی دژی باوکمی دووپاتده کرده وه، که خۆی جارێک زۆر به جددی نکو لێ ده کردن و وه فاداری و سه ره بهستی خه زانی «سه یفی» بیرده خسته وه. ئیستا ئەو، بووکی «سه هه م سو لتان» ده بیت له م سووکایه تیه گشتیه ئازار ببینیت! توانای مرو ف بۆ خۆ فریودان چه ند سه ره: هیوای باوکم بۆ شادکردنی خه لکه که ی (...)، خولیای دایکم بۆ هاوسه ره له ده ستچوو هه کی، ئیمانی من و برا که م به وه، که ئەگه ر بتوانین دایک و باوکم خۆشحال بکه ین، ده توانین له یه کتر بیانپاریژین.

ياداشته كانى بەنديخانە

ئەو ۋەسەفانەى بۆ بارودۆخە كاغان بەكارىدەھپىن - «تراژىدىانە»، «گالتەخوازانە»، «گالتەچى» - ھەمىشە زۆر درەنگ پىماندەگەن، واتە دواى ئەۋەى كە بەبىلايەنى دەگەين. ئىستا كاتىك بىر لەو رۇژانە دەكەمەۋە، ھەندىك لەم وشانە بەتايەت «تراژىدىانە» ۋە «گالتەخوازانە» دېنەۋە بىرم، بەلام ئەۋكات زۆرتر ۋاقم ۋرماۋو، دەتوت لەناۋ تەمومژمدمام. ھىچ كەسك نەيدەزانى چى بەسەر باۋكمد دىت. ھەندى كەس دەيانوت بەيانى ئازاد دەبىت ۋە ھەندىكى تر دەيانوت بىرىرى 14 سال بەندىردى بۆ دەردەچىت (ئىستا لەخۆم دەپرسم بۆچى 14، ئەى بۆ 13 يان 15 نەبوۋ؟) يان لە زىندان دەيكوژن ۋە دوايى دەلېن خۆيكوشتوۋە. ئەم جولانە بەردەوامە لەئىۋان دوو سەرچلدا لە مالمەۋە دووپاتدەكرايەۋە، لەو شوپىنەى دايكم، براكەم، ھاۋرپىكاغان، خزمەكان ۋە خەلكى نامۇ دەھاتن ۋە چىرۆكى ھىۋا ۋە خەفەتيان دەچنى.

نۆ مانگ دواى گىرانى، باۋكم ديسان دەستىكرد بە نووسىن لەناۋ دەفتەرى بىرەۋەريەكەيدا: كاتىك گىرا، ئىتر ھىچى نەنووسى، چونكە ھەموو رۇژىك ۋايدەزانى ئازاد دەكرىت. لە يەكەم لاپەرەدا نوسىۋىەتى «ئەمپرو دەبىتتە نۆ مانگ لەو كاتەۋەى گرتوۋيانم». «لە يەكەم رۇژەۋە كە لەسەر شتى درۆ ۋە بوختان گىرام، كارەساتتىن شت ئەۋەيە، كە بەلئىنيان پىدام ئازادم دەكەن. ئەم بارودۆخە لە كاتىكدايە، كە حكومەتى تازە دەستبەكار خراپتر بوۋە».

ئەم حكومەتە تازەى باۋكم باسىدەكات، دەۋلەتى ھاۋرپى كۆنەكەى «حەسەن عەلى مەنسور»ە كە لە جىگاي «عەلەم» ھاتبوو. بەرزبوۋنەۋەى «مەنسور» لە دەسەلات زۆر خىرابوو: لە تەمەنى 30 سالىدا بوۋە سەرۆكى ستافى سەرۆك ۋەزىر بوو، دواتر لەسالى 1957، كاتىك كە نىك 34 سالى

بوو، بوو سەرۆکی کۆمەڵە ئابوری و جیگری سەرۆک وەزیر بوو. بالایەکی بەرز و سەرێکی کەچەڵی هەبوو، چاوشی رەنگی هەنگوینی بوو. باوکم هەمیشە بە بەخیلیەوه باسی «فەریدە ئیمامی» ژنی «مەنسور» ی دەکرد. لە پێشچاوی مندا ژنیکی بچووک بوو، بە قژیکی درێژی قاوہییەوه. دەتوت هەمیشە بە پەتتییکی نەبیزاو بە هاوسەرە کە یەوه نووساوه. هەرکاتیک ناوی «مەنسور» دەهات، باوکم بە جۆرێک باسی ژنە کەشی دەکیشایە ناوہوه، لەو دەدا، کە چۆن بۆ مێردە کە ی و ئیشە کە ی خۆی تەرخان کردووه، بەلام خەلکی تر وەک ژنیکی بەرزخوواز کە زیاد لە ئەندازە لە دەورووبەری هاوسەرە کە یەتی و هەرگیز ئەو مێردە داماوہی بەجیناھیت، باسیان دەکرد. بیری میواندارییەکم کەوتەوہ لە باخێکدا کە هەموو ژن و پیاوہکان زۆر بە جوانی جلیان لەبەر کردبوو، دەوری حەوزە کە ی پربوو لە گۆپ: «مەنسور» بەسەر چیمەنەکاندا دەهات، بەنەرم و نیانی باوکم لەو گروپە کە خەریکی قسەکردن بوو لەگەڵیان، کیشایە دەرەوه و لەگەڵ خۆی بردی و دەستتییکی بەسەر شانییەوه دانابوو. سەیرم دەکردن، دوو پیاوی گەنج بوون، لەو شوینە لیبوہ ستابوون برۆیان بەخۆیان هەبوو، دلنیا بوون دەیانەویست بەرە و کویش برۆن. تۆزیک دواتر ژنە کە ی «مەنسور» یش چووہ لایان، بەستايشەوه تەماشای هاوسەرە کە ی کرد و خۆی نوساندبوو بە قۆلپەوه.

«مەنسور» خەریکبوو دەبووہ یەکنێک لە گری دەرونییەکانی باوکم. لە یاداشتەکانی زیندانییدا لە «دوژمنەکانی» تری زۆرتر باسی ئەو دەکات: زۆر قورس بوو هاوڕیکتەت لەپشتەوه خەنجەرت لیبdat. لە لاپەرە ی 312 دەنوسیت «25 ساله که دەیناسم. لەم چەند سالەدا زۆر نزیکتر بووینەوه لەیەک. پیاوئیکی بەسەلیقە، بەتوانا، بە پەوشت، بێفیز، بەلام درۆزن، مەراییکەر و زیاد لە ئەندازە خۆ بە گەورە زان بوو. بۆ پێشکەوتنی خۆی قوربانی بە هەموو شتێک دەکات. بەردەوام خەیاڵی سەرۆک وەزیربوونی دەکرد و بۆ گەیشتن پێی، هەموو شتێکی دەکرد. پێشتر زۆرم خۆش دەویست، بەلام زانییم کە سێکی دووروو، ساختەچییه. لەم سالانەدا زۆرتر منی وەک

رکابه‌ری راستی خوئی ده‌بینی، هه‌چه‌ند ده‌شیزانی که من ئەو ئامراز و په‌یوه‌ندیانه‌ی ئەوم نییه‌».

دواتر باوکم له‌ریگه‌ی یه‌کێک له‌ ئاشناکانییه‌وه، که له‌ شوپنه‌ به‌رزه‌کان سیخو‌ری ده‌کرد، بیستبووی که «مه‌نسور» ئەو وه‌ک رکابه‌ری خوئی ده‌بینیت. «مه‌نسور» و یه‌کێک له‌ بالوێزخانه‌ی ئەمریکی «ئاغای راکوئیل» کۆمه‌لێک درۆیان چنی و (شا)یان پرکرد و که‌فوکولیاندا. ئەمریکییه‌کان سه‌رکه‌وتنی «مه‌نسور»یان گه‌رانتی ده‌کرد. شانسی پیاوێک وه‌ک باوکم چی بوو، پیاوێک به‌بێ هاو‌په‌یمانێکی ده‌سه‌لاتدار و پشتیوانێک له‌ ده‌روه‌وه، چۆن ده‌یتوانی له‌ بارودۆخێکی وه‌هادا به‌ زیندوویی مینیتته‌وه؟ باوکم ئەم پرسیاره‌ له‌ چه‌ند گه‌فتوگۆیه‌کدا له‌گه‌ڵ هاو‌پۆ و خیزانه‌که‌ی، هه‌روه‌ها له‌ ده‌فته‌ری بیره‌وه‌رییه‌که‌یدا ده‌کات. ناوی «ئاغای راکوئیل» دیسانه‌وه له‌ لاپه‌ره‌کانی تریشدا دیته‌وه و باوکم سه‌ری سو‌رده‌مینیت، که ئایا ئەم وت و واتانه له‌سه‌ر په‌یوه‌ندی «مه‌نسور» له‌گه‌ڵ ئەو راسته‌یان نا. ئایا له‌به‌رئه‌وه‌ بوو، که حکومه‌تی ئێران ئەوه‌نده سو‌ربوو له‌سه‌ر گواستنه‌وه‌ی «ئاغای راکوئیل» پێش ئەوه‌ی نوێنه‌ری ئەمه‌ریکییه‌کان له‌ پشوو بگه‌رێنه‌وه؟

چه‌ند هاو‌پۆیه‌کی تر راپۆرتی ئەوه‌یان له‌سه‌ر باوکم دا‌بوو، که به‌ (شا)یان راگه‌یان‌دوووه‌ گوايه‌ باوکم لیستی‌ک له‌ ناوی کاندیدا‌کانی پارله‌مانی به‌ ئەمه‌ریکییه‌کان داوه (ئهو لیسته‌ تا شا ره‌زامه‌ند نه‌بوايه له‌سه‌ری بل‌اونه‌ده‌کرایه‌وه)، یان وتبوویان باوکم یه‌کێک له‌ گه‌فتوگۆ نه‌ینیه‌کانی نێوان خوئی و شای بۆ ئەمریکییه‌کان گێراوه‌ته‌وه. سه‌رنوسه‌ری گو‌فاری ئۆمیدی ئێران «ئاغای سه‌فی پوور» که پیاوێکی باش بوو به‌ گه‌لته‌وه به‌ باو‌کمی وت «ئهمه‌د خان له‌نێوان هاو‌پۆیکانتدا راستیه‌که به‌ ئیمه‌ بلێ، بۆیه له‌ زیندانی، چونکه پشتیوانیت له‌ لیستی ئەو کاندیدانه‌ی پارله‌مان کردوووه، که ئەمه‌ریکییه‌کان هه‌زیان لێنه‌بوو، یان بۆ درک‌اندی لیسته‌که به‌ ئەمه‌ریکییه‌کان؟ ئەگه‌ر ئەوه‌ی دووه‌مه‌ ئیمه‌ په‌یوه‌ندی به‌و هاو‌پۆی ئەمه‌ریکیانه‌مانه‌وه ده‌که‌ین ده‌ستیان ده‌روات، ئەگه‌ریش ئەوه‌ی یه‌که‌مه

تیمه له گه‌ل ئەمەریکیه‌کان لۆبی ده‌که‌ین، به‌لام ئە‌گەر هه‌یچ‌کامێکی دروست نییه‌ — لێ‌ره‌دا به‌ پێ‌که‌ینه‌وه‌ وتی — له‌ راستیدا دۆسیه‌یه‌کی هه‌یوا‌پراوت هه‌یه‌!».

بۆ‌چی له‌ زیندان بوو؟ سه‌رپێ‌چی له‌ شا‌کردبوو؟ رقه‌به‌ری بوو؟ به‌هۆی لوتبه‌رزیه‌که‌یه‌وه‌ بوو؟ هه‌ندی‌ک که‌س برۆایان به‌ تاوانه‌کانی‌ کردبوو. سه‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ دوژمنه‌کانی برۆایان نه‌ده‌کرد. سه‌رپێ‌چی سیاسی له‌ ئێ‌ران وه‌ک شۆ‌ا‌زێ‌ک له‌ تاوان سه‌ی‌رده‌که‌رت: زۆ‌ربه‌ی سه‌رپێ‌چیکاران به‌ تاوانی‌ ساخته‌چییانه‌ ده‌گیرین و مه‌یداتی‌کی زۆ‌ریان بۆ‌ به‌رگری له‌ خۆیان نییه‌. ئە‌م هه‌قیقه‌ته‌ی که‌ که‌س تاوانه‌کانی به‌ جددی وه‌رنه‌گرت، هه‌موو بارو‌دۆ‌خه‌که‌ی نا‌راست و هه‌زه‌لی ده‌خسته‌پوو. یه‌که‌م وانه‌ که‌ سیاسه‌تی ئێ‌ران و ژیا‌نی گشتی فێ‌ری‌کردم ئە‌وه‌بوو که‌: هه‌قیقه‌ت زۆ‌ر گرنگ نییه‌.

که‌سانی پله‌ بالا‌ سه‌ردانی باوکمیان ده‌کرد و سه‌ریان سو‌رده‌ما له‌ «راستی» گرتنی‌ باوکم، یان په‌یامنی‌ریان ده‌نارد، تا پێ‌ی‌لێ‌ن تیمه‌ ده‌زانین هه‌یچ تاوانی‌کت نییه‌ و نازانین له‌‌پای چی‌ گیراوی. باوکم له‌ لاپه‌ره‌یه‌که‌دا نوسیبووی «نزی‌ک ئێ‌واره‌ دوکتۆ‌ر «جه‌مشید ئاموزگار» - وه‌زیرێ‌کی کابینه‌که‌یه‌ و دواتر ده‌بی‌ت به‌ سه‌رۆ‌ک وه‌زیر- له‌ گه‌‌ل «سه‌فی‌ پوو‌ر» هاتن بۆ‌ لام. باسی زۆ‌ر شتمان کرد و ده‌یه‌ویست هۆی دروستی‌ گرتنه‌که‌م بزانی‌ت. وتی هه‌م له‌ ناوه‌وه‌ و هه‌م ده‌ره‌وه‌ی کابینه‌، هه‌موو که‌سێ‌ک ده‌زانی‌ت من دز یان پاره‌دز نی‌م. به‌پێ‌چه‌وانه‌وه‌ زۆ‌ر خزمه‌تم به‌ خه‌‌لک‌ کردوو. وا بێ‌رده‌کاته‌وه‌ که‌ گرفته‌که‌م ده‌بی‌ت سیاسی بی‌ت. «ئاموزگار» و من هه‌رشتی‌ک که‌ به‌می‌شکدا بی‌ت خستمانه‌ به‌ر چاو و لێ‌یکۆ‌لێ‌نه‌وه‌، به‌لام خوا ده‌زانی‌ت نه‌مانتوانی به‌ سروشتی تاوانه‌که‌م بزاین!» . چه‌ند لاپه‌ره‌ دواتر ده‌نوسیت «شه‌وان که‌ ته‌نیا ده‌بم، زۆ‌ر بۆ‌ خۆم، بۆ‌ مندا‌له‌کانم و ئە‌و وڵاته‌ نه‌فه‌ره‌ت لێ‌کراوه‌ ده‌گریم. ئێ‌ستا که‌ ده‌رفه‌تی ئە‌وه‌مان هه‌یه‌ بۆ‌ ئە‌م خه‌‌لک‌ هه‌ژاره‌ شتی‌ک بکه‌ین، حکومه‌ت که‌وتۆ‌ته‌ ده‌ست گه‌نجی‌کی زه‌ره‌مه‌ند و په‌که‌ه‌وتوو».

باوکم زۆ‌ر به‌ وردی ده‌یکۆ‌لێ‌نه‌وه‌ له‌وه‌ی بۆ‌چی بۆ‌ «ئه‌وان» ناشی‌ت

بروآبکه‌ن له سندوقی حکومت پاره‌ی دزیوه، چونکه ده‌یانتوانی ده‌ستیان به حسابه‌کانی بکه‌وئیت. ته‌نانه‌ت قه‌رزه‌کان و ژماره‌ی موک و ماله‌که‌شیان ده‌زانی، که دوا‌ی 25 سال ئیش بو حکومت -بیجگه له‌و میراتیه‌ی به ژنه‌که‌ی گه‌یشتبو- ئه‌وه‌نده زور نییه. قسه‌ی حاکمیک ده‌گپرتیه‌وه، که وتبوی ئه‌گه‌ر «نه‌فیس‌ی» بیویستایه پاره‌ی بدزیت، ئه‌وکاته ده‌یدزی، که جیگری سه‌روکی به‌ریوه‌به‌ریتی پلان و بودجه بو، چوون هه‌موو بودجه‌ی ولات له‌وی ری‌کده‌کرا. ده‌لئت شا‌خوی زور باش ده‌یزانی ئاره‌زووی ئه‌وه‌ی نییه روژنیک ببیت به سه‌روک وه‌زیر. زور خوشحال ده‌بیت، ئه‌گه‌ر هه‌ر وه‌ک سه‌روک شاره‌وانیی تاران بمینیتیه‌وه و ئه‌و شته‌ی که ده‌ستیپکردبوو ته‌واویبکات. ئاماژه به شری‌تیک ده‌کات که دوژمنه‌کانی گفتوگو‌یه‌کیان به درو سازکردوو، گوايه تیدا ئه‌و له‌گه‌لا ژنیک له میوانیه‌کدا دژی شا قسه ده‌که‌ن.

هه‌رچه‌ند هه‌ولده‌دات ناتوانیت وه‌لامی دوو پرسپاره گرنگه‌که بدوژنتیه‌وه: بوچی له‌ زیندانه و چی به‌سه‌ر دبت؟ ئیتر وای لیدیت په‌ناده‌بات بو دنیا‌ی خه‌یال. وه‌ک رو‌مانوسیک که —تازه کتیبیکی نویسه و نه‌ینیه‌کانی باشرین هاو‌رپی تیدا ئاشکراکردوو— ده‌لئت هیچکام له‌ که‌سایه‌تیه‌کانی وه‌ک که‌سایه‌تیی حه‌قیقی نین. باوکم ده‌لئت: هیچ بروایه‌کی به جادو و پیشبینیکردن نییه، به‌لام هه‌موو ده‌فته‌ره‌که‌ی پره له‌ خه‌وی خوی و خه‌لکی تر. له‌م خه‌ونه هه‌زه‌لی و مه‌سخه‌رانه و هیوا‌خوازانه دنیا له‌و هه‌قیقه‌ته‌ی که هه‌یه، زورتر وریاتر و برواکه‌رت‌ره. شایه‌ک ده‌بینین که ناچاره به‌چاوی عه‌قله‌وه سه‌بربکات، ده‌سه‌لاتداریک که شتیکی باش ده‌کات و باوکم له‌ کو‌تاییدا ده‌توانیت دو‌سییه‌که‌ی به ری‌کوپیکی بانه‌وه. گو‌رانکاریه‌ک که له دنیا‌ی هه‌قیقه‌تدا ناتوانیت ری‌کبکه‌وئیت، له‌م خه‌وانه‌دا شتیکی ئاسایه. دنیا‌یه‌کی به‌راه‌رت‌ر له‌م دنیا هاوته‌ریه داده‌مه‌زیت، دنیا‌یه‌ک که خه‌لکه‌که‌ی کراوه‌ن و بیرکردنه‌وه‌یان سه‌ربه‌خویه. ده‌توانن ئاگاداربکه‌نه‌وه، راویژر بده‌نو ته‌نانه‌ت فه‌رمان به شا بده‌ن کاره دروسته‌که بکات، ئه‌ویش

دەيکات: گوڤ دەگرېت، قایل دەبېت.

باوکم له ماوهی ئەو کاتەي له زیندان دەبیاته سەر، نزیکهی دووسەد لاپەرە دەنوسیت «من یەکه مچار بو خۆم و دواتر بو کچ و کورە کهم دەنوسم»، «کاتیک که له ئیستا کاتی زۆرتر به دەستیانه وهیە و توانای لیکۆلینه وهیان ههیه، لهوانهیه ئەم یاداشتانه بېتته سهراوهیهک بو ریگه پيشاندان». پینچ پهرتوک و نزیکهی 150 لاپەرە له یاداشتهکانی باوکم که ماوه تەوه، ژيانی باوکم له زیندان تا بهربوونی به تهواوهتی دواي چوار سال تۆمارده کات. باوکم هه مېشه به نيوه گالتهوه دهیوت سالانی زیندانی یه کیک له به به رهه مترین سالانی ژيانی بووه. هه نديچار ئەمه ی له به رامبه ر ئەو زیندانه ی دهوت که هه ستیده کرد دایکم بۆ دروستکردبوو، به لام ئەم قسه یه لایه کی تریشی هه بوو، ئەو لایه که له یاداشتهکانی و شیعر و رسمه کانییه وه ده هاتنه در و ده خویندرانه وه، باوکم له بارودۆخی قورسا توانایه کی زۆری بو باش رهفتارکردن هه بوو. شتيك وای لیده کرد هه رشتيکيش بېته ریگه ی بوه ستیت، بۆیه له چاوه روانه کراوترین شوینه کاندا چرۆی ده کرد.

بينيی باوکم له چاوپیکه وتنه هه فتانه کاماندا له ژووریکدا بوو، که هی خۆی نه بوو، زۆر قورس بوو ئەزموونه راسته کانی ئەو کاتانه ی ئیمه ی لینه بووین خه یال بکه م. ئیستا که بیره وه ریه کانی ده خوینمه وه، دنیا یه کی تر دېته به رچاوم. دنیا یه ک له گه ل هه موو یاسا و رۆتینه کانی خۆی و که سه نيشته جيکانی. ئەو شته ی باوکمی هيشته وه، جیا له هیواو سۆزی بو خیزانه که ی، هه زی مه زنی بوو بو ژيان. زیندان هه موو سۆزی بو ژيان گوشي و کردی به هیزیکی نایاب، به وه هیزه زمانی تازه فیروبوو، نوسی، کتیبی خوینده وه، له میژوودا نوقم بوو، وینه و نیگاری کیشا و پتر له نو کیلوگرام له کیشی دابه زی.

له بیره وه ریه کانی د رۆتینیکی رۆژانه ی شیتانه وه سفده کات. «کاتمیتر 4:30 له خه وه هه لده ستم، دواي شۆردنی ده موچاوم له ژووره کهم تا کاتمیتر 7 به ریگه دا ده رۆم له هه مانکادا (نهج البلاغه) — یاداشتهکانی ئیمام

ەلى— يان ئەو كىتابىنە دەخوئىنمەۋە، كە شۇقەي قورئان يان مېژوو يان ئاينىن. كاتژمېر ھەت لەگەل ئەفسەركانى زىندان نانى بەيانى دەخۆم و تا كاتژمېر ھەشت دەخوئىنمەۋە. لە كاتژمېر ھەشت تا دە لە ژورەكەم دېم و دەچم و زمانى ئەلمانى دەخوئىنم. لە ئىۋان كاتژمېر دە و تا نىۋەرۇ زۆربەي كات چاۋپېكەۋتەم ھەيە، يان ئەفسەر و زىندانىيەكانى تر دىن بۇ لام. دواتر تا كاتژمېر يەكى دۋاي نىۋەرۇ، كە كاتى نانى نىۋەرۇيە، يان دەخوئىنم، يان دەنوسم. دۋاي نانى نىۋەرۇ پشودەدەم، دەخوئىنم و ھەندى جارىش تا سى سەرخەۋىك دەشكىنم. لە سى تا پىنج خۆم دەشۆم و لەھەمانكاتى پىاسەكردنم زمانى فەرەنسى دەخوئىنمەۋە. لە پىنج تا شەش، رۇژنامە دەخوئىنمەۋە، نانى شەو دەخۆم و لەگەل ھەركەسېك بېت بۇ لام گەتوگۇ دەكەم. لەو كاتەۋە تا خەۋم لىدەكەۋىت، يان گوئى لە رادىۋ دەگرم، يان دەخوئىنمەۋە».

لە باسى ھەستى ناۋمېدى، ھەستى خىانەت و خەفەت، دەپرات بۇ گەتوگۇكانى لەگەل ستافى زىندان، زىندانىيەكانى تر، ميوانەكانى، خىزانەكەي و ھاۋرېكانى و لەۋىشەۋە دەپراتە سەر باسى بارودۇخى سىياسى ۋلات و رووداۋەكانى ئەو بەشانەي تىر دىنا—مردنى چەرچل لەسالى 1966، شەرى قېتنام. ئازادى خەلكى ئەمىرىكا، تواناى سەرسوۋرھىنەريان بۇ دىسانەۋە دروستكردنى خۇيان جەژن دەگرېت، لەھەمانكاتىشدا بۇ سىياسەتى دەرەۋەي ئەمەرىكا دەگرى. جارېك نامەيەكى كراۋە بۇ سەرۇك «جانسون» دەنوسېت، تىيدا ۋتەي جان ئادامز، فرانكلين رۇزۋىلت، دانىيل ۋېستەر و ئابراھام لىنكۆلن دەھىتتەۋە. باۋكم دەلېت خەرىكە ۋەك كەسېك دەنوسېت كە بەچاۋى خۆي «پەرۇشى و ترسى لە دەموچاۋى ئەو كرېكارانە كە مانىان گرتوۋە لە دىترۆيت، لە قولايى درېژكىشان لەسەر قەرەغانەكان بە بۆتلى ۋىسكى... بىنا ۋىران و دوکەلاۋىيەكان لە ھارلېم و شىكاگو، خەفەت و برسېيەتى لە نىۋۆرلىيان و بالتىمۆر... ھەرۋەھا بىنا تازە جوانەكان بەو درگا ئۆتوماتىكىيانەيان، دوعاى خىرى بېپايانىانى ئازادىيە كەسىيەكان و جوانى،

مورتاحى و كولتورى ولّاته كەي...» بىنپوھ. باسى ئەوھ دەكات پېويستە ئەمىرىكا دان بە قەرزەكانى بە ولّاتەكانى تر بنپت و لە سەرۆك «جانسون» داوا دەكات «فېلى سىياسىە دىكتاتورەكانى ولّاتەكانى تر نەخوات، وا نەزانين ئەوانە وەك ئەو بىرناكەنەوھ دوژمنن، ئەو ھەلّانە ئەمىرىكا لە فېتنام كردى، دوپاتنەكاتەوھ و بەسوكى خېر بە ولّاتەكانى تر نەكات— ئەگەر دەتەوئت يارمەتيان بەدەيت دەبئت بە پېيى بنەما بئت و وەك بەرابەر سەيرىان بكات». بۆ مندالەكانى، ژنەكەي، ھاورى خۆشەويستەكانى و خزمەكانى شىعر دەنوسئت. ھۆگرى سۆقرات، فوئتېر و بوودا دەبئت. شىعەرى «نازادى» پۆل ئېدوار، فېكتور ھوگۆ و كىتېك لەسەر ئاناتومى لاشەى مروڤ— زور سەيرە، ديارە بۆى زور سەرنجراكېش بووھ— وەردەگېرئت. قوتويەكى كۆكردەنوھ بۆ يارمەتيدانى زىندانپەكانى تر، بۆ ئەم مەبەستەش ناردنى دەستەبەرنامە دروستدەكات، فېرى نىگاركىشان دەبئت، ئەلمانپەكەي رېكويك دەكات، دەست بە فېربوونى زمانى تازە— رووسى و ئەرمەنى— لە ھاورپپەكى ترى دەكات.

لە زىندان لەسەر سى كىتېب بۆ مندالان كاردەكات، كە بىست سالى تر بلاويدەكاتەوھ: وەرگىراوېكى چىرۆكەكانى «لافوتتېن» لەگەل رەسمى كۆپىكراو لە ئورجىنالەكەي، چىرۆكى ھەلېزاردراو لە فېردەوسى و ھەلېزاردەپەك لە چىرۆكەكانى شاعىرى مەزنى فارس «نيزامى» بلاودەكاتەوھ. لە كىتېبەكەيدا دەلئت: (چۆن ئەم چىرۆكانەي كاتېك من و براكەم سى چوار سالا بووين فېرىكردوين و چەند گرنگن. لە زۆربەي نوسراوھكاندا تۆنكى رەنگدانەوھى ھەپە، بەلام بۆ فېردەوسى زمانى دەبەسترت. لە شوئېتكدا دەنوسئت «ھەر لە سەرەتاوھ حەزم لە فېردەوسى بوو»، «بە راي من مەزنترېن شاعىرى ئېرانيپە لەسەر زەوى و شانامەي فېردەوسى بېھاوتايە. سۆزى بۆ ولّات، راشكاوى و ھەقىقەت نىشاندەدات. ھىچكەس ناتوانئت باشتەر لەو مروڤايەتى و مېھرەبانى و چاكى فېربكات.... ھەر ئېرانيپەك دەبئت رېزى بۆى ھەبئت. دەمەوئت مندالەكانم سۆز بۆ ولّات و مروڤايەتى فېربن

و به‌های هه‌قیقی ئیرانی کۆن تییگهن. هه‌موو قاره‌مانه‌کانی فیرده‌وسی مروّف بوون و له‌خواترس بوون. هه‌رگیز دیکتاتورئیکی ستایش نه‌کرد و هیچ تاییه‌مه‌ندیه‌کی ئه‌هره‌یمه‌نی به‌قاره‌مانه‌کانی نه‌به‌خشی».

بۆ ماوه‌یه‌ک له‌گه‌ڵ هاوڕێیه‌کی تری زیندانی —ژهنرآل به‌هارماست— که پێینده‌وت ژهنه‌رآل فیرده‌وسی، هه‌ر له‌سه‌ر فیرده‌وسی گه‌فتوگۆیان ده‌کرد. ژهنه‌رآل به‌تاوانی بێزارکردن گیرابوو، به‌لام به‌پیی قسه‌ی باوکم، تاوانی هه‌قیقی ئه‌وه‌ بوو، که راوژکه‌ری قانونی «حاجی ته‌یب» سه‌روکی بازاری سه‌وزه و میوه‌ بوو— حاج ته‌یب له‌ شوێرش پینجی ژوون به‌هوێ پشتیوانی له‌تایه‌توڵا خومه‌ینی له‌سێداره‌ درا.

خه‌لکی بێگانه‌ به‌ به‌رده‌وامی له‌ لاپه‌ره‌کانیدا دین و ده‌رۆن: ره‌سامئیکی به‌توانا که ده‌بیتته‌ ئاموژگاری باوکم، پیاویکی گه‌نج به‌ چوار سه‌د هاوڕیی کچ و تاوانبار بووه‌ به‌ کوشتنی یه‌کیکیان، زیندانیکی په‌رۆش که خۆی ده‌خنکینیت، ئه‌مریکیه‌ک به‌ تاوانی کوشتنی ژنه‌که‌ی. ئاماژه‌ به‌ پیاویک ده‌کات که له‌په‌ر له‌ مردووخانه‌ زیندوو ده‌بیتته‌وه‌. به‌جیگه‌ی ئه‌وه‌ ئه‌فسه‌ره‌کان ئاگایان لیبیت چاو ده‌برنه‌ ئه‌و «موعجیزه‌» و پیاوه‌ هه‌ژاره‌ له‌سه‌رما ره‌قده‌بیتته‌وه‌. دیتته‌ بیرى چۆن له‌و ژووره‌ که به‌ندکراوه‌ له‌ نه‌نیشته‌ مردووخانه‌ زۆرسال پێشته‌ زیندانییه‌کی تری به‌ناوبانگی بینوه‌. هه‌ندێجار گله‌یی ئه‌وه‌ ده‌کات خه‌لک پێیده‌لین —زۆربه‌ی جار بۆ دڵ خۆشکردن— زۆر شانسی هه‌یه‌ که له‌ زیندانه‌. «نێژه‌هت پیم ده‌لێت من زۆر به‌ختیارم لێره‌م و ناچارینم له‌گه‌ڵ ئه‌م ده‌وله‌ته‌ تازه‌ ئیشبه‌که‌م!»، «ره‌حمان پێنده‌لێت زۆر به‌ختیارم له‌ زیندانم، ئه‌گینا ده‌کوژرام!». باوکم خۆی هه‌میشه‌ پێیده‌وتین چه‌ند به‌ختیاره‌، که ئه‌ندامی حزبی دژبه‌ر نه‌بوو، یان وه‌ک هه‌ندێک له‌ هاوڕێکانی پاره‌ و ناوبانگیکی زۆری نه‌بوو، ته‌نها هیوای له‌سه‌ر خوا بوو. کاتیک بیره‌وه‌رییه‌کانی له‌ زیندان ده‌خوینمه‌وه‌، ناتوانم به‌ر به‌خۆم بگرم، که بیره‌که‌مه‌وه‌ —به‌هه‌مان هه‌ستی ناؤمیددی و گالته‌— چۆن زیندان له‌پراستیدا بۆ باوکم زۆر خێری هه‌بوو.

ژئیکى ئىشكەر

ھەرچەندە ھەردەم باوكم لە يادماندابوو، بەلام ژيانى خۆشمان وەك ھەميشە دەگوزەراندى و ئەم ھەقىقەتە تازە ببوو بەشېك لە رۆتىنى ژيانمان. وەك نەخۆشېك كە مەرەزىكى خراپى ھەبېت، دەپرۆشتىن سەرداغان دەکرد، پاش ماوئەك بەجېماندەھېشت. زۆربەى چالاككېھەكانى ژيانمان لە سەردەمى باوكمدا بوو، بەلام ھەركامېكمان بەشېوازى خۆمان ژيانمان دەگوزەراندى. بۆ ئەم بەشەى چېرۆكەكەم ژيان بەبى باوكم سەردېرېكى توندوتېژ دەبېت. لەلايەك ھەستم بەھەتېوى دەکرد، چونكە چارەنوسى وەك چارەنوسى ئېمە بە دەزووئەكەوھ بەسترايوو. باوكم لە دەفتەرەكەيدا نووسىيووى «زۆر خەفەت بۆ ئازەر دەخۆم»، «لەم تەمەنە كە پېويستى بە رېبەر و كەسېكى دلسۆز ھەيە، بەتەنھا ماوئەتەوھ. لەگەل داىكى رېكناكەون. لەو كاتەوھى شەش ھەوت سالان بوو، وىستوو مە ئېوانيان باشبەكەم، بەلام نەمتوانيوھ. راستيەكەى ئەوئەيە زۆرم بەسەر ئازەردا سەپاندوھ و فشارم بۆ ھېناوھ. نېژھەت نازانېت كە مندال پېويستى بەوئەيە، مندالانە ھەلسوكەوت بكات و كەسېكى گەنج وەك گەنجېك بېت. نېژھەت لەگەل كچەكەى بەوچەشنەيە، كە داىە پيارەكەى لەگەل خۆى مامەلەى كردووھ. يەكېك نەزانېت دەلېت نېژھەت داىكى ئەو كچە نېيە».

ئەو زستانە ديسانەوھ ناچاركرام تاران بەجېيئلم. داىكم لەگەل ئەو ھەموو پارانەوئەيەى من، نارەزابوونى باوكم و ئەو ھەقىقەتەى، كە دەتوانم بە يارمەتى مامۆستايەكى تايبەت لە تاران بخوئېم، ھەر ناردمىەوھ بۆ خوئېدنگە. تەنھا شتى دلخۆشكەرم ئەوھ بوو، كە بەجېگەى ئەوھ بپۆمەوھ بۆ ئەو خوئېدنگە سويسرىيە بەو ھەموو قوتابىيە لەخۆبايانەوھ، دەگەرامەوھ بۆ لانكېستەر شىندارەكەى خۆم. دو سى مانگ دواى ھاتنەوھم، رۆژېكيان خەرىكبووم لە قاتى دووھەوھ بېمەخوار، كەوتم و بپرپەى پشتم شكا —زورورەكەى من لەسەر ھۆلى «سكېپېر» بوو، زۆرم ھەزم لېيوو لەوكاتەى لەبەردەم پەنجەرەكەى

دیمه خوار دەموچاوی بە خۆکەرە کەم ببینم. لەسەرەتا لە خەستەخانە مامەو و دوواتر بۆ نزیکەى سێ مانگ لە مالهو، واتە رویشتنەوێى ئەو هاوینەم بۆ مانەو بوو.

«سکپیتر»م قایل کردبوو راستەوخۆ هەوالە کە بە دایکم نەدات، تاوەکو نەترسیت. لەبرى دایکم، تەلهفونى کرد بۆ «پوورە نەفیسە» یان «پوورە مینا»-لەبیرم نەماوێ کامیان بوو. «رەحمان» دەیوت پێش ئەو هەوالە کە بەو بگەیهێت، دەیزانى شتیکی وا روویداو. بە دایکمی وتبوو «شتیکت سەبارەت بە ئازى پێدەئێم. شتیک روویداو، بەلام نامەوێت بترسى». هەرچەند لەراستیدا زۆر ترساندى. «رەحمان» جانتاکەى دەستى دایکمی هەلگرت و داخست و وتى «ئەو رووداوى ئازى وەك كەوتنى ئەم جانتابەیه. چاك دەبیتەو، بەلام دەبیت بیهێتەو بەو مالهو. پێویستى بە دایکمی تی —زۆر بە زۆر زانییەو لەبرى ئەو بلیت دایک و باوکی دەیوت دایکی. ئەو مندالە پێویستى بە چاودێرى زیرەکانەى دایکمی تی».

بە شۆرازە کە گەرامەو، بەلام مانای ئەو نەبوو، هەموو شتیک بەپێى پلانەکانى من بەرەو پێش دەروات. نەبوونى باوکم وەك میانگیرىک، وایکردبوو من و دایکم لە نزیکى کى نارووندا بژین. ئەگەر بمویستایە برۆمە دەروە، دەبا پیاپێمەو. هەندێجار خۆم هیستریک نیشان دەدا، یان دەبوورامەو —وا قوولایى هەژاریى خۆم دەسەلماند. بەمچۆرە دەیهێشت برۆم. جارێکیان کاتیک نەیهێشت برۆم بۆ میوانى، بە دایکم وت خانەخوێکە هەتیو و هەست بە کەمى دەکات، ئەگەر من نەبرۆم بۆ میوانى مالتاواى لێکردنى. دروستە کە هەتیو بوو، بەلام هەرگیز هەستىکى وای نەبوو، لە راستیدا زۆر حەزیکرد، کە گێرامەو چۆن دایکم نەرم بوو و هیشتووێتى من بێم، ئەویش نەك لەبەر ئەوێى خۆشم لێگوزەرێت، بەلکو بۆ ئەوێى هەستى ناسکى مندالیکی هەتیو ئارامبکەمەو. هەمیشە نەخۆشى و هەژاریم بۆ بەدەستەپێنانى نمرەى زۆرتر بەکار دەهێنا.

ئێتر من و براکم لەگەڵ مەیل و ئارەزووێ کانى دایکمدا راهاتبووین: وەك

ئەو كەسانەى مادە ھۆشبەرەكان بەكار دېنن، پئويستمان بە تۆزىك دراما بوو تا رزگارمان بىتت. كاتىك دەيقىژاند و تاوانبارى دەكردين بە سەرىپچىيەك، خۆمان شىت دەكرد، دەگرىين، جلەكانمان دەدراند، تەنانەت چەند جارىش پىشەت كە خۆمان نازارى جەستەيى خۆمان بەدين. لەو كاتەى كە ئىمە بەراستى نىگەرانى باوكم بووين، داىكم دەتوت رزگار يى پەيداكر دوو، كە باوكم زىندانى كراو. داىكم — زۆر حەزى لە دىكتاتورەكان بوو — حەزى لەو بارودۆخە بەردەوامە پەلە و خىرايە بوو، دواتر لەدواى راپەرىنى ئىسلامىيەو بەوكم ھەمىشە بە گالتە دەيوت ئىمە بە بۆنەى ئەو ماوہىو بەو لەگەل داىكم ژيائىن، پىشتر خۆمان بۆ سەردەمىكى و ئامادە كرىبوو. گرفتى بارودۆخە كە ئەو نەبوو، كە ئەو شتەى حەزت لىبوو بەدەست نەدەھىنا — ھەندىكجار بەدەستدەھىنا — بەلكو ھەولدان بۆ ئارامكر دنەو، يان بەرگرى بەرامبەر فەرمانەكان، ئەو نەندە ماندوى دەكر دىت، كە ھىچ بوارى نەدەھىشتەو تەو كەو چىژىك بىنىت. تا ئەم رۆژە چىژىلېردىكى سادە بەنرخى تاوانبارى — تووشى تاوانىكى بووم — بۆم تەواو دەبوو.

بەلام لە زۆربەى كاتدا، ئەم چىرۆكە لايەنىكى ترىشى ھەبوو. داىكىشم دەبا لەپاى چارەنووسى باوكم سەرىلېشىئوتت. ھەرچەند لوتبەرزىيەكەى نەيدەھىشت خۆى و نىشانبات، كە نىگەرانە بۆ باوكم، بەلام بەردەوامى پەرىشان بوو، كاتىك ئەو كارەساتەى كە بەسەر من و براكەشمدا ھات دەھىنایە بەرچاوى خەرىكبوو بەلگىرئىت. نەمدەتوانى برۆم بۆ شاخ، چونكە لەوانە بوو مەلم بەشكىنم، «مەمەد» نەيدەتوانى ئىتر سواری پاس بىت، يان پىرات بۆ يارى دووگۆلى، چونكە لەوانەبوو دوژمنەكانى باوكم بىدن، ھەر وہا بابەتى ئىشەكەشى بوو. ئىستا لە پارلەمان ئىشىدەكر د و بۆ يەكەمجار لە ژيانىدا ئىشىكى ھەبوو (بىجگە لەو ماوہ كورتەى لە بانك ئىشىكر د)، شتىكى ھەبوو دەيتوانى بىسەلمىتت، بەرزىخووزىيەكانى بۆ ژيان ھەموو بەفېرۆ نەپۆشتوو، بەلام بەبۆنەى بارودۆخى باوكمەو، نەيتوانى بەتەواو تى چىژ لەم سەركەوتنەى وەر بگرئىت. ھەموو چالاكىەكانى لە پارلەمان ديارىكرابوو،

چونکہ ھەموو كەسك، تەننەت خۆشى دەیانزانی باوكم لە زیندان بارمەتە. ھەموو كەسك ھەر لە بەرپۆھەری قوتابخانەى پېشوموھە «دوكتۆر پارسا» كە ئیستا سیناتۆر بوو بە دایكیمان وتبوو وریاییت و خۆى ئەوئەندە ئەخاتە بەرچاو. دایكم گلهیى لەم راوژانە دەكردو زۆر كەم گویتى پیندەدان. لەراستیدا ھەركاتىك دەرفەتى ھەبووایە، قسەكەرتین ئەندامى بەرھەلستكاران بوو. ئایا، وەك ھاوړى و خزمان دەیانوت، ئەمەش نیشانەیهكى تری لەبیرخۆبەندەوہى خۆپەرەستانەى بارودۆخەكەى باوكم نەبوو؟ یان رەنگدانەوہیەك لە ھەستى سەربەستى بوو، سووربوون لەسەر ئەنجامدانى شتە دروستەكە، ئەویش بەھەر نرخىك بواپە؟ وا ھەستدەكەم ھەردووکی بوو.

لە حالى نەبوونى باوكمدا، دایكم دیسانەوہ كۆبوونەوہكانى خواردنى قاوہى دەرشتەوہ، بەلام گۆرانىك كە تیا دا ھاتبووہ گۆرئى. ئەندامەكان لە ژنانى پچەپچەكەرەوہ گۆرابوو بە پیاوى بۆینباخ بەستوو. جاروبار وەك سەرۆكىك لە كۆبوونەوہكانیدا لەگەل رۆژنامەنوسەكان دادەنیشت و پیندەوتن «ھاوړى پیاوہكانم». (دایكم بەشانازىوہ دەپوت «لەگەل ھاوړى پیاوہكانمدا، زۆر باشت لە ژنەكان ریکدەكەوم»). زۆر بەى ئەو پیاوانە دەھاتن بۆ ماڵمان، دەیانویست بزانتن چارەنوسى باوكم چى لیدیت، ھەرچەندە ھەندىكیشان دەھاتن، چونكە دایكم كارىگەرى لەسەریان ھەبوو. لەو كاتەوہى لە پایزى سالى 1963ەوہ كە دایكم چووہ ناو پارلەمان —چەند مانگىك پېش ئەوہى باوكم بگىرئت— دەپوت پەيوەندىیە سىاسەكانى ئارادەپەكەى زۆر، بە ھۆى رۆلى گشتى خۆپەوہ بوو. «ژەنرال پاكرەوان» ی —سەرۆكى پېشىنى وەزارەتى زانیارى— بە ھاوړپى خۆى ئەژماردەكرد. باسیدەكرد شا چى پۆ وتووہ، چۆن لەگەل شا مشتومپرى كردووہ و چۆن ئەمەو ئەوہ لەنئوانیان ھاتۆتە ئاراوہ.

ئەم كۆبوونەوانەى خواردنەوہى قاوہ جیاوازبوو لە كۆبوونەوہ قەرەباڭخ و بەدەنگەكانى رۆژانى ھەینى، كە تیبدا «ئاغای خەلىقى» لە سىاسەتەوہ بازیدەدا بەرە و دنیاى شیعەر. ئەوانیش وەك «سەفى پوور» یان «ئاغای مېشگین» ی جددى رۆژنامەنوس بوون. پارێزەرە بەناوبانگەكان وەك «ئاغای بېھداد» و «ئۆوہىسى»

و «صادق وهزیری» — دواتر ده بوون به پارێزهری باوكم — كارمه ندى حكومهت و ئەندام پارله مان بوون. لهم كۆبوونه وانهدا پياوه كان راست داده نيشتن، وهك كۆرى قوتابى له خويندنگه كه چاوه پروانى بانگ كردن. دايكم به سۆزى كى زۆره وه قسه يده كرد، حكومهتى له سه روک وه زيره وه ده شكاند و دلتيا بوو به يرتانى و ئەمرکيه كان پشتى ده گرن «هه لبت تيمه ده زانين، كه پشتگيرى ئەم ئاغا يانه ده کات»، تا دادگه رى (دزى هه قيقى، له وه زيره وه به ره وه خواری). زۆره ي تينينه جه رگيره كانى له سه ر «ژه نرال نه سىرى» — سه روکى پيشينى پۆليس، كه تيستا ببوو به ئەندامى ساواک — له گه لا «پيراسته» — وه زيرى ناوخۆ و دوژمنى يه كه مى باوكم — بوو. دايكم دلتيا بوو كه ئەم دوو كه سه دۆسيه كه ي باوكميان له دژى تپكه لكر دووه. ده يوت «من لهم ترسوک و لاوازانه ناترسم».

«ئاغای ئەميرانى» ته نها جارێک يان دوو جار هات. سه رنوسه رى گوڤارى كى به ناوبانگ بوو، به ناوى «خاندە نيه ا». له سه ر وتاره كانيدا زۆر به نازابى و نه ترسى حكومه تى ته ميب دە كرد. ده يانوت ته نها كه سيك كه له قه لمى ئەو ده رده چي ت و پاريزراوه شاهه. «ئاغای ئەميرانى» برياريدا بوو لايه نى باوكم بگریت، ته نانه ت چه ند جار يش نوو سراوه كانى بلاو كرده وه. له بى رم نايه ت ئەوكاته ي باوكم له سه ر كار بوو بينييتم، به لام له و كاته وه باوكم گى را بوو باسى مان ده بى ست. باوكم له ده فته رى بى ره وه ريه كانيدا نوو سي بووى «ئەگه ر نووسين وهك «ئەميرانى» شياوبيت، بۆچى خه لكى تريس وا ناكه ن؟ ئەگه ر شياونيه چۆن ده توانيت وا بنوسيت؟». روژنامه ي «خاندە نيه ا» سه روتارى كى بۆ پشتيوانى باوكم بلاو كرده وه، كه زۆر ده نكي دا يه وه. باوكم له يادا شته كانيدا ئاماژه ي كردووه كه «پيراسته» پيشنبارى بۆ «ئەميرانى» كردووه، كه ده هه زار ته منى ده داتيت، ئەگه ر لايه نى ئەو يش له و چى رو كه بلاو بكاته وه، به لام «ئەميرانى» ره تى كرده بووه وه. «ئەميرانى» له بلاو كرده وه ي ناردراوه كانى باوكمدا، به رده وام پشتيوانى لى نه كرد. باوكم زۆر چه زى لى بوو، كه «ئەميرانى» هه رگى ز هى چ دي رى كى له وتاره كان لانه ده برد. بۆ باوكم ئەو شته كه نه نوو سرا بوو، ئەو شته كه هه لگى را بوو زۆر له وه ي بلاو كرا بووه وه گرن گتر بوو.

«ئاغاي ئەمىرانى» لاواز و سەر روتاۋە بوو، بە چاۋپىكى زىتەۋە لە پشت چاۋپىلكە كانىيەۋە سەيرىدە كەرد. دەم و چاۋى لاوازبوو، ئەمەش سىمايەكى پىسپۇرانەى پىدەبەخىشى. ھەمىشە منى بىرى كۈندەپەپوئىكى لەر و لاواز دەخستەۋە. داىكم زۆر شانازى دەكرد بە ھەبوونى پەيوەندى لەگەلدا — سووربوو لەسەرئەۋەى كە «ئاغاي ئەمىرانى» ھاۋرپى بوو و دەيوت پىشتىۋانىيەكەى لە باۋكم بە ھۆى كاريگەرى داىكمەۋە بوو لەسەرى. ئەو شىۋازەى داىكم لەبەرامبەر ئەم پىاۋە كاريگەرەنە پىشېركىي لەگەل باۋكم دەكرد، ئەمەش شىتىكى زۆر ناشرىن بوو. چەند سال دواتر ئەو دەموچاۋە لاواز و تىزەى «ئەمىرانى» م لەلاى ويئەى ئارامى سەرۆكى پىشۋى ئاسايش «ژەنرال پاكەرۋان» ھوۋ — ئەو بوو، كە لەدۋاى شۆرشى 5ى ژونى 1963 رزگاركر. دواتر ھەردووكيان لە سىدارەدران.

ئەم كۆبوونەۋانە ھەمىشە دۋاى خۇيان ھىزىكى زۆريان بە داىكم دەبەخىشى. زۆربەى كات لەدۋاى ئەم كۆبوونەۋانە، تەلەفونەكەى ھەلدەگرت و بەھەر كەسىك كە گوئى لىبىگرتايە راۋىژى دەكرد. دەيوت «لەۋانەبە ھاۋسەرپىكى زۆرباش نەپىت، بەلام ھەمىشە باۋكىكى باش و دلفراۋان و پىاۋىكى پاكبوۋە». ژمارەيەكى لىرەدا و ھاندەرەنە دەيوت «من دەزانم لايەنگرەكانى «ئاغاي نەسىرى» گوئدەگرن، بۆيە بھىلن بە ئىۋەى تاۋانكار، قەساب، ناۋبانگ خراپكەرى ژنان بلېم...». تەلەفونى بۆ ھەر كەسىك دەكرد ھەۋلىان دەدا ئارامى بكەنەۋە، بەلام ھەروا بەردەۋام دەبوو. دواتر خەلك دەپۇشىشت بۆ زىندان و داۋايان لە باۋكم دەكرد، بەر بە ژنەكەى بگرىت، دەيانوت ئەۋە ھۆى ئەۋەيە ئەۋەندە ماۋەى زىندانى بوونەكەى درىژبوۋە، بەلام بەر بە داىكم نەدەگىرا. ھەر كەس لاي خۇيەۋە، ھەك بۆمبىكى مەترسىدار پاسى دەكرد بۆ ئەۋى تر، بەھىۋاى ئەۋەى لە شوپىتىكى تر بتەقتەۋە.

داىكم رۇژىك بەيانىيەكەى پىيوتەم ھەموو كەسىك بابى ئەو شتانە دەداتەۋە، كە كردونى. رۇژىكيان لە كۆنگرەدا و بە ئامادەيى چەند ئەندام پارلەمانىك، لەئىۋياندا داىكم، بە «پىراستە»يان وتبوو دەنگى بەررزترىكانەۋە. «پىراستە»

به زرده خه نه يه كه وه پرويكر دبووه دايكم و وتبووي «ئه گهر كه ميك سه برت هه بيٽ، خو ي بهرزده بيٽه وه، ياري به وشه ي» بهرز» كردبوو، مه به ستي شتيكي ناشريني تر ببوو. ئه مهش ببوو هوي هه را و دهنگه دهنگ. كو بوونه وه كه تيكي چوو بوو، هه مووان داواي ليبورديان له دايكم كردبوو. هه ر له داواي ئه م رووداوهش «ئاغاي ئه ميراني» وتاريكي ره خه گرانه ي له سه ري بلاو كر دبووي وه. هه نديچار بيرده كه مه وه ئه و سالانه باوكم له زيندان بوو — زور به ي ئه وكاته دايكم له پارله مان بوو — باشتري سالي ژياني دايكم بوو. دايكم ئيشه كه ي زور به جدي وه رگرتبوو: هه روا كه هه موو شتيكي دژوار و يه كلاده كر دوه بو ئيشه كه ي شي هه مان چه شن بوو. زور شانازي به وه وه ده كرد، كه بو سكرتيري پارله مان هه لبژي دراوه. باوكم ده يوت كه هاوكاره پيشوه كاني زور سهريان سووپماوه، نيژه هت ئيشه كه ي ئه وه نده به جدي وه رگرتوو، ده پروات بو ناوچه ي ده نگه ره كاني له شاري «بافت» — پاريزگاي كرمان — به ره خه كاني له كه مته ره خه مي حكومه ت و به ليئه كاني گوڤانكاري بو ژيانتيكي باشتريكيانده دات. هه ميشه ده يوت هه رچه نده چاره نوس نه ييه شتوو هه بيٽ به دوكتور، لاني كه م تيستا ده رفته ي ئه وه ي پهيدا كر دووه، مافي خو ي نيشانبدات. يه كيك له و يه كه م كه سانه، كه خودي ئه م مافه ي ئه زموونكر د، سه رو ك وه زي ري تازه «حه سن علي مه نسور» بوو.

باوكم گوماني ده كرد ركا به ره كاني، به تا يبه ت «مه نسور» لاي خو يان و اياندا ناوه، كه دايكم به بو نه ي ئه و ئيشه وه كه پييان به خشي وه، ئيتر وه ك هو كاريكي ليديت له ده ستي ئه واندا. چه ند هه له بوون! دايكم خولي اي ئه وه بوو، باسي ئه و كاته بو خه لك بكات، كه له گه ل هاوكاره كاني بانگهي شت كر ابو له گه ل «شازاده ئه شه رف» — خوشكي به هي زي دوانه ي شا، ده يانوت له گه ل ئه و كه سانه نزيكه، كه باوكميان خستووته زيندان (وه ك پيراسته و باهيري وه زي ري داد) — ناني نيهر پو بخون. به شانازيه وه ده يگي تر ايه وه چون بانگهي شت كر ابو له سه ر مي زي شازاده نان بخوات، به لام ره تي كر دوته وه. له هاوكاره كاني — كه هه سته ده كم هه مو وه ولي خو يان ده دا خو يان له دايكم جيا واز بكن — ده پرسى، بو چي نانخواردن له گه ل شازاده ئه وه نده مايه ي شانازيه؟

له سالى 1962، پيش ئەو «مەنسور» بىت بە سەرۆك وەزىر، خۆى بۇ پارلمان ھەلدەبۇرپىت و دەبىت بە دووھەم نوپنەرى تاران لەدواى «عەبدوللا رىزى»ى و تەبىۋى پارلمان. مەنسور بە سەرۆك حزبى تىرانى نوئى ھەلبۇرپىت. يەكەم جولانەوئى بەرەنگارەئى دايكەم كاتىك بوو «مەنسور» حزبىكى تازەى بەناوئى (تىران نووین) دەمەزراند. «مەنسور» چاوەروانى دەکرد، ئەندامەكانى پارلمان بىنە ئەندامى حزبەكەى— ھەرچەندە زۆربەيان بوون و حزبەكەى بوو بە حزبى زۆرىنە. دايكەم نەك تەنھا نەرۇپىشتە ناو حزبەكەى، بەلكو واىكرد كە رەتكردنەوئى بە باشى لەناو خەلكدا دەنگىداتەو. دايكەم شانازى دەکرد، كە كاتىك «مەنسور» وتوئەتى تەنانت (شا)ش دەپەوئىت دايكەم پىشتىوانى لە تىران نوئى بكات، دايكەم وەلامىداوئەتەو كە خاوەن شكۆ خۆى ئەگەر حەز بكات، راستەوئو بەخۆم دەلپت.

«مەنسور» بۇ ماوئەكەى زۆر حزبى زۆرىنە نەبوو. «مەنسور» لەو كاتەو كە «عەلم» لەسالى 1963 وازبەتتا، بوو بە جىنشىنى «عەلم». ھەر لەسەرەتاو دەولتەى «مەنسور» ورووژىنەربوو. لەدواى ھاتنە سەركار، نرخی گازۇلىنى بەرزكردەو، تا پاسو بۇ كەمبونى بودجە بھىننەتەو، كە بووھۆى نارەزايەتتەىكى زۆر و ناچاربوو بپارەكەى ھەلبوئەشەننەتەو. لە پایزى سالى 1964، دەولتەى «مەنسور» لائىحەكەى وروژىنەرى ھىننا بە پارلمان بەناوئى ياساى كاپىتۇلاسىون— بەرگرى دىپلۇماتىكى دەبەخشى بە پىرسۆئىلى سوپاى ئەمەرىكى، واتە لە دەسەلاتى دادوئەرى دادگاى تىرانى بۇ تاوان و سكالالى مەدەنى بىبەرىدەكردن. دايكەم و چەند كەسى تر (دايكەم دەپوت تەنھا يەك كەسى تر) رەتپانكردەو پىشتىوانى لەم ياسا بەكەن. دايكەم بە بىزارىيەو دەپوت ئەوانەى كە دەنگىاندا بەم ياسا، ھىچ شانازىيەكەى بۇ ولاتى خۇيان نەبوو. لەسەرەتاو بەرىتائىيەكان بوون و ئىستاش ئەمەرىكىەكان، بۇيە ھىچ جىنگەى سەرسوورمان نىيە پپاوە رووراست و دلسۆزەكان، لە زىندانن ھىچ پەيوەندىيەكەى بە دەسەلاتە بىگانەكانەو نىيە.

زۆر كەس ستاشى دايكىمان دەکرد، كە دژى ياساى كاپىتۇلاسىون دەنگىداو، بەلام دواتر بە بپارى دايكەم بۇ بەرھەلستى دژى ياساى پاراستنى

خیزان له سالی 1967 دا سه سامبوون. ئەم یاسایه ته لاقی نا یاسایی لابرډ، به پپی باروډوڅکی تایبه تی، مۆله تی به چه ند ژن ده دا و دادگای تایبه ت به خیزانی داده مه زرانډ. ئەم بریاری ئابرووی ئەو که سانه ی برډ، که بۆ مافی ژنان شه پریان ده کرد. دایکم ده بیوت زۆر دووروویانه به یاسایه ک هه بیته بلت پشتیوانی له ژن ده کات، به لām مه رجیک هه بیته هیشتا ژن پیویستی به مۆله تی دادنوسانه ی میرده که ی بیته، تا له ولات پرواته ده ره وه. دایکم زۆر توند یان له وه ره قتر بوو ره زامهنډی دوولایه نه له م چه شنه قبولبکات، به لایه وه باشت و ابوو دژی ئەو یاسایه دنه گ بدات، تا نیوه ی مافه کانی قبولبکات. من خۆم زۆر بۆچوم له گه ل دایکم له سه ره ئەم یاسایه جیاوازه، ته نانه ت هیشتا هه ره جیاوازه، به لām ناتوانم ئەم سه ره سه ختیه سه ره به خۆیانه ی ستایش نه که م.

دواتر دایکم ده لبت پیشینیده کرا. هه ناسه یه کی قولی ده کیشا و ده بیوت «من پشتیوانی مه نسوور نه بووم»، «من هه ره یاسایه ک مه نسور بیهینایه بۆ پارله مان ره تمده کرده وه. مه نسور زۆر به ره وشت بوو، وه ک ئەو پیراسته گه مژه نه بوو، که هه چی له ره وشت نه ده زانی — له کوئی خویندبووی؟ بۆتم باس کرده له په رله مان چی کرد، مه گه رنا؟ ئەو کاته وا ئابروومی برډ؟ خه لک پیراسته یان به وه شته یان وه ک خۆی ده بینن، به لām مه نسور جیاوازه بوو. پیاویکی ئاغا و جوان بوو. هه رگیز نه تده زانی له کوئی له گه لی وه ستاوی.

به رده وام بوو له قسه کردن «له پارله مان رۆیشتبوومه دهر و له دوکانی شیرینی بوو. له بیرته چه ند هه زت له شیرینییه خامه ییه کان بوو؟ دوکانداره که زۆر تۆی خو شده ویست. له بیرته؟»، «به لئی دایه، ئاغای تاجه خش»، «هه میشه شیرینییه کی خامه یی به لاشی به تۆ ده دا. من له وئ وه ستابووم و له گه ل ئاغای تاجه خش قسه مه ده کرد، که بیستم که سیک له پشتمه وه وتی «ده توانم منیش خۆمی تیه له قورتینم؟ بینیم ئاغای تاجه خش له پر له جیی خۆی وشکبوو، گه رامه وه و مه نسور وه ستابوو، به و زه رده خه نه جوانانه ی سه یرمی ده کرد. هه لبه ت هه رگیز کاریگه ری له سه رم نه ده کرد. مه نسور ده لبت، ده توانم بۆ ساتیک له م کاره گرنگه تان بیرتان بگرم؟ منیش پیتموت، به دلناییه وه گرنگه. ده مباته لای درگا که و پیتمه لبت، ده توانم بانگه یشتان بکه م بۆ خواردنی نانی

نيوهپوڤۆ؟ نه، ناتوانن. راسته كه ئهو سه‌رۆكى حزى زۆرينه بوو، به‌لام نايته هوڤى ئه‌وهى كه من هه‌ست به شانازى بكهم، ده‌يه‌وڤت له‌گه‌لم نانڤخوات. پيڤده‌لييم، تكايه هه‌رچيه‌ك هه‌يه هه‌ر ليره پيمبليين. له‌وڤى وه‌ستايين، له‌ دهره‌وهى ئهو دوكانه. مه‌نسور ده‌لييت، من هه‌ميشه وامده‌زاني تۆ هاوپرڤى منى. منيش پيموت، ئه‌رى به‌لام زۆر به‌سه‌يرى نيشانى ده‌ده‌يت. ئه‌حمه‌د هه‌يچ يارمه‌تياهه‌ك به‌ دۆسيه‌كه‌ى ناكات، هه‌زه‌كات دوزمن بۆ خۆى دروستبات. من هه‌يچ نالييم و هه‌ر سه‌يريده‌كه‌م. ده‌زاني نيگام چۆنه كاتيك ده‌زانم كه‌سيك ده‌يه‌وڤت چى بكات؟»، «به‌لى دايه، ده‌زانم»، «هه‌لبه‌ت من له‌ته‌ك كه‌ساني سياسي گه‌وره‌بووم—باوكى خۆم كاتيك بۆ كرمان خۆى هه‌لبژارد و سه‌هه‌م سۆلتان...».

«پاشان پيموت، ده‌ته‌وڤت تانه له‌ خي‌زاني من بده‌يت؟ ده‌ته‌وڤت بلييت هاوسه‌رى من به‌رپرسي گه‌وره‌ترين داوى مي‌ژووى ئه‌م ولاته‌يه، تاوانباركردى ئه‌حمه‌د به‌ دزىنى پاره له‌ ري‌كخراوه موفليسه‌كان، يان تاوانباركردن به‌ پلانگيري دژى شا داوبوو. باوكت هه‌رچيه‌كى به‌سه‌ر مندا هه‌يباييت—روويكرده‌ من— من هه‌ميشه دادوه‌ر بووم له‌گه‌لى».

به‌ هه‌واشى وتى «ني‌ژهه‌ت خانم، من له‌گه‌ل تۆ قسه‌ ده‌كه‌م، نه‌ك ژنى ئه‌حمه‌د، له‌گه‌ل هاوكاريك، هاوكاريكى به‌ري‌ز. با بۆ ساتيك قسه‌ى ئه‌حمه‌د نه‌كه‌ين. بۆ ناتوانين له‌گه‌ل يه‌ك ئيشبكه‌ين؟ له‌راستيدا من ده‌متوانى له‌گه‌ل ئهو ئيشبكه‌م. ئه‌گه‌ر هه‌ميشه‌يه ده‌متوانى. شا لاى منى ده‌گرت. من ده‌ستم له‌ هه‌مووى هه‌لگرت. ده‌ستم ليه‌ه‌لگرت، چونكه‌ لوتبه‌ريزم بوارى نه‌ده‌دام پشتى مي‌رده‌كه‌م نه‌گرم! ئه‌م قوربانىبوونه‌شم لا گرنگ نه‌بوو ئه‌گه‌ر باوكت سوپاسگوزاربا، يان لانى كه‌م دانى پيدا بنايه... مه‌به‌ستم ئه‌وه‌يه من به‌ قسه‌يم نه‌كرد و ئه‌ويش ليم زوير بوو، هه‌رچه‌نده زۆر هه‌وليدا خۆى وا نيشان نه‌دات، به‌لام له‌و رۆژه‌وه زۆركه‌م پيش ده‌هات قسه‌م له‌گه‌ل بكات، هه‌رگيز ئيت زيكم نه‌بوو ئيستاش ئه‌مه!».

مه‌به‌ستى دايكم له‌ «ئيستاش ئه‌مه» ده‌گه‌رپته‌وه بۆ تيرۆرى «مه‌نسور»

به دهستی پیاویک به ناوی «محهمه د بخاری» که دهیانوت نه ندامی گروپیکی ئیسلامی بووه، ئەم گروپه لیستیکیان دروستکرد له و که سانه که ده بیت تیرۆر بکریڤن، له (شا)وه بگره تا سیانزه که سایه تی له ناو حکومه ته که یدا، دوکتۆری تابه تی ژهنرآل ئە یادی، دهیانوت به هاییه بۆیه ناویان خستۆته ناو لیسته وه، ژهنه رآل نه سیری — سه روکی تازه ی ده زگای زانیاری — یانزه کارمه ندی حکومت، سه نوسه رانی روژنامه کان، شوڤشی ی 5 ژون دامرکابوووه، به لآم ئەو ئاینیه به رهه لستکارانه دانه مرکابوون.

بریک له یاداشته کانی باوکم: «ههینی، یه کی به ههمن، 1343 (22 ی ژانویه 1965). ئەمڕۆ لای نیوه رۆ بوو، بیستم له مه نسووریان داوه. یه که مجار بروم نه کرد. به دبه ختانه ئەم روژانه وت و وات له دهوری حکومت زیادیکردوووه، به لآم زۆر زوو هه واله که دووپاتکرایه وه. ده لێن نزیک کاتمێر 10 ی به یانی، پیاویکی گه نچ چوارجار ته قه ی لیکردوووه، به لآم وادیاره گولله کان کوشنده نه بوون. ئەمڕۆ له رادیۆ وتیان دوکتۆره کانی ده لێن فشاری خوینی له سه ره وه یه و تا مانگیکی تر چاکده بیته وه. دلَم بۆی ده سوتیت... خۆی له بنه رته دا پیاویکی خراپ نه بوو. نه یده ویست ناپاکی به ولاته که ی بگات، به لآم ئە زموونی که می هه بوو، زۆر به رزیخواز و خیرابوو...».

چه ند روژ دواتر باوکم نووسیویه تی «حه سنه علی مه نسور، سه روک وه زیری گه نجی ئێران، دوا ی هه فته به ک که وته کو ماوه، به ئازار و ئە شکه نه چه وه له چوارشه مه (27 ژانویه 1965) ئەم دنیا یه به جیه پشیت. دوو روژ له مه وبه ر دهیانوت مردوووه. له ولایتیدا که حکومت هه رگیز رووراست نه بووه به رامبه ر به خه لکه که ی و هه واله هه قیقیه کان به نه پینی ده مپینه وه، وت و وات جیه گه ی هه قیقه ت ده گریت. له سه ره تاوه دیاربوو ئەو گوللانه کوشنده ن، به لآم تا روژێک پش مردنی له هه واله کاندایانوت، خه ریکه روژبه روژ باشت ده بیت. ته نانه ت روژی هه یینی بلایانکرده وه که ئیتر مه ترسی له سه ر نه ماوه.»

باوکم له یاداشته کانی دا باس له وه ده کات چۆن له ته نیشت په نه ره ی ژوو ره که یه وه، که به ره وه هۆلی مردوو خانه ده کرایه وه، وه ستابوو، تا ته رمی مه نسور بگات. «مردنه که ی زۆر خه مباری کردم، فرمیسی هینایه چاوم. شه و

خەوم نەبوو... سأل و نیویك پیش ئیستا، هەردوو کمان لە ئیو بە ناوبانگترین و گەنجترین پیاوانی ئەم ولاتەدا بووین. چاویکی زۆرمان لەسەربوو. ئەمشەو یەکیکمان، لە سایەى دوژمنە بێشەرمە کاهانەو، لە زیندانه و ئەوی تریش سى مەتر لەولاتر و لەناو خوینى خۆیدا لەناو ساردکەرەوێى مردوو خانە دانراو. ئەمە وانەیهکی باشە بۆ ئیمە. لەوانە یە هەردوو کمان بۆ ولاتە کەمان بەسود بوویتین».

لەدوای ئەو «مەنسور» هەموو بیری باوکم دەگریت. کەس نەیدەتوانی پرۆا بکات «مەنسور» کوژراو، ئەو کەسەى دەیانوت زۆر بەختەوەر، ئەو کەسەى کە بەلینى هیوای دابوو، ببوو هۆی کۆمەلێک زۆر مشتومر لەو ماوێ کورتهى سەرۆک وەزیریدا، ئەو کەسەى هەمیشە لەگەڵ «جان ئیف کینیدی» گەنج و قۆز بەراورد دەکرا. مەزارگەیهکیان بۆ گۆرەکەى دروستکرد.

خوازینییەکی شیاو

باوکم له دهفتهری بیرهوه‌ریه‌کانیدا له پایزی 1964 نووسویوه‌تی، «نێژه‌هت ئەم‌پۆ هات بۆ لام چاوی پێمکه‌ویت»، «دیسانه‌وه‌ تووره و په‌رۆشه. بۆچی نازهر ناروات بۆ به‌ریتانیای؟ بۆچی من له‌ زیندانم؟ بۆچی دنیا به‌ مه‌یلی ئێمه‌ نییه‌؟ نێژه‌هت یه‌کیك له‌و که‌سانه‌یه‌ وا هه‌سته‌هات هه‌لبێزارد‌ه‌ی خواپه و هه‌رگیز هه‌له‌ ناکات. هه‌رشتێکی خراپ که‌ رووده‌ات، واده‌زانیت هه‌له‌ی که‌سێکی تره. له‌مه‌دا من به‌لایه‌نی تاوانبار ده‌زانیت». تۆنی ده‌نگی کاتیک سه‌باره‌ت به‌ شا و حکومه‌ت ده‌نووسیت، پره له‌ به‌ره‌نگاری و تووره‌یی، به‌لام کاتیک باسی دایکم ده‌کات، خه‌فته‌ی تیا‌دایه.

«ئه‌و رۆژه که‌ گیرام، خۆش‌حالبووم، چونکه‌ وامده‌زانی نێژه‌هت ته‌می ده‌بیت و ده‌ست له‌و خه‌یاله‌ هه‌لده‌گریت، که‌ دنیا ده‌بیت له‌ خزمه‌تی ئەودا بیت. وامده‌زانی کاتیک من له‌ زیندان بینیت، ئەو شتانه‌ تیده‌گات، که‌ کاتی ئازادیم تینه‌ده‌گه‌شت، به‌لام ئەم‌پۆ زانیم ئەو به‌دوای ژیا‌مه‌وه‌یه، هه‌موو هه‌بوونم — نه‌ک هه‌چ شتیک فێر نه‌بووه، به‌لکو هه‌ستیش ده‌کات من له‌ باشترین شویندام و قه‌رزازی ئەوم».

زۆربه‌ی پیاوان ژنه‌کانیان و خێزانه‌که‌یان بۆ مه‌به‌ستی سیاسی به‌کارده‌هێنن، به‌لام دایک و باوکی من ئەوه‌نده به‌پێی جیاوازییه‌کانیان هاو‌پۆل بوون، که‌ نازه‌زویان ده‌کرد ژیا‌نی سیاسیان هه‌موو گرفته‌کانی ناو ماله‌وه‌ چاره‌سه‌ر بکات. جاریک بیستم باوکم به‌ هاو‌پێه‌کی ده‌وت، په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ دایکم ده‌یخاته بیر چیرۆکیکی «عه‌تتار»، عه‌تتار شاعیری سه‌ده‌ی دوانزه‌ بوو، پیاویک زۆر نازایانه‌ سوار شیرینی دهنده‌ ده‌بیت. کاتیک چیرۆکیکێ دوا‌ی ئەم پیاوه‌ نازایه ده‌که‌ویت بۆ ماله‌وه، زۆر سه‌ری سو‌پده‌مینیت، چه‌ند لای ژنه‌که‌ی ده‌سته‌مۆیه. چۆن پیاویک له‌ که‌ درنده‌یی شیریک ناترسیت، ئەوه‌نده له‌ ژنه‌که‌ی ده‌ترسیت؟ هاو‌پێه‌شی پێده‌لێت: ئە‌گه‌ر به‌هۆی رووداوه‌کانی ماله‌وه‌ نه‌بوايه، هه‌رگیز نه‌مه‌ده‌توانی سوار شیریک بم.

دایکم زور به جددی پییده لیت «تو بو خوت لیره دی دور له هه موو گرفته کان و هه رچی حه زده که دی ده یکه یت و باری هه موو شتیکیش له سه ر منه». کاتیک دایکم واید هوت، من و براهه م زورتر هانده دراین، پشتیوانی له باو کم بکه ین. ئەو شتانه م بو باو کم ده کړی، که حه زی لیوو، ستایشی ئەو دیاریانهم ده کرد، که بو دایکم ده یکه ری و دلنه واییم ده کرد. کیکم بو دروسته کرد و یاداشتم بو دهنووسی، که چند شانازی پیوه ده کم. به درو پییده هوت هه موو شتیک له ماله وه باشه — هه لبت هه موو ئەم وتانه م به گله یه کاخدا ده رده کهوت، که درویه.

له شوپنیک نوسیوو «نیزهت ئەمرو داوای لیکردم به نازه ر بلیم، که متر چاوی پیبکه ویت». «کهس هه یه شتیک له مه پیکه یناوی تری بیستی؟». باو کم سه ری سوورما بوو چون بوو به «نه که تنها هاوسه ر، به لکو هاووپیه تی، راویژکاری، ژمیریاری و کریکاریشی بو کردوه». باو کم شیعیری بو دهنووسی و دایکم هه ر بایه خی پینه ده دا. من به تاسه یه کی زوره وه ده مخویندنه وه و هه موویانم کو ده کرده وه.

پانزه سالم بوو کاتیک دایکی «بیهزاد ساری» خوازی پی لیکردم. باوکی «بیهزاد» که ماوه یه کی زور نه بوو مردبوو، حاکمیکی به ریز و به ناوبانگ بوو، دایکی پیچه وانه ی تیمه خیزانیکی ریکوپیکی هه بوو. دایک سالاریکی هه قیقی بوو، به مشتیک ئاسنی فه رمانی به سه ر خیزانه که یدا ده دا. دایکم هاووپی پیاوه کانی بوو، باوکیشم هاووپی ژنه کانی، که بو که سایه تی و هیزان ستایشان ده کردن. «په روین ده ولت ئابادی» — شاعیریکی به ناوبانگ — یه کیک له که سانه بوو، «خانم ساری» دایکی «بیهزاد» یه کیک تریان بوو. هه لسووه وتی زور خاتونانه بوو، هه لبت من زور حه زم ل نه بوو، له وانه یه هوکه ی ئەوه بیت، شتیکم تیا دا ده ینی، که له دایکی خو شمدا ئاماده گی هه بوو: خواستی کو ترو لکردن — ته نها جیا وازیان ئەوه بوو، له دایکی من زور سه رکه وتوو تر بوو. ژنیک بوو ده توانی سه رسه ختانه به ره له ستکار یان دژی بوه ستیت. بنه ماله ی «ساری» خو بان بو پیگه ی کو مه لایه تیان زور ته رخانه کرد، به لام له بنه ره تدا خه لکیکی باش بوون.

کاتیک له لایه ن کورپه که یه وه خوازینی کرد، باو کم هیشتا سه روکی شاروانی تاران بوو. خیزانه کاغان زور له لیکنزیکیبونه وه و به رده وام جاریک تا دوو جار له هفته یه کدا چاومان پیانده که وت. «بیهزاد» ته مهنی 27 سال بوو، نه جوان بوو نه ناشرین، که سیکی ژیر و سه ختکوش. دایک و باو کم هه ستیانده کرد به پزوه وه هه لسوکه وتم له گه ل ده کات. من هیچ گله یه کی دیارم نه بوو، وه لی هه ستمده کرد که سیکی ماندوکه ره و خو شم نه ده ویست. هه لبت دایک و باو کم به هو ی په یوه ندی نزیکی نیوان خیزانه کاغانه وه، هه زیان له م هاوسه رگریه بوو. وه لامیکی سه رراستیان نه دایه وه و به «خانم ساری» یان وت نازی خو ی ده وتائی پریاربات و منیش زور گه نجم بو پریاردان، به لام هانیاندا هه سبتکات به پی کات، ده شیت گورانیک هه بیت.

کاتیک باو کم زیندانکرا، خالیکی باش بو خیزانی «بیهزاد» نه ژمارده کرا، که هیشتا ده یانو ویست من بخوازن. بانگه یشتیان ده کردم بو مالیان و دیاریان پیده به خشیم و ستایشیکی بیته ندازه ده کرام. «خانم ساری» منی به وردی ده پشکنی و به کچه که ی ده وت «هه میشه وامده زانی بهس لیویه تی، به لام سهیری نه و لوته بکه». هه ستمده کرد لاشه یه کم له پولی ئاناتومی. هه رکاتیک «بیهزاد» نزیکم ده بوو، خو مم به خوشکه زا یه کساله که یه وه خه ریکده کرد. هه موو شتیکیان به رسمی ده کرد، بیجگه له و خوشکه زا و چیرۆکه ئاودارانیه سه باره ت به خوشکه که ی «بیهزاد» که به ئاسانی ده ی توانی رولی دایه یه کی شه یان کایه بکات. دم و چاویکی زور بیگوناهی هه بوو، دم و چاویکی خر، چاویکی شینی کال، پیستیکی ناسک. ده یانوت که له گه ل یه کیک هه لاتووه، به لام دایکی گه رانویه تیه وه و هاوسه رگریه کی به په له ی بو سازکردوو.

براکه ی هیچکام له م تابه ته ندیانه ی نه بوو. نه نداز یاریکی سه رکه وتوو و خو گرتوو بوو، بویه دایک و باو کم خو شیان ده ویست. کاتیک به باوه شیک له گولی روزه وه هات بو مالمان، تا دوا هه مین وه لامم بزایت، ترسام و وتم «من هیشتا نامه ویست هاوسه رگری بکه م. هو که ی تو نیت، بهس من خو م هیشتا ئاماده نیم». منی راهه ستان، ده وتوت نه ییست چیم وت و وتی «من خه ریکه

تەمەنم دەرواته سەرەو، لەمە زۆرتر ناتوانم بوەستم. دەبیت ئیستا بزائەم. زوو»، بەسۆزی ناو چاوەکانی ئاگاداری کردمەو.

پێش ئەوێ باوكم زیندانی بکریت، دایک و باوكم دەیانوت من هێشتا زۆر گەنجەم تا شوێکم. هەر دووکیان بە «بێهزاد» و خیزانەکی وتبوو، ئەگەریش هاوسەرگیری بکەم، بەو مەرجەیه کە بهێلن لە خویندن بەردەوامم، بەلام لەناکاو شوکی گیرانی باوكم هەمووشتیکی گۆری. ئەگەر لە دنیا یە کدا بژیاين، کە بگۆنجا یە بەخت بەبێ زۆر دروستبکریت و نەهێلدریت، ئیتر ئەو کچانە ی دەیانویست لە خویندن بەردەوامم، دەیانتوانی لە شانزە، 17 یان 18 سالی دا هاوسەرگیری بکەن، نە تەنها لەبەر ئەوێ کە ئەویندار بوون، بەلکۆ بۆ ئەوێ کە کوپێکی باش لە خیزانیکی باش بەلێنی ئارامی پێداون. کەس ناچاری نەدەکردم، بەلام کە سیش نەیدەهێشت لەگەڵ کوپانی هاوتەمەنم برۆمە دەروە. دوای ئەوێ رەتەکردو، هەم خیزانی من و هەم خیزانی ئەو ناوئۆمید بوون، بەلام هەمیشە بەرێز بوون لەگەڵم. هەقیقەت ئەو بوو، کە من هۆگری پیاویکی تر بووم، پیاویک بەتەواوەتی پێچەوانە ی «بێهزاد». بالابەرز، قۆز، رۆمانسی و برۆای بەخۆی زۆر بوو. بە دەنگیکی نەرم و نیا نەو، باسی لە فەلسەفە و شیعەر دەکرد. لە هەمووی گرنگتر ئەو بوو، ئەم پیاو خۆی هۆگری کەسیکی تر بوو، ئەمەش وای لیکردبوو زۆرتر خواستراو و قیلبازانە بیت.

زۆر بە ی ژنان بە دەموچاوە جەزبی پیاو دەبن، بەلام گەتوگۆش بەهەمان ئەو ئەندازە ی، دەتوانیت مەروڤ راپیچبکات. جارێکیان لەگەڵ هاوڕێیەکم زۆرسال لەمەو بەر گەتوگۆمان دەکرد — لە قاوێ خانە یە ک لە تاران دوای راپەرین دانیشتبووین و لەفە ی بەرازمان دەخوارد، کە هەلبەت قەدەغە کرابوو، بەس بەو کەسانە دەفرۆشرا، کە برۆایان پێیان هەبوو، باسی فیلمی «شەوێک لە ئۆپێرای جانی گیتار» مان دەکرد. ئەو گەتوگۆیە ئەو نەندە فیلاوی بوو، کە لەو ساتە ئامادەبووم دەنگی بۆ بەدم، ئەو کەسە ی کە بەلای منەو زۆر ئاسایی بوو فریودەرترین پیاوی دنیا بوو. پێتۆم «من هەرگیز ئێکەم نەبینیو، کە بە گەتوگۆ لەسەر «وودی ئالین» هەستی بگۆریت».

راستی ده‌کرد. هه‌میشه‌ئو پیاوانه سه‌رنجیان راده‌کیشام، که می‌شکمیان ده‌خسته ئیش. ده‌توانم بلیم ئەمەم له دایک و باوکم وه‌رگرتوو. باوکم‌هه‌زی له‌فەلسەفه و ئەدەب بوو، دایکیشم‌هه‌زی له‌گفتوگۆی سیاسی بوو له‌گەڵ «هاوێر پیاوه‌کانی» دا. ئیستا که‌نامه‌کانی ئەو کاته ده‌خوینمه‌وه، که‌گه‌نج بووم و له‌به‌ریتانیا بووم، سه‌رمسوورده‌می‌نیت چه‌ند هه‌ولمه‌داوه سه‌رنجی باوکم به‌قه‌کانم سه‌باره‌ت به‌کتیب رابکیشم و کاریگه‌ری ب‌خه‌مه‌سه‌ری. گفتوگۆکه‌م له‌سه‌ر «وودی ئالین» ماوه‌یه‌کی زۆری برد. له‌نیوان ئەو ئە‌گه‌رانه، که‌ه‌زم لیبوو «یول برینتر» بوو، ئە‌ویش چونکه‌هه‌زی له‌«دیپورا کیتر» بوو. وینه‌کانیم کۆده‌کرده‌وه. باوکم‌هه‌زی له‌م کاره‌م نه‌بوو، روژیک ئیواره‌وینه‌یه‌که‌له‌وکتیبه‌ی به‌ده‌ستمه‌وه بوو که‌وته‌خوار و باوکم‌ناچاریکردم هه‌موو وینه‌کانی «یول» به‌ینم و هه‌موویانی دراند. بۆ ماوه‌یه‌که‌شه‌یدای «دیرک بۆگارد» بووم (هه‌ندب‌جار هه‌ستده‌که‌م هیشتا شه‌یدایم) به‌و بزه‌نه‌ینی و چاوانه‌یه‌وه، که‌له‌ولاته‌وه سه‌یرده‌کات. ته‌نانه‌ت دواتریش که‌زانیم هه‌یچ هه‌ستیکی بۆ ژن نییه، هه‌یچ کاریگه‌ریه‌کی له‌سه‌ر هه‌ستم داننا. دواتر له‌ته‌مه‌نی بیست سالی‌دا، هۆگری «ودی ئالین» بووم. هاو‌پۆله‌کانم به‌به‌زیه‌یه‌وه سه‌یرانده‌کردم و سه‌ریان سو‌رده‌ما، به‌لام من هه‌ستم به‌بلندی ده‌کرد. مه‌گه‌ر ده‌سه‌لات چی بوو، هه‌روه‌که‌زۆر سأل دواتر ئەم مامۆستا گه‌وره‌وتی، دل ئە‌وه ده‌کات و دل هه‌ستی‌په‌ده‌کات.

کاتی‌که‌هۆگری «میهران ئۆسولی» بووم له‌کاتی گۆرانی نیوان «یول برینتر» و «دیرک بۆگارد» بووم. هه‌ستده‌که‌م «میهران» جوله‌و رویشتمی به‌ره‌و «ودی ئالین» ی‌خیراتر کرد، هه‌رچه‌ند هه‌یچ هاوسه‌نگیه‌کیان نه‌بوو. بالابه‌رز، قۆز، به‌چاو و قژیکی قاوه‌یی رو‌شن و ده‌نگیکی خو‌ش و ئارامه‌وه. تۆزیک له‌یاریزانیکی ئە‌مریکی توپی پ‌ده‌چوو، یه‌کی‌که‌وا ده‌یه‌و‌یت ب‌یتته‌فەیلە‌سوف. شه‌یداییم کاتی‌که‌ده‌ستی‌په‌کردم من 15 سأل بووم ئە‌ویش 21—قوتابی سالی دووه‌می یاسا بوو له‌زانکۆی تاران. ژنی یه‌کی‌که‌له‌مامه‌گه‌نچه‌کانم چوار برای قۆزی هه‌بوو، هه‌موو کچیک‌ه‌یرانیان ده‌بوون. «میهران» له‌هه‌موویان جدیتر بوو.

زۆر حەزی لە خۆشەویستی و دلداری نەبوو. دەتوانم ئەو شەوه بە جوانی بهێنمەوه بیرم که هۆگری بووم. له گه‌ڵ «مامه‌ حسین» و ژنه‌ گه‌نجه‌ که‌ی له‌ مائ «مێهران» بووین و گفتوگۆمان له‌سه‌ر سروشتی عه‌شق ده‌کرد. له‌ سه‌ره‌تاوه‌ «مێهران» زۆر جیاواز دیاربوو. له‌و کاته‌ی هه‌موومان به‌ به‌رده‌وامی قسه‌ی یه‌کترمان ده‌براند، ئەو پالێ دابوووه‌ و جارجار شتیکی ده‌وت. ئەو ده‌نگه‌ جوانه‌ی هه‌ناسه‌ی پێده‌بریم. هه‌رچی شه‌و زۆتر ده‌رۆشته‌ پێشه‌وه‌ ده‌تگوت به‌س من و ئەوین که‌ قسه‌ده‌که‌ین. باسی روودابه‌ و زالێ شانامه‌، ماتیلد و جولین سۆرێل له‌ کتیی ره‌ش و سپیم کرد و له‌په‌ر مێهرانی‌ش مه‌ته‌لیکی به‌ناوبانگی فارسی هێنایه‌وه‌. وتی «برسیه‌تیت نه‌چه‌شتوو ه‌تا عه‌شق له‌بیر بکه‌یت»، یانی عه‌شق بۆ بێئیشیکی تیره‌.

دوای ئەوه‌ ویستی ب‌روات. بۆ من ئەم قسه‌کردنه‌ پر له‌ مانای شاراوه‌ بوو. قایل ببووم که‌ مه‌به‌ستی من بووه‌ و ئەو شته‌ مه‌به‌ستی بووه‌ پێچه‌وانه‌ی مه‌ته‌له‌که‌یه‌.

مێهران ئەم رۆله‌ی وه‌ک قاره‌مانیکی رۆمانتیک زۆر تامدار کرد. پێیوتم که‌ ئەوینداری خوشکه‌ گه‌ره‌ی باشت‌رین هاوڕییه‌تی. ئاوا بوو په‌یوه‌ندیه‌که‌مان ده‌ستپێکرد: به‌ وتنی ورد‌ترین شته‌کان سه‌باره‌ت به‌و کچه‌. «مێهران» حەزی له‌ ئایدیای خۆشه‌ویستییه‌کی یه‌کسه‌ری هه‌بوو. من به‌ته‌واوه‌تی ده‌سته‌مۆی ببووم و قسه‌کانی کاریگه‌ری خستبووه‌ سه‌رم. ئەو شته‌ که‌ دێته‌بیرم زۆتر له‌ گێراندنه‌وه‌که‌ی ئەو، خودی رووداوه‌که‌ بوو. ده‌توت من له‌وێ بووم و هه‌موو شتی‌کم له‌پشت په‌رده‌ی ژووری نانخواردن بینیوه‌. له‌دوای نانی نیوه‌رۆ، هه‌موو که‌سه‌ک بێجگه‌ له‌ دووکه‌سیان، ده‌رۆن. گۆرانییه‌کی رۆمانسی به‌ناوبانگ ده‌خوێن‌ریت-هێشتا ئەو گۆرانییه‌م له‌بیره‌. له‌ ته‌نیشته‌ می‌زی نانخواردن وه‌ستاون و کچه‌که‌ ده‌یه‌وێت ب‌روات، که‌ مێهران ده‌لیت «راوه‌سته‌، ده‌مه‌وێت شتی‌ک ب‌لێم». له‌ خه‌پالی من کچه‌که‌ سه‌ری هه‌ل‌ده‌گه‌رێتیه‌وه‌، له‌وانه‌یه‌ به‌ سه‌رسوو‌رماوی، له‌وانه‌یشه‌ وا نه‌بێت، به‌لام بزه‌ییکی نه‌ینێ به‌سه‌ر لێویه‌وه‌یه‌.

لەم ساتەنە دلداره‌کە‌ی هه‌میشه بێ‌ده‌نگه‌، هه‌میشه وه‌رگه‌ری دلداری به‌سۆزی «مێهران»ه.

ئێستا که سه‌یرده‌که‌م ده‌بینم که چه‌ڕۆکه‌کانی «مێهران» له‌ رووخساری زیاتر میان به‌ره‌و ئه‌و کێشده‌کرد. بۆ ماوه‌یه‌ک به‌ به‌رده‌وامی ده‌مبینی.

هه‌موو روژێکی هه‌ینی له‌م چه‌ند کاتژمێره‌ کورته‌دا به‌ رێگا ده‌رپۆشیتین و توژێک دوورتر له‌وانی تر قسه‌مانده‌کرد. که به‌سه‌ر به‌ردیکی سه‌ختدا سه‌رده‌که‌وتم، ده‌ستی ده‌گرتم تا یارمه‌تیمبدا. له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ره‌تمده‌کرده‌وه‌، هه‌ستم به‌ ئازایه‌تی و سه‌ربه‌خۆی ده‌کرد، به‌لام دوا‌ی ماوه‌یه‌ک قبو‌لمکرد و ئه‌ویش زۆرتر له‌ ئەندازه‌ی خۆی ده‌ستی ده‌گرتم. هه‌ندیکجار که ده‌ستی وێلده‌کردم، به‌ نیگایه‌کی پر له‌ مېهره‌بانی و نیگه‌رانی چاوی ده‌خسته‌ ناو چاوم، ده‌توت من بوونه‌وه‌رێکی ونبووم و له‌ ناخی چه‌ڕۆکیکی ئەفسانه‌یه‌وه‌ ده‌ر هاتووم. له‌سه‌ر شوێنێکی به‌رز، که ده‌وه‌ستاین سه‌یری تاران بکه‌ین، «مێهران» ناوی ئه‌و کچه‌ی به‌ دارێک ده‌نووسی و دواتر به‌ بووته‌کانی ده‌یسپه‌یه‌وه‌. من له‌ نه‌یشتییه‌وه‌ وه‌ستا‌بووم، و‌ر‌بوو هه‌موو هه‌ولێکم ده‌دا دیارنه‌بێت، که من گه‌رنگی پێده‌ده‌م. هه‌رگیز نه‌مزانی بۆچی ئه‌م ژنه‌ی خۆشده‌ویست. هه‌رگیز وه‌ک ژنیکی جوان، یان زیه‌ک یان که‌سێک که خاوه‌نی تابه‌مه‌ندییه‌کی باش بێت وه‌سفینه‌ده‌کرد. ئه‌و کچه‌ به‌س خوشکه‌ گه‌وره‌که‌ی باشترین هاو‌رپیی بوو. ورده‌ ورده‌ ده‌ستگرتنه‌کان زۆرتر بوون و که‌متر قسه‌مان له‌باره‌ی ئه‌و کچه‌وه‌ ده‌کرد. به‌چه‌نگه‌ی ئه‌وه‌ باسی «بارودۆخی» منمان ده‌کرد، چونکه‌ له‌گه‌ڵ دایکم بارودۆخم هه‌بوو. من وه‌ک خوشکه‌ بچه‌که‌ی په‌فتارمه‌کرد و ئه‌ویش راو‌پێزی پێده‌به‌خشییم و یاداشتی بچه‌کی خنجیلانه‌ی بۆ ده‌نووسیم. ئێتر وای لێهات من چه‌نگای خوشکه‌ گه‌وره‌که‌ی هاو‌رپێکه‌یم گرت، گو‌رانی‌ک که به‌ ئێره‌یه‌کی بێته‌ندازه‌ و هه‌ستی خاوه‌نداری و دیاریه‌خشینی وه‌رگێراوێک له‌ خراپترین و به‌سۆزترین کتییی هێمینگه‌ی به‌ناوی «له‌ ته‌نیشت رووبار و بۆ ناو دارستان» نیشانیده‌دا. «مێهران» منی وه‌ک کچه‌کی ناو چه‌ڕۆکه‌که‌ داده‌نا، به‌لام ئه‌مه‌ زۆر دواتر بوو.

هەندى خىزان ھەولەدەن، تا ناكۆكەكانيان لەبەرچاوخەلكى بىگانە
 نىشانەدەن، بەلام بۆ دايكم ئەم شتانە ھەبوونى نەبوو. لەھەر شوپىك بوايە
 ھەستى خۆى دەردەپرى. نەمەويست دايكم بزانت «مىھران» م خۆشدەويت،
 بەلام دايكم وارسكى راوچيانەى ھەبوو، خۆى ھەستى بەھەموو نەپتەيەكانم
 دەکرد. وارسكى لەمەدا بەپىي خۆتتەھەلقورتانى رۆزانە لە كەسايەتتەرتىن
 كونجەكانى ژيانى مندالەكانى، ياريدەى دەدا. گوپى لە تەلەفونەكانم دەگرت،
 نامەكان و بىرەوھەريەكاهى دەخويندەوھ و ھەركاتتەك بىويستايە دەھاتە ناو
 ژوورەكەم و دەرپويشتە دەرەوھ. ھەرگىز نەمتوانى بزانت زۆرتەرە رقم لە كاميانە،
 راستە، كە بىرەوھەريەكانم و نامەكانم دەخوينتەوھ، يان ھەرگىز نەھيئت بۆ
 كارەكانى ھەست بە كينە بكەم: بەلگە تازەكاهى وەك بەلگەى خيانەتەكانم
 بەكاردەھينا.

با باسى رۆژىكى تايبەت بكەم. لە كۆتايەكانى پايزدا بوو، كاتتەك سەرمايەكى
 وشك بەسەر گەلاكانەوھ جىدەگرىت. ھەستەكانى من لەگەل گۆراني وەرەزەكان
 ھارمۆنيان ھەبوو. پايزى تاران زۆر جوانە، بەلام من حەزم لە زستانەكانى
 بوو، بەتتەكەلاوييەك لە خۆر و بەفرەوھ، كاتتەك دەتوانى ھەست بەفەينكى
 ھەوا بكەيت. ئۆتۆمبىلەكە لە زىندانى باوكمەوھ بردى بەرەو شەقامى شاپور.
 پارلەمان كۆبونوھەى ھەبوو، بەلام دايكم ئۆتۆمبىلى ناردبوو بە شوپىندا. بە
 شۆفەرەكم وت مەت بۆ مالى «مىھران». زۆر ئاسايى پىموت «پىويست ناكات
 چاوەروانم بيت، چەند شتتەك لىرە ھەلدەگرم و لىرەوھ دەپۆم بۆ قوتابخانە».
 دايكم حەزى لىنەبوو من چاوم بە مامەكانم، يان «مىھران» بكەويت، بەلام من
 ھەميشە دەمىنين. جارتيكان كە زانى من بەبى مۆلەتى ئەو رويشتووم بۆ
 مالى «مىھران» ھاتە بەردەرگاي مالىيان و فەرمانى كرد دەبيت لەگەلى برۆمەوھ.
 ئەو يەكەمجارە زۆر شەرممكرد، بەلام دواتر ھەموو كەسيك كە گىروگرتى منى
 بينى، بوونە ھاودەردەم. چۆن گرتەكانى نازەر لەگەل دايكى چارەسەر بكەين،
 بىوھە بابەتتەك بۆ گفتوگۆ. ئەوان بەس ھاوړى نەبوون، بەلكو ھاوپىلانبايزش
 بوون.

دلم له سه رمای پایز ده له زیت. کوټیکې سوری کالم له بهر کردبوو، یه خه که یم هه لدا بووه و تاهه کو پیستم خراب نه کات. بارو دوخه که زور رومانسی و هه ژین بوو. به شوفیره که م وت له بهر ده م کولانه ته سکه که دامگریټ. ټیره به شه کونه که ی تاران بوو، پر بوو له دوکانی بچوکی ناله تفروشی، کولانی خو لوی و جوگه له ی وشکبوو، دیواری به رزی ماله کان. هه ر که نزیکی ماله که یان بوومه وه، شوشه یه کی بچوک له بونم - بونه که نینا ریچی بوو - ده رهینا و له خو م دا. دام له درگا. ده رگا که کرایه وه و من چهنده نگوایک رو شتمه خواره وه بو ناو حه وشه خزه که، که تیندا به و داری کون، سینلویکی خری بچووک و زور له ده وری حه وشه که بوونیان هه بوو.

کاژیریک دواتر ده نگی درگا هات. دلم راوه ستا. ده مزانی دایکمه. له شوفیره که ی پرسیبوو له کویم. به ده نگی بهرز قیزاندى «له کوټیه؟ ده زمان لیره یه». برا بچوکه که ی «میهران»، موزاد وتی «لیره نییه، خو ت ده توانی بیټ و تهماشا بکه یت». ټیر فی ر ببوین چی بکه ین و نه مجاره نه توانیت مودوژټته وه. دواى ئه وه که ده رو شت نزیک ده خوله کټیک وه ستام، ټینجا رو شتم. به ناو کولانه پیچ و په ناداره کان رو شتمه سه ر شه قامی سه ره کی - له وټی دایکمه ده بینى.

درو ئه که م (ټیستا زور باشم له دروکردن). وتم له پیاسه م تا چهنده کټیبیک به ینم — کټیبه کانم نیشاندا و وتم ټیستا له درگام دا، وتیان دایکت هاتوه به دواتدا، بوئه منیش به په له هاتمه وه. دایکیشم خو ی نیگه ران نیشان نه دا و وتی «ئه ی پیش ئه وه چیت ده کرد؟»، «من... من رویشتم پیاسه بکه م». ئه مه هیچ یارمه تیه کی نه دام، به لام هه مووی بو ئه وه بوو، کوټایى پی بیټیت. ته نانه ت بیسزانیایه دروده که م — که ده یزانی — ده با له سه ر چیروکه که ی خو م بم. دواى ماوه یه ک ټیمانترین درو، په نگی راستی له خو ده گریټ. دواى چهندين سال ئه زمونټیکى ترم وه رگرت. ټیمه یاری ئه واهمان ده کرد. پیچه وانه ترین چیروکه مان دروسته درو، بوئه وه ی بلین بوچی هه ناسه مان بو نی کهول ده دات، بوچی لیومان ماکیاژى پیوه یه، شریتی گورانیبیژیکى قه ده غه کراوی بیانی له داشوردی ئوټومبیله داکه دا چی ده کات و به پیشنیارکردنی پاره به پیی خرابی بارو دوخه که

رزگارمان دهبوو. چەند هەفتە دواى ميوانىيەكان، ئەم سەرکەوتووييە
کارىگەرەمان دەبوو بەبەتتیک بۆ گالتهکردن.

یەكەم شتیک دایکم پێیوتم پێش ئەو، لەبەردەم پۆلى ئینگلیزی لە
کونسولخانەى بەریتانیا دامەزێنیت، ئەو بوو کە ئیتر روژانى هەینی ناتوانم
برۆم بۆ شاخ. ناتوانم لای باوکم گلهیى بکەم، چونکە نەمەویست بە شەپەرەکانمان
بزائیت هەرچەندە دەزمانى جارى داهاوو کە چاوى بە باوکم کەوت بۆى
باسدەکات. (باوکم لە چەند شوین لەناو دەفتەرى بیرهوهریهکەیدا دەنوسیت
«نازانم بۆ نێژههت وا دەزائیت من ئەم کچەم لە ژینکی تر بووه؟»، بەلام
تەنانەت لە زیندانی، لەگەڵ گلهییهکان و شەپەرەکانمان باوکم لە بیری ناچیت
پێمبلیت، کە دایکم لە بارودۆخیکى ناخۆشدايه و پێویستی بە خۆشەویستیه
من دەبێ لێتیبگەم و پشتیوانی لێبکەم.

کاتیک روژی دواتر لەخەو هەستام، بینیم سەرقالی خۆئامادەکردن بوو بۆ
قاوهخواردنەوه. لەدوايهوه لە ژوورى ناخواردن بۆ چێشتخانه و ژوورهکەى
رۆشتم و لێپارامهوه تا ریگەمبەدن بچم بۆ شاخ، بەلام گوێی لێنەگرتم. لەپر
هەلگەپایهوه و وتی «بۆ ئاگاداریت، ئیدی هەرگیز بۆ ئەم سەفەرە هەزەلیانە
ناڕۆیت». پیموت تۆ چ مۆلەتم پێبەیت چ نەدەیت من دەرۆم. دایکم
دەستیکرد بە قیژه «چیت لە من دەوێت؟ تا من نەمرم تۆ ئارام ناگریت؟».
هەر وا سەیرمکرد و هیچم نەوت، بەلام مێشکم پرپوو لە قسە. هەستم دەکرد
دەمەوێت شتیکى ناخۆش بکەم—پەرداخیکم هەلدا بەرەو دیوارهکە، ئەوێندە
گریام تا نوزە نوزەکانم جیگەى خۆیان دا بە منگە منگ و دایکم دلێ بۆم سوتا
و هات بۆ لام. وتی «ئەهاا، مەگرى».

بە تورپى وتی «تۆ کچی من نیت». لە مێشکەدا وینەى ماتیلدەم
لە کتیبى رەش و سور خەیاڵدەکرد، کە تێیدا سەرى جولین سۆرێل لەسەر
باوهرى دەگریت. دایکم قیژاندی و وینەکەى ناو مێشکم زۆرتر رەنگ و بۆنى
دەگرت «تۆ و باوکت...». ماتیلدە لەناو گالیسکەکە و دەنگى ژیرپێى ئەسپەکان

زۆرتر دەبیت، دەنگی دایکم دەبیستم، دەنگی ژیرپیی ئەسپەکان و بێدەنگی ماتیلد، ھاوژەمان. تۆزە تۆزە بەسەر خۆمدا دەھاڤمەوه، بەلام چونکە دایکم بە ئامانجەکە ی نه‌گەیشتبوو — که‌مکردنی گریانە هیستریکەکانم — تا دوو رۆژ قسە ی له‌گەڵ نه‌کردم.

وتم «من دەپۆم و تۆ ناتوانیت بەرم پینگریت». ئیستا هەردوو کمان خەریکبووین دەمانقیژاند. دەنگی جەرەسی دەرگاہات، بەلام هیچ بایە خیکمان پینەدا. وتی منی گەورە نه‌کردوو، تا بیمە ژنیکی داوینپیس. بە توورپیی وتی «بلی بزانم بۆچی دەتەویست له تاران مینیتەوه؟ بۆ باوکت نه‌بوو، بۆ ئەوه نه‌بوو هەستت بۆی هەبوو، بۆ ئەوه بوو بتوانی له‌ناو شار له‌گەڵ کوری بەرەڵا بگەرپیت». له‌پەر دیسانەوه گریام. وتم «من ئیتر ناتوانم له‌م مالددا بژیم»، «ئیتر ناتوانم بچمە ژیرباری ئەو هەموو دژوارییه». نه‌ بڕاکەم دەبینی که له‌ناو هۆڵەکه‌دا وه‌ستابوو، نه‌ دەنگی دەرگا که‌مان دەبیست.

چەند دەقه‌ دوای «پوورە مینا» هاتە ژوورەوه. هیشتا ده‌گریام. دایکم «پوورە مینا» ی ماچکرد و «پوورە مینا» دەستمی گرت. وتم «من ناتوانم تەحەمول بکەم، ئیتر نامەوێت لێرە مینمەوه». پوورە مینا وتی «باشە خۆت ناپەرەحت مەکه». بە ئارامی بردمیه‌ ناو ژوورەکه‌م و بڕاکەمی نارد، پەرداخیک ئاوم بۆ بهینیت. دەنگە توورپەکە ی دایکم دەبیست که بەرەو چیشخانەکه‌ ده‌رپوشت و که‌متر دەبوویوه. «پوورە مینا» دانیشت و وه‌ک که‌سیکی گەورە قسە ی له‌گەڵم ده‌کرد، وه‌ک که‌سیک که له‌ نهینیه‌ کدا بەشدار دەبیت. وتی «نازانم نێژه‌ت چۆن ده‌توانیت ئەوه‌نده بەرامبەر خۆی و ئەو که‌سانە وا خوشیانده‌وێت بێبەزەبی بیت». بە تیکه‌ڵ و پیکه‌ڵی وتم «بەناوی خراپ بانگم ده‌کات، ده‌لێت گوايه‌ چاوه‌روانی مردنی ئەوم». پوورە مینا بەهێواشی وتی «هیچ مەبه‌ستیکی نییه». پەرداخە ئاوه‌کە ی دایه‌ دەستم و بە بڕاکەمی وت بروات. «بەلێ هەیه‌تی. ئیژیت منیش وه‌ک ئەوانی ترم، بەس بەدوای پارە ی ئەوه‌وه‌م». پوورە میناش وتی «ئەمه‌ ده‌لێت، چونکه‌ ناتوانیت به‌و که‌سانە ی بلێت که له‌ راستیدا ئازاری ده‌ده‌ن».

دايكم باشتين و خراپتيرينى له ناخى ئيمه دا گۆش و گهوره كرووه. به نههيشتنى بۆشاييه كهسيه كان، ناچاربووين دنياى نهينى بۆ خومان له ناو خه يالمان دروستبكهين. باوكم بۆ دنياى باخه كهى، شيعره كانى و ئيشه كهى رايده كرد. هيشتا ده توانم ئەو ساتانه بئيمه وه بهرچاوم، كاتيك باوكم قاپت ك پر له په رى بۆن خۆشى ياسه مينى دههينا، يان كاتيك له سه فه ره كانمان بۆ قئلاكه مان له لاي ده رىاي خه زه ر له پر ماشينه كهى ده وه ستاند و ده رويشته ناو داره كان، تا گولئىكى وه حشى بدۆزئته وه و له ناو باخه كه بينئيت. جار جار بانگى ده كردم، من نوقمى رۆمانتيك بووم، كه ده مخوئنده وه و له سه ر قه نه فه كه دريژ بووم، تا سه يرى ده ره وه بكه م و گول ببينم خه ريكن خونه ده دن. من رامده كرد بۆ ناو چيروكه كانم: روودابه رۆل مۆدئلى من بوو، جوليئن سوريل خۆشه ويسته كه م بوو، ناتاشا رۆستووا، ئيليزابيت بينيت، كاترين ئيرنشاو و كۆمه لئىكى زۆرى ترى له قاره مانه ژنه كانى ناو ئەده ب، كه چاوه پروان بوون يارمه تيم بدن ناخى فيلبازانه م بدۆزمه وه. دنياى خه يال به راورد به و دنيايه ي ئيمه تبادا ده ژين، چه نده جياواز و سه رسوورهيته ره!

ژنیکی له و چه‌شنه!

ئهم ماوه‌یهم زۆرتر به خویندنه‌وه‌وه ده‌برده‌سهر. شیعره‌کانی شاعیره دل‌خوازه‌که‌م «فروغی فروخزاد» م ده‌خویندنه‌وه و له‌ژیر ئه‌و پارچانه، که‌ه‌زم لیبوو هیلّم ده‌کیشا و له‌ناو ده‌فته‌ری بیره‌وه‌ریه‌که‌مدا ده‌منوسینه‌وه: «ته‌واوی ژبانی من گورانیه‌کی تالّه، که‌تۆ له‌گه‌لّ خویدا ده‌بات به‌ره‌و گه‌شه‌بوونیه‌کی هه‌تا هه‌تایی». به‌یانیه‌نی روژانی هه‌ینی، له‌کاتی کۆبوونه‌وه‌کانی دایک‌مدا بۆ خواردنه‌وه‌ی قاوه و گه‌توگۆکردن به‌کتیبه‌که‌وه ده‌پویشتمه ژوری میوان. دایکم هه‌میشه به‌تانه و ته‌شه‌روه‌ه شتیکی ده‌وت. به‌سوکی سه‌پریده‌کرد. هه‌لبه‌ت هه‌رگیز نه‌یده‌توانی ده‌ست بنیته‌سه‌ر ئه‌وه‌ی، که‌بوچی‌ه‌زی من بۆ خویندنه‌وه‌ی کتیب کاریه‌کی هه‌له‌یه. بیانوه‌که‌ی ئه‌وه‌بوو، که‌من زۆر په‌رۆشی کتیبم، به‌لام هه‌رگیز نه‌یتوانی روونیکاته‌وه، که‌بوچی‌ئه‌و کتیبانه‌ی من ده‌مخویندنه‌وه، له‌لای ئه‌و وه‌ک یاخیبوون وابه‌.

ئه‌و کاته‌ی به‌دایکم گوت من نابم به‌ژنی «به‌زادی ساری»، چونکه‌هه‌ستیکم بۆی نییه، لۆمه‌که‌ی خسته‌سه‌ر کتیبه‌شیعره‌کانم و پلانگیریه‌له‌گه‌لّ بنه‌ماله‌ی باوکم، گوايه‌هه‌زیان لینه‌بوو من شو بکه‌م به‌و کوره‌هه‌لبه‌ت له‌لایه‌که‌وه‌دروست بیری ده‌کرده‌وه. شیعره‌کانی «فروغ فروخزاد» به‌هه‌سته‌بوونی ئه‌و توانا‌شاراوه‌یه‌بوون، که‌من له‌ناو قاره‌مانه‌مینه‌کاندا به‌دوایدا ده‌گه‌رام. «فروغ» له‌ناخی هه‌موو ئه‌و بارودۆخانه‌دا ژباوو، که‌باسی لیده‌کردن، له‌پیناویدا زۆر شتی له‌کیسدا‌بوو. ده‌زویه‌کی نادیار «رودابه‌ی» به‌«فروغ» هه‌و لکاند‌بوو. ئه‌و شته‌هاوبه‌شه‌شیان چاونه‌ترسی و کراوه‌یی بوو له‌ناخی کولتوریکدا، که‌هه‌موو ئه‌مانه‌ی به‌قه‌ده‌غه‌ده‌زانی.

«فروخزاد» له‌سالی 1935 له‌دایک‌بووه، له‌ته‌مه‌تیکی زۆر گه‌نجدا شوی کرد. شوکرده‌نه‌که‌ی له‌سه‌ر ناچاری نه‌بوو. هه‌زی له‌«په‌رویز شاپور» -پیاویکی

به‌ناوبانگی ناو نیوه‌ندی رۆشنبیری- کردبوو، که شانزه سأل له‌خۆی گه‌وره‌تر بوو. له‌دوای به‌دنيا هاتنی کوره‌که‌ی «کامیار» خیزانه‌که‌ی به‌جیده‌هێلت. هه‌ندێ کەس دە‌لێن هۆی ئەم به‌جیه‌شتنه‌ی، په‌یوه‌ندی د‌لداری بووه. باقی ژيانی خۆی ده‌به‌خشێ به‌ شاعیری و دواتر به‌ دروستکردنی. له‌سالی 1967 له‌ رووداوێکی هاتووچۆدا و له‌ ته‌مه‌نی 32 سالی‌دا کۆچی دوايیکردوه. زۆربه‌ی شیعره‌ سه‌رسوره‌یه‌نه‌ره‌کانی — که‌ به‌هۆی ئەوانه‌وه‌ ناوبانگی به‌خراپی ده‌رچوو — ئاهه‌نگگیري بوون بۆ په‌یوه‌ندی د‌لداری. هه‌ل‌به‌ت به‌ سۆزێکی زۆره‌وه‌ له‌ کۆتاییه‌کانی ژيانیه‌وه‌ له‌سه‌ر سیاسه‌ت و کۆمه‌لگه‌ش شیعری نوسی. زۆر ئازایانه‌ و به‌بێ شه‌رمکردن، دانی به‌ په‌یوه‌ندیه‌ خۆشه‌ویسته‌یه‌کانیدا ده‌نا. زۆرکەس به‌م بۆنه‌وه‌ هه‌م خۆشيانده‌ویست و هه‌م رقیان لێبوو. «فروغ» به‌که‌م که‌س بوو، که‌ بیره‌ۆکه‌ی «تاوانی» که‌سی (تاوانم کرد، تاوانێکی زۆر خۆش، له‌ باوه‌شیکدا که‌ گه‌رم و ئاگرین بوو) وه‌ک به‌ره‌نگارییه‌ک به‌رامبه‌ر به‌ ده‌سه‌لات، به‌تاییه‌ت خودا داھێنا.

«ته‌نها ده‌نگه‌که‌ ده‌مبێتته‌وه». ئەمه‌ سه‌ردێری شیعریکی «فروغ فروخزاد» بوو، من له‌سه‌ر لاپه‌ره‌یه‌کی ده‌فته‌ری بیره‌وه‌رییه‌که‌م نوسی‌بووم و دووجار هێلم به‌ژێردا کیشابوو. له‌ژێره‌وه‌ نوسی‌بووم ئەم‌رۆ له‌سه‌ر «فروغ» (هه‌میشه‌ به‌ «فروغ» ناوایانده‌برد، ئازادیه‌که‌ ده‌توت به‌س به‌ شاعیره‌ نیره‌کانیان دا‌بوو) له‌گه‌ڵ دایکه‌م شه‌رێکی گه‌وره‌م هه‌بوو. به‌ به‌رده‌وامی ده‌یوت من تۆم وا به‌خێونه‌کردوه، که‌ پێنیتته‌ جی‌یی «ژنیکی‌ و». له‌ده‌فته‌ری بیره‌وه‌ریه‌که‌مدا نووسیم، که‌ ئەگه‌ر دایکه‌م «ژنیکی‌ وه‌ها» بوايه، ژيانی هه‌مومان زۆر خۆشتر ده‌بوو.

چه‌ند رۆژ دواتر، له‌ دوای گه‌رانه‌وه‌م له‌ پۆلی ئیوارانی زمانی ئینگلیزی له‌ کونسولخانه‌ی به‌ریتانیا، بانگه‌یه‌شتکرام بۆ ناو کتێبخانه‌. دایکه‌م له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌کی ناسکی قایش دانیشتبوو. «رحمان» له‌سه‌ر کورسیه‌ک و به‌ته‌نیشته‌ دایکه‌مه‌وه‌ بوو، «پووره‌ مینا» به‌رامبه‌ری دانیشتبوو، دیاربوو د‌لی ئاسووده‌ نییه‌. تاوانباره‌که‌یش، ده‌فته‌ری بیره‌وه‌رییه‌که‌م، به‌ به‌رگه‌ ره‌شه‌ پلاستیکیه‌که‌یه‌وه‌

لەسەر مێزە کە دانرابوو، بەجۆریک کە هەموو بیینن. «کاک رحمان» بە زۆر دەخەنە یە کەوه مۆرە ی لێدەکردم، وە ک یەکیک بلیت دەزانم. زۆر بە ی جارەکان بەرگری لە من دەکرد، بەلام ئەمجارە هیچی نەوت، بەس جار جار چاوه بلۆقاویەکانی بە فیتنەییەوه دەتروکاند.

دایکم دەیویست بزانیت چۆن دەتوانم — هەر وا لە ناو دەفتەری بیرەوه ریه کاغدا وتبووم — بلیم ژنیکی تر بەسەر دایکی خۆمدا پەسەند دەکەم. «پورە مینا» هەولێدەدا رۆلی ئاشتکەرەوه ی هەبیت. منیش دەمویست بزانم، بۆچی دایکم دەفتەری بیرەوه ریه کاغی خویندۆتەوه. چۆن مافی ئەوه ی بەخۆی داوه، کە نووسراوی کەسی و تاییه تی من بخوینیتەوه. «رحمان» دەیوت دایک مافی ئەوه ی هەبە بەرگری لە تاوانیک بکات. لە ئیسلامدا تەنانەت خەلکی بیگانه ش مافی ئەوه یان هەبە. هەرچی زۆرتر هەستم بە زەبونی دەکرد، زۆرتر تپۆ دەبووم. تەنها شتی ک بۆ بەرگری لەخۆم هەمبوو، ئەوه بوو باسی گرنگی شیعەرەکانی» فروغ» یان بۆ بکەم.

لێرەدا دایکم تۆنیکی ناکەسیانە، ناخۆش و گالته کەرانه کە ی خۆی خستە کار. بەگالته وه وتی» بیگومان تۆ راستدەکەیت»، «تۆ گەنجینه کی پر لە زانیاریت. چۆن ژنیکی نەزانی وە ک من دەتوانیت بەهیوا ی گەیشتن بەو ئاسته بەرزوه بیت!». دایکم لە کاتی وادا، زۆر بە ساردی و ئاوازیکی فەرمی قسە ی لەگەلمان دەکرد. هەر وە ک لە کاتی نووسینی یاداشتی تەمی کردندا بە «خانم» بانگهێشتی دەکردم، هەرکاتیک شتی ک رویدایه، نامە یه کی دەنووسی و لەماله وه بەجییدەهیشت. خێزانه کانی تر گفتوگۆیان دەکرد، بەلام ئیمە بە نوسین قسەمان دەکرد: سەبارەت بە هەر شتی ک کە ناره حەتی بکردینایه، یان ئاره زومان بوايه، شتەکان بە شیوازیکی تر بوايه یان گله ییه کائمان — هەموومان دەنوسی، دەتوت توانای ئەوه مان نەبوو سەیری چاوی یە ک بکەین و گفتوگۆ بکەین.

بۆ رۆژی لەدایکبوومان، یان سەری سال، دایکم کاتیک دەیویست پیرۆزبايمان لیبکات، یاداشتیکی کورتی بۆ دەنووسین، بەلام زۆر بە ی جارەکان کاتیک دەینوسی، کە دلی لە شتی ک پر بوايه ت. نامە کە ی بە تانه و

ته شه ره وه ده ستپیده کرد: میرده شازه که ی من، منداله سوپاسگوزاره کانم، کچه گوپراهه له کم. شتیکی زور ئاسایی بوو بۆ دایکم، که یه که به یه کی هه موو ئه فیداکاریانه ی بۆی کردوو بژمیتریت و بلیتته وه. له یه کی که له نامه کاندا نویسیوو «ئیشی دایک ئه وه به منداله کانی به باشی پهروه ده بکات...». له یاداشتیکی تردا سه ره تاکه ی ئه وا ده ستپیده کات «زور ئاسوودهم که دوو که سایه تی باشم گه وه کردوه». دایکم هه رگیز «ده ستکه وته کان» مانی فه راموش نه ده کرد و ئاماژه ی پیده کردن. له کو تایشدا ئاوا نامه که ی ته واوده کرد «مهورن که دایکیکی شایه ن هه بووم. ده زانم له خیزانه دا منتان ناویت و من وه ک بیگانه یه که ته ماشاده کن. به هیوای باشترینم بۆ هه رسیکتان». له سالانی دواتردا ناوی کوره زا و کچه زا کانی شی ده خسته سه ر لیستی تاوانباره کان.

ده بوو مهناییه شتیکی بنه په رته یی ونه. «هه لبه ت گومانی تیدا نییه، که ئازه ر خویندکاریکی زور زیره که»، به ئه نقه ست له نامه کانیدا هه ست و ئی حساسی لاده برد، یان «ئیشی سه ره کی دایک، خو به خشین خویه تی به منداله کانی». ئیستا زور خه موکی ئه م ئه وینه دوره م. له وه سه رده مه ئه وه نده به م یاداشتانه راهاتبووین، که نه مانده توانی هو ی ئازاره که بزاین.

ئه و روژه من ته مبیگرام و دوای لیبوردنیکى دوو دلانه و پرگریان بۆ ژوری خو م دووره ولات کرام. زور به پروونی ئه و روژه م له بیرماوه: هه موو روژه که له ژوری خو م بووم، نه شتیکم خوارد، نه وه لامی ته له فونم دایه وه. دایکم ئیشکه ره کانی نارد، براکه می نارد و دواتریش پورم تا پرۆم و خواردن بخو م، به لام هه ر نه رو شتم. به چاوی پر ئه سرینه وه پیداجونه وه م بۆ هه موو شته کانی ناو می شکم ده کرد و به زه بییم به خو مدا ده هاته وه. ته نانه ت «مه ران» یش نه یده توانی مه یی تته سه ر زه وق. بیرم له ره تکرده وه ی خوازینییه که ی «به زاد ساری» ش نه ده کردوه. چی ده بوو، ئه گه ر ممتوانیابه له دنیا یه کی ترو جیاواز له مه دا بژیم؟ چی ده بوو ئه گه ر ژیا نیکى ئاساییم بباویه؟ نازانم چۆن به م ده رئه نجامه گه یشتم، به لام له کو تایی ئه و روژه دا به خو م وت، که شوی پیده کم.

«دوینن نیتزههت و ئازهر هاتن بۆ لام»، باوكم له دهفتهرى بیره وه ریه کههى نوسیوی. «خوازینیکه ریکی نوئی هاتبوو بۆ ئازهر. تا ئیستا چهنده که سیکى ره تکر دبووه وه. ئەم دانەیان ناوی (مههدی مهزههری)یه، کورپی (عهقید مهزههری)یه، بنه ماله یه کی باشن و زۆر به یان ده ناسم. له ئازهر بایجان ناسراون، به لام هه لسووکه وتی دایکی، گیروگرفتی خۆم و ساویلکه یی و بیته زموونی ئازهر و خه م و خه فه تی له ماله وه، زۆر په رۆشم ده کات. له وانیه به بۆنه ی ئەم بارودۆخه ی ماله وه ئەم هاوسه رگیه بکات... دایکی زۆر په له یه تی، که بیدات به شو. هه زده کات تا له پارله ماندایه ئەم هاوسه رگیه بیه ریکبخت. ئازهر به رده وام چاوی پر ئەسرینه و زۆر خه مۆکه. نایه ویت تا کاتیک من رزگارده بام شو بکات و منیش خۆم نازانم که ی له زیندان ئازاد ده کریم».

«مههدی مهزههری» له بنه ماله یه کی سه ربازییه وه هاتبوو، زۆر پیچه وانیه ی بنه ماله ی تیمه یه. له بچوکترین کچی ماله که بچوکتره و تاچه کورپی خۆشه ویستی دایکی بوو. کاتیک که «مههدی» م بینی، خویندکاری ئەنداناری ئەلکترونیک بوو له زانکۆی ئۆکلاهما. گۆران بیژنی دڵخوازی «فرانک سیناترا» بوو، زۆر چێژی لیده بینی. به لای ئەوه وه «سیناترا» نیشانه ی: سامان، جوانی، سه رکه وتووی، گارسۆنه کانی سه رمیزی ریستورانه کان بوو. بنه ماله کی زۆر بیشه رمانه ماددی بوون و بنماله ی منیش پیچه وانیه ی ئەوان بوون.

یه که مجار پینسپاره که یم زۆر به جددی وه رنه گرت. هه زم لینه بوو. ته نانه ت له باری سینکسیشه وه هیه هه ستیکم بۆی نه بوو. ته نها داواکاری به رده وامم «بیژاد» بوو، که هه رگیز به جدی وه رمنه گرت. تا ئەو کاته ی «مههدی» چیدی گرنگی پینه دام، ئەو سه رنه جمی رانه کیشابوو. ته نها کورپیک که له ته مه نی خۆمدا دایکم ده یه ت له ده ورپه شتی بم کورپی هاوڕێیه کی بوو به ناوی «به هه من». دایکم زۆر بروای پیبوو. لای دایکم هیه کام له خه زمه کانی باوكم باش نه بوون. «به هه من» و هاوڕێکانی لای دایکم به ئاسایشه وه سه یر ده کران. (مههدی) هاوڕێی (به هه من) بوو.

له دواى خواردنى نانى شهو «مههدی» بانگیکردم بۆ ژوری نانخوارن. من

به پټوه وه ستابووم و ئه ویش دانیشتبوو. ده ستیگرتم و پټیوتم «ئه مه ویت تۆ بی بی به ژنی من».

هیچم نهوت. وتی «چاوه پروانی شتیکی وا نه بووی؟»، وتم «راستیت ده ویت، هه رگیز بیرم لی نه کردبووه»، وتیهه میسه ویستوو یه تی له ته مه نی گه نجیدا ژنیك بهیئتیت، که بتوانیت له گه لی پټیکه نیئت. ده یوت دایک و باوکی به ته مه نن و ئه میس تاقه کورپانه و هه زیان لییه پټش مردن ژنه پټیان و منداله کانی بیینن. هۆکه ی بۆ خۆشه ویستی من ئه وه بوو که له خیزانیکی باش گه وره ببووم و په یوه ندیم له گه ل خه لک باش بوو، هه رچه نده هه زی له په یوه ندی نیوان دایک و باوکم نه بوو. (ده یوت ته نها یه که هه لیم خیزانه دا ده بیئت پانتۆل له پټیکات، که به دلنیا ییه وه باوکت نییه). «مه هدی» ده یوت کاتیک یه که مجار ده مبینیت هه ز له ده موچاوم ده کات. منیش پټموت «ئه و کچانه ی که تۆ هه زت له ده موچاویانه زۆرن؟»، وتی «به لی، به لام تۆ زۆر پاکی. تۆ رویشتوویت بۆ به ریتانیا، به لام هیشتا نازانیت که ماچی فه ره نسی چییه». دوا ی ئه وه پټیوتم که سیکی زۆر په رو شه. وتی «کاتی خه وتن ده مانچه که م له ژیر سه رهینه که م داده تیم». دیسانه وه چوو سه ر با به تی بنه ماله که م: «سه رباری هه موو ئه و شتانه ی به سه ر باوکتدا هاتوون، به لام خیزانیکی باشن»، «خیزانیکی باش و به ناویانگن»، له بری ئه وه ی دره نگتر وه لامییده مه وه هیشتم ماچم بکات. دوا یی که بیرمه کرده وه، هه ستمکرد خوازی بی نییه که ی ئاگادار کردنه وه بۆ روودانی زۆر شت. هه ستمه کرد وه ک خوازی بی نی (مستر کالینز) له (تیلیزابت بیئت) ه له کتیبی «شانازی و کویر باوه ری» دا⁽⁹⁾. به داخه وه ناتوانم بلټم که ره وش و ره فتاری منیش له «تیلیزابت بیئت» ده چوو.

ئه و شه وه دره نگ رویشتمه وه بۆ ماله وه. دایکم به خه به ر بوو. خه ریک بووم ده رویشتمه ژووری خۆم، کاتیک دایکم بانگی کردم. ژووره که ی تاریک بوو، له ناو جیگه که یدا دریز بوو بوو،

پټیوتم «چی بوو؟»

منیش وتم «داوا ی لټمکرد»

- «داواى چى لىتكرديت؟»

- «كه شوى پييكه م»

- «ئەى تۆ چىت وت؟»

- «هيچ»

- «بۆچى هيچت نهوت؟»

- «له بهرئه وهى ده مه وئت له پيشدا بيري لىيكه مه وه».

دايكم له بريارى مندا بۆ شو كردن به «مه هدى مه زههري» تاوانباره. هه مووى په نى ئەو بوو، چونكه شهو دهيناردم بۆ مالىان تا گوئبگرم بزائم باسى چى ده كهن، چونكه بن زه زامه ندى من چاوى به باوكم كهوت و ئەوه ندهى بۆله بۆلى به سه ردا كرد، تا به ئيليت ماره برينه كه به خپرايى ئەنجام بدرت، چونكه به مه كرابازى خۆى له داواكاريه كهى باوكم لادا بۆ وهرگرتنى رينمايى له برا گه وره كهى له (ئەسفه هان)،

ههروهها به تايهت لۆمەى «مه ران» يش ده كه م.

دواتر زانيم كه بيدهنگى خۆم و هه لسووكه وتم واى ليكردبوو كه وا بكات. كاتيك باسى داواكاره تازه كه م بۆ «ميهران» كرد، زۆر پيى ناخۆش بوو، ده يوت كه من ناييت شو به «مه هدى» بكه م، چونكه هه ميشه ناگاي ليمبووه و بۆ من بووه—هه لبهت ئيت زۆر درهنگ بوو.

مايهى ئاراميه بۆ مرووف كاتيك له گه ل كه سيكه كه له خۆى زۆرتر يه كلايى كه ره وه يه. «مه هدى» ده يزاني چى له ژيان ده وئت و منيش هه ستم به خۆشيه كى گه و جانه ده كرد له به خشيني ژيانم به ده ستي ئەو. هه ميشه هه زم له و پياوانه بوو، كه وهك باوكم بوون، له و پياوه رۆشنيارنه كه بۆ خۆيان ئەركيكي تايه تيان هه بوو، له و پياوه جواميرانه كه (هه لبهت بهس له دنياى تيوريدا) نه رم و ته ندره بوون. هه لپژاردى «مه هدى» له بهرئه وه نه بوو، كه پيويستم پييوو، بۆئه وه بوو كه ده مويست له ناخى ئەو رۆله دا كه «مه هدى» بۆى دانوم رۆلم هه بيت. تازه ئاماده ييم ته واو كردبوو، ده مويست له زانكووى «سانتا باربارا»ى كاليفورنيا له به شى ئەده بيت بخويتم. ئەويش له ئوكلاهوما

ئەندازى يارى كارەباى دەخوئند و وەك دايكم لەو پىروايەدا بوو، كە من كاتىكى زۆر بۆ كىتب تەرخانەكەم. شوكرندم بە «مەھدى» پىرپوو لە دوودلى. بىرۆكەى «مەھدى» لەسەر ھاسەرگىرى زۆر توندبوو، دەيەويست ياسا توندوتىژەكانى لە ژيانى ژن و مېرديدا سەپىنت. خۆم رازىكردبوو كە «مەھدى» بۆ من باشە، ھەرچەندە جاروبار بىرم لەو دەكردەو، كە من خەرىكم دەبم بە «ژىك كە تواناكانى بەفپىرۆ دەروات».

خالى سەرنجراكىش ئەو بوو، ھەم من، ھەم دايكم ھەردووكمان بۆ يەك ھۆ ھەلئانپژارد: «مەھدى» دەيزانى چى دەويت و لە تاقىكرندەوھەكەى دايكمدا سەبارەت بە داواكارەكانى ترم دەرچوو بوو. لە يەكەم دىداردا دايكم پىيوت «كچى من وا بەخپونەكراوھ بىتە ژنى مالى، دەبىت خوئندن تەواوبكات»، «مەھدى» ش بە دايكمى وت، ئەگەر دايك و باوكى پارەى خوئندنەكەى بۆ بدەن، ھەبوونى ژىكى خوئندەوار بۆ ئەو زۆر خۆشە. ئىستا لە بواری ھەلسووكەوتى پياوھ «پىراردەرەكان» دا بوومەتە شارەزا و پىپۆر. ئەم جۆرە پياوانە بەس بە پىوالەت قايم و توند ديارن، بەلام لە راستىدا وەھا نىن. بۆ ھەموو شتىك يەك فۆرمولەيان ھەيە و بەزۆر بەسەرتا دەيسەپىتن و زۆر پىروايان بە خۆيان ھەيە، بەلام تواناى روبەروبوونەويان لەگەل شتى لە ناكاودا نىيە. لە تەنگەژەدا ھەر ئەو ژنە ناكاراىانە بوپترن — ھەلبەت بەلای ئەوانەو ناكاران — كە بەردەوام دەيكەنە شەر لەگەلئان و لە ناخەوھ لئيان دەترسن.

ھەلبەت «مەھدى» شتىكى ھەبوو، كە من لئى بىبەش بووم: خىزانىكى شاد و توندوتۆل. زۆر لە خىزانى من جياواز بوو. ھىچ ناانارامىيەك لە ژيانى ئەواندا نەبوو. ھەموويان لە دەورى مېزى خواردن كۆدەبوونەوھ و پىكەوھ پىدەكەنن يان تورە دەبوون. لە كاتى پشودا ھەموويان بەيەكەوھ دەپۆيشتن بۆ سەفەر. خىزانى مەيش دەتوت غەمبارى كوشتويەتى. تىمە بە شىوازى خۆمان خۆشەويستىمان بۆ يەك ھەبوو، بەلام ھەمىشە ناانارامى لەگەلدا بوو.

من ھەر ئەو كارەم كرد، كە دايكم وتى بىكەم. دواتر نكولى لئيدەكرد و دەيوت كە من ھەر لە سەرەتاوھ دژى شوكردى تۆ بە «مەھدى» بووم، بەلام لە

دەفتەرى بېرەوهرى باوكمدا لە چەند شوپن ئاماژەى بەوە كرده دايكم حەزى لەم ھاوسەرگىرىيە و پەلەيەتى. باوكم دەيوست ئاھەنگەكە دوابخات و بە دايكمى وت تا وەلامى پارانەوہى براكەى بە قورئان دواى بخات و پەلەنەكات. منى پەراويزخست و خوۋى ھەموو شتەكانى كرد. كەمتر لە دوو مانگ دواى بپارەكەم بۆ شوگردن بە «مەھدى» جليكى سپيم لەبەردابوو بە چاويكى گريان و كيكيكى بچووكەوہ لەناو دەستما. چووم بۆ زبندان بۆ لای باوكم. بپارمدابوو كە چەند كاتژمير پيش ئاھەنگەكە — لە مالى ئيمە بوو — چاوم بە باوكم بكەويت. شەوى پيش زەماوەند و ئەوكاتەى رۆشم بۆ لای باوكم زۆر گريام.

لە رۆژى زەماوەندەكەمدا دايكم بەردەوام دەيوت بەختى ھەردووكمان لەيەك دەچيت: باوكى ئەويش لە كاتى شوگردنەكەيدا ئامادەنەبوو. باوكم لەناو دەفتەرى بېرەوهرى كەيدا نوسىبووى، كە بەختى ھەردوكمان «بەيەكەوہ ئالاول»، چونكە منيش ھەلەكەى ئەوم كردبوو. لە يەكەى كە پارچەكانى دەفتەرەكەيدا لە زمانى كەسى سېھەمەوہ نوسىبووى: «لە كوٹاييدا بەختى ئازەريش وەك منى لپھات. خوۋى بە زۆر كرده تووشى ھاوسەرگىرىيەوہ. ئەويش بەھوۋى ناشادى مالى و نەبوونى باوكى لە مالىوہ، كە شوگردنى لەو ژيانە پينخۆشترە. تەنھا كەسيك كە بەردەوامى بىرى ليدەكردمەوہ، ئيستا خەرىكە ھەموو سۆزى دەگويزيتەوہ بۆ كەسيكى تر». براكەم بەشيك لە پشوى ھاوينەكەى لە ئەسفەھان بەسەربرد. چەند رۆژ پيش ئاھەنگەكە بانگرا تا بيتەوہ بۆ تاران، كاتيك كە ھاتەوہ ھەر لەناو ھەوشەدا دەھات و دەرويشت و ھەوليدەدا من رازييكات، كە ئەم ھاوسەگىرىيە نەكەم. وەلامى تەلەفونەكانى «مېھران» م نەدايەوہ. ئەويش وەك ھەموو بنەمالكەم پيوابوو من و «مەھدى» ھىچ شتيكى ھاوبەشمان نيبە و سەرى سوورمابوو لەم ھەلبژاردنەم.

زريك بە دەسالى پيش ئەوكاتە، باوكم پيوتم تۆ ناتوانى بەس لە دژى شتيك كەللەرەق بيت، بەلكو دەييت بۆ شتيكيش، كە حەزت لئىە كەللەرەق بيت. رودابە شوى نەكرد بە زال، چونكە دەيەويست لەبەر خواستى دايك و باوكى

بوھستیت، یان بوئەوھێ که خەمبار بوو، یان قینی لە کەسیک بوو، بە لۆکو چونکە
 خۆی حەزی لە زال بوو. زۆر درەنگ لەم قەسە ی باوکم تێگەشتەم.
 ھەموو شتەکانی ئەم ھاوسەرگێریە ئەویندارانە بوو. «مێھران» و براکەم
 لێم دەپارانەوھە که بپارەکەم بگۆرم. چەند روژ بەر لە ئاھەنگەکە «عەمو
 ئەبوتۆراب» تەلەفونی کرد بۆ دایکەم و وتی کە نزای بە قورئان کردە و وەلامەکە ی
 باش نییە. «لەیلا» کچی «پوورە مینا» دەبوت من ئیستا بووم بەو کەسە کە
 دایکەم ھەمیشە دەیەویست: خاتوون. من ئەرکەم بە سەرەوھێ و دەبیت
 بەباشی ئەنجامیدەم. سەرم بۆ رادەوھەشاند بەو مانایە ی قەسە کانت دروستە،
 ھەرۆک ئەو کاتە ی کە لەسەر ئەرکەکانی ژن وانە ی بۆ دادەھێتام. دەبوا یە لە
 «لەیلا»م بپرسیایە چی پێشنیاردە کات بۆ کچی ترساو و سەرسوو پرمائو، کە وەک
 ژنیکی پێگەشتوو میکیاج کراوھ؟

بۆ مانگی ھەنگوینی لەگەڵ مائی مێردەکەم، روشتین بۆ فیلاکە ی ئیمە
 لە زەریای خەزەر. سێ خوشکەکە ی و مێردەکانیان و مندالەکانی لە فیلاکی
 نزیک ئیمەوھە مانەوھە. باوکەم ئەم باخە ی زۆر پێش ئیستا، کە ھێشتا پێشکەوتوو
 نەبوو، کپیوو. باوکەم زۆر حەزی لەو شوینە بوو، ھەر لەگەڵا بواریکی بۆ
 دەرەخسا، دەرویشت بۆ ئەو ی. باوکەم روچی خۆی خستە ناو ئەو باخەوھە.

کەناری زەریای خەزەر لە دنیا دا بێھاوتایە—ھەلبەت من بەس و تەکانی
 باوکەم ئەلیمەوھە. باوکەم دەبوت تەنھا ھەندێ شوین لە دنیا دا ئەوھندە پیروژن،
 کە لە لایەکیەوھە زەریا و جەنگەل، لە لایەکی دیکەوھە ھەمووی شاخە. کاتیکی
 زۆری تەرخاندە کرد، بوئەوھێ پروات بۆ جەنگەل و لەو ی بەدوای گوڵ و داری
 سەپروسەمەرە دا بگەریت بۆ ناو باخەکە ی. ھیچ ھاو پێھە ک نەیدەتوانی بە
 ئەندازە ی ئەو باخە، بەخۆیەوھە سەرقالی بکات. لەبیرمە کە لە گەرمە ی ھاوین،
 یان چلە ی زستان دا چوار کاتژمێر و نیو رێگە ی دەگرتەبەر —تەنانەت ئەگەر
 کاتیکی کەمیشی ھەبوا یە— دەرویشت بۆ باخەکە تا ئیشی تیا دابکات. کەم
 کەم خەلکی بە ناو بانگ زەووییەکانی تەنیشت باخەکە یان کری و ئیتر دەوروبەری

باخه ساده‌که‌ی ئی‌مه پ‌ر‌بوو له خانو و فی‌لای گران به‌ها. دایکم‌ه‌زی له‌وی نه‌بوو. خۆی به‌ منالی شار ده‌زانی و نا‌ئارامیه‌که‌ی به‌ به‌رده‌وام له‌گه‌ئید‌ا بوو. گۆل بۆ ئه‌و وه‌ك ریکلامی‌کی دیکۆر بوو. هه‌ر که ده‌گه‌یشینه‌ ئه‌وی، باخه‌وانه‌ فه‌قیره‌که‌ی و ته‌واوی خ‌یزانه‌که‌ی بۆ پاک‌کردنی شو‌ینه‌که ده‌خسته ئی‌ش. باوکم‌ که‌سی‌کی کۆمه‌لایه‌تی بوو. هه‌زیده‌کرد هاوس‌یکامان و هاو‌ر‌یکامان بانگه‌ش‌تبات بۆ باخه‌که، به‌لام دایکم‌ هه‌موو شتی‌کی به‌ قورسی وه‌رده‌گرت. هه‌میشه‌ نیگه‌رانی ئه‌مه‌ بوو، که بۆ خواردن چی ل‌ینیت و بانگی ک‌تی بکات. نه‌یده‌زانی چۆن مه‌له‌بکات. نه‌یده‌زانی چۆن خۆی ئارامبکاته‌وه.

ئه‌گه‌ر به‌توانیایه‌ چاوم‌ به‌ستم و خۆم‌ له‌ شو‌ینیکدا خۆم‌ له‌ شو‌ینیکدا وینابکهم، که‌ بتوانم‌ به‌ ئاره‌زووی خۆم‌ پ‌شوبده‌م، ب‌یشک‌ ئه‌و خانو و ئه‌و باخه‌ هه‌لده‌بژێرم. بۆنی زه‌ریا و لم، سی‌به‌ری داره‌کان و ته‌ری هه‌وا، زه‌رده‌خه‌نه‌ سه‌رکه‌وت‌وانه‌که‌ی باوکم‌ له‌ کاتی دۆزینه‌وه‌ی شتی‌کی تازه، گۆلی‌کی ره‌نگ ئاوری به‌ناوی فیرده‌وس گۆلی‌کی تر به‌ چ‌رۆیه‌کی زۆر لاوازه‌وه، که وه‌ك تری شۆرده‌ب‌یت‌ه‌وه به‌ناوی په‌لکه‌ی بووک. بۆ مانگی هه‌نگوینی رۆیش‌تین بۆ ئه‌م باخه‌. خراپ‌ترین شو‌ینیک بوو که هه‌لمانی‌ژارد.

له‌و کاته‌وه هه‌میشه‌ ویستومه‌ بیره‌وه‌ری دوو شه‌وی یه‌که‌م، که پ‌یکه‌وه‌بووین له‌ م‌یشکی خۆمدا بس‌رمه‌وه. له‌بیرمه‌ که نه‌مه‌توانی له‌گه‌لی بخه‌وم. زۆر ترسابووم و هه‌ستم به‌ ته‌نیا‌یه‌کی زۆر ده‌کرد. له‌ناکاوه‌ستم به‌وه‌ کرد، که چه‌ند مندالم. هه‌زم ده‌کرد ب‌رۆمه‌وه. بیرم له‌ دایک و باوکم و براکه‌م ده‌کرده‌وه و نه‌مه‌توانی هیچ شتی‌ک بکه‌م. «مه‌هدی» نه‌ نه‌رم بوو له‌گه‌لم نه‌ توند. به‌ جوانی نایه‌ت‌ه‌وه بیرم، که چۆن بوو له‌گه‌لم. به‌س ئه‌و ته‌نیا ئه‌و شته‌ی ده‌ویست که هه‌ستی پ‌یده‌کرد.

ترسابووم و له‌ راستیدا زۆر خه‌مۆک بووم، به‌لام ئه‌و تینه‌ده‌گه‌یش‌ت. پ‌یوابوو بۆ ئه‌وه‌ نامه‌وی‌ت سی‌کسی له‌گه‌لدا بکه‌م، چونکه‌ کچ نیم، واته‌ فریواندا بوو؟ له‌ خه‌یالدا دیمه‌تی‌کی سافی ره‌ش و سپی د‌یت‌ه‌ به‌چاوم: هه‌وا شی‌ی هه‌یه،

ژيانى ھاوسەرئیتی

له مانگی سئیتهمبەردا گەیشیتینه نۆرمان. من له زانکۆی ئۆکلاھوما ناوم نوسی و «مەھدی» ش دەیویست خویندنه کهی تهواوبکات. سەر سورمانتیکی زۆر چاوپرێی دەکردم. هەرگیز باسی هەندئ شتی نەکردبوو، بۆ نمونە: بۆ ماوهی چوار ساڵ له گەڵ ژنیکی ئەمریکی ژیاوو، خەلکیش وایاندهزانی که ھاوسەریهتی. ئەو جوۆره پیاوانه‌ی، که له دەرەوه دەرسیان دەخویند و له گەڵ ژنیکی ئەمریکی دەژیان و چێژیکی زۆریان له پەيوه‌ندی سیکسی ئەو ژنانه وەرده‌گرت زۆر له‌لام سوکبوان، تەنانەت ئەو پەيوه‌ندییه رۆحیه‌ش له گەڵ ئەو ژنانه هەیانوو، هەرگیز له گەڵ ئەو کچه چاوبه‌ستراوانه‌ی که دەیانپه‌نێن، ئەزمونیان نەدەکرد—هەرگیزیش ئاماده‌نبوون ئەم دۆسته بیانیانه به‌په‌ن، چونکه هەر وه‌ک دایکم دەیوت ئەوان به‌س «ھاوڕێی کچیان بوون نەکن». من هەرگیز خۆم وه‌ک ئەو کچه چاوبه‌ستراوانه نەدەبینی.

بۆچونی جیاوازان له‌سەر پاره هەبوو. «مەھدی» زۆر خولیاى ئەو شتانه بوو، که دەیتوانی به‌ پاره بیکرێت و هەمیشه به‌گومانه‌وه و ته‌کانی منی له‌سەر ئەوه‌ی که باوکم هەرگیز پاره‌ی حکومه‌تی بۆ خۆی هەلنه‌گرتوو و نەدزیوه وەرده‌گرت. باوکم دوا‌جار ناچاربوو بارودۆخی دارایی بۆ باوکی «مەھدی» و مامی روونبکاته‌وه و وتی هەرگیز پاره‌ی حکومه‌تی بۆ خۆی نەبردوو و له‌و کاته‌شه‌وه له‌ زیندانه به‌س له‌ براکانی پاره‌ی قهرز کردوو.

باوکم له‌ دفته‌ری بیره‌وه‌رییه‌که‌یدا له‌دوای ئەم باسانه نوسیویوی «ژەنرال مه‌زه‌ری داوای لێبوردنی کردوو و دوای ئەوه که قسه‌کامان ته‌واو بوو چاوی پرپوو له‌ فرمی‌سک.» تا راده‌یه‌ک گله‌یه‌کانیان به‌جێبوو. دایکم له‌ سه‌ره‌تادا رازیبوو له‌سەر ئەوه‌ی که تێچوونی ژیانم له‌ ئەمریکا بدات، به‌لام رێکخستنه‌که‌ی تێکدا‌بوو بارودۆخه‌که‌ی بۆ من ناخۆش کردبوو، هەرگیز پاره‌که‌ی له‌ کاتی خۆیدا نەدەنارد. مێرده‌که‌م لانی که‌م دوو شه‌و

له ههفته یاری پۆکەری دەکرد، که هه‌ندی‌جار تا دەمه‌وبه‌یانی دەخایاند. ناچاری کردبووم قژە ره‌شه‌کانم بۆیه بکه‌م و هه‌موو هه‌فته‌یه‌ک بپڕۆم بۆ ئارایشگا (ده‌یوت ژن هه‌میشه ده‌بی‌ت جوان بی‌ت)، هه‌رگیز نه‌یده‌هه‌یشت جگه‌ره‌بکیشم، یان بخۆمه‌وه. هه‌رچه‌ند خۆی هه‌موو ئەم شتانه‌ی ده‌کرد. شه‌ویکیان له‌ میوانیه‌که‌دا گلاسیک شه‌رابم قبولکرد، کاتی‌ک قسه‌م له‌گه‌ڵ هاو‌پڕیکه‌مدا ده‌کرد: هات به‌ره‌و روومان و گلاسه‌که‌ی له‌ ده‌ستم وه‌رگرت و شه‌رابه‌که‌ی رژانه‌ ناو شو‌رگه‌که‌. ئیدی زانیم ئەوکاته‌ی که ده‌یوت که‌سیکی ئیره‌یی به‌ره‌، به‌راستی بووه. هه‌لبه‌ت له‌وه‌یان راستی نه‌ده‌کرد، که ده‌یوت له‌ژێر سه‌رینه‌که‌ی تفه‌نگ داده‌نی‌ت. جاریکیان له‌ کتیخانه‌ی زانکۆ منی له‌گه‌ڵ هاو‌پۆلیکی پیاومدا بینی، ئەگه‌ر بیتوانیا‌یه ده‌یکوش‌ت.

و‌ینه‌کانی ئەوکاته‌ وام نیشاندده‌ن، که زۆر خۆش‌حالم و خه‌ریکی سه‌مام له‌گه‌ڵ می‌رده‌که‌م و قژە ره‌شه‌کانم به‌جوانی به‌ستوه. ئەو ژنه‌ کێ بوو؟ که‌سایه‌تییه‌کی هاو‌پڕیکم دروستکردبوو، که له‌ دوره‌وه به‌ ترس و شتیکی سه‌یروسه‌مه‌ر، سه‌یرم ده‌کرد. ئەو شت‌وازه‌ سۆزمنه‌دانه‌ که له‌دوای مانگی هه‌نگوینی به‌ چاویلکه‌ هه‌تاو‌یه‌ ره‌شه‌که‌م به‌خۆم گرتبووم وه‌ک سیخو‌پڕیک که‌ خودی راستیه‌کانی ده‌شارده‌وه و هه‌ستیکی تاوانباری هه‌بوو، دوای ماوه‌یه‌ک بوو به‌ به‌شیک له‌ناو ده‌روونم. یاداشتم بۆخۆم ده‌نووسی —هه‌یشتا ئەو یاداشتانهم ماوه‌ بۆ ئەوه هه‌میشه له‌گه‌ڵم بی‌ت: «به‌ وتنی به‌رده‌وامی بۆچوونه‌ جیاوازه‌کانی خۆت لوتبه‌رزیه‌که‌ی مه‌شکینه‌»، «کاتی‌ک که‌ بۆچوونیک جیاوازه‌ هه‌یه، شتیکی ستایشکه‌رانه‌ بلێ و دوای ئەوه رای خۆت بلێ»، یان نوسی‌بووم: «گالته‌ به‌ بیروبو‌چوونه‌کانی مه‌که‌، یان هه‌رجار که‌ یاری پۆکه‌ر ده‌کات، شه‌ری له‌گه‌ڵ مه‌که‌». راویژه‌کانم به‌ئەندازه‌ی جورنالی «خانوی خاتوونه‌کان» به‌نرخ بوو، به‌لام هه‌رگیز خۆم گویم بۆ راویژه‌کانی خۆم نه‌ده‌گرت.

رقم له‌وه‌ بوو له‌ کونجی ژووری میواندا له‌گه‌ڵ ژنه‌کانی تر، که هه‌ر خه‌ریکی وت و واتن بخه‌رمه‌ ناو قه‌فه‌س، له‌ کاتی‌که‌دا پیاوه‌کان تا شه‌شی

به يانی خهريکی پۆکه ر بوون. بئتاقه تم له ئايدياکانی و حهزهکانی — شۆفیرێک به دهستهکيشی ره شه وه — بئگومان هه رگيز به و ئه ندازه يه ئه و حه زى ده کرد، گوێ رايه ل نه بووم بوێ.

له گه ل ئه و هه موو ياداشته، که بۆ خۆم نوسيبوو، هه ر نه بووم به و ژنه ی که «مه هدی» حه زى لیبوو. ئه و کتیبه شيعره ی «فروخزاد» به ناوی له دايک بوونیکى تر، هه ميشه له ته نيستم بوو. «فروخزاد» تۆزه تۆزه خه ریکبوو چئگه ی «رودابه» ی له ناو ژياندا داگيرده کرد. چه ند پارچه يه کم له شيعری «خه يالی خاوی سه وز» — باسی ژنیکی ده کرد له ته نيشت په نجه ره ی ژوو ره که ی داده نيشت و سه یری دنای ده کات، که به لایدا تیده په ری — نیشان کردبوو. چه ند جارێک خه تم به ژێر دپری يه که مدا کيشابوو.

ته واوی رۆژه که به رامبه ر به ئاوینه که گريام،

ته واوی رۆژه که چاوم سه یری

چاوه کانی ژيانمی ده کرد،

سه یری ئه و دوو چاوه نا ئارامه پر له ترسه

که له نيگای من خۆيان ده دزييه وه

و له ناو پیلوی ئاراميدا چاويان به دواي په نادا ده گيړا

وه ک درۆزنه کان.

ژۆر سه رسامی ئه و وینه يه بووم، که «فروغ» له خۆيدا دروستیده کرد، تيبدا خۆی وه ک بوونه وه ریکى جوان، که له هه مانکاتدا وه ک بئگانه يه ک تۆقيوه و جوته چاویکی دادوهر نه فره تی لیده که ن و به تاوانباری ده زانن. ره تکرده وه ی ژيانی خيژانی، به جئهيشتنی مپرد و مندال، وازه پنان له ئاسایشی هاوسه رگيری...، هه موو ئه مانه هه لبژاردنیکی ئاسان نه بوون، به پئچه وانه هه لبژاردنیکی لینه بوراو بوون. ده یزانی که سه ره کوته ی وه ک ژنیکی ئازاديخواز، هه روک له يه کێک له شيعره کانی ده لیت به «ساخته» سه یرده کریت.

به بروای «فروغ» مانه وه له ناو ژيانیکى هاوسه رى، به بئ سوژ و ئه وين

تاوانه. به جیهپشتنی مآل و ئه رکه کانی وای لیکردبوو، که ههست به تاوانیکی گه وره بکات و خوئی به ته نهها بزائیت. له شیعری «دهموچاوی سامناک» و یه کیککی تردا باس له که سایه تیهه کی تری خوئی ده کات، ئه و که سایه تیهه کی که کاتیک سهیری ئاوینه ده کات به تاوانباری و بن هیچ سوژیک سهیریده کاته وه. دواتر ئه م بابه تی که سایه تی له ناو ئاوینه یه م له شیعره کانی «ئه له م تاج» دا -ئه و ئنه شاعیره ی دوو نه وه له «فروخزاد» کوئتر بوو، به زور دابوویان به پیاویک که دوو به رابه ری ته مه نی خوئی ده بوو ههروه ها له باری جهسته ییش زور بیزراو بوو- دوزیه وه. شیعره کانی — زورتر له سه ر تاوانبارکردنی دوو پرووی ئاین، هاوسه رگیری بن ئه وین، ژیا نه به فیروچوو هکان — له تیوان دیوانی شیعره کانی شاعیره کلاسیکه کانی وه ک حافظ، سه عدی و نزامی دهشارده وه. دوا ی مردنی کو ره که ی شیعره کانی دوزیه وه وه. له هه موو شیعره کانی دا، گله یی له بارودوخی ژنانی وه ک خوئی ده کات، ئه و ژنانه که بن ره زامه ندیبان به شو ده درین، هه رگیز ناتوانن خو شه ویستی ئه زموون بکه ن، له شیعری کیدا به ناوی «پیشبینی ئازادی ژن»، خه ون به و روژه وه ده بینتی، که ژنه کانی ولاته که ی ئازاد ده بن. ده لیت که «ئازادی سه بینتی» وه ک مندالیک شیره خوره یه، که له سه ر دامینی نووسته وه. به لای ئه وه وه ئه م شیوازه هاوسه رگیری وه ک زینا وه هایه. رقی له خو یه تی، چونکه شه وانه له گه ل پیاویک ده خه ویت، که هزی لینییه، چونکه مندالیک له هاوسه رگیری بیخو شه ویستییه وه گه وره ده کات «نه له رووی خو شه ویستی، به لکو له رووی وارسه که وه»، هه ره وه ک چوار پییه ک. ئه ویش شیعریکی هه یه باس له ئه زموونی نیگا کردن به بیگانه یه ک، که سایه تیهه کی تر، که سایه تیهه کی شکیندراو له ناو وینه ی ئاوینه وه ده کات. رقی له خو یه تی، رقی له و بارودو خه یه، که ئه مانه ی به سه ردا سه پاندوه، ئه و بارودو خه ی که ناتاویت هیچی له گه لدا بکات. ئه م وینه ی دهموچاوه تاوانباره، که له ناو ئاوینه دا ده بیزیت له دوا ی شو کردنم له گه ل مندا مایه وه.

هاوینی دوا ی ئه وه، که گه رابنه وه بو تاران، ئاماده بووم داوا ی

جياپوونوه بکه، به لām که چومه وه ههستمکرد دايک و باوکم نيگه ران ده کهم. دۆسيه که ی باوکم هيچ به ره و پيشچوونیکي به خووه نه بينيوه. هه ر چهن د جاريک پرسيارى لئده کرا و به درۆ به لئنيان پئده دا و هيوايه کيان پئده به خشى، بۆيه منيش نه مويست زۆرتر له مه به گرفته که سييه کانه وه نيگه رانيان بکه. گوشارى به سهر دايکم بۆ پاره بهس بوو، تا دايکم بيزار بکات. دايکم ده يوت ئيستا ده زانم دايک و باوکى چهن د چلئسن و ده يوت «مه هدى بيژيره». چۆن چاوه پروانى ئه وهى ده کرد تا «مه هدى» ريژى بگريت، کاتيک که کچه کهى خوۆى هه رگيز به رگري له دايکى نه کردوه. دايکم ده يوت «تۆ به بئ ره زامه نديى من شوتکرد به (مه هدى) و هئيشتا من ده بيت باجه کهى بدهم». ئه م قسه به ئه وه نده بۆم سه رسوورپه ئنه ر بوو، که نه مده زانى چى بلئيم. زۆر به ساردوسپرى و سوکايه تى سه يرى «مه هدى» ده کرد و زۆر به خراپى شه پرى له گه ل ده کرد، هه ميشه ش له کو تايى شه ره کانياندا، دوا ئاگادارى خوۆى پئده دام، که يان «مه هدى» هه لبيژيم، يان دايکم. نازانم دايکم چۆن بيري ده کردوه، که ده يويست من هه روا هئيد ئاسان لييجيا بيمه وه. پئيده وتم که ئه گه ر «مه هدى» هه لبيژيم، ده بيت شته کانم کو بکه مه وه و له م خانووه برۆين.

ئه گه ر بتوانم هه ستى ئه و رۆژه م په يوه سته کم به شتيکى دياره وه ، په يوه نديده که م به ره نگی ئه و جله وه، که کردبوومه به رم. کاتيک که پئيوتم برۆم له ژورى وئنه کيشان بووم و پشتم له په نجه ره که بوو. که ده رۆيشتمه سه ره وه بۆ ژوره که م، ده نگی که م ده بوه وه و له ناكاو هه ستم به ئازاريک کرد له قاچمدا —ئه گه ر همتوانيايه هه نديک گوشت و لاشه بده م به هه سته کانم، ئيستا ئه وه نده خاو نه ده بوون، به لām هه موو ئه و شته ی که ده توانم بيلئيم ئه وه يه، که رۆيشتمه ژوره که م و شته کانم پئچايه وه و به گوئپرايه لى دواى مي رده که م که وتم و له خانوى دايکم هاتمه ده ره وه و رۆيشتم بۆ مالى دايک و باوکى مي رده که م. دنياى ئيمه زۆر جياواز بوو له يه کتر، هه رگيز نه مانده توانى به يه ک زمان قسه بکه ين. هيچ وه لامئیکم پئنه بوو

بۆ پرسیاره كانى. ده يوت بۆچى ئەم ھەموو ئازادىيە بە داىكم دراوھ؟ بۆچى باوكم ئەو ھەندە بىدەسەلاتە؟ بۆچى ھەموو رۆژىك دەرۆم بۆ زىندان، تا چاوم بە باوكم بكەوئىت؟ بۆچى كىتەب ئەو ھەندە بەلامەو ھەگنە؟ ئەم پرسیارەنى بىزارى دەكردم. ژيان لەگەل ھەتەنەكەى ئاسان نەبوو. ھەرچەندە ھەرگىز راستەوخۆ كەسيان ھىچيان لەسەر ئەم ھاتنە دەروەيەم نەدەوت، بەلام ھەستم بە شەرمەزاركردن و تا رادەيىھەكى زۆرتەر خەمبارى دەكرد.

ئەو ھەفتەيەى كە دەمانويست بگەپنەنەو، باوكم لە دەفتەرى بىرەو ھەريەكەيدا نووسىبووى «دووشەمە، شەشى ژونى 1966. ئەمرو نىكى نيوەرۆ ئازەر و مېردەكەى ھاتن بۆ لام»، «ئەو كچە شاد و پڕ ھىوايە، بۆتە ژنىكى گەنجى سەرلېشىواو و ئا ئارام». چەند رۆژ دواى ئەو ھەخۆم بە تەنھا رۆشىتم بۆلاى لە زىندان و يەكەم پرسیار كە لىيكردم ئەمە بوو: «لەگەل ئاغاي مەزھەرى ئاشادى؟ مەن نامەوئىت بەھۆى ژيانىكى ئاشاد دوابكەوئىت. باشترە زووتر بىتە دەروە»، لە تەنىشتەو ھەدانىشت، دروست وەك ئەو كاتانەى دەبوئىست گەتوگۆ لەسەر شتىك بكات. «دەبىت زووتر و پىش ئەو ھى مندالت ھەبىت جىابىتەو». داىكم وەك ھەمىشە رۆشىتبوو بۆلاى و پىتوبو زۆر نىگەرانى مەن و ئەو شەو ھەر بۆم گىرياو. باوكم نووسىبووى «پىموت كە دروست نىيە داىك و باوك بۆ مندالەكەيان بگىرىن، لەھەمانكاتىشدا مندالەكەيان بكەنە گىرانەو».

پىموت بۆ ئەو شومكرد بە «مەھدى» كە لە مالمەو رابكەم، لە ھەمانكاتىشدا ھىواى ئەو ھەم بوو، كە سەر كەوتوبم لە ژيانى پىكەو بووماندان. وتم «مەن ئەو دەگۆرم، واى لىدەكەم تىبگات». باوكم لەناو دەفتەرەكەيدا گەتوگۆكانى ئەو رۆژەمانى نووسىبوو. نووسىويەتى زۆر نىگەرانى مەن. «بەداخەو ئەم چىرۆكە ھىچ كۆتايىھەكى خۆشى نىيە».

رۆژىكىيان براكەم لەسەر ھەبوونى خوا پرسیارى لەباوكم كرد. (كىتەبى بىتراند راسلى دەخوئىدەو و لەگەل ئاموزاكانمان كە نوقمى ژان پۆل سارتر بىبون، گەتوگۆى دەكرد). باوكم لەخۆى دەپرسى، بۆچى دەبىت كورەكەى

بروای به هه‌رچه‌ک بیت که ئەو دە‌یلت. هه‌موو ژایانی خۆی له‌سه‌ر ئەوه دانابوو، که ولاتیکی باشتەر پیکه‌پیتت. هه‌میشه پیده‌وتین که له کۆتاییدا داد سه‌رکه‌وتوو ده‌ییت، به‌لام ئیستا به‌روونی ده‌مانبینی، که داد نه‌ییردۆتوه. ئەو ساله له ده‌فته‌ری بیره‌وه‌ریه‌کانیدا، ئەندیشه‌کانی له‌سه‌ر هه‌له‌کانی ئەمریکا له‌فیتنام، شه‌ره‌قه‌سی به‌رده‌وامی ئیران و عیراق، شیع‌ر و گه‌مژه‌یی رادۆزی زیندان بوو، هه‌ندێجار له‌یه‌کیک له‌ دێره‌کاندا ده‌ینووسی «رقم له‌خۆمه و چه‌زناکه‌م بژیم». رۆژ به‌ رۆژ زیاتر خه‌فته‌ی ده‌خوارد. له‌ شوێنیکدا نووسیوی «ژنه‌که‌م وا له‌گه‌لم هه‌لسوکه‌وت ده‌کات، که ده‌لیی من لییده‌ترسم»، «ده‌ترسم داوای چاکه‌یه‌کی لێکه‌م چونکه‌ هیند دره‌نگ بو‌ت ده‌کات و سوکت ده‌کات، که چیتر چه‌زت بۆی نامینت. ئەم‌رۆ به‌ نفیسه‌م وت، له‌وانه‌یه‌ خودا ژنه‌که‌م بۆ تاقیکردنه‌وه‌ی من به‌کاربه‌یتت». له‌داوای چاوپیکه‌وتنی له‌گه‌ل یه‌کیک له‌ به‌لینده‌ره‌کانی شاره‌وانی بۆ قه‌رزکردنی پاره‌ ده‌نووسیت «ئه‌و که‌سه‌ی که‌ من به‌رتیله‌ میلیۆنیه‌کانیم، رهنده‌کرده‌وه ئیستا ده‌یه‌ویت 5000 ته‌مه‌ن، واته‌ نزیکه‌ی 700 دۆلار قه‌رزم پیندات، چونکه‌ ده‌زانیت ئیستا پاره‌م نییه‌. نه‌فهرت له‌م ژيانه‌. بۆ ده‌ییت شه‌رمه‌زارییه‌کی وه‌ها به‌چیزم؟ خوايه‌ ئەم ژيانه‌م لیبسینت».

له‌په‌ر ئاوازی یاداشته‌کانی له‌ جولای 1966 ده‌گۆریت. ده‌لین له‌وانه‌یه‌ به‌ وه‌سیقه‌ ئازادبکریت. خه‌لك پینانده‌وت نامه‌یه‌کی لیبوردن بنوسیت و پيشکه‌شی بکات. وایانده‌زانی وه‌ها هه‌م ناوبانگی حکومه‌ت خراپ نابیت، هه‌م زووتریش ده‌توان ئازادی بکه‌ن. ئەلبه‌ت باوکم ئەم پيشنیارانه‌ی رهنده‌کرده‌وه. ده‌یوت حکومه‌ت به‌داوای ریگایه‌کی ده‌رچوونه‌وه‌یه‌ و نایه‌ویت ریگایه‌کی ئاسان بخاته‌ به‌رده‌ستیان، هه‌روه‌ها هه‌ستی لووتبه‌رزیه‌که‌یشی له‌ هه‌مووی گرتگرتبوو.

له‌وه‌وه‌ ده‌ستیپیکرد، که یه‌کیک له‌ راپۆرتنوسه‌ به‌ناوبانگه‌کانی واشنتۆن پۆست به‌ناوی «ئه‌لفرید فریندلی» وتاریکی درێژ له‌سه‌ر ئیران بلۆده‌کاته‌وه‌ و تیا‌دا باسی باوکیشم ده‌کات. باوکم له‌ هاوینی 1966 له‌

دەفتەری بیرەوهریه کهیدا نوسیوووی «دوینئی وه شانی وه رگهراوی وتاره کهی ئەلفرید فریندلی بۆ رۆژنامە ی واشینتۆن پۆست بڵاوکرایه وه»، «وتاریکی سه رنجراکیشه. له هه مانکاتدا ستایشی شا ده کات و ئاماژه به و پرۆژانه ده کات، که بوونه ته هۆی پێشکه و تن، به لّام زۆر گه شبین نییه له مەر داهاتوو ی ئێران. ته نانه ت لّیشی ده ترسیّت... نیگه رانییه کانی له سه ر دوو بنه مایه: بارودۆخی دارایی و ته نگزه به که که به دوایدا دّیت، له گه لّ ئاریشه کانی جیبه جیکردنی داد. لّیه دا ئاماژه به ناوی من ده کات. هه رچه نده ئەو شتانه ئەو باسیده کات زۆر کورته». «فریندلی» کۆمه لّیک گوڤاری له سه ر ئێران نووسیوه. له یه کێکیاندا که له 6 جولای 1966 دا بڵاوکرایه وه نوسیویه تی: تاوانبار کردن به دۆ.

ناخۆشترین دۆسیه ی ئیستای ئێران، دۆسیه ی زیندانییوو نی 32 مانگی به بّی دادگاییکردنی سه رۆکی شاره وانی تاران «ئه حمد نفیسی» یه، «نفیسی» که کاتی خۆی زۆر خۆشه و یستی شا بوو، ئیستا تاوانبارکراوه (دادوه رانه یان نادادوه رانه، به سته به وه گوئّی له کام لایه ن بگرت)، به پاره خواردن له چه ندین گرتیه سته ی شاره وانی دا. دۆژمنه سیاسی و که سیه کانی به بوختان تاوانباریان کردوه. چه ند حه فته له مه و پێش دوا ی 2000 لاپه ره ی پرسیار، دادگا هێچ شتیکی دژ به نفیسی نه دۆزیه وه، به لّام له بری ئەوه ی که ئازادی بکه ن، ئاکامه که ی ئەوه بوو، که سه ره له نوئّی ده ستیانکرد به پرسیارکردن. له وانه یه نفیسی بۆ چه ند سا ل بّی دادگاییکردن له زینداندا هه مپێتیه وه.

«ئاغای ئەمیرانی» وه رگێراوێکی له وتاره که ی «فریندلی» له گوڤاری «خاندانه نیها» دا بڵاوکرده وه. ده لّین پۆلیسی نه یینی نه یه پشته ووه بڵاو بکرێته وه، به لّام «ئه میرانی» رۆشتوو بۆ لای شا و گله یی کردوو، چونکه له وتاره که دا باسی له ئەجێندای چاکسازی کردوو و شا حه زی لّیکردوو و فه رمانی داوه بڵاو بکرێته وه. وتاره که ویزه به کی خسته ناو بازنه ی سیاسه ته وه. له کولتورێکدا که پشت ده به ستیّت به وت و وات و کورته باس، ئەوه ی که

هېشتیان جارېکی تر وتاره که بلاوېکرېتهوه، به نیشانه ی ټهوه داده نرېت که دؤسپه ی باوکم دووباره ده خرېتهوه ئېش. هاورپې وروژاوه کان و نازادېخوازه کانی که ده رپوېشتن بولای، پېناوبوو که له زووترین کاتدا نازاد ده پېت. له گه ل ټهوه ره شېنېه یشدا ټه پېشېنېه متمانې پېکراوانه کاردانه وهی خو ی هه بوو. هه نديچار ده يانخسته دلهر اوکې. چي بکات؟ بو کو ی پروات له دوای نازاد بوونی له زیندان؟ هه موو ژيانی له ناو حکومه تدا ئېشېکر دووه و پېشکه وتووه، به لام ئېستا چي؟ له پاش ټه مه به وه دا که ئېشی نیه، ده پېت هه تاهه تايه قهر زداري ژنه که ی پېت؟

«ئاغای جهانبیني» هاورپېه کی باوکم و هاورکارېکی نزيکی سه روک وه زير «ټه مير عه باس هویدا» بوو، له چاوپېکه وتنيکدا له گه ل باوکم پېیوت، که «ټه مير عباس» سلّو و ريزی بو ت ناردووه، چونکه هه موو «به هه له له يه که تيگه يشته کان» چاره سه ربوون حکومه ت ده يه وپت دؤسپه که ت به ستيت و توش بگه رپېته وه سه ر ئېشه که ت. باوکم له ده فته ره که يدا نوو سيووی «ټه گه ر ته نها بو ده روژ له زیندان بيان هپشتمابه ته وه، ټه گه ر ته نها بيست يان سی فاي ليان له دژی من داب تاشيايه، ټه گه ر زور تر له 300 کارمه ندي شاره وانی و ستافه که ی بازخواست نه کرابايه، هه ره شه يان لينه کرابايه و له رووی ناچار ييه وه له لايه ن ده زگای داده وه پرسيار نه کرابايه، ټه گه ر ټه پاره يه که حکومه ت ده لپت براوه 600 مليون تمه ن نه بوايه، له وانه يه ټه م پېشنياره ی سه روک وه زير مانايه کی ببايه». يه ک مانگ دواتر «ئاغای جهانبیني» چاوی به باوکم کهوت و وتی شا فه رمانی به ده زگای داد داوه، که پېروه ی بریاری ياسا بکن: له زیندان به مه رجي زه مانه ت نازاد بکرېت و به شېوازيک دادگایي بکرېت، که بتوانيت به رگري له خو ی بکات. دايکم به وروژانه وه به باوکمی وت، که خو ی له ده م خه سوی شا بيستوويه تی، که شا فه رمانی کردووه که سه روک وه زير ليکولېنه وه ی له گه ل بکرېت. «ره حمان» له دوای سه ردانی بو ټه سفه هان گه رايه وه و وتی که له گه ل روحيانه تی باپيري وتوويزی کردووه و وتووويه تی که ټه م ماويه له زیندان بووه، بو باوکم زور

به سوود ده بئیت. به پپی قسهی «ره حمان» رۆحی باپیره ده لئیت باو کم ده بئیت
زۆرتتر بایه خ به دایکمان بدات.

له م قهیرانه دا «ژهنرال نه سیری» سه رۆکی ده زگای مه نفووری پۆلیسی
نهینی، که رۆلئیکی چالاک هه بوو له تووشکردنی باو کمد، رۆژیکیان رۆشت
بۆ زیندان تا چاوی به باو کم بکهوئیت. ده یوت باو کم به هۆی که لهره قی
خۆیه وه له زیندانه. دوا جار به باو کمی وت که نامهیه کی په شیمانی بۆ شا
بنوسیت و ده یوت ته نها ئه مه ده بئته هۆی ئازاد بوونی. باو کم له کتیه کهیدا
ئه و نامهیه که بۆ شای نوسیوه بلأوده کاته وه. له نامه کهیدا باسی هه موو
تاوانه کانی ده کات و ده لئیت هه مووی بوختان و درۆیه. ده نووسیت
«داوای لیبوردن ده کم بۆ هه موو ئه و تاوانانهی که نه مکردوو ه یان هه ر
ئاگایشم لینه بووه، چونکه ئارامی مپشکی خاوه ن شکۆم تیکداوه. تاوانباره
راسته قینه کان ده سپر مه خوا، چونکه خوا له قورئاندا ده لئیت ئه و که سانهی
که هه لده خله تین، ده بئیت بزانه که ده سه لاتیکي گه وره تر له خوا بوونی
نییه و میوهی خیا نه ته که یان ده رخوارد به خۆیان ده درئته وه».

«ژهنرال نه سیری» به باو کمی وت ئه م نامهیه زۆر به ئاشکرا دیاره، که
نامهی لیبوردن نییه و هیچ کیشهیه ک چاره سه رناکات. له بری ئه وهی لیبوردن
بکات، حکومه ت و شای تاوانبارکردوو ه. داوای ئه وه که باو کم له زیندان به
زه مانه ت ئازادکرا، ژهنرال کورته نامهیه کی بۆ باو کم نارد و تئیدا وتبوی
به هۆی ئه و نامهیه بووه، که کاتی سه رباری له زیندانا به سه بردوو ه.

«ژهنرال نه سیری» و «پیراسته» ی وه زیری ناوخۆ دوو که سی زۆر
مه نفور بوون له ناو بنه ماله ی ئیمه دا. کاتیک که «نه سیری» بوو به سه رۆکی
ساواک، رقی لیبوونه که مان چوو ه ئه وه پی هه موو شته کانه وه. هه رگیز ئه م
مرو فقه م وه ک که سی ک که دلئ هه یه سه یرنه کردوو ه. که چی له ناو ده فته ری
بیره وه رییه کانیدا، باو کم وه ک که سی کی ساویلکه و ساده، که بۆ ئه وهی چاوی
به باو کم بکهوئیت فرمیسک ده رئۆئیت، ناوی ده بات. فیربووم روداوه کان له و
شته ی من بیری لئیده که مه وه ئالۆزترن، چۆن ئه و پیاوانه که فرمیسک ده رئۆن.

دەتوانن نابەكار و نارەوايىن. لەدواى شۆرش كاتتېك كە ويىنە شكىندراوئەكەيم لەناو شاشەى تەلەفزيۆن بيىنى و دواتريش لاشەكەى لەلاى ئەو حكومەتانهى ترەوئە كە خنكىندرابوون، هەستەم بە خەمىكى گەورە كرد. بۆ سالانىكى زۆر خەونم بە تۆلەكردنەوئە دەبيىنى، نەتەنھا بۆ باوكم، بەلام بۆ هەموو ئەو كەسانەى كە زيندان و ئەشكەنجە درابوون، بۆ ترسى خەلك لە ساواك، كە چووبووئە ناو هەموو گيانپانەوئە. بۆ سالانىكى زۆر وەك پياويكى زۆردارى بيىنخ سەيرم دەكرد و چاوئەروانى تۆلەسەندنەوئە بووم. كاتتېك لە تەلەفزيۆن بيىنيم، زانيم بۆ ئيمە چەند ئاسانە بەقەد ئەوانەى كە بە تاوانباريان دەزانين، قين لەدل و دپندە بيىن.

باوكم لە كۆتايى ئۆگەستى 1966دا بەزەمانەت ئازادكرا. دادگا بۆئەوئەى شتەكانى بۆ قورس بكات، زەمانەتەكەى بە 55.5 مليون تەن (نزيكەى 6.5 مليون دولار) دانا. باوكم بە وروژانىكى زۆر و شانازيەوئە دەنووسيت، كە سەرى سوپما كاتتېك چاوى بەو خەلكە كەوت كە هاتبوون زەمانتەكەى ئەو كەمبەكەنەوئە. نووسيبووئە «چاوئەكانم پرن لە فرميسك، هەرگيز بپوام نەدەكرد، خەلكى تاران ئەوئەندە بە بەزەبى بن. ئەم ميلەتە زۆر سەيرە. بەبى دەنگى سەيرى ستەم دەكات و جاروباريش خواستى راستەقينەى خۆيان نيشاندەدەن و بەرھەستيدەكەن بەرامبەر بە جەور و ستەم. لە هەموو ئاينەكانەوئە خەلك بۆ پشتگيريكردن لە من هاتبوون: لە كابراى ميوئەفروئەوئە بگرە تا خاوەنى ئيران سوپەرماركيت، كە پياويكى جولەكە بوو و سەدان مليون سەرمايەى هەبوو. هاوپيكانم، هاوكارەكانم، خزمە نزيك و دوورەكانم، هەموويان لەويبوون. لە نزيكى نيوئەرو 120 مليون تەنيان پيشنياركرد». لە دەفتەرى بېرەوئەريەكەيدا ناوى چەند كەسى بردووئە، بۆئەوئەى ئيمە -منداڵەكانى- دوايى سوپاسيان بكەين.

لە كۆتاييدا بە مەرجى زەمانەت و دادگاييكرديكى ترنازادكرا. هيچ كاتتېك بۆ دادگاييكردنەكەى ديارينەكرا. من و ميىردەكەم دەگەرپانەوئە بۆ ئۆكلاھوما، شەوان خەوم نەبوو لەتاو ئەوئەى كە نەكات پيش ئەوئە برۆمەوئە

باوكم ئازادنه كرئيت و چاوم پئينه كه وئيت. له كه ل دايكم ئاشتبوينه وه و روئشيتبوومه وه بو مالى خويمان. ته له فونه كه مان به به رده وامي زهنگي لئده دا و خه لك ده هاتن بو مالمان. «پووره نه فيسه» به روژ لاي ئيمه ئه مايه وه و «ره حمان» يش هه ر ده ستمى ده گرت و پئيده وتم «من به لئنت پئده دهم، پيش ئه وه بگه رپته وه باوكت ئازاد ده كرئيت، ئه گه ر وابو چيم پئده ده يت؟».

وت و وايتك له ناو خه لكدا بوو، كه سه روكي تازه ي بازاري ميوه و سهوزه بو پيشوازي له باوكم، له روژي ئازادي ئاههنگيك ريكدەخات. دادگا پر بوو له پشتيوانه كاني باوكم. ماوه يه كي زور چاوه پرواني ئه م ساته بووين، هه ر وه ك خه يال وابوو بويمان. دلله پراوكييه كي زورم هه بوو، نه مده تواني له شوئيتك بوه ستم و ئوقره بگرم. هه ستمده كرد سربووم، نه مده زاني دواي سي قه ره بائخ سه رمان ليشيوابوو. له ده وري 11 ي شه و بوو كه ئازادكرا. له گه ل ئه وه شدا كه درهنگ بوو، باوكم له ناو ده فته ري بيره وه ريه كه يدا نوسيووي، خه لككيكي زور له به رده رگاي زيندان چاوه پروان بوون. حكومه ت به باوكمي وتبوو له رووي ئه منييه وه باشته ر، كه راسته وخو نه روئته وه بو ماله وه. بوئيه له پيشه وه روئشت بو مالى «پووره نه فيسه». دايكم پئبخوش نه بوو، چونكه «پووره نه فيسه» زرخوشي بوو. هه ر جارئك كه شهريان ده كرد بو چه ند مانگ قسه يان له گه ل يه كدا نه ده كرد و دواتريش كه ئاشته بوونه وه دايكم هئند مه رايي ده كرد بو پوورم، كه من و براكه م شه رمان ده كرد.

له دواي ئازادكردني باوكم روئشيتينه وه بو ئوكلاهوما. شه وي يه كه م له مالى «پووره نه فيسه» بوو، روژي دوايي هاته وه بو مالى خويمان و خه لك ده هاتن بو لاي. دواهه مين شه و له مالى خويمان مامه وه، تا بتوانم له باوكمه وه نزيك بم. باوكم له ده فته ره كه يدا نوسيووي «به ياني روژي پئنج شه مه ئازهر گه پرايه وه بو ئه مريكا»، «نيژهت و زاواكي له فروكه خانه ده مه قه رهيان هه بوو. به داخه وه ئه م كورپه پئچه وانى ئازهر زور هوگري مادده يه. ده ترسم له كوئايدا ناچارين له يه كتر جيا بنه وه».

جیاوازی من و میرده کهم ده‌گه‌پایه‌وه بۆ شیوازی جیاوازی دنیا‌بینیمان، هه‌رکامی‌کمان به‌جۆریک شته‌کامان بۆ خۆمان روونده‌کرده‌وه، بۆیه ئاشتکردنه‌وه چاره‌سهری کیشه‌کامانی نه‌ده‌کرد، جیا‌بوونه‌وه چاره‌سهر بوو. هه‌ستمده‌کرد ئیتر ناتوانم به‌رده‌وامبم. نه‌ک بۆئه‌وه‌ی ئیتر ته‌حه‌مولی خۆمم نه‌بوو، به‌لکو له‌به‌رئه‌وه‌ی که ئیتر خۆمم بۆ ته‌حه‌مول نه‌ده‌کرا. ئه‌گه‌ر زۆر زوو به‌جیمنه‌هیشته‌ بۆ ئه‌وه‌ بوو، که هه‌ستم به‌ تاوانی ئه‌وه‌ ده‌کرد، روو‌پاست نه‌بووم. کاتی‌ک که شوم‌کرد زۆرباش که‌سایه‌تی «مه‌هدی» م‌ده‌ناسی. هه‌رگیز خواسته‌کانی خۆی له‌ من نه‌شارد‌بوویه‌وه. دروسته‌ که پیشتر باسی ئه‌و کچه‌ی بۆ نه‌کرد‌بووم، که له‌گه‌لی ژیا‌بوو، به‌لام کاتی خۆی من بریاری خۆمم به‌چاوی کراوه‌وه —هه‌لبه‌ت به‌ چاویکی پر گریانه‌وه— دا‌بوو.

پییوتبووم له‌دوای ته‌واو‌کردنی خویندنه‌که‌ی ده‌گه‌ریته‌وه بۆ ئیران، چونکه ده‌یه‌ویته‌ له‌ دایک و باوکه پیره‌که‌یه‌وه نزیك بێت. نه‌یده‌ویست تا ئه‌وکاته من خویندن ته‌واو‌ده‌که‌م بوه‌ستیت، له‌ هه‌مانکاتیشدا نه‌یده‌ویست من به‌ ته‌نها له‌ ئەمریکا مپینمه‌وه. هه‌ستم به‌ ماندویی ده‌کرد، له‌و رۆله‌دا هه‌موو رۆژیک کایه‌م ده‌کرد. بۆخۆم هاو‌پیم دۆزیووه‌وه. هاو‌پیکانم وه‌ک من هه‌موو هه‌فته‌یه‌ک نه‌ده‌رۆشیتن بۆ ساڵۆن و زۆریان خویندکاری فه‌لسه‌فه و ئه‌ده‌بی ئینگلیزی بوون. شیعری «فیرلینگیتی» و «گینسبیرگ» یان ده‌خویندنه‌وه. منیش وه‌ک کچه‌کانی پۆله‌که‌م، شه‌یدای یه‌کیک له‌ خویندکاره‌کان بووم به‌ناوی «چارلی»، خۆی وه‌ک پالنه‌وانه‌که‌ی «رۆبیرت هانلن» له‌ «نامۆیه‌ک له‌ وشکاییه‌کی نامۆدا» ده‌گۆری. میرده‌که‌م چه‌زی له‌ هاو‌پیکانم نه‌بوو، چه‌زی لینه‌بوو چاوم پینانکه‌ویت، بۆیه ئه‌و فیلهم ده‌کرد، که له‌گه‌ل دایکم فیریووم: کاتی‌ک که ده‌هات به‌ شوینمدا، هاو‌پیکانم پینانده‌وت من له‌وێ نيم.

هه‌موو رۆژیک شه‌رمانده‌کرد. ده‌مویست بوو به‌نازادیه‌وه کراسی درێژ له‌به‌ربکه‌م. یاداشته‌کانم له‌ «ژۆرنالی خاتونی مالم» به‌ره‌و «بتی فرایدن»

دەرۆیشت، که تارادهیهک کاردانهوهی مامۆستایهکم بوو، که بوو به هاوړی و ئامۆژگارم. هه‌میشه بابته‌ی تورنسل‌ی تاقیکردنه‌وهی ئه‌وینداریه‌که‌یم له‌بیره. به زهرده‌خه‌نه‌یه‌کی زۆر شیرینه‌وه ده‌یوت، کاتیگ ده‌زانیت به‌راستی خۆش‌ده‌وێت، ئیدی ته‌نانه‌ت گۆره‌ویه چلک‌نه‌کانیشیت خۆش‌بویت. ئه‌گه‌ر گۆره‌ویه چلک‌نه‌کانیت پێ ته‌حه‌مول ناکریت، ده‌بیت وازی لێنیت.

«مه‌دی» چه‌زی لێنه‌بوو قسه‌ی جیا‌بوونه‌وه بکات. له‌یه‌که‌م روژه‌کاندا پێیده‌وتم تۆ به‌جلی سپی هاتوو‌یته‌ مالی منه‌وه و به‌کفنی سپیشه‌وه ده‌رویته‌ ده‌ره‌وه (هه‌لبه‌ت مالی ئه‌و نه‌بوو، باله‌خانه‌یه‌ک بوو، که به‌کرێ گرتبوی و منیش نیوه‌ی کرێکه‌م ده‌دا)، بۆیه‌ منیش تۆله‌ی خۆم کرده‌وه. ئه‌و شته‌م ده‌کرد که چه‌زم لێبوو، بۆیه‌ له‌بری ئه‌و جلانه‌ی ئه‌و چه‌زی لێبوو له‌به‌ری بکه‌م، مۆکاسین و جینم له‌به‌رده‌کرد. نه‌ده‌رویشتم بۆ سالۆن و بوتلی شه‌رابم هه‌بوو، به‌جۆرێگ هه‌رکاتی چه‌زم له‌ خواردنه‌وه بوایه‌ ده‌مخوارده‌وه.

ئێواره‌یه‌ک له‌تیوان شه‌ردا زلله‌یه‌کی لێدام. دوا‌ی ئه‌وه به‌جیمه‌یشت. پیموتبوو که ئه‌گه‌ر ئیمه‌ ده‌نگمان له‌یه‌ک به‌رزبکه‌ینه‌وه، ناتوانین هه‌رگیز له‌گه‌ل یه‌ک بژین، که وایکرد په‌یوه‌ندییه‌که‌مان زۆر له‌ پێشتر خراپتر بوو. بێنه‌وه‌ی هۆکاره‌ راسته‌قینه‌که‌ بۆ به‌جیمه‌یشتنی نۆرمان به‌ دایک و باوکم بلیم، شته‌کانم کۆکرده‌وه و به‌دوا‌ی هاوړی مامۆستاکه‌مدا _ که ده‌یویست بپیت به‌ سه‌روکی به‌شی فه‌لسه‌فه‌ له‌ زانکۆیه‌کی بچووکدا— رویشتم بۆ نیومه‌کسیکو.

له‌ لایه‌که‌وه دلم بۆ «مه‌دی» ده‌سووتا، چونکه ئه‌و شته‌ی که ئه‌و سه‌ودای کردبوو به‌ ده‌ستی نه‌هینابوو. پێیده‌وتم «ده‌مزانی تۆ هه‌رگیز نابیت به‌ که‌یابانوویه‌کی باش، بۆیه‌ من تۆم له‌به‌ر ئه‌و تایه‌مه‌ندییه‌ت نه‌هینا، به‌لکو خۆتم ده‌ویست». ناخۆشیه‌که‌ی ئه‌وه بوو، که بر‌وای پێده‌کردم. ئه‌وکاته‌ی له‌ نیومه‌کسیکو بووم، دادگاییکردنی باوکم دوا‌ی یه‌ک سال

ئازادبوون له زیندان، له سږپته مبهري 1967دا ده سږپيښکړدوه. داداگايه که داخراوبوو، هرچه ند حکومت رایگه ياندبوو که داداگايه کی کراوه ده بڼت. تهنانه ت نه يانه پښتو مامیشم به شداريکات. زوربه ی ټو به لگانه ی که پښکه شکران پښکه نيناوی بوون. داواکاری گشتی شريټيکی دروستکراوی له دهنگی باوکم و ره خنه گره گه وره که ی «سید مه هدی پیراسته» وه زیری ناوخوی ټیران خسته روو، نه تڼیدا باوکم قسه ی ناشرین به شا ده لڼت. ئامانجی تو مارکردنه بو سه لماندنی ياخيوونی باوکم بوو. دهنگی «پیراسته» هی خو ی بوو، به لام دهنگی باوکميان دروستکردبوو.

باوکم به رگریه که ی خو ی نووسی که 128 لاپه ربه. به شيعريکی فيردوسی ده سږپڼده کات و له هندی شویندا چيروکی کورت له رومی، سه عدی و شاعيره کلاسيکه کانی ټیران، ههروه ها ئیمام علی، قورنان، فولټیر و کانت باسده کات. باوکم ده بیوت به ئه نقه ست ئه مانه ی هه لڼاردبوو: بوئوه ی که به دوژمنه کانی بلڼت، ئه وان کوره راسته قینه کانی ئه م ولاته نین و ټیران دابونه ریتی تری هه یه، بايه خيکی تری هه بووه و باوکم نوڼه ری ئه م دابوونه ربه تانه بووه.

له شوڼيڼکيدا باس له چيروکيکی «مه لا نه سره دین» — شوپوه یه کی خو شه ویست و گالته یی هه لڼه ستراو — ده کات. روژيکیان «مه لا نه سره دین» بو پښکه شکر دنی وتاریک بانگه پښتده کړت. کاتیک ده پرواته سه ر مینه ر، له گوڼگره کانی ده پرسیت ئایا ده زانن ده یه ویت باسی چی بکات. ئه وانیش ده لڼن نا. «مه لا نه سره دین» یش پی ناخوش ده بڼت و ده لڼت، که واته بوچی بو خه لکیکی وا نه زان قسه بکه م. روژی دواپی هه مان پرسیار ده کاته وه. هه ندیک له گوڼگره کان ده لڼن به لڼ و هه ندیکیشیان ده لڼن نا. ئه مجاره مه لا ده لڼت «که واته ئه وانه ی که ده زانن من ده مه ویت چی بلڼم به ئه وانه ی که نازانن بلڼه وه». روژی سپه م هه مان پرسیار ده کاته وه و هه موویان ده لڼن،

که ده‌زنان ده‌یه‌وئیت چی بلیت. «مه‌لا نه‌سره‌دین» یش له کاتی هاتنه‌خوار له مینبهر ده‌لئیت «ده‌ی ئیتر بوچی کاتی خۆم بو شتی‌ک که ئیوه‌ ده‌یزانن به‌فیرۆ به‌م؟». باوکم به‌ دادگا وتی که ئه‌مه‌ چیرۆکی منه: «نازانم بوچی گیرام. ئه‌گهر که‌سی‌ک نازانیت به‌ مانای ئه‌وه‌یه‌ که‌ هه‌موومان له‌ یه‌ک به‌له‌مداین. ئه‌گه‌ریش که‌سی‌ک هه‌یه‌ که‌ ده‌زانیت باشر وایه‌ به‌ ئیمه‌یش بلیت». باوکم دادگا‌که‌ی به‌ تاوانبار زانی و چه‌ند که‌سی‌کی ناو ده‌زگای حکومه‌ت وه‌ک «پیراسته» به‌ پلانی نه‌ه‌نی کیناوی به‌ تاوانبار دانا. به‌سه‌ر یه‌ک به‌ یه‌کی ئه‌و تاوانانه‌دا روژشته‌وه‌ و هه‌موویانی به‌ درۆ دانا و به‌ شیعری‌ک که‌ خۆی بو ئه‌م ده‌رفه‌ته‌ نوسی‌بووی، قسه‌کانی ته‌واو کرد.

دادگا‌که‌ له‌ 27 ئۆفهمبه‌ری 1967 کۆتایی پێهات. باوکم له‌ هه‌موو تاوانه‌کان بێجگه‌ له‌ تاوانی یاخیبوون، که‌ به‌هۆیه‌وه‌ ئیتر نه‌یده‌توانی ئیشی حکومی بکات، بیه‌ری بوو. هه‌لبه‌ت ئه‌م بریاره‌ له‌ دادگای سه‌ره‌وه‌ هه‌لۆه‌شینه‌درایه‌وه‌. ده‌زگای راگه‌یانندن وه‌ک (سپید و سیا)، (خانده‌نیا) و (ئۆمیدی ئیران) لایه‌نی باوکمیان ده‌گرت. له‌ دوا‌ی بیه‌ری بوونی باوکم، سه‌رۆک وه‌زیر پێشنیاری ئیشی‌کی بو ده‌کات، به‌لام باوکم ره‌تیده‌کاته‌وه‌. بریاریدا که‌ هه‌رگیز نه‌گه‌رێته‌وه‌ بو ناو ده‌زگای حکومه‌ت.

له‌ نیومی‌کسی‌کۆ بووم کاتی‌ک باوکم ته‌له‌فونی بو کردم، تا ئه‌م هه‌والانه‌م پێدات. پیرۆزبایم لیکرد و له‌ دوا‌ی که‌میک له‌ پر به‌ده‌نگی‌کی بیلایه‌ن و ره‌سمی وتم «ده‌مه‌وئیت له‌ مه‌هدی جیابمه‌وه». نه‌مه‌ویست زۆر به‌ هه‌سته‌وه‌ قسه‌بکه‌م. باوکیشم هه‌ستی پیکردبوو. دوا‌ی چرکه‌یه‌ک وتی «دل‌نیایت؟»

منیش وتم «دل‌نیام»،

-«دوا‌ی لیبوردن ده‌که‌م نه‌مه‌ویست ئه‌م بابته‌ دوا‌بخه‌م»،
-«هه‌لبه‌ت ده‌مه‌ویست لیتبهرسم له‌ نیومی‌کسی‌کۆ چی ده‌که‌یت، به‌لام رارا مه‌به‌ دوا‌جار قسه‌ی لیده‌که‌ین».

جی سەرسووپمان بوو بۆم، که نه باوکم نه دایکم پێیان نه وتم جارێکیت
بیر له بپارێه کهت بکه ره وه. هاوینی ئه و ساله کاتیک که من و مه هدی
گه پراینه وه بۆ تاران، دایک و باوکم هه ولێ زۆریان دا بوو، که ئیشه کهم
بۆ ئاسان بکه ن. له سه ره تا وه مه هدی نه وه یست جیا بپێتته وه. باوکم به
مێرده که می وت که ئازهر ده توانیت ههر کاتیک که هه ز بکات داوای
ماره یی بکات، ته نه نه ت ئه گه ر جیا پش نه بوو پێتته وه. ماره یی له ئێران ئه
پاره یه که هه ردوولا له سه ری ریکده که ون، تا له کاتی جیا بوونه وه پیا وه که
بیدات به ژنه که، هه لبه ت ژن ههر له کاتی پیکه وه ژیا نیش ده توانیت
داوای بکات. زۆر ژن ئه مه وه ک که ره سه ته یه ک بۆ هاته نه دهر له ژیا نی ژن و
مێردی به کار دین. له کۆتاییدا له سه ر ئه وه ریکه که وتین که ئه گه ر «مه هدی»
به جیا بوونه وه رازی پیت، منیش هه موو ماره ییه که می پێده به خشم. دایک
و باوکم زۆریان پش تیگرتم، به جوړیک که ههر له بیرم چوو شو مکر دووه و
جیا شو مه ته وه. دایکم به چاو یکی پر له به زه ییه وه سه یریده کردم و ده یوت
«کچه هه ژاره کهم، هه رگیز چیژت له ژیا نت نه بردووه. ههر ده مزانی ئه م
هاوسه رگیره به که لک نایه ت. مه هدی ههر به که لکی ئیمه ی نه ده هات،
به س که س گوێ له من ناگریت».

ئهو چوار ساله که باوکم له زیندان بوو، ژیا نی هه موومان گوړا. بۆ
یه که مچار زانیمان که ژیا ن چه ند به ئاسانی ده توانی بگوژدریت و هه موو
ئهو شتانه ی که هه ته له ده سه تییده یه ت. دایکم زۆر گوړا بوو. له مانگه کانی
دواتر، که ژیا مان روتینی نوێی خوێ په یدا کرد ئهو شیعرا نه ی باوکم بوێ
نووسیوو به فرمی سه که وه ده خوێنده وه. ته نه نه ت هه ولیده دا له گه ل باوکم
سه یری ئهو پروگرامانه بکات، که هه زی لیبوو، هه رچه نه د زۆر به ی کات له
نیوه یدا خه وی لیده که وت. ترسه کانی و نا ئارامیه کانی مانه وه: ئه گه ر توژیک
دهرنگ باوکم بگه رپه ته وه بۆ ماله وه، یا نیوه شه و ده نگه ته له فون به اتایه،

يان دهنگى زهنگى درگا له به يانى زوو، سهريانه لډه دا يه وه. ټه و پياوه
دهسه لاتدارانه ي ولات توانيان خه ونى باوكم بو ژيانىكى شاد بهينه دى.
ټيستا ده يتوانى به سه ربه رزى سه يرى ټه و روژه بكات كه 18 سال بو له
ماله وه روښت تا ټه و ژيانه ي هه يت، كه خو ي حه زى ليه تى.
با دوو باره ده سټيپك ه مه وه:

به ندرانى باوكم ده سټيپكردنى سه رده مپكى تازه بوو له ژيانى ټيمه دا.
شومكرد و جيا بوومه وه و متمانم به هاوسه رگيرى و پاكي ژيانى هاوسه ريتى
له ده ستدا. و ابزانم كاتيك بوو باوكم ويستى خيانه ت له دا يكم بكات. هه مو
هيو اكانى بو ژيانىكى گشتى له ده ستدا بوو. هيشتا گه نج بوو — نه گه يشتبوو
50 سال. من و «محه مه د» گه و ره ببووين. كاتيك كه نازاد بوو، زانى سياست
بو ټه و ټيتر بواريك نيه و باشر وايه خه ونى ژيانىكى شاد بكا ته راستى. به لام
دا يكم نه گورابوو. هه روه ك دواتر ده رده كه و ټ، به ندردى باوكم بي جگه له
بوارى سياسى، ټاكامى كه سيشى هه بووه. هه رچه ند ټيمه له دو اى 11 سال
زانيمان.

پەرتوکی چوارەم

خېزانىكى بەختەوەر

له دواى جياپوونەوهم له زانكۆى كالىفۆرنيا له سانتا باربارا وەرگيرام. هەميشە پيمواوو بەشى ئىنگليزىيەكەى زۆر باش و بەهيزە. هەر پيش ئەوەيش شو بە «مەهدى» بکەم، حەزم لەوى بوو. رۆژى وەرگيرانەكەم له ژوورەكەى خۆم راکشابووم و نامەى وەرگيرانەكەم بەدەستمەوہ بوو، كاتىك باوكم هات بۆلام. لای قەرەوئىلەكەم دانىشت و وتى ئەگەر له ناوەندى خويندەكەتدا برۆيتە زانكۆيەكى ديكە نەرى زۆرت ليدەشكىت و درەنگ تەواوى دەكەيت. حەزى لىبوو له زانكۆى ئۆكلاھۆما خويندەكەم تەواوبكەم. بە باوكم وت هەميشە حەزم لىبووہ برۆم بۆ سانتا باربارا. باوكم دەيويست پيمبلىت حەزدەكات پيش ئەوہى تەمەنى زۆر بىت، زۆرتر كاتم لەگەل بياتەسەر، بۆيە دەيويست خويندەكەم تەواوبكەم و له زووترين كاتدا بگەرپمەوہ بۆ لای. وتى لەبىرت دىت يەكەمجار نەتەويست ئيمە بەجيبلىت. پەردەكانى ژوورەكەم كيشابوو، جگە له چراى لای قەرەوئىلەكەم، هېچ چرايەكى تر دانەگيرسابوو. باوكم له خوار قەرەوئىلەكەم دانىشتبوو، منيش لەسەر ئانىشكىكم پالکەوتبووم. وئىنەيەكى جوان بوو، باوك و كچىك كە بەنورى دەستكردى چرايەك روناك ببوونەوہ.

له زانكۆى ئۆكلاھۆما مامەوہ. پەشيمان نيم له كردهكەم، بەلام ئەگەر برۆيشتمايە بۆ زانكۆى سانتا باربارا زووتر دەگەرمامەوہ بۆ تيران، چونكە لەوى جولاندنەوہى خويندكارە تيرانىيەكانى تيدا نەبوو، منيش تووش نەدەبووم و زۆرتريش سەرقالى خويندن دەبووم نەك سازكردى خۆپيشاندان. ژيانى كەسى خۆم له ئۆكلاھۆما دووبارە دەستپيكردەوہ. هەستمەكرد هەرگيز شوم نەكردوہ—هەلبەت ئەمە تىگەيشتنى خۆم بوو خەلك و ايان

ههسته ده کرد. هه نديک له هاوړي و خزمه کوڼه کاغان، ژنه که يان به دوور ده گرت له من، نه کا کاردانه وهی خراپم له سهريان هه بڼت. «مه هدی» ش له تيرانه وه نامه ی خوښه ويستانه ی بو ده نووسيم و ئاموژگاری ده کردم، چون هه لسووکوت بکه م، بو چ شوينک پرؤم، چی بکه م و چون سه ربه ستي خوّم رابگرم.

هاوینی ئه و ساله که گه پامه وه، باوکم ئه و ژنه ی پیناساندم، که خوښیده ويست. له ده فته ری بيره وه ربه کهيدا له کاتي زیندان نو سيبووی «نيزه هت به دوا ی خوډی لئونوو و ناديار ی خوډا ده گه ريت»، «هه نديچار له روژ ی يه که مه وه ونده بڼت و نازا تيت چون بيدوژيته وه. له وانه يه ئه و شته ونه من بم، به لام من نيم. له وانه يه مندا له کان بن، به لام ئه وانيش ين. له وانه يه پيگه که ی، سامانه که ی، يان ناوبانگه که ی بڼت. من نازانم چيه. نيزه هت هه ميشه نا ارام، گرژ و بيقه راره. خو ی وه ک سه نته ری دنيا ده بينيت! ده بڼت چی بکه م؟». له نيوان هه موو خوښک و براکانی تنها باوکم مه ترسی ئه وهی کرد که شيوازی ژيانی باوکی ره تبه کاته وه. پيوستبوو ئه و خه ونه ی —دوژينه وهی ئه و ژنه که خوښیده ويټ— که به پيی ئه وه له هه ژده سالی ئه سفه هانی به جيپه شتو و به ينيته دی. نووسيووی «ناره زووم ده کرد خوښه ويسته که م بدوژيا يه ته وه و بو شايه کانی ژيانم له گه لی پر بکر دايه ته وه، بو يه کتر دل سوژ و دل خو ش باين، به لام به داخه وه ته مه نم خه ريکه پير ده بم و ده ترسم ئه م ماوه يه ی له ژيانم ماوه پروات و به س خه ونی ئه و شتانه ی که ويستومن به يننه وه بوّم.»

ماوه يه که دوا ی نازا کردنی، به ريو به رايه تی کارگه يه کی کوتالی هاوړپيی کی خوښه ويستی که تازه کوچی دوا یی کردبوو، وه رگرت. له م کارگه يه دا بو يه که مجار چاوی به «شه هين» که وت، له وی سکر تي ری بوو. دواتر که بوو به جيگری سه روکی بانکی تيرانی، «شه هين» يش له وی ئيتر ئيشی نه کرد.

چەند روژ دواي گەپانەوهم بو تاران، چاوم بە «شەهين» كەوت. چامان خوارد و لەسەر شيعری مۆديرن بە تايەت ئەحمەد شاملو —بەپروای من کاریگەرترین شاعیری زیندووی ئيرانه— دەنگی دووانەي دوو پرووی و ماددەگەرایي قسەمانکرد. گفتوگۆيەکی ئاسایي پر لە وشەي گەورە گەورە و بێتام بوو، لەو شیوازه گفتوگۆيانە بوو، كە بەس بو ئەوه دەیکەيت، تا بێتیت كەسايەتي هەردوولا وەك يەکن. نازانم بە ئاگاداریهوه بوو یان نە، بەلام هەردووكمان دەمانەويست هەز لە يەكتر بکەين، تا بتواين باوكم شادبکەين. باوکیشم لەم هەزکرنە دوولایەنە خوشحالا بوو.

«شەهين» بە ئەندازەي دايكم جوان نەبوو، بەلام لە دايكم گەنجتربوو، متمانەي زۆرتري بەخۆي هەبوو. لەوانەيە وشەي «لەخۆ دلتيا» جواترين وەسف بێت. بەپروای من ئەو شتە كە سەرنجی باوكمی راکيشابوو، ئەوه بوو كە «شەهين» بەشداری لەو شتانه دەکرد، كە باوكم هەزى لیبوو: شيعرەکانی كۆدەكردەوه، لە پلانه كانيدا بەشداریدەکرد و تيبينى زيرەكانە، كە لە كتيبە سايكۆلۆژيەكان وەرەگرت، بو باوكم پيشنيار دەکرد. باوكم لە دەفتەرەكەيدا نووسیبووی «لەگەل هاورپی خۆشەويستەكەم، كە هەم جوانە و هەم زيرەك، لەسەر ئەمە قسەمکرد»، «لە روانینی سايكۆلۆژيیەوه دەيووت ژنان، لەدواي تەمەنێك ئيتر جوان نين، بۆيە بو راکيشانی سەرنجی شوهكانيان، هەرشتيك دەكەن، تەنانەت ئەگەر بەمانای ئارەزوی مەرگی شوهكانيشيان بېت».

زۆر كۆميدیە كە هەميشە دۆستە ژنەکانی باوكم يەكەمجار لەلایەن دايكمەوه پيشوازي دەكران. دايكم قبولىدەکردن. ئەوانيش دايكميان تەحەمول دەکرد، چونكە حەزيان لە باوكم بوو. هيج كام لە دۆستەکانی باوكم لەگەل دايكم شتيكى هاوبەشيان نەبوو، بەلام دايكم هەموو هەولێ خۆي دەدا، تا پەيوەنديیەکی كەسی لەنيوان خوياندا دروستبكات. دايكم نەيدەزانی كە بە

باسکردنی ئاشکرای «سەیفی» بێوەفایی هەستی خۆی نیشان دەدات. دایکم هەموو رۆژێک دەروێشت بۆ ئۆفیسەکەی باوکم. هەر لەوێیو «شەهین» ی بینی و حەزی لێکرد. لەچاو دایکم «شەهین» کچیکی جوان، دلرەین، بە وزە و بەباشی پەرورەدەکراو بوو. دایکم زۆربەیی کات بۆ نانی نیوەرۆ، یان قاوە بانگیدەکرد. زۆر بەباشی ئەو رۆژەم لەبیرە لە هۆلە روناک و گەورەکەمان، باوک و دایکم و من و «شەهین» دانیشتیوین. «شەهین» کوپە شوشەکەی قاوەکەی خستە سەر مێزەکە و زۆر بەوردی گوێی لە دایکم گرت و بە دەنگێکی نزم جار بە جار وەلامیدەدایەو. قاتیکی قاوویی روۆشی لەبەرکردبوو، قژی لە پشتهووە زۆر بە ریکوپیکی بەستبوو. گوارەیکە زەردی گەورە لەژێر قژی رەشەکانی دەدرەوشایەو: خاڵمانە، دلرەینانە و وریایانە. دایکم زەردەخەنەیکە خۆشەوستانە بۆ پارێزگاری لە «شەهین» لەسەر لێوی بوو. بە جینگەیی هاوودەردی کردن لەگەڵ دایکم، دلم بۆ «شەهین» دەسووتا کە دەبواوە تەحەمولی ئەمەیی بکرایە. جار جار روویدەکردە لایەکی تر، نە بۆ ئەوێ سەیری باوکم بکات، بەلکو بۆئەوێ لە نیگاکانی دایکم هەلێت. لەو کاتەیی باوکیشم سەیری هەمان خالی دەکرد، نیگاکانیم گرت. دیم زەردەخەنەیی شادییەکی سەیر لەسەر لێوی باوکم بوو.

لەدوای شەڕیکی گەورە و ناخۆش لەگەڵ دایکم، لە نیوێ مانگی ئۆگەست گەرامەووە بۆ ئۆکلاھۆما. سویندم خوارد کە هەرگیز ناگەرێمەووە بۆ تاران و دواتریش نامەیکە بە سوۆم بۆ باوکم نووسی و وتم دایکم شپتە. دایکم نامەیکە دۆزیووە و بۆ مۆلەتی باوکم کردیووە و دنیای هینایە خوار. ئەم ئاشکراکردنە بە لای دایکمەووە بەلگە بوو بۆئەوێ کە بلیت ئەها من هەمیشە دەموت وایە. تەنانەت سالاتیک دواي ئەوێش هەر کۆپیکە لەو نامەیکە هەلگرتبوو، جار جار دەیهینایە بەرچاوم و بیرمی دەخستەو. تۆزێک دواي ئەوێ بوو، کە بە «شەهین» ی زانی. باوکم دوو دل بوو لەسەر

دەستپیکردنی ژیاڻیکى تازە. ھەمیشە ھەر ھەرپەشەى دەکرد بەو ھى دەپرات، بەلام ھەر نەدەرپوشت. جارپکیان مالى بو ماوھیک بەجیھت و دایکمی رازیکرد لیجیابیتهو، بەلام لە خولەکی کۆتایی، یان دایکم پەشیمان دەبیت یان باوکم قایلدهبیت که بگەرپتهو. باوکم لە دەفتەرەکیدان نووسیووی «ئەنەکەم دەلێت که ھەرگیز بە جوداییەکی ھەتا ھەتایی رازی نابیت، چونکە بو من بەختەو ھەری دینیت و ئەویش نایەویت من بەختەو ھەر بۆم». دواتر باوکم روژیک که بو نانی نیوەرپو چوو بووینە دەرەو، پیوتم دواى ئەو ھى که «شەھین» وەلامی پەيوەندی سیکسی لەگەل «رەحمان» ى رەتکردو، «رەحمان» یش روشتو و بە دایکمی وتوو من پەيوەندیم لەگەل ھەيە. باوکم ئەمەى لە ھاوینی سالی 1973 لەدواى مردنی کتوپرى «رەحمان» پیوتم. باوکم زور بە مردنی «رەحمان» دلگرانوو، ھەستیدەکرد، که ئەگەر «رەحمان» لەو توانا سەیرەى پییدرابوو، سنوورەکانی تپەر نەکردایە، لەوانەبوو بو خوی و ئەو کەسانەى که ھاوپی بوون، زورتر بەکەلک بەاتایە. ئەجى مەجى لاتەرەجى: ئەم وشە بى مانایانە دەبیستم، که «رەحمان» دەيوت، بە مەبەستی ئەو ھى که جادوو، دەستى دەرگرت و پیدەکەنى. ئەو ھەندە لەبارى جەستەییەو بوونی ھەبوو، کاتیک دەرپوشتە ناو ژووریک، دەتوانى ھەست بە جەستە گەرەکەى بکەى، چۆن ھەموو ژوورەکە داگیردەکات. ھەندیکجار بیری دەکەم و ھەست بە نەبوونی ئەو و چۆلى دەکەم. ئەگەر بۆشایی خوی کۆپەکی ھەبوايە، کەرئیک لە شکی «ئاغا رەحمان» بە مەقسەت دەرەدەچوو.

دایک و باوکم 10 سالی تریشى لەلای یەک مانەو. «شەھین» شوى بە پیاویکی زور دەولەمەند کرد، که دواتر دەيوت قوماربازە و ناھیلیت «شەھین» دەستبگریت بەسەر پارەکانیدا، چونکە دەترسیت ئەگەر دەستی پیبگات بەجیھتلیت. باوکم دەيوت زوربەى کات لە دەرەو دەژیان.

خۆپيشاندان

له ئەمەريكا بووم ھەزم لە «تید» دەکرد، «تید» کتیبی «بیکت» دەخویندەووە و گیتاری دەژەنێ. یەكەم کتیبی نابوکۆف «ئادا»، ئەو پێپەخشییم. بەیانان «تید» کامیراکەى دەھینا و پێکەووە دەپۆشتین بۆ خۆپیشاندان لە دژی شەرى قیتنام. دەپۆشتین شەراپمان دەخوارد، سەبرى فیلمی «ئینگامار برینگەن» و «فیلینی» مان دەکرد. «تید» لە ئامادەکردنی فیلمک بۆ یەكێک لە وانەکانم لەسەر بنەمای ھاوسەرگیری ناشاد یارمەتیدام و مامۆستاکەشم پێتۆتم ئەم فیلمە لە ستایلی بێرگەن دەچیت و نمرەى بالای پێدام. رۆژەکانم ئاوا تێپەردەبوون. کاتى کە لە «تید» جیابوومەووە گەشتە ئەو برۋایەى، پەيوەندى خۆشەويستى نێوان دوو کەس، ھەرگیز زۆر ناخایەتیت.

سالى 1971، لە تەلەفزیۆنى ئەمەریکاوە تەماشای جەژنى 2500 سالى سالیادی ئیمپراتۆرى ئێرانم لە نزیكى پاشماوەکانى پێرسپۆلیس دەکرد— ئەسکەندر لە دواى دۆرانى ئێران لە سالى 330 پ.ز. ناگرى تێبەردا. کەسە بەناوبانگەکان و شاهانەکانى ەك شازادە فیلیپ، شازادە چارلزى بەریتانیا، شازادە راینیر و شازادە گرھىسى موناکۆ و پاشا ھابلى سیلاسى ئەسیۆپى لە نواندنێكى گرانبەھادا لە شارێكى بە چارۆکە داپۆشراو لە نزیكى پێرسپۆلیس - فەرەنسیەکان بۆ ئەم بۆنەى ئەم شارهیان داپۆشتبوو— بەشداریانکرد. ھەموو خواردن و شەرابەکان لە فەرەنساوە ھێنرابوو. خەلکی ئاسیای ئێرانیش نەیاندەتوانى بێنە ناو ئەو شاره دروستکراوە. کاروانتیک لە پیاو کە ەك سەربازەکانى ھەخامنشى خۆیان گۆرپوو، لەبەردەمى خانەدانەکان بە ریزەووە پیاوەر رى دەپۆشتن. شا لە گوتاریکدا بۆ کۆرش، پاشای گورەى ھەخامنشى —دواتر بوو بە نوکتە لەنێوان ئێرانییەکاندا— سروودێكى خویندەووە و وتى «کۆرش تۆ بەئارامى بخەو، ئیمە بەخەبەرىن».

له و سالهدا ئەو گروپانەى دژى شا بوون، له په‌وشتى ئاشتيخوازانه هه‌لگه‌پارانه‌وه و دابه‌شبوون بۆ دوو گروپى چه‌كدار، هه‌لبه‌ت زۆرتر وه‌ك ميليشيا بوون: ماركسيسته‌كان و مسو‌لمانه‌كان. له سه‌رهه‌لدانتيكى چه‌كدارانهدا له گوندێك به‌ناوى «سياكه‌ل»، گروپێك له گه‌ريلا ماركسيسته‌كان به‌ناوى «فيداييانى خه‌لق» — هه‌موويان گه‌نج و خوينده‌وار و له ئاستى ناوه‌ندى كۆمه‌لگه له ژن و پياو بوون— له پێكدادانتيكدا له‌گه‌ل پۆليس كوژران و ئەوانى تريش گيران و دواتر له‌سێداره‌دران. له‌هه‌مانكاتدا گروپيكي مسو‌لمانى ميليشيا به‌ ناوى «موجاهدینی خه‌لق» جارى شه‌پرى له‌گه‌ل حكومه‌تدا راگه‌يانند.

سه‌ره‌تای ساله‌كاني 70 ئيران پريو له ناكۆكي: به‌بۆنه‌ى سه‌رکه‌وتنى به‌هاى نه‌وت له رووى ئابووريه‌وه زۆر پيشكه‌وت (كه هه‌لبه‌ت دواتر ده‌بیتته‌هۆى كيشه‌). له يه‌ك كاتدا جه‌مسهر ده‌گري‌ت و له‌بارى سياسيه‌وه ده‌به‌ستري‌ت. ئاستى ناوه‌ندى كۆمه‌لگه، كه له گۆپىنى سياسى و كۆمه‌لايه‌تى زۆرترين سودى بينى، به‌م دامركاندنه زه‌ره‌رمه‌ند بوو. له مارسى سالى 1975دا شا سيسته‌مى دوو حزبى لا‌برد و داوايکرد ببن به يه‌ك حيزب به‌ناوى «ره‌ستاخيز» (به‌ماناى سه‌رهه‌ل‌دانه‌وه يان زيندوبوونه‌وه). ئەو كه‌سانه‌ى كه ئامۆژگاريان ده‌کرد، به‌و هيوايه بوون كه هه‌موو حزب و فراكسۆنه‌كان ببن به يه‌كێك. ئەم حزبه‌ى شا هه‌ر له يه‌كه‌م رۆژه‌وه ره‌زانا‌ل بوو، ئاگاداريه‌كى ده‌ركرد كه هه‌ر كه‌س دژى ئەم حزبه‌يه، ده‌توانيت و‌لات به‌جيه‌په‌لێت. ساليك دواتر بپاري‌دا سانامه‌ى ئيسلامى — كه له كوچى پيغه‌مبه‌ر بۆ مه‌دينه ده‌ستپي‌ده‌كات — به‌ سانامه‌يه‌كى تر له‌سه‌ر بنه‌ماى دامه‌زراندنى ئيمپراتورى ئيران له كاتى كۆرش 1355 بوو بگۆڤن به 2535. ميژووى ئيران له‌نيوان دوو هيژى سياسيدا دابه‌شبوو: «شا» كه هه‌موو ده‌ستوره‌كاني له‌سه‌ر ميژووى كوڤى پيش ئيسلام داده‌نا و «دامه‌زراوه‌ى ئاينى» كه ميژووى ئيرانى ته‌نها له‌دواى داگيرکردنى ئيسلامه‌وه ده‌ناسى.

چالاكيه‌كاني ئيمه‌ش له ئەوروپا و ئەمريكا، زۆرتر خووى ميليشياى

گرتەبەر و جەمسەری گرت. لە ھەفتاکان بۆ گەنجیکی ئێرانی کە لە دەروەوێھە ئاسان بوو دژی حکومەت بێت، ھەلبەت لە ئێران چیرۆکە کە بە شێوازیکی تر بوو. کەم کەم منیش رویشتمەووە ناو کۆنفیدراسیۆنی خۆپێندکارانی ئێرانی، کە یەکیکە لە چالاکترین جۆلانەنەووە زانکۆییەکان بوو لە ئەمریکادا. لەوئێوەکە ژنیکی گەنجی تازە تەلەقراو سەیر نەدەدە کرام، بەلکو بۆ بەشداریکردن لە خۆپێندەوێ گرووپی نوسراوەکانی ئەنگلس، ستالین و لینین بانگھێشتە کرام. ئەوئێوە ھەندە ھەزم لە ھەندێ لەو کتێبانە بوو کە ھەمیشە پیش ئەو دەستپێکات، من ھەموویانم خۆپێندبوو.

کۆنفیدراسیۆن رێکخراویکی چەتری بوو، لە گرووپی جیاواز جیاواز بە ئایدیۆلۆژیای جیاوازی پیکھاتبوون، بەلام دوا ماوەیەک بەتایبەت لە ئەمریکا زۆرتر ئایدیۆلۆژیە توندڕەوکان و میلیشیاکان زالبوون. لە گرووپی ئێمەدا، وەلام بۆ ھەمووشتیک ھەبوو: دنیا کونترۆلدەکرا، بڕیقەداردەکرا و توانای ئەو ھەبوو پاکبیتەو. سنوریکی روون لەتێوان مەروڤە خراپەکان —شاو سەردارە ئیمپریالیستەکان— لەگەڵ مەروڤە باشەکان —ئەمانە وەک ئێمە پارێزەری چەسواوەکان بوون— دەبینرا. لە ئایدیۆلۆژیایکانی ئەو ساتە ماندوو ببوین و ئامۆژگاریەکانی چۆ گیفارا، ستالین، ماو، بە شێوازیکی رۆمانسیتەر لە راپەرین دەگۆری.

ھاواریکی دوور لە شیعری ئازادپخوازانە (فروغ فروخزاد) دا!
جۆلانەنەووە فیمینیستەکانی لەلایەن بەشە میلیشیایکانی کۆنفیدراسیۆن بە پۆرژوا ناودەبرا. ژنەکان ھاوڕێبوون و ئەو وینانە سەر پۆستەکانی چین کە دیارنەبوون ژنە یان پیاو، ئایدیای ئێمە بوون. بەلام مەروڤ ناتوانیت بەس بە ئایدیۆلۆژی بژیت، ھەزم لە شتی تر بوو وەک: پەییوەندی، ھەلبەت دەمشاردەووە و بە خۆم دەگوت ئەمە بەس بۆ باشیی جۆلانەووە کەمانە. ھەموو ئەو کێشانە لە منداڵیەووە دەستیان پێکردبوو، بە شوکردنە کەم خەستەر ببوو، ھەشارگەبەکی بۆ داپزاندن بەبێ مەملانی دۆزیووە. جاروبار باوکم دەیوت دایکتەم بۆ ماوەیەک لێ دووربخەرەووە تا بتوانیت

«تۆزۈك ھەناسە ھەلكىشىت». لە ئۆكلاھوما بە جانتايەك پېر لە ناوك، بە لالووكى وشكراو، قاوهى توركى، شال و بلوزى خورپى لە فرۆكە دابەزى و ھەر نەگەيشتە بەرۆ دەستىكرد بە پاككردنەوہى بالەخانەكەم و دروستكردنى خواردن. تىكەلى ھاوپرېكانم ببوو، بانگھېشتى دەكردن بۆ قاوه خواردن و گالتهى بە چالاكيە كانمان دەكرد. لەم كاتەدا من ياريدەدەرى مامۆستابووم لە بەشى ئىنگليزى زانكۆكەمدا. «محەمەد» لە زانكۆى ئۆكلاھاما بۆ سالىك ناوى نووسى و دواتر يەكەمجار رۆيشت بۆ پاريس و دواتر زانكۆى «كانت». لەوئى پېش ئەوہ بگەرپتەوہ بۆ ئەمريكا، نەرى لە لىكۆلىنەوہى كۆمەلايەتيدا بەدەستھينا.

سەرسووپھينەر بوو كە داىكم ھىچ شتىكى لەسەر چالاكيە سياسىيە كانم نەدەوت، لەگەل ئەوہشدا كە سياسەت ھەميشە لە مالى ئيمەدا ئاژاوہى سازكردبوو. باوكم لەلايەن پۆلىسى نھينى بانگھېشتكرابوو ناچاركرابوو سەبارەت بە رەوشتى من لە داھاتوو بەلئىنبدات. من لە گروپك بەناوى كۆميتەى دنياى سېھەم زۆر چالاك بووم، ئەم كۆميتەيە لەلايەن خويندكارپكى چىنى دامەزرابوو، زۆر بىدەنگ و بەردەوام بوو. ھەموومان ببويين يان بە ئەويندارى خودى سەرۆك ماو، يان بەلاى كەمەوہ ئەويندارپكى رۆمانسىي ئەفسانەكەى. ئەوكاتەى كە ماو لە سالى 1976 مرد، داىكم لە ئەمريكا بوو. لىستىكمان بۆ دروستكردبوو، بە دەنگى بەرزەوہ بۆى دەگرىان و كۆبونەوہى يادكردغان بۆى رىكدەخست. ئەو زاراوہ رىسوايەى دەموچاوى داىكمم لەبىرە، كاتىك بەچاوى گرپان و دلپكى شكاو رۆيشتەوہ بۆ مالەوہ. بئى ئەوہى تىبىكات وتى «تۆ وا دەگرىت دەلئيت داىك و باوكت مردوون».

يەكەمجار كە «بېژەن نادرى»م بىنى، سەرۆكى فراكسىۆنى بارەگاى سەركردايەتى خويندكاران بوو لە كاليفورنيا، بۆ ھاواكارى لەگەل كۆميتەى خۆمان ھەلمانبژاردبوو. گروپەكەى ئەو لە فراكسىۆنەكانى تر، زۆرتەر بەناوبانگ بوو، كەمترىش توند بوو زۆرتەر پرواى بە خۆى ھەبوو، ھەرۋەھا چەند ئەندامى لەناو ئەمريكادا ھەبوو. ھەر لەسەرەتاوہ ھىچ خۆلادان و

شاردنه و هیهک له گه‌ل «بیژهن» نه‌بوو. به‌لایه‌وه سه‌رسو‌په‌تیه‌ر نه‌بوو که من له «تاکه‌هاوسه‌ریتی» ده‌ترسم، یان په‌یوه‌ندی نه‌پینیم هه‌بوو. په‌یوه‌ندی من و «بیژهن» له‌دوای په‌یوه‌ندیم له‌گه‌ل «تید» یه‌که‌م دانه‌بوو له‌لای خه‌لک دانم پیدانا. تا‌ئه‌وکاته هه‌ر له‌و بر‌وایه‌دا بووم، که ژیانی‌هاوسه‌ریتی زوو کۆتایی‌دی‌ت و ئه‌وانه‌ش که کۆتایی‌ناهیئن ناشادن. هه‌رگیز پیننه‌وتم بوچی بر‌یاریداوه من بيم به‌هاوسه‌ری. پینده‌وتم «ئاشکرا‌نییه؟». زۆری له‌سه‌ر رابردووم و بارودۆخی ژیانم نه‌ده‌زانی. شتیک په‌ستی ده‌کردم ئه‌وه بوو که‌ه‌زی لینه‌بوو له‌سه‌ر یه‌که‌م‌هاوسه‌رم بزانی‌ت. به‌پینی‌قسه‌ی خیزانه‌که‌ی، باوکی «بیژهن» له‌و پیاوه‌میهره‌بانانه‌بووه، که زوو هه‌لده‌چن. باوکی رۆژیک شته‌کانی کۆده‌کاته‌وه و مال به‌جیده‌هیل‌یت و هه‌رگیز ناگه‌رپه‌ته‌وه. له‌دوای خۆی نامه‌یه‌کی کورت بو «بیژهن» داده‌تیت که داوای لیده‌کات ناگای له‌دایک و خوشکه‌که‌ی بیت. هه‌موو ئه‌و شته‌که له‌گه‌ل خۆی ده‌بات جانتایه‌ک و جله‌کانی به‌ری بووه. دواتر چاوه‌روانی خوشکه‌گه‌وره‌که‌ی «مانی» ده‌بیت شو‌بکات و «بیژهن» له‌ته‌مه‌نی هه‌فده‌سالیدا له‌گه‌لی بروات بو لای ئه‌و له‌ئهمریکا. خوشکه‌بچوکه‌که‌ی «ته‌رانه»، ده‌خریته ژیر چاودیری خالی. باوکی «بیژهن» هه‌رگیز نادۆزریته‌وه و هه‌رگیز که‌سیش به‌خرایی باسی ئه‌م ونبوونه‌غه‌ریبه‌ی نه‌کرد.

دایکم له‌ 1976 له‌دوا‌هه‌مین سه‌فه‌ری بو ئۆکلا‌هۆما، چاوی به‌«بیژهن» که‌وت. دایکم‌ه‌زی لیکرد و ده‌یوت هه‌سته‌که‌م که‌سیکی لپرسراوه، له‌ئامۆزاکه‌م «مه‌هدی» —ئه‌ویش له‌هه‌مان جۆلانه‌وه‌ی خویندکاره‌کانی بیژهن بوو— زۆرت «پیکه‌وه» بووین. دایکم زۆر هه‌ولیده‌دا من له‌بنه‌ماله‌ی باوکم بپاریزیت و خو‌ش‌رووییه‌ زۆره‌که‌ی بو «بیژهن» به‌مانای توره‌کردنی «مه‌هدی» بوو. پیموت «بیژهن به‌س هاورپمه‌». دایکم ده‌یه‌ویست «بیژهن» له‌هاورپیه‌ک زۆرت بیت و هه‌رکاتیک پیکه‌وه‌ته‌نها ده‌بووین ئامازه‌ی پیده‌کرد. له‌کاتی خواردنی ئیواران ئیت زۆر گران بوو نه‌هیل دایکم‌قسه‌ی «بیژهن» بکات. من سه‌یری قاپه‌که‌م ده‌کرد، له‌پر ده‌یوت «بیژن ئیسی هه‌یه»، «وه‌ک

ئەو بېجىگا و شوئىنەكانى تر نىيە كە بۇ خوئىندن نىردراون بۇ ئەمىرىكا تا بن بە ئەندامىكى بەسود بۇ كۆمەلگە و ئىستاش لېرە خەرىكى چىن؟ پانتۆلى يىنەكراو دەكەنە پى و وەك رېگەرە نەخوئىندەوارەكان هەلسوكەوت دەكەن، بەلام بىژەن ئىشى هەيە، وا نىيە؟» ئەمانەى لەدواى منەوہ كە قاپەكانم دەبرد بۇ چىستخانە بەدواى يەكدا دەگوتهوہ. دواتر وەك شىتىكى گىرنگ و بەپەلە دەبوت «نا، نا... يەكەمجار شۆرگەكە بشۆ»، «ئاخر داپە بۆچى دەبىت شۆرگەكە بشۆم؟». داىكىشم هەر لەدنباى خوئدا دەپرسىت «ئىشەكەى باشە؟».

بۇ بىدەنگىردنى دەنگى، چەكىكى باشم دۆزىبووہوہ — فىلدىنگ، لىنن، وارتن. كە دانىشم بە كىتىپكەوہ لەسەر دەستم دووبارە بە پرتەقالپكەوہ لە دەستىدا پىسارىدەكرد «ئىشەكەى باشە، وا نىيە؟». منىش بە كىتپەكەوہ لە دەستىدا كە دەتوت بۇ پاراستنى خۆم دامناوہ لە كۆتايىدا وتم «بەلئ داپە». «بىژەن ئەندازىارى شارستانىيە و من حەزم لە ئەندازىارەكان نىيە». داىكىشم بەنەراندنىكەوہ وتى «ئەى حەزت لەچپە؟»، «چاوپروانى سەرۆك ماوئىكى تىرى؟».

لەدواى مارەپىرىنىكى كورت رۆژى شايبەكەمان خستە 9ى سىپتەمبىرى 1977. داىك و باوكم هاتن بۇ واشىنتۆن دى سى. محەمەد و هاوپى كچەكەى «جانىت»، لە نىوپۆركەوہ هاتن. داىكم بە كۆمەلئىك پلان و وزە گەشىت و منى وەها دەكىشايە ئەو لاوہوہ، كە يەكىن نەيزانىايە وايدادەنا كە شايبى داىكمە. داىكم هەموو ئەو شتانەى دەوىست كە من گەرەكم نەبوو: مارەيەكى ياسايبى، جلى بووك و شايبەكى گونجاو، ئەنگوستىلەيەكى ئەلماسى گونجاو. لەگەل خۆى هەموو ئەو شتانەى كە پىنوىستى شايبەكى ئىرانى سونەتى بوو هىنابوو — گولآو، خستەكى شەكرى گەرە، گەوہەر- بە تۆلەوہ رىكىدەخستىن. زۆرى پىنەچوو كە زانىم شايبى زەماوئىد پىچەوانەى ئەو شتانەيە، كە دەبىت بىت: خۆشى و ئاھەنگىرانى گونجاوى خۆشەوىستى و خىزان. هەر لە يەكەم رۆژەوہ، پەيوەندىيەكى خۆشەوىستانە لەگەل

خیزانی «بیژن» به تاییهت دوو خوشکه که ی دهستیپکرد. زۆر حهزم له بهخشه ندهیه بیفیزه که یان و ههستی سه ره به ستیان بوو. له کاتی ئەم ئاماده کاریه شه پهنکیزه دا، دایکی «بیژن» و خوشکه کانی له گه‌ل من وه ک بیگانه یه کی خوشه و یست مامه له یان ده کرد. لیمده پارانه وه که دواکاریه کانی دایکم به جییهینم. خه سوم له دوا ئاگاداره کانی نیوان من و دایکم په ریشان ده بوو. «مانی» و «ته رانه» ی وه ک پۆلیسی نهینی ناشتی دیاری کردبوو. دهنگی هه نگاوه کانی «مانی» له گویمدایه که له قادرمه کان دیته خوار و منیش به رامبهری دایکم دانیشتم و ئاماده م دواکاریه کانی به هوکانی خۆم به ره ننگاری بکه م. له پشت دایکمه وه «ته رانه» ده بینم، که به ده نگی نهرم ده لیت «ئازی جان»، دواتریش «مانی» که به وه به ناوبانگه خۆی یان نزیکه کانی بخاته به رده م گورگ به س نه گه ر ناشتی بهینیت ده لیت «هه موو دایکه کان هه روان، سهیری ئافاق جان بکه». میرده که ی «مانی» که ناوی «کیومه رس» ه (هه موومان به کیو بانگی ده که ین) باشرین شوی دنیا یه، به لام نه گه ر هاوریه ک له خرابی و که مته رخه می میرده که ی گله یی بکات، «مانی» به هاوده ردیه کی ته واو ده لیت «ده زانم چی ده لیت»، «ته رانه» قسه که ده بریت و ده لیت «با هه موومان برۆینه دهره وه و جلیک بکپین، ئیتر به سی بکه ین»، «مانی» ش بو ئه وه ی به رتیلیم پییات، که له گه لیان پرۆم ده لیت «ده توانین له وایت فلینت موّ قاوه بخۆینه وه». نیوکاژیر دواتر وه ک ژه نرالیککی شکیندراوی سوپاییه کی دۆراو له قادرمه کانه وه ده رۆنه وه سه ره وه.

«بیژن» لیمده پارێته وه که بهیلم دایکم دواکاریه کانی جیه جییکات و پیمده لیت که ئەم که لله پره قیه به س ده بیته هوّ ئالۆزیه کی گه وره تر. دایکم به گالته وه ده لیت «چی؟ ناچاری هه موو ئەم شتانه بلیت؟ من و تو ده بیت قسه بکه ین»، «بیژن» یش سه ری راده وه شییت و به زه رده خه نه یه که وه که بلیت دایکم راسته کات ده لیت باشه قسه ده که ین و دوا ی ئه وه ئیتر ونده بیت. له کوّ تاییدا ئه وه ونده ماندوو بووم، که ده سته برداری

بووم و دایکم بردیه‌وه. «دوای وه‌لامی هه‌موو نازارکیشانه‌کانت ئەده‌مه‌وه، به‌لام تکایه ئیستا کچی باشه و ریگه بده شته‌کان بچنه پی‌شه‌وه»، بیژهن به زه‌رده‌خه‌نه‌وه ئەمه‌ی وت.

سێ روژی ته‌واو خوشکه‌کانی «بیژهن» له‌گه‌لم هه‌موو واشنتۆن دی سی له‌مۆنتگۆمری مۆل تا وایت فلینت مۆل منیان گه‌راند، تا پیلآو و جلی بوکمان ده‌ستبه‌کوه‌ویت. ئەو شتانه‌ی ده‌مانبینی ئایدیالی من نه‌بوون، بو‌چه‌شنی من زیاتر له‌میزانی خو‌ی جوان بوون. شاییه‌که هه‌روا که پلان دانرابوو رو‌یشته پی‌شه‌وه. له‌گه‌ل ئەو هه‌موو شه‌ره که له پی‌شه‌وه کرا، خودی ئاهه‌نگه‌که گه‌رموگۆر و خو‌ش بوو.

به‌یانی روژی ئاهه‌نگه‌که پیش شاییه‌که رو‌یشتین بو‌ شاره‌وانی، تا هاوسه‌رگیری فه‌رمی بکه‌ین. له‌وێ له‌پر پیکه‌نینیکم بو‌هات، که نه‌مه‌ده‌توانی به‌ری پینگرم. تا ئەم روژه‌ش هیشتا نه‌مه‌دزانی بوچی له‌و روژه‌دا وه‌ها پی‌ده‌که‌نیم، هه‌لبه‌ت به‌لای که‌مه‌وه له‌چاوه‌ پر ئەس‌رینه‌کانی روژی ئاهه‌نگه‌که‌ی یه‌که‌مم باشتربوو. «مانی» به‌جیگه‌ی من شه‌رمی ده‌کرد. «بیژهن» زۆر خراب سه‌یرمی ده‌کرد و هاو‌پۆی کچه‌که‌ی «محه‌مه‌د»، «جانت» که‌ی هه‌کێک له‌شایه‌ته‌کان بوو، له‌گه‌ل من ده‌ستیکرد به‌پیکه‌نین.

به‌یانی ئەو روژه له‌دوای هاوسه‌رگیریه‌ فه‌رمیه‌که، دوو ئاهه‌نگی تریشمان گێرا. یه‌کیان ئاهه‌نگیکه‌ی به‌هایی بوو، که ژنیکی هیندی به‌رپۆه‌ی ده‌برد و ئەوی تریش موسو‌لمان بوو. بنه‌ماله‌ی «بیژهن» به‌هایی بوون و زۆر به‌لامه‌وه سه‌یربوو، که دایک و باوکم رازیبوون. ئەو شه‌وه‌ نزیکه‌ی 20 که‌س له‌هاو‌پۆی و خزم و که‌سوکار له‌مالی «مانی» کو‌بوونه‌وه. ده‌سه‌کانم سه‌مایان ده‌کرد و بنه‌ماله‌ی ئیمه‌یش به‌زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی بی‌ترخانه له‌سوو‌چیکه‌وه وه‌ستابوون و به‌رپۆه‌وه سه‌یریان ده‌کرد. له‌وانه‌یه تۆزیکیش به‌خیلییان بردی‌ت به‌توانیان له‌سه‌ماکردنا.

له داوی زه ماوه نده که مان، بیژن رۆشت بۆ پاریس، تا له وی له گه ل سهرۆکی گروپه که مان قسه بکات. دایکم بۆ ماوهی دوو مانگ مایه وه. باله خانه یه کی له نیویۆرک — براهه م له وی ده یخویند — به کری گرتبوو، چونکه من و «بیژن» هیشتا کاتی ئه وه مان نه بوو به داوی خانوودا بگه ریین، رۆشتم بۆ لای دایکم، بۆ ئه وهی تا ئه وکاته ی «بیژن» ده گه ریته وه، کار له سهر دکتۆرانامه که م ئه که م. نیویۆرک، شوینی توندپه وترین چالاکیه کان بوو، بۆ من باشتین شوین بوو توینی نه وه که م له سهر «مایک گۆلد» و نووسه ره پرۆلیتاریه کانی سیه کان بنوسم. دایکم به رده وام بنه ماله ی «بیژن» ی سهرزه نشت ده کرد، له پای ئه وهی له داوی ئاهه نکه که ی رۆیشت بۆ پاریس. به ده نگیکی کزه وه ده یوت «دوو هه فته یه هاوسه ریگری کردوو و کچه که می هه روا به جیهیشتوو، ئیتر کور هه ر ده رواته وه سهر باوکی، شوینی خۆی و نناکات». ته له فونی بۆ دایکی ده کرد و ده یوت کچه که م ناسازه و زۆر ئیشه دکات، ئه گه ر خۆم لیره نه بوومایه، کن ئاگای له کچه که م ده بوو. «ئمه ئه و شته یه چاوه پروانی کچه که م ده کات؟». دایکی «بیژن» خۆی له خۆیدا باش نه بوو، چونکه هه ر خه می ئه وهی بوو، نازانسه حکومیه کان «بیژن» بکوژن، به تایهت له ئیستادا که چوو بۆ ئه وروپا. ئه و ساله سهرۆک جیمی کارتهر، فه رمانگه یه کی مافی مرۆقی دامه رزاند، په یامی گۆرانکاری له سیاسه تی ده ره وهی ئه مریکا دا راده گه یاند. له دوکانیکی هه ویرکاری هه نگاریدا له شه قامی ئه مستردام نزیک زانکۆی کۆلومبیا، من و هاوڕیکانم کاردانه وه کانی «دیموکراسی» مان له بزوتنه وی ناوکی ئیراندا باسده کرد. گروپێک له نه ته وه په رسته کان نامه یه ک بۆ شا ده نووسن و داوی لیده که ن که ده ستوور جیه جیه کات و رۆلی پاشا که مبیته وه. کۆمیته یه کی مافی مرۆف له ئیران دامه زرابوو، داوی جیه جیه کردنی مافه کانی مرۆفیان، به یی په یامه که ی سهرۆک «کارتهر»، ده کرد. هه ندیک له زیندانه سیاسیه کان

ئازادكران و باشت له گەل زیندانه كان مامه له یان ده كرد. كۆمه له ی نووسهران شهوانی خویندنه وهی شیعیان له ئەنستیتۆی گۆته له تاران دامه زران، له ووی نه بوونی ئازادی به یان، سه رزه نشته كرا. له دواهه مین شه ودا، سه ربازه كان له دهره وه له ژیر باران وه ستابوون له هه مانكاتدا شاعیر و نووسه ره كان له سه ر سته م و چه وساندنه وه قسه یانده كرد. سه ربازه كان ئاگادار كرابوونه وه چه ك به كارنه هیئن، بۆیه ئه و ئیواره یه به بئ كیشه ته واو بوو، به لام ساواك به ری به زنجیره ی دووه می شه وه شیعیه كان گرت، له زانكۆی ئاریامهر.

له گەل ئەوهی هێزه سیکولاره كان ده ستیان به نارازیبوون كردبوو، به لام «ئیسلامیه كان ناوبانگیان په یدا كردبوو. ئەوه نده لووتبه رز بووین، كه وه ك سه رچاوه ی هه ره شه سه یرمان نه ده كردن و پلانه كانیمان به جددی وه رنه ده گرت و پشتگیریمان ده كردن. كه چی هه مووشتیک له به رچاومان بوو تا بیینین: کتییك باسی له دروستکردنی حکومه تیکی ئاینی به نوینه رایه تی كه سیك له لایه ن خوداوه ده كات. مافی ده نگدانی ژنانی وه ك شیوه یه ك له له شفرۆشی داده نا و ته ی بيشوماری دژی كه مینه كان به تابه ت به هاییه كان و جوله كه كان، بلاوده كرده وه. هه زمان له قسه ی توندوتیژبوو له دژی ئیمپریالیست و شا. ئەو زۆر زیره كانه نه هیشت كه زۆر به پلانه كانی بزائن. له یه كێك له به یاننامه گشتیه كانیدا ئاماژه به وه ده كات، كه كاتیک بگه رپته وه بۆ ئیران دهرات بۆ «قۆم» و له ووی خانه نشین ده بیته و كاروباری سیاسی بۆ سیاسه ته داره كان به جیده هیلت.

له ده سالێ سه ره تای سه ده ی بیسته مدا «عه مو سعید» و نه وه كانی — وه ك ده خدا، هیدایت، نیما، ده ولت ئابادی، ره فعت، ئیره ج میرزا، عشقی، هه مویان زۆرباش له كاردانه وهی رۆلی ئاینكاره كان تیده گه یشتن. زۆربه یان ته نزی جه رگه رانه یان ده نووسی و ره خنه یان له دوو رویی ئاینیه كان و دواكه وتووویان ده گرت. ئیمه ش وه ك شوپشگێره گه نه كان نووسینی خوومان هه بوو، به لام له و كاته دا وه ك سه رخۆشمان لێهاتوو سۆزمان كویری كردبووین، بۆیه كاتیک كه سه ره له ئانه كه گه یشته شاره گه وره كانی وه ك «قۆم» و «ته بریز» له سالێ

1978دا ئىمە لە نيويۆرك و واشنتۆن و بېركلى ئەواغان وەك ھېزەكانى «خۆمان» سەپدە كەرد. «پۆل سوزى» و «ھارى مگدۆف» (سەرنووسەرى ماتلى رېقىو) لە يەككە لە ميوانىيەكانى براكەم و ھاوماڵەكەى لە نيويۆرك بادەكەى بەخۆشى «يەكەم شۆرشى راستەقىنەى كرېكاران» خواردەو. ھەلبەت ئەم وەھمەمان زۆرى نەخاياند. دووسال دواى ئەو، يەكەم وتارى ئىنگليزىم لە «نيو ليفت رېقىو»، لەسەر بارودۆخى خراپى ژنان لە دواى راپەرىن نووسيوو بەناوى «ئاز» واژووم كەرد.

كۆنفەراسيۆنى خويندكارە تېرانىيەكان، نەخشەى خۆپيشاندانىكى گورەيان لە واشنتۆن دى سى بۆ رۆژى 15ى نۆفەمبەرى 1977، لە كاتى سەردانى شادا كېشا. «بېژەن» تازە لە فەرەنسا گەرابۆو و رۆيشت بۆ واشنتۆن و منىش لەوى رۆشتم بۆ لاي. نزيكەى 2000 خويندكار لە دەورى كۆشكى سېى كۆبوونەو و بە دەوراياندا پۆلىسى ئامادە، ئەلقەيان بەستبوو. من لەگەل دوو ژنى تر لە فراكسيۆنىكى جياواز گوتارمان خويندەو و بە دەنگى بەرز دروشم و ھوتافمان دەگوتهو. ھەندېك لە بەرگرەكانى شا لە نزيكى كۆشكى سېى كۆبوونەو، بەلام بەھوى دروشمەكانى ئىمەو دەنگيان خنكىندرا: خوا شا بكوژت، خوا مەھمورەكانى سى ئاي ئەى بكوژت، ئيران قيتناميكي ترە، ئەمريكا لە ئيران پرۆرە دەرەو.

رۆژى دواتر واشنتۆن پۆست و وینە بەناوبانگەكەى شا و «جىمى كارتەر» لە كۆشكى سېى بلاكردەو. غازى فرميسك رېژ دژى خۆپيشاندەرەكان بەكارھېزا، لە ھەوشەى كۆشكى سېيشدا بلاكرايەو و شا سەرىدانەواند و دەسپړىكى لەبەرچاوى دانا. كەسېك ئاگاي لە بارودۆخەكە نەبوايە وايدەزانى دەگرى. كەس نەيدەزانى شا تووشى نەخۆشى شېرپەنجە بوو. دەبېت چەند لە ناخوە شلەژايېت كە بينويەتى ھەزاران كەس كە وايدەزانى دلسۆزى ئەون، ئىستا خەرىكن نپارازييونى خۆيان بەرامبەر فەرمانەكانى دەردەپرن. رۆژى دواتر كە گەپامەو بۆ نيويۆرك، دەنگم دەرنەھات. بەشدارييونەكەم لەم خۆپيشاندانەدا لە داىكەم شاردەو، زۆر دژى خۆپيشاندانەكە بوو. ديسانەو

ته له فونى کرد بۆ دايكى «بيژهن» تاوه كو له باره ي بارودوخه لاوازه كه ي كچه كه ي و فهراموشى شوه كه ي بۆ سازكردى ژيانىكى ئارام و به خته وهر بۆ ژنه كه ي، گله يى لى بكات.

چهند روژ دواتر روشته وه بۆ تيران و منيش ديسانه وه گهرامه وه بۆ واشنتون و لاي «بيژهن». له كو تايدا له واشنتون نيشته جيپووين و خانومان گرت. «بيژهن» له كومپانيه يكي ئاوه دانكرده وه ئيشيده كرد و منيش هه موو ته ركيزى خوم له سه ر نامه ي دكتورا كه م دانابوو. هو لى خانوه كه مانم كرديوو به نووسينگه كه. به يانيان هه ر كه له خه وه هه لده ستام خوم ده شت، كوپى قاوه كه م ده گرته ده ستم و ده رويشتمه ناو جيگا كه م و هه والى تيرانم ده خوينده وه. كونجى ژورى خه وته كه مان پرېبوو له ژماره كو نه كانى واشنتون پوست و نيويورك تايمز. هه نديجار به يانيان ده رويشتم بۆ كتېبخانه ي كو نگرېس و كاتېكى خوشم به سه يركردى فيلمه ميكرؤ كو نه كان و بلاوكراوه كانى ترى سالانى سى، كه سه باره ت به دكتورانامه كه م بوون ده بردسه ر. زوربه ي جار دواى ده وام «بيژهن» ده هات به شوينمدا و به پى ده رويشتين بۆ دوپانت سيركل و له وى شتيكمان ده خوارد و دوايى ده رويشتينه وه بۆ ماله وه.

له نوگه ستى سالى 1978دا سينه ما ريكسى ئابادان — شارىكى به نده رى له ليوارى كيلگه نه وتيه كان — به ده ست نه نه قه ست ئاگرى تيبه ردرا و نزيكه ي 400 كه س سوتان. حكومه تى شانكو لى ليكرد و به ئيشى ئوپوزيسيونه ئاينيه كانى دانا. ئوپوزيسيونه ئاينيه كان و سيكولاره كان حكومه تيان تاوانباركرد، كه شا ده يويست ئەمه بخاته سه ر ئيمه، تا له ناو خه لكدا بمانشكي نيت. ئەم كاره ساته له مانگى پيرۆزى ره مه زاندا روويدا. خه لكىكى كه م به قسه كه ي حكومه ت برؤاينكرد و ئەم درنڊايه تيه بوو به نيشانه يه ك، كه ئەم حكومه ته بۆ پاراستنى خو ي هه موو شتيك ده كات. بۆ ماوه ي چهند هه فته، سينما ريكس هه ر ئه وه ي ده هيتايه وه بيرمان، كه جيگاي هيج وتوويزتيك و سازانتيك له گه ل رزميكي وا درنده دا نه ماوه. وي نه كانى ئەم قوربانيه بيتاوانانه ي روشتبوون ئەو ئيواره يه سه يرى فيلم بكه ن له لاپه ره ي يه كه مى روژنامه كان و ناميلكه كاندا بلاوبوويه وه،

ده تگوت سه یری ئیمه یان ده کرد و تاوانباره کانی ئەم تاوانه یان لۆمه ده کرد. ئەم کاره درنده و دلره قانه، بوو به بیانویه کی تر بو به زاندنی رژیمی شا.

له داوی راپهرین، خیزانی قوربانیه کان داوی دادپهروهه ریبان ده کرد، به لام حکومه ته ئیسلامیه تازه کهش، پشتگوویی خست: هیرشیان ده کرده سهه دانیشتن و ناره زایه تی ده برینه کانیان، چند کهس له داواکاره گشتیه کان له سه روبه ندی دادگاییکردنه که دا، داوی ده ستله کارکیشانه وه یان کرد. به هووی فشاری گشتی خه لکبکی زۆر، تاوانبار و بیتاوان، ده گیران و ده کوژران. له هه ندیک له ده دۆسیه کاندایه ئاشکرا ده تزانای که تاوانه کان به درۆ هه لبه سترابوون. یه کیک له وه فه رمانه رانه ی له کاتی رووداوه که دا له سیداره درا، هه ره له ناو شاردا نه بوو. پیاویکی گه نچ که تاوانبار بوو ده یوت که من تاوانبارم، به لام حکومه ت ناپه ویت من بگریت. هیستریا و تووره یی هه موو هه قیقه ته کانی داده پۆشی. خه لک پراوی به و شته ده کرد، که ده یویست پراوی پیکات.

دواتر ده رکهوت که ناگر تیه ردا نه که ئیسی حکومه تی شا نه بووه، به لکو ئیسی ئاینیه دل سوژه کان بووه. وایان هه سته کرد، ئەگه ره ئەمه بکه ن پرۆسه ی راپه رین توندتر ده بیت. به هووی شیواندن و سه ره لیشیوانی لی کوۆلینه وه کان، راستیه کان زۆر دره نگ و پارچه پارچه ده رکهوتن. حکومه تی ئیسلامی و ده نگوباسه ره سمیه کان، هه موو به لگه کانیان شارده وه و هه ولینده دا شا تاوانبار نیشانبه دن. گه وهره ترین تاوانی ده زگای پۆلیسی شا، پراوی خراپ بوو. زۆر به ترس و سه ره لیشیواوی و گه وچانه چونه پێشه وه. کاتیک پۆلیس ده بینیت گروپیک خه لک ده یانه ویت ناگر بکه نه وه بو ئەوه ی که نه هیلن تاوانباره کان هه لبین، فه رمان ده که ن که ده رگا کان دا بخه ن، تا ئەو کاته ی که ناگر کوۆژینه وه ده گات. تا ئەوان ده گه ن ناگر هه موو شوینه که ی ده گریته وه و زۆرینه ی خه لکه ده سویتین.

من له کووی بووم کاتیک که راستیه که مان زانی؟ چیم کرد؟ روژنامه کانم ده خوینده وه و له گه ل هاوهر پیکانم باسه مانده کرد و تو به بوونی خو مان ده رده بری و دواتر رویشتم و دۆندرمه م خوارد؟ ئایا ئەو روژه بوو که زۆر به خو شحالیه وه گه رامه وه ماله وه، چونکه له وانه که م که له سه ر «تۆم جوۆز» بوو زۆر باش

بووم؟ خراپترین شت له رووداو یکی وه هادا ئه وه یه، که هیچ که سیک به بئ تاوان جیناهیلن: هه موو کهس هاوبه شه له تاوانه که دا، ته نانه ت قوربانیه کانیش یان ئه وه که سانه ی که وه ک من بهس سه یریان کردوو.

دوای کاره ساتی سینهما ریکس، «بیژهن» دیسانه وه رویشته وه بۆ پاریس تا باسی داهاتوی گروپه که مان بکات. ئه وه ماوه یه که «بیژهن» له پاریس بوو، دایکی تووشی نه خووشی شیرپه نجه ی مندالدان بیوو، به جوریک به میشکیشی که یشتبوو. هه ندیک له هاوگروپه کانی نه خووشکه وتنی دایکی «بیژهن» یان دژی ئه وه به کاره یینا و تاوانباریان کرد، که له سه ر پیداگریه سیاسیه کانی سوور نییه، بۆئه وه ی که له لای دایکی بیت. به لای ئه وانه وه ئه م سه رنجه زۆره بۆ دایک وه ک به شیک له بۆرژوایی سه یرده کرا.

بۆ که سیک راسپێردراو و وه فادار به باوه ره سیاسیه کانی و خیزانه که ی وه «بیژهن»، ئه مه زۆر گران بوو. هه لبه ت زۆر که م باسیده کرد، به لام شه وانه زۆر نه ده خه وت. دایکی له ماوه ی چهنه مانگیکدا گیانی سپارد. منیش ئه وه نه ده له ژیر فشاردا بووم، ده متوانی له نیتوان راسپارده سیاسه کانم و وه فاداریم بۆ «بیژهن» یه کیکیان هه لپه ژیم. له کۆتاییدا هه ردوو کمان دوورکه وتینه وه و لیکدا براین. پیموایه دکتۆرا که م قه رزاری ئه م لیبرانه یه، چونکه توانیم بهس له سه ر ئه وه سه رنجم چرپکه مه وه.

هه رچه نیک زۆرتر له دکتۆرانامه که م ده کۆلییه وه، زۆرتر شه ره زای تووژینه وه که ده بووم — نووسه رانی پرۆلیتاری سیه کان و هه لویستی ئایدیۆلۆژیکیان. ده ستمکرد به خویندنه وه ی «ریچارد رایت»، «نارتۆر کویستلر» و «ئیگنازیۆ سیلو»، ئه زموونه کانیان له کۆمۆنیزمدا زۆر له چالاکیه کانی من ده چوو له بزوتنه وه ی خویندکاریمدا. له خۆم ده پرسی، چۆن که سیک ده وتاوتت به ئیدیاله به ره و پینشچوووه کانی یه کیکێ تر به بئ به ستنه وه ی خۆی به ئایدۆلۆژیایه کی خراپکه ره وه به وه فاداری ده مینیتته وه؟

له مانگی ژانویه ر، وه زیری داد له تاران وتاریکی به ناوی «ئیمپریالیزمی ره ش و سوور» له رۆژنامه ی ئیتلاعاتدا بلاوکرده وه. دوژمنه کانی دیموکراسی

و ئازادى، كۆمۈنىستەكان بوون (ئىمپىريالىزمى سوور). وتارەكە بوو ھۆى خۆپىشاندان، شەش كەشىش تىيدا گيانان لەدەستدا. چل رۆژ دواتر، لە بازنەى پرسەكان، خۆپىشانداننىكى تر لە «تەبرىز» ھەلدايەو ھەلەوئىش سى كەس مردن. لە خۆپىشاندانەكەى «يەزد» لە چلەمىن رۆژىداى قوربانىيەكانى «تەبرىز» خۆپىشاندەرەكان دەيانگوت شا وەك يەزىد - بكوژى ئىمام حوسەين- واىە. بە درىژابى سالى 1978 شا لەنيوان بە توندوتىژى جولاندنەو ھە ئاشتىدا دوودل بوو. لە 6ى سېتەمبەر چەند ھەزار كەس لە خۆپىشاندانى جەژنى رەمەزان بەشدارىيان كرد. كۆمەلگەى ھاوپەيمانى ئىسلام بە دروشمى «ئازادى و سەربەخۆي»، دەستەواژەى «حكومەتى ئىسلامى» يان خستە سەر زمانى خەلك.

باوكم ئەو كاتە بۆ ئىشى بازرگانى لە پارىس بوو. دياربوو ئەم گۆرانكارىانە لە ئىران زۆر وروژاندبوويان. بە بەردەوامى دەيوت بۆ چەند سەدە ئىران لەژىر دەستى شا زۆردارەكان ئازار دەكيشىت و ئىستا ھەلى ئەو ھەمان ھەيە، كە لە دەستى رزگارمان بىت. باوكم دەيوت «زۆر داخ بۆ شا دەخۆم كە ئەو ھەموو كاسەلىسە بە دەورىەو ھەن و پىدەلەين كە ئەو سىبەرى خودايە لەسەر زەوى». بە دەست نەخۆشى شىرپەنجەو، سەرلىشىواو و ئازاردىدە لە كاردانەو ھەيە، خەلك، دودل لە پشتىوانى تىودەولەتى، بەتايبەت ئەمەرىكا وا دياربوو كە شا ھەموو ھىواى خۆى لەدەستدايىت. شا ئىتر لەمە زۆرتر توندوتىژى نەدەويست و پىشنىارى ئەو كەسانەى كە دەيانوت بە توندوتىژى لەگەل خۆپىشاندانەكان مامەلە بكات و بھىللىت سوپا ئىشى تىادا بكات رەتدەكردەو، بەلام ھەرەك زۆر كەس لەو كاتەدا دەيانوت، بۆ ئەم نىازپاكىيە درەنگ بوو.

لە 16ى ژانويەرى 1979دا، شا ئىرانى بەجىھىشت. پىش ئەو ھى پروات بۆ ئارامكردنەو ھى بەرھەلستكاران ھاوپەيمانىكى نەتەو ھەپرەستى ئازادىخوازى «موسەدىق»، بەناوى «شاپوور بەختيار» بۆ سەرۆك وەزىرى ديارىكرد. لەم كاتەدا بوو كە من گەورەترىن شەپم لەگەل «بىژەن» ھەبوو—ھەلەت ئەگەر

بتوانين ناوى شهري لينيئين. مانگيگ پيش ئەوه شهريكى زور قورسمان بوو، كه ئىستا ھۆكاره كيم له بىرنايهت. له دواى ئەوه «بيژەن» ئيتىر به بىدەنگى مامەلەى له گەلا دەكردم. نه شهري دەكرد نه دەبقريشكاند، بەس دەكشايه دواوه. كه دەلئيم دەكشايه دواوه مەبەستم بەس له شهري نيه، بەلكو له هەموو شتيكدا. بەيانيان به ماندوويى له خەو ھەلدەستام، چونكه شەوانە شەپمان پيکەوه دەكرد. ئەم بارودۆخە ناخۆشە وای تیدەگەياندم، كه ژيانى ھاوسەريەتى ھەرگيز سەرکەوتوو نابیت. بەلای كەمەوه بو من وایه، ئەگەر بو خەلكى تر وانەبیت. بىرم دەكردەوه، كه باشتەر وایه ئەو كاته كه دەتوانیت جياپيئەتەوه.

ئەو شەوه بەبى ئەوهى له گەل يەك قسە بكەين، روپشتين بو مالى ھاوپيئەكمان. له كاتى ناخواردندا زوربهى كات دەبوو به مشتومر. هەموومان له دەورى تەلەفیزیۆنەكه كۆبووينەوه، تا گوئى له ھەوالى دانانى «بەختيار» بو پۆستى سەرۆك وەزیری بگريـن—پنجەمین و دوا سەرۆك وەزیر له كەمتر له دوو سالددا. «بيژەن» به نەرمى، بەلام قايمى وتى «ئەگەر ھیزە چەپەكان و سيكلولارەكان دانا بن، له پشتي بەختيار دەوستن. بەختيار ديموكراتيكى راستەقىنە و سياستەمداريكى باشە. هەموومان دەبیت پشتیوانى لیبكەين».

منیش وتم «ئەمە قسەيەكى قور و بيமானايە». «بەختيار خۆفروشه». بيژەنیش پرسياريكرد «چى فرۆشتوو؟»، «خەريكە ساواك ھەلدەوه شينيتەوه، ئەو حكومەتيكى ئازاد دەھينيتە ئاراوه»، بەلام من وەك زور كەسيتەر حەزم له داپرايتيكى تەواو له شا بوو. بەس روخانى رژيم ئارامى دەكردینەوه. دەستمكرد بە ژماردنى ئەو تاوانانەى كه شا كرددويهتى. «بيژەن» سەيريكردم و بە بيژەوه وتى پيوست ناكات خوت بخەيتە ئازارەوه و تاوانەكانى شام پيئيئيت. ئەمەش زۆرتەر ئازارى دام.

له ريگەى مالمەوه لەدواى بىدەنگيىكى زور وتم «من دەمەويت جياپمەوه»، «بيژەن» ئەوهنەى تر بىدەنگ بوو. شوک گرتبوى. چاوپرپى ھەر شتيكى كرديت، چاوپرپى ئەمەى نەكردبوو. وتى «بوچی؟ بوچی بىر لەجياپونەوه دەكەيتەوه؟ پەيوەندى ئيمە زور خۆشە»، منیش وتم «يەك مانگە

به جوانی پیکه وه قسه مان نه کردوه». هه ولیدا رازیم بکات، که هه میشه منی خویشیستوه و هه رچهند هه ندی جاریش لیم دلپر بوویت - کاتیک که تووره ده بوو نهیده توانی له باره یه وه قسه بکات- هه رگیز ته نانهت بو چرکه یه کیش بیری له جیابو ونه وه نه کردبوه وه. به ناراحه تیه وه وتی «ریگای تریش بیجگه له قسه کردن بو خو ده پرین هه یه».

له فیریوه ری 1979د، «خومه ینی» گه رانه وه یه کی سه رکه وتووی بو تاران نه نجامدا. ملیونه ها که س له جاده کان بو به خیره اته نه وه ی نه وه وستابوون. کاتیک که روژنامه نووسیگ لئی ده پرسیت له دوای هه ژده سال دووربوون چ هه ستیکی هه یه که گه راره ته بو ئیران، ده لیت «هیچ».

ئاموزاکه م «حه مید» که سیاسی نه بوو، دوای نه وه که پروانامه ی ماسته ری له میدیا و فیلم له زانکوی «یوسی ئیل نه ی» وه رگرت، گه رابوو وه بو ئیران تا له دروستکردنی به شی فیلم و میدیا له «زانکوی نازاد» یارمه تیدات، ئیستا هه ستیده کرد بو خو ی و ژنه ئه مریکه که ی «کیلی» له ئیران جیگه یه ک نییه، بویه گه رانه وه بو ئه مریکا، له هه مانکاندا برا گه نجه کانی «مه جید» و «مه هدی» -له گه ل گروپیکی رادیکالی مارکسیست هاوکارییان ده کرد- له ئه مریکا وه گه رانه وه بو ئیران. بو نه وه ی گه نج یانی نه وه ی من، که تامه زررویه کی رو مانسیمان بو راپه رین و هه لچون هه بوو، نه وه وینه یه که له ناو مانگدا ده مانینی، نه وه داهاتوه بوو که له ناویدا له گه ل پرولتاریا یه کمان ده گرت و ولات نازاد ده بوو، به خو شی تا کوتایی ده ژیان. ته نها ئاسته نگ نه وه بوو، که واده رده که وت شتیکی زور هه له له شیوازی دروستبوونی نه م خه ونه دا هه بیته. «مه هدی» که سه رنجی هه موو که سیکی به هونراوه له خو گه وره تره کانی را کیشابوو، بوو به هیوای گه نجی گروپیک له رو شنبیره کان له شاری نه سفه هان. «مه هدی» نازاد یخووازیکی هه میشه بی بوو، هه رگیز نه ده رویشته ژیر ئینی دایک و باوکی و شیوازی ژیانیان. «مه جید» هه رگیز هیچ شتیکی به نیوه یی نه ده کرد. بیست سالن بوو، که ده ستی له شیعر هه لگرت و چووه ناو دنیای سیاست. شو رشگیترا نه ترین جو ری مارکسیستی هه لبژارد. به لئینیدا تا راپه رینی کریکاران

شعیر نه ټیټ. پېش ټو کاته که تهنانهت به خه یالی شماندا نه ده هات راپه رپین بیټ، زور به جددی لئی ده پرسیم «بۆ راپه رپین چیتان کردووه؟». لای ټو خویندن و ټه ده ب هه موو ټه مانه بۆرژوازی و دژی راپه رپین بوون. جارنیکیان ده مه قالییه کی سه ختمان له سه ره ټوه بوو، که ټو ټوکردن کار ټکی بۆرژوازیه. منی شیت ده کرد، به لأم هه میسه له ناخوه پته ویی و یه ک بیریه که یم په سهند ده کرد. به دل و گیان به دوای شیعردا چوو، دواتریش سیاست. ټیستا ټاره زوو ده که م لیم بهر سیایه «بۆچی دنیای شیعرت به جیهیت؟ چۆن له بیرت نییه که له گه وره ترین گۆرانکاریه کانی ټه م ولاته دا به ټه ندازه ی سیاسیه کان، شاعیره کانیش به شدار بوون».

«مه جید» له تاران له ریگه ی چالاکیه کانییه وه بۆ راپه رپین ټه وینداری ژن ټکی گه نج ده بیټ به ناوی «عیزهت». خوشکه بچوکه که یشی به ناوی «نووشین» هه روا یه که مجار له گه ل میرده که ی «حوسه یین» ئاشنا ده بیټ. له سالی 1977 هه ر چواریان له سه ره له دانه که ی گه ره کی هه ژاران له ده وری تاران به شداریان کرد. «مه جید» له ده ستنوسی کدا که بۆ ټنه که ی نووسیوی، باس له وه ده کات که چۆن خوشه ویستییه که یان گه شه یکردووه. هه رگیز چاوم به «عیزهت» نه که وت. له وینه کانیدا ژن ټکی لاواز و کورانه دیار بوو. «عیزهت» وه ک کچ ټکی کورانی به ملیکی باریک و کزه وه، که وه ک خوشکه که ی «نفیسه» بالای کورت نه بوو، ده چوو. له شعیر ټکدا «مه جید»، «عیزه تی» له ناو چاکه ټکی خاکی گرتووه «بچوک، لاواز، به گۆنایه کی ټیسقانی و هیسکنه وه».

له 8 فیریویه ری، «مه جید» و دوانزه خویندکاری زانکۆ، روشتن بۆ کارگه یه که له ده وری تاران. به هۆی نا تارامیه کانه وه کارگه که هه شت مانگ بوو هیچ شت ټکی نه فرۆشتبوو، خاوه نه که ی موچه ی کر ټکاره کانی نه دا بوو. دوو کر ټکار خاوه نه که یان هینابووه ناو حه وشه که. «مه جید» ده نویت: «پیاو ټکی قه له و و در یژ بوو به گۆنایه کی سووره وه»، «زور ترسابوو، نه یده توانی قسه بکات. نه مانده زانی چی بکه یین. هه ندیک له کر ټکاره کان به بی شه رمی قسه یانده کرد و ټه ویش به ره وشته وه گو ټی لیده گرتن. حکومه ت خه ری کبوو

لەناودە چوو، نەیدەتوانی چیتەر پشتی بگریت، بەلام کرێکارەکان پشتیوانی تێمەیان هەبوو. لە کۆتاییدا بریاری ئەوە درا، کە کرێکارەکان کۆمەڵە یەک بۆ بەرپۆهە بردنی بەرھەمەپێنان و فرۆشتن ھەڵبژێرن». کاتیک «مەجید» رۆشتبوو بە مالهۆ، گروپیک سەرباز تیریان بە ھەوا تەقاندبوو، ھەندیک ماتۆرسوار بە دەم و چاویکی پۆشاووە کە سەر بە «فیداییانی خەلق» بوون، دەسورائەو و بە خەلکیان دەوت برۆن بۆ سەربازگە «فەرەح ئاباد» بۆ پشتیوانیکردن لە ھەلچوونی فرۆکەوانە شوێرگیترەکان. «مەجید» رۆشتبوو بۆلای پیاویک، کە خوێندکارە ھۆگرەکانی فێری چۆنییەتی دروستکردن کۆکتیل مۆلۆتۆف دەکرد. رۆژی دواتر ژنە کە لە ئەسفەھان ھاتبوویەو. «عیزەت» لە سەرما لەرزیبوو، «مەجید» دەگریتە باوہش. دەنوسیت «کاتی شوێر گەیشتبوو». شوێر و ئەوین، چی دەتوانیت لەمە رۆمانسیتەر بێت؟

ئەو رۆژە «مەجید»، «عیزەت»، «حوسەین» و «نووشین» سواری ماتۆرەکانیان دەبن، تا بۆ پشتیوانی برۆن بۆ سەربازگە «فەرەح ئاباد». دەپۆنە سەر تانکیک و دەپۆن بۆ زیندانە ترسناکە کە «ئەوین»، کە نارازییەکان دەستیان بەسەرداگرئەتوو. پاسەوانی زیندانییەکان بەپەلە دەرچوو بوون. لە چیشخانە کە سەبەتە زۆر زلیان دۆزیوو، تا نیو پەربوون لە برنجی شوێر. دەنوسیت «گروپیک» لە خەلکە چە کدارە کە دەیانویست خەلک بەکەنە دەرەو و خۆیان کۆنترۆلی زیندانە کە بگرە دەست»، «ھەولیان دەدا یە کەم بەشی زیندانی حکومەتی تازە ریکبەخەن». دوا ئەو رۆیشتی بۆ زیندانی «قەسر»، «زانیم» کە دەسەلات دیارییەکی ئاسمانی نییە. جادوو کە رۆیشتبوو. زیندانییەکان، سەربازگەکان و کۆشکە شاھانەکان ھەمویان ببوون بە بیناگەلی چۆل بەبێ ئەوی ھیچ پاسەوانیکیان ھەبیت. شا، وەزیرەکان، فەرمانبەرەکانی ساواک و ژەنەرالەکانی سوپا، ھەموویان لە رەگەزی مرۆف و ھیچ خوێنیکێ جیاوازیان تیانبوو. دەسەلاتی تازە تێستا جادوویەکی تازە لەناو خەلک بۆ لۆکەردبوویەو. پۆشاک و سەربەندیکی ئاینی دەکەنە بەریان و ریشیان دەھێننەو، تازەگەزی مرۆفبوونە کەیان بشارنەو.

له وکاته ی ئیمه سه رقالی یاریکردن بووین له دهوری تانک و کۆکتیل مۆلۆتۆف، دروشمه کان له سه ر «نایتولۆ خومهینی» و رۆلی وه ک ته نها سه رۆکی شوړش جیڅگی خو ځی کرده وه و رۆژبه رۆژ زۆرت ر ده بوو. سه رۆکی حیزبه نه ته وه په ره سه ته کان، که ئامۆژگاری «نایتولۆ خومهینی»، «نایتولۆ کاشانی» خپانه تی له ئامۆژگاره که یان، واته «موسه دق» کردبوو، هاو په یمانه کۆنه که یان «به ختیار» به جیڅه ښت و له دهوری «نایتولۆ خومهینی» کۆبوونه وه.

«به ختیار» خو ځی شارده وه و چه ند مانگ دواتر به نه ښتی ئیرانی به جیڅه ښت. ئاژاوه یه کی زۆر له ناو شاره کان ده ستیپکرد و ته نها ه څرک که ده یتوانی دیسپلین و ئارام کرده وه ی خه لک رابگریت سوپای به شه شبوو، که میلیشیاکان ه څرشیان ده برده سه ر سه ر بازگه کانیان. له 8 فبریه وری «نایتولۆ خومهینی» حکومه تی کی کاتی به سه رۆکایه تی مسولمانی کی میانړه وی به ره ه لستکار، «مه هدی بازارگان» راگه یاند. له گو فتاره که یدا له کاتی ناساندنی «بازرگان»، خو ځی وه ک که سی ک ناو ده برد، که ده سه لاتی «له ریڅگی خه لیفه یه ک (ویلا یه ت) که له خاوه ن شه رع ی پیرو ز پیدراوه». ده یوت ده یتت گو څیډریت به حکومه ته کاتیه که ی، چونکه ئه مه حکومه تی کی ئاسای نییه و «یاخیوون دژی حکومه تی خوا، یاخیوونه دژی خوا و یاخیوون دژی خواش کفر کرده». بۆ به ه څر کرده ی ده سه لاته که ی ده ستی کرد به دروست کردنی ری کخراوی هاوته ریب به سوپا و ه څرزی پۆلیس: له سه ره تا وه کۆمیته ی شوړش گرو پیک ی بچووک بوو، رۆله که ی یارمه تیدان بوو بۆ دامرکان دنه وه ی ئاژاوه و پاریزگاری له کۆمه له کان، له گه لآ گرتنی خه لکی دژه راپه رین .

ژنه که ی تر

دوای ئه وهی دکتۆرانامه کهم له هاوینی 1979 ته واوکرد، له گه ل «بیژهن» به راینه وه بو ئیران. دایک و باوکم بانگکراوون بو دادگای راپه رین. بریاراندا به سهر دایکدا تا هه موو ئه و موچانه ی که وه ک ئه ندام پارله مان وه ریگرتوه، بداته وه و زۆربه ی مولکه کانیان ده ستی به سه رداگیرا، هه لبه ت وه ک زۆربه ی هاوپه یمانه کانیان، که له دیوانی حکومه ت ئیشیانده کرد زیندانی یان له سینداره نه دران. ده نگدانه کانی دایکم دژی یاسای کاپیتۆلاسیون و یاسای پارێزگاری له خیزان، وه ک خالیکی باش بو ی له قه له مدرا. گیانی باوکیشم به هو ی زیندانیبوونه که ی له سه رده می حکومه تی شا و تۆماره کانی پۆلیسی نه یی، که هاوده ردیبه که ی بو نازازیبه کانی شوړشی جونی 1963 ده رده خات، پارێزرا. هه ندیجار باوکم ده یوت «ره حمان» هه میسه پییده وت ئه و ماوه یه له زیندان بووه، له کاره ساتیکی گه وره تر له ژیانیدا پاراستوو یه تی. دایکیشم سه ری به مانای ئه وه ی که بلێت ده زانم راده وه شانده و ده یوت «به لام کن برۆای پییده کرد؟»، «کن بوو ئه وه ی ده یویست له م ماله به یلپه یته وه، سه رباری ئه و هه موو هه وه ی تۆ بو ده رکردنی؟».

کاتی که له ئه مریکا بووم دایک و باوکم خانویه کی تازه یان له باکوری تاران کرپیوو، به رامبه ری خه سه خانه ی ئه مریکی و ئه و شوینه ی دواتر بوو به خه سه خانه ی جه نگاوه رانی شه ری ئیران و عیراق. که گه راینه وه بو ئیران من و «بیژهن» بریارماندا له مالی دایک و باوکم به یینه وه. پلانمان واوو به کاتی لای ئه وان به یینه وه، تا کاتی که ئیش ده دۆزینه وه و شوینی خویمانمان ده بیته، به لام وه ک زۆر پلانی کاتی دیکه، گۆرا به شتیکی ئاسایی. «محهمه د» خانووی خو ی هه بوو، به لام زۆربه ی کات ته نانته رۆژانی هه ینی بو کاتی قاوه خواردن دایک و باوکم، سه ردان ی ده کردین.

ژووری گهوره قاتی یه که می خانوو تازه که، گفتوگۆی زۆر گهرمی به خۆیه وه بینهو: به ختی ولات له مه ترسیدا بوو، هه موو که سیك بیجگه له عه قیده قۆز و خاو و سسته که مان، شتیکی بۆ وتن هه بوو. باوکم هیتا هیوای زۆری بۆ ئەم راپه رینه هه بوو. به رده وام تیزه که ی دووباره ده کرده وه، که ئەگه ر بتوانین له م دوو هیزه سته مکاره رزگارمان بیت، واته سیستمی پاشایی بیسنور و هیزه ئاینیه کان، ده که وینه سه ر رواله تیکی باش.

له م کاته دا «شیرین خانم» و دایکم «خومه ینی» یان زۆر په سه ند ده کرد. دایکم زۆر به توندی به رامبه ری تیه، من و براکه م و هاوړیکانمان، که به ره شبینی سه یرمان ده کرد به رگری لیده کرد. دایکم نه یده توانی هه یج شتیکی هه له له سه رۆکیکا د بدۆزیته وه، که هه روه ک خۆی ده یوت ئاینه که ی ئەوی جیه جیده کرد.

دایکم به قاپیکی میوه له دهستی و به ده م دابه شکردنی قاوه و شیرینییه وه، ئەم مه زه ندانه ی رته ده کرده وه. ده یوت «دروستنییه که وت و وات بلاو بکریته وه و برۆای پییکه یت»، «قورس و قایمه، ده زانیت چۆن فه رمانه وایی بکات». سووربوو له سه ر ئەوه ی که توندوتیژییه که خواستی «خومه ینی» نه بووه، به لکو ئیشی چه ند توندپه ویکه که زۆر زوو سزاده درین.

له 4 ی نۆفه مبه ری 1979 دا بالۆیزخانه ی ئەمریکا له تاران گیرا و کابینه ی سه رۆک وه زیره میانپه وه که «بازرگان» شکستی، مانگی هه نگوینی دایک و باوکیشم له گه ل راپه ریندا ته واو بوو.

له یه که م هه ینی دۆای گه رانه وه مان بۆ تاران دایکم چه زیده کرد من به میوانیکی تازه بناسیتیت. پییوم ئەم ژنه هاوکاری «خالو عه لی»، سه رۆکی خه سته خانه یه کی به ناو بانگه له تاران. «زیبا خانم» به زه رده خه نه یه کی پیماناه پییوتم «باسی تۆم زۆر بیستوه». دۆای ئەوه که میوانه کانی تر رویشتن، ئەو بۆ خواردنی نانی نیوه پۆ مایه وه و میرده که شی و کچه 10 ساله که ی — کچیکی جوان و شه رمن بوو، دایکم هه ر شوکۆلاتی پیده دا— هاتن. له دۆای خواردنی نانی نیوه پۆ، باوکم بردینی بۆ ناو باخه که. «زیبا خانم» که دیاربوو به دلپه تی

وتی «باوکت کاتیکى زۆرى بۆ ئەم باخه تەرخانکردوو، يەكە بە يەكەى ئەم گولانە خۆى ناشتونى».

دايكم يەكەم كەس بوو كە «زيبا خانم»ى دۆزيبەوه. ئەوى لە چاوپيڤكەوتتېڤدا لە خەستەخانەى «خالۆ عەلى» كە وەك ستافى بەرپۆبەردن ئىشيدەكرد، بينبوو. هەر لەوى بەدليبوو، دواتر خۆى و خيزانەكەى بۆ مالمان بانگهپشتكرد. كە گەراينەوه بۆ ئيران «زيبا خانم» و شوەكەى ببوون بە هاوړپى نزيكى دايك و باوكم. وادياره پەيوەنديەكەيان كاتيك زۆرتەر گەشەيكرد، كە باوكم و «زيبا خانم» گلهيبان لە هاوسەرەكانيان بۆ يەكتەر باسەدەكرد. باوكم بە متمانەيەكى زۆرەوه پييدەوتم «ئەو زۆر ساردە و زۆر جيى سەرسوورمانە، كە زۆر لە ژنە جوان و بە سۆزەكەى جياوازه». هېچ شتېك بەقەد ژن و مېردېڤك كە يەكتريان بەدل نيبە پلانى نەپنى دلدارى ناهينتېتە پيش.

«زيبا خانم» لە «شەهين» جوانتر و ناسايتر بوو. تۆزېڤك لەش پربوو، زۆر جوان جلى دەكردە بەر، چيشتلېنەريڤكى باش و كەيبانويهكى كارامە بوو، زۆر ئيشى دەكرد. پيچەوانەى نواندەكاني «شەهين» بوو. لە دەستپيڤكى راپەربېندا، كاتيك حكومەت فەرمانبەرەكاني رڤيمي پيشوى دەگرت و دايك و باوكم دەترسان باوكيشم تووش بېت، «زيبا» و مېردەكەى بۆ چەند رۆژ باوكميان لە مالى خوياندا پەنادا.

«شەهين» مان زۆرتەر دەبينى تا «زيبا»، چونكە زيبا هاوړپى خيزانەكەمان و دۆزراوى دايكم بوو. كاتيك كە من لە ئيران نەبووم دايكم و «پورە مينا» شەريڤكى خراپيان ببوو. كە لە دايكمم پرسى زۆر بەناديارى وەلاميدامەوه، وتى ئيتەر لەمە زۆرتەر ناتاوتيت قبولى بكات و دروى لەگەلم كردوو. دايكم زۆر حەزى لە «هەلسوكەوتە خاھانەكەى»، رڤيلتېنانەكەى و جياوازيەكەى «زيبا خانم» بوو، ئەوئەندە كە جيڤگاي «پورە مينا»ى گرتبوويهوه. زۆر پەستى دەكردم، كاتيك دەمبيني دايكم چۆن زۆر سادە و بەردەوام هۆگرى ئەم ژنە و خيزانەكەى بووه. هەموومانى —بيژەن، محەمەد، دواتر ژنەكەى محەمەد كە زۆر زوو بوون بە برادەر— پەستكردبوو چونكە دەمانزانى شتەكە چيە.

كاتيك ھەستدە كەيت مائەكەت چيتر مائەكەي جاران نىيە

دەتوانم بلىم رۆژى دەستپىكردنى شەپرى عىراق و ئىران (22ى سىتەمبەرى 1980) و تەواوبوونى (20ى ئۆگەستى 1988) بوو، دەتوانم بلىم قوربانىيە كان زۆر بوون، بەلام ھەست بە زەبوونى دەكەم، كاتيك دەمەويت ۋەسفى ئەو گۆرانكارىيە وردانە بكەم، كە شىۋازى ژياغانى گۆرى. بەھەمان شەقامەكانى مندالىمدا دەپۆشتەم، بەلام ھەستمدەكرد لەناويدا بېگانەم. لە دەفتەرى بېرەوھەريكەمدا كە لە پايزى سالى 1980دا دەستمپىكرد، لە شويتىكدا لەنتوان ياداشتەكانى مامۆستايىم بۆ «ھاكلىپىرى فىن»، «گاتسى مەزن» و «دايىكى گۆركى» نووسىومە «ئىدى ئېرە جىگەي من نىيە». ژياغان گۆرابوو، نەك تەنھا بەھۆى ئەو كارەسات و قەسابخانەيەي، كە رىكىانخستبوو، زۆرتەر بەھۆى ئەو توندوتىژىيە ھەستپىنەكراوھە بوو، كە خۆى خزانبووھە ناو ژيانى رۆژانەمانەوھە. ۋەك ئامۇزاكەم «مەجىد»، كە بەھىۋاي دروستكردنى راپەرەين جادەكانى تاران دەگەرە، منىش خەۋنى گۆرانم لەناو سىستىمى سىياسىدا ھەبوو، بەلام ھەمىشە لە ناخمەوھە ھەزمەدەكرد، جارىكى تر بگەرپمەوھە بۆ مائەوھە، بۆ شاخەكانى ئىران، بۆ ژېر ئەو ئاسمانەي كە مندال بووم و شەوانە لەژېرىدا دەخەوتەم، بۆ شەقامى نادى و بۆنى ماسى، قايش، قاوھ و نەستەلە، بۆ سىنەما و رىستوران و كافى و موسىقاي زىندوو، بۆ ئەو كاتەنەي باوكم دەستىدەگرتەم و لەناو جادە پەر لە دارەكانى رىگاي دەماوھەنددا پىيدەوتەم «ھۆيەك كە واما ن لىبكات خوا ھەيە ئەوھەيە كە شاعىرى ۋەك (فېردەوسى و رۆمى) مان ھەيە». ھىچ شىتەك لەوھە ناخۇشتەر نىيە بىيىنى ئەو شتانەي چاۋەرۋانەت دەكرد نەھاتتەتە دى.

ئاي ن تەنھا بەشىك نەبوو لە كۆلتورى خەلكى ئىران، بەلكو شكلى بە كۆلتور دەبەخشى. سەردەم و «ئايەتوللا خومەينى» ئەوھەيان دەخستەوھە بىرمان، كە نەك تەنھا ئىران بەلكو ئىسلام مالى ئىمەيە و سنورى ئىسلام ئىرانىشى تىپەپكردووھە و دىئاي گرتۆتەوھە.

كاتىك بىر لە شەپرى ئىران و عىراق دەكەمەو، ناتوانم لەبىرى خۆمى بىبەمەو، كە ئەم شەپرە شەپرى نىوان دوو حكومت بوو، «ئايەتوللا خومەينى» دەپوت ئەم شەپرە شەپرى خىرە. بەلاى ئەو، ئىستا ھەموو نەتەو، كە لە دژى داگىرە بىگانەكان كۆدەبوونەو. لەو ھەشت سالەى شەپردا، تاران چەندىن جار بۆمباران كرا، ھەلبەت بەقورسى بۆمبارانى شارە سنورىيەكان وەك پارىزگاي «خوزستان»، لە مەوداي بۆمبارانەكاندا تەنھا ترس لە مېشكى خەلكدا دەمايەو. ھەر جار كە لە رادىئو ھەمەو مەرشىكى سەركەوتنمان دەبىست، دەپوت ئىران «ھىلانەيەكى ترى سىخوڤەكانى» عىراقى لە بەغدا بۆمباران كەردو، ھەموومان دەمانزانى ئەو سىخوڤانە خەلكى ئاسايى وەك ئىمەن و تاران بۆمباران دەكرىت و «سەدام» بىش روخاندنى «ھىلانەي سىخوڤەكان» لە تاران رادەگەياندا. ھەستەم بە ھاودەردىيەكى زۆر دەكرىد بۆ ئەو خەلكە ئاسايەى عىراق كە بە ناچارى كرابوون بە دوژمنان.

لەدوای مانگىك كە گەپامەو بۆ تاران، دەستمكرد بە مامۆستايەتى لە زانكۆى تاران و كۆلېژى كچان-ناوھ گۆپاوەكەى بوو بە نىشانەى گۆرانكارىيە بەردەوامەكانى مېژوو: لە سەردەمى حكومەتى شا ناوى فەرەح پەھلەوى (ژنى شا) بوو، دواترىش مۆتەھىدىن (ژنىكى ئەندامى رىكخراوى مېلىشىاي موحاھىدىنى خەلق كە لە سەردەمى شا تىرۆر كرابوو). كاتىك جياوازى نىوان رژىمى تازە و موحاھىدىن قولىتر بوو، ناوى كۆلېژەكەيان دىسانەو گۆرى بە «ئەلەھرا»، بەيادى كچى «ھەزرىتى محەمەد». يەكەم رۆژ كە رۆيشتە ناو ھۆلە كونكونەكەى كۆلېژى ئەدەبى فارسى زانكۆى تاران، سەرم لەو ھەموو وىزەو وىزەى دەنگە جۆراوچۆرەكان سوورپەما. چەند مېز دانرابوو، بۆلاوكرەو لەسەريان دانرابوو. ھەر مېزىك نۆينەرى گروپىكى سىياسى بوو. زوو لەگەل دەنگەكە رھااتم.

لەدوای ماوھەيك خۆشم بووم بە بەشىك لە جۆلانەو، كە: لە كۆبوونەو، يەكەو دەپرۆيشتەم بۆ كۆبوونەو، يەكەى تر، نارازىبوونى خۆم دەردەخست بۆ دەركردنى مامۆستا، لە خۆپىشانندان و دانىشتنەكاندا بەشدارىمەكرد، بەلام ھەمىشە

تیشکم دەخسته سەر پۆله کانم. له یه کهم چرکه وه که به ترس و لهرزوه روژتمه ناو پۆله وه، تا وانهی «لێکۆلینه وه» بلیمه وه له سەر بۆرده که نووسیم «به سارهاته کانی هاگل بریفین»، هه ستمکرد له ماله وه م. له گه ل ئه وه هه موو گۆرانه ی به سەر ئه م زانکۆیه دا هاتبوو، به لام ئه م کتیبانه توانیوو یان له شه ر، برسیه تی و راپه رین گیان به ده ر به ن. پێش ئه وه ی ئیمه بیینه دنیا هه بوون و دوا ی ئیمه ش هه ر ده میننه وه. (بۆچی فردوسی وتبوی «هه رگیز نامرم، ئه م شته من دامچنیوه ناوی من بۆ هه میشه زیندو ده هیلتنه وه»). رۆمانه کانی جۆرج ئیلیوت، جهین ئۆستن، فلۆبیر و تۆلستوی بوون به شتیک بۆ ده رخستنی پێداویستی په روه رده کردنی دیموکراسی ده نگه کان. «تۆم جۆنز» بایه خی گالته وگه بی قێرکردین. هه ر رۆمانیک که ده مانخوینده وه شتیک ی فێرده کردین له ئالۆزی هه لپژارده ره وشتیه کاغان و به رپرسی که سایه تیماندا. هه موویان به شیوازیک له گه ل هه قیقه تی ئه وه کاته ی تییدا ده ژیان، په یوه ندیان هه بوو. هه ندیچار ئیشه ئه ده بیه فارسیه کانی تر وه ک کتیبی «کونده په پوی کویر» ی (سادقی هیدایهت)، «له دایکبوونیک ی تر» ی «فروغ فه روخزاد» یان کلاسیکه کۆنه کانم تیکه لاو ده کرد و باسی شیعه رکانی رومی و حافظم ده کرد. له سەر سته مکاری ئه وه نووسه ره خراپانه که ده نگی خو یان ده خسته سەر کارا کتیره کان و مافی هه بوونیان لیده سه نده وه قسه مانده کرد. بۆچی له و رۆمانانه دا که په یامیکیان هه یه پیاوه خراپه کان ئه وه نده که م ده بنه وه ده لیت به نیشانه یه که وه له سەر ته ویلیان ده لێن: به ناگابه! من ئه هریمه نم؟ قورئان نالیت که ئه هه ریمه ن فریوده ریکه به زه رده خه نه یه که وه، که هه میشه به سەر لێویه وه یه تی؟

رۆژیک خه ریک بووم له زانکۆی «ئه لزه هرا» ده رپۆشتمه وه بۆ ماله وه و له خه یالی خۆمدا ستایشی ئه وه م ده کرد، چه ند گیاکانی باخه که و گۆله کانی به وردی ریکخواون، وای نیشاندهدا هه ر خۆی وا پیکه وه دانراوه و هه سته ئاسایش و ئاسوده یته له نێوان ئه م هه مووه ئاژاوه ی ده ره وه ی ده رگای زانکۆ پێده به خشیت، له پڕ یه کتیک به چه یه کی به رزه وه له پشته وه بانگی لیکردم و وتی «مامۆستا!».

نەزمانى كە كەسكى بە دوامەۋەيە و داچلەكام، كاتىك ئاۋرۇمدايەۋە
 يىنىم لە پشتەمەۋە ۋەستاۋە. وتى «دەتوانم قسەت لەگەل بكم؟». منىش
 وتم «بە دلنبايىەۋە». وتى «ئەۋ رۆژە كە لەگەل خانى باقرى لەسەر كىتپى
 (بەرزايىەكانى بەر با) قسەتدەكرد، منىش لەۋى بووم». ئەۋ رۆمانە ھەستى
 ناسكى «خانى باقرى» — پشتىوانكەرىكى شەرخۋازى ئاكار بوو لە زانكۆ—
 روشاندبوو. رۆژىك لەدوای تەۋاۋبوونى پۆلەكە رىگای پىگرتم تا نارازىبوونى
 خۆى سەبارەت بە كىتپەكە دەربىرپىت: وتى ئەم كىتپە نمونەيەكى خراپە، چونكە
 لىخۆشبوون لە زىنا نىشانىدەدات. منىش لە ۋەلامىدا وتم «رۆمانەكان باسى ژيان
 دەكەن، ھەموو روخسارەكانى ژىن دەگرنەبەر». دواتر پرسىم «كاتىك شانامەى
 فىردەۋسى دەخوئىنئەۋە، داخۆ پروا دەكەيت كە ئەھرىمەن بوونى ھەبە،
 يان مرقۇقەكان چوارسەد سالى دەژىن؟ دوای خوئىندەۋەى كىتپى مۆبى دىك
 برپاردەدەيت برۆيت و راوى نەھەنگ بكمەيت؟»، (خانم باقرى) وتى «ئەمە
 جىاۋازە، زىنا تاۋانىكى گەۋرەيە». منىش پىموت «دەى خالى سەرەكى رۆمانىش
 ھەر ئەۋەبە، تەنھا شتى پىرۆزبان ئەۋەبە، كە بەسروشت خۆيان كفرئامىزن.
 چىرۆكىكى گەۋرەى خۆشەۋىستىيە. دەتوانىت ناۋى چىرۆكىكى خۆشەۋىستى
 شازم پىبلىيت، كە بەپىي ياسا دەروات؟». لە كۆتايى ۋەرزى خوئىندە ھەر
 ئەم «خانى باقرى» يە بەجۆشە پىيوتم ئىستا ئەۋەندە ھەزى لە «كاترىن» و
 «ھىسكلىف» كە كچەكانى بەشى ناخۆيى گالئەى پىدەكەن.

كچەكە وتى «دەى ئىستا دەمەۋىت بزىنم مەبەستت چى بوو كاتىك كە
 وتت تەنھا شتى پىرۆزى ئەم رۆمانە ئەۋەبە كە كفرەكات». چارۆكەيەكى
 رەشى دابوو بەسەرىدا و تەنھا دەم و چاۋى بەدەرەۋە بوو، ناۋچاۋانىكى گەۋرە،
 زەرد، كەمخوئىن و ئىسكىنى ھەبوو. چاۋى بەپىنچەۋانەى خوئىندكارەكانى تر زۆر
 جددى بوو، راستەۋخۆ سەرىدەكردىت. ناۋەكەيم لەبىرنەماۋە. زۆر لە «خانمە
 باقرى» جىاۋازتر بوو. شىۋازىك لە پىداگرى و كەللەرەقى تىدابوو، كە زۆر ھەزىم
 لىبوو. بىرۋچۈنى خۆى تا چەند مانگىش لەسەر كىتپى «بەرزايىەكانى بەر
 با» نەگۆزى. پىداگرىەكانى لە ئىرەيى، يان باۋەرە ئانىيەكانىيەۋە ۋەرنەگرتىبوو.

ههستمه کرد ههۆدهادات به قسه کردن له گهڵ من شتیک له مێشکی خۆیدا چاره سه ربکات. له گهڵ هه موو باوه په کانییدا، دهتوت له ناخیه وه بیر له شتیکی زۆر ده کاته وه و له ناو دنیای خۆیدا یه تی. وهستانی نێوان دوا رسته ی من و وه لاهمه که ی ئه وه هینده درێژبوو، که وامزانی له بیر یچۆته وه ئیمه خه ریکی گهتوگۆین. ئه وه نده جدی بوو که من ههستم به گه مژه یی ده کرد. ویستم گالته به که بکه م و باری سووکبکه م. وه که گهتوگۆکانی تر نه بوو که له گهڵ خۆیندکاره ئاینیه کانم سه بارهت به رهوشتی ئه ده ب ده مکرد — زانیم که گهتوگۆکانی چه ند وه رزکارانه هاوسه نگه له گهڵ گهتوگۆکانی من و هاوڕێکانم، کاتی که چالاکیی رادیکال بووم و چۆن هه موو شتیکی دنیای ئه ده ب له په یامیکی ئایدۆلۆژیدا کورته که نه وه.

پیموت «ئه گه ر من و تۆ دانیشین و قسه له بیره وهوشتی ئه م رۆمانه بکه ین، ده شی ت مه به سه ته که م رووتی بی ت». داوا ی لیستی که ناوی کتیبی لی کردم. وتی که شیعه ر کانی «فروغ فروخزاد» ی خۆیندوه ته وه و منیش بیرمه ئینایه وه که شیعه ر کانی «فروغ» که ده غه یه. وتی «به رای من هه موو شتیک رییدراوه ئه گه ر بۆ زانست بی ت». رۆشتن به داوا ی زانست! «به هر حال فروغ فروخزاد زۆر تر رۆژئاوا ییه. به داوا ی سونه ته کانی ئیمه دا نه رۆشتوه». پێشنیارم بۆ کرد، جاریکی تر چاوی که به ژنه کانی ناو شانامه و چیرۆکه کلاسیکه کانی تر دا بخشینیت. نه زینا نه خۆشه ویستی سازدانی رۆژئاوا نییه. له چیرۆکی «ویس و رامین»، ئه م دوو دلداره به نا شکرایی زیناده که ن، بۆئه وه ی که به رپرسی سه ره کیان خۆشه ویستی ده ربینه، به لام ئیستا که خه ریکین له سه ر زینا و رۆمان قسه ده که ین چۆنه به «مادام بۆقاری» و «ئانا کارینا» ده ستی بکه ین؟

له دوو مانگدا من و ئه م خۆیندکاره م به لای که مه وه هه فته ی جاری که یه که ترمان ده بین. یان له سه ر گژو گیاکان داده نیشتین، یان به شه قامه پرگه لاکه ی زانکۆدا ریده رۆیشتین. دوو سی جار له گهڵ خۆم شیرینیم برد و ئه ویش جاری داوا ی شیرینی هینا. کتیبی «مادام بۆقاری» و «ئانا کارینا» ی خۆیندبوویه وه. پێیوتم که ئه م ژنانه له کۆتاییدا تۆ به کار بوون. منیش وتم «مه لێ تۆ به کار، بلێ

بېھبوا. دلّی (نانا) شکابوو (ئېما)ش بە کۆتایی گەشتبوو»، «تۆ وت سەبارەت بە ئەقینە». «ئەمە و ئەویشە، بەلام چیرۆکی ئېما زۆرتر وەھم بوو، لەسەر ئەو خەوانەنی کە ئېمە دەرخەینە سەر حەقیقەتتیکى وشک و رق. ئېما بۆ ئەو خەونە شوپکرد و ھەر بەھۆی ئەو خەونەیشەوہ فیلی لیکرد. رۆمانی رۆمانسی زۆری خویندبوو، ھەزی دەکرد بېتە قارەمانتیکى رۆمانسى».

وتى «ئەو بەلئینە کەى خۆى شکاند». بە دەنگیکى نزم وتم «ئەرى شکاندى، بەلام (چارلز بۆفارى)ش تا رادەيەك بوو بە قوربانى وەھمە رۆمانسىيەکانى خۆى. ھەر ئەو ھەندە ھەزى لە ئایدیای ئېما بوو، کە ئېماى خۆشەوہ وىست. ئەو نەیدەتوانى بېنى کە ئېما کىيە و چى لەو دەوئىت».

پرسیارمکرد «بۆچى وا بېردە کەتەوہ، کە ئەو ژنانە بى خۆشەوہىستى شۆدە کەن زیناکارن؟ بەلای منەوہ لە زیناکار زۆر خراپترن». ئەویش وتى «بەپىی بەرپرسى بوونە کەیان سنوردارکراون، درۆ ناکەن». منیش وتم «درۆ شیوازی زۆرى ھەيە، ژنىک دەناسم کە زۆر رەوشتى باشە و ھەرگىز بىرى لە زینا نەکردوہ تەوہ، بەلام نزیکەى 40 سالى بە بېرکردنەوہ لە شوى يە کەمى کە مردووہ، خیانەت لە مېردى دووھەمى دەکات». (جارېکیان لە دایکیم پرسى کە بۆچى ھەرگىز لەدواى سەماکەى لەگەل سەيفى ئىتر سەماى نەکردوہ، دایکیم وتى «چونکە کەسێک نەبوو لەگەل سەماکەم»). کە باسى ئەو ژنەم بۆ خویندکارە کەم کرد، وتى «ھەم بۆ ئەو ژنە و ھەم بۆ کەسانى تر دلگرايم. ئەم ژنە کە تۆ باسى دەکەیت، ئازار بۆ نەبوونى خۆشەوہىستى دەکیشیت» — بەلای خویندکارە کەمەوہ نەبوونى سۆز لە ژياندا نەخۆشى بوو. ئەو رستەيەم نووسى، جارجار کە بىرى ژيانى دایکیم و «پورە مینا»ى داپەگەرەم و «ئەلەم تاج»ى شاعیر زۆر ژنى تریش دەکەوتەوہ، ئەمان ھەستیان دەکرد ژيانیان بەخۆراپى بەسەرچووہ - نەک بەس بۆ نەگەيشتن بە بەرزىخوایزە کۆمەلایەتییەکانیان، بەلکو لەپای نەبوونى خۆشەوہىستىش لە ژياناندا - دەگەرەمەوہ و تەماشام دەکرد.

لێرەوہ باس گەشتە سەر مانای ریزلێتێن لە خۆت و وەفادارى و ژنانى

ئەوروپا، ئەمريكا، ميسر و توركييا—ھەرۈەك ھەمان شەپھەكانى ئىمەيان كىردى، ھەمان شەھەر مەزاريەكانى ئىمەشيان چەشتىبو. پىرسارى ئەوھى لىكىردىم «بۆچى ئەم شتانەمان پىنەوتراوھ؟ بۆچى ھەرگىز لە قوتابخانە بۆيان باس نەكىردىمىن؟». لەسەر ژنانى و لاتى خۇمان قىسەمان كىرد، بە جۆرىك دەتوانىم بىرۇن بۆ قوتابخانە و كىتئى «بەرزايىھەكانى بەر با» بخويىننەو، بەلام لە ھەلبۇاردنى شتە سەرھەكپەكانى ژيانىان بىئەشەن: شو بە كى بىكەن، چۆن جىل لەبەربىكەن، لەكوئى ئىشكىكەن. چاۋە زىرەكەكانى تىشكىكى تازەھى گىرتهخۇي. وتى «ئىستا زۆر سەيرە بەلامەو، كە بىرى لىدەكەمەو. پىش راپەرىن بەس بۆ ئەو بو، كە پىچەوانەھى حكومەت بىم. وابزانم ئەم رۇمانەش ئەوھى دەوت، كە ئىمە بىر لەم شتانە، يان شتى وەك ئەمە بىكەپنەو».

لەپىر ئىتەر نەما و نەھات بۆ پۆلەكەم و وەرزى خويىندەكەش كۆتايى پىھات. «زانكۆئى ئەلەزەھرا»م بەجىھىشت و زۆر سەرقالى شەرى ناو زانكۆ بووم، بەويىئەھى پىشتەر لە زانكۆ تاران ھەلگىرسابوو. دەمويست سەبارەت بەو كچە لە «خانمى باقى» بىرسىم، بەلام نەمپىرسى. جارجار بىرىم دەكەوتەو و ھەزىمەكىرد بزانم چى بەسەرھاتوو. شوى بەو كەسە كىرد، كە خۇي ھەلبۇئارد؟ ھەرگىز بە ئايدىيى پىاويكى تىر يان ژيانىكى تىر ھەلخەلە؟

زۆربەھى بەيانىان بە ھەوالى نوئى و رووداوى چاۋەرواننەكراو لە خەو ھەلدەستايىن. سەرچاۋەكانى دايكىم (لە ھەموو شوئىنەكان وەك ئىمپىراتور داروئىش «چاۋ و گوئى»ھى ھەبوو) پىئانوتىبوو شتەكان گۆرانكارىيان بەسەردا دىت. چاۋى لە شوھەكەم دادەگرت و پىئىدەوت ئاغاي چەرچىل. چەرچىل لاي دايكىم پىاويكى مەكرباز و دىپلوماتىك بوو. دايكىم لەسەر بىژەن دەبوت «بىژەن زۆر دىپلوماتىكە. ھىچ شتىك نالىت بەس زەردەخەنەھەكە دەكات، كە زۆر مەترسىدارە.

ھەلبەت ھەروائىش بوو. زۆربەھى ئاينىيەكان لەو پىروايەدا نەبوون، كە ئاين دەست بخاتە ناو كاروبارەكانى حكومەت. سەدان سال بوو كە ئاينىيەكان دەسەلاتى خۇيان بە فشار لەسەر حكومەت و سەلماندى خۇيان وەك پىشتىوانى

خه لکی فه قیر و هه ژار به کارهینابوو. هه لبت دهسه لاتی ئاین به ناوی سونه ته وه وه رگرت. لیکدانه وه ئایدولۆژیه که ی له باسی ئایندا مۆدیرن بوو، هه ندیک کهس ده لاین که دژه سونه ته و کاردانه وه ی له ئایدولۆژی مۆدیرنی توتالیتاره وه وه رگرتوو.

دایکم روژبه روژ زۆرتر هه زی له چالاکیه کانی من ده کرد له ناو زانکۆدا. ئیستا که منیشی بانگه یشتده کرد تا له گه ل هاورپیکانی قاوه بخۆمه وه و ده یوت «پیمبلن له زانکۆکان چی به سه ر ئافره ت ده هینن؟». هه موو بیدادیه کانی دژی ژنانم دانه دانه ده ژمارد: قه ده غه کردنی ژن له گه یشتن به پۆستی حاکم، به شداریکردن له وه رزش، هه لۆه شاننده وه ی یاسای پشتیوانی له خیزان (له بیری چوو بوو، که خۆشی دژ به م یاسابه ده نگی دابوو)، نه مکردنه وه ی ته مه نی هه وسه رگری و زۆر شتی تر. دواتر هه لده گه رایه وه و پیدیه وتم «پیانبلن»، ده یویست من وه سفی خۆپیشاندا نه کان و نه و دانیشتنانه بکه م، هه ر بۆ نه وه ی مه یینیه ناو بابه ته که وه پرسیری ده کرد «ده ی دواتر هاورپیکه ت هاید، چی به کۆمه ته ی راپه رینی کولتوری وت؟» منیش پش نه وه ی فریابکه وم و وه لامی بده مه وه خۆی به ده نگیکه سه رکه وتووانه ده یوت «نه م ژنه، هاورپیکه ئازهر، هه لده ستیت و ده لیت ئیه زانکۆکانتان کردوو به شوینی تر، هه لبت نه و کچه و ئازهر و دوو هاورپیی تری به بئ چارۆکه روشتبوون بۆ دانیشتنه که». دواتریش به شانازییه وه ده یوت «کچه هه ژاره که م، ژیا نی خۆم ته رخان کرد، بۆ نه و تا بخوینیت بۆ نه مانه؟».

دواتر که زۆرتریش توره بوو وتی «نه م خه لکه ئیرانیی راسته قینه نین». بیته وه ی به یللیت کهس قسه بکات بیری ده هینا نه وه که بۆ 2000 سال ئیمه زه رده شتی بووین. چه ند سالی تر دایکم به گالته وه به دایه نی مندا له کامی ده وت، که نه ویش زه رده شتی بوو، «ته همی نه خانم له هه موومان ئیرانیته، تۆ ده بیت ولات بگریته ده ستی خۆت»، «ئه گه ر من له ئاینه که ی تۆ له دایکه ده بووم...» .

خویندن و بەرگری

لەدوای داخستنی زانکۆکان لەسالی 1981دا، من و کۆمەڵێک لە ھاوکارەکانم گروپێکمان سازکرد و ھەر دوو ھەفتە جارێک کۆدەبووینەوہ. لە کاتی بەرەنگاری لەگەڵ زانکۆدا زۆر لەیەک نزیککەوتینەوہ و بۆ چاوپێکەوتن و دانانی پلان بۆ جولانەوہکانی داھاتوومان دەرۆشتین بۆ رێستۆرانت، یان قاوہخانە. کاتی ئێتر ھۆی دانیشتنەکاھان ئەما، چونکە یان دەرکرابووین، یان خۆمان دەستمان ھەلگرتبوو، ئێتر شتەکە بوو بە خێزانی و تیکەلاویبەکی زیاتر. «بیژەن» ھەفتانە لەگەڵ ھاوڕێ پیاوہکانی پۆکەریان دەکرد و منیش ھەفتانە لە ئیواران شپۆزێکی نوێ لە خواردنەوہی قاوہم لەگەڵ دایکم لە رۆژانی ھەینی—ھاوکات لەگەڵ ژنەکانی گروپەکەمان چاوپێکەوتنمان ھەبوو. لەسەر رابردوو، دایکمان، شوہکاھان و خۆشەویستەکاھان، گرتەکاھان و ھەندێ جاریش وت و وات قسەماندەکرد. دواتر لە سالانی کۆتایی ژيانم لە ئێران چوومە ناو گروپێکی تریش، ھەر وەک ئەمە ی خۆم. لەسەر قسەکردن سەبارەت بە خۆمان و دواتر بابەتە سیاسییەکان، یان روشنبیریەکان راشکاو بووین. ھەندێجار وادەردەکەوت لەگەڵ ئەوہی کە لە دایکەکاھان ئازادی و دەرھەتی زۆرتەمان ھەبوو، بەلام گرتەکاھان ھەر ھاوشپۆھبوون: شوی خراب، خۆشەویستیەکی بێسوود، ھەست بە تاوانکردن لەنیوان ئیش و خێزان، گرتی سێکسی چارەسەرنەکراو و بێزاری. ئەم دوو گروپە جیاواژە بوون بە خێزانی جیگر، ھەندیکیان نزیکتەر و ھەندیکیشیان دوورتر. پیکەوہ ئەویندار دەبووین و لەبیرمان دەرۆشتەوہ، پیکەوہ سەفەرمان دەکرد و منداڵەکاھان پیکەوہ گەورە دەبوون.

یەکشەمەییەکی پاییزی سالی 1979، من و ھاوکارەکەم «ھایدە» خەریکبووین لە زانکۆ دەرۆشتینە دەرەوہ، کە پیاویکی لاواز بە رۆخساریکی تاریک، قۆزێکی رەشی پێچراو و سمیلێکی زۆرەوہ کەوتە دوامان و داوای لە

«هايده» كرد پرواته ناو گروهه ئه ده بيه كه يانه وه. چاوه كانى ته نانه ت له پشت چاويلكه كه شيه وه پر له كه يف و خوښى بوون، ده توت خهريكه گفنگويه كى شاردراوه له گه ل جنوكه يه كى هاردا ده كات، له كاتيكدا پاشماوه ي جهسته ي له هه مان دنيا ناساييه كه ماندا سه يريده كرد. كه يه كه مجار چاوم به «هوشه ننگ گولشيري»، يه كيك له نووسه ره به ناوبانگه كانى ئيران كه وت. «هوشه ننگ» له هه سفه هان له داكيبوو ئه ندامى يه كيك له گروهه روښنيري به كان و نوسه ره كان بوو، كه له ساله كانى شهست و هه فتا كاردا نه وه يه كى زوريان له سه ره ئه ده بى ئيران هه بوو. «گولشيري» و گروهه كه ي بو يه كه مجار ئاموزاكه م «مه جيد» يان، دوزيه وه و هانيان دابوو شيعر بنووسيت و بلاوييكاته وه.

«هايده» هه رگيز نه روښسته ناو گروهه كه ي «گولشيري». ئه وه نده سه رقالى ملاملانيى سياسى بوو، كه كاتى ئه وه ي نه بوو توانا زوره كه ي له ئه ده بدا به كار به نييت، به لام من روښتم. پيوستيه كى زورم به و گفنگويانه هه بوو، كه له كوتاييدا به ئايديو لوزيايه كى پووچه لا نه ده گه يشت. زور به فيكره ي په يوه ندى نيوان ديموكراسى و رومان سه رقال بووم و به وه گه يشتبووم كه پيشكه وتنى رومان له ئيراندا هاوكاته له گه ل خواستى نازادى و ديموكراسيدا. هه ستمده كرد ده بيت په يوه ندييه كه له نيوان به رزبوونه وه ي ده ننگه كه سايبه ته كان له ناو رومان و فره ده ننگى كومه لگه يه كى ديموكراسيكا هه بيت. له و كاته دا ئاماده ده بووم بو وانه كانم و به هه زيكى زوره وه ئه ده بى مؤديرنى ئيرانم ده خوښنده وه و شتم لى ياداشت ده كرد. هه نديچار «بيژهن» م شيت ده كرد. ده وروزام، ماچمده كرد و وهك شيته كان باسى نوپترين دوزينه وه م بو ده كرد. («راپه رينى ده ستور بهس هه لچونيكى سياسى نه بوو»، به هه ناسه بركى ده موت «ده زانيت چهند ده مه قالىي گه وره له سه ر زمان كراوه، له «محهمه د على جمال زاده» وه ده ستيپنكرد و پيندا گرتبوو، كه ده بيت زمانيكى ديموكراسى نوپ بدوزينه وه. سه يرى «ده خدا» و «هدايه ت» بكه، بو دروستكردى ئه م زمانه ديموكرا ته تازه يه يارمه تيبكى زورياندا. ئه مه كاتيك بوو رومانه كان. شانوگه ريه كان و روژنامه نوسى ها ته ئارواوه، بويه نيشانه كردنى رژيمى ئيسلامى بو سه ر

کولتور له خورایي نه بوو... خهريکن ده گه پښه وه بو سه چاوه که ی، ده توانیت ټیښه گیت؟) ټه و ټیواریه پیموت، که چاوم به «هوشه ننگ گولشیری» که و تووه. به لئ هه ټه و «گولشیری» یه ی که کټیپی «شازده ئیحتیجاب» ی نووسیوه. یه که مجار که ناوی کټیپی «شازده ئیحتیجاب» م هینا له لای باوکم توره بوو، وتی «نا، کونده په پوی کویر بهس نه بوو؟». ده یویست بزانیټ بوچی من له سه ر دوو کټیپی ته نک ټه وه ونده پیداگره. «ولآته که مان خه ریکه سه گ ده یخوات و کچه که ی منیش له سه ر ټه م دوو گه نجینه، ټه م رومانه وروژاوه، یه کینک نه زانیټ ټه م رومانانه چاره سه ری گرفته کاټمانن». منیش ده موت «بهس ده توانی لومه ی خوټ بکه یټ».

راستیده کرد: ولآته که مان که و تپوهه دوخټکی خراپه وه، هه ستمانده کرد شه ر هه رگیز ته واونا بیټ. زور له خزم و هاوړیکامان یان خوین شاردوه، یان له ولآت ده رچوون، یان له زینداندا بوون. دواي ماوه یه ک من و «هایده» وه ک زور له هاوکاره کاټمان ده رکراین و خه ونی ماموستاییم فه وټا. ده ستیان به سه ر پاسپورته که مدا گرتبوو، نه مده توانی برومه ده ره وه. زوووو فشاری توره یی بالی به سه ردا ده کیشام.

له و کاته وه ی که توانیم وه ک مروټینک له گه ل باوکم په یوه ندیم هه بیټ، به رده وام چیروکی بو گپړابوو مه وه. فیریکردم له ولآته که م، میژووه که ی و کولتوره که ی له ناو شیره کانی فیرده وسییه وه ټیښه گه م، ټه دهب وه ک شټکی رابردوو، نه به لکه وه ک شیوازیکی روانین و تیگه یشتن له دنیا — به کورتی بلیم وه ک شیوازیکی بوون له جیهاندا — پیبه خشیم. ټیستا که دنیا زور نالوزابوو، پربوو له شه ر، بوکوپی تر ده متوانی بروم؟ بو باوکم فیرده وسی کلیلی رابردوو بوو. شانامه ته نها به لگه یه ک بوو، که شکوی ئیمپراتوری پارسی نیشانده دا. چی له کټیپی (کونده په پوی کویری 1936) ی سادقی هیدایه ت یان (شازده 1969) ی گولشیریدا هه بوو، که توانی ټیرانی ټه و کاته روونبکاته وه؟ ټه م رومانانه زور وشک («له م سه رده مه دا، وشکی و مؤدیرنیه پیکه وه ده رونه پش» وه ک باوکم ده یوت) و پیچبوون بو چه شتی ټه و. به میهره بانیه کی زوره وه ده یوت «ټه گه ر

به كتيبي شهر و ناشتي يان چيروكي دووشار دهلييت رومان، ئيتير ناتواني بهم كتيبه بينه خشه و كاراكتيره ليلانه بلييت رومان».

له ههندي كتيپدا وهك كتيبه كاني «سادقي هدايهت» نوسهر شيت و شهيداي ئيراني پيش ئيسلام بوو. ههستي دزي ئيسلامبوني «سادقي هدايهت» ههنديچار بهقهدهر روانگهي له ئيراني پيش ئيسلام — كه بهراي نهو رومانسي و نوستالژي بوو — توندوتال بوو.

وابزانم له پانزه ساليما بوو، كه كتيبي «كونده په پوي كويز» م خوينده وه. له و سهرده مه دا بوو كه دهستم كردبوو به خوينده وهي كتيبي «دلشيواي» ي (ژان پول سارتر) يان كتيبي «بينگانه» ي (ئهلبرت كامو). وهك هه موو گهنجه كاني تري هاوته مه ني خو م له خيزاني باوكم، ههستم به نزيكايه تي له گهل ئه م دهقه سهير و سه مه رانه ده كرد. «كونده په پوي كويز» يه كيك له و كتيبانه بوو، كه دايك و باو كه كان نه يانده هيشت منداله كانيان بيخوينده وه. «سادقي هدايهت» له سالي 1951 له پارس خوي كوشت. ههندي كه س خو كوشتنه كه يان له گهل كتيبه كه په يوه سته ده كرد. ده يانوت ئه م كتيبه وا له گهنج ده كات خوي بكوزيت، يان تريك بكشيت، يان زور شتير بكات. هه موو ئه م شتانه هه م كتيبه كه و هه م نوسهريان كردبوو هه شتيكي سهير. «كونده په پوي كويز» زور به وه به ناوبانگ بوو كه له ئيكسپيرسيونيزمي نه وروپي ده چيت. ره خنه گره كان باسيان له كاريگهري «نوفاليس»، «نيرفال» و خو شه ويسته كه ي «هيدايهت» واته «كافكا» ده كرد، به لام كاتيك ديسانه وه خوينده وه، سهيرم كرد ره شبنيه ناوداره كه ي، يان په يوه نديه كه ي له گهل بييري موذيرني روژئاوايي به و شيوازه نيه كه ده يانوت، به لكو نزيكيه كه ي له گهل دهقه كلاسيكه كان زياتر سهري سورماندم. هه مان هه ستيشم بو كتيبي «شازاده» هه بوو. ده زوويه ك ئه م دوو كاره موذيرنه ي پيكه وه لكاندبوو: وهك كو پيه كي ترسناكي چيروكه كلاسيكه كاني دلداره بييه خته كان وهك «ويس و رامين» يان «له يلا و مه جنون» وه هابوو، بويه ده ئيم ترسناك، چونكه نه خشه ي خراپكراوي ئه زموني به هي زي رابردوويان ديسانه وه دروست كردبوويه وه.

له كاتيكا كه گورگاني، فيردهوسي و شاعيره كلاسيكه كاني تر، زور

به ئاشكرايى ئاھەنگيان بۆ خۆشى ژيان لە دىنايەكى خاكيدا دەگىرا، دواتر شيعرى ھىمايى ئەم دىنايە گۆرا بە دىنايەكى ئاسمانى، بەلام لە كتيبى «كوندەپەپوى كوئىر» و «شازادە»، ھەم بەھەشت و ھەم زەوى ھەردووكيان خاپورن. دىناي رۆحيانەت ھەلۆھەشەندراوھتەوھ و ھەقىقەت پووچەلكرائوھتەوھ لە خۆشى و پرە لە مەترسى. «ھىدايەت» و «گولشیری» ھەردووكيان زۆر لەژىر كاردانەوھى بىرۆكەى مۆڊىرنى رۆژئاوا و ئەدەبى كلاسكى فارسيدا بوون، لە تىكەلاوكردى ئەم دوانەدا توانايەكى بىھاوتايان ھەيە.

نەخشەى رووداوھكانى ھەردو رۆمانەكە بە دەورى پەيوەندى يان ناپەيوەندى كاراكتەرى سەرەكى پياو — پياوئىكى سەرلئىشياوو بىئەيز — لەگەل دوو ژن، كە يەكيان نوئىنەرى ژنى ئايدىالى دوورە دەستە (لە كوندەپەپوى كوئىر دا پىندەلى «ئاسمانى») و ئەوى ترشيان سىمبولى ژنى دىناي شەھوانىيە (پىندەلئىن خراب). لە ھەردوو چىرۆكەكەدا ئەم پەيوەندىيە و ئارەزوى بىھىواى كاراكتەرى سەرەكى بۆ بەدەستھىنانى ژنەكان، دەبىتە ھۆى ئەوھى خۆيان لەناوېچن. ھەستىكى بىھىوايى و داماوى لە ھەردوو چىرۆكەكەدا ھەيە، ھەستىكى وھەا كە دەلئىت رابردو لەدەستيان چووھ و ئىستاشيان زۆر ئالۆز و ترسناك و نەيارە. پىچەوانەى دەنگى فىردەوسىيە، كە شانازى بە رابردووھ دەكرد.

لە كتيبەكەى «گولشیری» دا وەك كتيبەكەى «سادقى ھىدايەت»، ھىچ دىرپىك نىيە گەتوگۆى نىوان چىرۆكبىژە پياوھەكە و كاراكتەرە ژنەكان نىشانبدات: ھەموو وتووئىژەكە شىبووھتەوھ و بووھ بە ترس، بە تورپى و جورپىك لە ستەمكارى، كە بەس مروفھە لاوازەكان دەتوانن وابن. چى بەسەر پالەوانە ژنەكانى «شانامە» و «ويس و رامىن» دا ھاتووھ، كە بە مەمكى ھەنارى و لىوى ياقوتىيانەوھ ھەبوونى خۆيان بە راگەياندى ناوھكانيان و بىياكانە بەزمان ھاوردى ئەو شتانە ئارەزوئان لئىيە، رادەگەيئىن؟

بەلای منەوھ دەروناسى ئەم سەردەمە سىياسىيەى ئىستانمان، دەتوانئىت بە تىشكە زىاندەرەكەى ئەم چىرۆكانە روونبكاتەوھ. لئىرەوھ بۆ كوئى دەرپوئىن؟ دەبىت شتىكى نوئى بوترىت. كىشەيەكى بەپەلە بوو، ھەر ئەوھەندە كە 1000

پېښتر بۆ فيردوسى پيويستبوو وه لامي داگير كړدى پارس بداته وه، بۆ «هيدايت» و زور نوسه و شاعيرى تر پيويستبوو وه لامي راپه رين و گورانكاريه توندره وه كان بده نه وه. پيويستمان به شوړشيكى كولتورى بوو، نهك وهك نه وهى كه رژيم بده رو به سه زماندا سه پانده بوو، به لكو شوړشيكى راسته قينه.

له هه شتاكاندا كه له زانكوى تاران دهركرام، «گولشيري» پېښناري بۆ كرد، خوليكى بچوك له سهر «كونده په پوى كوړ» بۆ گروپك گه نج بكه مه وه. چه ند سال پېښتر خوښكاريكى نه م كورسه كوږيهك له ياداښته كانى خوى بۆ نارد بووم. 75 لاپه ره بوو، كه به قه له ميكي شين نوسرابوو. له سهر لاپه ره يه كه م نوسرابوو «كونده په پوى كوړ، روماتيك سه بهرته به هوشيارى، دكتور نازره نه فيسى». كه سه يرى نه و لاپه رانه م ده كرد، ده متوانى نه و وروژانه ساويلكانه مان بينم، كه كاتيك له فيردهوسى و زهرده شتى و نه فسانه يه كه م ژن و پياو، كه له سه ره تا له يه كدار دروستبوون تا مؤديرنيزمى «هيدايت» و كاردا نه وهى «نيرفال» و «نوفاليس» هه ستيپيكه م.

له دواى نه و خوله، چه ند وتار يكم له سهر چيروكى مؤديرنى فارسى نووسى و روښتمه ناو گروهه نه ده بيه كه ي «گولشيري»، هه لېته له شاگرده كانى پيكهاتبوو. هه مو هه فته يهك نوسه ريك بانگه پيښته ده كراو باس له سهر كتبه كه ي ده كرا. هه نديچار نه و نوسه رانه ي كه بانگه پيښتى ده كردن به و شيوازه ره قه ي كه نه و مامه لى له گه لپان ده كرد، ناره حته ده بوون. زوربه ي جاريش نه و هه مو هه ره شه و نازاره ي به رامبه ر به تيمه هه بوو، وايليكرد بووين به رامبه ر يه كه يه كگرتوو بين، به لام ركابه رى و كينه هه ر ده كه وته نيوانمان.

له هه مانكاتا له گروپيكى تريشدا به شداريم ده كرد، پيكهاتبوو له كومه ليك هاوپرې و برادره—زوربه يان هاوپرې نه كادميم بوون— وهك «محهمه د»، «شه هران»، «فه رزانه تاهيرى» و ژنه كه ي گولشيري، كه وه رگتريكي به ناوبانگ بوو، نه ده بى ئينگليزى له زانكوى تاران ته واو كړد بوو. هه نديكيان گروهه كه يان به جيپيشت، چونكه كوچيانكرد بۆ ده ره وهى ولات، بويه نه ندامى نويمان وه رگرت. زور سه رسوره پنه ره چون دواى نه م هه موو گوران هه ميشه بيه،

که به سه‌رمان هات، گروهی که مان هر به‌رده‌وام بوو. له سه‌رده‌می راپه‌ریندا ژبان به شیوازیکی تر بوو، هه‌موو هه‌قیقه‌ته‌کان بیبایه‌خیوون و هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی لئی دُنیا بووین، پرسیاربان له‌سه‌ر ده‌کرا، بویه‌ئیمه‌ش له‌ته‌نگه‌ژه‌کاری چیرۆکه‌کاندا ئاسووده‌بییمان بۆ خۆمان ده‌دۆزیه‌وه.

شعیری شاعیره کلاسیه‌کامان — حافز، سعدی، فیرده‌وسی — ده‌خوینده‌وه، به‌لام‌بابه‌تی تر ده‌هاته‌پیشه‌وه و گه‌توگۆی گروهی که‌مان تا شه‌وی ده‌خایاند. «گولشیری» ده‌بوت ده‌بیت به‌سه‌ره‌دپه‌دپری ئه‌و پارچانه‌ی خۆی دایناوه بیخوینینه‌وه. هه‌ندبچار ئه‌م شته‌بیتاقه‌تی ده‌کردم: من خویندکاره‌سه‌رکیشه‌که‌بووم، ئه‌وه‌ی که‌کاری ماله‌وه‌ی به‌ته‌واوی نه‌ده‌کرد و کاتیک که‌ده‌یانویست بخویننه‌وه، گالته‌ی ده‌کرد. دواتر زۆر سوپاسگوزاری شیوازه‌که‌ی بووم: خویندنه‌وه‌ی شاعر به‌ده‌نگی به‌رز هارمۆنییه‌کی جوانی ریکده‌خست، ئه‌و شیوازه‌ی که‌وشه‌کان ده‌جولانه‌وه و مانای خۆیان ده‌گه‌یاند، زۆر به‌لامه‌وه‌خۆشبوو. ئیستا که‌حافز، یان فیرده‌وسی ده‌خوینمه‌وه، بۆ تامکردنی ئاهه‌نگه‌که‌ی به‌ده‌نگی به‌رز ده‌یخوینمه‌وه. به‌س جوانی زمانه‌که‌نه‌بوو، یان هونه‌ری پیکهاته‌که‌ی، یان بیروکه‌که‌ی. زانیم فیلبازی ئه‌م ده‌قه‌بروا پیکراوانه‌یه که‌جوانه. «تیری ئیگلتۆن» ره‌خه‌گری گه‌وره‌ی ئه‌ده‌ب نووسویه‌تی که‌چیرۆکی مه‌زن هه‌میشه‌پال به‌سنوره‌کانی هه‌قیقه‌ته‌هه‌بوونه‌کانه‌وه‌ده‌تیت. به‌خویندنه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی کلاسیکی فارسی له‌نێوان دیواره‌شکاوه‌کانی هه‌قیقه‌تی سه‌رده‌می ئیستاماندا، سه‌رنجیک له‌و دنیا روناکه‌ی خه‌یالی شاعیرانمان به‌ده‌ست ده‌که‌ویت.

زۆرجار پرسیارم له‌خۆم کردووه، ئایا ژبانی من بریتی بووه له‌قۆناغه‌جیاوازه‌کانی کۆبوونه‌وه‌کانی دایک و باوکم بۆ قاوه‌خواردنه‌وه؟ له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌هه‌موو شیوه‌کانی ژبانی گشتی قه‌ده‌غه‌کرا، شویننه‌تابه‌تیه‌کامان، ببوون به‌جیگره‌وه‌ی شویننه‌گه‌سته‌کان. ماله‌کامان ببوون به‌رئستوران، باپ، سینهما و شانۆ، هۆلی کۆنسرته‌ت، سه‌کۆی گشتی ئه‌ده‌بی، هونه‌ری و سیاسی. راسته

که ئەم ھەریمە ئازادانەمان بە بەردەوامی لەلایەن حکومەتەو ھەرەشەیان لێدەکرا و دەیاننوانی شەو، یان رۆژ ھەلمەت ببەنە سەری و دەستبەسەر کحول، وەرەقە قومار، مکیاژ، کتیبە قەدەغەکراوەکان و قیدیۆکاھماندا بگرن. دەیاننوانی بە تاوانی بێرەوشتی مانگرن، بەلام لە پشت ئەو ھەموو ترسەو و رووژانێکی سەرکوتکراو ھەبوو، کە ترسی دادەپۆشی. لەکاتیکیدا ولات بە بۆنە شەپ و شۆرەو و ڕبوو بوو.

ئەم کۆبوونەوانە یادەو ھەری ئەو میتینگانە سەدە نۆژدە و ھەژدە بوو، کە لە کتیبەکاندا دەمخویندەو یان بیستبووم. سەردەمێک کە شانۆگەری لە خانوو تاپەتەکانی خەلک نیشان دەدا و ژنان لە دەرکەوتن لە شوینە گشتیەکان قەدەغەکرا بوون. وەك شۆرشگێرەکان، خەلک بەبۆنە کۆبوونەو ھەژدە شاردراوەکانەو ھەژدە بوون. «ئەم سەعید» لە دەفتەری بێرەو ھەریەکانیدا باسی ئەو خۆشی و دلەراوکییە دەکات، کە یەكەمجار رویشتە مالی ژنێکی بەناوبانگی چالاکى مافی ژنان «مەستورە ئەفشار»، ھەستییێکردووە. دەلێت کە چەند مەترسیدار بوو بۆ پیاویکی گەنج لەگەڵ ژنان بەشداری لە میتینگێکیدا بکردایە. دەلێت سەردەمێک بوو رارەو ھەکان جیا بوون و ژنان ناچار بوون لە شوینە گشتیەکاندا چارۆکەییەکی رەش بەسەریاندا. لە دەفتەرەکییدا دەنوسیت «ئایا من دەمەوێت کەسیك بدزم؟ ئایا ژیان و سامانی کەسیك دەخەمە مەترسیەو؟ ھێچکام لەم شتانەم نەدەکرد، بەلام ئەمە کە دەمکرد لە تاوان کەمتر نەبوو»، «ئەممو سەعید» لە شادمانی شتیکیدا کە پێشتر ئامادەگی نەبوو بەشداریبوو، بەلام ئێمە دەمانویست ئەو شتە کە لێمانیان یاساخر دوو ھە پارێزین، وەلێ بێھێواوییەکی زۆری تێدا بوو. راپەرینەکە ئێمە دەرگایەکی بەستبوو کە پێشتر شەری زۆرمان بۆ کردبوو. بە قۆناغێک گەشتبووین، کە بەس دەمانەویست ئەو شتە کە بوومانە پارێزین.

خەونە تىكشكاوھە كان

راپەرىن بۆ خزمەكانى باوكم، دەبوو بانگكەرى سەردەمىكى نوۆ — سەردەمى ئەوان — بووايه. رەخنەى زۆريان لە شا دەگرت و ئاينىيەكى بەھىز بوون. ئىستا شا رۆيشتبوو حكومت ئىسلامى بوو. لە يەككە لە چاوپىكەوتنەكانم لە ئەسفەهان لەدوای راپەرىن دەمتوانى دوبرەكى و دوژمنايەتى لەنتوان ئاموزاكانم و مامەكانم كە پىكەوھ لە نزيكايەتییەكى زۆردا ژيابوون، بىنم. وشەى ناشرين لەنتوان ئاموزايەكم «ساعيد» كە پشتيوانى موحاھىدىنى خەلق بوو لەگەلا ئاموزايەكى ترم «عمو حسين» پشتيوانى توندى ئىسلاميەكان، بەردەوام دەھات و دەپۆيشت. چەندسال پيش ئەوكاتە لە بىركلى كاليفورنيا كچەكەى «عمو حوسەين»م بە جليكى بيقۆل و پانتۆلى جينەوھە بىنى بوو، ئىستا چارۆكەى دەدا بەسەريدا و ناوى خۆى لە «شادى» ەوھ كەردبوو بە «زەھرا» — ناوى كچى حەزرتى محەمەد — و شوى بە ئەندامىكى ميليشاى راپەرىن كەردبوو. ئەو درزەى جاران وا دياربوو چاكدەبىتتەوھ، ئىستا ئىدى بىچارەسەر دياربوو.

«ساعيد» بۆ ماوھى حەوت سال — لەو كاتەوھ كە رۆژيكيان لەگەل من و براكانى «محەمەد» و «مەجيد» ھاتبوو بۆ رىستوران (لەو كاتەدا 13 سالان بوو) و ئىمەى لەسەر خواردنەوھ و خویندەنەوھ و ئۆركىسترا لۆمەدەكەرد — قسەى نەكەردبوو. دواى ئەوھ ئىتر لەگەل ھىچ كامىكمان قسەى نەدەكەرد. لاپەرەى درىژ درىژى لەسەر تاوانباربوونى رۆشنىبەرە پوكاوەكان دەنوسى و لە مالمەوھ بەجىدەھىشت، تا ئىمە بىخوئىنەنەوھ. بۆ ماوھى دووسال بەتاوانى چالاكىيەكانى لە حزبى موحاھىدىنى خەلق بەندكرا. كاتىك لەدواى راپەرىن بىنم، پايزى 1979 مېھرەباتر بووبوو. ژىتىكى خزمى خۆمان بەناوى «فەرييا» ى ھىنابوو. وا دىتە بىرم كچىكى لاواز و شەرمەن بوو، كراسىكى درىژ و پانتۆلى فراوانى لەبەرەبوو. لە خانوويەكى بچوك لە باخەكەى ماممدا دەژيان.

پۆیستی بە ماویەکی زۆر نەبوو، تا ئەو کەسایەتیە ئیسلامیانەى وهك «ساعید» هەستبەکن خیانەتیان لیکراوه. بریاربوو ئەمە راپەڕینی ئەوان بێت. ئیمە وهك سیکولاریکی پووکاوه، له یاریه کهدا دۆرابووین و کەسیکی وهك «ساعید»یش خرابوووه لاه. ئەم راپەڕینه زۆرتەر بۆ ئیمانداره کان نازاری هەبوو، تا بئێمانه کان -«ساعید» و سازمانه کهى، بۆ ئەو مسوولمانه ئایندارانهى ههچ ئەجێندایه کی سیاسیان نەبوو، وهك دایک و باوکی «ساعید». ریکخراوی موجهیدینی خەلق له دواى بهرەنگاریه که له گەڵ کۆماری ئیسلامی، که بووه هۆی خۆپیشاندانیکی خویناوی، زۆر له پشتیوانه کانى، یان گیران یان له سیداره دران و قەدەغە کرا. موجهیدینی خەلق چه کداربوون و تۆلەیان له زۆریک له کاربه دهستانى دهسه لات و ئەو کهسانهى پشتیوانیان بوون کرده وه و تیرۆریان کردن. کاتیک باره گای سه رکردابه تی حیزبی کۆماری ئیسلامی بۆمباران کرا و نزیکه ی 80 کهس، له چه ند کاربه دهستی بهرز و سه روک گیانیان له ده ستدا، راگه یاندرا که موجهیدین لێپرسراوی ئەم بومبارانه یه و موجهیدینیش نه نکۆلی کرد، نه رایگه یاند که ئیشی ئەو بووه. دواى ئەمە زۆر له سه روکه کانى موجهیدین وهك «حه سه نى به نى سه در» — یه کهم سه روکی ئیران — له ئیران هاتنه دهره وه.

دواى یه ک سال له راپه رین «ساعید» و «فه ربیا» ناچاربوون خۆیان بهشارنه وه. له ئەسفه هان هاتنه دهره وه و رۆشتن بۆ تاران. ببوون به په نابه ر، شه و و رۆژیان له ماله ئەمنه جیاوازه کاندایه سه رده برد. «ساعید» پێگه یه کی به رزی له ناو ریکخراوه که دا به ده سه تهینابوو. بۆ گروپه که ی زۆر پته و و توندبوو، ماوه یه ک به رپرسیاری زۆریک له بۆمبارانه کان و تیرۆری کاربه ده ستانى حکومه ت و یارمه تیده ره کانیان بوون. ئەو شته ی که خۆشه ویستی ئامۆزای بۆی چاره سه ر نه کردبووین، ئەم راپه رینه کردی: یه ک دوزمنمان هه بوو. کۆمه لیک له خزمه ئاینیه کانى «ساعید» وهك ئامۆزا و مامه که «ساعید» له گه لیان ژیاوو، ئیستا «ساعید» یان پێ خوانه ناس و شاهه نى خرابترین سزا ده ناسی. سه یربوو ئیستا خزم و هاوڕی خرابه کان و خوانه ناسه کان به رپێگای

ئەواندا دەپرۆشتن و لە ھەمان دەمانچە دەترسان و لە مالى خۆيان پەنایان
پێدەدان.

لە تاران بۆ چەند مانگ لەلای ھاوڕێیە کمان مانەو. ئەم ھاوڕێیانە مان
وەك ئیمە سیکولار بوون و دژی ئایدۆلۆژیا و تاکتیکەکانی موحامەدین بوون.
بەلام لە سەردەمی کدا کە غیرەتی ھەرکەسیک تاقیدە کرێتەو، دەتوانی
میھرەبانی و بە کگرتویی لە چاوەروانە کراوترین شویندا بدۆزیتەو،
ھەست بە ھاوڕێیەتی نزیك لەگەڵ ئەو بیگانانەدا بکەیت، کە دژی ئەو
شتەن تۆ بۆ دەجەنگی، بەلام لە مالى خۆيان ھەرچەندە دەزانن چەند
مەترسییەکی گەورە بە بۆ ژانیان، پەنات پێدەدەن.

دوو شەو لە مالى ئیمەش مانەو. «ساعید» بەراورد بە جارێ بۆ رەخنە
قبولکردن زۆر بە تاقەتتر و خەمبارتر دیاربوو. لەھەموو ژیانیدا ھەرگیز
وەك ئەرستۆکراتەکانی کۆمەلگە جلی لەبەرنەدەکرد، بەلام ئیستا بۆئەو
خۆی لە کادری موحامەدین کە کراسی درێژ لەسەر پانتۆلیان لەبەر دەکرد
جیاوازبکاتەو، قاتی لەبەردەکرد. قاتیکی قاوہیی رۆشنم لەبیرە، کە رەنگی
چاوە قاوہییە رۆشنەکانی زۆرتر خستبوو. دەر. لە تەنیشتیەو «فەریا»
دانیشتبوو، جوان و گونجاو وەك خۆیندکاریکی تازە دەرچوی ئامادەیی وەھا
بوو. دەتوت ھیشتا ستایلی خۆی لە تەنورە لۆچە سەوزەکە، کراسە سپیە
قۆلدارەکە و سەرپۆشە رۆشنەکە، کە تۆزیک قژی لێو بەدەرەو بوو،
نەدۆزیو تەو. سوراویکی پەمەیی کالی لیدابوو، زوزوو گازیکی لە لێوی
دەگرت، دەتوت دەیەوئیت سوراوہ کە بسپرتەو.

دایکەم کە زۆر کەم ریکدەکەوت لەگەڵ خزمەکانی باوکم گەرم بگریت،
ئیستا بەزویی پێناندا دەھاتەو. لەبیرمە دایکەم لەگەڵ خۆی لەسەر
سینیەك قاوہی تورکی ھاوردە سەرەو بۆ من و «بیرژەن» و «ساعید» و
«فەریا». گالتهیان لەگەڵ دەکرد و دواى خواردنەوہی قاوہکەش پیاڵەکانیان
ھەلگەرانەو، تا دایکەم فالیان بۆ بگریتەو. ئاوا دەستپێکرد «سەفەرکی
دورو درێژت بۆ شوپێکی دوور دیتە بەر پێ»، «سەپرکە، وەرە نزیکەو،

شەرم مەكە منیش وەك دایكت وام، ئەو هیئانە دەبینی؟ ئەو شیوێ دەبینی؟
وشتریكە. سەفەر دەكەیت. داهاوتوت زۆر رۆشنە. لەیهك لای پیاڵەكەووە
دلەراوكتی هەیه و لەلایەکی ترەووە هیچ شتیك نییه. ئەمە بەمانای سامان، یان
خۆشەویستییه. من هەستدەكەم بۆ تۆ خۆشەویستییه.» هەردوکیان پێكەنین
و «فەرییا» زۆر بەپەرۆشەووە دەستی درێژکرد و شەكرۆكەیهکی هەلگرت.

ئەووە دواهەمین شەوێك بوو، كە پێكەووە بووین. بەیانی رۆژی دواپی
لەسەر قادرمە پێچاوپێچەكەمان — هەرچەندە بەركەوتنی دەستت لەگەڵ
پیاو قەدەغەبوو، تەنانەت ئەگەر نامۆزاشت بووایه- دەستمان دایەووە. زۆر
فەرمی دەستمان دایەووە. دواى ئەووە لە قادرمەكان رۆشتنە خوارەووە. منیش
وەستابووم و سەیرم دەکردن، لە هەر چەماندنێکی دیوارهكەدا دەردەكەوتن
و دیسانەووە دیارنەدەمان، تا دەنگی درگاگەم بیست، كە پێوێدرا. وەك دوو
مندالی هەتیو وا بوون، لەناو چیرۆكێکی ناخۆشدا بن. لە تەنیشت یەكەووە
رێگە دەپۆشیتن، «ساعید» بە كراسیكی رەش و «فەرییا»ش بە سەرپۆشیکی
چەند رەنگەووە. هەرگیز ئێتر چاومان پێیان نەكەوتەووە.

«فیرجیل ئاتیس» وتویەتی: «كەلوپەلەكانیش دەتوانن خەمبار بن». ئەم
رستەیه دەنوسمەووە، هەرۆك زۆر وشە و رستەى تر كە بەجێمانهێڵن بەبێ
بیرکردنەووە دەنوسمەووە. لەبەردەمدا بڕوانامەیهکی لەدايكبوونی قاووبی
رەنگی چلكنم داناو، وێنەیهکی لەسەرە سەیرمەدەكات. وێنەى «فەرییا» یە
بە سەرپۆشیکی رەشەووە و بێ زەردەخەنە گیراوه. هەلبەت ناوێكەى سەر
ئەم بڕوانامەیه هی ئەو نییه: ئەو ناوی «فەرییا مروت» بوو، شوی كەردبوو
بە «ساعید نەفیسى»، بەلام لیڤە نووسراوو «فرشته باقرى» و شوێكردوو
بە «عەبدوڵا سەعیدپور». بڕوانامەیهکی ساخته بوو. رۆژی لەدايكبوون:
1956، رۆژی هاوسەرگیری: 1975، رۆژی مردن: بەتالاً. چۆن ئەم بڕوانامەیه
گەیشتووته دەستی من؟ لەبیرم نایەت. لەناو كۆمەلیك یاداشت و دەفتەرى
بیرەوهریدا دۆزیمەووە، كە لە تارانەووە لەگەڵ خۆم هاوردبووم. چ فرمیسكێك
لەناو ئەم لاپەرەیهدا شاردراووتهووە؟

بۆ نزيكەى دوو سآل دايك و باوكيان له ئەسفه هانهوه دههاتن بۆ تاران و دهپرۆشتن بۆ زيندانى «ئەوين» تا لهسەر «ساعيد» و «فهرىيا» زانيارىيه كيان دهستبكه وىت. ئايا هه لاتن؟ ئەگەر وايه په يامى كيان بۆ خىزانه كه يان داده نا، بۆئوهوى بزنان و ئاگادار بن، لهبيرمه كه دههاتن بۆ تاران، زۆر بهى جار له هۆتيلىكى بچوك دهمانه وه. له كاتى ديارىكراو تاكسىيه كيان دهگرت و دهپرۆشتن بۆ ئەو زيندانه، پاش چاوه روانىكى زۆر، بۆئوهوى پىيان بگوتريت زانيارىيه كى نوپيان له مندالەكانيان نيه. هەر ئه وه نده كه زانيارىيه كى زۆرتر نه بوو، هيواييه كى زۆرتر دههاته وه بهريان، بهلام ئەگەر زيندوو بوون، بۆچى ته له فونيان بۆ ماله وه نه ده كرد؟ رۆژانىكى زۆر ناخۆش بوو. بهرهنگارى گه يشتبووه ناو شه قامه كان. موجهدين قه دهغه كرابوو. رۆژانه خه لك دهگيران و دهكوژران. زۆر خه لك له ناو خزمه كان و هاوړىكاندا، يان كوژران، يان له ولات هه لاتن.

له دواى هه ژده مانگ پىانونترا كه مندالەكانيان له لايه ن سه ربازه شوپرشگيره كانه وه له پايزى سالى 1982دا بينراون، له بهرهنگارىيه كدا له گه ل ميليشياكان له ناو شه قامه كاندا كوژراون. دايكى «فهرىيا» نه يده ويست پروابكات. بهر دهوام ده يوت ئەوان سه لامه تن، به س نايانه وىت گرفت بۆ ئيمه دروستبكه ن، چونكه ته له فونه كان كوئترۆل ده كرين.

پرسه دانان قه دهغه بوو، بهلام خىزانه كه يان پرسه يه كى ئەهليان بۆ «ساعيد» و «فهرىيا» دانا. دوو دانه له مامه كانم و ئاموزاكانم نه پرۆشتن بۆ پرسه كه يان و سه رخوشيان نه كرد — يه كىك له مامه كانم ته له فونى كرد بۆ دايك و باوكى «ساعيد» و پيروۆزبابى لىكردن، كه كورپه كه يان مردووه. وتى «شايه نى ئەوه بوون، كه به كافرى مهن، ئىستاش دادگه رانه سزادراون، له وانه يه له ژيانى ئەو دنيا لىيانبورن و له دۆزه خ رزگاريان بىيت». دواتر كه «مام تۆراب» ئالزايمرى گرت — هه ميشه به بيره وه ييه به هه يزه كانى به ناوبانگ بوو — يه كىك له كورزه اكانى ده يوت «مام تۆراب» به ئەنقه ست خۆى و الپىكرد، تا له دواى مردنى «ساعيد» و «فهرىيا» شتى له بير نه مينييت.

باوهری به خوا له پیتناو له دهستدانی بیره وهریدا له دهستنه دا.
ژۆر باش ټه و روژه م له بیره که منداله کهی «نوشین»، که ناوی «چیشمه»
بووو هینایان بو مالی براهم. مام و پورم هاتبوون بو تاران تا منداله
یه که ساله که به نه وه، دایکی که وینه کیش بوو، چند دانه ملی بچوکی
نیگار کیشراوی خستبوه ناو گیرفانی. چند سال دواتر به لیخو شبوون و
نازادکرا. دهیوت ټه و به یانیه که بانگیانکرد نهیده زانی نازاد ده کریت، یان
له سیداره دهریت.

«عیزهت»، واته ژنه کهی «مه جید» له سیداره دره، ته مهنی 24 سال بوو.
«مه جید» له یاداشته کانیدا دهنوسیت، دواي گیرانی «عیزهت» له ناو شاردا
ده گه پام، ټه و شاره ی که خوئی و هاوړیکانی وایانده زانی به زاندوویانه. ئیستا
ژنه کهی له زیندان بوو. دواي مردنی له گوړستانیکي تایهت نیژرا. له م
گوړستانه دا، مردووه کانیاں ده خسته ناو گوړه بیناو و نیشانه کانه وه. باوکی
«عیزهت» گوړه کهی به «مه جید» نیشاندا. گوړه کهی هه شت هه نگاو له
درگاکه وه و 16 هه نگاو له دیواره که وه دوور بوو. «عیزهت» له گه ل دوو
ژنی تر له سیداره درابوو، هاوړی له ته که په نجا پیاووه نیژرابوو. تا ماو په که
کوپیبه که له وه سیه تنامه کهیم، له چه کمه جهی میزه که مدا راگرتبوو، جار جار
ده رمده هینا و ده مخوینده وه. دواتر لیمونبوو، پاشان له دهستنوسه کانی
«مه جید» دا دۆزیمه وه:

ناو: عزیزهت تایان

ناوی باوک: سه عید جهواد

ژماره ی پروانامه ی له دایکبوون: 31171

سلاو...

ژیان جوان و دلخوازه. وه که هه موو که سیک حزم له ژیان بووه.
هه رچه ند کاتیک دیت ده بیت مالئاوایی له ژیان بکهیت. ټه وکاته بو من
گه شتووه و منیش به خیره اتنی ده که م. هیچ میراتیبه کی تایه تم نییه، به س

دەمەوئەت بۆلگەن جۈنئەت كەن ئۆزى، ھەرگىز فەرمۇش ناكىت. ئەوانەى كە
زىندۈن دەپتە تا دەتۈن زۆرتىن چىژ لە ئۆزىن ۋەرگىن.

دايك و باوكى خۆشەوئەت،

سۆلۈ...

ئازارىكى زۆرتان بىنۈۋە تا مەن گەۋرە بىكەن. ھەتا دۈۋەمىن سات دەستە
پىرەلۈكە كەن باوكى و دەمۈچۈۋە زەخمەتكىشەكەى دايك لە بىرناچىت.
دەزانم باشتىن شتتان بۆ كىرۈم، بەلام كاتى جىابۈۋنەۋە ھاتۈۋە. ناتۈنئەت
بەرىلىگىت. لەناخمەۋە خۆشمەۋىن و لە شۈئەتكەۋە، كە ناتانىم
ماچتاندەكەم. رىز و خۆشەوئەت ھەيە بۆ خوشك و براكانم. بەجىگەى
مەن ماچان بىكەن. خۆشمەۋىن. خەم بۆ مەن و نەۋۈنى مەخۇن و
خۆتان ئازارمەدەن. ھەۋلەدەن ئۆزىن ۋەك ھەمىشە بە سۆز و مېرەبانى
بەسەربەن. سۆلۈ مەن بە ھەمۈۋە ئەو كەسانە بىگەنەن كە ھەۋالەم دەپرسەن.

مىردە خۆشەوئەت كەم،

سۆلۈ...

ئۆزىكى كۆرتە ھەۋۋە، لەگەل تۆشدا ئەۋەندەى تىر كۆرتتە بۈۋ. ئازەزۈم
دەكردەم ئۆزىن بىزىم، بەلام دەسەلەتمە نىيە. دەست دەگۈشم
و سۆلۈ ھەيە بۆ ھەمۈۋە ئەو كەسانەى خۆشمۈستۈن، خۆشمەۋىن و
دەپتە خۆشمۈستۈن.

خوات لەگەل

7 ئۆزى 1982

ئۆزى تەبىئەت

ئۆستە كە خەرىكە لەبارەى ئەو سالانەۋە دەنۈسم، بىرى باوكى
كەۋتۈتەۋە، ئەو ھەمىشە چەند پارچەيەكى شانامەى لە بەشى دۆراندنى
ئۆزىن بە ھەر بەكەنى لە سەدەى ھەۋتدا دەخۆئەدەۋە. «رۆستەم»

جەنگاۋەر كوپى «ھۆرمۆزد» گوفتارىكى توند دەلىت و ئەنجامى شەپكە
—شەرى قادىيە— پېشېنىدەكات. باوكم دەيوت كى چوزانىت سەردەمى
ئىستامان پىشتەر نەنوسراۋە؟

«مەجىد» ىش دواى ماۋەيەك خۆشاردئەۋە لە تىران ھەلات. رۆيشت
بۆلای برا گەۋرەكەى «حەمىد»، لەشارى لۆس ئانجلوس. لەسالەكانى ۱۹۷۰د
رۆشتە ناو دىئاي سىياسەت، ئىتر شىعەرى نەنوسى. سى رۆژ لەدواى مردنى
«عەزەت» لەگەل ھاۋرېكانى بۆ رېزگرتن لە «عەزەت» رۆيشتن بۆ شاخى
«ئەلبۇرز» و لەوكاتەۋە دەستى بە نوسىن كردهۋە. ئىۋارەكەى لەگەل براكەى
دانىشتبۋ، فرمىسك لە چاۋانى دەھاتەخوار، نۆ شىعەرى بۆ «عەزەت» نوسى.
«دەمەۋىست تۆلەى مەرگى تۆ بگەمەۋە. دەمەۋىست نىكەم بىت. تۆ
لەرېگى خاۋەندى شىعەر و موسىقاۋە لەگەلم قسەدەكەيت. بە «مەھدى» م
وت ئىستا دەزانم بۆچى مرۆقى كۆن ئەو گا كىۋىانەيان لەسەر دىۋارى
ئەشكەۋتەكان دەكېشا».

رۆشتنى باوكم

هاوینی سالی 1982، باوكم دایکمی به جیتهشت. دایکم «سهیفی»، خالی و دایکی خۆی له دهستدابوو، به لام هه رگیز برۆای نه ده کرد باوكم له دهستدات. رۆژیکم له بیره که له ناو چیشخانه که دا به سه ریاندا رویشتم. دایکم کراسیکی په مهبی له به رداوو، باوکیشم چه قۆیه کی گرتوو به دهستیوه و دهیه ویست خۆی بکوژیت. له دواى ئه و رۆژه، هه موو جارێک ئه مه ی وه ک به لگه یه ک دژی باوكم به کاردهیئا، بۆ ئه وه ی بلیت ئه ها شیته، ئه ها کۆتروۆلی به سه ر خۆیدا نییه. دایکم نهیده توانی بیینی باوكم، من یان براکه می تا لیواری خه موکی په لکیشابوو. له بیرم نییه له سه ر چی شه ریان ده کرد. گرنگ نه بوو. هه ردووکیان وه ک شایه ت که بلیت ئه ها ئه وی تر چی ده کات رویانکرده من. باوكم ده یوت «ئمه دواهه مین جاره که ئه م بیژییه قبولده که م»، دایکیشم به دهنگی به رز ده یوت «بئ ریزی! پیاوێک له ته مه نی تۆدا، چۆن به چه قۆ هه رپشه ده کات»، باوکیشم ده یوت «هه رپشه له خۆم ده کم نه ک له تۆ».

له دواى ئه م هه موو شه ره له کۆتاییدا ژوری خۆی جیاکرده وه (دایکم ناوی نابوو، دواهه مین شه رمه زاری) و ده یوت بۆ ئه وه جیایده که مه وه که شه وانه خه وی پیدا نه که ویت، چونکه دایکیشم خه وی سوکه وا ناراحه تی ده کم. هه موو شه ویک له دواى خه وتنی دایکم، باوكم ده ستیده کرد به ته له فون و قسه کردن له گه ل «زیبا خانم». دایکم ره خنه ی له م په وشته مندالانه یه ی باوكم ده گرت. ده یوت «ئه لئی باوکت له ته مه نی هه رزه کاریدایه، ئه ویندار ده بیت، به 70 سال ته مه نه وه شه رم ناکات». 70 سالیش نه بوو 62 سال بوو. هه ردووکیان وه ک مندالیکی هه رزه کار مامه له یان ده کرد. په یوه ندییه به ئه نجام نه گه یشتوه کان وا له مروّف ده کات، که بۆ هه میشه نابالّخ و پینه گه یشتوو بیت. بۆ گه وره بوون ده بیت هه موو قۆناغه کان تپیه ربه کین. دایکم له دواى مردنی «سهیفی» وه ک سه هۆل به ستبووی و باوکیشم هه رگیز خه ونی گه نجیتی

بەرنەدابوو، بۆيە وەك گەنجىكى بىست سالە، كە دەيوست بېتتە مېردى كچى خەونەكانى رەفتارى دەكرد، داىكىشم وەك بووكىكە كە مېردەكەى لەناكاو بەجھېشتو ھەلسوكەوتى دەكرد.

رۆژى دواتر باوكم رۆيشت. پېشتريش رۆيشتبوو، بەلام ھەرگىز زۆرتەر لە دوو سى مانگ دوورنەكەوتبۆو. چەندجار ويستيان ليكجيابنەو، بەلام باوكم ھەرچارە و قسەى خۆى دەشكاند و دەگەرايەو. لەراستيدا داىكم ھەرگىز نەيدەويست بە بەردەوامى لە باوكم جيابېتتەو. 10 سالىك بەسەر ئەو كاتەدا تېپەريبوو، كە باوكم لە دەفتەرى بېرەوهرىەكەيدا نووسيىبووى، دەترسم بەرم و ئەزمونى خۆشەويستىيەكى راستەقىنەم نەبېت. ئەم شەرانە بو داىكم وەك رېورەسمىكى پيوست و بو باوكىشم وەك ژەھرېكى كوشندە وابوون. وەك زۆر ژن و مېردى تر، داىكم باوكمى بە ھىچ دەزانى.

باوكم بۆچى لەو كاتەدا داىكمى بەجھېشت؟ ئەگەر راپەرين نەبوايە دەروېشت؟ لە دەفتەرى بېرەوهرىەكانيدا دەلېت، ھەرچارىك دەمويست پرۆم، چەند شتېك بەرى پېدەگرتم. يەكەم ئەوھى كە مندالەكانى زۆر گەنج بوون، دووم دروستنەبوو ژىتېك كە ھەمىشە لە ناخۆشى ژيان لەگەلى بوو بەجېيىلېت، بەتايەت لەو كاتەى لە زىندان بوو. پېش راپەرين جيابوونەوھى لە داىكم، بەماناى رەنجاندنى ئەو گروپە كۆمەلايەتتەبوو، كە ھەردوووكيان تېيدا بەشداربوون. لەوانەيە بو پياويكى تر ئەم شتە گرنگ نەبېت، بەلام بو باوكم گرنگ بوو. باوكم لەو وېنەيەى خۆى وەك پياويكى باش كە ھەيىبوو، كەوتبوو داوھە. مەگەر پياويكى باش ھەرگىز ژنەكەى بەجېدېلېت؟ راپەرين و تېكچوونى بارى كۆمەلايەتى بپياردانى لەدواى 10سال بو باوكم ئاسانكرد.

دەمىك بوو پلانى بو دانابوو. دواى ئەوھى من و «بېژەن» لە ئەمەريكا ھاتىنەو، باوكم خانوھەكى فرۆشت و خانويەكى سى قاتى بو دروستكردىن، بو من و براكەم و داىكم. ھەلوپستەكەى ئەمە بوو، كە سالانىكى زۆرە ئاگام لېيەتى و ئىستا سەرى تۆيە. براكەم ھەرگىز نەروېشتە ناو ئەو خانوھە. ئەو كاتەى لە تاران بوون، خانوويەكيان بەكرى گرت و لەسالى 1986 رۆشتن بو

بهريتانيا. ئەرکهکه به بېن پرسیار وەرگرت. دلم نههات به باوکم بلیم نا، ههلبت «بیژن» یش ههزی لیئنهبوو له نزیکى دایکم بژین. دهیوت ئهگەر دوریش بین ههر دهتوانین ئاگامان له دایکت بیټ، بهلام ئیتر باوکم مالهکهى دروستکردبوو، ئیمهش لهوویووین. ریگای ئهو بریتیبوو له چیشخانه و هۆلهکه بهرهو قادرمهکان. دهرگاگام دانهدهخست، چونکه دایکم پیناخۆش بوو، وایدەزانی مهبهستم ئهوهیه که دهرواته ناو ژورهگم.

بۆ 30 سال لهگه‌ل باوکم هاوده‌ره‌دیم ده‌کرد و هیوام وابوو روژیک که‌سیک بدوژیته‌وه، که ریژی لیئگریټ. بیرم له‌وه نه‌ده‌کرده‌وه داخو چی به‌سه‌ر دایکم دیت. ئیستا که باوکم به‌جییه‌شتبوو زور ناره‌حت بووم بۆ دایکم. هه‌موو جاریک که له دایکم تووره ده‌بووم «بیژن» و «شه‌هران» وه‌ک شایه‌تیکی دادوهر پینانده‌وتم «شته‌کان وه‌ها نین، که تو ده‌یانینی»، «باوکت که‌سیکی سه‌رنجراکیشه و به سه‌رنجراکیشه خوی هه‌موو ئیشه خراپه‌کانی په‌رده‌پۆش ده‌کات.

«شه‌هران» که ببوو به چاوی سیه‌مم، به‌شیک له دایکمی ده‌بینی، که من هه‌رگیز پیننه‌زانیبوو. پینده‌وتم «تو ریژ له راستگویی دایکت ناگری»، «دایکت له‌لایهن هه‌موو ده‌وروبه‌ره‌کانیه‌وه، یان دروی له‌گه‌ل کراوه یان به فه‌رامۆشی سپی‌دراوه. له مالی باوکیه‌وه ده‌ستی پیکردوو، به‌لام تراژیدیاکه ئه‌وه‌یه، که ته‌نانه‌ت «سه‌یفی»ش به‌شاردنه‌وه‌ی نه‌خۆشه‌که‌ی له‌گه‌ل دایکت دروی کردوو. من باوکتم خۆشه‌وێت و هه‌زده‌که‌م کاتیکی زۆرتری له‌گه‌ل به‌سه‌ربه‌رم، به‌لام دلم له‌لای دایکته».

دایکم له‌په‌ر ته‌نیا که‌وتبوو. راپه‌رین گروپه‌ پشتیوانه‌ هاوته‌مه‌نه‌که‌ی، ئازادیه‌که‌ی وه‌ک ژنیک و ئیستاش شوه‌که‌ی، که بۆ سالانیکی زور وه‌ک باوک، ژمی‌یار، ئیشکه‌ر و هاوری ئیشی بۆ کردبوو، له‌په‌ر لێ بردبوو. می‌رده‌که‌ی ده‌یتوانی به‌جییه‌لیت و ژیانیکی نوێ له‌گه‌ل ژنیکی زور گه‌نجر ده‌ستپیکات، به‌لام ئه‌و نه‌یده‌توانی. هه‌چ ریگایه‌ک بۆ به‌ره‌مه‌پینانی ئاره‌زووه‌ تامه‌زروکانی نه‌بوو. دایم ده‌یوت «من ده‌بوايه‌ پیاو بوايه‌م. هه‌میشه‌ ده‌مویست له‌ خویندن

بەردەوامىم و پرۆم بۆ كۆلتىزى پزىشكى»، باوكم دەيوت من ھەمىشە ھامىداو، كە ئىشيك بەدۆزىتەو ە زۆتر پىي خۆشحاللا يىت. ئەندامبىوونى لە پارلەمان كاتى بوو. كۆتايىبەكەى زۆتر داخى كرد بە دلىدا. لووتبەرزىبەكەى، تورپىبەكەى و ھەستى بىدادى بۆ بەجىمابوو. مەگەر ھەرگىز پىشتىوانىمان كىرەبوو؟ ھەرگىز لەگەلئ ھاودەردىمان كىرەبوو؟

تا ماوہبەك لەدوای رۆىشتى باوكم، داىكم ھەقىقەتى قىبۆلنەدەدە كرد و ھەموو ئازارەكانى بۆ «زىبا خانم» باسدەكرد. داىكم لەبەرچاوى زىبا خانم نەفرەتى لە باوكم دەكرد و بە «زىبا خانم»ى دەوت دەمزانى «شەھىن»ى خۆفروۆش دىسانەو ھاتوتە ناو ژيانىبەو. «زىبا» لە مېردەكەى جىباووبەو، ئىتر سەردانى داىكمى نەدەكرد. دواجار داىكم لۆمەى دەكردىن لەپاى ئەوہى بۆچى پىشتەر پىمان نەگوتوو ە لكاتىكدا دەمانزانى، ئىمەيش نكوئىمان دەكرد لەوہى گوايە دەزانىن.

كاتىك باوكم رۆىشت، بىدەنگىبەكى مەزن وەك بىدەنگى دوای تەقىنەوہبەك ھەژمىوونى بەسەر ھەمووماندا كىشابوو. دەستمكرد بە پىسىنى پىسارەكانى داىكم. چى دەبوو ئەگەر پىاو بوايە؟ چى دەبوو ئەگەر بىخوئىنداىە؟ چى دەبوو ئەگەر ھەرگىز شوى نەكردايە؟ چى دەبوو ئەگەر وازى لە سەماكردن نەھىناىە؟ لە سالى 1982دا «سەنەم»ى كچى «شەھران» دوو مانگ زووتر ھاتە دنيا. دوكتۆرەكان دلئانەبوون مندالەكە زىندوو دەمىنئىت، كاتىك ھەوالەكەم بىست، نەپروۆشم بۆ خەستەخانە، دەتوت ئەگەر من نەپروۆم شتى خراب روونادات. كە روۆشم يەكەم كەس لەوى بىنىم براكەم بوو. منى برد بۆ ئەو ژورە كە كچەكەى لىبوو. وتى «مندالە قارەمانەكەمان كۆلى نەدا، ديارە كەسىكى زۆر كۆلنەدەرە». ئاوا بوو كە ھاتە دنيا، كۆلنەدەرى و پەلە بۆ ھەمىشە لەگەلئ مانەو. مندالئىكى بچوك بوو ھەرچارىك سەپىمدەكرد دلئى دەشكاند. زۆرم خۆشدەويست. كاتىك دوو سالان بوو دەست لەناو دەستى يەك لە ھۆلە پىچاوپىچەكەو ە دەپروۆىشتىنە خوار و سەرزوۆرى دابىك و باوكى، كىتبخانە و زوورى دايەگەورەمان بەرە و ژورەكەى خۆى تىپەردەكرد، دواترىش چىروۆكم

بۆ دەوت و ئەویش گوین لیدەگرت، سەری دادەنەواند و چاوی دەبریه زەوی و دەستی بە قایمی دەگوشیم. ئەو رۆژی که روشتین بۆ خەستەخانە بۆ لای «شەهران» دایک و باوکیشم لەگەڵ دایکی «شەهران» لەوێبون. جوان دەزمانی هەستی دایک و باوکم چۆنە. جار بە جار دایکم سەرنجێکی دلپرانە لە باوکم دەکرد و باوکیشم دەیهویست لێهەڵبێت. هەموو جارێک که دەپروشتینە بۆنەیهک دەموت «ئەها... دیسانەو دەستیان پێکردەو».

دووسال دوای «سەنەم»، لە ژانیوەری سالی 1984 کچەکه مان «نیگار» هاتە دنیاوە. یەكەم شت پێش لەسەر خۆچوون لە دکتۆرەکه بیستم ئەو بوو که وتی «چاوه‌کانی کراوه‌ن». وەك بەچکە پشیلەیهک لەملیه‌وه گرتبوویان، چاوی کراوه‌بوون، زۆر وریا دیاربوو، ئەمە دواهەمین وینەیهک بوو، که لەگەڵ خۆم بردم، کاتێک که لەهۆش خۆم چووم. ئەو شەو پێش ئەوێ که برۆم بۆ خەستەخانە، باوکم تەلەفونی کرد. دایکم لە مالى تێمە بوو، تەلەفونەکه‌ی هەلگرت. زریکاندی «ئەى زۆلى حەرامزادە». زانیم که باوکمە. وتی «خانم، بۆ تێوێه». دەسکی تەلەفونەکه‌ی وەك شتێکی پەس گرتبوو. باوکم وتی «مافى ئەوێشم نیه‌ تەلەفون بەکەم بۆ کچەکه‌م!». دەنگی زۆر داخ لەدل دیاربوو. زۆر قەسەمان نەکرد. بۆلە بۆلى دایکم بواری پێنەداين.

تەمەنى «نیگار» سێ مانگ بوو، رۆژێک دوای ئەو، که شیرم پێدابوو خەریک بووم دەمگۆری، لەسەر سێسەمەکه‌م درێژ ببوو بە نیگایه‌کی جدیه‌وه سەیریدەکردم، ئەو یەکه‌مجار بوو که هەستمکرد «نیگار» دیاریه‌که و بۆم هاتوو. که «نیگار» م ناسی زانیم من ناتوانم ئەوێندە که سێکی خراپیم، ئەگەر ئەم شتە بچووکه ئەوێندە منى خۆشبویت و بە منەوه بەسترايێتەوه. «دارا» ی کورم کاتێک هاتە دنیا لە 15 سێپتەمبەری 1985، بۆمارانى تاران دەستپێکردبوو. مانگەکانی پێش لەدایکبوونی لە ترسا دەژيام و دەترسام شتێکی لێبێت. دەیانوت ئەو ژانەى که دلەراوکه‌یان هیه‌، مندالەکانیان ئیفلج و مێشک ناتەواو دەردەچن. لە کاتی پیکاره‌باییدا شەوان نەدەخەوتم. لەژێر تیشکی مۆمدا کتیبم دەخویندەوه، لە کتیبی «رەیمۆند چاندلەر» هوه دەرویشتم

بۆ «هنرى جەيمز»، لە «سادقى ھدايەت» ھو ېۆ «بەھرام صادقى». دەستىكم دەخستە سەر سكم، دەتوت ۋەھا دەتوانم نەھيكم مندالەكەم ئەو شتانەى كە روودەدات بېيىت، يان بېيىتت. لەپەر فۇبىاي ئەوھم بۆ ھات كە چى دەبىت ئەگەر مندالەكەم لەبارچىت؟

لەبىرمە شەوېكىان وامزانى كە جەلتەى دَل لىداوم. نەمدەتوانى ھەناسە بدەم و بىرم لە مېردەكەم نەدەكردەو، لەبىرى داىكمدا بووم. مۆمىكم ھەلگرت لە قادرمەكانەو ھەروا روشتەخوار (كاتىك) لە مال بوايە دەرگاي ژورەكەى كراو دەبوو). لە دەرگام نەدا، ھەروا روشتە ناوھو و لە خەو ھەلمساند. لىي نەپرسىم بۆچى بەو نىوھشەو ھەبەرم كردهو. تەلەفونى كرد بۆ دكتورىكى دلى خزممان و نىشانەكانى بۆ رونكردەو. دواى تەلەفونەكە بە پەرداخىك ئاو و قالىومىكەو ھەراپەو و وتى «ئىستا چاك دەبىت»، «بەس ئەم ھەبە بخۆ، يەك ھەب ئازار بە مندالەكەت ناگەيەنيت». لە لامەو دانىشت و پىشتى بۆ شىلام. وتم «دايە چى دەبىت ئەگەر مندالەكەم ئازارى پىگەيشتت؟ چى دەبىت ئەگەر لەبارچوو بىت؟». داىكم پىكەنى و وتى «تا كاتىك داىك ھىچى لىنەھاتىت، مندالىش ھىچى لىنايەت. تۆ دەبىت ئاگات لە خۆت بىت». ئەو شەو منى لەسەر قەرەوئىلەكەى خۆى خەواند و خۆشى لەخوار قەرەوئىلەكە خەوت. لەداىكبوونى «دارا» كۆتايى ترسەكانم بوو. شەر بۆ سى سالى تر ھەر بەردەوام بوو. تاران لە دواھەمىن سالى شەردا بىو ھەبە ئامانجى سەرەكى بۆمبارانەكان و خەلكىكى زۆر ھەلاتن، بەلام ئىمە ماينەو. ئىتر ھەرگىز ۋەك سالانى پىش لەداىكبوونى «دارا» لەبۆمباران نەدەترسام. پىچەوانەى پىشېبىنە رەشېبىنەكەم «دارا» نەك تەنھا تەندروست بوو، مندالىكى زۆر ھىمن و مېھرەبانىش بوو (داىكم دەيوت لە محەمد دەچىت). بۆ ھەندى شت ئەوئەندە ئازام بوو، يان سۆزىكى بەردەوامى ھەبوو، كە سەرمان سوڤدەما. لە تەمەنى دوو سالىدا ھەمووكاتىك سەبرى وئىنەيەكى دەكرد يان دەبويست بپراو ھە ناو كىتتەكە يانىش شتەكانى ناو كىتتەكە بگرتت بەدەستىھەو. زۆر ھەزى لە مانگ بوو. نەيدەھىشت پەرەكە بگۆرم، ھەر دەستى بۆ مانگ درىژدەكرد و

دهيوت «مانگ، مانگ». هېشتاش هەر نه گوراون، «نيگار» به حەزى زانينخوآزى
بپايانى و «دارا» ش به حەزى گرتنى مانگه وه گرتويانه.

هەركاتيگ بىر لەخەونى باوكم بو ژيانتيكى ژن و ميڤرديكى بەختەوه و
دەكەمەوه، بىرى بابەتتيگ لە دنياى چيرۆك دەكەومەوه: چۆن دنياى هەقىقى،
خەونەكاهمان راو دەكات؟ ئەگەر باوكم هەرگيز دايكمى بەجئنههئيشتايه،
لەوانهيه ژيانى كەسايەتى باوكم زۆر تراژيدى بوايه، بەلام ئيستا كە ئەم
هەنگاهى ناوه — زۆر درەنگ هەم هەلەكەى لەدەستدابوو هەم ناويشى
بە خراپ دەرچوبوو. هەردوكيان دەيانويست شتەكە بەس لەنيوان خوآياندا
بيميئيتتەوه، وهلى دايكم ئەوهنده لاي خەلكى بيگانە قسەى دەكرد، باوكم
نارەحەتى خوآى دەردهپرى، كە هەموو كەسيگ قسەى لەبارەوه دەكەن و بووه
بە شتتيكى گشتى. باوكم دهيوت «رۆژانه پياويكى زۆر ژنهكانيان بەجئدههئيلن و
دواى ئەوهش هەر پيگهوه هاوپرين. بەلام من هەرگيز لە نيژههت رزگارم نايبت
و تا كوئايى ژيانم هەر دەبيت كويلهى ئەو بم».

رۆژيكيان پيوتوم سوپرايزيكي گەورەم بوئ هەيه و برەمى بو هوئيل
ئيستقلال — هوئيل هيلتوني پيشو. كاتيگ گەيشتين بينيم «شەهين» لەووى
دانيشتوو و زۆر شيك و شادمانه. كەميگ سەرم سوپرا چونكە وامدەزانى
دەيهويئ «زيبا خانم» بهيئيت. باوكم وتى كە «شەهين» و ميڤرەكەى لە
لەندن بوون. بە دەنگيكي هاودەردانه و تيگەيشتوو وتى چۆن ميڤرەكەى زۆر
خراپ بووه و هەموو پارەكانى لەسەر قومار سەرفكردوو و هيچى بەو نەداوه،
چونكە ترساوه ئەگەر پارەى بداتى بەجئيدليئت. خوآى لە ئاپارتماتيگ لە تاران
دەژيا و ميڤرەكەشى لە دەرەوهى ئيران.

دوانزه سالى تپهريبوو بەسەر دوايهمين جاردا كە بينيبووم. ئيتەر قسەكردن
لەسەر مادەگهرايى و روآانى خوآش نەبوو بووم. «زيبا خانم»م زۆرتر
پەسەنددەكرد، ئەوهنده خوآى نيشاننەدەدا و بە راستى حەزى لە باوكم بوو.
«زيبا خانم» ژيانى هاوسەريئي خوآى شيواندبوو، كاتيگ مەترسى ئەوه بوو
سەربازەكانى راپهريين، باوكم بگرن لە مالى خوآى هيشتەبوويهوه و دواتریش

بردبووی بۆ دادگای راپه‌رین. هه‌شتاش نه‌وای ده‌نگی له‌گویمایه که قسه‌ی ئه‌و روژه ده‌کات باوکمی ده‌برد و چاوی پرپیوو له فرمیسک و باوکیشم نه‌یده‌زانی چاره‌نووسی چی ده‌بیئت. له «شه‌هین» دا خۆشه‌ویستییه‌کی وه‌هام نه‌ینی بوو. «بیژهن» که یه‌که‌مجار بینی وتی «زۆر هه‌زی له خۆیه‌تی». جارێکیان له‌گه‌ڵ باوکم ده‌رۆیشتینه‌وه له‌په‌ر لێی پرسیم «کامیان په‌سه‌ند ده‌که‌یت، شه‌هین یان زیبا؟». پرسیاره‌که‌ی دا‌یچله‌کاندم. وتم «نازانم دوو که‌سی زۆر جیاوازن». ده‌مویست لێ‌په‌رسم بۆچی ئه‌مه‌م لێ‌ده‌پرسی، مه‌گه‌ر نه‌یه‌ویست «زیبا خانم» به‌یئیت؟ به‌لام هه‌یچم نه‌وت و ئه‌ویش ئیتر هه‌یچی نه‌وت. چه‌ند هه‌فته‌ی دوای ئه‌وه که له «زیبا» جیا‌بووه‌وه سه‌رم زۆر سو‌رما. دواتر هۆکه‌یم لێ‌پرسی، وتی به‌خیلی به‌ خۆشه‌ویستی من بۆ مندا‌له‌کانم ده‌برد.

دوای ئه‌وه، باوکم کاتیک می‌رده‌که‌ی «شه‌هین» لێ‌هه‌بوو — وادیار‌بوو زۆر که‌م له‌ ماله‌وه‌ بیئت — من و مندا‌له‌کانی ده‌برد بۆ ما‌لی «شه‌هین». خوارده‌مان ده‌خوارد و سه‌یری ئه‌و جلا‌نه‌مان ده‌کرد، که خۆی دا‌په‌شت‌بوون. به‌ ستایلێکی فارسی دیزاینی بۆ جل‌وبه‌رگ ده‌کرد. چه‌ند دان‌یه‌کم لێ‌ ک‌ری. هه‌ستم به‌ تاوان ده‌کرد. له‌پیشه‌وه باوکم پاره‌ی بۆ پێشان‌گای نیشان‌دانی جله‌کانی ده‌دا، دواتریش «شه‌هین» له‌گه‌ڵ دا‌یکی ئاپارتمانێکی بچ‌ووکیان ک‌ری و باوکم به‌ دیاری پێدا‌ویستی‌هه‌کانی بۆ ک‌رین. باوکم ده‌یه‌ویست من رازی‌بکات که «شه‌هین» قوربانی ده‌ستی می‌رده‌ خراپه‌که‌ی بووه و نه‌به‌هت‌ش‌توووه به‌هره له‌ توانا‌کانی ببینیت. باوکم هه‌میشه له‌ په‌یوه‌ندی‌ه‌کانیدا به‌دوای بیان‌وودا ده‌گه‌را. له‌گه‌ڵ دا‌یکم بیان‌ووی دا‌یکه‌ مردوه‌که‌ی، باوه‌ژنه خراپه‌که‌ی، هاوسه‌ره‌ مردوه‌که‌ی ده‌گرت. بۆ «زیبا» جیا‌وازه‌که‌ی له‌گه‌ڵ می‌رده‌که‌ی و ئیستایش بۆ «شه‌هین» می‌رده‌ قوما‌ربازه‌که‌ی، باوکه‌ خراپه‌که‌ی، برا هۆگره‌که‌یی و دا‌یکێک — به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه ده‌یوت وه‌ک دا‌یکی تۆ، تۆ و شه‌هین زۆر له‌یه‌که‌ده‌چن — کوره‌که‌ی زۆرتر له‌ که‌چه‌که‌ی خۆش ده‌ویست، هه‌رچه‌ند ئه‌میان ژیا‌نی خۆی بۆ ته‌رخان ک‌رد‌بوو.

دا‌یکم لیستی‌کی گه‌وره‌ی سکا‌لای دروست‌ک‌رد‌بوو. بۆ ده‌ستی‌که‌ره‌کان ده‌یوت

ته لاقه که یان یاسایی نه بووه: هه رگیز پی رازی نه بووه. ده یوت «له شوینه گرنه گه کاندایا هاورپی هه یه، په راوی جیابوونه وهی ساخته یان بو دروست کردووه». دادگا تیبینی زوری بو ناردوه و ئه ویش هه موویانی پشتگو یخستووه. له دوا هه مین تیبینیدا پیانرا گه یاندوه، که ئه گهر له دادگا ئاماده نه بیت، دادگا خوکارانه دوسیه که ده باته پیشه وه. ده توانم ویناییکه م چهنده ههستی به شهرمه زاری کردووه، کاتیک له لایهن مېرده کهی خو یه وه بانگراوه بو دادگا. ته نها شتیک دایک و باوکم هه رگیز له سه ری ناکوکیان نه بوو، پاره بوو. هه ندی جار له پای ئه وهی که باوکم له بهرچاوی باوه ئه کهی بهرگری له دایکم نه کردوه بو میراتی باوکی بوله بوئی ده کرد، یان ئه وکاته ی له به ندینخانه بوو بو پاره سه ری ده خسته سه ری، به لام هه رگیز داوای سامانی باوکمی نه ده کرد. دایکم بروای پی هه بوو، هه رگیز داوای به لگه نامه، یان دوسیه ی نه ده کرد. بیژکردنه کهی دایک و باوکم له پاره، من و براکه می والیکردبوو تیمه شه به رامبه ر پاره هه روا که مته رخه م بین. نه مانده زانی میراتی زوی به دایکم گه یشتووه. ده مانزانی باوکمان فیلاکه ی زه ریای خه زه ری به پاره ی خو ی کپوه، یان دوو دورگی تر که له گه ل هاورپیکانی به شداریوو، هه ندی زوی تر له لای ده ریای خه زه روه مو لکی ئه و بوون. هه رچه نده دوا ی ئه وه له زیندان نازادکرا بو قه رزه کانی فرۆشتنی. له کار و کاسبیه که یدا پاره ی زورتری به ده سته یئا به راورد به و کاته ی له حکومه تدا ئیشیده کرد. من و براکه م ده مانزانی دایک و باوکمان زوربه ی مو لک و زوی و زاره کانیان کردووه به ناوی تیمه وه، وه ک ئاپارتمانیکی گه وه له شوینیکی باشی پاريسدا. دایکم له و باوه ره دابوو که هه موویان به ناوی تیمه وه بن، چونکه به هه ر حال له کو تایدیدا هه ر هی تیمه ن. هه می شه سه رم سو رده ما چو ن ئه م ژنه ئینجانه یه کی دلخوازی خو ی له ترسی ئه وه ی که نه یشکینم نه ده دایه ده ستم، به لام هه موو ما له که ی ده کرد به ناومانه وه. هه لبت له دوا ی راپه رین بو ئه وه وایانکرد، چونکه دایک و باوکم نه یاندته توانی مو لکه کانیان بفرۆشن، ته نانه ت هه ندیکیان له لایهن رژیمی ئیسلامیه وه ده ستیان به سه ردا گیرا.

باوكم له شوقه يه كدا داىكمى به جيهيشت، كه هى خوڤى بوو. مانگانه مووچه ي بو ده نارد. زور سو كايه تى بوو داىكم كه باوكم مانگانه پارهى بو ده نارد. داىكم بو يه كه مجار داواى به لگه نامه ي مولكه كانى له باوكم كرد. باوكيشم بو رoonكرده وه كه هه موو ته مهنى ژميريارى داىكم بووه و به شى خوڤى هه لگرتوووه و به شى داىكيشمى داناوه. چهنه نامه ي دورودريژى له و شتانه ي كرپويه تى و نه و پارانه ي، كه سه رفى كرده بو داىكم نارد و زور سوربوو له سه رنه وه ي كه هيجى له گه ل خوڤى نه برده وه. من و براكه مى به تاوانبار ده زانى — له داواى روشتى براكه م له تيران به س منى به تاوانبار ده زانى — كه پشتيوانىمان ليته كرده و له گه ل باوكم پلانى نه وه مان داناوه هه موو پاره كانى به ين. له گه ل نه وه شدا بو يه كه مجار هه ستمكرد ناره حه تيه كه ي ره وايه، به لام هه ر نه مده توانى خوڤم له روڤلى پاراستنى باوكم ده ربه يتم.

باوكم زور ناگاي ليئوو كه په يوه ندى له گه ل تيمه نه چرپت. هه موو روژيك به تايبه ت له ئوفيسه كه يه وه ته له فونى بو ده كردم. بيچگه له سه ردانى هه فتانه، هه نديچار له تپواران بان كو تايبى هه فته دا كه مناله كانمان ده برد بو پارك ده هات له گه لماندا. كاتيك «نيگار» سى سالان بوو كه ناربييه كى بو كرى. «نيگار» ده يوت هه ر كاتيك «بابايى» (نازناويك بوو منداله كان بو باوكم به كاربانده هيتنا) دپت و فيكه بو كه ناربه كه ليده دات، كه ناربه كه ش له وه لامى فيكه كه ي نه ودا ده سته كات به جريوه جريو. روژيكيان كه ناربه كه ي به مردويى له ناو قه فه سه كه يدا بينى و يه ك شه ووروژى ته واو گريا. روژى داويى سه رى سالى تيرانى بوو، باوكم «نيگار» ي برد بو ناو باخه كه و كه ناربه كه يان له لاي نه و گو له وه ناشت كه زور هه زى ليئوو. به ليئى پيدا به كيكى تازه ي بو بكرت، به لام شه وه كه ي «نيگار»، منى له خه وه له ساند و وتى «من كه نارى، يان هيج نازه ليئى ترم ناويت، چونكه ده من».

بيرمه روژيكيان له سه ره تاى به هاردا هه وا زور سارد بوو. «دارا» ش هه ر ده گريا و نه بده هيشت چاكه ته كه ي بو له به ربكه ين. «نيگار» چاكه تيكى سوورى چنراو به گوڤلى زه ردى بچوكى له به ردا بوو (مامان نيسى — منداله كانم

به دايكيمان دەوت نىسى — بۆي دروستكر دېبون) زۆر به گوپرايه لى وه ستابوو. ئامادە رۆيشتن بوو سه يرى «دارا» ى ده كرد، وهك كه سيك بليت ئه ها من جلم كردوو ته بهرم و بيانوش ناگرم. باوكم پرسىارى كرد «ئەم مندا له بو چى وا دهكات؟ هەرگيز وا نه مېنيوه». «نيگار» يش وتى «جلى زۆرۆى دهوئت». زۆرۆ؟ وا دياره يه كيك له مندا له كان له باخچه ى مندا لان به جلى زۆرۆوه هاتۆته وه. دارا كوړپكى زۆر مېهره بان بوو، ياريه كانى هه ميشه به خوړايى ده به خشى به هاوړپكى كانى. بهس جاروبار به شتيكه وه ده يگرت — دوو گوڤلى، بووتى سور، پايپه سووره كه ى باوكى، مانگ، هتد. ده توت شه يتانتيكى بچوك جيگه كه ى ده گريت، گۇنا قه له وه نهرمه كه ى له خو شيدا دهرده كه وت، چاوى بريسه كه ى ده دا و ده تگوت هه موو له شى له سه ر ئه و شته قه رارى گرتووه، كه ئەم ده به وئت.

وتم «زۆر دراوه به ده ميه وه، زۆر هارو حاجه». دايه نه كه ى «ته همينه»، كه نه يده توانى فرميسك له چاوانى «دارا» دا بيئيت، خو شى ده ستى كرد به گريان. به چاوپكى گرياوه وه خه ريكبوو قۆبچه كانى چا كه ته كه ى داده خست (ئەم چا كه ته ى تريش ديارى مامان نيسيه. شينيكي توخ بوو، سه گيكي سووريش له سه ر سنگى راستى چنراو بوو، دوو گيرفانى بچوكيشى هه بوو ته همينه جون پرى كردبوون له شو كولات) وتى «هانى بيكه ره بهرت، خوم جليكي زۆرۆ و سوپه رمانت بو دروستده كه م، با بروين بو بازار شته كانى بو ده كرين».

ئير «دارا» ته واو ئارامبووه و له گه ل باوكم قسه ى «سوپه رمان» و «زۆرۆ» ى ده كرد. ده يوت «حه زده كه م گه وره بووم وهك ئه وانم ليئيت». باوكيشم به يباوه رپيه وه ده يوت «بوچى زۆرۆ؟ ئەم هه موو قاره مانه ئيرانييه هه يه، بو حه زت له رۆسته م يان كاوه نيه؟ ده زانى كاوه كييه؟ كاوه ئەو كه سه يه ئيرانى له ژير ده سه لاتى زوحاكي دپنده رزگار كرد. كه تو هاتيه ته دنيا حه زم لييوو ناوت بئين كاوه».

«دارا» ده يوت «حه زم له قاره مانه ئيرانييه كان نيه، ئەوان دايكم ئازار ئەدهن، ده مانچه يان پييه و ده يانه وئت ئيمه بكوژن». باوكم سه رى سوپه رمان بوو. به ده نكيكى ئارام ده يوت «هه ميشه وا نه بووه، دايكت كاتيگ مندا ل بوو ده يتوانى

بۆ ھەرکۆی حەزەدە کات بروت. «دارا» ش وتی «دەى كەواتە دەمەوئیت وەك ئەوانم لئیت».

وابزانم ئەم رەفتارەى «دارا» سەرچاوەكەى بەھۆى رووداویكى چەند ھەفتەى پێشترەو بوو. روژى نیشتمانى بوو من و «بیزەن» پیرایمان دابوو مندالەكان بەین بۆ شاخەكانى نزیك دپهات، لە مالى ئیمەو 20 دەقە دوور بوو. روژىكى خۆش بوو، مندالەكان گۆرانیمان دەوت، «بیزەن» قسەى خۆشى دەکرد، كە باھمان دەخوارد، ھەرچەندە كە كەشەكەى ساردبوو، بەلام لەدرەو ە دانیشتبووین. لە خیزاتیكى بەختەو ەر دەچووین.

كاتىك دەروپشیتنەو ە من و «نیگار» لە پێشەو ە بووین. كچەكەم خەرىك بوو چىروكى كە لەشپرىكى فشهكەرى بۆ دەوتم، كە لەپر دەنگىكى بەرز وتى «ئاگات لە چارشپو ەكەت بپت». ھەلگەرامەو ە و روانیم پیاویكى گەنج لە نزیكمانەو ە دەروپشیت. چاوم لئپۆشى و دەستى «نیگار» م توندتر گرت و خپراتر روپشیتین. «ھۆى، گویت لیم نەبوو؟ دەلیم قزت داپۆشە». «نیگار» بە ترسەو ە سەیرى دەکردم. وتم «گوئیمە دەرى بەس خپراتر ھەنگاو ھەلبنپت». قپراندى «ھۆى، ھۆى تۆ دەلیم، مەگەر كەرى؟». وەستام و وتم «كەپر نیم، ھىچ پەيوەندى بە تۆو ە نییە من چۆن سەرپۆشەكەم دەدەم بەسەرمدا». نازانم بۆ وامکرد. ھەندى جار دەلیم باشە بۆچى سەرپۆشەكەم بە جوانى نەدەدا بەسەرمدا و دەمم دانەدەخست و ئەو ەم نەدەکرد كە ئەوان دەیانگوت.

وتى «ئیمە لەم ولانە سۆزانیمان ناوئت، نەتیبستوو ە راپەرىن بوو؟». ئەوكاتە بوو كە دەستمكرد بە قیزاندىن. «بیزەن» و «دارا» خپرا خۆیان گەيانە ئیمە. «بیزەن» كەسپى ئارامە و تورەناپیت. ھەم «بیزەن» و ھەم سەردەم پنیانوتبووم كە دەبیت قبوئیبكەم لە كوئى دەژیم و نارازى بوونى خۆم بە شپوازیكى تر دەربېرم. كاتىك «بیزەن» م بەو ە تاوانباردەكرد، كە لەگەل گىروگرفتى من وەك ژنىك لەم ولانەدا بپھەستە، دەبوو ە شەپمان. ئەویش بە ئارامیەو ە — ئارامیەكەى واى لیدەكردم زۆرتر توورە بېم — دەبوت من بە دروستى بېرناكەمەو ە و وەكو مندال ھەلسوكەوت دەكەم، ھەرگیز شتە

باشەكان نايىنم. ئەۋىش بە ئەندازەى من رقى لەم پياۋكوژانە بوو، بە دەنگىكى داماوۋە دەپوت، بەلام «ئازى گيان» ئەمە ولاتى ئىمەيە. من خوشمدهويت، ھەم شتە خراپەكانى ۋەردەگرم، ھەم شتە باشەكانى و تىدەكۆشم بىگۆم، بەلام ئەم جارەيان «بىژەن» زۆر ھىمن نەبوو. ھەلگەراپەۋە بە رووى پياۋە گەنجەكەدا و وتى «چۆن دەۋىرەيت شتى ۋا بگەى؟».

پياۋەكەش زۆر بە ناشىنى وتى «بۆ شتىك لە ژنەكەت ناكەيت؟ ئەمە ئەركى تۆيە كە جلەۋى بگەيت». لەم لاۋە من و «نىگار» و «دارا» ۋەستابوۋىن و سەيرى مېردەكەمم دەكرد كە زۆر توورە بوۋە.

پياۋەكە وتى «با ئەمە بەيىن بۆ كۆمىتە». رژىم ھاۋولاتىيە راستكردارەكانى ھاندەدا، كە ئەركى ئاينى خوڭيان بەجىيھىيىن. كۆمىتەى راپەرىن لەلاى دىھاتى دەرەكە نىزىكى پاركىنگەۋە بوو. پياۋەكە لە پىشەۋە دەپۆشت و من و «بىژەن» و مندالەكانىش بەدواپەۋە. يەكەمجار «دارا» و دواتر «نىگار» دەستيانكرد بە گريان. ئىمە دەمانبىردن و ئەۋان نەياندەۋىست بىن. من و «بىژەن» خەرىكى دەمەقالى بوۋىن. مشتەرىەكانى ناۋ چاپخانە و رىستورانەكان، كە دياربوو زۆر دىمەنى ۋەھا دەبىنن ھاتنە دەرەۋە و ھوھايان بۆ ئىمە دەكىشا و فىكەيان بۆ ھىرشەبەرەكە لىدەدا.

بەختمان ھەبوو: ھەموۋيان بۆ خوڭياندا ئىكى گەۋرە روڭشتىبوون بۆ شار. پياۋەكە وتى «لېرە بوەستن، ئىستا دەگەرېمەۋە». بۆ چەند خولەك ۋەستىان و دۋاى ئەۋە دەرگاگەمان كردهۋە و رامانكرد بۆلاى ئۆتەمبىلەكەى خوڭمان. مندالەكان بە چاۋىكى پىر ئەسرىنەۋە لە كورسى دۋاى ئۆتومبىلەكەدا دانىشتىبوون، من و «بىژەن» ىش دەمانوت چەند بەختمان ھەيە كە توانىمان رابكەين. ھەلگەرامەۋە و بە «نىگار» م وت گۆرانىيەكەى «خروس زەرى» م بۆ بلىت. شتىكى دەبەنگىشم بە «دارا» وت. مندالەكان زۆر ھىمن بېۋونەۋە.

بۆيە ۋا ھەستدەكەم ئەۋ رۆژە كە «دارا» زۆرۆى بەسەر كاۋە و رۆستەمدا پەسەندكرد، بىرى لە رۆژى رۆشتن بۆ شاخەكە كىردبۆۋە. باۋكم دەپوت «مندالەكان ھەر لەۋ خاكەدا ھاتۋونەتە دنيا، كە تۆ، باۋكت، باپىرت و پىش

ئەوئىش باۋانتى لى ئەدايىكبوون. ھەموومان ناخۇشىمان چىشتوۋە، كاتى خۇش و ناخۇشمان گوزەراندوۋە، بەلام ھەرگىز واى لى ئەكردوۋىن لە ۋلاتى خۇمان ھەلبەگەپىننەۋە. ئەم رۇئىمە دەتوانىت مولكىمان داگىربكات، بەلام نابىت بىۋىرپىن كۆلتور و باۋەرمان لىئىسىنىت».

لە ھەموو ماۋەى ھەشت سالى شەپرى ئىران و عىراقدا (كاتىك تاران ئامانچى بۇمبارانەكان بوو)، تەنانەت لەدواى ئەۋەش رۇكىتىك داي لە نىكى ئۇفيسەكە و ھەموو پەنجەرەكانى شكاند، «بىژەن» بەردەوام دەرۇيشت بۇ ئىش. ئىستا كە سەپرى رووداۋەكان دەكەين، دەتوانىن پەيوەندىەكانيان لەگەل يەك بىننن، بەلام لە و سەدەمەدا ھەموو شتىك بچرپچر دياربوو.

لە سالى 1987دا دىسانەۋە دەستمكرد بە پىشەى مامۇستايى. لەو كاتەۋە لە سالى 1982 لە زانكۆى تاران دەركرابووم ئىتر وانەم نەوتوبوۋىەۋە، ھەر خەرىكى نوسىن بووم، لەسەر ئەدەبى مۇدېرنى ئىران. ھەرگىز نەگەرامەۋە بۇ زانكۆى تاران (بىرەۋەرى زۇر ناخۇشم لىي ھەبوو). زانكۆى «عەلامە تەباتەبايى» م (پىكھاتبو لە كۇمەلىك كۆلپىزى بچوك كە لەدواى راپەرىن كۆبوونەۋە) ھەلبۇزارد. ئەم زانكۆيە لەۋانى تر ئازاتر بوو، سەرۆكى بەشى ئىنگلىزى زانكۆكە زمانەۋانىكى شاز بوو، زۇر تىدەكۇشا ئاستى كۆلپىزەكە بەرزبكاتەۋە. لە كاتى شەپەكەدا پۆلەكان ھەموو رۇژەكان دەۋاميان نەدەكرد، من لانى كەم ھەفتانە دوو رۇژ دەرسەم ھەبوو، كاتەكانى ترىشم بە نوسىن و ئامادەكارىيەۋە بۇ كلاسەكان بەسەردەبەرد.

دوو مانگ پىش وازووكردنى پەيمانى ئاشتى، عىراق بۇمبارانى شارەكان بەتايىبەت تارانى زۇرتەر كىرد. ھەندىچار لەيەك كاتدا شەش رۇكىتى ئاراستەى تاران دەكرد. ئەۋانەى كە شارىان بەجى نەھىشتبوو چىيان دەكرد؟ ھەندىكىان لەژىر مالىەكانياندا پەناگايان دروستدەكرد و ھەندى خەلكىش وايان نىشانىدەدا، ھىچ شتىكى ناسايى نەكەۋتوۋە و ھەموو شتىك ئاسايى: بى كارەبايى، كۆبوونەۋەكان لەگەل ھاۋرپى و خزم، كە بۇ سەردان ھاتبوون و ئىستا دەبايە شەۋىش لەۋى بەسەربەرن، بەتانيىەكان لە پەنجەرەۋە بە شىۋازى نەشتەگەرى

هه لاسرا بوون تا نه هیئت شوشه ی شکاو بکه ویتته ناو ماله کانه وه، دهنگی شوته ی وریا کردنه وه (زۆر به ی جار کاتیک دهنگی شوته که دههات، که هیترسه که پیتر کرابوو).

زۆر سهیر بوو، ژیان راولیکی ناسایی و خوشی له جهنگه ی ئەو ئاژاوه یه دا بوخوی هه بوو. دراوس و هاوړی له دهوری یه کۆده بوونه وه. له تاریکیدا سهیری فیلممان ده کرد، فۆدکای قاچاخ و شهرا بی دهستکردمان ده خوارد و هه ولمانده دا به هوی ئەم نزیک بوونه وه یه مانه وه له یه کتر ههست به ناسایش بکهین. من یان له ژوری منداله کان، یان هوڵیکی بچوکی نیوان ژوری خوومان و منداله کان ده خه وتم. هو له که په نجه ره ی تیدا نه بوو، له کاتی تاریکیدا ده متوانی له ژیر تیشکی مۆدا کتیب بخوینمه وه. ده مه ویست له هه ر روداو ی کدا له گه لیان هاوبه ش بم، دلاره واکتی سه ره کیم ئەوه بوو، نه کات له بهختیان به شدار نه بم. هه موو جاریک له دوای بومباران دایکم له هه ر کاتیکی شه و یان روژ بوایه دههات و دهیدا له ده رگا و دهیوت «باشن؟ مه ترسن هیچ نییه».

یه ک روژ بومباران وهستا. مۆمه کاغان خسته ناو چه کمه جه کان. ئیتر تاریکی نه بوو، دهنگی فیکه کان بو بومباران نه ما بوو، به لکو دهنگی ئوتۆمۆبیلی فریا که وتن دههات، به لام ترس هه ر ما بوو به جیی نه هیشتبووین. ده توت شتیکی فیلبازانه له ناخی ههستی تازه ی ناسایشماندا هه یه. ئەو بیده نگیه ی ناشتی له گه ل خوی هینابوو، وه ک بومبارانه کان قورس بوو. ئیران په یمانی ناشتی واژو کرد، ئایه تولا خومهینی وتبووی واژو کردنی ئەم په یمانه وه ک خواردنه وه ی په ردا خیک ژه هر وایه.

ئیستا چی ده بیت؟ گهتوگوکانی کاتی نانخور دغان، یان کۆبوونه وه کاغان بو قاوه له سه ر گۆرانکاریه کانی نیوان رژیم بوو. ئیستا کاتی ئەوه بوو له واهیمه رزگار بیین و له خه وهستین، راپه رینی ک که سه رکه وتوو نه بوو، سه روکه گهنده له کان، که نه یانتوانیوو ئازادی و بوژانه وه ی ئابووری بو ولات بهین. په یمانی ناشتی نیوان ئیران-عیراق هیوا ی ئەو که سانه ی، که بریایان

وابوو ئيران له م شپه سه ره كه وتوو ده بېت، پوچه لكرده وه. ته نها سیکولاره كان نه بوون كه هه ستیان ده كرد زولمیان لیکراوه، به لكو شوپشگيره كانی پیشوش، نه وانهی له جاده كاندا به چه كه وه ده وه ستان، نه وانهی ده یانویست زانكوكان له وه كه سانه ی حه زیان لینه بوو پاکبکه نه وه و رویشتون بو شپه و به شلی و به بئ هیوا گه رابونه وه، هه ستیان به بیوه فایه ده كرد. لومه ی كئ بکریت؟ چیت نه یانده توانی لومه ی ئیمپریالیست و ده زگاکانی ده ره وه و ده ستی بیگانه بکه ن. له وانیه تا نه ندازه یه ك گالته نامیز بیت به لام به ناگا هینانه وه هه ندیجار هیوا به خسه. هه ندیک له شوپشگیره گه نه جکان چوون به لای ئایدیای تازه وه و لایه نگریان له تپروانیی کافره كان ده كرد، وته ی «سپینوزا» و «کارل پوپه ر» یان ده وته وه، ره خه یان له ئایدیا ئابنیه كان ده گرت و حه زیان به لای روشنبیره سیکولاره كاندا هه بوو. به شیک له وه جو لاندنه وه دا بوون، كه دواتر پینانده وتن جو لاندنه وه ی پاکسازیی. نه و شته ی له سه ره تای رابه ریندا — سیکولاریزم و ئایدیای خوژئاوایی — دووره په ریزیان لیده كرد، ئیستا نه و بابه ته بوو كه دواپکه وتبوون. کاتیک هه ستیان به بیانویونی خو یان له وه دنیا به هتیز كرد، به دوا ی خزمایه تی تازه دا ده گه ران. هه ندیک له نئو روشنبیره سیکولاره كاندا ره قی ئایدیو لۆژیکانی خو یان خسته بهر پرسیار و گفتوگۆی تازه و پیشوازییان له ئالوگۆر كرد. نه و روشنبیره موریدی روشنبیری ئیسلامی بوون وه ك «عه بدولکه ریم سروش» وتاری روشنبیره سیکولاره کانیا ن بلاوده کرده وه. له نئوان وتاره کانی منیش له سه ر مۆدیرنیزم، فۆرمالیزم و «فلادیمیر نابوکوف» یشی تیا دا بوو، هه روه ها وه رگی راوی ئیشه کانی بیریاره لیبراله کانی رۆژه لاتیشیان بلاوده کرده وه.

هه قیقه ت نه وه بوو، له ئیراندا ژنان زۆتر له ئاستی کومه لگه دا به رچاو ده که وتن.

ئیمه ده بېت سو پاسگوزاری نه م سیستمه بین بو له خه وهه ستانی گه نه جکانی ولات و شوپشگیره کانی پیشو. نه و ئایدو لۆژیایه ی سنوره کانی دنیا ی به شکر دبوو بو رۆژه لات و رۆژئاوا، خودی و بیانی له روخاندا بوو. به لای باوکمه وه، وه ك رابه رینی ده ستوری، گۆران له ئیراندا ته نها به هاوپه یمانی هتیزه

سیکولاره کان و ئاینیه کان ده هاته دی و هیچ گۆرانیکی سیاسی راسته قینه به بی به شداره ئه م دوو هیزه بیئا کام بوو.

باوه ریم به بیروبوچوونه که ی باوکم هینا بوو. «شیرین عه بادی» - به پیتی یاسای تازه، که ژن نهیده توانی بییت به دادوهر له پیگه که ی خویدا- وه ک حاکمیک لبرا و ئیستا ببوو به پارێزه ری مافی مرۆف، یان «میهره نگیز کار» روژنامه نوس و پارێزه ری به ناوبانگ، نه ک ته نیا له دادگا شه ری ده کرد، به لکو هاوکاری ئاینیه کی گهنجی کرد به ناوی «موحسن ساعیدزاده» له نوسینی وتاره هه لئاوساوه کاندای سه باره ت به مافی ئافره ت. هه لبه ت بووه هۆی ئازاریکی بیپایان له سه ر کار و خیرانه که ی، هه روه ها به ندرکردن و له قه شه یی لابرینی «ساعیدزاده» به دوای خویدا هینا. «ئه که ره گهنجی» روژنبریک ی ئاینی بوو، له سه ره تای راپه ریندا بو به ئیسلامیکردنی زانکۆکان و دامرکانه وه ی سه ریچیکه ره کان و جیبه جیکردنی یاسای ئیسلامی شه ری ده کرد، له دوای ده سال هه ستی به نزیک ی له گه ل ژنیکی جوله که ی ئه لمانی ده کرد. یان «موحسین مه خمه لبا ف» - له سه ره تای راپه ریندا فیلمی نیشانی به ندرکراوه سیاسیه کان ده دا، به هیهوای ئه وه ی بیانگۆریت، له وتوێژیکدا ده لیت ئه و فیلمسازه کۆنانه ی کاتی شا دیاربوون شایانی له سیداره ن - ئیستا باسی گۆرانیك له هه لوێستیدا بو ده کردم و ده یوت «له وانه یه هونه ر توانستی ئه وه مان پییبه خشیت، که چه ند جارێک بژین. هه ر که سێک ده توانی ته نها یه کجار و له یه ک روانگه وه بژیت. هونه ر ده توانی چه ندجار ژیان و روانگه دروستبکات». هه ر جارێک بیر له م وشانه ده که مه وه، سوپاسی کۆماری ئیسلامی ده که م: بو بیبه شکردنی ئیمه له شادی خه یال، سۆز و کولتور که ئیمه ی به ره و لای خویان ده کبشا. هیچ هیزیک، هیچ ده سه لاتیک نه ی توانی ئه م جنۆکه یه بگه رینیتته وه بو ناو بوتله که ی. دو روژ دوای دواهه مین ئاگر به ست له گه ل باوکم بو ماوه ی سێ روژ رویشیتین بو ده ریای خه زه ر. له وه بری جاده که دا قه ره بالغییه کی زۆری ئۆتۆمبیلی ئه و تارانیا نه که گردیبوونه وه، که کاتی شه ر لای ده ریای خه زه ر په نایان گرتبوو، ئیستاش ده گه رانه وه بو مال. باوکم وه ک سه رده می مندالیم

زوزوو له جاده که دا دوه وستا و سه پری گول و گیاکانی ده کرد. منیش له پشته وه له گه ل منداله کان دانیشتیووم.

سه فه ریکی خوښ و ناخوښ بوو. خوښ بوو، چونکه شه ر ته او ببوو، ناخوښ بوو، چونکه پیری نه و کاته خوښه ی پیش راپه رینی خستمه وه. نه شوینه خوښه وای لیته بوو دتوت تالانکراوه. هم سروشت و هم راپه رین رولیان هه بوو. ناوی ده ریا هاتبووه پیسه وه و زور له فیلاکانی گرتوو. دیواری باخه کان ویرانکراوو، هه ندی له خانوو ه کان تالانکراووون. که ناری ده ریا که پر بوو له جل و پیلای فریدراوی خه لک. ریستورانه کان و هاوینه هه واره کان داخراووون. موټیل «قوو» م له بیره، له تیراندا یه که م شوین بوو هاوینه هه واریکی گه وری هه بوو به کوله که ی گه وره و یاری قوما ر و میوانی شه وانه وه له که نار ده ریا دا. دیواریکی ناشیرنیا ن به دهوردا کیشابوو، ببوو به باره گای سه رکر دایه تی سوپای راپه رین. فولکه بچوکه که ی له وهرزی توریستی ده بوو به سه نته ری شانزگه ری، دوکانی بچوک و قاوه خانه، وه لی ئیستا ببوو به جیگای ئوتومبیلی هیزی ره وشت (گه شتی ئیرشاد). له جیگای موسیقای جه ماوه ری، مارشی چه کداری، یان ویردی ئاینی له بلندگۆی کونجی فولکه کانه وه ده هاته دهر. ژن و پیاهه کان به و جل ه ره شه ی به رامبه ر به دلپه کانی ده ریا پوښیوو یان زور نارپک و ناها رمونی ده که و تنه وه.

باو کم فیلا خوښه ویسته که ی پیش راپه رینی فروشت. به زوره ملیتی من، روشتین تا چاومان پیبکه و پته وه. ماشینه که مان له گوښه یه که وه پارک کرد و به پری رویشیتین بو لای خانوو ه که. باخه گه وره که به شکرابوو، دیواره کانی لابرابووون. باشتین بیره وه ری هه کانی ته مهنی هه رزه کاریم، بریتیبووون له سه فه ره کانه مان بو ده ریای خه زهر. حه زم له سه وزییه که ی ده کرد، نزیکبوونی له ده ریا، هه واکه ی، شینداریه که ی که له شی ته رده کردی، هیمنییه که ی، گوله کانی (گه ورتر و روونا کتر بوون) دتوت له ناخه وه روونا ک ده بوون. له دوا ی راپه رین ئیتر حه زم لیته بوو پرۆم بو ده ریای خه زهر. ناوچه ی خه زهر ببوو به ئامانجی توپه بوون. نه مده ویست په ناگه خوښه ویسته که ی خه یالم ببینم، که ببوو به شوینیکی شر و خراپ.

خواهەندى ھەوالى ناخۆش

لە سەرەتای سالی 1990دا، بۆ چەندین کۆنفرانس چووم بۆ تەكساس و دواتریش لۆس ئەنجلس. دوو رۆژ دواى ھاتنەوھەم، باوكم بۆ نانى ئىوارە ھات بۆ مالمان. زوو ھات. وپ و وروژا و دياربوو. «نيگار» بە و دياريانەوھە كە بۆمكړيوو رۆشتە ژورى دانىشتن و «دارا»ش بە جلى زۆرۆكەيەوھ بە دەستىەوھ، كە وەك ئالا گرتيوو كەوتە شوينى. باوكم ماچيكردن و وتى «دەمەوئەت لەگەل دايكتان قسەبەكەم. ھەوالى خۆشم ھەيە بۆى». رۆشتينە ناو كىتبخانەكە. من لەسەر قەنەفەكە دانىشتم، ئەويش كورسيەكەى ھينايە پيشەوھ، خۆى دانەوانەوھ بۆلاى من و پيوتەم لەگەل «شەھين» ھاوسەرگيرى كردووھ.

سەرمسورمابوو. دەمزانى كە زۆر كەم باسى ھاوسەرگيرى دەكەن و جاروبار «شەھين»مان دەبينى. تەنانەت چەند جارپكيش بۆ ديكورى خانووھكەم رينمايى كردبووم. باوكم ھەرگيز پيى نەوتبوو پلانى بۆى ھەيە. ھەستمدەكرد چاوەپروانى كردووھ من بپۆمە دەرەوھى و لات، ئينجا ژن بەھينئەت. وتم «تۆ لە منت شاردەوھ. دەتزانى دەتەوئەت ژن بەھينئەت». باوكم وتى لەبەر تۆ وامكرد، چونكە پيەت وتبووم ئيدى نامەوئەت سەبارەت بە پەيوەندىەكانت لەگەل ژنە دۆستەكانت لەگەل دايكم درۆ بەكەم. دواى ئەوھ وتى «نە شەھين نە ھيچ ژنيكى ترم نەدەھينا، ئەگەر بەزانايە تۆ پيەت خۆش نيبە. وامدەزانى ئيوھ ھاوپرين». وا ھەستدەكەم ئەمە بوو بەھۆى ئەوھى گومان لە رووپراستى باوكم بەكەم، بەلام چۆن ئەم ھەموو سالە كوپرېووم و نەميينى كە بەشدارم لە دروستكردنى چيرۆكى درۆدا بۆ دايكم، دواجاريش روژنيك دەگات باوكم بۆ ھيمنكردنەوھى خۆم چيرۆكى درۆ دروستبكات؟ لەو باوھەرەدام باوكم لەگەل «شەھين» زۆرتر شادبوو وەك لەگەل دايكم، ھەرچەند پەيوەندىەكەيان بەرەو ھەمان شپۆزى ناسراو رۆشت: باوكم بوو

به هاوړپي، باوكي، ژميريار و پاسه واني. باوكم بازاړي ده كړد و له نيسي ماله وده دا يارمه تيده دا. له لاي «شهين» نامه ي بو برا هوگره كهي دنوسي و به سهريدا ده هات. باوكم به نيني پيدا بوو، پيش نه وه ي هري، نه و ژيانه ي كه شاينه نيه ته ي بوي دابينكات و نه مهش به ماناي به كارهيناي ده سلاتي پاريزه ره كهي بوو بو فروشتني هه موو شته كانمان، بوته وه ي مولكه كانمان له ژر ده ستي حكومت ده ربهييت وه ك شيت له گهل نه و كه سانه مامه له ي ده كړد، كه هه موو ژياني لنيان ده ترسا. هه لسوكه وتي «شهين» له گهل باوكم وه ك دايكم بوو. هه رگيز له گهل خيلخانه ي باوكم گهرم نه بوو و پور و مامه كانمي ده شكانده وه. هه ركاتي ك ده پوشتين بو ماليان بو بوته يه كي وه ك جه ژني نه وروژ، يان هه ر شتيكي تر به رده وام ده ترسا منداله كان شتيك برژين. هه رگيز هه ستمان به ناسووده ي نه ده كړد. هه م چاوچنو ك بوو هه م زياد له نه اندازه ناگاي له براند و ناو بوو. جار يكيان هاوړپيه كم وتي و هره سه يري نه و بلووزه كه «شهين» بو جه ژني له دايكوونم پيداوم: ماركه كهي ليكرد بوويه وه و لوگو يه كي به ناو بانگي به سه رقوله كه به وه دوريو بوو. باوكم پشتيواني ليده كړد و بيريده خسته مه وه چه ند حه زم ليووه، نه گهر بيزانپايه من رازي نيم، هه رگيز هاوسه رگيري نه ده كړد. هه نديجار چاوي پر ده بوو له فرميسك، نه يده تواني پروابكات من برواي پينا كم. من باوه رپيكاو ترين كه سي بووم، بويه زور ناسايه نه گهر كاتي ك دروم له گهل بكات نه وه ونده نازاري هه بيت.

«پهري» هاوړيم — بو دلخوشكردني من — پيوتم «ته نها له دوو سالي كو تا يي ژياني بوو كه ناغاي نه فيسي ناشاد بوو، نه گينا ژياني له گهل نه و خوش بوو». دوو سالي كو تا يي «شهين» فشاري زوري هينايه سه ري، تاكو يه كي ك له دوورگه كان كه به ناوي من و براكه مه وه بوو حكومت دا گيري كړد بوو بفرو شي ت. «شهين» ده ترسا نه گهر باوكم هري ت سامانه كهي يان پروات بو حكومه ت، يان نيمه و هيج شتيك به و نه گات. ته نانه ت له و كانه شدا به نه خوشي دلوه هه فته ي دوو جار ده پوشت بو خه زه ر بو

ماستاوکردن و پاره‌دان به و خه‌لکه‌ی مولکه‌که‌یان داگیرکردبوو، پیمده‌وت ده‌ست له و دورگه‌ه‌لب‌گریت. ده‌موت «نه‌ئیمه‌ پیوستمان به‌پاره‌یه، نه‌تو پیوستت به‌م سه‌رئیشه‌یه». نه‌مده‌توانی پیستیم نه‌نگیبه‌ بو‌که‌سیک که‌هه‌میشه‌شانازی‌کردوه که‌له‌برده‌م شا‌دانه‌نه‌ویوه‌ته‌وه، ئیستا بو‌پارچه‌زه‌وییه‌ک منه‌تی هه‌ر که‌س و ناکه‌سیک بکیشیت.

له‌یه‌ک شت زور دلیام، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌که‌باوکم «شه‌هین»ی‌خوشده‌ویست. له‌وانه‌یه‌«شه‌هین»یش باوکمی به‌شی‌وازی‌خوی‌خوشیستیت. پیچه‌وانه‌ی‌دایکم «شه‌هین»، نخی‌دلسۆزی‌و‌خۆته‌رخان‌کردنه‌کانی‌باوکمی‌ده‌زانی، به‌لام باوکم هه‌رگیز ئه‌و‌ئارامیه‌ی‌بوی‌ده‌گه‌را، نه‌یدۆزیه‌وه. هه‌فته‌ی‌یه‌کجار له‌گه‌ل‌ئیمه‌شه‌وان‌خواردنی‌ده‌خوارد. هه‌میشه‌به‌په‌ریشانی‌و‌راره‌یه‌وه‌ده‌گه‌یشه‌لامان. ده‌یه‌ویست‌من‌ژنه‌که‌یم‌خوشبویت، به‌س‌ته‌نها‌ریم‌بوی‌نه‌بیت، به‌لکو‌خوشمبویت. («له‌مالی‌خویانه‌وه‌ته‌له‌فونی‌بو‌ده‌کردم‌و‌ده‌یاده‌ده‌ستی‌شه‌هین‌و‌ده‌یوت‌«وه‌ره»، نازی‌ده‌یه‌و‌یت‌قسه‌ت‌له‌گه‌ل‌بکات، بیرت‌ده‌کات»). زور‌نیگه‌رانی‌پاره‌بوو.

هه‌موو‌ژبانی، ته‌نانه‌ت‌تا‌چه‌ند‌روژ‌پیش‌مردنیشی، روژانه‌سه‌رله‌به‌یانی‌ده‌روشت‌بو‌ده‌وام. ئه‌وه‌نده‌پاره‌ی‌هه‌بوو، که‌بتوانیت‌به‌ئاسایش‌وه‌بژیت، به‌لام‌بو‌«شه‌هین»‌به‌س‌نه‌بوو. ده‌یوت‌«به‌شه‌هینم‌گوتوه‌ئاگام‌لیی‌ده‌بیت، به‌لینم‌پیداوه». وازی‌له‌دیزاینی‌جلوبه‌رگ‌هیتابوو، باوکم‌یارمه‌تی‌دابوو‌بزنسی‌دیزاینی‌ناوه‌وی‌مال‌بکاته‌وه. روژیکیان‌بردمی‌بۆلای‌دانبوس‌بو‌تازه‌کردنه‌وه‌ی‌نوینه‌راهه‌تی‌فروشتنی‌مولکیکی‌تر. له‌به‌ر‌چه‌ند‌هۆیه‌ک‌باوکم‌و‌«شه‌هین»‌ده‌یانویست‌قایلمان‌بکه‌ن‌«شه‌هین»‌نانپه‌یدا‌که‌ری‌سه‌ره‌کییه‌و‌بزنسی‌دی‌کو‌ره‌که‌ی‌تا‌ئهم‌ناسته‌گه‌شه‌ی‌کردوو. له‌دوا‌هه‌مین‌ده‌فته‌ری‌بیره‌وه‌ریه‌که‌یدا، که‌چه‌ند‌مانگ‌پیش‌مردنی‌نوسویه‌تی، یاداشتیک‌هه‌یه‌«بو‌شانی⁽¹⁰⁾: ئه‌گه‌ر‌وا‌سه‌بری‌هه‌قیقه‌ت‌بکه‌یت، که‌له‌راستیدا‌هه‌یه، هه‌له‌ی‌که‌متر‌ده‌که‌یت. گرتی‌تو‌ئه‌وه‌یه

دنیای راستی و خهونه کانت لئ تیکه ل بووه و خهوت لیکه وتوو». له وانیه هم یاداشته ی بو خۆشی نوسی بیټ.

«شهین» وهك دایکم له دنیای فانتازیا دا ده ژیا، به لام وهك دایکم ههستیار نه بوو. به دبه ختییه کانی بو ئامانجه کانی خوی به کار ده هیئا. نه پارێزه ی «شهین» به دوایدا ده گه پرا سۆز، یان سوپاسگوزاری نه بوو، به لکو زۆرتر بو ماده بوو. ههستی ته ماحی هیچ رهمز و رازیکی نه بوو. رهنگه له بهر نه هم هۆیه بیټ، که نه و بهو شتانه گه یشت که ده یویست و دایکم پیینه گه یشت.

ماوه یه که له مه و پیشت خزمیکی نزیکیان پییوتم «باوکم شتیکی هه له ی نه کردوو. وامه زانه پیاوه کانی تر په یوه ندیان نییه، به لکو هه یانه و ته نانه ت زۆرتر له نه حمد هه یانه، به لام نه وان له خیزان و هاوړیکانیان جیا یده که نه وه. ده زانن چۆن په فتاریکه ن. ژنه یانی نه حمد هیچ مانایه کی نه بوو. پیاو بو یه له گه ل ژنی گه نجت ه اوسه رگری ده کات، یان بو سیکسه، یان بوئه وه یه له ته مه نی پیریدا ناگای لی بیټ. له و خانوو دا نه حمه د هه مو شتیکی ده کرد. بازاری ده کرد، که لو په لی ده شو رد، جانتای ژنه که ی هه لده گرت و به رده وام به ته نها ده ینا رد بو سه فه ر، تا خانم پشویه ک بدات». نه م پیاوه ده یویست بزانی ت بو چی باوکم نه یده توانی وهك پیاویکی ئاسایی هه ل سوکه وت بکات. بو چی په یوه نده که ی بوو به خه و نیکی ئاوا شپزه؟ هه ندی جار خو شم سه رم له مه سور ده می نی ت. ئایا زۆرتر خو شمه ده ویست، نه گه ر وای نه کردایه؟ وانا زانم. خو شمه ده ویست، چونکه هه له کانی ئاسایی نه بوون، چونکه ههستی به تاوانباری ده کرد و نه به ویست په یوه ندی هه بیټ، به لکو نیازی بوو نه ویندار بیټ. دوا هه مین ده فته ری بیر ه وه ری هه کی پر ه له نیگه رانی له و «به لئین» انه ی به «شهین» ی دابوون، هه ل به ت دوا ی مردنی زانیان زۆرتر له جیه جیکردنی شدا رو شتوو و له هه ندیک شو ین، ته نانه ت زیاده رو شی کردوو.

له ژیا نی که سیټیدا مرو ف وهك دنیای سیاسه ت، یان یاساکان

په سه نده كات، يان به راشكاوى له دژيان ده وه ستيت. له هه ردووكياندا ده بټت قوربانى بدهيت. نه وهى باشه كه س به ئازادى ناروات، به لام چ قوربانيسه ك؟ باوكم نرخىكى دوو قاتى دا. باوكم نه نارامى له په يمانه كه ي وه رگرت نه له شكاننده كه ي. له هه موو ياداشته كانيدا دوو خواستى پټچه وانهى هه بوو: يه كه م ئاره زوى راكردن و گه يشتن به و ژيانه ي ده يه ويست، دووهم ترسى نه وهى كه چى رووده دات نه گهر واښكات.

دايكم به وزه يه كى كوټنه دهر، شوئى ده كه وت، ته له فونى بو شوئى ئيشه كه ي ده كرد، له هاوړې و براده ره كانى سه باره ت به چالاكيه كانى ده پرسى و منى تاوانبار ده كرد به نه پاراستنى دايكم و فروشتنى «به م پياوه و ژنه داوئيسه كانى». بټنه وهى من بزائم ته له فونى ده كرد بو هاوړيكم «په رى»، هه م بو گله يي كردن هه م بو گرتى سه نه ده كانى مولكه كه ي. كاتيك زانى باوكم ژنى هيناوه، ژيانى ليكردين به دوزه خ. پټموت هيج په يوه ندييه كى به منه وه نيه و هاوده رديم له گه ل كرد و به ئينم پيدا، هه رگيز له مالى خويمان چاوم پټنه كه وټت. ده مويست راستگو بم له گه لى، به لام كارساز نه بوو. له هه موو هم سالانه دا، بټياوهرى زور له تيواماندا روويدابوو. شتت كه سه رسوپه ينه ر بوو بو، نه وه بوو ژنىكى وه ك دايكم به و لووتبه رزى و ره وشته ره قه يه وه، بوچى خوئى پټستر داواى جياپوونه وهى نه ده كرد؟ ئاخو هوكه ي نه وه بوو كه بىرى ده كرد وه نه گهر جياپټتوه زورتر شه رمه زار ده بټت، له وهى هم ژيانه ناخوشه درټزه پټيدات؟ يان له وانه يه پټچه وانهى نه و شته ي ده يوت له راستيدا باوكمى خوشده ويست؟

ده يوت هه ر له يه كه م روژه وه ده مزانى «ژنى تر» له ژياندا هه يه و له «زيبا خانم» جيانا بټتته وه. له روژه هيمنه كاندا منى ده كرد به چاو و گوئى. ده يه ويست من ژماره ي ته له فونه كانيانى پټبده م. منيش ده موت «من نيمه». داواى له «بيژهن»، مندا له كان و هاوړيكانيشى ده كرد، تا ژماره كانيانى ده دوزيه وه و شه و روژ ته له فونى بو ده كردن و هه رپه شه ي ليده كردن. هه موو كه سيك پټى ده وت وټلى بكه. خوشحاله كه هم مندا ل

و كچهزا و كورپزا جوان و دلسوزانهت ههيه. به زهرده خه نهيه كي رقاويه وه دهيوٲ «دلسوز؟».

خه لك به هؤي جياوازه وه كوكر دهبيت. به لام زوربه ي جار ئامانجيك ي تيا دايه. يان بهس له سه ر يه ك شته. وهك ئه وانه ي كه قاوغه شقارته. يان ته پله كي جگه ره. يان شتي هونه ري كو ده كه نه وه. به لام دايكم زورتر له وه ي كو لو كسيونيك دروستبكات شتي ده خسته گه نجينه وه. ئه ويش ئه و شتانه ي. كه هيج كه لكينكيان نه بوو. ده ميك گه نجر بووم دايكم به پارچه كو نه كان جلي بوخؤي و من دروستده كرد. به لام دواتر بهس مؤلي ده كردن و به ديقه ته وه يه ك له سه ر يه ك ده ييچانه وه.

زوري گه نجينه وهك دلي خانوه كه وها بوو: سه رشار بوو به پارچه. جل. ئه و ديار يانه ي بو باوكم. براكه م و مني سه ندبوو. زيو. فه خفوريه كان ي هاوسه رگيري يه كه مي تيدا گرد كرد بوويه وه. شانازي به وه وه ده كرد. كه برنج و شه كرى يپش راپه ريني لايه. جو ريك له موربه ي هه لده گرت. كه هه رگيزيش به كارينه هينا. وا هه سته كه م ئه م زورانه جو ريك له ئاسايشيان يپده به خشي. به لام تا ئه و روژه ي مرد نه يزاني چؤن ئه م شتانه له ژيانيدا ريكبخت: زيوه كان نيشانبدات. له قايه فه خفوريه كانيدا خواردن بخت. چا كه ته فه روه كان ي بكاته بهر. به يليت به بازيچه كاغان ياري بكه ين و بيانشكيني. هه نديچار له پر هه موو ئه و شتانه ي كه كو ي كرد بوونه وه ده به خشي. ئه ويش نه به ئيمه. به لكو به خه لكي نامؤ. ده توت هه رشتيك من حه زم ليبت ئه و لي ياساغده كردم.

هه ر به و چه شنه ي كه شتي ده خسته گه نجيه وه. خه لكيشي وا ليده كرد. له م سالانه ي كو تاييدا چيروكي تاوانه كان ي رژيمي ئيسلامي كو ده كرده وه. بو ئه م شتانه زور به خشه نده بوو. زورچار ده بوو. كه شه و دره نك ده هاته زوره كه مان يان شه و له ميواني ده هاتينه وه. ده هات و ده يوت «بيستوته چي بووه؟» ده ستيده كرد به گيرانه وه ي چيروكه كه. وهك خوداي هه والي ناخؤش. نيگه راني ئه وه بوو نه كا ئيمه له بيرمان بچيت. كاتي ك درؤشان دنم له چاويدا

دهبىنى و وروژاندنم له دهنگيدا دهبيست، دهمزانى ئىستا ديسانوه به ههوايىكى كوشتى دلخوشمان دهكات. له روونكردنه وه كانيدا زور ورد بوو: بو بهرده باران كردن، پياو تا كه مهريان چالده كهن و ژنيس تا ملان دهخه نه ناو خوڤ، بهرده كان دهبيت نه بچوك بيت نه گوره. پياويك كه توانبووى رابكات به خشراوو، چونكه نه گهر بتوانى ههلبىت ده به خشرىت. يان باسى له سىداره دانى خه لكى له ناو جاده دا ده كرد تا بىته نمونه ييك بو خه لكى تر. دواتر دهيووت بيهينه بهرچاوت «نيگار» و «دارا» روژيك له خوئندنگه بيهنه وه و چاويان به شتىكى وه ها بكه وىت. يان چيروكى ژن و پياويك كه له گهراجى مالى خويان سهريان بر درابوو، (نازانم بوچى هيشتا ناوى ژنه كه له ميسكمدايه، فيروزه سهنايى) يان ژنيكى به ته مهن كه دواى ئه وهى شته كانيان بردوو كوشتبوويان — تانه و توانجيك بوو بو ئيمه كه بو سه فهر دهرويشتين و ته نيا دهمايه وه.

هه جاريك دهرويشتم بو كوئفراسيك له دهره وهى ئيران، داىكم چه ند روژ پيشتر دهستيده كرد به كه مپهين. ته قهيه كى له درگارى چيشخانه كه ليددها و بى ئه وه چاوه پروانى وه لام بيت دههاته ژوره وه و دهيووت «له بيرت نه چيت پيئانبلىت، هه موو شتيكيان پيئلى». دهيوست من هه موو شتيك بگيرمه وه و بخه مه روو. گويى له راديو بيانبيه كانى وه «دهنگى ئه مه ريكا» و «بى بى سى» ده گرت و دواتر يش بو ئيمه ي ده گيرايه وه. دهيووت «ديسانه وه ده ستى به ريتانييه كانى تيدايه، ئاوه كه ليدده كهن، ئه م به ريتانيانه درودده كهن، له گه ل ئه م رژيمه ده ستيان له ناو ده ستى يه كدايه». ته نانه ت ليستيكيشى له وه كه سانه ي به ده ستى رژيم له دهره وهى ئيران كوژرابوون، هه بوو: سه روک وه زيرى پيشو «به ختيار»، هاوکاره نزيكه كه ي «عه بدولر حمان برومهنده»، «فه رهدون» براكه ي «فروغ فروخزاد». هه نديكجار بانگه يشتى ده كردم بو خواردنه وهى قاوه و فه رماني پيدده ام گوئى له قسه ي هاوړيه كى، يان بيگانه يه كه سه باره ت به رژيم بگرم. يه كه مجار وتى پيئانبلى من گو توومه، منيشوتم «به كئ بليم دايه؟»، «ئه و

که‌سانه‌ی بانگه‌پشتیان کردووه، مه‌هناز». «مه‌هناز ئه‌فخه‌می» وه‌زیری پێشوی کاروباری ژنان بوو له‌ حکومه‌تی (شا)دا. په‌یوه‌ندیمان پێکه‌وه‌هه‌بوو. خوشکه‌ بچوکه‌که‌ی «فه‌رح» که‌ هه‌ر وه‌ک من له‌ کۆنفیدراسیۆنی خوێندکارانی ئێرانیدا چالاک بوو، هاوڕێی مندا لیم بوو. له‌ سه‌رده‌می‌کدا من و «فه‌رح» له‌ دژی «مه‌هناز» بووین، به‌لام ئیستا هه‌ردوو خوشکه‌که‌ یه‌ک چاره‌نوسیان هه‌بوو. «مه‌هناز» که‌ له‌ هه‌فتاکاندا یه‌کیه‌ک له‌و که‌سانه‌ بوو له‌ پرۆژه و دواتریش جێبه‌جێکردنی یاسای پاراستنی ژناندا ئیشتی کردبوو، ئیستا له‌و که‌سانه‌ بوو، که‌ له‌ناو لیستی ره‌شی رژێمدا ناویان هاتبوو. «مه‌هناز» به‌ ناچاری له‌ ئەمریکا ده‌ژیا و دواتریش «فه‌رح» دای له‌سێداره‌درانی مێرده‌که‌ی به‌ منداڵێکی هه‌شت مانگانه‌وه‌ له‌سکیدا و کچیکی سێ ساڵه‌وه‌ روشت بۆ لای «مه‌هناز». هه‌رجاریک ده‌پۆیشتم بۆ کۆنفرانس دایکم سلّو و ریزی خۆی بۆ «مه‌هناز» ده‌نارد و ده‌یوت پێیلیم خه‌لک بایه‌خی ئه‌و شتانه‌ ده‌زانن، که‌ ئه‌و ده‌یانکات. دایکم به‌ گله‌یه‌وه‌ ده‌یوت «تۆ گالته‌ت به‌ که‌سی وه‌ک مه‌هناز ده‌هات و به‌لاته‌وه‌ گرنگ نه‌بوو». ده‌مه‌ویست بیری به‌پێنمه‌وه‌ که‌ خۆی بوو «مه‌هناز»ی په‌سه‌ند نه‌ده‌کرد. هه‌ستی ریزی‌تانی دایکم شتیکی تازه‌بوو. ده‌یوت «ئه‌وان گوێی لێده‌گرن».

هێشتا وێنه‌ی ئه‌و روژه‌م له‌به‌رچاوه‌ که‌ دایکم له‌ خواره‌وه‌ له‌لای که‌راجه‌که‌دا بۆ جێبه‌جێکردنی رپۆره‌سمی مالئاوایی وه‌ستا بوو، به‌ سینیه‌که‌وه‌ به‌ده‌سته‌یه‌وه‌ و قورئانیک و قاپێکی ئاوی له‌سه‌ر بوو. پێش زژاندنی ئاوه‌که‌ له‌دوای من بۆ سه‌فه‌ریکی سه‌لامه‌ت و به‌ختی باش، له‌ گیرفانی کراسه‌که‌ی لاپه‌ره‌یه‌کی ده‌ره‌ینا و پێیدام. وه‌ک که‌سیک که‌ داوای داد ده‌کات وتی «ناوی ئه‌و که‌سانه‌م نووسیوه‌، که‌ له‌ به‌ندن، یان کوژراون. بیده‌ به‌ هاوڕێکانته‌». «باشه‌ دایکه‌». دایکم له‌و کاته‌ی سواری ماشینه‌که‌ ده‌بووم، برۆم وتی «هیوادارم ئه‌م باش وتنه‌ت له‌و باشانه‌ نه‌بیت، که‌ شتیکت لێ داوا ده‌که‌م و ناته‌وێت بۆم بیکه‌یت».

هه‌ندێجار هه‌سته‌ده‌که‌م ده‌بیت زۆر سوپاسگوزار بم، ئه‌وه‌نده‌ نزیک له‌

دایکم ده ژيام. کاتیک «نیگار» و «دارا» مندالبوون، بو خهوی نیوه پړو دایکم چیرۆکی بو دهوتن. به تانیبه کی گه وری له سهر زهویه که داده خست، له گه ل سئ دانه سهرین و ههرسیکیان له سهری پالده که وتن. له بیرمه «نیگار» به پشته وه پالده که وت و په نجه گه وری که له ده میدا بوو، سهیری بنمیچه که ی ده کرد و دهوت ههر له م دنیا به شدا نیبه. «دارا» ش وه که هه میسه له کتیبه وینه داره کاندای داوای ئه و شتانه ی ده کرد، که حهزی لیوو: ده یوت «من ئه و مانگه م ده ویت». که گه وری تر بوون فیری یاری وه رقی کردن. ئیواران بانگی ده کردن یینه خواره وه بو یاری. به منداله کانی دهوت چون باوکی، که قومار بازیکی گه وری بوو، له گه لی یاریده کرد، چونکه تهنه دوو کهس بوون ده یانکرد به دوپل، ئه مه پرۆسه یه که بوو من ههرگیز تینه گه یستم. هه میسه وایده کرد بیدوړینیت، به بوئنه ی بردنه وه شه وه شوکولات، یان پاره ی ده دا به منداله کان. دهنگی ئه و روژانه که له میوانی یان کوپونه وه ده هاته وه بوو مال و ده مینی دایکم و منداله کان له دوری میزی چیشخانه که دانیشتن و پنده که نن هیشتا له گویمدایه.

هه میسه دیاری بو ده کرین، شتی ئالتونی بچوک بچوک بو «نیگار» و بازیچه ش بو «دارا». هیشتا له ناو چه کمه چه که مدا زنجیریکی ئالتونی دریژ به کوئیک مه دایاوه هه به: دلکی بچوک، هه ناریک، نه علیک، کیلی و خودای بالداری زه رده شتی له سهر نه خشکراوه. گوړه وی ره نگی، ده ستکیش و سه ریوشی ده چنی بو منداله کان و به یانیان به پیلکانه کاندای ده هاته سه ره وه و بانگی ده کرد «وه رنه خوار و خواردن بدن به بالنده کان». دوی ئه وه ی ئیرمان به جیهیشت و روشتین بو ئه مریکا له سالی 1997. هه جاریک ته له فونی ده کرد ده یوت «به دارا بلئ ئاگام له په له وه ره کانیه تی».

هه رودوکیانی خو شده ویست، به لام «دارا» ی زورتر په سه نده کرد. ته نانه ت هه ندیچار ئیمه ی به وه تاوانبار ده کرد، که به هو ی سروشتی خو شی «دارا»، ده یخه له تینین. وا بیریده کرده وه «دارا» له برا که م ده چیت و «نیگار» یش له من، هه لبه ت منداله کانی خو ی قوژترن. هه میسه له گه ل یه که

کاتیکی خوْشیان به سهرده برد، ته نها ئه و کاتانه نه بئیت، که داخی دلّی خوْی له باوکم به سهر مندالّه کانیشدا ده پُشت. هئیشتا ده فته ری بیره وه ری هه کانی «نیگار» م له لایه، تئیدا نووسیه تی «ئهمرۆ مامان نئسی پنیوتین ئیتر نابئیت چاومان پنییکه وئیت، وتی ئه و دایه گه وره ی ئیمه نییه، به لکو ژنیکی تورک به ناوی شه هین ئیستا دایه گه وره مانه. من زۆر گریام، به لّام وتی دایکتان وای ده وئیت».

هه ندیجار که ئیمه له مال نه بووین ده هاته سهر و «بازیچه باشه کانیانی» کۆده کرده وه — دیاری روژی له دایکبوون، یان بۆنه کانی تر و ده یشارده وه، تا نه توانن یاری پنییکه ن و بیشکینن. هئیشتا جیگه ی سه رسورمانی منه، که بیروکه ی خوْشی و چئژ لای دایکم بیروکه یه کی نامۆیه، ئه وه نده بوّی بیگانه بوو ببوو مه ی ناخوْشی و ئازار بوّی. جارێکیان که دایکم له مال نه بوو «ته همینه خانم»، که هه موو که لوپه له کۆنه کانی خانوه که ی دایکمی ده زانی، من و «نیگار» و «دارا» ی برده خواره وه. ده رگای دۆلابیکی کرده وه و به سه رسامیه وه بینم دۆلابه که پره له تیدی بیر، باربی، ئوتومبیل و زۆر شتی تر که خوشه که کانی بیژن له ئەمریکا وه بۆیان ناردبوو. مندالّه کان ده ستیانکرد به پنییکه نین، ته نها ئه و یارییه منالانه ی هه لگرت، که زۆر هه زیان لیبوو، چونکه دلّمان نه ده هات هه چی بوّ نه هئیلینه وه. کاتیک له پیلکانه کانه وه به ده ستی پره وه ده رویشتینه سه ره وه «نیگار» وتی «ئه ها ئیمه ت تاوانبار ده کرد بازیچه کان ون ده که ین».

له ساله کانی کۆتایی ژیانیدا دایکم له ژوری وینه کیشان، ته نیشته ژووری خه وه که ی، زۆریه ی کاتی خوْی به سه ره برد. ئه و ژووره له گه لّ ئه وه ی که هه میسه خوْری تیده که وت و په نجه ره فه ره نسیه کانی به ره و باخه که ده کرایه وه، منی خه مبارده کرد. وینه کان بّی په پره ویکردن له قه باره یان شکل دانرابوون و هه یچ کامیکیان راست دانه نرابون. ده توت چه ند سه رخوْشیکی بیگانه ن و له بارێکدا به سه ره یه کتردا لاربوونه ته وه. له م ژوورهدا قاوه به ناوبانگه کانی بوّ میوانه کانی پنییکه ش ده کرد،

ههروهك نىگارەكانى بە نارىكىهوه هەل بژاردبوو. بىجگە لە پاسەوانەكانى نەخۆشخانەكەى تەنىشتەمان، خزمەكانى «سەيفى»، خۆيىندكارەكانم و دراوسىكانمان، خەلكى بىگانهش كە لە مالى هاوړپييهكى چاوى پيىدهكەوت، يان لەناو تاكسى، يان پاس دەيىنى دەبوون بە ميوانى قاوهكەى. هەندىك جار نرخیكى زۆرى بۆ ئەم چاوپۆشيه دەدا وەك «ئەحمەد ئاغا» كە بۆ ماوهيهك زۆر پەسەندى دەكرد. بۆ ماوهيهك «ئەحمەد ئاغا» رۆژانە دەرۆشت بۆ لای، دواتر دەرچوو راپۆرت لەسەر چالاكیهكانى كەسانى دژى رژىم دەدات.

هەموو رۆژىك دايكم چىرۆكەكانى «ئەحمەد ئاغا»ى بە وروژان و متمانەيهكەوه دەگىرپايهوه، كە بوارى ئەوهى بە ئيمە نەدەدا راستى چىرۆكەكانى بخەينه ژىر پرسیار. هەولماندەدا لە رىگای دىپلۆماسيهوه وريای بكهينهوه، بەلام وەك هەميشه كەپر بوو لە ئاست رەخنە دژى ئەو كەسانەى ئەو پەسەندىدەكردن. «ئەحمەد ئاغا» بە ناوى بەخشين بە قوربانىيهكانى رژىم و جەنگاوهرهكانى رىگای ئازادى پارەيهكى زۆرى لە چنگ دەردەهينا و كاتيكيش لەپر ونبوو لەگەل خۆى زيوىكى زۆرى يادگارى دايكى و شوى يەكەمى و فەرشى رەسەنى برد. وەك هەموو ئەو كەسانەى تر، كە دزيان لىدەكرد، ئەويش دەيزانى شتە بەنرخەكانى لە ژىرزەمين لای گەراجهوه دەشارپتەوه. خەلەتاندنى دايكم زۆر ئاسايى بوو، بەس ئەگەر بتزانيايه چى دەلپيت. ئەگەر بيمەرج و بەتوندى دژى رژىمى ئىسلامى خۆت نيشان بدايه دەرويشتتیه سەروى لىستى كەسە پەسەندكراوهكانىيهوه. ئەگەريش لای دايكم بگرتايه لە دژى باوكم، ئيت دەتوانى هەرشتيكى لى داوا بكەيت و ئەويش بۆت بكات. هەستىدەكرد دەتوانى متمانە بەو كەسانە بكات، كە لەگەل ئەو يەك رايان هەييت.

لەدواى ئەوهى «پوره مينا» لەگەل دايكم بوو بە ناخۆشيان، من هەر سەرمليدەدا. لە هەشتاكانهوه «پوره مينا» توشى نەخۆشى ببوو. بىرمە رۆژىكيان بىرى شتى كۆنى دەكردەوه و بۆ يەكەمجار پريارىدا لايەنى خۆى لە چىرۆكەكەم بۆ بگىرپتەوه. لەسەر كورسيهكەى هەستا تا وپنەكانم

بۆ بېھىتتى و وتى «دايكت كه سىكى سەيرە، تۆ بە خراپتيرين تاوانەكان تاوانباردەكات و ھەموو پەيوەندىھەكان دەپچرپىتت و چەند ھەفتە دواتر چاوپروانى ئەو دەكات، وا نىشانبدەيت ھىچ شتتەك رووينەداوھ. ھەندى جار بىردەكەمەوھ، دايكت لە دروستکردنى دىمەن و وروژاندنى سۆزدا سەرکەوتوھ».

«پورە مينا» دەپوت «گرفتى دايكت ئەوھىھ، كە لە ھەموو شتتەكدا توندپەوى دەكات. زۆر مروقتىكى مېھرەبان و يارمەتيدەرە و دەزانى، ھەرگىز ناتوانى وەلامى مېھرەبانيھەكانى بدەيتەوھ، بەلام لەپر دەبىت بە كەسىكى دىكە، كەسىكى خوازە لوگ و لوتبەرز». «پورە مينا» پىپوتم زۆر بەى جار لەگەل دايكت لەسەر ھەلسوكەوتى بەرامبەر بە تۆ دەبوو بە دەمەقالپیمان: «زۆر جار كە دواى پشوى ھاوپن دەگەرەيتەوھ بۆ ئەمريكا يان ئىنگەلتەرە، نىژھەت ئەوھندە دلئ لىت پربوو نەفرەتى لىدەكردىت و ھىواى دەخواست فروكەكەت بكەوئتە خوارەوھ».

«پورە مينا» دەپوت «نازانم كاميان خراپتەر بوو، خۆكوژى دايكى، يان پىزانين لە شەوى ھاوسەرگىرى، كە سەيفى نەخۆشپىھەكى زۆر خراپى ھەيھ؟». «خۆكوژى؟» ئەمە يەكەم جار بوو، كە دەمبىست يەكئە دەلىت دايگەورەم خۆى كوشتووھ، چونكە ئەگەر وابواپە ھەر يەكئە باسى دەكرد. «دلئيا نىم چى بوو، وت و واتى زۆر لەسەربوو— لەدايكبوونى مندال، چلك كردن، يان ئەوھى كە باوھگەرەت كوشتووپەتى، يان خۆى كوشتووھ چونكە ناشاد بوو. خۆ دەزانى خۆشكەزاكەى، فەخرى، ھەندى نەخۆشى رەوانى و خەمۆكى ھەبوو. وانازانم نىژھەت وىستىتت راستىھە كە بزانتت و ئىستاش ئىتر گرنگ نىيە». ھەر ئەوھندە بۆم سەرسوپھىنەر بوو، كە شىوازى گىرپانەوھەكى لەلايەن «پورە مينا» وھ بوو بۆ من. ئەمە پارچەپەكى ونبوو بوو لە پازلىكدا و من بەدويدا دەگەرەم.

«پورە مينا» وتى «ھەندى جار كە بىردەكەمەوھ وا ھەستدەكەم سەيفى بۆ دايكت زۆر خراپ بوو»، «لەدواى مردنى ئەو ھەرگىز چاك نەبووھ.

بۆ ماوه يەككى زۆر رەشى دەپۆشى». (باوكم له دهفتهرى بیره وه ریه کانیدا نوسیوی، یه که مجاره دایکم ده بییت رەشى له بهر بووه وه و خه مۆکی هیشتا له ده موچاویدا دیار بووه). «ئیت هرگیز تهن دوستی خوئی پهیدا نه کرده وه». ههروهک خویندکاره کانم ده یانوت له وانه یه نه بوونی خوۆشه ویستی هۆی نه خوۆشی دایکم بوویت. ژنیکی زۆر ئەم ئازاره ده چۆن. وهک «پوره مینا»، دایه گه وره م و تهنانهت هه ندیک له خویندکاره گهنجه کانیشم. «پوره مینا» به زه رده خه نه یه کی فیتنه چیه نه وه ده یوت «دایکت ئەو پیاوه ی کردووه به خودا، هیچ پیاویک شایانی ئەوه نییه، هیوادارم له دایکت شتیک فیر بوویت».

نهمده توانی له دایکم پیرسم، که ئایا دایه گه وره م خوئی کوشتووه یان، بۆیه له باوکم پرسی. باوکم وتی «نازانم له راستیدا چی بوو، وت واتی زۆری له سه ربوو. کهس ئەوه نده گرنگی به و ژنه هه ژاره نهدا تا بزنان هۆکه ی چیبوه». سالانی دواتر له ئاموزاکانی دایکیشم پرسی، به لأم کهس هیچی نه ده زانی، بۆیه تهنه رێگایه ک بۆ ئەوه خوۆم ئارام بکه مه وه، له م هه قیقه ته که کهس هیچ شتیک له ژایانی دایه گه وره م نازانیت یان له بییری نییه تۆمار کردنی ئەو شتانه یه سه باره ت به ژایانی ئەوه وه لئی دلنایین. روژیکیان هاورییه کم لئی پیرسیم بۆچی هه قیقه ت به لاته وه ئەوه نده گرنگه. وتی «هه قیقه ت هه میشه له گه ل خوئی ئاسووده یی ناهینیت، تهنانهت به قه ده ر له بیبردنه وه و درۆکردن ئارامی نابه خشیت».

یه ک سال دوا ی ئەم چاوپیکه وتنه «پوره مینا» مرد. ماوه یه کی زۆر توشی نه خوۆشی شیرپه نه چی قۆلۆن ببوو. زۆر لاواز ببوو، وای لیکردبوو شه نگتر بییت. له گه ل ئەوه یشدا که نه خوۆش بوو دایمه جلی جوانی ده کرده به ری و شوقه کی به شتی ئەتیکه رازاندبوویه وه. پێچه وانه ی خانووه کی دایکم، خانووه کی ئەو هارمۆنی هه بوو، ریکوپیک بوو. دایکم پینناخۆش نه بوو، که سه رم له «پوره مینا» ده دا و خوۆشی سه ردانی نه ده کرد. زۆربه ی جار بۆئوه ی دایکم واییکه یین دوژمنایه تی له گه ل که سیکدا له بیبره ریته وه

پیماندهوت ئەو كەسە نەخۆشە، بەلام «پورە مینا» نەخۆش بوو، خەريك بوو دەمرد، كەچی دايكم هيچ هاودەردییه کی نشان نەدەدا. بە دەنگیکی بیباک دەیوت «بیستومه له یاری وەرەقدا گزی دەكات. من پشتیوانیم لیکرد، بەلام دەزانی خو چی دەلین، بۆیه گزی دەكات، چونكە كەس حەزی لێنییه یاری لەگەڵ بكات».

هەمیشە زۆر هەستی بە لوتبەرزى دەکرد بلیت، بەردەوام لە کاتی خەمدا بە دەم هاوړی و خزمەکانییه وەیه. هەمیشە زۆر توورە دەبووم، كە بە شانازییه دەیوت زۆر كەم لە شایى بەشداریدەكات، بەلام بۆ پرسە وانیه. هەلبەت كاتیک باوژنەكەى مرد زۆر بە دەم «پورە نەفیسە» وە بوو، كاتیکى زۆرى لەگەڵ بەسەبردى، بەلام خەمىكى كەمى نیشاندا. لە پرسەكەدا بە دەنگى بەرز قسەیدەکرد، تەنانهت هەندىجار پيشدهكەنى. «پورە نەفیسە» زۆر حەزیدەکرد لە كاتی وادا پييبليت «نێژهت خانم، تكایه...».

كاتیک «پورە مینا» لە خەستەخانە بوو، زوو زوو دەرویشتم بۆ لای. لە دواهەمین رۆژەکانى ژياندا لە (ئای سى یو) بوو. لەبیرمه لە پشتی پەنجەرەى ژورەكەیهوه، لەگەڵ كچهكانى دوههستاین و سەیرمان دەکرد. زۆر بیتاقەت بوو، هەر جوڵەى دەکرد و ئیمەش بیهیوا وەستابووین و هیچمان پینه دەكرا. دواى ئەوهى كە مرد لەگەڵ «لەیلا» - كچه چكۆلهكەى - رویشتین بۆ سەر قەبران و لە پشت پەنجەرەوه دەمانبینى، كە دەیشوون و ئامادهى دەكەن بۆ ناشتنى بەپى یاسای ئیسلام. كاتیک بە دايكمم وت، لەسەر قەنەفەكە بە جلیكى سەوزى كالهوه دانیشتبوو. هیچی نەوت. بەس لە كۆتاییدا وتى «لەیلا هەمیشە كچىكى باش بوو، خوشمدهوێت».

دواى تۆزىك لەسەر جىگەكەى هەلسا و وتى «حەزت لە قاوه هەیه؟»

رووبه رووبوونوهه له گه‌ل دنیا

باوکم له‌تیوان دایکم و دنیا دا رو‌لینکی نیوه‌ندگیری هه‌بوو. هه‌ر شتیك بیايه وهك دامه‌رزاندنی بو‌ریی ناو و گرفته‌کانی خانوو، یان باخه‌که، ئیش‌که‌ره‌کان، ده‌بایه باوکم کیشه‌که چاره‌سه‌ریکات. ئه‌گه‌ر دایکم بیویستایه سه‌فه‌ریکات، باوکم پاسپو‌رت و تکتی بو‌ دابینه‌کرد. ئه‌گه‌ر له میوانیه‌کدا خزمیک، یان هاو‌رییه‌ک شتیکی بگوتایه، که پیخو‌ش نه‌بوايه و باوکم «پشتیوانی» لینه‌کردایه، زو‌ر تووره‌ ده‌بوو. له سه‌ره‌تای راپه‌ریندا، کاتیک رژی می تازه ئاگاداری بلاو‌کرده‌وه پارله‌مانتاره‌ کونه‌کان ده‌بیت راپو‌رت به دادگا بده‌نه‌وه و موچه‌کانیان بگه‌رینه‌وه، باوکم له جیگه‌ی ئه‌و رو‌یشت بو‌ کۆبوونه‌وه سه‌ره‌تاییه‌کان و پاره‌کانی دایه‌وه. پشتیوانی کردن و پارێزه‌ریکردن له ژتیك که زو‌ر سه‌زی له سه‌ربه‌خو‌یی بوو له سه‌ره‌تادا ئه‌رکی باوکم بوو، دواتر بوو به ئه‌رکی من و براکه‌م.

ئیس‌تا که باوکم رو‌یشتبوو دایکم پشتی به ئیمه، زو‌رت‌ر «بیژه‌ن» به‌ستبوو. باوکم لایه‌نه داراییه‌کانی دو‌سیه‌که‌ی خو‌ی له دادگا یه‌کلایی کردبوویه‌وه، به‌لام ئیس‌تا دایکم بو‌ لئیرسینه‌وه بانگه‌یشتکرابوو-هه‌لبه‌ت زو‌رت‌ر روا‌له‌تکاری بوو. به‌ب‌ باوکم چو‌ن ئه‌م شته‌ی ده‌کرد؟ هه‌م من هه‌م هاو‌رپ‌کانم پ‌ش‌نیارمان کرد له‌گه‌لی برۆین بو‌ دادگا، به‌لام ره‌تیکرده‌وه. وتی «هیوادارم هه‌رگیز ئه‌و رو‌ژه نه‌یه‌ت، که ده‌بیت بو‌ هه‌موو شتیك پشت به‌ که‌سیک به‌ستم». کاتیک وتم با هه‌ر ب‌یم له‌گه‌لت، زو‌ر به ساردوس‌ری و لووتبه‌رزیه‌وه وتی «تکایه‌ خو‌ت مه‌خه‌ره ناره‌حه‌تییه‌وه، من خو‌م ده‌توانم ئاگام له‌خو‌م ب‌یت. تا ئیس‌تا هه‌روا ژیاوم، له‌سه‌ر پ‌نی خو‌م. ئه‌مه به‌شی خو‌مه».

هه‌لبه‌ت ده‌رکه‌وت دایکم پ‌یو‌ستی به‌ من نه‌بوو. به سه‌ربه‌رزیه‌وه گه‌رایه‌وه و وتی زو‌ر ب‌یباکانه له دادگا وتومه هیچ شتیك نه‌بووه شه‌رمی ل‌یکه‌م. به شانازییه‌وه باسی ئیش‌که‌ی سه‌رده‌می پارله‌مانتاربوونی کردبوو.

نەيانتوانى ھېچ شتىكى خراب لە دۆسيەكەيدا بدۆزنەو، چونكە دژى ھەردوو ياساى كاپيتۆلاسيۇنى ئەمريكى و پاراستنى خىزان دەنگىدا بو، ئەم رژىمەيش ھەردوو ياساكەى پوچەلكردبۆو. داىكم وتى «پىموتن ئەگەر عەقلىان ھەبىت، دەبىت پەيكەرپىكى من لە زىر دروستبەكن. ھەرچەندە دەزانم ھەرگىز شتى وا ناكەن! بە پرسىارەكەرەكەم وت — بۆ زانىاريت كابرەكە مەلاش نەبوو — پىش ئەوھى تۆ بىتە دنيا من مسولمان بووم، وەك داىكت وەھام، بۆيە تكايە ئارامبە و لەسەر ئاين ئامۆزگاريم مەكە.

پرسيم «دايە ئەى ئەو چى وت؟»، «وەك پياوھەكانى تر نەبوو، لەوانەيە لە دلەوھە رقى لەم رژىمە بوويت. پياوھەكە پىكەنى و وتى دەزانم تۆ مسولمانىكى باشى و ھېچ مەبەستىكت نىيە لەو شتانەى كە دەپىت. منىش وتم نا! زۆرىش بە جدىمە ئەم قسانە، ئەگەر روژىك بىت بۆ مالم بۆ خواردنەوھى قاوھ ھەمووت بۆ رووندەكەمەوھ». پىش ئەوھى پرواتە دەرەوھ بە كابرەى پشكەرم گوت باوكم قومارى دەكرد و دەيخواردەوھ بەلام لە زۆربەى سەرۆكەكانى ئىستانمان مسولمانتر بوو، چونكە باوھەرە سەرەكەكانى ئىسلامى لە بابەت خىرخوازى بەرابەر خەلكى جىبەجى دەكرد.

ئەو روژە زۆر وروژابوو، دەتوت توانا شاراوھەكانى خۆى دۆزىوھتەوھ. دەتوت پىويستى بە نىوھندىك لەنيوان خۆى و دناى ھەقىقىدا نىيە. ھەرچەند تۆزىك درەنگ بەم توانايەى زانىبوو. «ئەم پياوھە كە تا دوپنى لەبەر شا دانەدەنەوييەوھ، ئىستا كاسەلىسى بۆ ئەم خەلكە دەكات، تەنيا لەبەرئەوھى كە پىويستى بە پارەيە بۆ ئەو ژنە قەحبەيە».

چەند روژىك پىش سالى تازەى 1990 بۆ كۆنفرانسىك رويشتم بۆ ئەمريكا و ئەوروپا. خانووى خۆمان و مندالمان ھەبوو، مېردەكەم ئىشىكى ھەبوو، كە حەزى لىبوو، منىش وتارم بلاودەكردەوھ. نزيكەى بىست سال — لە ھەشتاكانەوھ تا ھاوینی سالى 1997 كە لە ئىران روشتين — من لەسەر ئەدەبى ئىران دەمخویندەوھ و دەمنوسى. لە مندالیوھە بينىبووم چۆن باوكم چىرۆكەكانى شانامە و ئەدەبى كلاسكىمان وەك فىرېبوونى مېژوى ئىران بۆ

باسدەكات، ئىستاش وەك سروشتى دووھەمى لىھاتبوو. لە ئەدەبى مۇدىرن و شىعدا، بەدواى ئەوھەدا دەگەرەم، چۆن لە ھەقىقەت پادەكەين، چۆن ئەزمونەكەمان دەنوسين، بۆئەھى خۆمان بەشارينەوھ. دۆنیاپووم ھەرەك ئىستا دۆنیاپ بەسەيرکردنى چىرۆكى ئىرانى ھاودەم، دەتوانم تىگەيشتىنك لە روداوه كۆمەلایەتییەكان و سیاسىەكان پەيىبەم.

لەپر ھەستەمکرد بوون بە رەخنەگرى ئەدەبى بەس نىيە. نوسىنى وتارى ئەكادىمى ئاسان بوو، بەلام ھەستەمکرد زۆرتەر و زۆرتەر خەرىكم لە نوسىنەكەماندا لە رىگای راستى ئەم رۆژمە لادەدەم. بەوھەدا خۆپىندكارەكانم ھەزىان لە ئىشەكانى «فلادىمىر نابۆكۆف» بوو، دەستەمکرد بە نوسىن لەسەر ئەو. دەتوت ھەردووكمەن دوودلىيەكەمان وەك يەك بوو. سەرقالى دوورەولەتى، پىروا بە دىنای خەون و توانا و دەسەلاتى ئەدەب، كە دەتوانىت شىتىكى ناشىرىن بگۆرپت بە شىتىكى جوان.

زۆر بەى ئەو شتانەى كە بۆ مېشىكىكى دىكتاتورانە مەتسىدارن، دەشىت لە رۆمانەكانى «نابۆكۆف» دا بىيرتت: رۆژ بۆ كەسايەتى، خۆشەويستى شەھوانى، قەدرزانى بۆ پەيوەندى ئالۆزى ئىوان قوربانى و جەلاد، ھتد. «نابۆكۆف» بەوھە گەيشتبوو، كە دەتوانى ھەقىقەت لە رىگای خەيالەوھ كۆنترۆل بكەيت.

كىتەبەكەم بەناوى «ئانتى تىرا» لە سالى 1994 بۆلایوويەوھ، چەند مانگىك دواى ئەوھە وازم لە ئىشەكەم ھىنا. ھەزم لە مامۆستايى بوو، بەلام ھاوژەمان لەگەل خۆشويستنى پۆلەكانم سەرۆكى زانكۆ زۆرتەر فشارى دەخستە سەرم. پىرۆگرامىكى تايبەتم دانابوو، تىيدا نوسەرە بەناوبانگەكان، دەرھىنەرەكان، ھونەرەندەكانم بانگەپشتەدەكرد، تا بىن و قسە لەگەل خۆپىندكارەكاندا بكەن. يەكەم وتارىبۆز دەرھىنەرى بەناوبانگ «عەباس كىارۆستەمى» بوو، ئەمە يەكەم گوفتارى گشتى بوو لە دواى راپەرینەوھ. يەكەم لە خۆپىندكارەكانم بە ناوى «ئاغاي فۆرسەتى» سەرۆكى كۆمەلى خۆپىندكارە ئىسلامىەكان، زۆر ھەزى لە دىنای فىلم بوو، بە جىگەى من خەرىك بوو،

تا بتوانیت زنجیره پروگرامه کان به سهرکه وتووی ریځبخت. سده ها که س بۆ گویځرتن له وتاره که ی هاتبوون. دهرهینه ری دواتر، که بانگه‌شتمان کرد «به هرام به یزایی»، یه کتیک له ره خنه گره کانی رژیم بوو. له سهره تایی راپه ریندا شانۆیه کی زۆر به ناوبانگی سهره ت به مردنی دواهه مین پاشای ئیمپراتوری فارس «یه زدگورد» - به دهستی ئاشه وانیک پیش هیڅی عهره به کان کوژرابوو- نوسیوو. له دوای وتاری «به یزایی»، من و «ئاغای فورسه تی» خه ریک بووین له پلکانه کانه وه دهرۆشینه خوار کاتیک وتی «ده بیته بزانی ئه م کۆبوونه وانه کۆتایی پیدیت. به یزایی دواهه مینه. به رپۆبه ر هه ست ده کات بابه ته کان تیکده ر و سیاسی بوون».

له زانکۆکانی تریشه وه خویندکار ده هات، تا به شداری له پۆله کاغدا بکه ن. بوارم ده دا به شداری بکه ن، چونکه له وه سهرده مه دا له تاران شوینی زۆر بۆ گفتوگۆی ئازاد له سه ر ئه ده ب نه بوو. چۆن ده متوانی به رگری که سیڅ بکه م، که ده یویست له کاتی ئازادی خۆی باس له سه ر «تۆم جۆنز» یان «به رزاییه کانی به ر با» بکات. سه رۆکی کۆلیژه که زۆر جوامیر نه بوو. بریاریدا که س نه توانی له دهر وه بیته ژوو. یاسایه کی تازه ی دانا که هه رکه سیڅ بیه ویته چاوی به من بکه ویته ده بیته له ئۆفیس ی ئه وه وه ریځه ی پیدریته. هه موو رۆژیک باس و قه ده غه ی زۆرتریان دا ده نا. سه ره تا دلنه واییان ده کردم و دواتر چالاکیه کاغمان قه ده غه کرد. رۆژیک هه ستمکرد من پتر له وه ی سه رقالی ئیشی خۆم بم خه ریکی شه پرکردم. نامه یه کی ده ستله کارکیشانه وه م له ئیشه که م پر کرده وه، به لām تا دوو سال قبولیان نه کرد. ئه وان هه یچ گرفتیکیان نه بوو له وه ی من دهر بکه ن، به لām من خۆم پێ کینوو که ده مویست واز به یتم؟ بۆ خۆم وا روونده کرده وه. بۆ ئه وه دوو ساله خولیکی تاییه تم بۆ حه وت دانه له خویندکاره که چه کانم و پیاویک دانا.

ماوه یه کی زۆری پێچوو تا من و شوه که م بریارماندا ئیران به جیبه یلین. بۆ ماوه یه کی زۆر له سه ر داها تووی خۆمان، منداله کاغان و ئه وه ی، که چۆن ده توانین به باشتین شیواز خزمه ت به ولاته که مان بکه ین گفتوگۆمان کرد.

ئەم قسانە لەنیوان ھاوڕێکامان، خێزان و خزمەتگاماندا بپوو بە شتیکی روتین. «بیژەن» بیری دەهینامهوه من هەمیشە خەونی گەرانهوم بۆ ئێران هەبووه. دەمەویست منداڵەکانیشم ئەو هەلانیان هەبیت، کە ئیمە هەمانبوون، دنیا بینن و خۆیان بریار لەسەر ژانیان بدن. دەمەویست هەم نوسەر بم، هەم مامۆستا. ئیشی «بیژەن» زۆر تێکەلاوی رژیم نەبوو. لە کۆمپانیایەکی بیناسازی لەگەڵ کۆمەڵێک ھاوکار ئیشی دەکرد، کە زۆر ریزیان دەگرت و خۆشیان دەویست. کۆمپانیاکەش پرۆژەی گەورە گەورە و زۆر سەرەنجراکیشی هەبوو. سەرەرای ئەوەش بیرم دەخستەوه، کە ئەو پیاوه و شتەکان بۆ ئەو جیاواترن. دەیویست بە باسکردنی ئەزموونەکانی لەوێ چۆن لە یاساکی رژیم لایداوه یارمەتیم پێبگهیهنیت.

ئەو نەبوو بلیم «بیژەن» رای جیاواز بوو. لەوکاتەوه کە گەرانبوو هەوێ بۆ تاران، هەستەمە کرد ئێرە ئیتر مائی من نییه و هۆکەکی تا رادەیهک رەگەز و ئیشەکەم بوو، بەلام ئەو بەپێچەوانەوه هەستی بە بێگانەبوون نەدەکرد و خەونی هەبوونی مائیکی هەتاهەتابی هەبوو—خەونێک کە لە تەمەنی 17 سالیی لە ئێران رۆیشتە دەرەوه لەگەڵی بوو. هەژدە سال دواي گەرانهوه مان، خانویهک یان باشتەر وایە بلین دورگەیهکی هەبوو پڕ لە خێزان و ھاوڕێ و ھاوکار. ئیستاش داچەران لەم هەموو شتە و بەجێهێشتنیان زۆر قورس بوو بۆی.

شەونیکیان، کاتیک «بیژەن» لە میوانی دەهاتەوه، میلیشیاکانی راپەرین بەر رینگەیان پینگرت. تاوانی خواردنەوه یان لێدا، هەلبەت خۆی رەتیدەکردوه. بردبوویان بۆ بارەگای سەرکردایەتی کۆمیتەي راپەرین و شەوی لەگەڵ چەند تلپاکی و کوری گەنجی تر بەهەمان تاوانەوه بەسەربرد. بەیانیهکی لەگەڵ چەند بەندکراویکی تر دا بران بۆ کۆمیتە. زۆر بەی کات، کە کۆمیتە کەسیکی دەگرت بە مینی پاس دەیانبرد بۆ دادگا، بەلام ئەفسەرەکە بە «بیژەن» و تپوو، دەتوانیت یان بە پاس یان تاکسی بپروات، هەلبەت دەبیت پارهی تاکسیهکەش بدات، یان دەتوانی تەلەفون بکات بۆ مالهوه—

ئامازەيەكى نادياربوو، بۆئەوہى ئەگەر بەرتىلىكى باش بدات دەتوانى بروت. لە تەكسىيەكەدا ئەفسەرەكە بىرى خستبوويەو، كە پىويستى بە پشكىنى خوينە، داخۆ ھەزەدەكات تەلەفون بۆ ھاوړيەكى يان خزمىك بكات، تا دواتر يىن بە شوئيدنا؟ بىژەن بەرتىلىكى باشى دابوو بە ئەفسەرەكە و شوڤفريكى نوسينگەكە بەجىگەى ئەو خوڤنى دابوو، «بىژەن»يش نازادكرابوو. ھەلبەت ھەموو كەسك ئەوئەندە بەختدار نەبوو. ھاوړيمان ھەبوو ناچاركرابوو ئاودەستى بەنديخانە پاكبەنەو، يان ليدرابوو و باجيان لیسەندرابوو. بۆ ئمونه لە دوو روداوى جياوازدا چەند كورپكى گەنج لە ميوانىيەكدا ھەولياندابوو لە ھيرشى پولىس رابكەن، بەلام لە پەنجەرەو كەوتبوونە خواورەو و مردبوون.

كاتيك لەم دەستتيكەلى و بىدەنگىيەمان بەرامبەر بەم تاوانانە گلەيم دەکرد، «بىژەن» دەيوت، بەلام تيرانييەكى زۆر رادەستى فەرمانەكانى رژيم نەبوون. خەلك لەرەووە ياساكانيان قبولئەكرد، بەلام لە ژيەرە دەيانشكاند. بەرەنگارىيەك ھەبوو، حكومت ھىچ دەسەلاتتيكى لە بەرامبەريدا نەبوو. ھەرچەندە نرخی ئەم ياخيوونانەى خەلكم دەزانى، بەلام لەلايەكەو ئەم شيوازی بەرەنگارىيەم پىن خۆش نەبوو، چونكە وام ھەستەكرد شيوازيكە لەرپكەوتنى بىدەنگ لەتيوان خەلك و رژيما. بەلاى منەو بىدەنگى وەك بەشداريكردن لە تاواندا وايە. گرنگە سەرپيچى لە ياساكان بكەيت، بەلام دانى پىدانبنيت كە مافى خۆتە وەھا بكەيت. بە «بىژەن»م دەوت «دايكم نەيدەھيشت زۆر شت بكەين، بەلام ئيمە ھەر دەمانكرد. ھەستمان دەكرد مافى خۆمانە درۆى لەگەل بكەين و ھەستمان بە گونا نەدەكرد، چونكە وەك ديكتاتور ھەلسوكەوتى دەكرد. وادەزانى ئەمە وایكردو كە درۆكردن ئاسايى بيت؟ ئەمە نەخۆشەكە لە كۆمەلگەى ئيمەدا، قوربانى لەو تاوانانەى بەرامبەرى دەكرىت دەبيتتە بەشدارى تاوانەكە، چونكە ھەر بيانويەكى بۆ بيئىنەو و من و تۆ مادام يارەكەى ئەوان بكەين درۆزن و ساختەچين. دەزانى چى لە ھەمووى خراپترە؟ ئەوہى كە ھەستەكەين ئاسايە».

هەم من راست بووم و هەم «بیژەن»، بەلام بریاری ئەوەی که بێینەوه، یان پرۆین زۆر تاییەت بوو، بۆ هەرکام لەم بریارانەش دەبوو نرخیکمان بدایە. من زۆر بەختەوهر بووم، که ئیشیکم هەبوو لە هەرکۆی ئەم دنیایە بووایە دەمتوانی بیکەم. دەمتوانی هەم بنوسم هەم مامۆستا بم و گریگ نەبوو لەکۆی بزیم. بەس هەستم بە گوناوە کرد، کاتیگ بیرم لە بەجێهێشتنی دایک و باوکم دەکردهوه. حەزم نەدەکرد بە تەنیا جێیانبهێلم. زۆر کەسی هاوتەمەنی ئەوان مندالەکانیان بەجێیان هێشتبوون و ئیستا کەس نەبوو ناگای لیانییت. باوکم ژنی هینابوو، بەلام ئەی دایکم چی؟

زۆرجار باسی رۆشتم بۆ باوکم کردبوو. دەیوت باشتروایە که پرۆین، گەر بۆ ماوه بەکی کهمیش بیت. پیموت بیری دەکەم. وتی «من باوکم لە تەمەنی هەژدە سالیدا بەجێهێشت، دنیا هەروایە. پێویستە بیر لەخۆت بکەیتەوه». پێیوت تەنانەت خۆشی بیر لەوه دەکاتەوه لە ئێران پروات.

بەیانیکە که ئیتر دلنیا ببوین دەپرۆین، رۆشتم بۆ شوقەکی دایکم. لە چێشتخانەکه دانیشیبوو. لە ژورەکه دا دەرۆشتم و سهیری وینهکانم دەکرد: «نیگار» بە جلیکی سورەوه لە تەنیشت داریکەوه وهستا، «دارا» بە گوپی پر و قەلهویەوه، وینهی من و «محەمەد» بە رهشوسپی کاتیگ من حەوت سالان بووم و ئەویش چوار. بە دوو کوپ قاوه و پسکیتهوه هات بۆلام. باسی دواهمین سهفەرم بۆ ئەمریکا بۆ کرد. وتم پێشنیاری هاوکاریم لەگەڵ زانکۆی «جان هاپکینز» لە زانکۆی خویندنی ئیوودەولەتی بۆ ماوهی دوو سالی پێدراوه. بە وچانیکەوه وتی «ههوالیکی باشه». بیری ئەو کاتەی خستەوه که بردمی بۆ بەرتانیا. وتی «بۆچی مندالەکانت هەمان ئەو دەرڤەتەتی تۆیان نەبیت؟ خو بۆ هەمیشە نارۆیت». وتم «نامەوێت تۆ بە تەنیا جێهێلم، بۆچی لەگەڵمان ناییت؟». زەردهخەنەیهکی کرد و وتی «ئێره مالی منه. بەهەر حال من ناتوانم پرۆم. ناگای باوکت لەوه دلنیا بووه».

بابەتی رۆشتمی دایکم لە ئێران زۆر پێشتر باسکراوو. «محەمەد» و «شەهران» دە سالی پێش ئەوکاتە رۆشتمبوون و زۆر لێی پارانەوه لە بەرتانیا

سەردانیان بکات. ھەر بیانووئەکی بەئینایە، ھەمیشە ئەمەى دەوت کە ئەوان ھەرگیز بەپێى یاسا جیانەبوونەتەو، بۆیە ناتواىت و لات بەبى بەلگەى رەزامەندى باوکم بەجیبهیلت. دەیوت «ھەرگیز داواى ھیچ شتێک لە باوکت ناکەم، تەنانەت ئەگەر لەسەر دەروازەى مردنیش بى»، «زۆر ناخۆشە من کە دژى یاساى پاراستنى خىزان دەنگمدا — ھەر بۆ ئەم ھۆیەى کە ژن بۆچى بۆ دەرچوون لە و لات دەبیت پىوستى بە رەزامەندى مێرد ھەبیت — ئیستا دەبیت ئەم سوکایەتیه قەبوڵا بکەم». ھىند بەدلنایىھەو قسەیدەکرد، کە ئیمە پرومان پیدەکرد، بەلام دواتر زانیمان جیابوونەو کە لەسەر بەلگەنامەى لەداىکبوونى تۆمارکراو: واتە ئازاد بوو.

ھەندىکجارىش بیانووئە ھەوى دەگرت «بەھەر حال من بەلینمداو بە خۆم، کە ھیچ شتێک لەم رژیمة داوا نەکەم، بۆیە ئیستا بۆ پاسپۆرتیک لىیان ناپاریمەو، تەنانەت ئەگەر بەماناى ئەوھش بىت، ھەرگیز نەتوانم چاوم بە مندالەکانم و کورەزا و کچەزاکانم بکەوئیت». منیش وتم «بەلام داى، مافى خۆتە پاسپۆرتت ھەبیت. تۆ ناپارئیتەو، داواى مافى خۆت دەکەیت». مشتومرەکاغان ھەمیشە، یان بە رەتکردنەو کۆتایى دەھات، یان بەوھى لەوانەى پروات ئەگەر ئەوان بپۆن. ئەم جارە ھیوام نەبوو. بىرم دەکردەو، ئەگەر ھانتوانایە ھانتوانایە بۆ ھەموومان باش دەبوو. لە کۆتاییدا رازى بوو بىرى لىبکاتەو، لەداواى «سەرپەرشتیکردنى کۆمەلێک کاروبارى گرنگ». زۆر بە راستیھەو دەیوت «ئەمە و لاتى منە، بە ئەندازەى مندالەکانم بۆم گرنگ. ئەرکى نىشتمانى خۆم ھەیە». ھەندى جار ھەستماندەکرد لەراستیدا راسپاردە سیاسىھەکانى ناھیلن لە و لات پرواتە دەر.

بۆ ماوئەیک دایکم زۆر بە رۆشتنەکەى ئیمە خۆشحال بوو. بەردەوام بۆ خەلکى باسدەکرد. ھەلدەگەرا و لىدەپرسیم «لە کام زانکۆ وەرگیراوى؟»، «جان ھاپکىز دایکە». گویم لىئە دەلئیت «ئا ئا جان ھاپکىز، خەستەخانەکە نە زانکۆکە، زانکۆئەکى زۆر بەناوبانگە». کە تەلەفونەکەى دادەنا پىیدەوتم «راستى وتت ئەم ھاوکارىیەت لەگەل ئەو زانکۆئەدا بۆ چىھ؟». دواتر

به ده‌نگیکی نزمه‌وه «قهینا هه‌مووی دوو سآله، دوای دوو سآل ده‌گه‌پښتته‌وه. دوینی ئه‌حمده ئاغا لیږه‌بوو، ده‌یوت خه‌لك له بازار زۆر لهم رژیمه په‌ستن. ئه‌رئ زوو ده‌گه‌پښتته‌وه. ئه‌م رژیمه ده‌رووخیت». (ده‌توت روژنك دیت ئه‌م مه‌لانه جانتاكناپان هه‌لبگرن و بلین «ده‌ی باشه ئیتر ئیمه ده‌روین. له‌وانه‌یه دواتر یه‌كتر ببینین و له‌وانه‌شه نه‌بینین»). دیسانه‌وه ده‌یوت «دوو سآلی تر ده‌توانی بیته‌وه، مه‌گه‌ر نا؟». منیش به ده‌نگیکی بیه‌یواوه ده‌موت «به‌ئێ ده‌توانم».

له‌په‌ر ده‌ستمکرد به‌گریان. وتی «بۆچی ده‌گری؟ كچه هه‌ژاره‌كه‌م هه‌میشه له‌ شوینیکه‌وه ده‌روات بۆ شوینیکێ تر. هه‌رگیز له‌ جیه‌كه‌دا ناحه‌سیتته‌وه. هه‌رگیز چۆت له‌ ژیانته‌وه‌رنه‌گرتوه». دواتر پێیوتم به‌ دنیا بلێ چی له‌ ئیران رووده‌دات. به‌ ده‌نگیکی نزمه‌وه ده‌یوت «ئهرکی نیشتمانیته‌ له‌بیرنه‌كه‌یت. خۆم زانیاریته‌ بۆ ده‌تیرم»، «هه‌لبه‌ت ناتوانین له‌ ته‌له‌فوندا به‌ نازادی قسه‌ بکه‌ین، به‌لام زمانی تابه‌ته‌ی خۆمان داده‌هینین. بۆ نمونه ئه‌گه‌ر بلیم ئاغا نه‌خۆشه، ئه‌وه یانی سه‌باره‌ته‌ به‌ رژیم قسه‌ده‌كه‌م»، به‌لام له‌گه‌ل گوزه‌ری كاتدا زۆرتر نیگه‌ران ده‌بوو. له‌په‌ر به‌بێ هیچ هۆیه‌كه‌ ئیتر قسه‌ی له‌گه‌لم نه‌ده‌کرد، یان گله‌یی ده‌کرد جارێكیتر له‌ ژیانیدا خه‌ریكن لهم شوقه‌ زله‌دا ته‌نیا به‌جیدیلین. پێمده‌وت خه‌سوی «مه‌مه‌د» له‌ شوقه‌كه‌ی «مه‌مه‌د» ده‌ژیت و ئیمه‌ش ئه‌وه‌ی خۆمان به‌كری داوه به‌ هاوپییه‌كه‌ی «بیژهن»، «من چی بکه‌م كه‌ تۆ لیږه‌ نه‌بیت و بېم به‌جیگه‌ی به‌زه‌یی بۆ ئاغه‌ی باوكت؟»، «دایه‌ گیان په‌ری هه‌م هاوپییه‌ هه‌م پارێزه‌رمه، له‌ ته‌كه‌ ئه‌و بیت پیویستت به‌ هیچ شتێك ناییت»، «ده‌ی باشه، به‌لام قه‌ینا پێش ئه‌وه‌ی برۆی به‌لگه‌ی ئه‌رزه‌كانم بۆ به‌یتیت؟ ئه‌م ئیشه‌ بچوکه‌یشم بۆ بکه‌یت». له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا كه‌ سور ده‌مزانێ هه‌رگیز وه‌ی ئه‌وه‌م نییه‌ داوای به‌لگه‌كان له‌ باوكم بکه‌م وتم «دلنیا به». دایكیشم وتی «ئه‌وه‌كاتهم هاته‌وه‌بیر، كه‌ گه‌نچ بوویت—ده‌نگی لیږه‌دا ده‌توت بۆ ساتێك شكا— له‌و مآله‌ شیداره‌ گه‌وره‌ی لانكه‌ستیر ده‌ژبای، زۆر ترسابوو. كاتیکی زۆرم ته‌رخانده‌کرد، تا له‌ناو فه‌ره‌ه‌نگدا به‌دوای

وشه كاندا بگه پريم، ئىستاش...».

هەرچى كاتى رۆيشتىنمان نزيكتر دەبوويه وه دەمويست زۆرتر كاتم له گەل ئەودا بەسەربەرم. كاتىكى زۆر له ژوورى نىگار كىشان دادەنیشتم بەس بۆئەوهى چىرۆكەكانى ژيانىم بۆ باسبكات. له ژوره كه هەلەدەسورپت و سەبارەت بە رەسمەكان پرسیارم لێدەكرد. «دايكە ئەمە وێنەى كىنیه؟»، «سەيرى خۆت و پوره مينا بكە»، «ههچ وێنەى خۆت و سەيفيت له لا نىيه؟». هەموو وەلامەكانى روتىنى بوون و كاتىك سەبارەت بە «سەيفى» يان دايەگەورەم پرسیارم دەكرد، هەر هەمان چىرۆكى دەگىرايه وه، كه پيشتر بۆى باسكردبووم، تەنانهت هەر هەمان وشەشى بەكار دەهێنايه وه.

بەبانيه كيان جانتايه كى بچوكى له ژوورى گەنجيه نه دەرهيئا. پرپوو له وێنەى كۆن، هەموويان لەسەر عەردەكە بۆلۆكردەوه. دەنگى «نىگار» و «دارا» دەبيست، له بەلكۆنەكە وهستا بوون و پێدەكەنين. پەنجەرە فەرەنسيەكەمان كراوه بوو، ياريان بە وشە دەكرد. جاروبار شتىكى كۆميدىيان دەوت و دەستيان دەكرد بە پێكەنين. دايكم لای منەوه دانىشت. من تەماشای وێنەكانم دەكرد و ئەويش جاروبار لەسەر هەر وێنەيەك بۆچونىكى دەوت. هەندىك وێنەم خستە ئەو لاه. دەمزانی ههچ رىگايەك نىيه، بتوانم ئەم ساتە رابگرم و ببياريم: دەنگى پێكەنينى منداڵەكانم له هەيوانهكە، من و دايكم ئاوا بەخۆشيه وه لای يەكەوه دانىشتبووين، دۆستايەتى نزيك و ئاسودەيهك بوو دەمىك بوو هەستم پێنەكردبوو. دايكم بە سىنيه كه وه هاته ژووره وه و «نىگار» و «دارا»ى بانگكرد «نىگار، دارا، قاوه و شۆكۆلاتەكەتان ئامادهيه». دەمەويست بۆلۆم «دايه قاوه يان پيمەده هيشتا زۆر منداڵن»، بەلام دەمزانی بەس دەلپت «پيوست ناكات پيمبۆلن چى بۆ منداڵ باشە و چى باش نىيه». زۆرم حەزمەكرد رابردووى بزەنم، بيناسم و بزەنم چى وايلىكردبوو هەم زۆر ليمان دوورپيت و هەم نزيكمان پيت. زۆر قورس بوو له گەلى قسەبكهيت. هەرگيز نەمدەتوانى وشەى دروستى بۆ بدۆزمه وه. نەمدەتوانى بۆلۆم «دايه، دەزانم بۆچى وا هەستدەكەيت و زۆر سوپاسگوزارى ئەو كاتەى

لانکه ستیر و زۆر شتی ترم، به لām باوکیشم خۆشده ویت». نهمده توانی پینیلیم زۆرتر له هه موو شتیک ده مه ویست به س خۆشی بویم. ده مه ویست به مگریتته باوهش، ئه ویش نه ک بو ئه وهی که به زه یی پیمدا دیته وه، به لکو بو ئه وهی خۆی وای ده ویست. هه زم ده کرد به رسم «دایه، چیت ده ویت؟»، به لām زۆر شتی باسه نه کراومان هه بوو.

چهنده مانگی کۆتایی ژیاغان له تاران ببوو به نۆستالژی، ده توت ده می ئیستا له ناو رابردوودا پووکاوه ته وه. له بیرمه رۆژیکیان بانگی کردمه خواره وه بو خواردنه وهی قاوه. که رۆیشتمه خواره وه بینیم له چیشته خانه یه، پینوتم به پۆمه ژووری وینه کیشان چاوه پروانی بکه م. له و کاته ی چاوه پیم ده کرد، هه ستمکرد شتیک له ژووره که دا گۆراوه، که پيشتر سه رنجم نه دا بوو. هه میشه هه زیده کرد بو به سه ربردنی کات له گه ل میوانه نزیکه کانی ژوریکي بچووگتری هه بیته. له سه ره تادا هه موو شتیکی به رده بو بو ژووره که ی خۆی، ژوره که ی ته نیشته یی، که ژووری باوکم بوو، کردبوو به ژووری وینه. دوا ی ئه وهش سه سه مه که ی برده ژووری تازه ی وینه کیشان، له رۆژدا وه ک قه نه فه و له شه ویشدا وه ک سه سه م به کاریده هینا. له و سه ره ده مه دا هه موو کاتی له و ژووره دا به سه ره ده برد. ته نه ته ت له ناو وینه کانیشتا گۆرانکاری هاتبوونه ئاراهه. له و کاته وه له بیرمه هه میشه وینه ی هه رچوارمانی لیبوو. وینه ی خیزانی تریشی لیبوو، له وینه که دا «مه مه ده» هیشتا هه رزه کاره. وینه گره که زۆر هه ولیداوه جوانتر نیشاغان بدات به رۆشکردنی چاومان، به جوړیک ره نگی چاوم ببوو به سه وز، به لām ئیستا دایکم هه موو ئه و وینانه ی که باوکمی تیا دا بوو هه لگرتبوو.

ژوره که به ریبوو له وینه ی مندال و کوپه زا و که چه زا کانی. له ئیتوان وینه ره ناو پرهنه که کانی «نیگار» و «دارا» دا وینه یه کی په شو سپی که وته به رچاوم. بووکیکی گهنج به قژیکی رۆشنه وه له گه لآ زاوا یه کی لیبه خه نده. وینه ی دایکم و «سه یفی» بوو. له مبه ره که ی لای ده ستیه وه دوو کتیبی منی لیبوو. له و کتیبانه ی به مندالی زۆر هه زم لیبوو. یه کیکیان کتیبیک بوو له ته مه نی یانزه

سالیدا بیوم به ئه‌وینداری. «له‌یلا» بۆ جه‌ژنی له‌دایکبوونه‌که‌م پیندا‌بووم، منیش به‌شانازی‌هه‌ ده‌موت تا ئیستا دوانزه‌ جار خویندومه‌ته‌وه. ناوی کتیبه‌که «دیزیره» بوو. به‌شێوازی ده‌فته‌ری بیره‌وه‌ری نوسرابوو. فێرژنی رۆمانسی‌کراوی ژبانی «بێرناردین دیزیری کله‌ی» کچی بازراگاتیکی ده‌وله‌مندی خه‌لکی مارسه‌ی بوو، پێش ئه‌وه «ناپلیۆن» ببیت به‌که‌سایه‌تی دیار ئه‌وینداری بوو، به‌لام دواتر له‌گه‌ڵ «جوژیفین» رێده‌که‌وێت و ناپاکی له «دیزیره» ده‌کات. له‌کو‌تاییشدا شوده‌کات به‌یه‌کیک له‌ ژه‌نرال‌ه‌کانی «ناپلیۆن» و ده‌بیت به‌شاژنی سوید. کتیبه‌که‌ وینه‌ی ئه‌و فیلمه‌ی له‌سه‌ر دروستکراوه‌ که‌ تیدا «مارلۆن براندۆ» و «جین سیمۆن» کایه‌ ده‌که‌ن، یه‌که‌م رسته‌ی ئاوا ده‌ستپێده‌کرد «به‌پروای من ژنی مه‌مک گه‌وره‌ سه‌رنج‌راکێشتره، بۆیه‌ منیش هه‌موو سینگی خۆم پرکرد له‌ ده‌سته‌سه‌ر». دایکم ئه‌م کتیبه‌ و کتیبیکی تری مندالیمی به‌ناوی «کابینه‌ی مام تۆم»، هه‌لگرتبوو وه‌ک میژووی راسته‌قینه‌ ده‌یخوینده‌وه. هه‌ولمه‌دا تیبیگه‌یینم که‌ ئه‌م کتیبانه‌ رۆمانن به‌لام حه‌زی نه‌ده‌کرد وا بزانیت ئه‌مانه‌ هه‌قیقه‌ت نین بۆیه‌ ئیتر منیش وازم لێهێنا. باسی «هه‌ریت بیچر ستۆفی» و ژنانی تری وه‌ک ئه‌وم بۆ ده‌کرد که‌ بۆ مافی ژنان و دژی کۆیلایه‌تی شه‌ریان کردبوو، هه‌ستمه‌کرد چه‌ند خه‌باته‌که‌یان له‌وه‌ی ئیمه‌وه‌ نزیکه‌. هه‌روه‌ها پیمگوت چۆن یه‌که‌مجار رۆیستم بۆ پاریس به‌دوای ئه‌و پرده‌دا که‌رام که‌ شوه‌که‌ی «دیزیره» له‌وێ گه‌ره‌کی بوو خۆی بکوژیت و به‌هۆی بیستنی هه‌والی هاوسه‌رگیری «ناپلیۆن» و «جوژیفین» په‌شیمانده‌بیته‌وه.

به‌ دایکم وت ده‌مه‌وێت کتیبی بنوسم و پێشکه‌شی بکه‌م به‌ ئه‌و. وتی «ناوی کتیبه‌که‌ت چیه‌؟»، «ژنانی بێشه‌رم»، «تۆ واده‌زانی من حه‌زم له‌ کتیبیکه‌ که‌ سه‌ردێره‌که‌ی ئه‌وه‌ بیت؟»، «نه‌ دایکه‌ گیان، مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه‌ له‌بیرمه‌ تۆ پوره‌ مینا پیمانتان ده‌وت فێرکردنی خویندن و نووسین ژنان ده‌کات به‌ جیهانی و هانیانده‌دات نامه‌ی ئه‌ویندارانه‌ بۆ پیاو بنوسن و بێشه‌رم بن. ده‌مه‌وێت کتیبیکه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ بنوسم، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی چۆن هه‌ندی خه‌لک له‌ خوینده‌واربوونی ژن ده‌ترسن». باسی چیرۆکیکی «شه‌ه‌رنوش پارسیپور» م بۆ

کرد. روژیکیان باوکی قاره‌مانی چیرۆکه که که ئەدیب بووه له جاده‌یه‌که‌وه ده‌روات و هەر له خه‌یالی خۆیا‌یه‌تی. بێگانه‌یه‌ک — ئینگلیزیک — له‌سه‌ر ئەسه‌پنکدا رایده‌وه‌سه‌تینت. ئەو کابرا ئینگلیزه‌هیچ‌و‌پوچه‌که‌له‌بیریزی ئەدیبه‌که‌توره‌بووه‌به‌قامچی ده‌داته‌سه‌ر ده‌م‌و‌چاوی. ئەم روداوه‌ده‌بیتته‌هۆی ریسوایه‌کی گه‌وره. وا ریکیده‌خه‌ن کابرا بیانیه‌که‌بروات بۆ مائی ئەدیبه‌که‌و داوای لیبوردن بکات. ئەم روبه‌روبوونه‌ساده‌یه‌له‌وانه‌یه‌له‌سه‌ر ژیا‌نی ئینگلیزه‌که‌وه‌ک په‌راو‌یزیک بیت، به‌لام ژیا‌نی تو‌یژه‌ره‌که‌بۆ هه‌میشه‌ده‌گۆریت. گۆران سه‌ره‌تا له‌شتی بچوکه‌وه‌ده‌سه‌تیده‌کات. له‌وه‌سه‌رده‌مه‌دا زۆربه‌ی مائی تیرانی کورسی و موبیلیاتیا‌ن نه‌بوو، ته‌نانه‌ت خه‌لکه‌سامانداره‌که‌ش هه‌ر له‌سه‌ر ئەرزى فه‌رشکراو داده‌نیشتن و به‌پشتی زۆر گه‌وره‌پا‌لیان ده‌دا‌یه‌وه. ئەدیبه‌که‌بۆ ئەوه‌ئه‌م کابرا بیانیه‌دیت ناچار ده‌بیت موبیلیاتی روژئاوایی به‌قه‌رز بگریت. ئەمه‌یه‌که‌م نیشانه‌ی هێرشى بێگانه‌یه‌له‌سه‌ر ژیا‌نی تيمه. کابرا ئینگلیزه‌که‌یاسایه‌کی تریش ده‌سه‌کینت. تیتستاش له‌زۆربه‌ی مائی تیرانیدا وایاوه‌پیتلاوه‌کانت پیتش چوونه‌ژوره‌و دابکه‌نیت، به‌لام ئەم کابرا بیتا‌گا‌و نه‌زانه‌له‌م دابونه‌ریته‌به‌چه‌که‌مکانیه‌وه‌ده‌رواته‌ژوره‌وه. به‌م شیویه‌یه‌ریوره‌سمی لیبوردن ده‌بیت به‌هیمایینک له‌به‌رزى ئەو. گرنگترین ئەنجامی ئەم به‌ره‌و‌روبوونه‌وه‌یه‌دۆزینه‌وه‌ی ئەدیبه‌که‌له‌سه‌ر خپری زه‌ویه. پیتشتر وا په‌سه‌ندی ده‌کرد خۆی به‌نه‌زان دابیت که‌عه‌رز په‌یه‌نده‌یتیک له‌نیتوان تیتستای ئەم بێگانه‌یه‌، خربوونی زه‌وی و گۆرانه‌کانی داها‌توو له‌گه‌لا هه‌لچونه‌کاندا هه‌یه. له‌کو‌تاییدا ده‌لپت «به‌لئ، زه‌وی خپه‌، ژنان ده‌ست به‌بیرکردنه‌وه‌ده‌که‌ن و هه‌ر که‌ده‌سه‌تیبیکه‌ن بیتشه‌رم ده‌بن». به‌دایکم گوت «مه‌به‌ستم ئەوه‌یه‌کاتیک باسی ژنانی بیتشه‌رم ده‌که‌م — ژنانی وه‌ک تۆ، پوره‌هامده‌م، مامۆستا‌که‌ت عۆزا خانم — چۆن شه‌ریانکرد تا بتوانن بخوینن. ده‌مه‌و‌یت له‌سه‌ر ئەمه‌و ژنانی ناو چیرۆکه‌خه‌یا‌لویه‌کانی ناو ئەده‌به‌که‌مان بنوسم».

پېمڼه گوت دهمه ویت له سهر ژنانی نه ترسی وهك رودابه، ویس، فروغ و ئه له م تاج بنوسم. چۆن دهمتوانی بیلیم؟ ئه و ژنانه له شه هوانی بوون ناترسن. دهمه ویست لیبېرسم ئایا هیچ جیوازییهك له نیتوان ژنیکى خوینده وار یان دوکتوریک و ژنیک که حه زى له سه ماکردن بووه هه یه؟

دایکم به دواى شته کانی ناو میشکی خویدا دهروشت. وتی «من هه میشه دهمه ویست تۆ ژنیکى خوینده وار بیت، مرؤفیکى سودمه ند بۆ ولاته که ت لیدهر بیت. هیچ نه بیت به وه گه یستم. ئه و دایک و باوکانه ی مندالیک به باشی به خپوده که ن ئه رزشیان نازانن. ده با همگوتایه «به لى تۆ ئه وه ت به من به خشی، تۆ روناکبىنى و پهروه رده ییت به ئیمه داو ئه م جیگایه ئیستا منی لیم له سایه ی تۆ وه یه. تۆ خه ونه کانی خۆت بۆ من ویست». ده با دانم پیدایا بنایه، به لام تۆزیک درهنگ بوو.

حه زمده کرد ئیتر هه میشه په یوه ندى من و دایکم ئاوا خووش بیت. به لام له روژی دواتردا دیسانه وه گه راینه وه بۆ په یوه ندىه ئاسایه که مان. روژیکیان، له کاتیکدا میوانه کاها مان له ژوری میوان دانیشتون و خویان وا پیشانده دا گوئیان له هیچ نییه، ها ته ناو چیشته خانه که و ده ستیکرد به قسه ی ناخوش. دواى ئه وه که زانیبووی له گه ل باوکم قسه ده که م دیسانه وه بۆ هه زارمین جار داواى به لگه ی ئه و زه و بیانه ی کرد خو ی و باوکم پیکه وه خاوه نی بوون. منیش هیچم نه وت. دواى ئه وه پیتوتم قهینا هه ر ئه وه نده ت لیدیت چونکه له و جینه گه نیوه دروستبوویت.

روژیکیان، هه فته یه ک بهر له روشتنمان، به یانی زوو هات بۆ شوقه که ی ئیمه. وتی شتیک هه یه دهمه ویت نیشانت بده م. زور توره دیاربوو، فایلیکی گه وره ی دا به ده ستمه وه. وتی «هه رگیز نه تویستوه ئه مانه نیشانی من بدهیت». هه موو وتاره کاها پیبوو. ته نانه ت کوپیه که له و پیشه کیه ی بۆ وه رگیرانی کتیبی «برسیه تی ئه مریکایى» ریچارد رایت نووسیوم، له لابوو. هه موو نامه و شیعره کانی خویندکاره کاها چوارگوشه گرتبوو. وتی «ئه وانه ی که تۆ فریت دابوو». کوپی ئه و وتارانه ی تیرانم زۆرتریان ئه وانن ئه و

پييدام. «لەم كىتەبە تازەيەتدا لەبارەى ئەم كابراروسىيە تىناگەم. نازانم بۆ لەبارەى ئەوئەوئە دەنوسىت، بەلام خۆشحالم ئەو شتە دەكەيت كە خۆت دەتەوئەيت. ئەمە دواھەمىن شتەكە دەى بەخشم بە تۆ. لەسايەى ئاغاى باوكت و دۆستەكەيەوئە ئىتر سامانىكم نىيە، بەلام شادم لەوئەى كە شتەكم بۆ مندالەكانم بەجىھىشتووئە كەس ناتوانئەيت لىيان بسىئەت».

دواھەمىن بەيانى كە بۆ مائناوئەى ھاتە ناو گەراچەكە جەلە سەوزەكەى لەبەربوو، زۆر تۆرە دياربوو، بە زەحمەت وەلامى خواحافىزىيەكەمانى دايەوئە. كاتىك وىستم ماچى بكم ھەلگەرايەوئە. وەك ھەمىشە بۆ سەفەر سەلامەتى قايتەك ئاو بەگولتەكى بچوك و قورئان بەسەريەوئە بەخوئەى سپاردىن. ئاوئەكەى بۆ بەختيارى بەدواماندا رزاندا. بەلام ئەو شتە زۆرتر لەبىرم ماوئە دەربىرىنى داخەلدلى و ئازار بوو.

كاتىك ئۆتۆمبىلەكە رۆيشت دايكم ھىنايە بەرچاوم، فەتلىك كە كاتى گەنجبووم دەمكرد—سەيرى مەنزەرەكە بكم، چاوت داخە و بىھىنە بەرچاوت و ديسانەوئە بىكەرەوئە. ھەلگەرامەوئە و ديسانەوئە سەيرم كرد، بە كراسە سەوزەكەى بەريەوئە ديم كە بەھۆى سەبەرى گەراچەكەوئە تاريك دياربوو. لەپەر ھەستمكرد چەند پىربووئە، دەم و چاوى پىربووئە لە پەلە و خال، بەلام قەزە خۆلەمىشەكەى، ئىسقانە بەرزەكەى گۆناى و چاوە برىقەدارەكەى ھىشتا ھەر جوانن. پىربوونى دايك و باوكمان ھەر بەئەندازەى گورە بوون و بەلخبوونى مندالەكامان تووشى شۆكمان دەكات. تەنيا جياوازى ئەوئەى ھىچ خۆشەبىيەكى تىادا نىيە، بەس ناشادەت دەكات. ھەستمكرد چەند تەنيا و ھەناسەساردە. بىرەك ھاتە مەشكم و رىشەى داكۆتا. ھەستمكرد زۆر زوو لە دەستى دەدەم. دايكم و باوكم ھەردووكميان شتەكەيان پىدبووم كە لەدەستەدەدا. خەفەتم بۆ دەخوارد، ھەلەت ئەك بە ئەندازەى باوكم كە تا رادەيەك خەونەكەى ھىنابووئە دى. خەفەتم بۆ دەخوارد چونكە ھىچ شتەكى نەبوو لەدەستى بدات، دايكى زۆر زوو لەدەستدابوو، لەگەل رۆشتنى باوكىشم ئەو شتەى كە مائەكەى بۆ ماوو لەدەستىدا. ئەم بىرە بۆ پىنج سالى

له كونجى دلمدا خۆى شاردده وه و له دوای مردنى له پر هيرشى هاوردده سهرم. تۆزىك زووتر له كاتى خۆى رۆشتين بۆ فرۆكه خانه. باوكم له فرۆكه خانه چاوه روانى ده كردين، تا ههم یمانينى و ههم له جانتا كاغاندا يارمه تيمان بدات. له گومركدا خهلكى ده ناسى تا ئەگەر شتيك پيشهات يارمه تيمان بدەن، منيش بهردهوام نيگه رانبووم شتيك پيش بيئت. بهلام هيچيك نه بوو: كهس هه راسانى نه كردين. بيرم ده كردده وه كه هه موو ژيانم له مردنى باوكم ترساوم و له وانەيه ئەمه دواهه مين جار بيئت چاوم پيشكه ویت.

باوكم چيروكه كانى پيشه خشى بووم—منيش مالى هه لگرتيان بووم. له گه ل دايكم ئالۆزتر بوو. به بۆنهى دايكمه وه په نام بۆ دنياى كتيبه كانم و پيشه كه م و ته نانه ت خيزانه كه شم هاوردبوو. سه يربوو له كوئايدا بووم به وه شتهى كه دايكم ده يويست، يان ئەوهى كه خۆى حه زيده كرد بيئت: ژنيكى رازى له خيزان و ئيشه كهى. «نيگار»، كچه كه م بوو به وه شتهى دايكم هيوای بوو: رويشت بۆ كوئيزى پزيشكى و ده خوينايت تا بيئت به پزيشك. «نيگار» ده يوت «دابه من يه كه م كچى خيلخانه كه مانم كه ده بم به دوكتور. مامان نيسي ئەگەر زيندوو بوايه زۆر خو شحال ده بوو».

مروفت ده بيئت بۆ ئەو كه سايه تيهى كه هه يه تى سوپاسگوزارى بكریت، ده بيئت بييزيت و بۆ ئەو شتهى كه هه به خو شمانبویت تا بتوانن به باشترين شيواز خويان نيشاندهن. چۆن ده مانتوانى سوپاسگوزارى ئەو بکهين؟ چاكي و خراپه كان باوكم دياريكراو و تاييه ت بوون. ده مانتوانى خو شمانبویت، توپه بين له ده ستى و سوپاسگوزارى لتيكهين. به لام له گه ل دايكم بابه ته كه وانيه. ده تگوت كاتيك سه يرى ئاوينه ده كات به س به تالى ده بينيت. هه ندېكجار كه له ئاوينه دا سه يرى خو م ده كه م دايكم ده بينم. هه رگيز بيرم نه كردبوويه وه له وهى كه له دايكم ده چم، كاتيك خه لك پييان ده وتم له دايك ت ده چى، زۆر به توندى ره تمده كردوه. پيمده گوتن نا له باوكم ده چم. هه رچى زۆرتر ده رپوشته پيشه وه زۆرتر ئەم تيبينيه م ده بيست، ته نانه ت له كچى خو شمه وه—كه له خو م ده چوو. به س له رەنگ و شيوازي چاودا نه بوو

لهیه کبچین، لهیه کچوونه که مان له مه قولتربوو. دایکم له ئاوینه که دا وه ستابوو نه به میهره بانی و به خشه نده یی به لکو به ساردی و دلپه قیه وه.

که له ئیران ده رچووم پارچه یه کی رزیوی سهوز به نوسراوی «مزه فهره دین شا»، شای قاجار له گه ل خوم برد. هی دایکی دایکم — له وه چه ی ئه م شایه — بوو ههر ده ستت بو بردایه ده درا. ئه م پارچه سهوزه دراوه زورتر له و پارچه کونانه ی دایکم پیدابووم ده یخسته بیر دایه گه و ره به ک که هه رگیز نه م بینبوو. ههروه ها هیرشم برده سه ر جانئا کونه که ی ژووری گه نجینه و هه موو ئه و وینانه ی ده متوانی هه لمگرت. کاتیک له ئه م هه ریکا نیشته جیبووین هه موویانم ده رهینئا و بو چه ند کاژیر ته نها سه یرمکردن. هه موو هیماکانی، جووری پیلاوه کانی که ده بکرده پی، جووری گواره کانی، شیوازی کومبوونه وه یم له به رکرد.

چه ند سا ل له مه وپیش هاوکاریکی «بیژهن» که خانوه که مانی به کری گرتبوو له سه فه ریکیدا بو واشنتون دی سی هات بو مالمان و باسی کرد که دایکم خووی خیزانه که ی بو خواردنه وه ی قاوه بانگه پشترکردوو. ده بوت «زور سه یربوو، نیژه هت خانم هه ر باسی میردی یه که می و خیزانه که ی ده کرد، باسی میهره بانی باوکی ده کرد و ئه وه ی که چون نیژه هتی له منداله کانی تری پتر په سه ند ده کرد. زور سه یربوو که به رده وام ده بوت پروا به که س مه که ن ئه گه ر وتیان زردایک له گه لمان باش نه بوون. زردایکم منی وه ک کچی خووی خوشده ویست، زور باش بوو له گه لم».

دایکم له گه ل ده نگیکدا له ناو میشکی خووی قسه ی ده کرد. ئیستا که باوکم به جیه پشتمبوو پیویستی به وه بوو میتولوزیه کونه که ی خووی پالپشتبات. پیویستی به وه بوو هه سبتکات ئه گه ر زیندوووه کان چه زی لینه که ن، له لای مردوووه کان وانه بیئت. ده مه ویست بزائم چی بووه ته هووی ئه وه دایکم له دوا ی یه که م سه مای له گه ل «سه یفی» ئیتر هه رگیز سه مای نه کرد. وه لامی خومم هه بوو: هه رگیز ده ستی له یه که م سه ما هه لنه گرت ههروه ها ده ستی «سه یفی» به رنه دا. بوچی «پوره مینا» دایم ده بوت «وازی لیبینه نیژه هت،

وازی لیبینه». یه کهم ههنگاو له سهماکردن دهست هه لگرتنه، ئه و شتهیه که دایکم هه رگیز نه یکرد.

منیش ده بویه دهستم لتهه لگرتایه، وازم لیهینایه و بهرگریکردنی ئوم له هه ر شتیکدا بوه ستاندایه. سه ره پوو هه لگه پامه وه به هاوکاره که ی «بیژن» بلیم، ههروه ک پیشتر وامده کرد «نه، وا نه بوو که ئه و ده لیت، دایکم دیسانه وه خه یالده کات». به لام هیچم نه وت. بیرمکرده وه له وانیه له م قوناغه دا ته نها ریگا بو ئه وه ی زیندو مینیت سه فه رکردن بو ئه و رابردوو یه که حه زی لیوو، ریخستنی دنیا یه به و شیوازه ی خو ی حه زی لیوو. با بیلین له و دنیا یه بزیت که باوکی میهره بانه له گه لی، زردایکی وه ک دایکی خو ی هه ل سوکه وتی له گه ل ده کات، خو شکه که ی وه ک هاوری وایه و میرده که ی تا هه تاهه تایه له گه لی سه ما ده کات. ده ور تا ده وری ژوره که له و خانووه که ئیت نه ماوه سه ما بکه ن.

دواھەمین سەما

کاتیک دایکم لە رۆژی 2 ژانیوەری 2003دا مرد، خەریکی نووسینی سوپاسگوزاری بووم بۆ دواھەمین کتیبم. پێشکەشم کردبوو بە دایک و باوکم و خێزانەکەم، لە پای شێوازی سادەى هاندان و جۆشى دایکم بۆ سەرکەوتنەکانم سوپاسگوزاریم دەکرد. بەلام ئیستا هەستەم دەبیت هەموو شتیک بگۆرم. چۆن دەبیت لە دایکم سوپاسگوزاری بکەم؟ چۆن دەتوانم بەراستی و دروستی لەبارەییەوه بلیم و بنوسم؟

ماویەکی زۆر پێش مردنی بەردەوام شیوەنم بۆ دەکرد. رۆژیکیان هاوڕێیەکم «پەری»، لە تارانەوه تەلەفونی بۆ کردم و وتی دایکت لە خەستەخانەیه. دەنگی «پەری» بەئەنقەست زۆر ئاسایی دیاربوو. وتی «ئیستا هەموو شتیک باشە. دیسانەوه بووئەتەوه بە «خانم نەفیسى»ەکەى جاران. پەرەستارەکانی بانگهێشت دەکات لەگەلى چاو شوکولات بخۆن. برۆابکە هەرەشەى لى دەکردین ئەگەر ئامیری دروستکردنی قاوەکەى و پەرداخى بۆ نەبەین بۆ خەستەخانە، ناتوانین لەلای مینینەوه».

دڵنەوایی نەکردم. کاتیک تەلەفونەکم دانا وتم «خەریکە دەمریت». بۆ چەند رۆژ هەر لە دەوری مالهەکه دەرویشتم و شیوەنم دەکرد و سەیری ئەو وینانەم دەکرد که لەگەل خۆمدا لە ئێرانەوه هینابوومن. هەموویان دەیانزانى. بەهێواشی لە دەورم دەرۆشتن و هیچ شتیکیان نەدەگوت که من بۆچی چەند کاژێر بەس بە سەیرکردنی وینەکانەوه دەبەمە سەر یان بالنجەکم دەگرتە دەستمەوهو سەیری شوئینیکی دوورم دەکرد. سەیری وینە رهشو سپیەکانی دایکم دەکرد.

رابردوو بەم شێوازه بەرەوروومان دیت، بە رێک و پێکی نایەت بەلکو وهك چه قۆیهك لەپر دیتەوه. بە پەرشوبلاوی و پارچه پارچه دیت. هەولده دیت پارچهکانی بخەیتەوه دەم یەك، بەلام تەنها دەتوانی لى تیبگەیت ئەگەر

سروشته په رشوبلاوی و له ده ستچوونه که یت قبول بیت.

ئو روژه هه رچه نده دایکم نه مردبوو به لام شیوونم بو کرد. هه موو روژیک یان خوّم ته له فونم بو تاران ده کرد یان ته له فونیان بو ده کردم و له سره باری سه لاهه تی راپورتیان پینده دام. تیشکی تیکسیان لیگرت و ناریدانه وه بو ماله وه. که سیک شه وو روژ له گه لی بوو. له دوا هه مین روژه کانیدا گواستبوویانه وه بو مالی «ته همینه» ی دایه نی مندالیمان، ئیستا ببوو به هاورپیه کی زور نزیکی. هه موو که سیک هه ولی ددها دلنیای بکاته وه. پئشنیاری مه حالم پینده دا، وه که نه وه ی که بگه رپیمه وه بو ماله وه، یان پاسپورتی بو وه رگرم و بیه نیم بو واشنتون. که قسه م له گه ل ده کرد هه ندی جار ده یناسیم و هه ندی جار نه یده زانی له گه ل کی قسه ده کات.

رق و داخ له دلیه که ی له وکاته وه ی تاراغان به جیه پشبتوو، نه مابوو. له ته له فوندا نه وه نده میهره بان ده بوو که هه رگیز له ماله وه نیشانی نه دا بووم. هه میسه ده یوت «هه رچه نده ته نهام و زور بیری منداله کانم و کوره زاو کچه زا کانم ده کم، به لام خو شحالم هه چکامتان لپره نین. هه ست به سه ره رزی ده کم دوو مندالی تاییه تمه ند و خاوه ن بیرو پای راستم به ختو کردووه». هه ندی جار ده یوت «دوینتی شه و دنگتم بیست». مه به ستی له چاوپینکه وتنه کانم بوو له «دهنگی نه میکا» و «بی بی سی» دا. دهنگی به شیوازیکی پیلانگپیر نزمده کرده وه و ده یوت «ئه و شته ی که وت بیسترا. تپده گه یت؟». «به لی دایکه». «هه میسه هه قیقه ت بلن. هه رگیز منداله کانم فیری نه کردووه درو بلین».

دیسانه وه ده یوت «بهم زووانه هه والم بوت ده بیت. ئه و که سه ت له بیره؟». «به لی به دلنیاییه وه». دلنیا بووم ئه گه ر که سیک گوئی له ته له فنه که مان بگرتایه ده یزانی «ئه و که سه» رژیمه. «ده زانی باسی کی ده کم؟». «به لی دایکه». «ده ی زور نه خو شه، زور زور». «به راسته؟». «ئه ری، هاورپیکانم پیمده لین هه چ هیوا به کیان پی نیه».

له پر ئاوازی دهنگی ده گوړی و ده یوت «دارا چونه؟ پیبلی به جیگای ئه و

خواردن ددهم به په له وهره کان. ئیستا که ته نیا به نازاری ئو مناله داماو هدهن». له کؤتایی هه موو ته له فونه کانیدا دهیوت «چیت بو بنیرم؟ گويز؟ پیوستت به چیه؟». هه ندی جار که که سیک له ئیرانه وه دههات دایکم پیدایا گويز و به لآووکو وشک و مه دالیای زیری بچوکی بو منداله کان دهنارد.

ئه جار ه که له خهسته خانه قسه م له گه ل کرد دهنگی به جوړیکی تر بوو. زور گله یی نه کرد، به لام له بیرچوو لیم بیرسیت چیت دهویت بو بنیرم. وتم «دایه گوئی له دوکتوره کان بگره». «به دارا بل خواردم داوه به په له وهره کان. دارا نازار مه ده، ئو کوره داماو ئیستا ته نیا به، هچکامتان زیری ناگرن. به لآ من ته نیام به لام شانازی ده که م دوو منالی خویندکار و خاوه ن بیروپرای راستم هه به، خوشحالم هه رگیز کؤلت نه دا». پیمگوت «دایه گیلای وشکم بو بنیره». «ئه گويز؟». «ئه ری، ئه ری گويزیش. زور حه زم له گويزه».

دوا هه مین جار ته له فونم بو کرد لاوا تر ببوو، به لام دهنگی تینیکی په پیداکردبوو. دیاربوو خوشحاله که دهنگم ده بیسیت. وتی «نازی، ئه مه توی؟». «به لآ دایکه منم، دایه زور بیرت ده که ین. دایه من زور قهرزاری تو م، تو له گه لم هاتی بو لانکستیرو شه وان به خه بهر ده مای». به لام گوئی له من نه بوو. وتی «چیت دهویت بو بنیرم؟ هیشتا گويزت لا ماوه؟». «به لآ دایکه، تکایه بینیره بوم...». ده متوانم پینلیم دایکه تکایه مه مره؟ ئیتر پیوستی به سوپاسگوزاری نه بوو. پیشت که ته له فونم ده کرد زور قسه ی له گه لم ده کرد و نه مده ویست ئه وه نده قسه بکات. ئیستا حه زم لیوو قسه بکات، به لام نه یده کرد. ده بیت زور ته نیا بوویت و ئیستا ئیتر پیوستی پیمان نه بوو.

ئو روژه هه والی مردنی دایکم پیگه بشت به فر ده باری. ته نها بووم له ماله وه و چاوه روانی هاوړییه کم ده کرد بیت به شوینمدا، له پر ته له فونه که زهنگی لیدا. دوا ی ئه وه ی ته له فونه که م داخست. ماوه ی که زور مردنه که یم خه یال کردبوو به لام نه مده توانی پروا بکه م. «دیزیره» ئو کاراکته ره ی له مندالیمدا زور حه زم لیوو چی وتبوو؟ هچ خه مره وین نیه گه ر، پیتلین هه موو که سیک ده مریت. هه ستمکرد باوکیشم ده مریت.

بۆچى بايه خى زۆرتر نادهين به و كهسانه ي حه زمان ليه؟ بۆچى له باره ي شتى بچوك بچوك، منداليان، هه ستيان، خه ونه كانيان پرسياريان ليتناكه ين؟ ئەگه ريش ماندوون و نايانه و يت قسه بكه ن بۆچى پيداگر نابين له سه رى؟ بۆچى هه مو و يته كانيان هه لئاگرين؟ بيره وه ريه كانيان نانسوين؟ بۆچى له خه لكى تر، ئەوانه ي پيشتر له تيمه ژياون و ئەو شتانه ي ده يزائن و تيمه نايازين پرسيار ناكه ين داخۆ چى ده زائن؟

نازانم بۆچى ده ترسام باسى مردنى له گه ل خه لكى تر دا بكه م. ته نانه ت نه مده ويست ته له فون بكه م بۆ براكه م له له نده ن يان به شوه كه م و منداله كان بلييم. كو مه ليتك شت هه بوون، پيوستيم بوو بزائم پيش ئەوه ي دان به مردنيدا بنيم.

ئەو دانيشتوو ه ناديارانه ي له رابردووى خۆى خه للى كردبوون هاوړي ئەم دنيايه ي هه بوون، له پاي له ده ست چونيان وايلىكردبوون هه ست به ليبرسراوى بكه ين. هه ر ده بوو ئەو شه به حانه ي سالاتيكي زۆر له ساحيل دانرابووون يينه دهره وه، ئەوانيش وه ك من چيروكى خويان هه بوو. ئيستا هه رجارىك، مەوى پيشه كى بۆ كتبه كه م بنووسم و به «دايكه ن تزه ته ت» ده ستپيكتات، ئەو تارمايانه له سبه ره وه دهرده كه ون و ليimde پرسن «دايكه ت چى؟ ده ي بۆ جار يكي شت بووه راستيه كه مان پييلى».

ئايا هه ر به و شووازه ي كه ژيا مرد، واته له دنيا ي وه هه مه كانيدا؟ ئەو وه همانه ي له ژيانيدا ويرانكه ربووون له كو تايدا به فرىاي كه وتن. «په رى» پيوتم له ساته دواهه مينه كانيدا به دايكه مان گوتوه رزيم له ناوچوو ه و من و خيزانه كه م له زوترين كاتدا ده گه ريينه وه. دايكه م پرسيارى چه نه كه سىكى تايه تى حكومه تى كردبوو. ده يه ويست بزانيه ت چى به سه ر «ره فسنجانى»، سه روكى پيشوو «ئايه تو لا خامنه يى» دا هاتوو ه. پييانگتبوو هه ردوكيان چاوهروانى دادگايى كردن. وتبوويان هه مووشتيك به خو شى كو تايى هات، كتومت به و چه شنه ي تو هه ميشه ده تگوت. كاتيك ئەمانه م بيست بيرمكرده وه هيج نه بيت له كو تايدا قبولى ئەو شته ي نه كرد كه نه يه ويست. هه ميشه

بهرامبر «نه خواستراو» بهرگریکرد.

هفته‌کانی دواى مردنى دایکم ده‌رؤیستمه ناو ژوره‌که‌م و هه‌موو وینه‌کانم بلأوده‌کرده‌وه و به ديقه‌ته‌وه به چاويلکه‌یه‌کی گه‌وره‌که‌روه لیمده‌پروانین. سه‌راپای خیزانه‌که‌م له هه‌لسوکه‌وته‌کانم په‌شوکا بوون، به‌لام لای خوم زور هه‌ستم به‌هیمنی ده‌کرد. شه‌ویکیان «نیگار» و «دارا»ش هاتن. ده‌متوانی ترپه‌ترپی دل‌ه‌راوک‌ن له چاوانیان بینم که ده‌یانه‌ویست مبه‌نه‌خوار و وه‌کو هه‌میشه له‌گه‌لیان سه‌یری «ساینفیلد» بکه‌م. که نه‌یانتوانی مبه‌ن له‌سه‌ر سیسه‌مه‌که دانیشتن و سه‌یری وینه‌کانیان ده‌کرد له‌گه‌لم، جارجار تیبینییه‌کیان له‌سه‌ری هه‌دا وه‌ک نه‌وه‌ی که «مامان نیسی» چه‌ند گه‌نج ده‌نوینئ له‌وینه‌کاندا. «دارا» به‌من و «نیگار»ی گوت بیری دانانی خواردن بو‌په‌له‌وه‌ره‌کان ده‌کات له‌گه‌ل دایک‌مدا، هه‌رچه‌نده‌ئه‌مه هه‌میشه‌ئایدیای دایکم بوو و «دارا» به‌س بو‌دلخوشی نه‌وه‌دیکرد. «دارا» ده‌یوت «مامان نیسی زورتر له‌وه‌خواردن بدات به‌په‌له‌وه‌ره‌کان، شوکولات و برمه‌ی ده‌دا به‌من. «نیگار»یش وتی «بلی بو‌مامان نیسی نه‌وه‌نده‌تۆی خوش ده‌ویست. من خوش‌ه‌ویستی باوه‌گه‌وره‌بووم. پییده‌وتم ئازیه‌بچوک. هه‌میشه‌چیرۆکی شانامه‌ی بو‌ده‌گێرپامه‌وه‌وه له‌ناو باخچه‌که‌دا گۆلی له‌گه‌لم ده‌ناشت. (مامان نیسی)ش چیرۆکی بو‌ده‌گێرپامه‌وه‌ه. زۆربه‌ی چیرۆکه‌کانی چیرۆکی په‌ری و ئه‌فسانه‌یی بوو، به‌لام له‌هه‌مویان زورتر هه‌زم له‌چیرۆکی یه‌که‌م چاوپیکه‌وتنی له‌گه‌ل سه‌یفی بوو». «نیگار» لیبیرسیم ئایا نه‌وه‌چیرۆکه‌م له‌بیره‌که‌چون جلیکی زور جوانی کردبووه‌به‌ری و سه‌مای ده‌کرد. ده‌ستی ده‌جولاند و ده‌یوت «ده‌ور تا ده‌وری ژوره‌که‌». دیسانه‌وه‌بو‌جاریکی تر ویستم نه‌وه‌ئاهه‌نگه‌ی ده‌نگی له‌میشک‌مدا زیندوو بکه‌مه‌وه، نه‌وه‌ئاهه‌نگه‌ی ده‌تگوت له‌شوینیکی دوره‌وه‌دیت کاتیک باسی نه‌وه‌رؤژه‌جادوویه‌ی ده‌کرد، ئیستاش ده‌تگوت ئیتر به‌ستووویه‌تی وه‌ک نه‌وه‌چیرۆکانه‌وه‌ه‌یاهه‌که‌بو‌منداله‌کاهنی باسه‌ده‌کرد:

«له‌زه‌ماوه‌ندی مامدا چاوم به‌سه‌یفی که‌وت. نه‌وه‌کاته‌نۆزده‌سالم بوو زور گه‌نج بووم. نه‌وه‌رؤژه‌دوو ئاهه‌نگ هه‌بوو، یه‌کیان له‌ناوه‌پاستی رؤژدا

که جله ئاوریشمه کهم له بهر کردبوو، ئه ویترشیان له ئیواره بوو من کراسیکی
ساته نم کردبووه بهر. سه یفی زۆر قۆز بوو. کوری سه رۆک وه زیر بوو، وهك خۆم
له بنه ماله ی قاجار بوو. ههر سه یری ده کردم، هه لبه ت کاتیک باو کم له وئ بوو
وره ی ئه وه ی نه بوو بینه پیشتره وه. هیچ پیاویکی تر بیجگه له مامم که یه کهم
سه مام له گه ل ئه و بوو، نه یده و پیرا. له گه لا باو کم رۆشت سه یفی هات و داوای
کرد له گه لی سه ما بکه م. چوار جار سه مامان کرد تا مامم چاوی لیته لگرتم.
رۆژی دواتر خۆی و خیزانه که ی هاتن بو مالممان و خواز بئینان لی کردم...».

مرواربه كانی خوشه ویستی

كاتيك له ئيران رۆشتين زۆر ههولمدا وینه یه کی باوکم، له کاتیکدا فرۆکه خانه که وه ستابوو سهیری ئیمه ی ده کرد، له میشکما پارێزم. ههستمکرد هه رگیز چاوم پینا که ویتته وه. وهختیک له پۆتۆماک، مه ریله ند ده ژبیان زۆر بیرمه کرد، به لام هه میسه ئه و په یامیده نگه له ئینته رنیت داده ناو هه ستمده کرد ده نگه زۆر ناره حه ته. ته له فونی ده کرد و ده یوت «به س ده مه ویست ده نگتان بیستم»، یان «رۆژی له دایکبوونی نیگاره»، یان «به س له ده نگه ئه مه ریکا و بی بی سی ده نگت ده بیسم و له پشت ته له فون هیچ». کاتیک یه که م جار کتیبی «خویندنه وه ی لولیتا له تاران» بلاوکرا به وه، کۆپییه کم بو باوکم نه ناردا. له فۆیس مه یله که دا وتی «بیستومه کتیبه که ت بلاوکرا وه ته وه. خه لک لیمده پرسن و من نازانم چیان پیلیم. وادیاره باوکت دوا هه مین که سه که ده زانیت». بیستنی ده نگه به و چه شنه جه رگمی سوتاند، به لام هه ر نه مده توانی به جوانی وه لامی بده مه وه.

جار جار منیش ته له فونم بو ده کرد. ئه و زۆرتر له ئۆفیسه که یه وه ته له فونی بو ده کردم و منیش ته له فونم هه ر بو ئه وی ده کرد. کاتیک زۆر قسه مان ده کردو زۆر بیرم ده کرد و به لێنمه دا بۆ بنوسم. پیمگوت ئه و وتارانه ت بو ده نیرم که له سه ر کتیبه که م نوسا وه. هه ندی جار فاکسی بو ده ناردم و داوای لێده کردم له گه ل ژنه که ی میهره بان بم، ده یوت من به راستی خوشمه ویت و هه میسه وا هه ستمکردوو ته تۆش خوشته ویت و به یه که وه هاوړین. زۆر به ی جار دوا ی ئه م فاکسانه ته له فونم بو ده کرد. به په رۆشه وه پرسیارم ده کرد «باوکه دلنیا ی ئاسوده ی؟».

دوا هه مین جار له هاوینی سالی 2003_ دا له لهنده ن، له کۆبونه وه یه کی خیزانیدا باوکم بینی. «شه هرا ن» و «محه مه د» لیکجیا بوونه وه و «محه مه د»

له گه‌ل ژنیکي زۆرباش به‌ناوی «جۆرچی» هاوسه‌گیری کردبوو. هه‌موومان هیشتا له‌گه‌ل «شه‌هران» هاوړی بووین و ئه‌ویش له له‌ندن ده‌ژیا. ئه‌و هاوینه باوکم زۆر لاواز دیاربوو. هه‌لبه‌ت وه‌هاش هه‌ر قۆز و دل‌فین دیاربوو، به‌لام هه‌ستنده‌کرد خه‌ریکه ده‌شکیت. کاتیک یه‌کمان بینی هه‌ردووکمان ده‌ستمان کرد به‌گریان، له‌و شه‌ش روژه‌ی له‌وی بووین هه‌رکاتیک ده‌ستمان به‌قسه ده‌کرد له‌پر فرمیسک به‌چاویدا ده‌هاته خواره‌وه. ده‌مه‌ویست دل‌نیابم که ئاسووده‌یه، هه‌رچهند هه‌موو جاریکیش دل‌نیای ده‌کردمه‌وه که ئاسوده و به‌خته‌وه‌ره. زۆر په‌رۆش دیاربوو. وتی پێویستییه‌تی هه‌ندیک زه‌وی بفرۆشیت. به‌لێنی به‌ «شه‌هین» دابوو ئاسایشی بۆ به‌ره‌مه‌بێتیت. وتی دل‌نیایه‌ منداله‌کانی باشن و له‌باری داراییه‌وه کیشه‌یان نییه‌و خه‌زانیکی به‌خته‌وه‌ریان هه‌یه، به‌لام «شه‌هین» هه‌چکام له‌مانه‌ی نییه. بێجگه‌ له‌دایکی که ئه‌م دوا‌یانه‌ کۆچی دوا‌ی کرد هه‌چکامه‌سی تر له‌ژایانی به‌و شێوازی ئه‌و شایانییه‌تی هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌لدا نه‌کردوه، ته‌نانه‌ت دایکیشی کوره‌که‌ی زۆرتر له‌ «شه‌هین» خۆشده‌ویست. ئه‌م قسانه‌ ئاشنا‌بوون بۆم، ئه‌گه‌ر ته‌واوی ژایانی ئه‌م قسانه‌ی له‌گه‌ل دایکمه‌دا دووباره نه‌کردایه‌ته‌وه له‌وانه‌ بوو پر‌وای پێبکه‌م. هه‌روه‌ها وتی ده‌یه‌ویت له‌ ئێران بر‌وات تا بتوانیت دوا‌هه‌مین سا‌له‌کانی ژایانی له‌گه‌ل ئێمه‌دا بێت. له‌مه‌یاندا هه‌م من هه‌م براکه‌م زۆر ها‌مان دابوو. کاتیک باوکم گه‌ر‌په‌وه «محهمه‌د» وتی ده‌ستده‌که‌م به‌هینانی باوکم و دواتریش ژنه‌که‌ی بۆ ئینگلته‌را. له‌ پارکی فینزبیری بووین، براکه‌م له‌گه‌ل کوره‌که‌ی یاری ده‌کرد و من و باوکیشم له‌ده‌وری ده‌ریاچه‌که‌وه پیا‌سه‌مان ده‌کرد. باوکم وتی «من هه‌رگیز پیا‌ویکی مێ‌یاز نه‌بووم. ته‌نها جاریک له‌ته‌ک دایکتان وه‌فادار نه‌بووم له‌گه‌ل زیبا و شه‌هین بوو. دایکتان ژنیکي دل‌باش بوو بۆیه هه‌میشه ئه‌وه‌نده بۆم قورس بوو به‌جیبیللم. هه‌ولمه‌دا، زۆر هه‌ولمه‌دا، به‌لام ئه‌و لای من ونیوو، هه‌موو ئه‌و شتانه‌ لای ئه‌و گ‌رنگ بوو پێش ژایانی پێکه‌وه‌بوو‌مان بۆ نێژه‌هت ڕوویدا‌بوو».

له پایزی سالی 2004، براکه م و ژنه که ی وایان ریکخست بۆ کریسمه س له گه ل ټیمه بن. ده یانویست هه موومان برۆین بۆ نیوئورلیان. له پیر براکه م ته له فونی کردو وتی هاتنه که یانی هه لوه شانده و ته وه چونکه باوکم نه خو شه، جه لته ی دل لئیداوه. «محهمه د» کاتیک زانی ده سته جی رۆیشه وه بۆ تاران. پیچه وانیه ی نه خو شیه که ی دایکم، له پیشه وه به ئارامی به رامبه ریم کرد. هه موو ژیانم له وه ترساوم باوکم له ده ست بده م. هه ستمده کرد په رۆشیه که م من ده پیا ریزیت — ده تگوت ئاره زووی من بۆ هه میسه زیندوو بوونی باوکم زنجیریک له ده وری دروسته کات — نه و له مردن رزگارد ه کات. تا نه و رۆژه ی که بر دیان بۆ خه سته خانه هه موو رۆژیک به یانی زوو ده رۆشیت بۆ ئیش و هه فته به که دوو جار بۆ ده ریای خه زه ر تا ئه رزه کان بفرۆشیت بۆ ژنه که ی. له گه ل کۆمیته ی راپه رین، خه لکی ناوخۆ که دوا ی راپه رین زه وییه کان یان داگیر کردبوو مه لاکان و هه رکه سیک بیتوانیا یه به رتیلی بدایه شه پرو لیدوانی ده کرد. دوا هه مین ده فته ری بیره وه ری که ی پره له په رۆشی له سه ر ئه م ئه رزانه. باسی «محهمه د»، «جوړجی» و دایکی ده کات که سه ردانی ئیران ده کهن. له شوپینیکدا به ده ستنووسیکی له رزۆک باسی ئه وه ده کات من و «محهمه د» ده مانه وی ت باوکم ئیران به جیبیلیت و له گه ل «محهمه د» له له نده ن بژیت. نووسیووی ئه مه نه و شته یه له ژیانیدا زۆر ئاره زوومه ندیه تی. هه روه ک کاتی به ندبوونی له باره ی ئیران و ئیرانییه کان ده ی نووسی، لیره ش سه باره ت به بارودۆخی ئیران و ئه وه ی که به ره و کوئی ده روا ت نووسیووی. له خه سته خانه ته له فونم بۆ کرد. وتم «سلاو باوکه»، «محهمه د ئه مه تۆی؟»، «نه باوکه، منم ئازی»، «ئۆ ئازی، ئیستا خه ریک بووم کتیه که تم ده خو ینده وه. سه دوه پنجا لپه رهم لئخو یندۆ ته وه». (له گو شه یه کی ده فته ری بیره وه ری که یدا نووسیویه تی «ئانتی تیرا و خو یندنی لؤلپتا له تاران: کتیه کانی ئازهر). وتی زۆر با شتره ئیستا و له زووترین کات ده گه رپه ته وه بۆ مأل. به لئ هه ر که دکتوره کان هیشتیان گه راپه وه مأل.

چه ند رۆژ دوا ی ئه وه باوکم له خه سته خانه ده رکرا. «محهمه د» گه راپه وه

بۆ لەندن تا ئیئەشەکانی هاتنی باوکم ریکبخت. خانووہەیان پیلکانە ی زۆر بوو. ئەو خانووہیان فرۆشت و بەپەلەو زەرەر خانووکی تریان کەری کە بۆ باوکم گونجاوتر بوو. «محەمەد» تەلەفونی کرد و وتی باوکم لە مانگی ژانیوہەری دەگاتە لەندن و منیش دەبیئت ئەو کاتە پرۆم بۆ لەندن. ئەوکاتە زۆر سەرم قائل بوو، لەبیرمە ئارەزووم دەکرد دیرتر یان دوومانگی تر بوواہیە. چۆن دەتوانم لەجەنگە ی ئەم ھەموو ئیئەشەدا پرۆم بۆ لەندن؟ بە تەلەفون لەگەڵ باوکم قسەم کرد و وتی زۆر باش بووہ. وتی «بەزووی دەتبینم». دوو رۆژ دواتر «محەمەد» تەلەفونی کرد. رۆژی دوا ی ئەوہ کە دوکتۆر گوتبووی باشە و دەتوانی پروات بۆ لەندن مرد.

بەھۆی ھاوریکامەوہ زۆر بەوردی دەزانم دواھەمین رۆژەکانی ژبانی دایکم چۆن بووہ. بەلام نازانم باوکم چۆن رۆژە دواھەمینەکانی بەسەربرد. لە ھەموو ماوہی نەخۆشیەکەیدا لەلایەن مام و ئامۆزەکانم کە پزیشک بوون چاودیری دەکرا. راپۆرتە پزیشکیەکانی و دەستنیشانەکانی نەخۆشیەکەیم بۆ ناردبوون. باوکم تەنانەت لەدوا ی بەربوونی لەخەستەخانە رۆیشتبوو بۆ دەوام. مامم وتی دلەراوکی و سەفەرەکانی بۆ دەریای خەزەر بارودۆخەکەیان زۆر خراپ کردبوو، بەلام ھەرچی بیئت زۆر ئازاری نەچیشتووہ. ھەرگیز نەہیەویست تووشی نەخۆشیەک بیئت کە خەلکی تر بیزاربکات. لەوانەہی بۆ ئەوہ مردبیئت کە نەیدەویست پلانەکانی کچەکە ی تیکبەدات.

کاتیئک لەخەستەخانە ھاتەدەر لەژوریکی جیا لەژنەکە ی مایەوہ، چونکە نەہیەویست لەنیوہی شەو نارەحەتی بکات. شەوی مردنەکە ی، لەدەوری نیوہشەو ھەست بەنەخۆشی دەکات، زۆر پێش ئەوہی ژنەکە ی پێیزانایت. لەکاژیری شەشی بەیانی مردنی پراگەیاندارا.

بەو کاتانە و بەو رۆژانەدا دەپرۆمەوہ و ھەولئەدەم خەیاڵبکەم چ ھەستیکی بووہ. ترسابوو، ھەروا کە لە رستەہیەکدا لەناو دەفتەرەکە ی وتبووی ھەر خەمی «شەھین» ی بوو. ئایا ئاسوودە بوو ھەرۆک زۆرجار خۆی یان لە شیعەرەکاندا کە بۆ سەر گۆرەکە ی نوسیووی گوتبوونی؟

هه موو هاوريكانم پيئمه ئين هه له ي من نه بووه كه كاتي مردني دايك و باوكم له لايان نه بووم. هيچكام له م قسانه نارامم ناكاتهوه. ئه مه حالم باشر ناكات، چونكه ده زانم له پراستيدا سياست بوو مني له بينني دايك و باوكم كرد. يان وتني ئه م قسه به كه كچي خه لكي له مه زورتر ئازاريان بينوه نارامم ناكات—وهك منداله كاني قوتابخانه كوئه كه م كه نه و كاته ي دايكيان له جاتايه ك پيچرابوون يان خنكيئدرا بوون يان دهسته به ك كوشتوبويان، له وئ نه بوون. هه موو نه و رژيمه توتاليتارانه نه فرته ده كه م كه هاوولاتييه كاني به شتيكي زور قوول له ناخيان راگيرده كهن (بو من نه وه دايك و باوكم بوون). ئه م راپه رينه فيري كردم به هه ژاري خه لكي تر دلنه واي نه دريمه وه، هه ست به سوپاسگوزاري ناكه م له به رته وه ي خه لكي تر زور له مه خرابتريان به سه ر هاتوه. نازار و زيان وهك ئه فين و شادي بيهاوتايه و كه سايه تيه. به راوه رد له گه ل خه لكيتر ناكوړيت.

دواتر رويشتم بو له ندهن. «محهمه د» و «جوړجي» له خانووه تازه كه ياندا زوره كه ي باوكميان پيئام. ته نها ژووريك بوو كه به ته واوي دامه رزابوو. هيشتا له ژووري دانيشتن سندوقي تياوو. ژووريكي بچوك له قاتي يه كه م بوو كه وانته ريك، ئينجان هيه ك و په نجه ره يه كي به رامبه ر باخچه يه كي بچووك تيدا بوو. سيسه مه كه زور گه و ره بوو، ته واوي ژوره كه ي گرتبوو. كاتيك هاته مه وه و له فروكه خانه مالئاوايم له براكه م كرد، محهمه د وتي «ئى... ئيستا ئيمه پيره كاني».

له دواي مردني باوكم «محهمه د» رويشته وه بو تاران تا له پرسه كه يدا به شداري بكات. ته له فوني كردو وتي له سه ر ئيمه يه نه گه ر بمانه ويئ په يوه نديكي دوستانه له گه ل «شه هين خانم» به ئيلينه وه. باوكم ان «شه هين» ي خو شده ويست و هه زيده كرد گرنگي پيئد هين. ته له فونم بو «شه هين» كرد سه رخوشي لييكه م، قسه يه كي زورمان كرد. ده يوت چون باوكم له دواهه مين كاته كانيدا ده ستيرگرتوه و پيوتوه چه ند خو شيده ويئ و سوپاسيكرده بو نه و شتانه ي بو ي كردوه. داوام ليكرد كو پي هه نديك له و شيعرانه ي باوكم كه نه مان بوو، به تاييه ت نه وانه ي پيشكه شي كردبوو به دايكمان له گه ل چه ند

دانه له تابلوکانی به «محهمه د» بنیړت، ههموو ئه مانه له دواى مردنى دایکم گه رابونه وه لای باوکم، تیادا وینهى دایکم، «محهمه د» و منیش هه بوون. چند روژ دواتر ته له فونى بو کردم، دهنكى به شیوازیكى نااسایى میهره بان و به بهزى بوو. کوپیبه كى به لگه كى له دایکبوونمى بو وه رگرتنى خانه نشینى باوکم دهویست. دیسانه وه دواى کوپی شیعو ره سمه كانى باوکم کرد. ههروهها دواى چند یادگارى باوکم کرد. هه ر كه به لگه كى له دایکبوونه كه م گه بیشته دهستى چاویلکه كانى باوکم، دوو بوینباخ و قایشیکى بو ناردم. کوپی شیعو ره سمه كانى بو نه ناردين. ئه م كاره ناشرينه كى ئه و په یوه ندىه لاوازه شى پچرى كه له نیوانمان هه بوو.

زور سال له مه و بهر له یه كه م روبه روونه وه ی راستیما له گه ل دایکم، له تمه نى چوار سالى، به غه ریزه و تا راده یه ك بیه یواپیبه وه تیگه شتم ته نانه ت له ناو ژوره كه كى خو شمدا ده سالاتى گوړینى جیگه كى سیسه مه كه م بو شوینیكى تر نیبه، باوکم فیری کردم به سه فهر بو ئه و دنیاپه كى تر كه كه س ناتوانیت لیم بسینیت كونترولم به سه ر خو مدا هه ییت. له دواى راپه رینى ئیسلامى زانیم ئه م ژیا نه دنیاپه زور ناسكه. ههموو ئه و ئارامشه كى پییده لیت مال، ههموو ئه و شتانه كى كه ناسنامه ت پیده ده ن، هه ستى خو ت و كه سوكاره كانه پین ده به خشى، ده شیت لیت بسیندریته وه. فیریووم ئه و شته كى باوکم له ریگای چیرۆكه كانیبه وه پیبه خشیم ریگایه ك بووه بو دروستکردنى خانویه ك بو خو م كه سه ر به هیچ شوینیك یان میله تیک یان هه رشتیكى تر نیبه و كه س نانوانى لیم زه وت بكات. ئه م چیرۆكانه نه یان توانى من له به رامبه رى ئازارى له ده ستدانى دایك و باوکم پاریزن، هیچ سه رخوشیه ك یان كو تایی پیه ئی نانیك یان پینه به خشیم. به س له دواى مردنیان زانیم هه ركامیك یان به شیوازی خو كى مالیکى پیداوم كه ده توانم بو هه ر شوینیك هه زبكه م له گه ل خو م بیبه م، خانویك كه یاد ده پاریزیت و به رگریبه كى به رده وامه له دژى مرو ف و زه من.

سوپاسگوزاری

ئەم كۆپىنچە پېشكەشە بەيادى دايك و باوكم، نۆزھەت و ئەحمەد نەفەسى- لەگەل رۆز و خۆشەويستىدا. حەزەدەكەم سوپاسگوزارى لەبراي وردىن، بەخشەندە و بەرپۆزم بگەم. ھەرچەند من و محەمەد لە زۆربەي ئەم ئەزمونانەدا پېكەو بەشداربووين، بەلام پيوست بە وتن ناكات بلييم ئەمە گپرانەوہي منە، مېردەكەم، باشتين ھاورپۆ و رەخنەگرم، بېژەن نادري، مندالەكانم نىگار و دارا نادري، بۆ خۆشەويستيان، لەسەرخۆبوونيان، پشتگيريان، بۆ ئەو چىرۆكانەي پېكەو تىدا بەشداربووين و بۆ ھەمواركردنەوہي خەياللى شتى ئەستەم. بۆ برىس نەفەسى نادري بۆ ئەو ھەموو كاتە خۆشەي ھاورپۆتەي.

ھەرۋەھا حەزەدەكەم سوپاسگوزارى لە برازا خۆشەويستەكانم بگەم: سەنەم بانو و نەفەسى بۆ ئەو ھەموو چىرۆكەي پېكەو ھەمانە، سينا نەفەسى چىرۆكبېژى تازەي خىلخانەكەمان، جۆرجيانا پېرى كروك ژنبرا و ھاورپۆ باشم، (ھەميشە ئەو ژوورە پر لە گۆلەي لەبىرمدا بە). شەھران تەبەرى كە بە خۆشەويستى و بەدلەو ھەميشە دەستنوسى كۆپىنچەكەمى دەخوئندەوہ. سوپاسگوزارى دووربىنى و پېشنيارەكانى و ھەك ھەميشە ھاورپۆتەي و خۆشەويستىەكەيم.

زۆر خەلكى ترى ناو خېزانەكەمان ھەن كە پشتيوانى ئەوان نووسىنى ئەم كۆپىنچەي ئاسانترکرد: ھاورپۆ و دشە خۆشەويستەكانم مانى و كيو ئاغازادە، تەرانى شەمسزاد و بەيادى ھاورپۆ خۆشەويستەمان محەمەد شەمسزاد بۆ بەخشەندەبىەكەي، مېھرەبانىبەكەي و زانىخوازىبەكەي. ئامۆزام حەمىد نەفەسى، كە وئىنەبەكەي دەستنوسى خوئندەوہ، سوپاسگوزارم بۆ كاتەكەي و تېبىنىبەكانى. ھاورپۆ خۆشەويستەمان «فەريار».

لەپاي سۆزيان، پشتيوانيان، جادوى ھاورپۆتەي و گفتوگۆيان حەزەدەكەم سوپاسگوزارى بگەم لە: جوان لىدم ئاكيىمەن، لادەن برومەند و ئامۆزاكەم عەبدى نەفەسى، (بۆ ئەوہي واىكرد ئەگەر لە پارىسيش نەبم، ھەستبگەم

له پاریس ئەژیم)، فەرح ئیبراهیمی، مام و پورم ریزا و ئەشرف نەفیسى، ئامۆزاکانم نادیر و کورۆش نەفیسى، سامانتا پاویر، ئالبیرتۆ مانگوئل، «پەرى»، (که سۆزە بێمەرجه کهى و بەخشەندەبیه کهى بەرامبەر من و خێزانە کهم ناتوانرێت بە وشە یان سوپاسگوزارى گوزارشتى لێکرت)، سوڤى بێننى پیترومارچ، جاکى لایدن، هایدی داراگاهى، ستیفین بارکلهى، ئەو خەلکە دلڤینەى دەزگای ستیفین بێرکلى و ئەندامە تازە کهى میلو.

سوپاسیکى زۆر بو هاوریکانم، هاوکاره کانم و ئەو پهیمانگایانهى بو لیکۆلینەوه له سەر هەندى مه تریال یارمه تییان دام: هاورپی خوشه وىستم مه ناز ئەفخه مى (که هه میشه بو راویژ، یارمه تى و هاورپیه تى له زه مه نیکى ته نیا و قورسى ژباغدا له گه لم بو)، بو پشتیوانى و یارمه تیدانى له ده ستیگه یشت به خویندنگه و که یسى ناو ده زگاکه. هاورپی و هاوکارم هورموز حیکمه ت، سه رنوسه رى ئیران نامى، له کات و سه رچاوه کانى خوى بو من زور به خشه نده بو، داينکردنى کتیب، زانیارى به نرخ و یارمه تى له ره وتى میژوویدا. زور سوپاسگوزارى هاورپم (نازه ر ئەشرف) م، یاریده رى تابه تى کتیبخانه ی زانکوى پرینستون، بو داينکردنى به لگه و سه رچاوه.

مه عسومى فه رهاد، لپرسراوى گالپرى فرییر و سه کلپر له ئیسیمیسۆنیان، که نه ته نیا هاورپیه تى، دووربینى و پشتیوانیه کهى به خشه نده بو، به لکو له داينکردنى ئارشيفى وینه ی کۆنى ئیران و زه مه نى قاجارىشدا به خشه نده بو. هه ره ها سوپاسگوزارى هاورپى خوشه وىستم (رؤیا برومه ند) م که بو جارىکیت بیری خسته وه. ده مه وئى له رۆیا و ده زگای برومه ند بو به زکرده وه ی دیموکراسى له (ئیران)⁽¹¹⁾ دا بو داينکردنى زانیارى له سه ر تراژیدى سینه ما ریکسى ئابادان سوپاسگوزارى بکه م.

هالى ئیسفه ندىارى زور له داينکردنى زانیارىدا له سه ر سه يفى و گه نجى داىکم یارمه تى دام، فانى ئیسفه ندىارى « ژنه نه مسایه جوانه که» ی ناو چیرۆکه که مه.

مه جید نەفیسى بو وته ی وه رگیاو له وتاریکی «خوشه وىستى و راپه رین»

که له 3 ژانویه 2008⁽¹²⁾ بلاوکرایه وه و کۆپی نوسراوی وه سیه تنامه ی ژنه که ی عیزه ت تابیان له کتیبه که یدا به فارسی «رفتم گلاب بچینم» (ستۆکھۆلْم، سوید: چاپخانه ی باران، 2000).

ژیاننامه نوسی دوکتۆر فرۆخرو پارسا، مه نسوری پیرنیا بۆ زانیاری و وینه کانی دکتۆر پارسا.

وه رگپری شیعه کانی شانامه ی فیردهوسی له کتیبی دیک ده یقیس— وه رگپری به راوردنه کراوی باشتین ئەدهبی کلاسیکی فارسی وه رگپراوه. وه رگپراوی شیعه کانی فروغ فرۆخزاد له کتیبی ژیاننامه ی میکاییل هیلمان، ژتیکی ته نه ا وه رگپراوه. بیره وه ریه کانی سه عید نه فیسی له «بی روایت سعید نفیسی: خاترات سیاسی، ئەدهبی، جوانی. سوپاسگوزاری کتیبی باقیر موعین بی ناوی خۆمه ینی: ژبانی ئایه تولا بۆ ئەو زانیاریانه ی سه باره ت به راپه رینی ئیسلامی بۆی فه راهه م کردم.

هه ره وه ها حه زده که م سوپاسی کتیبخانه ی سایی ماسۆن له زانکۆی جان هاپکینز، کتیبخانه ی گیلمان له زانکۆی جۆرج واشینتۆن، کتیبخانه ی گشتی واشنگتۆن دی سی، چاپخانه ی بیجستریت، بکه م. سارا چالفانت، که له کاتی گفتمۆگۆ له سه ر هزی جهیمز هاوورپیه کی ده گمه ن و دانا بوو.

ده مه وی جاریکتر ریزی خۆم بۆ کتیبخانه ی سایی جان هاپکینز ده ربیرم که کات و فه زای پێبه خشییم تا بتوانم له سه ر ئەم پرۆژه یه وه ک هه موو پرۆژه کانی ترم له سایی ئیشی له سه ر بکه م. سوپاسم هه یه بۆ سه رۆکی زانکۆ جیسیکا ئینهۆرن، تام که ینی سه رۆکی پێشینی ده زگای سیاسه تی ده ره وه، تید به یکتر سه رۆکی ئیستای زانکۆکه. یارمه تی ده زگای سمیس ریچاردسۆن به رده وامی له نووسینی ئەم کتیبه دا بۆ من ئاسان کرد. زۆر سوپاسگوزاری به خشه نده بوونیان ده که م.

له یلا ئاستین وه ک یاریده ده ر له گه لم دهستی به ئیشکرد، به لام له م سێ سآله دا په یوه ندییه که مان بووه به هاوورپیه تیه کی به رده وام. له زۆر له قۆناغه کاند بۆ لیکۆلپینه وه، فه ره هه نگۆک و ره وتی زه مه ن یارمه تی داوم و ئەم

ئەرکەى وەك ھەموو ئىشەكانى ترى خۆى بە باشى كر دووھ.

لە راندوۆم ھاوس سوپاسگوزارم، كەيت مېدینا زۆر پشتیوانى ئەم كىتەبەى كرڊ. زۆر دلخۆشم كە كىتەبەكەم لەلای ئەو بوو. ھەروەھا سوپاسگوزارىم ھەيە بو ميليسىنت بىتت بو ئەو ھەموو كاژىرەى شەوو روژ كە يارمەتیی دام، سەبوريەكەى لەوودا كە توانيم لەھەر كاتىكدا بىت دەستنوسەكە بەدم پىي. ئىمە بەدەگمەن لە ئىش و خۆبەخشی تاكەكەسەكانى پشتى شانوۆھ سوپاسگوزارى دەكەين، كە بلاوكردەوھى ئەم كىتەبە چكۆلەيان ئاسانكرڊ. ھەزەكەم بە تايبەت لە چاپكەرەكەم جىنا سىنترئىلو و ستافى راندوۆم ھاوس: تام پىرى، سالى ماروین، لاندن كىنگ، بىنجامین درىر، وىنسنت لاسكالا، كاروۆل شنايدىر، سانیو دىلوۆن، ئاويدى بەشیراد، جوئىل دىو، كلەر تىسن، رەچپىل بىرنستاین، ئىلزابىت پاولسوۆن، دىبى ئلرۆف، جىن مىلدوۆفسكى، لورا گوڊلدىن، رىچارد ئىلمەن، فرانكى جوۆنز، رەچپل ئۆمانسكى، كەيت نۆرىس، ئەلىسوۆن مېرىل، جىنىفر سمیس و كاروۆل پۆتىنسى سوپاسگوزارى بكەم.

جوۆ دوْمىنل، لەھەموو سالانى قورسى ژيامندا ھەم سەرنوسەرئىكى باش بوو ھەم ھاورىيەكى باش. ناتوانم سوپاسگوزارى خۆم بو پشتیوانییەكەى و وردىننى و پىشنىارە بىھاوتاكانى، ھەستى بەرپرسىارىتتى بەتەواوى دەربېرم. لەدايكبوونى ئەم كىتەبە لەگەل لەدايكبوونى كچەكەى جوۆبى، سىسىلى لوىس رىيد جەژن دەگىرم.

بىرەوھرىە خۆشەكانى سەبارەت بەم كىتەبە ئەشیت ھى ئەو كاتە بىت كە وەك نوسەر لە ئاكادىمى ئەمرىكى لە رۆم لە بەھارو ھاوینى 2005 و كوۆمپانىاي يادۆ لە جوون 2007 دا ئىشم دەكرڊ. سوپاسگوزارى خۆم بو ھەردوو ئەم دەزگانە و پاساوانە تارمايیەكانیان دەردەبېرم.

لەكوۆتايیدا بەشىكى زۆرى ئەم كىتەبە لەشوینە جىاجىكانى نزيك شارى خۆم واشنگتۆن دى سى، نووسراوھ. ھەزەكەم سوپاسگوزارى لەمانەش بكەم: كوۆلېكسىۆنى فېلىپ، گالىرى نىشتمانى ھونەر و قاوھەكانیان، سوھو كافى، ستارباكسى جادەى واتىرفرانت، بارنس&نۆبۆل لە جوۆرچ تاون و بوۆرڊىرز.

ليستی پيشنيارکراو بو خويندن

ئەمە ھەلبژاردەيک لەو کتیبە ئەدەبیانە یە لە کتیبە کەم ئاماژە ی پیکراوھ یان پەيوەندیان بە بیرەوھەریەکانی منەوھە یە و بە ئینگلیزی دەستم کەوتوون.

ھۆنراوھ کان

- سیمین بېھبەھانی، قاپیک لە تاوان: ھۆنراوھ ھەلبژاردراوھ کان (وھرگیتر: فەرزانی میلانی و کاوۆ سەفا).
- فروغ فەروۆخزاد، تاوان: شیعەرھ ھەلبژاردراوھ کانێ فروغ فروۆخزاد (وھرگیتر: شۆلی ئۆلپی) و بووکی ئەقاییەکان⁽¹³⁾ : شیعەرھ ھەلبژاردراوھ کانێ فروغ فروۆخزاد(زنجیرە یە ک لە ئەدەبی فارسی مۆدیرن).
- فەخرەدین گۆرگانی، ویس ورامین (وھرگیتر: دیک دەیقیس) عەبدولقاسیم.
- فیردەوسی، شانامە: کتیبی فارسی پاشاکان (وھرگیتر دیک دەیقیس).
- حافز.
- مەحید نەفیس، پێلاوھ قۆراویبەکان.
- چوارینەکانی عۆمەری خەيام (وھرگیتر: ئیدوارد فیتزجیرالد).
- رومی.
- سەعدی (وھرگیتر: رالف والدۆ ئیمیرسون).
- سۆھراب سێپتھری: خۆشەویستی ھەموو کاتیک تەنیا یە (وھرگیتر: کەریم ئیمامی).
- ئەحمەد شاملو، ھۆنراوھ دلداریەکانی شاملو(وھرگیتر: فیروزئی پاییم۔ مەتین و ئارتور لەین).

چیرۆکە خەیا لایوھ کان

- سیمین دانیشوەر، سووھ شون (وھرگیتر: م.قانونپەرۆر).
- ھوشەنگ گۆلشیری، شازادە (وھرگیتر: جەیمز بوچان).
- سادیق ھیدایەت، کوندەپە پوی کویر.

-مەنۇچەر ئىرانى (ناۋى ھونەرى گۈلشېرىيە)، پاشاى تارىك (وەرگىر: عەباس مىلانى).

-شەرنوش پارىسيور، ژنان بەبى پىاوان (وەرگىر: كامران تەلاتوف و جۇسۇيلىن شارلىت).

-ئىرەج پىزىشكزاد، خالۆ ناپليۇن (وەرگىر: دىك دەيقيس).

-زەمەنى بېگانە، ئازىزەكەم، مرۇقئاسى قەلىمى ئەدەبى ئىستاي فارسى.

-دەستكارىكەر: ناھىد موزەفەرى و ئەحمەد حەكىمى حەكاك).

-ئاليس سىيۇلد، بەختەوەر.

-گۈلى تەرەقى، عىمارەتتىك لە ئاسماندا (وەرگىر فەرەيدون فەرۇخ).

-عۆبەيد زاكانى، رەوشتى ئارىستۇكرات و ئىشە ھەزەلبەكان.

چىرۆكى ھەقىقى

-عەباس ئەمانەت، بىرەوەرەكانى تاج السەلاتىنى، پۆل ئاستىر، داھىنانى تەنبايى.

-نەجمى باتمانگلىج: لە ئىرانەوہ بۆ ناپا، شەراب لەسەر مېزى فارسى.

-ئىدمۆند گۇس، باوك و كور.

-مىكايل ھىلمان، ژنىكى تەنبا: فروغ فەرۇخزادو ھۆنراوہكانى.

-دانىيل مېندېلسۇھن، وون بوو: گەران بۆ شەش لە شەش مليۇندا.

-نىگل نىكلسۇن، وئەنى ژيانىكى ھاوسەرىەتى.

-ئۆرھان پاموك، ئىستانبۇل.

-ليۇن وايسېلتىير، كادىش.

ساتیک له میژوی سدهی بیستی ئیران

ئهمانهی خوارهوه ههلبژاردهیههک له میژوی سدهی بیستی ئیرانه که ئهم کتیبه‌دا باسکراون:

1905_11: موزه‌فهره‌دین شا، پاشای ئیران یاسای ده‌ستور—یه‌که‌م که‌سه ئهم شیوازه له خۆپه‌للاتی ناوه‌پاست—واژوده‌کات له وه‌لامی ناره‌زایه‌تی خه‌ک به‌رامبه‌ر به‌سیستمی پاشاییدا. ناره‌زایه‌تیه‌که له‌لایه‌ن ئه‌ندامانی مه‌لاکان، بازاریه‌کان، رۆشنبیره‌کانی ئیران که ژنیشی تیا‌دا بووه، به‌ریوه‌ده‌چیت. یاساکه به‌توندی ده‌سه‌للاتی شا که‌مده‌کاته‌وه، پارله‌مان داده‌مه‌رزینیتت به‌فه‌رمی شا‌ده‌خاته ژیر چاودی‌ری یاساوه. له 1909 شیخ‌فهل‌الله‌نوری، رۆحانییه‌کی کۆنه‌پاریزه، که به‌رگری له‌م چاکسازیانه‌ده‌کرد، له سیداره‌ده‌دریت له‌پای به‌ره‌ه‌لستیی. دواتر له‌لایه‌ن نایت‌الله‌خۆمه‌ینی و ئاینیه‌کۆنه‌پاریزه‌کانه‌وه به‌شه‌هید ناوده‌نریت.

1921: له‌فه‌زایکی شله‌ژاوی ناوخۆی سیاسی، دابه‌زینی باری دارایی و خۆتیه‌لقورتانی بیگانه له‌کاروباری ناوخۆیی ئیران، عه‌قیدی‌کی مه‌شقرکراو له‌هیزی ئیرانی قه‌وقاز به‌ناوی ره‌زاخان کوده‌تایه‌کی سه‌رکه‌وتوو دژی فرمانه‌واپی قاجاره‌کان ده‌باته‌سه‌ر. ده‌بیته‌فه‌رمانده‌ی سوپا و وه‌زیری شه‌ر له‌ژیر چاودی‌ری سه‌رۆک و وه‌زیری تازه‌دا، سه‌ید زیائۆدین ته‌باته‌باپی.

1925: ره‌زاخان به‌ناوی ره‌زاشای دامه‌زرینه‌ری فه‌رمانه‌واپی په‌هله‌ویه‌کان، په‌هله‌وی تاج‌ده‌نیتته‌سه‌ر. له‌ماوه‌ی 16 سالی ده‌سه‌لاییدا، یه‌که‌مجار له‌سه‌ر دروستکردنی حکومه‌تییکی ناوه‌ندی به‌هیز، پالپشتیکردنی یه‌که‌گرتوویی و سه‌ربه‌خۆیی ئیران، دانانی دام‌وده‌زگای به‌ریوبه‌ری، قانونی و په‌روه‌ده‌یی که‌بو‌چونه‌ژوره‌وه‌ی ئیران له‌دنای مۆدی‌رن پیویسته، ئیشیکردو سه‌ره‌نجی چ‌رک‌ده‌وه.

1935: له‌کاتی ده‌سه‌للاتی ره‌زاشادا ناوی ولات به‌ره‌سمی له‌پارس‌ه‌وه بوویه ئیران. له‌هه‌ولیکدا بو‌به‌مۆدی‌رنکردنی ئیران حکومه‌ت چارۆکه‌کردنه‌سه‌ری له‌شوینی گشتیدا له‌سالی 1936 قه‌ده‌غه‌کرد، ئه‌مه‌یه‌کێک بو‌له‌و شتانه‌ی دژی ئاین بوو. هه‌لبه‌ت دواتر ئهم فه‌رمانه‌ له‌1941 به‌پیی فشاری

گشتى پوچ بوويه. يه كه زانكۆ ئيران به شيوازي خوره لاتى، زانكۆ تاران، دامه زرا.

1941: هر له ميژوهه روسياو بهر تانيا له ئيران بهر ژوه نديان هه بوو، له شهري دووهه مى جيهانيدا هيژه كانيان بو نه هيشتنى ده ستگيري ئالمانه كان به سهر سه رچاوه نه وتيه كاندا هيئا به ناو ئيران. ره زاشا ش له بهر ئه وهى زورتر به لاي ئالمانه كاندا بوو، له پاشايى لاده به نو كوره كهى محمه دره زا له جيگه ي داده نين. ده ينيرن بو جوهانسيرگ و له 1944 ده مريت.

1943: ئيران دژى ئالمان شه ر راده گه نيبت و شايسته ي ئەندامبوونى ده بيت له نه توه يه كگرتوه كاندا. سه روكى ولايه ته يه كگرتوه كان فرانك روظفيلت، سه روک وه زيرو بهر تانيا وينستون چرچيل و ستالين له مانگى نو قامر له تاران كو بوونه وه ره زاشا يان دلنيا كرده وه كه به سه ربه خو يى ئيران هيشتا هاونا هه ننگن.

1945_46: هه رچه ند چارنامه ي 1943 سيلايه نهى تاران له لايه ن هيژه يه كگرتوه كان سه ربه خو يى ئيرانيان له دواى شه ر گه رهن تي كرد، له 1945 رووسه كان له سنورى باشورى ئيران نه چوونه ده ره وه ته نانه ت دوو جولانده وهى جياجيايان له نازه ربايجانو كوردستان هاندا. له 1946 ئەم حكومه ته سه ربه خو له لايه ن رووسيا له ئەنجامى فشارى شوراى ئەميينه تى ولايه ته يه كگرتوه كان پشتگيري كرا. سه نه م سوئتان (باوكى سه يفى) بو ماويه كى كه م له 1945_دا ده بيته سه روک وه زيرو.

1951_53: محمه د مۆسه ديق ده بيته سه روک وه زيرو نه وتى ئيران ميللى ده كات. له گه ل شا هه نديك ده مه قه ريه ان ده بيت و شا له سه روک وه زيرو لايده بات، به لام به هو ي خو شه ويستى له ناو خه لكدا ديسانه وه دايده نيته وه. ههروه ها مۆسه ديق شا وه ك نيوه دوره ولاتيك ده نيريتته روم. له پايزى 1053 مۆسه ديق به كوده تايه كى پشتگير كراو له لايه ن سى ئاى ئه ي لاده بريته وه و شا ده نيتر دريتته وه جيگه كهى.

1961: باوكى نوسه ر ده بيته شاره وانى تاران.

1962: وەك بەشىك لە چاكسازىيەكى گەورەى كۆمەلەيتى و دارايى و لەژىر سەردىپى «راپەرىنى سىي»، شا ياساى چاكسازى زەوى، بەخشىنى مافى دەنگدان بەژنانو رىگەپىندان بە ئەوانەى كە موسولمان نىن بتوانن لە پارلەمان خزمەت بكەن، بۆلادەكاتەوه.

1963: حەسەن على مەنسور دەبىتە سەرۆك وەزىر. دايكى نوسەر يەككە لەو شەش ژنەيه كە لە ئەندامى راپەرىنى چاكسازى—رىگە بە ژنان دەدات بۆ يەكەمجار لە مېژوى ئىراندا لە هەموو گۆرپانەكانى سياسى و كارگىرى بەشداربىت—بۆ پارلەمان هەلدەبژىردىت. سەرۆكى قوتابخانەى نوسەر، دوكتور پارسا دەبىتە ئەندامى پارلەمان و دواتر دەبىتە وەزىرى خويندن. وەك بەشىك لە بەرگريهكى ئابنى گەورەتر بەرامبەر بە راپەرىنى سىي، ئايەتوللا خومەينى دەپرىنى نارەزايى دژى سروشتى چاكسازىيەكانى حكومەت هاندەدات. خومەينى لە دواى ئەم نارەزايەتيانەى شۆرشى 5 جون بەنددەكرىت. باوكى نوسەر لە دىسامبر بەنددەكرىت.

1964: ياساى كاپىتولاسيۆن فەرماندەدات سەربازە ئەمريكەكان لەناو خاكى ئىران بەرگرى دىپلوماتىكيان هەبىت. ئەمە دەبىتە هۆى تۆرەبوون و دواترىش دژەحكومەت بوونى خەلك. ئايت الله خومەينى بەندكرائىش دورەولت دەكرىت بۆ توركيا. دواتر دەپرواته عىراق.

1965: سەرۆك وەزىر مەنسور لە رىگاي پارلەماندا تىرۆر دەكرىت. 1967: ياساى پشتگىرى خىزان لە پارلەمان پەسەند دەكرىت. ئەم ياسايە ئازادىيەكى زۆرتەر دەبەخشىتە ژنان و كۆنترۆلى ياسايى زۆرتەر بەسەر مندالەكانياندا پىدەبەخشى. دادگايىكردى باوكى نوسەر لە مانگى سىپتەمبەر بۆ نوامبر درىژەى دەبىت. لەهەموو ئەو تاوانانەى دراوانەتە پالى بە ئەستۆپاكى دەرباز دەبىت.

دوكتور فەرخ رو پارسا دەبىتە وەزىرى خويندن. دوكتور پارسا هەموو پىشەى كارى خۆى لەسەر يەكسانى جىندەرى لە ئىران تەرخانكرد. لەدواى وەرگرتى پەلەى پزىشكى لە خويندنگەى ژانداركى تاران بايولۆژى گوتەوه. لە 1963، دوكتور پارسا لە پارلەمان هەلبژىردراو دەستىكرد بە سكالاً بۆ مافى دەنگدانى ژنان و

هاندانی یاسادانو پوارچپوهی یاسایی بو چاککردنی یاساکانی سه‌بارهت به ژنانو خیزان. له 1965 بوو به جیگری وه‌زیری خویندنو له 1968 بوو به یه‌که‌م ژن که توانی شوینتیک له ئه‌نجومه‌نی وه‌زیراندا وه‌ک وه‌زیری خویندن به‌ده‌سته‌هینتیت. فەرخ رو پارسا له 1980 له لایه‌ن کۆماری ئیسلامیه‌وه له سێداره درا.

1971: پاشای ئێران جه‌ژنیکی گه‌وره‌ی به‌بۆنه‌ی سالیادی 2500 سالبوونی ئیمپراتوری پارسه‌وه به‌ده‌ستی کورشی گه‌وره سازکرد. ئەم ئاهه‌نگانه که له پیرسپۆلیس به‌ریوه چوو، ده‌ ساڵ پیشتر ئاماده‌کاری بو کراو زۆرت له \$120 خه‌رجی هه‌بوو. سه‌رنجیکی زۆری له سه‌رتاسه‌ری دنیا دا راکیشاو زۆر له پاشاو شازنه‌کانی ولاته‌کانی تر به‌شداریان تیدا کرد. ئەم جه‌ژنه ره‌خه‌نه‌کی زۆری ناوخۆیی و ده‌ره‌وه‌ی تووشی خۆی کرد.

1975: دروستکردنی سیستمی تاکه‌یزیی به‌ناوی حیزبی ره‌ستاخیز، (له‌دایکبوونی دووباره) له لایه‌ن شا راگه‌یه‌ندرا. هه‌لبه‌ت، ئەم هه‌ولە بو یه‌که‌گرتویی ولات له ژێر شیوه‌ی ولاتیک که به‌شداربووی زۆر هه‌یه، سه‌رنجیکی زۆری رانه‌کیشا. هه‌رحه‌ن ئێران له‌باری کۆمه‌لایه‌تی زۆرت ئازاد ده‌بوو، له‌باری سیاسی زۆرت داده‌خراو چینی مامناوه‌ندی ده‌ره‌نجاندا.

1976: شا سالتنامه‌ی خۆری ئێران که له هه‌یجهره‌تی حه‌زه‌رتی محهمه‌د له مه‌که‌وه بو مه‌دینه بونیادنراوه به دامه‌رزانندی سالتنامه‌ییکی به‌پیی میژوی ئیمپراتوری پارس له 558 پیش زایین ده‌گۆریت. ئەم هه‌ولە بو جه‌ختکردن له‌سه‌ر میژوی ئێرانی پیش ئیسلام ئاینیه‌کانی زۆر توپه کرد. مه‌هناز ئه‌فخه‌می ده‌بیته وه‌زیری کاروباری ژنان. پشتوانیکردنی مه‌هناز له مافی ژنان ده‌گه‌ریته‌وه بو سه‌رده‌می سه‌روکایه‌تیه‌که‌ی له ریکخراوی ژنان له ئێران ل سالی 1970 دا. له‌کاتی خاوه‌نداریه‌تی وه‌ک سه‌روکی ئەم ریکخراوه، بو پیداجوونه‌وه له‌سه‌ر یاسای پشتگیری له خیزان ئیسی کرد. له 1976 بوو به وه‌زیری کاروباری ژنانو تا راپه‌رینی سالی ئێران 1978 له‌م پۆسته‌دا ماوه‌یه. له‌کاتی ئه‌ودا مافی ژنان له بواری موچه‌ی به‌رابه‌ر بو ئیسی به‌رابه‌ر، ئیسی نیوکات به‌موچه‌ی کارمه‌ندیکی ته‌واوکات بو دایکانی تازه‌ مندال بوو، دروستکردنی سه‌نه‌رتی ئاگاداری له مندال له

شوپنى ئىش له به ره مه كانى ئه ون. له سالى 1978، داواكرا له مه ناز چاودىرى
كومىته يه كه بو چاودىرى پيشكه وتن له بوارى به شدارى ته واوى ژنان له راستاي
داخوازي پلانى ناوخويى بكات.

1977: سه روكى ولايه ته يه كگرتوه كان جىمى كارتر ئوفيسى مافى مروڤ
له به شى كاروبارى دهره وه داده مه رزىتت و مومى شه پولىكى داخوازي مافى
مروڤ دژى حكومه تى ئىرانى داده گىرسىتت. هه ندېك به ندركاوى سياسى له
ئهنجامى ئەم فشارنه نازاد ده كرىن. شا چاويكه وتىكى ره سمى له ئەمريكا
ده كات كه ده بىته هوى كوملېك ناره زايه تى و خو پيشان دان. نوسه ر يه كيك له
به شدار بووه كانى ئەو خو پيشان دان انه يه.

1978: موخالفه ي سياسى بلاوكراو دژى شا ده بىته هوى نازاوه له
سه رتاسه رى ئىران و جىگه بو راپه رىنى ئىسلامى خو شده كات. له مانگى
ئوگه ست سىنه ما رىكس له ئابادان له لايه ن لايه نگره كانى خومه ينى گرده گرىت و
430 كه س دهرمن. ئەم ئاگر تىبه ردانه به دروووه ده خرېته سه ر سافاك. ئەم
تومته هه لبه ستراوه هه ستى گشتى خه لك له دژى شا زورتر ده كات و ريگه
بو شوڤشيكى ئابىنى كه له لايه ن زور له روشن بىره سىكولاره كانى شه وه پشتىوانى
ده كرا، خو شده كات. عىراق خومه ينى دهرده كات. خومه ينى دهرات بو
پارىس و له وى سه رنجيكى جيهانى زور بو په يامه راپه رىنبه كه ي له دژى رزىم،
به ده سته هىتت.

1979: له وه لامى ئەم ناره زايه تيانه شا له مانگى ژانىوه رى ئىران
به جىدېلىتت و شاپور به ختیار ده كات به سه روک وه زىر. به ختیار ناتوانى
كونترولى بارودوخه كه بكات. خومه ينى له مانگى فېرپوه ر ده گاته تاران و
راپه رىنى ئىسلامى ده ستيپده كات و ولات له 2500 سالى سيستمى پاشايى به
كومارىكى ئىسلامى له ژىر حكومه تى ئايه توللا ده گورېت. ياسا شه رعيه كانى
ئىسلام ديسانه وه داده مه رزىنه وه، ياسا پشتىوانى خىزان لاده برىت و كاردانه وه
خورتاوايه كان قه ده غه ده كرىت. حكومه تى ئىسلامى له يه كى ئەپرېل
داده مه رزىت. به ختیار خو ي ده شارېته وه له كو تايبدا له سالى 1991 له پارىس

تیرۆر دەکریت. شۆرشگێڕەکان بەندیخانەى ئیوین داگیردە کەن. پاش شکاندى یاسای کاپتۆلاسیۆن کە بەرگری دیپلۆماتى دەبەخشی، هەندیک خویندکار هەلە کۆتە سەر بالۆیزخانەى ئەمریکا و چەن دیپلۆماتیک بارمته دەگرن. ئەمە دەبیته هۆى توربوونیکى نیودەولەتى، بەلام بارمته کان تا 1981 ئازاد ناکرین.

1980_88: لە سێپتەمبەرى 1980، هیژەکانى عێراق بە سەرۆکایەتى سەدام لە جەختیک بۆ داگیرکردنى ناوچە نەوتخیزەکانى خوزستان و داسپاندى کونترۆلى عێراق بەسەر هەردوو لای ئاوەری شەت العەرب کە لە نیوان سنوورى هەردوو لادایە، بەشیک لە رۆژهلای ئێران داگیردە کەن. لەدوای داگیرکردنى کورتى خورەمشەهر، هیژەکانى عێراق بەرەو دواوە و دەکیشرێنەوه. لەمکاتەدا هەردوو ولاتە هېرشى موشەکی بۆ شارەکان و بینا نەوتیه کانى یەکتەر بەکاردهیئن. لە 1988، دواى هەشت سأل شەر عێراق بەمەرجه کانى ئێران بۆ چاره سەرکردنى شەر، رازیدەبیئت: کیشانەوهى هیژەکانى عێراق لە ناوچە داگیرکراوه کانى ئێران، دابەشکردنى دەسەلاتدارى بەسەر ئاوەری شەت العرب و گۆرینهوهى بەندکراوه کانى شەر.

1989: ئایەتوللا خومەینى یەک سأل دواى کۆتایى شەرى ئێران و عێراق دەمریت.

فهره نگوک

هه خامه نشینی: ده گه پرتیه وه بو ئیمپراتوری هه خامه نشینی (330_550 پیش زاین)، یه که مین ئیمپراتوری فارسه به سه ر ولاتیکی زوردا ده سه لاتی هه بووه. کورشی گه وره دامه زرینه ری ئەم ئیمپراتوریه بووه. سه رده می هه خامینیشیه کان وه ک سه رده میکی نارام و ئاسوده له میژوی خوره لاتی ناوه راستدا ناو ده بریت، ئەمه به هوی ئاویته بوونی کولتوریکی زوری جیاواز له سی قاره و ئاین و بیروپای جیاواز جیاوازه وه هاتوته کایه. هه خامینیشیان هه روه ها به پلان و شاره زایی له بواری به ریویه ری ولات و شهرو له هه مووی گرنگتر روانینه مروقه ره رانه که بیان به ناوبانگن.

ئه دیب: وشه ییکی فارسیه به مانای که سیکی ئه ده بی، رو شنبیرو توپزه ره له بواری شیعر.

عه ممه: له فارسیدا به مانای خوشکی باوک به کارده هیتریت.

عه مو: له فارسیدا به مانای برای باوک به کارده هیتریت.

به های: لایه نگری به هانه دین و ئاینی به هاییه. ئاینی به هاییه له سه دهی 19 له ئیران په یابوو، ئاینیکه له سه ره که گرتنی روچی هه موو مروفت. ئەم بیره له سه رتاسه ری میژووی زوره بی ئاینه کانی دنیا دا له بنه رته دا یه کشتن. به هاییه کان له و پروایه دان که هه موو پیغه مبه ره کان پیکه وه به سترون. ئەم ده سته ی ئاینیه که به شیکه له شیعه، یه کیک له و شتانه یه که به رده وام کو ماری ئیسلامی ده یچه و سینتیه وه، زورتر له بهر ئه وه یه ده ئین به هانه دین «ئیمامی شاره وه یه». ئەم گوزاره یه له لای شیعه وه ک کوفر وایه.

به هه من: یازده هه مین مانگی سالنامه ی خو ری ئیرانه (ریه ندان).

بازاری: گروپیکی کو مه لگه ی ئیرانییه، بریتیه له بازه رگانه کان، سه ندیکاکان و پیشه سازه کانه له بازه رگانی سونه تی ناو بازار. ئەم گروپه هه ره له میژوه زورتر له ژن به ژن به پیاوه ئاینیه کانه وه به سترون. یه کیک له به شدار بووه گه وره کانی راپه رینی 1979 ئیران بازاریه کان بوون.

چادور: پو شاکیکی ده ره کییه یان عه با ییکی کراوه یه، که هه ندیک له

ژنانى ئىرانى له شوئنه گشتيه كان ده يانكرده بهريان. پارچه يه كى ته واوقه دى ناوگۆفه نده، له پيشه وه كراوه يه، چادۆر ده كرئته سهر.

ئه سفه هان: پايته ختى پارئزگاي ئه سفه هانه و سيئه مين شارى گهوره ي ئيرانه. ده كه ويته 340 كيلومتري تاران. بو دوسه دساللا پايته ختى ئيران بووه، به هو ي بيناسازى ئيسلاميه وه، پرده سهرپوشراوه كانى، كوشكه كانى، مزگه وته كانى و مناره كانى به ناوبانگن. له لايان يونئيسكو وه به شوئنيكى ميراتى جيهانى دياريكراوه.

به نديخانه ي ئه وين: گرتووخانه يه كه له تاران كه بو به نديكراوه سياسيه كانى ناوى به خراب ده رچووه. زۆرله به نديكراوه سياسيه ناسراوه كان هه م پيش راپه رين و هه م له دوای راپه رين له م زيندانه دا بوون.

حاجى ئاغا: ناوئيشانى پياويكه (ئاغا) كه روئستوو ه بو مه ككه (حاجى). هه ميدان: پايته ختى پارئزگاي هه ميدانه، له ئيوان سالى 3000 و 1100 پيش زايين دروستكراوه. هه ميدان به كيكه له شاره كوئه كانى ئيران و جيهان.

ئيرانى جه وان: گروپيكه له چالاكه سياسيه كان، زۆربه ي ئه ندامه كانى نوسه رو روئشنيه ركانن. له سالى 1921 به هيواي هاوردنى ديموكراسى بو ئيران دامه زرا. يه كه مين به رهه مى ژورنال ئايه نده يه. له م ژورنال ه دا باسى «يه كگرتنى ناوخويى» ئيران ده كرئت.

جان (گيان): وشه ييكه بو خو شه ويستى به كارده هئيزت. به دوای ناوى كه سه كه دا به ماناي «ئازيزه كه م» به كارديت. به زمانى گفتوگو ده بيته جون. جيموكراسى: به ماناي گوپرانكاريى جيمي كارتر سه رو كى ئه مه ريكا، له سياسه تى ده ره وه ي ولايه ته يه كگرتوه كان ديت، كاريگه ريه كى زۆرى له سه ر ئيرانيش هه بوو.

كه ربه لا: ده كه ويته 100 كيلومتر دوور له به غداوه له عيراق. ئه م شاره له لاي شيعه كان پيرو زترين شاره له دوای مه ككه، مه دينه، قودسو و نه جه ف. شه رى كه ربه لا له م شوئنه بووه. له م شه ر ه دا ئيمام حوسه ين ئيمامى دووهه مى شيعه كان شه هيد ده كرئت. موحه رره م يادى سالانه ي ئه م روژه تراژديه. خان: ناوئيشانيكه وه ك «كاك».

خاندەنپەنھا: ھەفتەنامەيەك بوو لەبواری لیکۆلینەوی رەخنەگەری سیاسی، لەسالی 1940 لەلایەن علی ئەسغەر ئەمیرانی بۆلادەکرایەوه. زۆربەي ناوەرۆکەکی بریتی بوو لە وتاری فارسی و بیانی، ھەرۆھا شیکردنەوهی ئەمیرانی.

خانوم: ناوینشائیکە بۆ «خانم».

خویندنگە: ژوری بچوک و تەسک، وەك قوتابخانەي سەرەتایی مسوڵمانەکان بەکاردەھێنرا. لەم شوینە کۆرەکان خویندەنەوهی قورئان، نوسین و ریزمان فێردەبوون و زۆربەي مامۆستاكان مەلای پایە نزم.

موللا: ناوینشائیکە بە ئاینکارە مسوڵمانەکان یان ئیمامی مزگەوت لە ئێران دەدریت. ھەرۆھا وەك ناوینشائیکي سووك بە ھەندیک لەو ئاینکارە ئیسلامیانە کە بەقەد مەلاکانی تر خویندکارو پەسپۆر نین، دەگوتریت.

نۆروز: سالی تازەي ئێرانیه کانه، لە یەكەم رۆژی بەھارو سەرەتای سالنامەي ئێرانیدا دەستپێدەكات. ئەم جەژنە لە پێش ئیسلامەوه ھەبوو و لەو رۆژە شەو و رۆژی یەكسان دەبن، یانی 21 سەپتەمبەر دەستپێدەكات.

ئۆمید ئێران: گۆفاریکی بەناوبانگی ئێران بوو لەسالەکانی 1960.

پەھلەوی: ئەم وشە بەمانای پاشایی پەھلەویە، لەکاتی تاجگوزاری رەزاشا پەھلەوی تا بەزاندنی محەمەد رەزاشای کوری لە راپەرینی سالی 1979 بەسەر ئێراندا ھوکرانیان دەکرد. رەزاشا ئێرانی بەرەو نوێخوازیکی گەورە، چاکسازی و ناوەندیتی دەولەت برد. محەمەد رەزاشا ئەم سیاسەتی چاکسازیانە بە بەردەوامی بردە پێش و سوپایەکی بەھیزی دروستکردو لەگەڵ خۆرئاوا لەکاتی شەری سارددا پەيوەندییەکی باشی راگرت. لەناوچونی پەھلەوی دەپیتە کۆتاییەك بۆ دابونەریتی کۆنی سیستمی پاشایەتی لە ئێراندا. بۆ زانیاری زیاتر تکایە سەرەي «چەن کاتیک لە سەدەي بیستەمی میژوی ئێرانی» بکەن.

پاسور: یارییەکی ئێرانیه بە کۆنکەن کە چوار کەس یاری تیدا دەکەن. قاجار: دەگەریتەوه بۆ پاشایی قاجارەکان لە سالی 1794 بۆ 1925. یەکیك لەو ریکەوتە گرنگانەي ئەو سەردەمە راپەرینی دەستوربوو، بەپێن ئەو یاسایە ھەبوونی ئازادی راگەیاندن، گوفتارو پیکەوه بوون، ئاسایشی ژیان و مال و مولک

دەبىتتە كۆتايىيەك بۇ سەدەي ناوهراسىتى پارس. بەدوای داگىركردنى پارس لە شەرى يەكەمى جىهانىدا، سولتان ئەحمەد شا لەگەل ھاتنى رەزاشا لەسالى 1925 لەناودەچىت و فەرمانروايى قاجار كۆتايى پىدەت.

بەندىخانە قەسىر: يەكەك لە بەندىخانە كۆنەكانى ئىرانا لە شارى تاران. ئەم بەندىخانە يەكەم بەندىخانەيەك بوو كە زىندانىيەكانى مافى ياسايى خۇيان وەرگرتوو.

رەمەزان: بەجىھىنانىكى ئاينى موسولمانەكانە لە نۆيەمىن مانگى سالنامەي مانگى ئىسلامىدا. لەم كاتەدا قورئان بۇ ھەزرتى محەمەد ھاتە خواروھ. لە مانگى رەمەزاندە موسولمانەكان لە خۆرھەلاتوھ تا ئەو كاتەي خۆر ئاوادەبىت ھىچ ناخۆن. ئەمە بۇ فىركردنى سەبرو فىداكارىيە. ھەرھەدا كاتىكە بۇ عىبادەت و پارانەھ لە خوا بۇ گوناهى پىشوو رىنمايىيە بۇ داھاتوو.

رەستاخىز: حزبى «زىندوبوونەوھ»، لە 2مارچى 1975 لە لىيان محەمەد رەزا پەھلەوى وەك تاكە حزبى سياسى كە ھەموو ئىرانىيەك بەشىكبوون لىي، بونىادنا. ئەم حزبە جەختىك بوو بۇ ئارامكردنەوھى خەلك لە رىگاي شىوازىك لە بەشدارى سياسى دىارىكاروھوھ. ئەم سىستىمى تاك_حزبىيە زۆر كورت بوو. لە سالى 1978 يانى لەوكاتە راپەرىن پەرى دەسەند كۆتايى پىھات. ئەمرو حزبى رەستاخىز وەك حزبىكى پاشايەتى ئىرانى دژى كۆمارى ئىسلامى لە دەرەوھى ئىران دەژىت.

سەفەويە: خىزانىكى دەسەلاتدارى شىعەي ئىرانى بوون، لەسالەكانى 1500بۇ 1722 بەسەر ئىران ھكومەيان دەكرد. لەم سەردەمەدا بوو سەفەويەكان شىعەبوونىان كە بە ئاينى پەسىمى ھەموو ئىمپىراتورىيەتەكە. ئەمە يەكەك لە ھەولەكانىان بوو بۇ يەكگرتنى ئىرانىكى ھەمەجۆر.

سىفدىروود: يەكەك لە زى سەرەكەكانى روبرارى تاجانە، كە لە ناو قەمسەرەوھ دەروات. ئەم ناوھ بە ناوچەيەك لەم رووبارە دەگوتىت.

شىعە: دوھەمىن لقى گەورەي ئىسلامە. جىاوازيەكەي لە سونى لەسەر دەسەلاتى سى خەلىفەي يەكەم دەستپىدەكات. بەپىي بىروبوچوونى شىعە خىزانى پىغەمبەرە نوھەكانى(ناسراو بە ئىمام) جىنشىنى ھەقىقى پىغەمبەرن. بەلاي شىعەوھ ئىمام بىتاوانو ھىچ مەسىيەتىك ناكەن. گەورەترىن لقى شىعە،

شیعه‌ی دوانزه ئیمامیه که به‌سەر ئێراندا حکوم ده‌که‌ن، ده‌لێن مه‌هدی دواهه‌مین پیڤغه‌مبه‌ره که ئێستا شاراوه‌یه‌و ئیمه‌ نایینین، له دواهه‌مین رۆژی جیهاندا بۆ سه‌روه‌رکردنی دادپه‌روه‌ری دێته سه‌رزه‌وی.

سونه: گه‌وره‌ترین گروپی ئیسلامه، به‌مانای «ئه‌سل» یان «رێگا»، به‌پر‌وای سوننی چوار خه‌لیفه‌ی یه‌که‌می مسوڵمانان جیگره‌ خه‌قیقه‌که‌ی پیڤغه‌مبه‌ربوون، چونکه‌ خوا هیچ که‌سیکی دیارینه‌کردوه‌و خه‌لیفه‌ ده‌بیت هه‌لبێژدرێت. سوننی ئێستا بووه به‌ چوار لق: مالیکی، شافعی، حه‌نه‌فی و حه‌نبه‌لی.

حزبی توده: حزبیکی ئێرانی کۆمۆنیسته، له‌لایه‌ن حزبی کۆمۆنیستی سوڤیته‌وه له 1941 دامه‌زراوه.

تمه‌ن: تا سالی 1932 دراوی ئێران بوو. هه‌لبه‌ت له 1932 ریال جیگای تمه‌نی گرته‌وه. هه‌ر یه‌که‌ تمه‌ن به‌رامبه‌ره به 10 ریال. زۆربه‌ی ئێرانییه‌کان هه‌یشتا وشه‌ی تمه‌ن به‌کارده‌هێنن.

زایه‌ندی رود: یه‌کیکه‌ له‌ گه‌وره‌ترین رووباره‌کانی ناوه‌ندی ئێران. ئه‌م رووباره ده‌که‌وێته‌ لای ئه‌سفه‌هانوه.

زۆرخانه: زۆربازی سوننه‌تی ئێرانییه که به‌پێن ئه‌وه «پاله‌وان» (پیاویکی خێرخواز که له‌باری جه‌سته‌یی و رۆحیشه‌وه به‌هه‌یزبووه) یان راده‌هێنا. خوله‌کان به‌ ده‌هۆل و گۆرانی ریتیمیکی شانامه‌ی فیرده‌وسی سازده‌کریت. ژنان له‌ چونه‌ژوره‌وه به‌شداریکردن له‌ رۆیره‌سمه‌ وه‌رزشیه‌کان قه‌ده‌غه‌کراوون.

زه‌رده‌شتی: ئاینی یه‌که‌می ئێرانییه‌کانه. زه‌رده‌شتی له‌سه‌ر فه‌لسه‌فه‌و ئامۆژگاریه‌کانی زه‌رده‌شت پیڤغه‌مبه‌ر که دنیای وه‌ک مملانیی گه‌ردوونی خه‌یر و شه‌ر ده‌بینی، بونیادنراوه. فه‌لسه‌فه‌ی ئاینی زه‌رده‌شت له‌سه‌ر ئایدیای ئه‌وه‌یه که ئامانجی مرۆڤ وه‌ک هه‌موو گیانه‌به‌ره‌کانی تر هه‌یشتنه‌وه‌ی ئه‌سایه (پێکهاته‌یی که له‌ دروستکردن، هه‌بوون و ئازادی هه‌لبێژاردن). مرۆڤ له‌ رێگای به‌شداریکردنی له‌ ژبان و راهێنانی بیرکردنه‌وه‌ی نیک، قسه‌کردنی نیک و هه‌لسوکه‌وتی نیک ده‌گه‌یه‌ت. زه‌رده‌شتی پێش هه‌لمه‌تی عه‌ره‌ب و هاتنی ئیسلام ئاینی زالی ئێران بوو. له‌وکاته‌وه ژماره‌ی زه‌رده‌شتیه‌کان له‌ سه‌رتاسه‌ری ئێراندا بۆ 200000 که‌سه که‌میکردوه‌وه.

پهراویزه کان:

- 1- جوړه بالداريکه له چه شنی میښ، که له کاتی سیکس کردندا به شی دواوهی له شیان وه کو گلوپ داده گیرسیت
- 2- ناوی تیران به مانای سهرزه ویی ناریا ییه کان، سده ها ساله بوونی هه یه. یونانیه کان به و ناوچه ی که له سهرده می کون شوینی ئیمپراتوریای گهره ی پارس بووه ده یانوت پارس. بریتانیه کانیش به ناوچه ی پارس ده یانناسی. له سالی 1931 ره زاشا، دامه زرینه ری پاشایی په هله وی به په سمی ناوی پرسی گوړی به تیران. نووسه ر
- 3- ماسوشی: چیژیینین له نازاردانی خود.
- 4- که مینه ی حاوه ن ئیمتیا ز، تایه ت
- 5- ABSTRACTION
- 6- MUCH ADO ABOUT NOTHING
- 7- کارگه یه کی به ناوبانگی که ل و په ل و یاری منالانه. وه رگپر
- 8- که سایه تیه کی خه یالیه ناوکتیبی «ئالیس له سهرزه وی شته سهره کان». وه رگپر
- 9- PRIDE AND PREJUDICE
- 10- شه هین
- 11- BOROUMAND FOUNDATION FOR PROMOTION OF
- 12- DEMOCRACY IN IRAN
HTTP://WWW.IRANIAN.COM/MAIN/2008/LOVE-AND-
- 13- جوړه دره ختیکی گول زهرده

بەرھەمە چاپکراوەکانی دەزگای ئایدیا

ژ	ناوی بەرھەم	نوسەر	وەرگێڕ	سالی چاپ
1	ئاشنابوون بە ئەفلاتوون		رێياز مستەفا	2014
2	ئاشنابوون بە سپینۆزا		كۆمەڵێك نوسەر	2014
3	ئاشنابوون بە كیركە گۆر		شۆرش مستەفا	2014
4	ئاشنابوون بە شۆپنھاوەر		كۆمەڵێك نوسەر	2014
5	ئاشنابوون بە كارل پۆپەر		كۆمەڵێك نوسەر	2014
6	ئاشنابوون بە ئالان تۆرین		كۆمەڵێك نوسەر	2014
7	ئاشنابوون بە سوقرات		لوقمان رووف	2014
8	ئاشنابوون بە ئەرستۆ		رێياز مستەفا	2014
9	ئاشنابوون بە قەشە ئاگۆستین		سەرھەنگ عەبدولرەحمان	2014
10	ئاشنابوون بە جان جاك رۆسو		كۆمەڵێك نوسەر	2014
11	ئاشنابوون بە دیقدا هیوم		مستەفا زاھیدی	2014
12	ئاشنابوون بە نیچە		كۆمەڵێك نوسەر	2014
13	ئاشنابوون بە فرۆید		كۆمەڵێك نوسەر	2014
14	ئاشنابوون بە جۆن لۆك		عەتا جەمالی	2014
15	ئاشنابوون بە لینین		كۆمەڵێك نوسەر	2014
16	ئاشنابوون بە ئەریك فرۆم		كۆمەڵێك نوسەر	2014
17	ئاشنابوون بە قوتابخانەی فرانكفۆرت		عوسمان حەمە رەشید	2014
18	ئاشنابوون بە بزوتنەوێی فیمنیزم		كۆمەڵێك نوسەر	2014
19	بلیمەتی و شیتی		بازگەر	2014
20	ئاشنابوون بە كریشنا مۆرتی		كۆمەڵێك نوسەر	2014
21	ئاشنابوون بە سکیۆلاریزم		كۆمەڵێك نوسەر	2014
22	ئاشنابوون بە سیمۆن دیبۆفوار		كۆمەڵێك نوسەر	2014

2014	لوقمات رووف		ئاشنابوون بە فېرجىنيا وۆلف	23
2014	كۆمەلېك نوسەر		ئاشنابوون بە يۇرگن ھابرمانس	24
2014	كۆمەلېك نوسەر		ئاشنابوون بە درېدا	25
2013	ماجد خەلېل		مەكرى ئىسلامىيەكانى كوردستان	26
2014	فازل حسىن مەلا رەھىم	ماو تىسى تۇنگ	كتىبى سور	27
2014	ستران عەبدوللا		سەيران بۆ سەرىكانى	28
2014	سابىر عەبدوللا كەرىم		گەندەلى	29
2015	پېشەوا فەتاح	كۆمەلېك نوسەر	يوتۇپيا	30
2015	ئەنوەر حسىن شۆرش مستەفا		لە قەندىلەوہ بۆ كۆپانې	31
2015	ئەنوەر حسىن (بازگر)		پرىسترويكاي بەھارى عەرەبى	32
2015	رىكەوت ئىسماعىل	برىتا بولەر	گەشتە بىن ئاكامەكانى سەركردەيەك	33
2015	كۆمەلېك نوسەر		داعش و داعشناسى	34
2015	ماجد خەلېل		گروپى قەيرانى چارەسەرى پروسەى ئاشتى ئىوان توركيا و پەكەكە	35
2015	سابىر عەبدوللا كەرىم	سەججان مىلاد ئەلقزى	گۆپىنى رۇژىم و شۆرشەكان ئەو روداوانەى سىستىمى سەدەپەكبان سپىيەوہ	36
2015	ئەرسەلان ھەسەن		ئاشنابوون بە بېركلى	37
2015	كۆمەلېك نوسەر		ئاشنابوون بە باشلار	38
2015	كۆمەلېك نوسەر		ئاشنابوون بە دىكارت	39
2015	كۆمەلېك نوسەر		ئاشنابوون بە ھایدگەر	40
2015	كۆمەلېك نوسەر		ئاشنابوون بە جىل دولۇز 1	41

42	ئاشنابوون بە جىل دۆلۈز 2	كۆمەلئىك نوسەر	2015
43	ئاشنابوون بە ھانا ئارتىنت	كۆمەلئىك نوسەر	2015
44	ئاشنابوون بە ھىگىل	كۆمەلئىك نوسەر	2015
45	ئاشنابوون بە سارتەر	كۆمەلئىك نوسەر	2015
46	ئاشنابوون بە نىچە	كۆمەلئىك نوسەر	2015
47	ئاشنابوون بە فۆلتىر	كۆمەلئىك نوسەر	2015
48	ئاشنابوون بە سىلاڧۇي ژىزەك	كۆمەلئىك نوسەر	2015
49	ئاشنابوون بە ماركس 1	كۆمەلئىك نوسەر	2015
50	ئاشنابوون بە ماركس 2	كۆمەلئىك نوسەر	2015
51	ئاشنابوون بە ماركس 3	كۆمەلئىك نوسەر	2015
52	ئاشنابوون بە ماركس 4	كۆمەلئىك نوسەر	2015
53	ئاشنابوون بە ماركس 5	كۆمەلئىك نوسەر	2015
54	ئاشنابوون بە ماركس 6	كۆمەلئىك نوسەر	2015
55	ئاشنابوون بە ماركس 7	كۆمەلئىك نوسەر	2015
56	ئاشنابوون بە ماركس 8	جەلال ھەمىد	2015
57	بۇچى ماركس لە سەرحەق بوو؟	تتىرى ئىگىلتۆن پىشپەو محەمەد	2015
58	خەوتن لەگەل شەپتان	رۆبىرت بايەر ئەرسەلان ھەسەن	2015
59	ئاشنابوون بە فىورىاخ	كۆمەلئىك نوسەر	2015
60	ئاشنابوون بە تۆماس مۆر	ورىا غەفوورى	2015
61	ئاشنابوون بە شۇپنھاوەر	كۆمەلئىك نوسەر	2015
62	ئاشنابوون بە گرامشى 1	ئەرسەلان ھەسەن	2015
63	ئاشنابوون بە گرامشى 2	ئومىد عوسمان	2015
64	ئاشنابوون بە ئەرسىتۆ	كۆمەلئىك نوسەر	2015
65	ئاشنابوون بە دىموركاسى	كۆمەلئىك نوسەر	2015
66	ئاشنابوون بە ئەلبىر كامۆ 1	كۆمەلئىك نوسەر	2015

2015	كۆمەللىك نوسەر	ئاشنابوون بە ئەلبېر كامۇ 2	67
2015	مستەفا زاھىدى	ئاشنابوون بە ئەلبېر كامۇ 3	68
2015	د. ئەوزاد ئەحمەد ئەسودد	ئاشنابوون بە ئەركون	69
2015	جەبار ئەحمەد	ئاشنابوون بە فۇكۆ	70
2015	ماجىد خەلىل	ئاشنابوون بە ئەكىونى	71
2015	ئارۆ ھەورامى	ئاشنابوون بە ئەنگلىس	72
2015	كۆمەللىك نوسەر	ئاشنابوون بە جۆن ستىوارت مىل 1	73
2015	كۆمەللىك نوسەر	ئاشنابوون بە جۆن ستىوارت مىل 2	74
2015	كۆمەللىك نوسەر	ئاشنابوون بە جۆن ستىوارت مىل 3	75
2015	كۆمەللىك نوسەر	ئاشنابوون بە جاك لاکان	76
2015	كۆمەللىك نوسەر	ئاشنابوون بە لايىنتز	77
2015	كۆمەللىك نوسەر	ئاشنابوون بە مىكافىلى	78
2015	مەجىد مارابى جەواد ھەيدەرى	د. عبدلعللى مقبىل	ماركس كىن يوو؟
2015	د. سەرۆر عبدۇللاھ	حَرَكَةُ الْحَدَاثَةِ فِي الشِّعْرِ الْكُرْدِيِّ	80
2016	سابىر عەبدوئىللا كەرىم	ھىشام جەبىط	فېتنە
2016	ئەنوەر ھسەين	داعش و ميليشياكان	82
2016	كۆمەللىك نوسەر	ئاشنابوون بە پۆل رىكۆر	83

2016	كۆمەلىك نوسەر	ئاشنابوون بە ئالتۇستېر	84
2016	سەرھەنگ غەبدولرەھمان	ئاشنابوون بە سېنىۋزا	85
2016	كۆمەلىك نوسەر	ئاشنابوون بە پۆپەر	86
2016	ئارام مەھمۇد - دانا لەتيف جەلال	ئاشنابوون بە دۆركھايىم	87
2016	ئارام مەھمۇد	ئاشنابوون بە دريدا	88
2016	ماجد خەلىل	ئاشنابوون بە ليوتار	89
2016	كۆمەلىك نوسەر	ئاشنابوون بە لينىن1	90
2016	كۆمەلىك نوسەر	ئاشنابوون بە لينىن2	91
2016	يېشەرەو مەھمەد	ئاشنابوون بە تروۋتسكى	92
2016	كۆمەلىك نوسەر	ئاشنابوون بە بىرتراىد راسل	93
2016	ب- لىقا	ئاشنابوون بە پۆپۇلىزىم1	94
2016	ب- لىقا	ئاشنابوون بە پۆپۇلىزىم2	95
2016	كۆمەلىك نوسەر	ئاشنابوون بە ئەفلاتوون	96
2016	ئاكام بەسىم	ئاشنابوون بە رۇزا لۇكسۇمبۇرگ	97
2016	كۆمەلىك نوسەر	ئاشنابوون بە رۇزا لۇكسۇمبۇرگ	98
2016	شاسوار كەمال	ئاشنابوون بە كرىشنا مۇرتى	99
2016	ئەرسەلان خەسەن	ئاشنابوون بە تۆتالىتارىزىم1	100
2016	ئەرسەلان خەسەن	ئاشنابوون بە تۆتالىتارىزىم2	101
2016	موصلىح شېخ ئىسلامى	ئاشنابوون بە مانىفىستى حزبى كۆمۇنىست	102
2016	سابىر غەبدوللا كەرىم	سېگۇشەي گىرگىرتوو	103
2016	ھەنگورد جەلال	دەروازەيەك بۇ ناسىنى جەنگ	104

2016	سۆران عەلى	گەشتى دوورودرېژى ئەتۆمى ئېران تېۋون و مەترسىيە كان	105
2016	ھەنگورد جەلال	دەرھاۋىشتە ئەمىنىيەكانى چەتەكانى دەريا لە باشورى خۆرھەلاتى ئاسيا	106
2016	سۆران عەلى	خەبات لە پېتتاۋ فرەبىدا دوای شۆرشەكانى باگورى ئەفرىقىا	107
2016	سابىر عەبدوڤللا كەرىم	جولانەۋەى ئەمازىغى و دىنامىكىاي ژيانى سىياسى لىبىيا	108
2016	ئەرسەلان ھەسەن	نەوت و گازى شىلى ئەمەرىكا و ئاكامە جىۋپۆلەتېكەكانى	109
2016	سابىر عەبدوڤللا كەرىم	كۆچ لە جىھانىكى بېئۆقرەدا	110
2016	بابان ئەنۋەر	چىن و سىستەمى بازرگانى جىھانى	111
2016	ھەنگورد جەلال	چەتەكانى دەريا لە باشورى خۆرھەلاتى	112
2016	سەرھەنگ عەبدوڤلپەرھمان	ئومىدى خۆرەتاۋى من	113
206	ئەرسەلان ھەسەن	ئازدى و خىيانەت لە ئازادى	114
2016	فوناد مەجىد مىسرى	فاكتەرەكانى سەرھەلدانى رەۋتە ئىسلامىيەكان	115
2016	نەوزاد جەمال	كوردو ئىسلام لە يەكتىرپىدا	116
2016	بابان ئەنۋەر	كارل ماركس و لىۋن ترۆتسكى	117

2016	بۆز سەردار	ماركسىزم لە ھەزارەى سىيەمدا	118
2016	مەريوان ھەلەبجەيى	چوار سندوق	119
2016	مەريوان ھەلەبجەيى	گفتگو	120
2016	مەريوان ھەلەبجەيى	سەلتەكان	121
2016	مەريوان ھەلەبجەيى	چېرۆكى ورچەكانى پاندا	122
2016	مەريوان ھەلەبجەيى	وردهتاوانەكانى ژيانى ھاوسەرئىتى	123
2016	د. كەيوان نازاد ئەنوەر	كوردو ميژووى جەژنى نەورۆز	124
2016	سارال فەھمى شەريف، ھىمەن تاهير	ئەو شتانەى لىيان بىدەنگ بووم	125
2016	سۆران سىوكانى	چۆن ئىسلامى ميانپەو دەبىتە كارگەى بەرھەمئىناني تيرۆر؟	126
2016	ياسين محەمەد عەلى - ھىمەن تاهير	ئومىد بە زىندوبى بھىلەرەو	127
2016	سۆران عەلى	باوەردارە تيرۆرىستەكە	128
2016	پىشەرەو محەمەد و ھىرۆ خوسرەوى	پىنخەمبەر و پرۆلىتاريا	129
2016	بابان ئەنوەر	ماركسىزم چۆن كار دەكات	130
2016	شاسوار كەمال	ئامانجى فەلسەفە	131
2016	عادل عەلى	پرسى ژن	132
2016	ئەكرەم مېھرداد	چەپى نوئى	133
2016	فەرشىد شەرىفى	نامىلكەى لىبوردهيى	134
2016	ستران عەبدوಲ್ಲا	ياداشتەكانى جەنگ	135